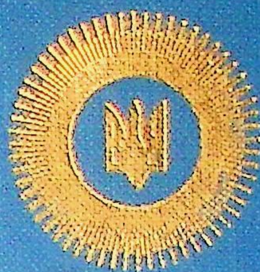

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

6 - 7

ДАР ПОЕТА І. Є. [illegible]

Для проф. Сатья Врата
з глибоко пошаною –
Лев Силенко,
31.2.1975 р.
Делі, Інд.

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

Ви, Юдеї, "Біблію" тримайте,
Ваш Христос, Єгова і Мойсей.
"Мага Віру" нашу не чіпайте,
Ми із роду праведних людей!

№61 *СІЧЕНЬ,*
10.972 рік Дажбожий
Річна передплата 4 дол.
Місячник. Шостий рік видання.

СВІТ І ЙОГО ТАЇНИ

Слух, Зір і Думка.

1.В кінотеатрі деякі глядачі закривали очі, щоб не бачити жахливих кадрів. Вони затуляли вуха, щоб не чути пронизливого виття. І "герої" звали їх боягузами. І тоді в мене народилася думка: людина не хоче в храм свого "я" впускати озвучені примари, які жорстоко бентежать її душу. Вона обороняється. Згрубілі майстри наживи та різні професійні душехватидобре знають психологію людини. Вони, маючи радіо, телевізію, продажні таланти, рекламні трести, атакують зір і слух людини. Чому? Мозок, щоб збудувати думку, потребує "будівельного матеріялу", і зір та слух йому несвідомо доставляють такий матеріял. Думка, яку людина збудувала з того матеріялу, що був для її зору і слуху майстерно припарований душехватами, працює на користь душехватів. Справа не в думці і не в тому ,очевидно, з якою сліпою настирливістю людина її обороняє, а в тому з якого вона матеріялу збудована.

Людина, і її "архітектори" мислі.

2 .Я говорю про культ інтенсивного, відважного й витонченого мислення не тому, що хочу, щоб всі українці були першорядними мислителями, а тому, що свято вірю, що тільки той народ має майбутнє і тільки той народ здібний оборонити своє місце на землі, який має динамічну духовність, відважне творче мислення. Думати – значить себе омолоджувати і вдосконалювати. В людині притаєні великі розумові сили, про які вона ще мало знає і які належать тільки їй. З 10–12 мільярдів нейронів ("архітекторів" мислі) людина тепер використовує тільки чотири відсотки.

Новий стиль мислення.

3.Людиною створений (тепер існуючий) стиль мислення я умовно назву "зовнішнім". Бо вона мислить в основному категоріями порівняння, уяви, аналізи (дробіння цілости), синтези (єднання роздробленого), дедукції (відіймання), індукції (введення, спричинення). "Зовнішній" стиль мислення людину відохочує від її внутрішнього "я". Збагатімо людину спонуками подвійного мислення і назвімо доповнюючий стиль мислення "внутрішнім".

Мозок і його "будівельний матеріял".

4.Світло, звук тепло, холод, запах, смак, ко -
лір, біль та інші видимі й невидимі явища відчу-
ває людина. І одна людина має більше розвинені
органи чуття, інша – менше. Від розвитку орга-
нів чуття залежить праця мозку. Мозок може тво-
рити добірні мислі тільки тоді, коли він чітко от -
римує добірний "будівельний матеріял", який йо-
му доставляють органи чуття.

Властивості ~~нового~~ стилю мислення.

5.Вчімося зір і слух використовувати не тіль-
ки для сприймання оточення (явищ зовнішніх), а
й для новопроникнення у внутрішній світ "я"
людського. Вчімося слухати симфонію душі і ба-
чити її "еверест" і її "безодню". Умиймо відчути
всі процеси народження слова, пізнати з яких ма-
теріялів воно збудоване, вслуховуймося в його
чарівне опромінювання, оглядаймо всі склад-
ники душі своєї і не дозволяймо, недозволяймо,
щоб згрубілі люди вторглися в її храм і вчинили
там вереск і цим паралізували струни душі і пе-
ретворили її у склад духовних півфабрикатів. Зір

і слух душі плекаймо так, щоб ми могли дивитися на злі (але магнетизуючі) видовища і не бачити їх, щоб ми могли слухати руйнуючі (але магнетизуючі) звуки і не чути їх, і коли ми досягнемо такого досконалення, злотворці нам будуть не страшні, ми передаватимемо мозкові (при допомозі органів чуття) тільки доброякісний матеріял для будови мислі і тоді ми станемо новими людьми світу–богатирями духовного і матеріяльного буття!

Подивугідний шлях.

6. Підемо в таїни світу, і хоч ми їх не розгадаємо, але наша благородна і відважна мандрівка окрилить нашу душу і відгострить наш розум. Мислимо ми, що мільярди років здійснює Земля свій подивугідний шлях назколо Сонця, яке віддалене від неї сто п"ятдесят мільйонів кілометрів. Коли б Земля наблизилася до Сонця на десяток мільйонів кілометрів, на Ній би задихнулося життя. Коли б Земля віддалилася від Сонця десяток мільйонів кілометрів. Вона б стала космічним льодовником.

П"ять мільярдів років тому.

7.Сонце (наше рідне Сонце!) народилося п"ять мільярдів років тому. Таке незбориме хотіння знати– де Воно було перед своїм народженням? Воно було несонцем у світі інших сонць? Був час, коли не було Землі. Вона вилонилася з Сонця? Справа не в тому, щоб дати правильну відповідь на неправильно поставлене питання , а справа в тому, щоб поставити правильне питання і (коли тяжко?) тисячу літ готуватися, щоб на нього правильно відповісти.

Світ ще не створений.

8."Бог Саваоф створив світ". Ні. Світ ще не створений, радіймо.Ми, мешканці Землі, живемо тому, що світ ще не створений. Світ твориться, розвивається, врожаїться новими і новими душевними якостями. На неправильно поставлене питання "хто створив світ" (первісна людина на основі тих речей,які вона вміла сама створити,створила питання "хто створив світ") була дана не правильна відповідь,яка стала в основі творення юдо–християнської космології (світознавства). І нікого в цьому не сміймо обвинувачувати – не осуджуймо тих, що помилилися і щиро дві тисячі літ боронили свою помилку, вони карали самі себе.

Спрага пізнати непізнане.

9.Оглядаємо пристані сонця і Його супутників, не боючись ні пекла, ні "воїнства небесного". Ми внуки Дажбожі, нам вільно. Дев"ять плянет, між якими наша прекрасна Земля, порівнюючи найменша, кружляють навколо Сонця зі своїми тридцятьма "дітьми". Творять вони у просторах клітину,яка має властивість зі стану несвідомого переходити у стан свідомий і – навпаки. Наша Сонячна система не першорядний, а звичайний сусід інших Сонячних систем,які спільноскладають Галактику (Молочний шлях).Наш Молочний шлях має більше, як мільярд плянет. Мільярди плянет – рої піщинок загублених у світових просторах,творять ланцюг Молочних шляхів (Метагалактику).

Чому нас ваблять нові й нові таїни?

10.І ось у цих незвіданих душею і не збагненних уявою просторах зоряних живемо Ми. І радіємо самі собою, воюємо самі з собою, миримося і сперечаїмося, вмираємо і родимося і гарячкове прагнемо пізнати непізнане, відчути невідчуте. Ми народжені таїнами і може тому нас ваблять таїни, ми народжені силою і може тому ми хочемо бути сильними, ми народжені боротьбою за наше утвердження на Землі і може тому кожний народ прагне доказати, що його "право", його "віра", його "мудрості" і "пляни" найдосконаліші.

11. Як дихання стало диханням?

Як зерно стало зерном–як життя стало життям? Ніхто і ніколи (вибачте, таке в мене переконання) на це питання не дасть переконливої відповіді тому, що ніхто не знайшов (і не знайде?) ні живої, ні мертвої першоклітини,яка появилася на Землі три мільярди років тому, або яка була принесена (як і чому?) на Землю із зоряних світів. Яку вона мала форму –який вона мала склад внутрішній і зовнішній і які пройшла видозміни? Може вона знову появитися, щоб "розкрити" таїни буття? Ні. Її під час народження з"їдять ті,яких вона народила.

Щоб не жити без відповіді?

12 Я вважаю, що говорити про науку походження життя на Землі, як про обгрунтоване твердження, значить поважно говорити про справи не поважні. Ні філософія ідеалістів, ні філософія матеріялістів досі не дали (і вони не дадуть) всесторонньо обгрунтованої відповіді на питання "як виникло життя на Землі"? Ті, що дали відповідь, проявили безпорадність і знііяковіле припущення. Людина ніколи не задовольняється твердженням, що на питання не має відповіді: коли є питання значить, на її думку,має бути відповідь і обов"язково захоплююча. І людина, щоб вгамувати свою духовну спрагу, давала часто відповіді такі, в яких гірко заплутувалася, але які фанатично) боронила просто тому,щоб не жити без відповіді. Замінимо питання "Як створився світ?", "Як виникло життя?" на питання "Що таке світ?", "Що таке життя?" .

Питання, яке жде відповіді.

13. Атом – сплав енергії. Енергія – явище не матеріяльне. Атом мінливий і стійкий, і коли б він не мав таких властивостей, світ не був би світом, мертве не було б мертвим, живе не було б живим? Нараховано більше, як двісті частинок, з яких складається атом. "Частинки" атома рухаються, але їх (при допомозі людської уяви і людських відчуттів) не можна ні в"явити, ні відчути. Який у їх шлях руху? Яка їхня швидкість? Рухаються вони, перебуваючи на місці? Рухаються вони так повільно чи так швидко, що людиною усталені норми швидкости непридатні для їх визначення?

Нові шляхи мислеспрямування?

14. Чи простір, в якому перебувають "частинки" атома можна назвати простором, може цей простір має інші поняття простору? Може людина маючи новий стиль мислення, повинна придбати глибинніші джерела світовідчування і світорозуміння, нові шляхи мислеспрямування, щоб на ці питання дати відповідь, а може моя "єресь" в науці й психології буде "авторитетами наук" осуджена, як твердження одержимого Коперника?

Споріднення між життям і нежиттям.

15. Я вважаю, що коли б атоми перестали рухатися, то погасло б сонце, зорі, весь світ (весь світ!) став би якоюсь такою гробницею, що уява людська неспроможна її окреслити, в мові немає слів, які б могли приблизно визначити те, що перебуває поза сферами людських почувань і в"явлень. Коли матерія ніколи (ніколи!) не має стану нерухомости, то мені хочеться вірити, що між живою і неживою клітинами є архітектонічна не тільки подібність, а й властивість, а коли так, то тоді є життя в нежитті, є нежиття в житті. І є спільні ниті тяготіння – кожна плянета відчуває присутність іншої плянети, кожна рослина відчуває присутність іншої рослини і кожна людина відчуває присутність іншої людини, не бачачи і не знаючи її.

Живе з неживим перегукується.

16. Штучний неврон (неживий) і природній неврон (живий) перегукуються. Коли штучний неврон контактується з природнім (людським), значить людина може (не вживаючи рук, ніг) "струменем" думки своєї включати електрику на фабриці і пускати машини в рух, керувати стерном кораблів, літаків. Вона може думкою підсилювати працю свого ослабленого серця. Я думаю, що ці мої припущення в майбутньому стануть дійсністю.

Клітина нашого серця і далекі зорі.

27. На кожну живу клітину, що знаходиться на Землі, діють сонце, місяць і навіть ті зорі, яких ми не бачимо, вони не тільки діють на весь наш земний світ (свідомий і несвідомий), а й дають йому ритміку, подивугідну прицизність. У сфері галактик напевно є живі істоти і вони діють на кожну живу клітину Землі і життя Землі діє на них. Кожний вибух на зовні чи внутрі Сонця відчуває кожна клітина нашого тіла і відповідно на це явище реагує, людина вкомпонована в код сонячної вібрації? Як багато постає нових і нових питань, здібні ми на їх дати відповідь?

СВІТ, Людина і "Чудо".

18. Я вірю, що не має абсолютного життя і не має абсолютної смерти, їх єднає неабсолютна межа, а коли б таке "чудо" було, то ми ще не можемо знати чи воно б не спричинило катастрофу космосу так, як рак спричиняє загибель тіла. Щосекунди у світі гинуть плянети і щосекунди появляються нові, гаснуть зорі і знову загоряються. Чи появляється у світі стільки ж плянет, що й розпадається. Здається, що так, бо коли б було інакше, то світ повнішав би, або порожнішав би, вужчав, або ширшав.

В клітині крови рівновага життя.

19. Чи є в людині "успадковані" ті самі закономірності, що й у космосі? Так. Щосекунди в тілі людини умирає десять мільйонів еритроцитів (червонокрівців) і щосекунди стільки ж родиться. Коли б їх родилося менше, як умирає, людина була б убита прискореною смертю, а коли б їх родилося більше, як умирає, то людина була б вбита прискореним буянням життя. Клітина крови має складну і витончену конструкцію і вона сама її строго оберігає. Найменше відхилення в будові клітини виводе людину зі строю буття, найменше відхилення плянети від місця її космічного призначення, несе їй гибель.

Сонце, Вода, Земля.

20. Я довго думав, щоб створити таку форму Священного Жертовника Рідної Української Національної Віри і щоб дати тій формі такий зміст, щоб не могли Його (Жертовник наш) спростувати ні віруючі, ні атеїсти, ні прості люди, ні вершителі духовних істин, і щоб творці інтернаціональних чи національних релігій не могли до Жертовника РУНВІРИ мати явну чи приховану злобу. Я взяв субстанцію Життя (Сонце, Вода, Земля) і на основі форми святині сумерійської (зиґурат) створив Жертовник: в Сонці (енергія енергій – таїна видозмінна світлового кванта – знак Дажбожий, тризуб (блискавиця), направо – чаша з Дніпровою водою, на ліво – чаша з землею Трипілля, і сказав побратимам: Сонце – Вода – Земля, це Святая Тройця Дателя Буття, і без Неї воістин-

но не можуть існувати жодні тройці в жодних релігіях.

Вода – основа свідомого Життя.

21. В тропічних країнах Вода не має таких видозмін, як в Оріяні (Україні). Думаю, що коли б вода не випаровувалася і не була хмарою, не творила блискавиці і не замерзала, не була цілющою росою і не була сніговою хуртовиною, неджерелила солодкими струмками і не підіймалася вгору (до Сонця!) по жилах ростіння і не творила основу людського життя, то не було б Життя. В живій клітині 80 відсотків води.

Жива клітина–Вода, Сплав Сонця і Землі.

22. Кожна зокрема клітина тіла людського потребує дихання і живлення і кожна, маючи цю поживу, творить енергію, не має енергії – не має клітини. Людина створена з вісімдесяти трильйонів клітин і кожна з них має свій світ, свою форму і свою проблему життя, і кожна вона оздоровлюється водою і найдобірнішим сплавом Сонця і Землі, не має в тілі людини таких речовин, яких би не мала наша Сонячна система

Дажбог – Датель Буття.

23. Вірю, що навіть ті, які будуть упереджено ставитися до науки "Мага Віри", почнуть звати Дажбога єдиним Дателем Буття. Уточнюю нову інтерпретацію слова "Дажбог": द (Да)–Датель, भू (Бгу)–Буття, Да Бгу (Датель Буття) – Дажбог. Бгу – буття, литовці кажуть–"бути", німці – "Бін", англійці – "Бі", латини – "фуіт" (вони "б" перетворили у "ф"), греки – "пуо" (вони "б" перетворили у "п"). Пояснення, що слово "Дажбог" означає "дай Боже" поширене, але воно не правильне.

Понадматерія і Понаддух.

24. Не можна квант променя, який то самозникає, то самопоявляється (новий феномен відкритий вченими) звати (таке моє переконання) явищем матеріяльним, або духовним. Квант променя, зникаючи, стає півматеріяльним, він "півщось" і "півніщо". Сьогодні за нього почалася точитися боротьба. Український розум не може стояти осторонь справ світорозуміння. Школа ідеалістів мобілізувавши свій "трест мозку", арґументує, що квант променя, зникаючи, стає "півдухом" (перемагає дух!). Школа матеріялістів, мобілізувавши свій "трест мозку", арґументує, що квант променя, зникаючи, стає "півматерією" (перемагає матерія!) Я вважаю, що це квантове явище не можна пояснити при допомозі шкіл ідеалізму й матеріялізму: вони мало досконалі своєю однобічністю і нетолерантністю. Уявний відрізок часу, під час якого квант променя не є ні матеріяльним, ні духовним явищем, перебуває у сфері Волі. Воля – Наддух і Надматерія. Воля – Надбог, і ім"я Їй, Дажбог. Бог – це Буття. Не кожне Буття дає Буття, але кожне Буття появилося тому, що мало Дателя (Дажбога).

Хто Первинний – Дух чи Матерія ?

25. Тільки там є Первинність, де є Вторинність. Без Вторинности не має Первинности. Первинність виникла тому, що Дажбог Їй дав умови Первинні. Дажбог – Датель Первинности (Духа) і Вторинности (Матерії), Дух і Матерія близнята і щоб їхні визнавці їх краще розуміли і жили дружньо, їм треба самонавчитися толерантности, яка не можлива без визнання Волі (Дажбога).

Людина – свідомий промінь Дажбога.

26. Дажбоже, Твоє першоім"я, Воля. Воля - Безмежність і Вічність, Воля – безтілесне серце Дажбоже. Воля не Творець і не Руїнник, але без Неї ніщо не руйнується і ніщо не твориться. Людина – свідомий промінь Дажбожий, вона квіт серця Дажбожого, вона жила нежиттям у Зоряних Засвіттях перед постанням Сонця і Землі, вона жила в Сонці і освідомила своє буття на Землі. Псисічна діяльність людини характерна тим, що вона має властивість переходити із свідомого світу в несвідомий і – навпаки, і жодна інша істота Землі таких притаманностей не має.

Ми віримо у Вічне Життя.

27. Мільярди років Земля жила без свідомости, і вібрували тоді первотворіння свідомого в несвідомому, вони освідомилися трепетом серця Дажбожого, і спрагло ввібрали у себе симфонію Сонячної системи і ритміку світового безмежжя, і стали людиною, і народилася в людині туга за безмежжям і туга за вічністю тому, що між Дажбогом і Його внуком (людиною) царствує нерозгадана таїна таїн космічної надприроди. Ми внуки Дажбожі віримо у Вічне Життя!

(Лев Силенко, "Мага Віра").

Вияснення. Маючи трохи більший формат наших видань, ми вирішили з"єднати сторінки "Самобутньої України" і "Рунвіста", щоб облегшити числення, і тому це січневе число має 385 сторінку.

Ми самі бачимо, що в нас ще є чимало технічних недоліків видавничих, але все ж ми робимо поступ і надіємося на кращі успіхи, всі Ви нам допоможите в цьому, вже тепер вирівнявши свій борг "передплатний".

Видавництво.

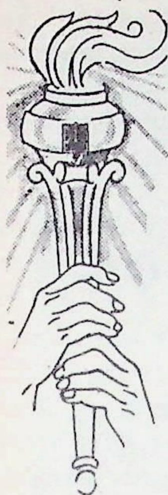

РУНВІСТ

Інформаційний Листок
Головного Столу ОСІДУ

Число 37.

ПОВІДОМЛЕННЯ

БЛАГОДАРНІСТЬ М. МАРКОВІ.

Повідомляємо всіх Вас, Дорогі Побратими і Посестри, що в Родині Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри, відродженої в історіософії "Мага Віри", велика Перемога. Чотири роки було змагання за наше духовне і організаційне самоутвердження у вільній країні США, і про це наше змагання, керуючись скромністю, ми мовчали.

Ми знали, що МИ Нова Духовна Сила (досі в історії не знана) і нам буде тяжко здобути довір"я і визнання у світі. Ми знали, що в США інституції католицькі, юдаїстичні, протестантські, греко-православні мають звільнення від податків, і ми домагалися достойного трактування нас, визнавців РУНВІРИ.

Не думайте, що було легко, треба було"підозини"різних аплікацій виповняти, на сотню питань відповісти , треба було для американського уряду посилати (для орієнтації) уривки з "Мага Віри" (адже зазначено, що Учитель Лев Силенко наш духовний провідник). І ждати роки...

І нарешті ми отримали від Американського Уряду офіційні папери, що ми зараховані до категорії релігійних рухів існуючих в США і звільнені від податку (маємо"текс екземпшей).Всі жертводавці тепер отримуватимуть від нас урядом визнані рахунки.

Велику працю в цьому напрямку здійснив побратим М. Марків і ми Йому від імени всіх членів ОСІДУ виносимо велику побратимську благодарність.

За Головний Стіл ОСІДУ:

Мирослав Лозовий(Керманич Оргвідділу Г. С. ОСІДУ),Б. Свириденко (Керманич Відділу Молоді Г.С.ОСІДУ),М. Чумаченко (Керманич Відділу Скарбів Г.С. ОСІДУ), проф. П. Могилин (Керманич Дорадчих Справ Г.С. ОСІДУ), Б.Вергун - Головацький (Керманич-кандидат), П. Хім"як (Керманич-кандидат).

17 січня, 10.972 року Дажбожого.

ПРОФ. А. ТАҐОР про УЧИТЕЛЯ Л.СИЛЕНКА

Тоді, коли наші інтелігенти-чужовіри і особливо півінтелігенти глузують з тяжкої праці Учителя Лева Силенка, він здобуває почесне признання між визначними філософами, істориками світу і до нього пишуть (ми маємо листи) професори американських університетів, радячись у справі ґенези того чи іншого слова Індо - Европейського походження.

Весь світ знає одного з найбільших поетів Індії Рабінтранат Таґора, і от Його талановитий син проф. А . Таґор, ознайомившись із фраґментами першого в світі "Порівняльного Санскритсько-Англійсько-Українського Словника" Учителя Лева Силенка,з натхненням написав,що *"Це цікавий зразок в міжкультурному мовному єднанні", А. Таґор,* 18 вересня,71 року.

Хіба це не гордість для українців, що їхній син своєю титанічною працею звертає на українців увагу духовних провідників світу!? Так, це гордість для тих, які мають благородні почуття гідности.

लव शलनक (Lev Sylenko).

SANSKRIT- UKRAINIAN

Уривки з першого у світі "Порівняльного Санскритсько-Англійсько-Українського Словника", автор цього словника -Лев Силенко

तात (ТАТА)=father = ТАТО, ТАТКО, ТАТУСЬ.

व्रट (ВРАТА)=door = ВРАТА, ВОРОТА.

शत (САТА) = hundred = СОТА, СОТНЯ, СТО.

This is an interesting specimen of inter cultural language link
A. Tagore
18th Sept.'71.

OHIO LIVES: HISSONG

MOVCHAN, JULIAN, physician, 10115 Valley View Road, Macedonia. Of Ukranian parentage, he was born in the Ukraine on February 19, 1913, the son of Hryhory and Olha (Kolomijez) Movchan. He attended Kharkiv and Lviv Medical Colleges between 1937 and 1943, attaining the Doctor of Medicine degree. Dr. Movchan also attended Kharkiv Institute of Journialistic for three years, 1932-35. He passed the Ohio State Medical Board Examination in 1952. The former Olena Skybicka of the Ukraine became his wife in 1949 and they are the parents of two children:

Julian Movchan, M.D.

Ola, was born on May 24, 1950 in Elizabeth, New Jersey; and Lydia, whose birth date is June 28, 1951, was also born in Elizabeth, New Jersey. Between 1932 and 1937, Dr. Movchan was a full time Correspondent and Staff member of several Ukrainian newspapers and since 1943, he has been a Medical Doctor in various positions in Ukraine, Slovakia, Austria, Bavaria and the United States. Since 1953, he has been a General Practitioner in Oakwood and Macedonia, Ohio. Dr. Movchan is the Author of two books, "How to Cure Oneself and Others in Emergency Cases" and "Things That Should Be Known." He served as Vice President of the Paulding County Board of Health for three years, 1957 to 1960. He considers himself a non-party man; anti-militarist, anti-imperialist and anti-colonialist.

ДОСТОЙНИЙ ДР. ЮЛІАН МОВЧАН

визначний український громадсько–політичний діяч, публіцист, автор книг "Що варто б знати," "Записки Лікаря" і двох тисяч статей на різні теми життя людського.

Др. Юліян веде жваве листування з багатьма українськими культурними діячами у вільному світі сущими. І ось ми отримали листа і дуже цікаву копію листа писаного до нього визначною в літературному світі особистістю і широко всім знаною. Ми (просто з причин тих, що не мали нагоди спитати чи можна ?) не згадуємо ім"я цієї діячки, Вона була вже вдруге в Україні і в листі написала до - Др. Юлія Мовчана цікаві новини для визнавців РУНВІРИ. І ми тут на основі листа їх переказуємо, а дорогому - Докторові Юліяну Мовчанові висловлюємо велике спасибі і просимо вибачення, що не питаючи у Вас дозволу тут поміщаємо згадку про вас поміщену в американському енциклопедичному довіднику.

"ЯК ТІ ЛЮДИ ВИГЛЯДАЮТЬ?

Вістки подаємо на основі листів і оповідань тих Українців, які їздили в Україну .

"Була я в Киеві і під час розмови з одним скульптором, почула, що він цікавиться українською дохристиянською вірою. І я не витерпіла і спитала:" А про Учителя Лева Силенка (Орлигору) чули?" І яке було моє велике здивування, коли він обережно розгорнув книгу і відхилив конверт, з якого виглядала "Самобутня Україна", де поміщена стаття "Видибай,Боже, видибай ". Виявляється, що невідомий турист в Києві заадресував і прислав на його ім"я. Скульптор відповів: "Ми чуємо.Нас все це зворушує до глибини душі! Як ті люди виглядають!?"

ВИ Ж ПЕРШІ З ПЕРШИХ

Дорогі Мої Побратими і Посестри Анна Скляренко, професор П. Могилин, Явгенія Бабич, Петро Хім"як, М. Чумаченко, Соня Чумаченко, Іван Коверний, Анна Коверна,Б. Свириденко, Світанна Свириденко, Анна Кулевич, Олександер Кармелюк, М. Марків, М.Лозовий,Б. Вергун– Головацький, др. Юліян Мовчан, Володимир Літинський, І. Коваленко, С. Дякун , Й. Бабич , Петро Коперник, М.Рубан, В. Рубан З. Підгурська, Й. Підгурський, І. Засадний,Ф.Мирош. М. Оношко,В. Майгутяк, І.Івахів, Б. Тарасюк, В. Козловський, П. Сліпченко, П. Цапар , П. Шах,) Л. Фенько, Д. Свириденко, Марія Козловська,Петро Костур, І. Міненко, інж М. Лавренко, Д. Стецок, М. Корнієнко,Григорій Скибинецький, та інші, Ваші дорогі листи отримав, отримав святкові вітання і дари, велике спасибі!

Тепер хочу до Вас і до всіх таких, як Ви (я не згадав прізвища всіх наших визначних і достойних Побратимів і Посестер), сказати, ВИ мені дуже багато допомагаєте щирим і теплим словом, і мені було б дуже тяжко працювати для святої України, якби не Ви ,мої найдорожчі Побратими і Посестри.

Ваші листи стверджують, що я не сам, мені з Вами легко перемагати труднощі і я хочу, щоб у благодатній Святині Рідної Віри світилися Ваші Достойні Імена – Ви ж Перші з Перших, торуєте священний шлях Духовного Відродження народу нашого! Слава Дажбогові!

Ваш Лев Силенко (Орлигора).

420 СВЯТКОВИХ КАРТОК "МАТИ ЛЕЛЬ"

Є чимало таких, які до нас звертаються з проханням видати різні святкові картки і зазначують, щоб і їм десять прислати. Всі знаємо, що гроші за видання картки повертаються тільки тоді, коли їх хоч десять тисяч пішло у світ.

Видати дві тисячі святкових карток, значить докласти свої гроші. І тому ми були зворушені великою працею Достойної Посестри Євгенії Бабич, яка поширила в Монтреалі 420 святкових карток "Мати Лель". Ми Її попросили прислати нам фотографію, на якій би було дві особи, а саме Родоначальниця Мати Лель і її славна правнучка – посестра Євгенія. Чому славна? Бо багато українців у Монтреалі мають в хаті тепер образ рідної Матері Лель!

МИ ВНУКИ ДАЖБОЖІ

(святинна пісня)

Ми внуки Дажбожі, сини Оріяни,
Ми серце Праматері Лель.
Ми Вічного Духа звитяжні титани,
Творці оріянських осель.
Ми внуки Дажбожі і воїни Оря,
Ми совість Небес і Землі.
Ніде не сміялись із людського горя
Володарі наші святі.
Ми внуки Дажбожі, творителі волі,
Із наших широких долонь
Хліб їли народи великі і кволі,
І брали вузвар і вогонь.
Ми внуки Дажбожі, нам жебрать не треба
Ні хліба, ні віри, ні прав!
Наш Предок Великий брав віру із Неба,
І нею свій рід прославляв.
Ми внуки Дажбожі, Велика Родина
Обєднана кров"ю Життя.
В нас воля єдина і слава єдина,
Єдина мета і чуття.
Ми внуки Дажбожі, ні сталь, ні пожежі
Не скорять святу нашу рать!
На варті безмертя стоять рідні вежі
Народжень тьму покорять!
Ми внуки Дажбожі, сини Оріяни,
Ми серце Праматері) Лель.
Ми вічного Духа звитяжні титани,
Творці оріянських осель!

HHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHHH

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ.

"Я нині дістала газету "Канадійський Фармер" (Вільний Світ), але там не знайшла "Праісторичної України"? Коли Шкавритко не друкуватиме цієї цінної історичної праці, то я не хочу цієї газети, бо мене більше нічого там не цікавить".

З вірою в Дажбога,
Анна Кулевич, Лос Анжелос, Каліф.

" Вже Петро Цапар хотів посилати чек на 72 рік до "Канад. Фармера" і затримався, бо бачимо, що вже там не має "Праісторичної України. А моя передплата кінчається в березні.

З побратимським привітом,
Ф. Мирош, Сан Дієго, Каліф.

"В останніх числах "Канад. Фармера" бракує дорогих мені сторінок "Праісторичної України". Що ж це? Чи не дикунство?"(Не має місця для історії предків наших ні між чужими, ні між своїми", від складача)

Інж. П. Сесь, Англія, Европа.

Ми отримали таких і подібних листів біля сотні, і всіх хочемо заспокоїти такими словами: газета та не була нашою; ми там тільки терпеливо гостювали і тепер звідти нашу святу Праісторичну Україну випросили, бо вона декому... була небажана. Її перервали друкувати саме на найцікавіших і на найчарівніших епохах нашої історія – мала йти епоха Скитії – Сарматії. Щож, будемо всі зусилля мобілізовувати, щоб таки вона гнана і принижена побачила світ білий, появившись окремою книгою, бо велика в людей спрага появилася знати – хто ми, це ми, чиї ми діти, де наше духовне "Я"?

ПРОФ. П. МОГИЛИН

ЛИСТ ДО ПРИЯТЕЛЯ

Дорогий Іване Васильовичу, сердечно дякуємо Вам за листа і радіємо, що у Вас все благопо - лучно. Того ж дня я одержав Світоглядові Вісті Головного Столу ОСІДУ "Самобутня Україна", де є поміщена світлина членів Правління Станиці ОСІДУ ім. Тараса Шевченка в Ню Йорку.

Професор П. Могилин і Його внучка Мая.

На тій світлині й Ви є, бо Ви тоді були милим гостем, коли я відрікався чужовір"я і прий - мав Рідну Українську Національну Віру, і були тоді присутні моя донька і внучкаМая, яка нам співала " Ой, я ж мала україночка, ходжу у вишиваній сорочці. Ой, що я можу зробити для моєї України.

ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ ЩО...

■ ...за останні 150 р. на світі було 93 війни. Найчастіше брали в них участь Франція і Англія — по 18 разів. Найбільше перемог здобула Англія — бо аж 16, натомість Туреччина з 11 воєн програла 6 і виграла — 5. Протягом цих воєн життя втратило 29 млн людей, не враховуючи цивільних осіб. Найбільш войовничим континентом була Європа (88 воєн).

■ ...вченим з обсерваторії Мак - Дональда (США) вдалось одержати відображення пучка лазерного світла від рефлектора, залишеного на поверхні Місяця космонавтом Армстронгом і з точністю до 4 метрів зміряти віддаль від Землі до Місяця. Становить вона 373.787 кілометрів 265 метрів.

■ ...риба мулистий стрибун, що живе у тропічній Індії, на суші дихає... хвостом, шкіра на якому має дуже розгалужені кровоносні судини.

■ ...жителі Колумбії, що бажають вступити в шлюб, повинні закінчити тримісячні курси. Там їм будуть викладати психологію і сімейне право. Після закінчення курсу, вони одержують диплом, який подають як обов'язковий документ до заяви при вступ у шлюб.

■ ...японські шукачі перлин можуть перебувати під водою до 6 хв.

■ ...у США з'явилися у продажу мікрорадіоприймачі, зроблені у вигляді люльок. В них немає ні динаміка, ні навушників: звук досягає органів слуху по кістках черепа. Аби почути передачу, досить стиснути зубами «мундштук» приймача.

■ ...міжнародні статистичні дані показують, що в Європі у шляхових катастрофах гине річно 80 тис. осіб, а 2'млн. є поранених. Від 8 до 10 проц. жертв становлять діти. Це дуже тривожні дані.

Дорогий Іване Васильовичу, знаючи Вас багато десятків років, як свідомого і щирого сина України, хочу порадити Вам придбати літературу Рідної Української Національної Віри і там Ви довідаєтеся про те, що кожний українець повинен знати. (*продовження буде*).

Дорогі Читачі! Повідомляємо Вам, що в 72 році будуть в "Самобутній Україні" поміщені праці з історії, філософії, психології неповторні великою арґументацією, фактажами, новим світорозумінням і світовідчуванням, будуть поміщені Обряд Вінчання ,та багато інших праць, з якими можна ознайомитися тільки маючи "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ". *Всіх просимо вже тепер вирівняти свій борг, вже тепер зробіть для своїх найближчих і найдальших приятелів і знайомих дарунок незабутній, передплативши для їх "Самобутню Україну", подарувши їм наші річники* "Що Українець Повинен Знати?", "Мудрість Української Правди", "Закони Правильного Життя", "Перевтілення", "Діти і Родичі". Чи Ви вже придбали твір Івана Франка "Сотворення Світу", твір Лева Силенка (Орлигори) "Мага Врата"?

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Ви, Юдеї, "Біблію" тримайте,
Ваш Христос, Єгова і Мойсей.
"Мага Віру" нашу не чіпайте,
Ми із роду праведних людей!

Світоглядові Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

№62 ЛЮТИЙ,
10.972 рік Дажбожий
Річна передплата 3.50
Місячник. Шостий рік видання.

ЛЮДИНА І БЕЗМЕЖНІСТЬ

Ще молодий їхати в Тайгу.

Село Богоявленське. Директор школи Сергій Олександрович гнівно сказав мені в канцелярії: "Бунтуєшся? Забув, що твій батько репресований, в Тайзі ліс пиляє. Зрозумій, що аксіома Юкліда не потребує доведень, їй беззастережно вірив Ленін. Ти не віриш!?" Диткер Десятирик, який стояв поруч, додав: "Іди, скажи учителеві, що віриш у аксіому Юкліда! Ще молодий їхати в Тайгу."

2 Земля не є безмежна.

Вночі я лежав горілиць на скитській могилі в половіючому житі. Самітній. І вбитий горем забув про землю: уява мене обезземелила й понесла на своїх крилах у зоряні простори. Я вів дві паралельні лінії Юкліда в засвіття, вів їх у безмежжя. Земля не є безмежною. Ідуть мої паралельні, минають нашу сонячну систему, минають метагалактику. Космічні тіла тяжкі, і тому вони вижолоблюють простір, завихорюють безмежжя, щоб не розрідитися, не розпорошитися.

3. Дві паралельні лінії й безмежжя.

Людина не може дві паралельні лінії провести в безмежжя навіть при допомозі найбуйнішої уяви тому, що її уява обмежена. Мозок - це клубок, уява - нитка. Нитка обмежена клубком. Не може обмежене народити безмежне. Паралельні лінії створені недосконалою людською уявою не можуть бути досконало паралельні. Недосконале не може бути творцем Досконалости (Абсолюту).

4. "Абсолютна ідея". "Абсолютний дух".

У філософії Ґеґеля багато абсолютного, тобто, безумовного. В нього існує "абсолютна ідея", "абсолютний дух". Він впевнено твердить, що "апсолютний дух" мешкає поза сферою людського розуму. Я вважаю, що поза людиною не має людини: і тому твердження, що "ідея вища за розум", що "дух мешкає поза сферою розуму", це поняття які встійнила людина і дала їм ті ознаки, які вона сама має, або яких вона не має, але хотіла б їх мати, або їх інтуїтивно чи уявно пізнати.

5. Органи чуття; хто їхній стимулятор?

Зір, слух, нюх, смак, біль, почуття холоду, голоду, спеки, самітности, спраги, рівноваги та інші почуття, якими людина володіє вміло, або невміло, невистарчаючі. Є ще інші "органи" чуттів, є чуття чуттів? Вони стимулюють і ошляхетнюють дії зору, слуху, смаку, нюху. Їх треба всесторонньо досліджити, вони є, дарма, що про їх людина не знає, або ще дуже мало знає. Їх пізнати і вивчити, значить пізнати таїни, які творять суть людського "я". Людина тільки починає пізнавати себе.

6. Нічого не має швидшого.

Людина там, де мисль. Мисль "Нютона", Анштайна та інших ствердила, що... світло має швидкість триста тисяч кілометрів на секунду, і воно не може бути ні повільніше, ні швидше, і швидше від світла (в порожнечі) при жадних умовах рухатися не можна. Коли так, то тоді світло, це Абсолют? Це Абсолют, що не усвідомлює своєї абсолютности. Є в людині щось вище, як світло, є щось вище, як несвідомий Абсолют? Ми поставили перед собою таке питання, яке стимулює нас до інтенсивнішого і відважнішого мислення.

7. Абсолют замкнутий.

Людина хоче бути півлюдиною, надлюдиною, героєм (півбогом) чи просто людиною? Просто людиною бути найтяжче тому, що інші мають пролюдиною бути найтяжче тому, що інші мають протилежні хотіння. Людині мало бути людиною? Вона хоче покоряти невідоме, вона хоче бути не тільки земною, а й зоряною — її манять зоряні простори? А коли так, то треба вже тепер проголосити вчення Юкліда й Анштайна відсталими, стримуючими. Є щось швидше, як світло? Видиме воно чи ні? Коли світло видимий чемпіон швидкости, то тоді Абсолют замкнутий, а коли так, то тоді його не має? Чому він замкнутий? Тому, що він не може бути швидшим, як він є, він обмежений (поневолений) своєю обмеженістю, він не може вийти поза свої межі.

8. Не було вже тоді Січі Запорізської.

Людина зосереджує в собі сили більші за ті, якими вона розпоряджається, переборюючи найбільші життєві перешкоди. І людина, вмираючи, не віддає всіх сил для життя чи смерти, вона частину їх бере з собою в інший світ і там вона стає дією (енергією). В людині притаєне минуле, сучасне й майбутнє, їй належить світ, вона найсвідоміший і найдобірніший згусток світу. Я хочу перед тим, як пустити свої мислі в простори нових світорозумінь і світовідчувань, згадати моїх одержимих земляків. В родині козака, який був славним запорізським гармашем, Дмитра Засядька в 1778 році народився син Олександер. Не було вже тоді Січі Запорізької і він був забраний до москвинської армії, де став офіцером.

9. "Замислив спалити губернію".

Не злюбивши бездушної муштри, Олександер Засядько вернувся на свій хутір на рідну Полтавщину. Появилася в нього думка створити таку ракету (італійське слово "ракета" означає "трубка"), яка б летіла в повітрі, штовхана газами, які з неї вилітають. І хоч ближчі звали його "неуком залюбленим у мрію", він мріяв, креслив і плянував. І, сперечаючись з родиною, продав хутір і збудував кузню, накупив пороху, різних залізних матеріялів. За два роки, переборюючи глузування "всезнаючих", він створив дивовижні апарати, які літали над полтавськими луками, описуючи вогняні дуги і спалюючи купи бур"яну. Попи і жандарми, переслідуючи Олександра, рекли " Засядько замислив спалити губернію".

10. Хто був першим творцем ракети?

На хутір на Полтавщину в пишних берлинах приїхали генерали з Петербургу до Засядька. Оглянувши його "чудотруби", вони дали наказ, щоб винахід Засядька Олександра "прийняти на озброєння армії". І так уперше в історії полетіли Засядькові бойові ракети на турецьку фортецю Варна 16 вересня 1828 року. Турецькі історики твердять, що був жах: вогненні струмени повисли над неприступними вежами Варни, осліпили турків, заіскрилися вогняними стовпами. Оборонці Варни затуляли вуха, не витримуючи жахаючого свисту нової зброї і страшних вибухів.

І тоді турецька армія підняла білі полотнища. Несподівано для політиків Західнього Світу, Московитія здобула перемогу. Московитія увінчала груди Засядькові христами, діямантними зірками, синіми стрічками, орденами, вона дала йому генеральські еполети, він став головнокомандуючим ракетними частинами армії Московитії, яка жорстоко поневолювала Україну, він батько — першотворець ракетної зброї.

11. "Проект повітроплавного приладу".

Микола Кибальчич, українець, в 1853 році народжений у родині Івана Кибальчича в місті Короп. Він захоплений винаходами Олександра Засядька. Він зазначує, що людина може на ракетах літати в далекі світи. Він ненавидить московського царя (Олександра Другого), особисто готує бомбу, щоб організувати замах на деспота, який поневолює його народ. Замах здійснений. Микола Кибальчич у Петербурзі в камері смертника пише геніяльну працю "Проект повітроплавного приладу", (проект космічного корабля). Москвинські жандарми в 1881 році відібрали в нього життя.

12. "Завоювання міжплянетних просторів".

Юрій В. Кондратюк (українець, 1900-1942) створює, маючи вісті про діяльність Олександра Засядька і Миколи Кибальчича, першотеорію реактивного руху. Він, як зазначує вірна Москві "Українська радянська енциклопедія", "один з перших творців і дослідників ракетної техніки", він "творець схем ракетних міжплянетних подорожей", він був "запропонував створити станцію супутник місяця", він автор книги "Завоювання міжплянетних просторів".

13. Голос загубленого в пустині.

Геніяльні сини Оріяни (України), рясно вспадкувавши велич родичів (предків — зачинателів історії культури і цивілізації Індо-Европейської раси) сумеріян—гіттітів—скитів—русів, перші повели сміло розум людства в космічні мандри. Жандарми царя москвинського арештували їх ній труд, їхні мрії, їхні хвилювання. Їхні творіння в 1917 році були передані москвинові Константинові Ціолковському (1857 —1935) і москвин став проголошений "основоположником теорій міжплянетних сполучень." В Західньому світі по-вченому занотовано , що геніяльний Микола Кибальчич "рашен" (Енциклопедія Британіка", том 19, стор. 406), щоб в молодому українському поколінні по-вченому творився коплекс пригомшуючої меншевартости, мовляв, між мудрими, українців не має. І так довго розум і душа українські будуть працювати на користь вторжників—москвинів, як довго не буде Української Держави, наші протести на Заході , що він не "рашен", а "юкреініен", це безпорадний голос загубленого в пустині...

14. Конструктор першого космічного корабля

30 грудня в 1906 році в родині козака Павла Королівa народився син Сергій.. Марія Миколаївна (мати Сергієва) після поховання свого сина, сказала : "Наші предки були українські козаки і син мій успадкував від них, як видно, вміння, дерзновенність, волю, ту волю, яка допомогла йому сягнути омріяної мети. Мій син завжди зберігав любов до України", ("Україна", журнал, квітень 71 рік, Київ). Відзначаючи день "совет-

ської космонавтики", "Україна" пише, що "Сергій Королів – творець космічних кораблів.". На будинку (в Житомирі), в якому він народився, прибита металева таблиця, на ній написано, що "Сергій Королів – конструктор в галузі ракетної техніки і космічних досліджень", він коструктор першого космічного корабля.

15. "Політ ракети на місяць,або – смерть".

Жахлива правда – не великий,але жорстокий розум ,бачимо, володіє великим,але мирним розумом українця. Заводи "СССР" (імперії Московинської) виготовляли деталі для ракет такі, які були накреслені Сергієм Королівим. У Києві (між науковцями) відкрито мовилося, що Микита Хрущов, перед тим, як плянувати свою подорож до Америки,дав наказ Сергію Королiву :" Політ ракети на місяць,або – смерть". Сергій Королів працюючи у лябораторіях від шести годин ранку до першої ночі, наказ деспота виконав і помер на атак серця. Так, це він "Микола Кибальчич накреслив прообраз космічного корабля, що його вперше послав у космос земляк КибальчичаСергій Королів", ("Україна",18 квітня,1971 рік).

16. Чи земна людина залишиться земною?

Я твій син, моя Оріяно)(Україно) обурений, що плоди великого розуму твого несуть славу й могутність тому народовові,який тебе так безоглядно, так жорстоко поневолює. Рвучи кайдани неволі,поведу я Тебе, Людино Українська,моя Ти душе сторозтерзана, у світи нові і незказанні, ,звеличу Тебе. І в дорозі ділитиму зТобою сухар і шклянку води, Твої смутки і радощі, не кепкуй тільки з крил мислення мого, хай вони летять! Ядумаю: якщо небесне тіло залишиться небесним, прийнявши на своє подвір"я людину Землі, то чи людина залишиться земною? Уявляю : людина на космічних кораблях покинула орбіту Землі і поселилася на іншій плянеті.

17. Неземне в земній людині.

Інша плянета – інші обставини. Людині треба або перестати бути людиною (очевидно в земному розумінні),або придбати нові чуття –стати більш,ніж земною людиною. Чи може людина лишитися людиною, маючи в собі щось більше ,як людське? Їй стануть властиві чуття космічности. І спочатку вони будуть мало розвинені, і вони : або знищать людину,або вдосконалять її, спрямують її розвиток духовний і тілесний в іншому (в неземному, досі нам незнаному) напрямку.

18. Відбудеться перебудова неврона.

В космосі придбані інстинкти передаватимуться від покоління до покоління. Вони вплинуть на будову тіла людського, вони змінять архітектоніку мозку. І що ж тоді буде? Ставлячи таке питання, відповідаю: виникнуть тоді не тільки нові способи мислення, а й нові шляхи появлення мислі , мисль буде будуватися з якіснішого і многограннішого матеріялу. Складніші шляхи появлення мислі створять людину розумово потужнішою, її "я" їй буде краще зрозуміле. І що ж тоді буде? Тоді може відбутися (таке моє передчуття): не тільки зміна, а й досі не передбачена перебудова неврона. Схоче неврон перебудуватися,стати досконалішим явищем космосу?

19. Енергія збудження і гальмування.

Неврони, що не тільки розташовані в центральній нервовій системі, а й творять її суть, мають різні призначення, різні властивості і поводження. І коли усталено, що від їх залежить темперамент людини, сила її збудження, гальмування, витривання, то значить треба вірити, що їх-нє вдосконалення принесе вдосконалення людини.Людина збагатиться довершеннішою енергією збудження і гальмування, її витривалість буде подвоєна, її відчуття світу буде вищуючіше.

20. Появиться відчуження до землі.

Комбінації нових вражінь і нових хвилювань вимагатимуть від людини, яка лишила Землю і стала мешканцем іншої плянети, занедбання того чи іншого створеного на Землі органу чуття і придбання нового, необхідного для освоєння космосу. І тоді появиться в людині відчуження до Землі чи туга за Нею– можливо, що й туга,бо людина, сама ще добре не знаючи цього, вкомпонована у всі коди Землі і Зоряного Світу . Зміст життя матиме іншу форму, іншу гармонію і мисль матиме інший ритм. І коли б така людина знову вернулася на Землю, вона б була не придатною для життя на ній, вона б була чужою в сфері її магнітного поля, вона б мала навколо серця неземний німб. Зазначую, що я цими твердженнями не проголошую нової "аксіоми", я тільки керуючись інтуїцією, шуканнями майбутніх шляхів людства, поширюю обрії людської уяви, людських хотінь і світовідчувань , і одні можуть на мої твердження дивитися, як на мандри Гулівера, інші – як на грунтовні передбачення.

20. Соняшник – квітка Дажбожа.

На поверхні сонця, у світі сусідніх і далеких галактик постійно відбуваються зміни. І їх (як я вже зазначував у "Світ і його таїни") відчуває кожна клітина тіла нашого, в кожній клітині тіла нашого,як у досконалій лябораторії, укомпонована суть світу, і все це ми відчуваємо несвідомо так, як несвідомо соняшник стрічає схід сонця і потім повертає свою квітучу золоту голову за рухом сонця, щоб з ним вечером попрощатися.

22. Потрібно чотири світлові роки.

Оглянимо інший хід обставин. В"явімо, що людина живе на іншій плянеті й підтримує постійний зв"язок зі своїм матірним світом– зі Землею.Підтримання зв"язку ускладнене. Щоб штучний супутник Землі міг рухатися, йому потрібна швидкість – вісім кілометрів на секунду. Ця велика швидкість замала, щоб господарювати в космосі , очевидно, маючи в космічних кораблях штучний грунт, на якому ростуть чу-

доовочі. Щоб увійти в орбіту зірки, яка від Землі найближче віддалена, потрібно чотири роки і то тільки при тій умові, що космічний корабель летітиме зі швидкістю триста тисяч кілометрів на секунду. Припущення це казкове, але погодьмося, що людина вміє казку перетворювати в дійсність. Може появитися корабель понадсвітлової швидкости? Сьогодні вчені твердять, що навіть швидкости світлової досягнути не можна.

23 Чи буде війна за атмосферу в космосі?

Людина знаходить плянету, яка кружляє навколо зорі і бачe, що новодікрита плянета густо заселена людьми. Умови, в яких новоплянетні люди родяться і живуть, не придатні для людини Землі. Що робити? На нововідкритій плянеті можна змінити атмосферу, наблизивши її до Земної, але така зміна принесе гибель "автохтонам". Чи буде війна за атмосферу в космосі, чи новоплянетні люди не спричинять вибух Землі нашої, щоб жити спокійно? Образ людини Зоряної плянети не подібний на образ людини Земної плянети. А головне те, що склад і поводження клітин білка інший.

24. Нові властивості людини.

Потрібно, щоб земна людина в неземних умовах народила нові покоління. Нові покоління після довгої боротьби з оточенням, пристосуються до життя на новій плянеті. Вони, наприклад, набудуть (придбають) властивість у тілі скупчувати необхідну кількість теплоенергії, що приходить від сонця їхньої сонячної системи і потім користуватися цим теплом для обігрівання тіла при надзвичайно різких коливаннях температури.

25. Людина двох сонячних систем.

Людина чарівна і безмежна невгамовністю своїх хотінь. Вона хоче долати межі. Коли б не було меж, не було б людських хотінь. Нові космічні покоління народжені на нововідкритій плянеті (за декілька тисячоліть) утратять мову людей Землі тому, що вона стане непридатньою. Вони створять нову мову, нову метрику звукосполучень і понять. Вони збагачені інстинктами двоплянетних людей, в їхньому тілі втілені властивості двох сонячних систем. Вони мають подвійну спрагу вирушати в нові мандри, щоб відкрити і за собою закріпити нові плянети. Нова (вже не земна, хоч її предки і мали суто земне походження) людина залишає нашу галактику і вторгається у світ інших галактик. І тоді вона потрапляє на непереможну перешкоду.

26. ЛЮДИНА житиме тисячу літ.

Життя людини закоротке, щоб вона могла на космічних кораблях, які мають світлову швидкість, відвідати чужу галактику і повернутися в рідну. І тоді в космічної людини появиться бунт проти себе, бунт проти сутности, яка її творить людиною, бунт проти межі, яка відділяє Буття від Небуття. І людина знову вернеться сама до себе. Вона почне сама в собі шукати відповіді на питання нових основ життя. Вона докладно пізнавши таїни сполуки і розвитку живої клітини, продовжить своє життя на тисячу літ.

27. П"ять тисяч літ в дорозі.

Людина заморозе сама себе в розквіті життя в космічному кораблі і летітиме (летітиме заморожена свідомість) п"ять тисяч літ зі швидкістю триста тисяч кілометрів на секнуду, щоб потім самовключилися машини, які б її розморозили і дали їй можливість осісти на плянеті нової сонячної системи. І розморожена людина приклавши до серця апарат величиної копійки, пошле в рідну сонячну систему вість, що її серце має нормальний пульс, що катастрофу галактики вдалося пережити щасливо. І її почують. Галактика має мільярд, сто мільярдів плянет. І одна галактика твориться, інша вибухає. Вибухають мільярди плянет, і очевидно, гинуть тоді там людства нам не знані. Як ти, земна людино, почуватимеш, потрапивши в катастрофу галактики?

28. Людино, живи довго!

Дажбоже мій, як хороше, що я Твій вільний внук і Ти окрилюєш мою уяву, ведеш мої мислі в незвідані засвіття, як хороше, що я, линучи на кораблях мислі невгамовної, тримаю в руці синю волошку, яка виросла в житах Оріяни (України), а в очах моїх небо євшанове, а в серці любов - щира і полум"яна любов до людей хороших душевних якостей, вільного і правильного мислення, благородних навиків. Людино, живи довго! Коли окремі тварини живуть сотні літ, коли окремі дерева (індійська смоківниця) живе десять тисяч літ, то чому не можеш жити ти, Людино?!

29. Чим можна покорити безмежність.

В основі живої клітини лежить білок: всі істоти, що мають червону кров, властивостями живої клітини споріднені. Справді, є можливість, щоб людина жила довго. Продовження віку космічної людини ще не розв"яже перешкод під час її дальшого освоєння космосу — космос безмежний, він ніде не починається і ніде не кінчається. Тільки безмежністю можна покорити безмежність. Чи в основі безмежності панує щось вище, як свідомість, щось менше, як несвідомість?

20. Поза світом Переконань і Передбачень.

Людина, живучи тисячу літ, перетворить свій мозок не тільки у джерело надпотужнього космічного мислення, а й розвине неврони (маю на увазі розгалуження дентритів і аксонів) у тому напрямку, що вони виділятимуть щось складніше, як хвилі, і цей покищо невловимий "потік" матиме надсвітлову швидкість. Чому? Бо в людині вкодована таїна безмежжя, таїна вічного світового "Я".

31. Чи постане понадсвітлова швидкість?

Тому, що джерело, яке родить світлову швидкість має сталі властивості і не осмислює свою, воно себе не вдосконалює. А неврони?

Неврони (осмислене джерело невронних понад - хвиль) збагачені властивостями безмежного розвитку, вони самі свій світ поглиблюють. Телепатія? Швидкість невронних понадхвиль людина може розвивати до безмежности. І ці хвилі будуть людиною "запряжені", вона навчиться акумулювати свої титанічні (яке ж це слово земне) можливості. Людина невронними хвилями (підсиленими ще не винайденими машинами) почне керувати космічними кораблями і розиватиме їхню понадсвітлову швидкість. З дії постала дія.

3 2. Непорочна донька Зоряних Світів.

Я вважаю, що на тому місці де тепер перебуває наша Земна плянета, десятки мільярдів літ тому був космічний клубок вібраційної Дії, ім"я Їй хай буде Воля. Воля, ім"я Їй хай буде Наддух і Надматерія. (Грецьке слово "енергія" означає "дія"). З енергії (з квантів проміння космічного) постав атомний пил, із вібраційно-вихруватого пилу, який, творячи спіраль конусну, сам у себе втягувався, згущувався, стискався, створилася могутня зоря. Після мільярдів літ горіння, вона почала холонути, і сьогодні в глибинах її "душі" киплять метали і діяманти, а на її корі осяяній сонцем, цвітуть сади, пливуть ріки, хвилюються моря і живе горде Людство. Земна плянета --непорочна донька Зоряних Світів.

3 3. Сонце всюдисуще.

Одну двохмільярдну частину тепла сонячного отримує наша Земна плянета, і вона, маючи це сонячне щастя, стала садом життя буйного, натхненного і розумного. Сонце, посилаючи на Землю проміння свої, творить життя, сонце всюдисуще — воно у квітучому різнотрав"ї, воно в піснях солов"їних, воно в нашій крові, у клітинах нашого мозку, воно в усьому, що дихає, що має зерна життя.

3 4. О Дажбоже мій!

У безмежних зоряних просторах, як непомітна піщинка на березі моря, загубилася наша прекрасна Земна Плянета, В Її чарівній колисці виколисується таїна майбутнього, а може Вона знесилена непередбачливим умом дітей своїх, вибухне, знову стане палаючою зорею?

І тоді в космічне горіння перетвориться дихання сучасного Людства. О Дажбоже мій, падіння і вознесіння внуків Твоїх відбувається на Твоїх невидимих безтілесних долонях! Я зачарований і натхненний таїнами Твоїми, купаний я диханням Твоїм, ласканий я волею Твоєю, проголошую нове розуміння світотворення і світовідчування. Я ніколи не побачу Тебе, ніколи не дійду до таїн Твого безмежжя, до вічности Твоєї вічности, але прагнення іти до Тебе, Дажбоже мій, моя священна одержимість, моя священна віра, і я з нею ділюся, і я з нею тішуся і могутнію з моїми побратимами і посестрами об"єднаними в Об"єднанні Синів і Дочок України.

3 5. Ми по-новому осмислюємо минуле.

На світі не має непомильних людей тому, що милостива мати-природа їх роде не у формі зерна, а квітів — і квітує Людство у садах Життя, квітнуть мільярди квіток, і кожна з них має в собі щось своє, щось неповторне, і кожна вона свідомо чи несвідомо вдосконалюється тільки тому, що має щастя у помилках шукати нових і нових шляхів розвитку. Ми внуки Дажбожі тисячу літ тому здійснили помилку, ми виступили проти милостивої матері-природи, проти природної суті "Я" людського, ми зреклися рідної духовости, яка тбула довершенністю нашого буття, яка була найвластивішою для нашого тіла, для нашого підсоння, для нашого темпераменту, для наших чуттів і нашого магнетного поля, Ми помилилися. І ми сьогодні не тільки помилку свою виправляємо, а й по-новому осмислюємо все минуле й сучасне, щоб відважніше, щоб кмітливіше відчините двері Майбутнього!

(Лев Силенко, "Мага Віра").

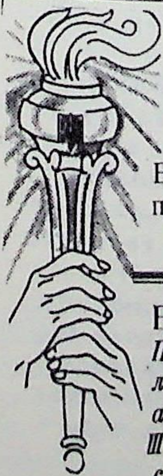

РУНВІСТ

Вісті Відділу Поширення РУНВІРИ при Головному Столі ОСІДУ. Число 38.

Від редакції. *Достойні Побратими і Посестри нам пишуть, що їм присилається "Укр. Еван. Ранок" з Б. С. а також з Виннінегу п. Мирослав Шкавритко (ред. "К. Ф.") посилає свої циклостилеві "Нові Скрижалі". У листах висловлене здивування, що "внук Дажбога Мирослав" Шкавритко в "К.Ф." для братів-чужовірів проповідує чужовір"я, а в "Н.Скрижалях" для братів-рідновірів "проповідує" віру в Дажбога- чи так має виглядати духовне відродження народу? Побратим М. в листі писаному до нас 15 січня ц. р. пише з Англії: "Прислав мені Шкавритко "Нові Скрижалі". Примітивна річ, але спосіб правильний: звести Рідну Віру до "філософії" баби Палажки і цим її втопити. Найменше Ваше угодовство з примітивізмом нестиме шкоду Рідній Вірі". Побратим Т.(з Колорадо) пише: "Коли б Ви проявили прихильність до "скрижалів" пана Шкавритка, то тоді б брати-чужовіри нас, рідновірів, вготожнили б з примітивізмом і тим примітивізмом били б нас, і мали б рацію".*

Наша відповідь проста і чітка: кожний, хто прагне Єдности, шукає вільного духовного розвитку, праці на користь Святої України, він знаходе волю і побратимську любов у рядах Об"єднання Синів і Дочок України (ОСІДУ).

М И
(Святинна Пісня)

Ми не будем просити спасіння
У священних синів Чужини.
Горе наше і наше терпіння
Не розділять із нами вони.
Ми не будем чадіти в кадилі
Вір чужих і чужого добра,
Щоб служити в ярмі чужій силі
І просити свого сухаря.
Ми не будем свій ум годувати
Хитрим плодом чужого ума.
Ми народжені сад рідний мати,
Щоб у нас Рідна Віра була.
Ми не гості Пляиети Земної,
Ми достойні її трударі.
Маєм розум Вітчизни святої,
Свій Закон і свої Вівтарі.
Ми народжені Духом Дажбога,
Орь і Лель нам дарили Любов,
Щоб у нас була Рідна Дорога,
Рідна Сила і Воля і Кров!
("Мага Віра")

МИ ВІРНІЇ ВНУКИ ТВОЇ
(Святинна Пісня)

Дажбоже МОГУТНІЙ, ВЕЛИКИЙ,
Ми вірнії внуки ТВОЇ,
Плекаємо єдність і волю
У нашій священній сім"ї.

Дажбоже ВСЕВІЧНИЙ,ЄДИНИЙ,
Ми вірнії внуки ТВОЇ,
ТВОЄЮ любов"ю ми любим
І рідні й нерідні краї.

Дажбоже ВСЕЩЕДРИЙ І СВІТЛИЙ,
ТОБІ наші ум і серця!
ТВОЇ володіння всесвітні
Не мають початку й кінця!

Дажбоже, прости нам минуле —
Прости необачним очам,
Які ТВОЄ ім"я ганьбили -
Молилися зайшлим богам.

Дажбоже, і гори, і ріки,
Ліси і духм"яні поля,
ТОБОЮ нам дані навіки,
Щоб множилась наша сім"я!

Дажбоже ВСЕРІДНИЙ І СЛАВНИЙ,
Ми вірнії внуки ТВОЇ.
Живем, щоб жила Рідна Віра
На нашій Священній Землі!

("Мага Віра").

Станиці ОСІДУ на своїх Годинах Дажбожого Само пізнання хочуть також мати пісні і ми на їхні прохання тут деякі поміщуємо.

Інж. Сава Зеркаль, Ню Йорк, США

Князь Володимир сидить на троні в коророні й скиптром у руці, він устав і промовив : "Велю охрестити город Київ і всю Русь ... А хто не прийме – чи багатий чи бідний, чи раб і чернь людська – той противний мені, буде він позбавлений майна свого (розкуркулений,примітка складача) і буде покараний смертю!"

Воєводи, бояри і всі люди мовчали... І тоді бояри і воєводи послали на Поділ і Київ свою силу– з Гори спустилася до Подолу на вгодованих конях гридьба (кіннота) з Білгороду,Вишгороду, з лівого берега Дніпра посунулася , як сарана, дружина,по слову княжему, вони розтеклися по всіх кінцях, заходили до хиж, наметів і гнали на те Хрищення.

А князь Володимир далі говорив: " А хто не перейде на грецьку віру, маєтків полишиться і буде скараний на смерть." Мовчазні, суворі, смаглі від сонця і сумні люди йшли важким кроком до Дніпра, а за ними тягнулися, ніби чайки, що втратили гнізда, жінки, тільки діти не розумули, що діється і поспішали поперуду старих .
(продовження буде)

ET TU, BRUTE!

Пане Адаме Білецький, у "Канад. Фармері " (за 31 січня, 72 року) Ви помістили сенсаційне "Спростовання"... "до українських пресових органів", в якому зі смаком пишите;" Ніколи я не діставав від п. М. Сердюка листа того змісту, який наведений п. Л. Силенком – Орлигорою у "Рунвістові" ч. 33 (вересень, 71 р.) " той,, спрепарований паном Л. Силенком лист"

Любий Адаме (асистенте професора Денбурі калледжу), це Ви таке "Спростовання" розголосили тому, щоб мене обмовити, очернити, гринизити,вживаючи стиль нижчий людськаї гідности, бо ж яка може бути інша причина. А я Вам довіряв, думав, що Ви побратим? Ось я Вас переконаю, що Ваше поводження нерозважне.

Справді п. М. Сердюк таки написав Вам листа 29 січня 71 року (і Ви цей лист маєте), в якому зазначено, що " Діюче освячення новороджених добре", " прошу ласкаво повідомити з ким можу зконтактуватися у Клівленді з визнавцями Нової Віри". І Ви мені фотокопію цього листа прислали і тому я його використав у "Рунвістові" ч. 33 (вересень, 71 р). І фатокопію цю я досі маю, і маю Ваші пояснення щодо цього листа, і можу кожному, хто бажає переконатися в цьому,фотокопії прислати, отже,не можна такі "Спростовання" розголошувати, бо люди подумають, що я шаную недостойних.

А ось другий лист п. Сердюка до Вас 15 лютого 10. 971 р. Дажбожого. Вельмишановний і дорогий побратиме Білецький! . Практично

виглядає так: ВШП Л. Силенко з арґументами в руках майстерно довів, що християнство — чужа віра й найбільша облуда. Це — колосальна заслуга! І з тим, проти волі й сичання ворогів, увійшов до історії, з якої ніхто не може викреслити чи заперечити його ім"я. Ті, що повірили розумним доказам ВШП Ль Силенка (в тому числі й Ви, п. Адаме,— примітка моя) відцуралися чужого". І Ви, п. Білецький і цей лист мені прислали і я його маю, та я з цього листа нічого не цитував, бо я ще не "увійшов до історії" і я ніде не писав, що "християнство — облуда", я писав і пишу, що віра Христова добра,але вона своєю духовістю і історією чужа для нас і ми достойні мати Рідну Віру.

А ось Ви мені в листах писали: "Дорогий Учителю Л. Силенко! Посилаю Вам передруки з моєї праці і прошу Вас їх переглянути і зробити відповідні завваги, пояснення, тощо", (23 лютого, 71 року). "Дорогий Побратиме М. Марків! Я говорив нашому дорогому Учителеві, що я мушу себе хоч трошки підкути, бо ж не можу плести що не будь , бо це буде шкодити Йому",(16 червня, 71 року). " Честь і слава Вам, Учителю, що Ви можите й маєте чим погордитися", (7 серпня, 71 року). "Дорогий Учителю Леве Силенко! На запрошення побр. Лозового я виголосив коротку доповідь на тему "Праісторична Україна— колиска Індо—Европейської Цивілізації", під час якої я старався звертати увагу на джерела, які Ви подаєте у своїх працях", (8 грудня, 70 року). І я такі листи (писані Вашою рукою) маю, і всі вони гарні, нічого в собі не мають приватного, все відноситься до нашої загальної справи, і я їм вірив, бо ж нечесність чинить той, хто людині не довіряє.

Тепер мені відомо, що Ви опинилися в середовищі інтернаціоналістів, які Вас призначили "єпископом слов"янства" " з хрестиком", і повідомлено мене, що Ви будете мене обмовляти, щоб оправдати свій відхід від " Учителя Лева Силенка". Не журіться, обіцяю, що на жадні Ваші нові обмовлення, нові "Спростовання" відповідати не буду. Я гордий, що Ви мене зрадили, бо ж краще чесна зрада, ніж фальшиве (цинічне) побратимство. Я вже привик, що мене такими "Спростованнями", або ще іншими (професійнішими і ганебнішими) обмовленнями очернють, душу мою розпинають., я вже майже загартувався.

З вірою в Дажбога, Лев Силенко .

ВСІМ ВЕЛИКЕ СПАСИБІ !

М. (І) Лозовий — 40.оо, Б. (І) Свириденко - 10.оо, І. Коваленко — 20.оо, І. Павлон — 20.оо М. Черепаха — 15.оо, Д. Свириденко — 10.оо, всім Вам, мої дорогі Побратими, моє велике спасибі за ці пожертви складені мені з приводу смерти моєї дорогої дружини Ніни. І щиро дякую за дуже чарівні квіти родинам Феньків, Цапарів, Коваленкам, Книшам, особисто не знала Вас моя дружина Ніна і я досі Вас особисто не знаю, бо живете Ви в інших стейтах, та нас Рідна Віриріднить, і ми особливо в горі стаємо чулими і щирими. Велике Вам спасибі ! І велике спасибі Учителеві Левові Силенкові, який прибув джетом (пару тисяч миль), щоб здійснити поховання за обрядом РУНВІРИ, Його появлення облегшило моє велике горе.

З побратимською любов"ю,
Ваш Петро Коперник,
Бріджпорт Канектикат .

Дорогі Посестри і Побратими!
Цим висловлюю Вам щиру подяку за моральну і матеріяльну допомогу, з якою ви відгукнулися на заклик нашого Учителя Л. Силенка, в час мо[illegible] і моєї родини нещастя. Щиро признаюся, що Ваші листи— співчуття і побажання скорого видужання не лише підтримали мене на дусі, а й витиснули сльози з моїх очей, тим більше, що багатьох з Вас я навіть не Знаю особисто, це були сльози радости, що ми стаємо іншими українцями. Ми стаємо УКРАЇНЦЯМИ, які журяться нещастям нашої посестри чи побратима і радіють успіхами кожного з нас. Це велика річ! Цим ми станемо будівниками нашої славної і великої долі — долі Українського Народу. З Дажбожою і з Вашою допомогою я повертаюся до здоров"я і праці для Рідної Української Національної Віри. Мої дорогі А. і І. Коверні , Є. Словський, М. Миргородськии, проф. П. Могилин, І. Павлюк — 10 дол., М. Петрочук — 20 дол., Й. Підгурський, А. Петрів — 10 дол., Г. Убоговський, С. Арсієнко, Л. Будило, І. Бобрівник, І. Мирош. О. Кармелюк, М. Марків, Є. Бабич , В. Козловський, М. Чумаченко. П. Сліпченко, П. Цапар, М. Гнаткова, Г. Топчан, М. Сунак ,А. Кулевич, станиці ОСІДУ ім. Святослава Завойовника (Чікаго, Іл,) — С. Ватраль, І. Лисенко , М. Чумаченко, О. Сахно, П. Грушецький, І. Засадний за дар 50 долярів, Станиці ОСІДУ "Крим (*Арізона*) : О. Мартинець. А. Савицький, А. Василенко, І. Кисіль; Станиці ОСІДУ ," Карпати " (*Колорадо*): А. Майґутяк, І. Івахів, А. Решетняк, В. Зубицький, Б. Тарасюк, І. Баран — 10 доллярів, М. Оношко — 20 долярів, я всім Вам та іншим Станицям, та іншим побратимам і посестрам, які прислали мені вітання, висловлюю велике і незабутнє спасибі! Всі Ваші дари пересилаю до Канцелярії Головного Столу ОСІДу як дар на виплату нашої друкарської машини

З вірою в Дажбога та з побратимським вітанням, Ваш Мирослав Лозовий, керманич Орґвідділу Г. С . ОСІДУ , Ню Йорк. США .

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

Шановні Панове! Цим прошу ласкаво, невідмавте прислати для нашої парафії УАПЦ всі числа Вашого журналу "Рідна Віра" від 1-го числа почавши, а також наступні посилати, та прошу доручити Ваш рахунок до заплати. Очікую Вашої посилки з бажаними журналами "Рідна Віра". Свящ. Микола Гаюк, Німеччина.

Дорогі Побратими! Я обожнюю РУНВІРУ, проповідувану Учителем Силенком, я хотів би увіковічнити це велике вчення, і не тільки я, а й багато подібних мені, а ви, редактори, шкодите чи то свідомо чи ні. Наприклад, у "Самобутній Україні" там, де Учитель написав, що нас "Охристили і Продали", а прововження в "Рунвістові". Я збираю, переплітаю, роблю Святу Книгу, і колись її будуть читати наші внуки чи правнуки. Отож, робіть без перенесення. Дорожу кожним словом. Прошу вибачити мені за мою нетерпеливість.

Іван Коваленко, Парагвай, Півден. Америка.

ккк

Примітка.

ДАЄМО ТИСЯЧУ ДОЛЛЯРІВ

Твердження Учителя Лева Силенка висловлені в працях "Світ і його таїни", "Людина і Безмежність" та в інших досі нові в історії Людства. І дехто з наших побратимів радить їх запатентувати. Ми вважаємо, що публікація їх і визнання їх, найкращий доказ, що вони належать Українцеві. Очевидно, що можуть знайтися такі люди, які будуть навмисне говорити некомпетентним, "Я ТЕ ВСЕ читав у книгах, журналах, то не українська новина". Ми даємо тисячу долларів нагороди тій людині, яка нам пришле книгу, в якій би було зазначено ВСЕ ТЕ НОВЕ, що оголошене у зазначених працях Учителя Лева Силенка.. Видавництво "С.У."

Від Редакції:" В "Самобутній Україні" за жовтень – грудень 71 року написано *"десятки мільйонів клітин"*, *треба читати* "десять мільйонів еритроцитів", і так і написано в інших числах.

Михайло Чумаченко

Дорогі Побратими і Посестри! Вже повідомлено Вас, що Американський уряд дав нашому релігійному рухові "текс екземпшен", і тому кожний жертводавець буде від нас отримувати спеціяльні рахунки. Всі наші видатки і прибутки до єдиного цента занотовуються у книгах, які контролюються представниками амер. уряду.

Між іншим, кожний голова Станиці ОСІДУ має право оглянути книги нашого скарбу і про їх стан особисто поінформувати членів своєї Станиці ОСІДУ. Побратимське взаємодовір"я і акуратність у праці – основа нашого УСПІХУ.

М. Чумаченко, Керманич Відділу Скарбу Г.С. ОСІДУ.

■ ...найбільше дерево на світі росте на Тайвані. Нараховує воно 4 тис. років, його висота дорівнює 20-ти поверхового будинку, а щоб обняти це дерево коло кореня, треба аж 20 чоловік. Це незвичайне дерево називається «Сплячий місяць».

НІКОЛИ НЕ ПІЗНО

У Каїрі на 150-му році життя помер поет і професор тамтешнього ісламістського університету шейх Мохамед Абдель Ібрагім. Цікаво, що за своє довге життя він жодного разу не скористався транспортом— ходив весь час пішки. Коли йому захотілося відвідати своє рідне село у Лівії, він пройшов майже тисячу кілометрів. Протягом ста років Ібрагім був переконаним холостяком. Проте на 105 році життя він передумав, оженився і мав п'ятеро дітей.

■ ...вівці їдять 570 видів бур'янів, котрих не їсть жодна інша тварина.

■ ... пращури-печерні люди жили в середньому 18 р., в римські часи — 22 а в середньовіччі в середньому вік людини становив 32 р.

ІЗ СТОЛА ГЕНІЯ

Як засвічує британське товариство «Друзі Шекспіра», ще й нині близько 800 тисяч чоловік у всьому світі живуть за рахунок прибутків від їхнього геніального співвітчизника. Це — шекспірознавці, письменники, які працюють над варіантами шекспірівських тем; композитори, які пишуть для них музику, актори, видавці, книготоргівці тощо.

✻

■ ...за даними ООН у деяких країнах Азії, Африки і Латинської Америки ще й досі із 1000 новонароджених вмирає 100. Натомість у Швеції — 12,9 чол., в Голландії — 13,1, в Норвегії — 13,7, у Фінляндії — 13,9.

✻

МІСТА І НАЗВИ

Влада **італійського містечка Порейле вирішила змінити його назву на благозвучнішу («порейле» італійською мовою означає «свинство»). Віднині воно зватиметься Бельфіоре («красива квітка»). З проханням про аналогічні зміни звернулися до уряду також влади містечок Порселіно («порося») та Кампосанто («кладовище»).**

П. Сліпченко, *США.*

З ДАЖБОГОМ ПРИВІТАЮТЬ

Батьки дітей з Дажбогом привітають,
Дванадцять страв поставлять на столі
І МАГА ВІРУ – святість прочитають,
В устах лунатимуть УЧИТЕЛЯ пісні.

За сотні літ УЧИТЕЛЬ народився
І відшукав Дажбога, таїни Дніпра,
І в українськім серці Дажбог засвітився,
Мов вічне сонце, вольности зоря!

****

Дорогий П. Сліпченко! Всі Ваші вірші ми отримали, мають вони по 12 і більше строф. Розмір нашого часопису не дозволяє нам їх поміщати без скорочень.

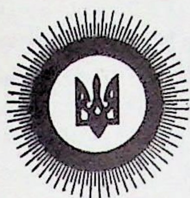

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

№ 63 *БЕРЕЗЕНЬ*

10.972 рік Дажбожий.

Місячник. Шостий рік видання.

Річна передплата 3.50 дол.

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

ОСІДУ-СИЛА УКРАЇНСЬКА

1. Чужовір"я і комплекс меншої вартости.

Десять століть в Україні не було такого Українського Об"єднання, над яким би не панувала чужа мілітарна, економічна або релігійна сила. Десять століть! Многовікове пригноблене життя створило українців не тільки з комплексом меншої варто - сти, не тільки спричинило кастрацію їхніх будів - ничих інстинктів, а й розвинуло між ними культ угодовства, традиційного, попами виплеканого гнучкошийства, свавілля отаманчиків і їхнє бунтівливе рабське поняття волі.

2 Українське поняття волі.

Об"єднання Синів і Дочок України (ОСІДУ) – перше в світі (за останні десять століть) по-українському вільне УКРАЇНСЬКЕ об"єднання. Ті, що мають невільниче поняття волі, будуть ремствувати, почувши таке "претенсійне" твердження . Їм треба терпеливо пояснити, що ОСІДУ по-українському вільне Українське Об"єднання тому, що воно має Українське Поняття Волі: члени ОСІДУ-*ПЕРШОПРОХІДЦІ* Духовного Відродження Народу, члени ОСІДУ – Українці *по-походженню і по-вірі*: таких Українців від часів Святослава не було, сьогодні вони є! Вони об"єднані в ОСІДУ.

3. Чужовірне поняття волі.

Творці грецької демократії в Атенах вважали того грека справжнім демократом, який мав хоч десяток рабів на своєму господарстві і вмів їх продавати на демократичних ринках і їхніми дітьми розпоряджатися по-демократичному (міняти їх за речі, кози, збіжжя). Грецькі слова "демо" "кратія" означають "народне правління." Ми добре знаємо, що таке московинське поняття демократії. Її "визнавці" лежать дротом пов"язані у масових винницьких могилах України.

4. Їхні імена стануть гордістю.

Чужі темні сили, почувши, що між українцями (після тисячолітньої перерви) існує справді вільна - справді державнотворча Сила Українська (сила, яка не підпорядковує себе грецькому православію, католицизмові, московинському комунізмові) намагатимуться в її ряди просунути своїх агентів. Агенти матимуть завдання Силу Українську (Силу ОСІДУ) розколоти на групи ворожі, групи – на групки і їхню енергію спрямувати на взаємне очернення і виснаження: тільки той чужинець – вторжник здібний панувати над українцями, який вміє їхні буйні сили використовувати проти їх.

Тремтіть майстри змов і роздорів! На фронті борні за єдність сил народних достойні душею, достойні культурою розуму члени ОСІДУ проявляють подиву - гідну непохитність, чужі темні сили їм не страшні, вони духовні титани людства! Їхні імена стануть гордістю Оріяни (України). Їхня вірність світоглядові РУНВІРИ стане священною дороговказною спадщиною для прийдешніх поколінь.

5. ОСІДУ і імперіялізм чужих сил.

Прагнення тієї чи іншої чужої сили під - порядкувати РУНВІСТІВ духовно, політично чи організаційно, або явно чи скрито на їх впливати, ОСІДУ оцінюватиме, як духовну агресію, як політичний чи релігійний імперіялізм, як зазіхання на елементарні принципи волі і буде себе боронити, не шкодуючи життям, не шкодуючи "вражої злої крови". Оборона субстанції національного "Я" – дія священна і визнана вона достойними синами всіх народів. З чужими силами може сьогодні і завтра говорити ОСІДУ, як рівний з рівним, як демократ з демократом, як приятель з приятелем, як ворог з ворогом, але ніколи, як раб з паном, як вівця з вовком,, як пасивний сприймач з активним творцем.

6. Вільні народи і українці.

Хто ми – рунвісти? Чому ми так спрагло, з та -
ким глибоким болінням хочемо духовної окреміш -
ности? Українці гибнуть на дні чужовір"я! Гибнуть,
не усвідомлюючи своєї гибелі, їхня свідомість па -
ралізована. Вільні народи, які зуміли чужі сили під-
порядкувати своїм силам, вільні народи, які шанують
людяність, повинні зрозуміти во ім"я людяности,
що українці (кормителі Европи) духовно охляли, ут-
ратили вольовість (тільки в діях вольовости проявля-
ється єдність розуму, віри і волі).

Українці потребують виняткового окремішного ста-
новища для визрівання і оформлення своєї націона-
льної свідомости, для самоутвердження свого "Я".
Їм, як ніякому іншому народові Евразії, потрібна са-
мобутня духовність, їхньому "Я" потрібне їхнє і тіль-
ки їхнє вільне і сонячне "Я" – їм потрібна Рід-
на Українська Національна Віра (РУНВІРА), РУНВІ -
РА-це святість більша, як релігія, це всеохоплюючий
світ Сили Української!

Видючі кличуть сліпців, щоб вони, як вільні люди
з вільними людьми, збірали в лісі гриби. Між вільни -
ми народами може бути вільним народом тільки
той народ, який має чітко визначене своє духов -
не, економічне й історичне обличчя, без такого обли-
ччя він між вільними житиме, як невільник, він не бу-
де співтворцем філософії волі, він її бездумно мав-
пуватиме, він на волі не матиме здібности "в колі
народів вольних" бути собою і тому во ім"я волі
вільно розчинеться між вільними і вільно згине.

7. ОСІДУ – організація священна.

ОСІДУ - організація священна, бо вона вірить,
що боротьба за волю України, оборона Українсь -
кої держави, її духовних і матеріяльних скарбів,
є Обрядом Священнодійства, Обрядом людини,
яка вміє достойно вмерти і достойно жити, так,
Обрядом Священнодійства, а не наказом воєна -
чальника, диктатора, лідера партії, організаційної
програми чи загальних зборів.

8. РУНВІСТ – священний воїн України.

Священний воїн України – ніхто йому не нака -
зує бути дисциплінованим. Він сам себе дисциплі -
нує тому, що він Благородна Людина, тому, що
він має дисципліноване думання і почування. Він,
пізнавши історію людства, знає, що всюди і зав-
жди дисципліна – основа Успіху, золотий вінок
Перемоги, Гідність духовного аристократа. Ні-
хто йому не наказує бути безстрашним, він сам
в собі воскрешає вогонь безстрашшя і своїм без-
страшшям розброює духовних і мілітарних втор-
жників. Ніхто його не кличе йти до Жертовника
Вітчизни, цілуючи Матір – Землю і Її священний
стяг, він сам іде і священнодіє тому, що такий
поклик його високої душі, такий склад його пере-
конання.

9. Він непримиренний з ворогами.

І ніхто його не муштрує бути непримиренним,
ні, непримиренність – це імпульс його вродженої
духовної самооборони. Він свято вірить (і жод-
на сила цієї віри в нього не відбере тому, що йо-
го віра – це духовна кров його тілесного "Я"), що
його хід проти окупантів України – Хід
Обрядового Розумного Священнодійства (ХОРС) -
хід Безсмертя! І далекі й близькі його предки, і
грядущі покоління йдуть з ним, вони живуть і
хвилюються в ньому. Він ніколи не йде сам - з
ним іде історія народу: історія народу там, де
подвиги його по-рідному рідних синів.

10. Одну соту поділити на 365 днів.

Однієї сотої частини життя народу вистарчає,
щоб він звільнився з кайдан, збудував свою дер -
жаву й успішно обороняв її границі. Головне - ду-
ховна монолітність народу, розумне і передбачли-
ве використання життя, його духовних і мате -
ріяльних сил. Щоб мати успіх (успіх визнаний при-
ятелями і ворогами), треба ту Одну Соту поділи-
ти на 365 днів і її частинки вміло дарити щодня:
дарити у пристрасному думанні, у свідомих і несв-
відомих навиках, у праці, в любові, в золоті, в мо-
литвах, в особистому нещасті й щасті, в подви -
гах!

11. Щодня – краплю, а не щороку – бочку.

І ось ці Щоденні Дари для ОСІДУ РУНВІРИ
започаткують глибинні оновлення у психіці на -
шій. Вони непомітно проникнуть у найпотаємніші
інстинкти життя. Вони, як невидимий скарб пере-
даватимуться з роду в рід, з покоління до поколін-
ня. Ми, цього самі не помічаючи, призвичаїмося
до світогляду РУНВІРИ, до державнотворчого ду-
мання, до духовного зріднення всіх нас, ми ста-
немо новими людьми, і тоді заторжествує пере-
мога Української Духовної Революції.

Наш національний організм – наша душа, весь
склад нашого чуття і мислення буде мати в собі
дисципліноване і пристрасне служіння Вітчизні,
служіння без шумних деклярацій, маніфестацій,
партійних реклям, служіння Вітчизні стане ве -
личним Стилем Життя. Жодні сили ніколи не по -
корять такий народ - такий духовний і тілесний мо-
ноліт! Крапля, яка щохвилини падає на камінь,
вижолоблює його і він дає тріщину, розпадаєть-
ся, а вилийте на цей камінь раз у рік бочку води
– такий подвиг не принесе жодної користи. В пульс
нашого щоденного життя має бути вкомпоно-
вана духовність РУНВІРИ так, як у зерні приро -
дою вкомпоновані таїни життєвої вічности.

12. МИ НЕ всі однакові.

Кожна Станиця ОСІДУ повинна мати святи -
ню РУНВІРИ і духовного провідника (рунтата -
рідного українського національного тата). До Свя-
тині РУНВІРИ може належати кожна українська ро-
дина, незалежно від того чи вона належить до
ОСІДУ чи ні. Ми єднаємося у Станицях ОСІДУ не
щоб бути схожими один на одного, як схожа кра-
пля на краплю, ні. Кожний з нас має інший ха -
рактер, інший життєвий особистий шлях, кожний
має свою слабість і свою силу, свої світлі й
прихмарені дні. Ніхто не має права "обробляти"
ближчого на "зразок своєї вдачі" і любити його
за те, що він легкий для "обробки", що він у
всьому податливий. Маємо з багатства протилеж-

них пристрастей, будуючих (і тільки будуючих!) суперечок створити плодоносний сад побратимської єдности і сили. Кожна людина, ідучи до ОСІДУ, несе з собою щось своє, несе свої радощі й обурення, пожертви і вади, і кожна черпає з ОСІДУ Закони Побратимської Етики, збагачується духовністю РУНВІРИ, і знає, що вона в дні щастя і горя не самітня – вона забезпечена Родинною Опікою внуків Дажбожих.

13. ОСІДУ – Родина Наша.

Достойний рунвіст каже: "Я прийшов до ОСІДУ, щоб бути в розпорядженні ОСІДУ, щоб своїм життям своїми упорядкованими думами і діями творити єдність, силу, духовну монолітність ОСІДУ, щоб достойно носити "Квиток ОСІДУ", щоб зміцнювати словом і ділом те, що вже здійснене, об"єднане моїми попередниками відомими і невідомими, і обрядово шанувати їхній труд, щоб у праці звеличувати свою гідність, щоб мати право прощати побратимам їхні вади і вірити, що вони теж готові простити мені мої помилки. ОСІДУ – Родина Наша, і в ній, як і в кожній родині, є смутки і радощі, є суперечки і згода."

14. ЯК плодяться гореотаманчики?

"Блиснула" в його голові думка і він сліпо повірив, що вона "найкраща", він зухвало несе її в ОСІДУ, шукає, як на ярмарку перекупка, прихильників і сколочує свою групку: починається сварня тому, що не всі з тією "найкращою" думкою погоджуються. Хто посіяв незгоду? Гореотаманчик–особа деструктивного розуму і розшарпаної душі–автор "блискучої" думки і ті, які стали по його стороні. Чума появляється там, де люди способом свого життя підготовили для неї місце.

В достойній родині, коли в когось "блисне" добра думка, всі спільно її обговорюють, і: або відкидають, або втілюють її в життя, і автор "блискучої" думки ніколи не нахиляє одного члена родини проти другого, ніколи не сколочує свою окрему "родинну групку", ні, він має від природи отримані (духом крови рідненої) почуття родинної єдности. І він єдність цю ставить вище своєї "найблискучішої" думки, вище всіх своїх особистих свавіль.

Всі ті, які з тих чи інших причин утратили мораль родинної гідности, ніколи не дорожитимуть єдністю ОСІДУ, в їх інстинкт родинного самозбереження здегенерований, вони обов"язково будуть сколочувати свої "групкові рухи РУНВІРИ", "свої ОСІДУ", "свої храми" і, оправдуючись, ректимуть: "Я відійшов від вас, не злюбив провідника, в мене своя "блиснула" думка і я знайшов пару прихильників, всі тепер єднайтеся навколо мене, руку співпраці простягаю!" Хто б"є по руках таких гореотаманчиків, той стоїть на варті єдности родинного вогнища і викорчовує віджиті (набуті в рабстві) навики.

15. І їх тоді "визволе" чужа сила.

Достойний рунвіст каже: "Коли я своє "вірую" поставлю вище єдности ОСІДУ, біля мене виросте групка сумнівних прихильників і створиться "друге ОСІДУ", і в цій групці обов"язково знайдеться хтось ще чесніший за мене, він декого переконає, що я "свавільник", "аморальний" і тоді постане "те ОСІДУ", так може (бо ж люди ще обтяжені навиками рабськими) постати "десять ОСІДУ", і всі вони "во ім"я Рідної Віри" поборюватимуть самі себе.

Чужа сила не спить. Вона до вогню їхньої заюшеної сварні піділлє смоли, вони почнуть пектися, душити один одного; рятуючи кожний сам себе, в їх виникне "спасаюча" віра, що "свої пани гірше чужих". І їх тоді "визволе" чужа сила; вони, проявляючи лакизництво, їй дякуватимуть за "визволення", добровільно стануть гнучкошийними холопами чужої сили глупої, але вольової і об"єднаної.

А їхні діти (їхні нещасні діти), живучи покірно під опікою чужих панів, вивчатимуть рідну історію, що мали вони батьків не здібних жити об"єднано, мали батьків хворобливих навиків. І в дітей (на основі такої рідної історії) закономірно появиться комплекс меншої вартости, діти ці рідні "скарби батьківські" триматимуть між речами малокорисними, їх мучитеме віра, що батьки їм не показали прикладу як то треба жити в одній родині об"єднано: ... нещасні ті діти, батьки яких розсварені.

16. Любов і Ненависть.

Достойний рунвіст іде до братів – чужовірів, щоб їхню сліпу ненависть, яку вони мають до РУНВІРИ, розрідити, ослабити і поставити їх (братів– чужовірів) у такі обставини, щоб вони духовно воскресли, щоб вони самі відчули хотіння бути собою і самі йшли до РУНВІРИ так, як спраглий у пустині поспішає до джерела.

Чужовірна ненависть нам не шкідлива, вона єднає нас, вона поглиблює наші почування, мобілізує нашу оборонну спроможність, учить нас надіятися на себе. Є такі, що кажуть: нам приємно, що нас починають любити брати – чужовіри. Не захоплюймося такою любов"ю, бо вона нас розніжить, приколише до дрімання і умертвить наші священні натхнення. Коли брат – чужовір, лишаючись чужовіром, нас любить, значить він або перебуває вже в дорозі до РУНВІРИ, або він у нас помітив охлялість, угодовство, відхід від основних принципів РУНВІРИ.

Не ставаймо жертвою тих, які нас люблять тому, що ми слабі й осміяні. Не біймося тих, які нас ненавидять тому, що ми сильні й безстрашні. Біймося потрапити у таке становище, в якому нас ніхто не помічає, ніхто не чує, ніхто не вважає вартими ні злої, ні доброї уваги, воно смертельне!

17. Нам з ними не подорозі.

Не кожне багатство, не кожна мудрість і не кожна освіченість корисні. Є мудрість улеслива й підступна, як плазуюча гадина. Є освіченість збагачена силою гіпнозу – "чуд церковних" і "наукових" і поставлена вона на службу чужовір"я. Ми проти такого багатства, проти такої мудрости і освічености, бо вони не відповідають світоглядові РУНВІРИ. Вони хочуть нас мудро й освічено закабалити, особливо вони полюють за гнучкими умами і ніжними душами дітей наших. Нам з ними не по дорозі.

18. НА словах мудрий, на ділі – глупий.

Є люди, які вміють говорити мудро і захоплююче,

але вони не мають здібности нічого мудрого зробити. Вони в організаційному житті небезпечні, їм хвилево вдається людей збунтувати проти провідника, голови станиці ОСІДУ, рунтата, проти тієї чи іншої постанови Головного Столу ОСІДУ і здезорієнтовані люди інколи ідуть за кличем такого говоруна і потім починають каятися, що стали жертвою своєї необачности. В народному присл ів"ї про таку людину говориться: "На словах мудрий, а на ділі глупий".

19. Чому бездіяльність небезпечна?

Мала гора довершеної праці стократ вартісніша за велику гору слів. Визнавати РУНВІРУ, любити РУНВІРУ і ніякої праці не робити, щоб її втілювати в життя особисте чи народне, це те саме, що любити коня і лінуватися дати йому сіна.

Прийти до ОСІДУ, і в ньому нічого не робити, значить ширити ідею бездіяльности. Коли виникне така ситуація, що більшість членів правління станиці ОСІДУ нічого не роблять і оправдують це мудрістю демократії (хочу роблю, хочу – ні, хочу – обороняю ОСІДУ, а хочу– від імени ОСІДУ, компромітую ОСІДУ) то тоді їхньою вірою стає організаційна деморалізація.

Між ними не має достойних довершених справ, які б їхні душі робили красивими, єднали їх і звеличували, і ось ця бездіяльна охлялість поробила їх дрібничковими, зневіреними і роз"єднаними, вони самі себе спротивили. Такі люди не тільки самі нещасні, а й нещасними роблять тих, які потрапляють під їхній гіпноз.

20. Помиляється не той, хто помиляється.

Помиляється не той, хто помиляється, здійснюючи велику працю, а той, хто боючись помилитися, нічого не робить. Такі "безпомильні" завжди будуть обтяжені наріканнями, що, мовляв, в ОСІДУ нічого не робиться, що час все переінакшити, і що таке хотіння є навіть у тих добрих людей, які нічого не робили, а мають хотіння "щось робити".

Хто тішить себе хотінням і боїться їх втілювати в життя, щоб не наразити себе на неприємність, на витрати, на поговір сусідів, той поглиблює порожнечу свого серця – серця, яке цвіте, не даючи плодів.

Віз праці ОСІДУ тяжкий, дуже тяжкий. І котиться він не з гори, а на гору. Стояти осторонь, "склавши рученьки" і приглядатися, як одержимі лицарі України тягнуть віз у поті чола і казати " та ж віз іде повільно", значить бути людиною знахабнілого безталання. Віз іде повільно тому, що ти (і такі, як ти) є спостерігачами, а не діячами. Між спостерігачами часами траплялися розумні люди, але їхній розум ні їм, ні їхнім приятелям користи не приносив.

21. Велася і досі ведеться боротьба.

Велася і досі ведеться (явна і прихована) боротьба за розум і душу української людини.. І той чужинець, який релігійним гіпнозом, або залізом окупує ці сили, володітиме Україною – чарівною скарбницею світу,, її талантами, її душею і тілом, її невичерпнимиземними і підземними багатствами.

Українська людина легко потрапляє під гіпноз– фатальний порок у неволі скаліченої вдачі: її гіпнотизує догматична містерія католицизму, деклярaтивний московський комунізм, таємнича обрядністьма-ська театральна обцяцькованість грецької ортодоксії.

Загіпнотизувавшись, вона забуває про суть свого "я", ставить національні інтереси на другий плян і живе переконанням, що її покликання (вирок її долі) бути латкою – пасивним сприймачем чужих "ізмів", а не творцем свого самобутнього володарського "я" – творцем таких обставин, які б мали вплив на формування психіки людства. РУНВІРА покликана історією створити новий характер української людини, щойно другі – треті покоління виховані в РУНВІРІ, будуть новими людьми – людьми нових навиків, вільного, єднаючого і будуючого стилю мислення. І ОСІДУ зобов"язане цю священну місію, переборюючи великі труднощі, виконувати тепер і в майбутньому.

22. Я ревниво залюблений.

Український народ обдарований і роботящий, він і тілом красивий, і душею добротний. Я ревниво залюблений у нього. Я вірю українській людині і болісно мучусь, коли буваю нею підступно скривджений, обманутий, я себе тішу думкою, що то не вона мене обманула, а дух чужовір"я, який паралізував чуття її вродженої гідности.

Я не хочу, щоб чужі сили своєю підступною любов"ю тероризували український народ. Я вірю, я пристрастно вірю, що він (мій народ) заслуговує мати кращу релігію, як християнізм греко – римської інтерпретації чи комунізм московського імперіялістичного тлумачення, він достойний, він вистраждав мати свою духовну силу (РУНВІРУ).

23. Щоб ми були сильні по – рідному.

Між українськими партіями, між тими, які натхненні традиційним чужовір"ям, є прагнення, щоб українці були сильними : я твердж у, що справа не в тому, щоб вони були сильними, вільними, релігійними, а справа в тому, щоб вони були сильними, вільними і релігійними по–рідному, тобто,щоб їхня духовна і тілесна сила виростали з їхньої життєвої суті – з джерел РУНВІРИ, а не з вижебраного чи накинутого чужовір"я.

Сила та, яка між українцями виросте (українці особливий народ) з коріння чужовір"я, їх же й триматиме в духовній неволі. Вони (при допомозі чужих сил) самі себе на користь чужих сил завоюють і чужина за це їм дасть ордени чести (чести самобичуючого рабства).

24. Тримаючись берегів РУНВІРИ.

Не має річки без берегів. Річка велика чи мала, тримаючись своїх берегів, зберігає силу свою, ім'я своє, своє водне багатство і багатіє вона садами берегів своїх. І ми, рунвісти, тримаючись берегів ОСІДУ РУНВІРИ, будемо без великої напруги, могутніми, наша могутність буде природня, життям нашим і його змістом вирощена і втверджена, і наша сила стане компонентом свідомости Людства. І ніхто не осмілиться розпоряджатися нашими чуттями і використовувати їх нам на шкоду, ніхто не осмілиться розпоряджатися нашими дітьми, виховуючи їхні душі й ум їм на шкоду.

25. ... Прийде безславна кончина.

.. а коли ми залишемо береги ОСІДУ РУНВІРИ, і

ввіллємося в чужі релігійні (сектантські) ріки, ввіллємося в бездонне море інтернаціональних релігій і світоглядів, тоді нас покарає мати – природа (утратимо інстинкт самозбереження), тоді нам і нашим дітям (нашому майбутньому – нашій крові) прийде безславна кончина, кров наша попливе по жилах чужих людей, які нас не люблять, які безжалісно занесуть ім'я наше на список племен давно погиблих. І душа наша добра і щедротна ридма заридає, раненою чайкою схлипне і погасне, як іскра в темряві.

26. Він внук Дажбожий.

Під рідним і під чужим небом, на волі і за тюремними гратами, обласкані чужиною і зненавиджені чужиною, у квітах слави і біля стовпа ганьби, у часи душевного падіння і душевного піднесення, будучи жебраком і будучи багачем, тримаймося – міцно тримаймося берегів ОСІДУ РУНВІРИ! Людство, не зважаючи на його жорстокість і забудькуватість, звикне до нас; погодиться з думкою, що скоріше сонце погасне, ніж українець зречеться сам себе і стане чужовіром. І тому, що він (українець) володітиме такими притаманностями людства, люди світу любитимуть його, бо буде з кого брати достойний приклад, або ненавидітимуть його не таким, яким би вони його хотіли бачити (вічним провінціалом), а таким, яким він сам воліє бути – він внук Дажбожий.

27. Подвиг – молода краса людини.

Безсмертні подвиги здійснюють не тільки ті, які беруть зброю, щоб вигнати вторжників з України, або шоб стояти на границі її державної сили і слави, а й ті, які самі себе прирікають на голодування, на мандрівне життя, які самі себе виставляють на щоденну небезпеку і не звертають уваги на поговір вулиці, несучи труд – дрова призначені для розвитку священного вогнища РУНВІРИ.

Подвиг – вічно молода краса людини. І той, хто своє життя збагачує подвигами, завжди душею молодий. Подвиг кличе до нового подвигу, природньо стимулює людину, зміцнює енергію її невронів, збагачує її емоції. І старик, який вміє здійснювати подвиг обороняючи духовність народу свого, щиро вітаний молоддю і бажаний у її середовищі, він чарує молодих. Щодня щось зробити корисного для РУНВІРИ – –подвиг великий, присущий богатирям України.

28. Ми готові йти на муки.

Ми, рунвісти, не боремося проти чужих ідеологій, релігій, соціяльних і духовних понять. Вони створені чужинцями і мають право панувати на чужинах так, як і ми маємо право бути самі собою в Україні і на Чужині. Ми рятуємо братів – чужовірів з трясовини, в якій вони тонуть безповоротно.

Ми, рунвісти, проповідуючи РУНВІРУ, боронимо найшляхетніші людські ідеали – ідеали порятунку тіла й душі народу. Ми готові йти на муки, ми не боїмося глузувань, погроз, в"язниць, агентів чужовір"я, які проникають у наші ряди, ми не боїмося ні духовного, ні тілесного терору, бо ми переконані (і це переконання у нас непохитне і всіми достойними людьми визнане), що доля народних правдоносців мученицька.

29. Держава – Всенародна Святиня.

Ми, рунвісти, переконані, що краще мучитися за волю народу і в муках духовно ошляхетнюватися, обезсмертнюватися, ніж квітнути у неволі пустоцвітом. Ми так високо, ми так по–одержимому оцінили волю не випадково, ми сотні літ родилися і жили в неволі, наша натура дальше не витримує гніту духовного й тілесного!

І ми, живучи на волі живучи в неволі, будемо завжди (така в нас віра) вчити дітей законів волі і даватимемо їм наш Святий Заповіт: :воля там, де її оборонці, не має волі – не має правдивої людини; не має синів готових умерти за державу, не має державй.

На чолі держави може стояти гетьман, диктатор, президент – форма рідного державного управління –явище переходове. Достойний громадянин (син народу) ніколи не буде форму державного управління ставити вище буття рідної Держави. Держава – Всенародна Святиня, і без Неї найбільше щастя не є щастям, найбільша воля не є волею!

(Лев Силенко, "Мага Віра").

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

...від початку поточного століття в США з рук бандитів згинуло понад 800 тис. американців

...сьогодні родиться двічі більше дітей, ніж умирає людей.

...бджоли добре бачать навіть в ультрафіолетових променях. Крізь листя рослин і пелюстки квітів вони бачать так, як ми крізь скло.

...згідно з даними ЮНЕСКО на земній кулі проживає ще 780 мільйонів неписьменних, тобто 34,4 проц. всього населення.

...банк японського міста Фукуока сплатив за відшкодування збитків власникові невеличкого будиночка Бухіра Такачі півмільйона ієн. Такачі подав у суд скаргу на те, що новозбудоване приміщення банку геть заслонило йому сонце. Схвалюючи вирок, суд відзначив, що «кожен має право на свою частку сонячних променів».

...два собаки, фокстер'єр Тіна та вівчарка Прінце одержали в спадщину від свого пана 90 тис. доларів. Суд в Чікаго, який розглядав цю справу, присудив, щоб собаки заплатили 800 доларів спадкового податку, мотивуючи тим, що собаки не були кревними заповідача (спадкодавця).

...пальці друкарки протягом одного дня «пробігають» двадцятикілометрову відстань.

У нейрохірургічному відділенні клініки «Ребро» в Загребі (Югославія) з листопада 1962 року лікарі борються за життя Реї Ягар, яка перед операцією одержала наркоз і надовго заснула. Молодій жінці дали звичайну дозу наркотичного. Однак глибокий сон видався лікарям дивовижним. Операцію відклали. Тоді Р. Ягар було 23 роки. Але сон продовжується й досі, коли їй сповнилося 32. Вона дихає при допомозі апаратів і в її організм штучно вводиться їжа.

ЛІКУВАЛЬНИЙ ХЛІБ

Професор Й. Гройєн (Голландія) дійшов висновку, що поширені сьогодні серцеві захворювання викликані недостачею в їжі людей білка із зернових культур. Споживання великої кількості пшеничного білка, на думку вченого, не дає відкладатися холестерину в організмі. У Голландії з'явився лікувальний хліб, який має 24 проценти пшеничного білка.

МОРСЬКА АГРОНОМІЯ

На світі ловлять тепер річно 60 мільйонів тонн риби. Щоб збільшити полови розглядається можливість закладання у великих морських затоках рибних ферм. Передбачається також угноїти дно в затоках, що спричинилося б до кращого вегетування підводної флори, яка становить корм для риб. Виникла вже нова наука, названа морською агрономією.

РУНВІСТ

Вісті Відділу Поширення РУНВІРИ при Головному Столі ОСІДУ.
ЧИСЛО 39.

****

Всіх визнавців РУНВІРИ у всьому світі сущих вітаємо з Новим Роком!
Головний Стіл ОСІДУ.

ВИЯСНЕННЯ.

Журнал "Укр. Прав. слово", який репрезентує консисторію УПЦ і митрополита Мстислава написав статтю "Блюзнірство та примітивізм" (тут ми її поміщаємо фотодруком). Бачимо, що попи покликаються на москаля—шовініста А.Шахматова, який ширив антиукраїнську "норманську теорію", що навіть слово "волхв" походить від кельтського "вольки". І що то в кельтів починався новий рік 1 березня.

Новий рік наші предки стрічали в березні вже шість тисяч літ тому. Кельти та інші народи Европи вийшли з Оріяни (України) чотири тисячі літ тому, про що й пишуть нині історики Европи, Піґот, Кларк та багато інших. Та не місце тут дискутувати з "блюзнірами та примітивами "Укр. Прав. слова". В нашому народі є прислів"я -"вчися, сину, а коли не доучишся, то зробимо тебе попом".

Попи "Укр. Прав. слова" почервоніють зі сорому, коли ми їм тут процитуємо таке : "Новий рік удавнину розпочинався з 1го березня, коли пробуджувалася вся природа по зимовій перерві, цей рік був прийнятий і Церквою, бо за переданням творення світу відбулося власне з 1 березня. Але пізніше Церква пішла за грець-

ВЕЛИКИЙ ТАРАСЕ,
Ти перейшов з Плоті у Слово. Твоє слово полум"яне, безконечне і неповторне, Твоє слово перейшло у Святиню Безсмертя. Воно іскриться промінням любови.

ВЕЛИКИЙ ТАРАСЕ

Ти перейшов з Плоті у Слово. У Твоєму Слові чути сурми Духовної Революції, Твоє слово чисте, як сльоза і бентежне, як серце священного воїна. Твоє Слово квітуче, як вишневі сади і п"янке, як духм"яні степи.

Ти перейшов з Плоті у Слово. У Твоєму Слові широчінь благородної Української Душі, вогонь козацької пристрасті, безмірна ласка і биття непідкупної Любови.

Ти перейшов з Плоті у Слово. У Твоєму слові скарби радости народної, бунт раба, протиріччя духовних сил, одержима праця, жадібність до життя і краси, до волі і перемоги.

****

ким новим роком з 1 вересня, а з 1492 року громадський Новий рік остаточно прив"язався до стародавнього природнього часу, до 1-га березня. І тільки в 1721 році Петро 1 встановив на Сході Новий світський рік на 1 січня".

(Митрополит Іларіон, "Дохристиянські вірування Українського народу," стор. 269. І коли вірити твердженням попів "У.П.С." УПЦ США, то й митрополит Іларіон "блюзнір та примітив"? Ех, "якби учились так, як треба, то й мудрість би була своя".

А щодо слова "Учитель" з великої літери, то це не ваша справа, ви своїх архиєреїв звете "Всечеснішими", "Всеблаженнішими", керуючись якими даними?

UKRAINIAN ORTHODOX WORD
P. O. Box 495, South Bound Brook, N. J. — 0888(
ond Class Postage paid at South Bound Brook, N. J.

ТРАВЕНЬ — 1971 — MAY

У „Свободі" ч. 39/71 з дня 27 лютого 1917 р. на сторінці 3-ій знаходимо таке оголошення: „Всіх посестер і побратимів, — дорогих визнавців Рідної Української Національної Віри, утвердженої в науці Учителя Лева Силенка (Орлигори) вітаємо з 1-им березнем — Українським Національним Новим Роком і щиро бажаємо всім Вам єднаючої сили духовної та віри у славне майбутнє святої України нашої!

Станиця Рідної Української Національної Віри (РУН Віри) і Об'єднання Синів і Дочок України (ОСІДУ) ім. Т. Шевченка в Ню Йорку, ЗСА."

З правого боку проміння сонця, а у середині промінів — Тризуб.

У цьому оголошенні дуже прикро вражає титулування Л. Силенка „Учителем" (з великої літери).

Учителем називав себе Господь Ісус Христос (Єв. Марка 14: 14), іноді називали апостоли, переважно називали „Господь" (Єв. Марка 4: 38; 8: 32; 1[illegible] та у інших Євангелистів); звичайні люди: (напр., Єв. Матвія 12: 38; 18: 24; 19: 16 та у інших євангелитів). Тому таке порівнання болюче ріже серце. Чи не належало б послідовникам Силенка мати більш пошани для „інаковіруючих"?

Провідники нової віри (РУНВіри) вітають з новим роком 1-го березня нового стилю. Дійсно за кн. Володимира до прийняття християнства у 988 р. новий рік починався від 1-го березня, але не нового, а старого стилю, бо новий з'явився яких 500 літ пізніше. Якщо хотіли вітати з поганським новим роком, то мусіли це зробити на день-два перед 14 березня нового стилю. Але видко їх знання старої релігії не сягають так глибоко.

1-ше березня навіть старого стилю не є дійсно українським новим роком. З лівого боку оголошення в крузі сонця маємо Тризуб. Тризуб зображує блискавку, є символом Перуна. Слуги Перуна називались у нас волхвами від імени кельтського народу Вольків Тектосагів, від яких маємо кілька назв з тим самим коренем, в тому, напр., Волинь (акад. А. Шахматов). 1-ше березня було початком року у кельтів, тому не можна так рішучо твердити, що це був початок „українського" нового року.

Чи РУНВіра узнає людські жертви та чи практикує їх у наші дні?

Ю. П.

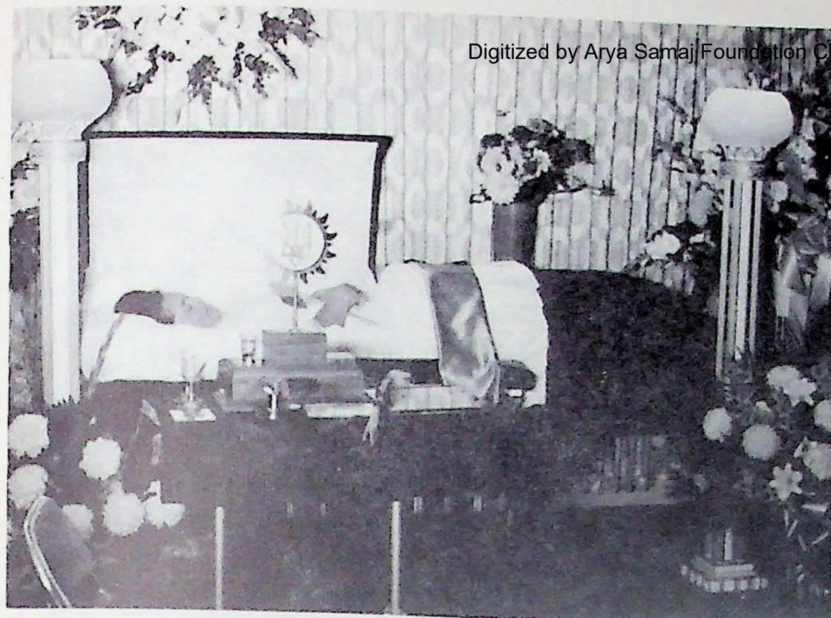

Бріджпорт, Канектикат, США. Достойний муж–побратим Петро Коперник і його сини (Володимир і Микола) біля домовини покійної матері Ніни Коперник. Вперше в історії! Десять століть між українцями не було обряду рідного поховання покійників.. Українська мати (ніжна мати двох синів соколів і милої донечки), талановита і всебічно освічена посестра Ніна Коперник, не перемігши тяжкої недуги, померла і була 3 1 серпня Ю971 року похована за обрядом Рідної Української Національної Віри, утвердженої у філософії Учителя Лева Силенка. Сталася велика свята вість!

Достойна посестра Ніна Коперник не була відправлена на лоно жидівського праотця Авраама, вона ж не чужовірка, Її світла душа не була окупована духом юдо–християнізму, ні, вона ніжно і врочисто була послана на священне лоно Мами Лель і Тата Оря (всесвітньославних родоначальників Українського Народу і всіх народів раси Індо – Европейської). Є такі, які кажуть: це чудо, це казка досі не чувана! Ні. Це покищо маловідчутний початок нової ери в історії народів Евразії. Це перші кроки духовного відродження (воскресіння) внуків Дажбожих. Рух ОСІДУ РУНВІРИ вже жодна сила не стримає, приходить священна весна народів Евразії, сонце якої сходить над духовним Дніпром, над первісною колискою Трипілля, інтернаціональні релігії і світогляди не витримавши іспиту життя, перейдуть до музею Людства.

Приходить нова віра –віра науки і духовного оновлення Людства, кожна нація свою обрядову націоналнну духовність назве своєю вірою. Здійсняться віщування великих ясновидців Іспанії і Франції, які сто літ тому віщували, що

* * *

(Поховальна Пісня)

Прощай же, Посестро, прощай, Горделива,
Навіки, навіки прощай.
Ти будеш у царстві Дажбожім щаслива,
Ти йдеш у Безсмертя і рай.

Прощай же, Посестро, прощай, Працьовита,
Натруджені руки Твої.
Душа Твоя добра завжди буде жити
У нашій Дажбожій сім"ї!

Дніпро повноводний, степи золотаві
І Предків Святії Могили
Сумують. В безсмертній заграві
Погасли Твої земні сили...

Прощай же, Посестро, дитино Трипілля,
Голубко Землі золотої.
Зорею цвістимеш в Дажбожім привіллі
Родительки Лель пресвятої!

(Л. С."М. В".).

переоцінку духовних вартостей Людства зробить Людина народжена в Україні, радіймо і торжествуймо, що ми, українці.

Ми терпеливо випиличашумно-говікових страждань і таїни Буття покликали нас стати на чолі духовного оновлення світу. І це не гасла, не піднесений патос— це втілення компоненту космічної видозмінности, яка реґулює мислі й чуття народів Земної Плянети.

Всі, хто бажає всесторонньо ознайомитися з Обрядом Поховання, хай звертається до нас інформаційні матеріяли посилаємо безкоштовно.

Священна Рада Вищого Духовного Училища.

Родина, Посестри, Побратими, знайомі і сусіди врочисто вшанували пам"ять про Достойну Посестру Ніну Коперник.

Увага! Всі, хто бажає отримати інформації у справі земельного простору "ОРІЯНА", пишіть на адресу президента ради Тростів:

·Oriana·
c/o Mr. I. Zapar, president
1272 Edgewood Drive, Vineland,
New Jersy 08360 U. S. A.

Дорогі Побратими і Посестри!

Слабість української людини в тому, що вона так забита чужою християнською мораллю, що втратила віру в себе і свій народ. Вона не можеспромогтисяна віру в те, що між українцями не лише може, а й мусить бути свій УКРАЇНСЬКИЙ АВТОРИТЕТ.

ПОБРАТИМСЬКА
(Поховальна Пісня)

Прощай, Побратиме, прощай, Побратиме,
Навіки, навіки, прощай!
Дажбог Твою душу завжди берегтиме
І дасть їй Безсмертя і рай.
Прощай, Побратиме, ідеш Ти до Оря,
Ідеш Ти до Матері Лель.
Не має ні смутку, не має ні горя
У храмі Небесних Осель.
Прощай, Побратиме, ми, внуки Дажбожі,
Живем, як рідня в ОСІДУ.
Ми знаємо дні небезпечні і гожі,
І щастя й народну біду.
Прощай, Побратиме, і днини, і ночі
Не будуть тривожить Тебе,
Поглянь, прославляють заплакані очі
Життя трудівниче Твоє.
Прощай, Побратиме, в Дажбожі заграви
Промінням полинула вість,
Що йдеш Ти до предків Великої Слави,
Як син їхній — праведний Гість.
(Л. С. "Мага Віра").

Питав, наприклад, один з бувших керманичів: а хто дав право Учителеві Левові Силенкові висвячувати рунтата? В тому то й горе, що українець все має отримати від "когось" оте "право" на освячення дитини, на обряд поховання покійника, на створення допомогового комітету, і оте вижебране"право" нас і поробило угодовцями. Очевидно, що такий "керманич", проявивши свою духовну незрілість, не міг бути далі на посту керманича.

Я офіційно подаю, що в організаційній структурі ОСІДУ РУНВІРИ не має і не буде жодної диктатури чи якогось там можновладства чи автократизму. Але є і завжди буде свій УКРАЇНСЬКИЙ АВТОРИТЕТ — Учитель Лев Силенко. Чому є і завжди буде АВТОРИТЕТ? Бо без авторитету розвалиться родина, організація, без авторитету в народі не має порядку.

Там, де не має авторитету, є анархія; погляньте на останні тисячу років нашої історії: якісь сили комбінували так, що найдостойніші сини Вітчизни були проголошені неавторитетними; ми хочемо учитися на помилках зроблених нашими недалекими предками.

Всіх повідомляю, що в цьому році відбудеться Перший з"їзд ОСІДУ (до цього часу відбувалися щорічні з"їзди керманичів Г. С. ОСІДУ), на якому всі спільно обговоримо і затвердимо плян праці ОСІДУ, Конституцію ОСІДУ, виберемо Ревізійну Комісію ОСІДУ, Побратимський СУД ОСІДУ, та обговоримо ряд інших важливих справ.

З побратимським привітом і вірою в Дажбога!

Мирослав Лозовий, *керманич Організаційного Відділу Головного Столу Об"єднання Синів і Дочок* **УКРАЇНИ**.

РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

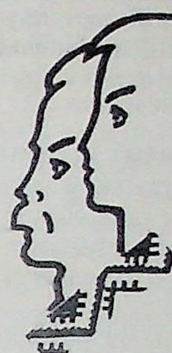

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси), визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

№ 64, КВІТЕНЬ
10.972 рік Дажбожий.
Місячник. Шостий рік видання.
Річна передплата 3.50 дол.

МИ РУНВІРОЮ ОЗБРОЄНІ

1. Хто керує світом?

Світом керує (і так було, і так є, і так завжди буде) велика тримогутність: Розум, Сила, Золото. І той (і тільки той), хто володіє цією тримогутністю (однією, або двома її "іпостасами"), пише закони життя, утверджує норми моралі, релігії, політики, економіки, науки, краси, техніки.

Переконують рабовласники рабів своїх, що велика тримогутність мала, а мощі християнських святих, сила, а обеліски москвинських комуністів — священність. Вони (раби невільничої волі), в цю пропаганду повіривши, живуть справами малими — малі справи тримають їх у колі малого життя, і тому вони не загрожують тим, які їх поневолюють.

Живімо сьогодні, живімо завтра, живімо у серцях прийдешніх поколінь так, щоб ми всюди і завжди самі розпоряджалися своїм розумом, щоб наша сила подвоювала силу нашу і належала нам, щоб наше золото подвоювало багатство наше і лежало у скарбницях наших.

2. Шлунок і Розум потребують поживи.

Розум так, як і шлунок, потребує щоденної поживи. Коли ми маємо здібність самі для шлунку свого здобувати харч, то хто сказав, що ми для свого розуму самі не можемо здобувати харч — хто сказав, що наш розум не може бути самовистачаючим? Хто сказав, що ми без чужого розуму нерозумні, без чужої совісти несовісні, без чужої святости не святі, без чужої сили не сильні? Розум, совість, святощі чужі - чужі! Хто сказав, що наш розум зобов"язаний підпорядковуватися чужому розумові? Хто сказав, що добра мати–природа нам дала менше людських талантів, ніж іншим народам?

3. Хто піднімається найвище?

Людина хоче (велич світу в ній утверджена!) покоряти вершини науки, таїни життя. Вона, жертвуючи життям, покоряє гори, морські глибини, космічні простори. Їй хочеться піднятися до вершин розуму, сили, багатства.

Найвище піднімається той, хто в горі і в щасті спромігся піднятися вище свого серця, вище свого сірого дня, вище своїх недосконалих пристрастей, вище заздрости, ідеалів сліпого чревоугодництва.

Вище свого серця можуть піднятися тільки ті люди, які мають серце, котре їм вірно служить. Той, хто служить серцеві примхливому і неврівноваженому, його нещасний раб, і може й проявлена мудрість у народному прислів"ї-"дай серцю волю — заведе в неволю".

4. Де родиться РУНВІСТ?

Там, де розум (натхненний розум) керує серцем, там, де полум"яніє хотіння мати силу свою, розум свій, віру свою — родиться РУНВІСТ — нова українська людина, людина, яка має достойну відвагу, має благородство вірити у свій розум і вільно вдосконалювати його, вірити у силу свою і вільно множити її, вірити у золото своє і обачно ним володіти, вірити без вагань, без упереджень, вірити одержимо — тільки з вогню світлої одержимости твориться суть повнотного людського життя. Ворог одержимости — вагання, чому?

5. Вагання — гублення сил, поразка.

Коли маєш світлу мету, не вагайся. Не маєш вагання — значить ти вже пройшов пів дороги до мети. Хто вагається, той стоїть на місці. Життя не стоїть на місці; в основі його свідомої і несвідомої суті не має зерен вагання.

Вагання — це не тільки гублення сил, а й множення невіри у себе. Вагався чоловік перескочити рівчак, і тому йшов по дні його болота, і потонув. Скакаючи, міг би перескочити і міг би упасти: упасти, прямуючи до мети, прикмета достойної людини. Вона впала, до мети ідучи,

а не тому, що вагалася.

Не має людини, яка б не падала – одні падають, перемагаючи небезпеки, а другі – тікаючи від них. Одні падають, поклоняючись чужій вірі, другі падають, поклоняючись РУНВІРІ. РУНВІРА – прапор Рідної Духовости, і той, хто впав, обороняючи Його славу, священний воїн народу.

6. Хто дискримінує наші духовні почування?

Ми священні воїни України. Так довго, як довго в Україні перебуватиме хоч один солдат червоної чи білої Московитії чи інших чужих ворожих сил, ми будемо ворогами будь-якого миру – духовного, культурного, економічного, мілітарного.

Коли по землі нашої Вітчизни ходять чоботи солдата, який виконує чужі накази "братнього" чи не братнього народу), значить ми в концтаборі. І тому до нас жодні деклярації миру не відносяться: така наша віра, і той, хто її переслідує, той прагне відібрати у нас честь людську, дискримінує наші духовні почування, і тоді ми стаємо мучениками Священної Совісти.

7. Віра там, де мученики.

Не має готових іти на муки, не має мучеників, значить не має віри, є тільки замилування до віри, релігійне аматорство, духовна розвага для розваги. Не має палкої віри – не має натхненного життя.

Ми священні воїни України, і наша борня за волю і наша оборона здобутої волі, обряд священний. Недрузі й друзі люблять нас такими, якими ми є, ненавидьте нас такими, якими ми є – а коли хтось з вас відважиться наші душі на свою манеру оформляти, наш розум своєму розумові підпорядковувати, ми будемо битися! Хто нас посаде за грати, хай не радується: ми готові прийняти муки і тому їх не боїмося! Ми з мук викрешемо вогонь такий сильний, що майтри екзикуцій будуть осліплені, спопеляться ідоли насильства, з крови мук наших виростуть квіти людства – діти наші духом горделиві, діти (кожні діти) гордяться тільки тими родичами, які вміли, обороняючи "я" своє, без вагань гинути в нерівному і рівному бою, гинути, не зрадивши відважних, не зрадивши чести дітей і внуків своїх.

8. Хто зраджує відважних?

Труслива людина – заєць зла. Зло загнізджується в її душі трусливій, ошпарює і паралізовує її благородні чуття. Трусливий гне спину перед катом, гне тому, щоб покірністю рабською здобути прощення во гріхах рабських, гне тому, що батога боїться: хто не боїться катування, той розброює катів.

Трусливий у найкритичнішу хвилину зраджує відважних тому, що боїться йти з ними дорогою небезпек і відваг. Трусливий оправдує (інколи вперто й з успіхом) свою трусливу вдачу – свою зраду, кажучи:" Я прощаю тим, які повісили мою неньку стареньку біля вікон на старій груші тому, що вона не зрадила місця мого сховку, це було давно, вже забулося, я маю душу добру, не хочу бути месником, і тому на початку бою, я сховався під кущем, я проти війни – ось чому не воював за Україну, я чесний".

9. Рік волі дорожчий за десять років каторги.

Чесний, який боїться відваги, чесний, який зраджує своє переконання, свою любов, чесний, що боїться чесного бою і тому зраджує побратимів, вважається чесним злодієм. Він чесно встромляє шию у ярмо, він чесно зраджує Вітчизну, народ, він не має відваги не зрадити, він боїться умерти левом і тому живе паршивою вівцею, і погоджується, щоб його стригли : він людина овечого переконання – краще жива вівця, ніж мертвий лев: о, не захаплюйтеся угодовською мораллю низьких душею людей, вона нікому не давала життєвих перемог. Краще смерть достойна, ніж життя, яке принижує гідність людську: рік волі дорожчий за десять років каторги, чому?

10. Розкіш і поняття про неї.

Розкіш там, де воля – тілесна і духовна дисциплінована воля. Ніколи не живімо для розкошів, хай розкіш живе для нас, ми її володарі. Разкіш волі – право жити на волі, розуміючи волю по–рідному і право вмерти на волі, розуміючи смерть по–рідному. Жити, керуючись позиченими поняттями життя, значить бути на становищі півлюдини: щоб людина не здібна була відчути цього становища, її запаморочують орденами "Знак пошани", "Трудового червоного прапору", там, де панує деспотизм вишуканого рабовласництва, раб не має права звати себе рабом – неволя названа волею.

Не живімо, щоб розкошувати, розкошуймо (найкраща розкіш – духовна розкіш!), щоб жити! Велике розкішне слово не родиться там, де людина стає рабом матеріяльної розкоші.

Є розкіш п"яна і є розкіш твереза – вони між собою вічно ворогують. Духовний бідолаха, попавши у розкіш, стає блазнем – він у розкошах черствіє, жорстокіє і тане, як віск на сонці.

Жити у розкошах, не цікавлячись долею народу свого, значить жити законами продажньої совісти: продажня совість –хиренний диплом освічених професійних блазнів, вони по–рабському всезнаючі, по–рабському горді й самолюбні. Духовні раби, звучи рабство волею, при кожній нагоді співають пісні про правду, і цим її принижують, чому?

11. Мати неправдою рятує правду, о, святая!

Хто багато співає пісень про правду, той: або раб правди чужої, або він прагне піснею про правду приховати свої злочини. Правда подібна на зерно – є зерно повне, є порожнє, є їстівне, є отруйне . Отже, справа не у слові "правда", а в тому, яка суть її зерна.

Найкраще розуміє і цінує правду не той, хто її оспівує, а той, хто її творить, хто її в бою обороняє, утрачає і шукає її вдень і вночі, шукає, ідучи праведними і неправедними дорогами: неправедними? Так: мати обороняє свого сина – свою кровну правду, кажучи неправду зайдам–катам, які на неї спрямували горло рушниці, питаючи, де син? Мати неправдою рятує сина, о, святая!

12. Овеча отара, собака і вовк.

Вівці нарікали, що собака не шанує демократії. Він, вживаючи силу, він, свого здоров"я не шкодуючи, ретельно береже овечу отару. Інколи, будучи змучений біганиною, гризне ту вівцю, яка, порушуючи єдність отари, сама забреде в ліс.

Вовк, побачивши, що між вівцями і собакою не має "рівноправія", ласкаво заговорив: "Овечки мої, сестрички кучеряві, хочу жити з вами в згоді, любити вас, але про-

клятущий собака–диктатор мене до вас не допускає, і ні мені, ні вам звіту жодного не дає, бачите, боїться суперника, правди боїться і моєї сили, і моїх талантів.

Збунтувалося овече стадо і прогнало собаку, і на овечому вічі проголосило вовка президентом і гостро осудило свавілля, неморальні диктаторські замашки собаки. Вовк, ставши президентом, з"їв вівцю і влесливо сказав: "Овечки мої, сестрички кучеряві, коли б я вас не любив, хіба б їв, хіба ви їсте ту травицю, до якої не маєте любови? З великої любови я їстиму щодня одну. Ви ж вільні, пасіться, де хочете і коли хочете, люблю вас бачити здоровими і ситими, ніколи не гавкну на вас і не вкушу за хвоста, а коли їстиму щодня одну, то то ваша плата за волю!" І барани крикнули "Ура!". Вовк їм моргнув, що вони з"їдені не будуть, він шанує старих мудреців, їстиме тільки самчиків–однолітків. І зажурилася отара: почала співати пісень про волю, хвалити собаку–вовкодава, та не було вже його між живими– помер він із журби за своєю улюбленою отарою.

13. Воля і пісні про волю.

Одні тішаться волею, а другі – піснями про волю, сентиментальним і бездіяльним залицянням до неї. Не маємо волі, то хоч дозвольте нам молитися до неї, оспівувати її, вірші їй присвячувати. І по–рабському (неорганізовано, нецентралізовано) бунтуватися і вмирати за неї.

Невільники співають пісні про волю мирні, всепрощаючі, красиві. Від пісні про волю до волі так далеко, як від квітки до зерна. Є на світі пісенна ялова воля: де вона найкраще росте?

14. Плекаймо любов і ненависть.

Два почуття, які роблять людину здібною жити достойно, це – любов і ненависть. Любов стає нещастям, коли вона не роджена ненавистю. Є приклад майстерного рабовласництва: москвини не забороняли українцям любити Україну, вони їхню любов до України спотворили і вона стала їхнім нещастям. Мовляв, "любіть її вишневу, шараварну, солов"їну, ми "тоже" її любимо, любіть її, як пухкі полтавські галушки, як шинок, гарну молодичку, але коли ваша любов до Неї викликатиме у вас ненависть до її катів (жандарів Московитії), ми, москвини, будемо вас катувати

, ми маємо кодекс релігійний, перед яким Ви благоговієте –"любіть ворогів своїх". І жерці (єреї) Христа усердно і молитовно речуть вам, що "наша влада Богом дана".

15. Скалічена любов до України.

Українець (той, хто закоханий у чужовір'я) має скалічену любов до України, він її любить, він щиро оспівує її луки, сади, лани широкополі, ріки, доріжки і моріжки, її солов"їв, і любов свою освячує

рясними сльозами, але коли йому сказати:" А як же справа з ненавистю до тих, які Її (безталанну Україну) плюндрують?", він статечно відповість:" Це, знаєте, партійна справа, а я говорю не про ненависть, а про любов до неньки України, я взагалі проти буд"якої ненависти, я всіх людей люблю, москвини – добрі люди, між нашими є гірші".

Народ, який багатий любов"ю до Вітчизни і бідний ненавистю до її жорстоких ворогів, це безхребетна юрба чревоугодників, театральних гопашників, улесливих пристосуванців. Любити Україну і Її катів, це значить бути українцем із витрясеною душею – півлюдиною. Але ж християнізм учить тільки любови?

16. Мертва церква і живі люди.

Християнська церква – мертва сила, свята мертв"ячина, вона не здібна відповісти на щоденні питання життя і її наука ніколи не була визнана жодною державою: ніхто і ніде не підставляв лівої щоки, коли отримував дошкульний удар у праву, ніхто з людей тверезого глузду не визнавав, що "всяка влада Богом дана", ніхто не любив "ворогів своїх". А той, хто жив законами цієї християнської моралі, був доброю матірею–природою неоправданий: не має на світі такої живої думаючої чи недумаючої істоти, яка б любила ті сили, які в неї відбирають життя.

Християнська церква – мертва сила, а ми люди живі, і не тільки живі, а й духовно вільні й чесні – ми не хочемо християнську церкву використовувати (так, як це робили наші вороги) для справ злочинних, загарбницьких, для справ узаконення рабства.

Ми люди живі – нас вабить жива чесна сила – сила РУНВІРИ, ми в ній чуємо вдари серця свого, пульс життя, чуємо рокіт нашого минулого, бачимо сучасне і віщим зором дивимося у світ майбутнього, ми в РУНВІРІ ми, ми РУНВІРОЮ озброєні. Що нам дає РУНВІРА – що вона нам обіцяє?

17. Їм було легше.

"Христос обіцяв "рай небесний"", "Маркс обіцяв повний шлунок, а ви що обіцяєте!?" – питають мене лицеміри і звуть "лжепророком" і самі на свої питання глузливо відповідають: "Ви новий Магамет?" Ні, я пробуджений син української матері: сьогодні я є, завтра погасну. Прощаючись із світом білим, скажу: "Їм було легше".

Неписьменний раб без вітчизни, без роду й надій на краще завтра, шукав рятунку, йому рекли, що щира віра в Христа дасть йому "рай небесний". І він (розтерзаний звірями на аренах римських театрів,) "ішов до раю небесного".

Голодний пролетар ішов "грабити награблене", він щиро вірив, що "кривава москвинська пролетарська революція" дасть йому блага земного раю. І чим довше він (пролетар) живе, тим дальше від нього той рай (рай комуністичної Московитії) віддаляється. Виявляється, що той "рай земний", то пекельний вогонь – далеко відійдеш від нього, змерзнеш, підійдеш близько - згориш, а коли почнеш сам вибірати вигідне місце, осудять тебе за опортунізм і посадять за грати.

Я не обіцяю ні "раю земного", ні "раю небесного", я проповідую РУНВІРУ, щоб українець був по–походженню і по–вірі українцем, і коли він таким буде – володітиме Небом і Землею. Чому я так говорю?

18. Мої ВИ улюблені богатирі.

Я так говорю тому, що я вірю (і моя віра народжена силами вищими за розум, за земну суть мого "я"), я вірю: переможу тих, які були тисячу літ непереможними, в мені воскресла сила та, яка їх (моїх братів –чужовірів) тисячу літ тому лишила – їх лишила рідна духовність, їх вона тепер розброє, ім"я їй – Дажбог!

Пийте, як з джерел степу рідного, духовний напій

"Мага Віри" (Могутнього Натхнення), в Ній іскряться таїни безсмертя вашого,о, мої побратими гасеоє ри,мої Ви улюблені богатирі! Я не лише керманич Ваш, а й вірний слуга Ваш, я не лише вчу Вас, а й вчуся у Вас, я – це ВИ, Ви – це я, і всі ми – одна тілесна й духовна монолітність, ми – внуки Дажбожі.

19. У здоровім тілі не завжди здоровий дух.

Українці – люди винятково здорової і могутньої плоті.Люди із залізними м"язами, громовим голосом, гарною вродою. Люди неймовірної виносливости. Їхнє здоров"я виплекане чародійним повітрям і добірними харчами, хлюпає через вінця. В їхніх жилах тече кров, в якій буяють солов"їні вишневі сади, красується соковите духм"яне різнотрав"я і шумлять столітні дубові ліси, іскриться злотоколосся.

Але чужі релігії, чужі соціяльні і політичні доктрини їх так розбестили, інтернаціоналізували, що вони просто не мають здібности без їх жити. Вони люблять те, що ненавидять (люблять тому, що мусять, що поплатно і безпечно). Вони вірять у те, в що не вірять (Біблія не чарує їхньої душі, "Капітал" – не радує) : вони вірять тим,які їм говорять неправду – вірять, щоб бути віруючими, щоб бути помилуваними і нагородженими. Вони дякують тим,які в їх відбірають духовні й матеріяльні скарби, дякують, щоб не бути підозрілими, позбавленими на рідній землі рідного кусня хліба, щоб не жити на смітнику. Чи на смітнику людства родяться сили?

20. Імперія і жителі її смітників.

Людина не хоче бути осміяна, окрадена, викинута на смітник людства, та ніхто з її волею не рахується. Вона на смітнику, але вона жива, і, живучи на смітнику, в неї появляється одержима одчайдушність – в неї появляється погорда до життя.

І така людина підпалює пишні палаци,щоб вони горіли і гріли її смітникове лігво, і така людина валить царський трон, хитає основи імперії : що сталося? Потопаючий хапається за бритву? Ні.

Той, хто живе на смітнику, не має речей дорогих, до яких би він був по–рабському прив"язаний, не має життєвих радощів, для яких він жив би і до їх молився. І ось ота неприв"язаність до речей, до сірих буднів похитнула трони імперій: упав Рим знищений первісними християнами,які жили на його інтернаціональних смітниках – складна абетка життя?

21. Для кого РУНВІРА небезпечна?

Хто довго жив у темряві, той відвик від сонця – він, вийшовши з темниці, осліпне. Наука РУНВІРИ небезпечна для тих братів–чужовірів, які мають обмежені (і це не їхня вина) спроможності бути достойними людьми. Недостойним (тим, що звикли до духовної неволі) тяжко жити без ярма традиційного рабства: вони з ним зжилися,як кріт з пітьмою – кротові сонце не потрібне.

Їм тяжко бути собою. Звичка – це частина характеру (а в деяких людей – основа характеру), і з нею вони рахуються, як з рідною мамою. Їх лякає духовна незалежність так, як крота лякає сонце. Вони, ставши незалежними, не знатимуть, де себе подіти, як жити без чужих норм життя, з чого почати вільне утвердження свого "я"? Чому?

Тому, що в їх ослаблений (яке зубожіння людини!) інстинкт вільної творчої ініціятиви. В їх ослаблена сила вольовости, в їх зірваний міст між ними і самобутною духовністю їхніх предків, ось чому вони збайдужілі, не має в них отієї промовляючої натхненности, отого полум"яного захоплення справами національної єдности, справами національного самоусвідомлення.

А що ж є? Є ненормально знижена температура мислення і почування, є холодне (збайдужіле) обличчя – лініве споглядання, підозріння, неврівноваженість у прагненні до мети, театральна патріотична поза, втеча від великих ідей, шукання легкого і масного життя. Вони розмовляють самі між собою необгрунтовано, без переконливих тверджень і тому постає між ними хронічне взаємне недовір"я, політичне й церковне плітькарство, культивування між ними завжди модного угодовства чужим силам.

Вони миролюбці, або сліпі бунтівливі сприймачі, а не творці духовного харчу: вони просять волі, а не творять її, вони просять права, а не творять його, вони просять визнання, а не творять його. РУНВІРА – наука вільної творчої духовости, наука цілісної самобутности!

22. Цілісність–сила, кусник–смерть цілісности.

Хто до влюбленої справи ставиться трохи тепло, трохи холодно, трохи з вірою, трохи з недовір"ям, той мислями маліє, душею порожніє: така людина має нахил до змов, зрад, темних комбінацій проти друзів своїх, принизливого угодовства і лишається вона собі на горе вірна злим навикам своїм. Вона здібна ранком обожнювата РУНВІРУ, а вечером Її осуджувати тільки тому, що з неї вона має мало особистої користи. Вона осуджує тому, що переконання в неї не було повне – її душа ніколи не може бути повна, вона недостойним життям подірявлена і в ній ніщо цінне не тримається.

Цілісність–сила, кусник–смерть цілісности. Будьмо (в цьому таїна кожного успіху) цілісними людьми. Будьмо людьми повних почуттів, повної віри, повних сил! Не захоплюймося мармеладною словесністю тих, які трохи (щоб здобути довір"я) діяльні, трохи (щоб бути скромними) бездіяльні, трохи (в ім"я поступу) з нами, трохи (в ім"я назадництва) проти нас. Вони трохи щирі, трохи фальшиві, вони нас півсхвалюють,і півосуджують. Розполовинене зерно не придатнє для продовження роду свого, розполовинені мислі й чуття роблять людину неповноцінною.

23. Тільки Рідна Віра рідна.

Мисль, яка проголошує переоцінку духовности людства, народилася і визріла в українській голові не тому, що вона наймудріша чи найблагородніша, а тому, що вона на протязі останнього тисячоліття була найбільш гноблена. Вона таїнами космічної видозмінности покликана бути благовісником нової совісти людства. Її світла душа (не три дні, а десять століть!) була розп"ята на хресті продажнього корисливого чужовір"я. Вона, як ніхто інший, знає ціну волі, ціну горю людському, ціну душевній красі. Вона прагне втвердити нові поняття волі не тільки у своїй господі, а й на всіх материках плянети Земної.

Вона, українська голова, не нестиме скарби духа свого на ринки людства. Вона не буде чужу духовність своїй підпорядковувати "огнем і мечем". Ні, вона людству поверне людство. Вона оновить і звеличить природою перевірені закони життя: тільки рідна віра рідна, тільки рідна вітчизна рідна. Досі ці життє –

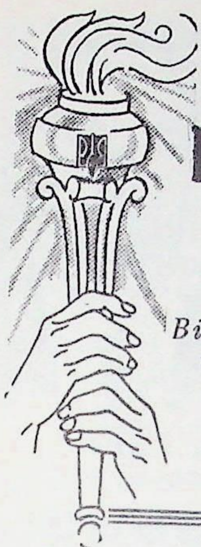

Слава Тобі, Дажбоже наш!
Ми вірнії внуки Твої.

РУНВІСТ

Вісті Відділу Поширення РУНВІРИ при Головному Столі ОСІДУ.

Число 40.

Увага! Всі, хто бажає отримати інформації у справі земельного простору "ОРІЯНА", пишіть на адресу президента ради Тростів:

·Oriana·
c/o Mr. I. Zapar, president
1272 Edgewood Drive, Vineland,
New Jersy 08360 U. S. A.

Мирослав Лозовий, *керманич Організаційного Відділу Головного Столу Об"єднання Синів і Дочок УКРАЇНИ*

ДОСТОЙНІ ЛЮДМИЛА І РОМАН ФЕНЬКИ *пишуть:* "Досить жертвувати гроші, час і сили на чужовір"я чужа мудрість хай належить чужинцям, наша мудрість хай буде в нас. Прийміть від нас чек на 500.оо долларів–пожертву на поширення в Українському світі Рідної Української Національної Віри"

Достойна Посестро Людмила Фенько, Достойний Побратиме Романе Фенько, ВЕЛИКА і ЩИРА ВАМ БЛАГОДАРНІСТЬ! Ми Ваші імена занотували у Священному Літописі Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

ЧИ В ОСІДУ РОЗКОЛ?

Мабуть ніщо між українцями так швидко не шириться, як чутка про роздори, заколоти, розколи? Муха сяде коневі то на хвіст, то на гриву і ніхто на неї не звертає уваги. А побільшіть цю муху в тисячу разів і повісьте її фотографію на стіні, тисячі людей спинятимуть хід, щоб оглянути цього велетня–муху. На основі фактів, я переконався, що так званий "рокол в ОСІДУ", це теж муха збільшена в тисячу разів.

На одній зустрічі в жовтні 71 року, де було біля 30 осіб, І. А. Вац вигукнув на адресу Учителя Лева Силенка (Орлигору): "Ви хочете бути Папою Римським!" Ні Учитель, ні Його Вірні Побратими не звернули уваги на цей крик. Та вони відчули, що з масоном І.А. Вацем кооперує Адам Білецький і ще три особи. Очевидно, що тут ніхто не думає принижувати І. А. Ваца за його масонські погляди, бо ж кожна людина має право мати свої погляди і їх боронити, тут тільки йде мова, щоб на ОСІДУ РУНВІРИ не мали впливу не співзвучні з РУНВІРОЮ чинники.

Учитель Лев Силенко (Орлигора) тоді з властивою Йому спокійністю, логічністю та відвагою сказав усім: "Мої потомки хай знають, що я, Лев Силенко, володію послідовністю мислення і дії : поки я живий, на будову ОСІДУ і на формування науки РУНВІРИ не матимуть жодного організаційного й духовного впливу греко-католицькі, масонські, греко–православні чи москвино–комуністичні чинники вони бережуть недоторканість своїх істин, ми бережемо недоторканість — своїх, ми між вільними маємо право бути вільними, і я буду так твердити незалежно від того чи я лишуся самітнім чи біля мене будуть мої вірні Побратими і Посестри, адже я стою перед судом потомків моїх!"

І тоді І.А. Вац, Адам Білецький та ще три особи почали вести пропагандивну (пресову) кампанію проти Учителя Лева Силенка, не перебіраючи принизливими обмовленнями і низькими словами. І великого успіху вони не досягнули. Бо Станиці ОСІДУ (їх всього, як мені відомо, біля 20––ть у країнах Вільного Світу) у листах заявили, що вони підтримують Головний Стіл ОСІДУ очолений Учителем Левом Силенком. Єдина особа, яка перша публічно (в пресі) підняла крик, що в "ОСІДУ розкол" і яка прихилися до І.А. Ваца і його колег, радо публікуючи їхні напасливі виступи проти Учителя, це пан М. Шкавритко.

Насправді в ОСІДУ не було й не має жодного розколу. Ті п"ять осіб, які утратили місце в ОСІДУ, не творять навіть піввідсотка прихильників і членів ОСІДУ, то ж про який розкол може бути мова: слова "розкол в ОСІДУ" появляються злорадно тільки на устах смакунів плиток і дезорієнтацій.

П.Гр. Я –ський, США.

ВОЛОДИМИР БОГДАН СУРМА,
Сидней, Австралія.

Шановний Учителю Силенко!

Я переконаний (і моє переконання щирей вільне), що Ви наш визволитель з довговікового духовного рабства і маєте Ви зв"язок з нашими предками-оріянами, які дають Вам інтуїцію їх розуміти, відчувати і пояснювати їхній духовний розвиток.

Я ще не мав щастя повністю опанувати "Мага Віру", але я вже глибоко зрозумів і відчув душею Вашу науку. Між іншим, при нагоді листовно поясніть мені виникнення і розвиток слів "ра-да", "ра-дість", "порада".

"Мага Віра" перевернула мій світогляд, я навіки лишив чужовір"я, обрядово прийшов до ОСІДУ РУНВІРИ і горджуся, що в далекій Австралії я не сам — я маю "Квиток ОСІДУ", належу до Великої Родини Об"єднання Синів і Дочок України (ОСІДУ).

Залишаюся Вашим учнем. Привіт шлю Вам і всім керманичам ОСІДУ, всім Побратимам і Посестрам.

Ще повідомляю, що в нас тут оформлюється дві Станиці ОСІДУ.

З вірою в Дажбога,
Володимир Богдан Сурма.

ТАНЯ КОВАЛЕНКО – СОСНА,
Лос Анжелос, США.

Дорога Редакціє!

Є такі побратими і посестри, що свою радість тримають в собі, я вважаю, натхненням, яке ми отримуємо від РУНВІРИ, треба ділитися, треба всюди ширити "Самобутню Україну".

Наприклад, я послала "Мага Врату" своєму приятелеві до Парагваю і він мені написав, що так плакав і радів, що між українцями народилася така людина такої сили, розуму й волі, що пустила у світ такий твір. Я вибачаюся, що так відкрито пишу про це все.

Тут Вам посилаю три мої вірші, я їх написала ще в Парагваї. В Лос Анжелосі стрічаюся з нашими побратимами і посестрами. Посилаю передплату на "Самобутню Україну" і десять доллярів на друкарську машину, покищо трошки, а потім пошлемо більше.

З вірою в Дажбога та з великою пошаною до всіх Вас, Таня Коваленко– Сосна.

*** Винніпег, Канада. *Достойні люди, які ось вже сьомий рік читають "Самобутню Україну", дуже добре знають, що Учитель Лев Силенко реформував українську дохристиянську многобожну віру, Він проголосив віру в Єдиного Дателя Буття (Дажбога) і створив нове (читай "Мага Віру") самобутнє українське боговідчування і богорозуміння, дав основи рідного світорозуміння, і вість про це шириться по всьому світі.*

"Український Голос" (греко-православний) мабуть досі певний, що його читачі ще не мають правдивих інформацій про РУНВІРУ і тому їх відважно годує фальшивими повідомленнями, що , мовляв, "Лев Силенко... Учитель віри... в ідолів".

БУДЬМО ПОСЛІДОВНИМИ І ЛОГІЧНИМИ: грецьке слово "ідол" означає "образ", "ікона", справді, "Укр. Голос" (греко-православний) є учителем греко-римо-юдейського ідолопоклонства (іконопоклонства), самі ж бачете - на іконах намальовані обличчя чужинців, до яких ви, тобто, "Укр, Голос", б"єте усердні поклони,отже,ваше не ваше і тому ви безпорадно гніваєтеся на достойних визнавців РУНВІРИ.

***Чікаго,США. *"Свобода" (Ню Джерсі) повідомляє, що в Чікаго відбулися "Треті Братські збори". На цих зборах ревні оборонці католицизму, " очолені митрополичим радником о.П. Джулинським" сполохано "осудили публічне пропагування поганського ідолопоклонства", тобто,*

СЕРЕДА, 22-го БЕРЕЗНЯ, 1972.

УКРАЇНСЬКИЙ ГОЛОС

UKRAINIAN VOICE

зареєстрований 1909 року, виходить у Вінніпегу, Манітоба, від 16 березня 1910 року.

В газеті „Самобутня Україна", якої редактором і видавцем є „Учитель" віри в Дажбога і інших ідолів Лев Силенко, надруковано від редакції

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

81-83 Grand Street
Jersey City, N.J. - 07303

24-го БЕРЕЗНЯ 1972

Президію Братського Збору очолювали духовні опікуни Братства, митрополичий радник о. Павло Джулинський і о. Іван А. Крютець, а проводила Збором Президія Старшини Братства: — брати — А. Гасцький — голова, М. Денисюк заступник голови і Е. Васюк — секретар. осуджено напастливі та образливі пресові виступи проти Блаженнішого Верховного Архиєпископа та очолюваних ним Архиєпископських Синодів. Також осуджено публічне пропагування поганського ідолопоклонства в українській громаді. Братський Збір схвалив своє ставлення до актуальних проблем Української Католицької Церкви.

М. Д.

Лесів Ладика,
Денвер, Колорадо, США.

* * *

Віро дідів моїх,
Мене Ти обновила.
Із Твоїх праджерел
Я жадно п'ю нектар.
Ти в мені віднайшла
Незнану досі силу,
І це приймаю я,
Як божественний дар.
Невільником я був
Убогим і забутим,
Що сам собі не знав
Ціни і майбуття.

А Ти мене знайшла
Й духовно воскресила
І винесла наверх
Найглибші почуття.
Благословенне будь
Ім"я того Щасливця,
Що Тебе воскресив
І вдунув в нашу грудь.
Великих бо людей
Одні благословляють,
А другі, то з піною
На устах клянуть.

23.10. 69

Богдан Хомичевський,
Каракас, Венецуела.

"До Головного Столу ОСІДУ. Дорогі Побратими! Нам присилають з Америки наші приятелі "Самобутню Україну", ось вже маємо 62 число, і я тут між українцями проповідую РУНВІРУ, але маю великі труднощі. Люди мені кажуть, що все те рідне і дороге для душі, але ж то тільки листочки. Не гнівайтеся, коли скажу, що треба ті всі праці Учителя видати окремою книгою, щоб була, як Ви писали, книга "РУНВІРА" – 52 дні мислення, на кожний тиждень інша тема, і тоді, як піде така книга у світ, то вже самі люди почнуть між собою єднатися. І тоді й будуть будувати Святині".

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

WINNIPEG, MAN., CANADA
(орган компартії Канади).

Лев Силенко і його послідовники (силенкісти) твердять, що вони відкидають "Біблію", але не тому, що вони атеїсти, а тому, що "Біблія" — це твір написаний єврейськими письменниками, які писали про чужі для України духовні справи і обставини. І з цих міркувань вони відкидають і філософію Карла Маркса і ллють болото на всіх комуністів і чесно думаючих прогресивних людей.

РУНВІРУ (Рідну Українську Національну ВІРУ в Єдиного Бога (Дажбога нашого) і її достойних визнавців—синів і дочок України. Що ж брати-чужовіри, А.Гасцький, М.Денисюк, Є.Басюк, "осуджуйте". Ваш переполох нам зрозумілий: рабська звичка до чужого в багатьох людей стає традицією. Достойні УКРАЇНЦІ, пізнавши "вовчу" любов Ватикану до "покірних українських овечок", ПРОБУДЖУЮТЬСЯ і лишають Ватикан Ватиканові, чуже віддають чужому і йдуть до реформованої віри рідних предків своїх — ідуть достойно до Рідної Української Національної Віри, і жодна сила вже їх не зробить рабами чужовір"я, і жодні осуди їм не страшні!

*** Київ, Україна. *"Літературна Україна" (орган правління Союзу письменників упрмленої України), щоб окрадений Український Народ дезорієнтувати, інформує, що постала "православна секта "Рунвера", яка заперечує існування Ісуса Христа, але визнає надприродні сили" і що в Канаді "Все це висувається, як доведення високої демократизації суспільства".*

Що в Канаді є "висока демократизація суспільства" і що кореспондент "Літературної України" в Отаві мав розмову з англомовними канадськими діячами, це правда і що "Літературна Україна" цензурована жандармами червоної Московитії, годує український народ фальшивими інформаціями про РУНВІРУ, це те ж правда.

ЦЕРКОВНИЙ ВІСНИК — 19 березня 1972

До актуальних пробл ем УКЦеркви

В неділю 12 березня 1972 р. Четверті Звичайні Загальні Збори Парафії Святих Володимира й Ольги в Чікаго схвалили про актуальні проблеми Української Католицької Церкви такі постанови, які були схвалені 5 березня Третім Братським Збором Братства Святого Андрея Первозванного:

1). Заявляємо повну льояльність Первоієрархові УКЦеркви, Їх Блаженству Верховному Архиєпископові Кир Йосифові Сліпому.

Братський Збір уважає своїм важливим обов'язком остерегти українську спільноту перед новопоганськими тенденціями, що починають нуртувати серед нашої спільноти і осуджує всяку пропаґанду примітивного ірраціонального поганства та ідолопоклонних практик.

31 березня 1972 р.

Літературна УКРАЇНА

ГАЗЕТА ВИХОДИТЬ У ВІВТОРОК І П'ЯТНИЦЮ

Орган правления Союза писателей Украины, гор. Киев.

Оттава. Тиха, статечна столиця Канади з затишними й поважними особняками в центрі, з величезним безлюдним парком й ставним будинком парламенту, прикрашеним чотиригранною вежею з унікальним годинником. Вежа трохи нагадує лондонський Біг-бен. Сама столиця поважністю, помірним темпом життя, солідністю й спокоєм трохи копіює Вашінгтон, а найбільше Оттава схожа на столицю Нідерландів Гаагу.

Демократія! В суперечках з канадцями часто можна почути це слово — і як докір, і як виправдання. Декілька політичних партій, величезна кількість товариств і релігійних течій, створення нової православної секти «Рунвера», яка заперечує існування Ісуса Христа, але визнає надприродні сили. Все це висувається як доведення високої демократизації суспільства. На початку року в Торонто горіло приміщення товариства «Канада — СРСР», очолюваного Леслі Хентом. Будинок підпалили, керуючись, очевидно, «демократичними» мотивами. Церква і її пастир прихильні до всіх, хто дотримується будь-яких політичних поглядів, аж до неофашистських, але не терпить тих, хто бореться за мир, хто не підтримує антикомунізму, лояльно ставиться до Радянського Союзу й виступає проти антирадянської пропаганди, проти «холодної війни».

Одеса. **Іван ГАЙДАЄНКО.**

ПОВІДОМЛЕННЯ

Повідомляємо, що в цьому році (місце і дата устійнюється і буде у червневому числі "Самобутної України" оголошена) відбудеться

ПЕРШИЙ З"ЇЗД ОБ"ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ.

Вже тепер звертаємося до всіх Побратимів і Посестер, а також до всіх наших прихильників сущих у всьому світі, з проханням слати на адресу Канцелярії Г.С. ОСІДУ свої поради і пропозиції у справі Першого З"зду ОСІДУ РУНВІРИ. Всі Правління Станиць незабаром отримають підготовчі інформаційні матеріяли.

Головний Стіл ОСІДУ.

Чікаго, Ілл. Ню Йорк, Н.Й.

27 квітня, 10.972 р. Дажбожого.

стверджуючі істини були шаманами духовної торгівлі (шаманами інтернаціональних релігій і світоглядових доктрин) дискриміновані і посаджені за грати святої інквізиції чи антибіблійного біблійного атеїзму. Духовна агресія (втручання однієї нації в духовне життя другої) хай щезне з лиця землі! Насильство над душею – терор найжорстокіший, і ті, які в ім"я правдивої "релігії", в ім"я соціяльної "справедливости" його оправдують, вважаються паразитами людства.

24. Готуймо дари для внуків.

Об"єднання Синів і Дочок України (ОСІДУ)– Родинне Вогнище РУНВІСТІВ. В Ньому ми,рунвісти, творимо нову етику,нові принципи моралі, нові поняття богорозуміння, боговідчування, втілюємо в життя реформу української многобожної дохристиянської віри, ми творимо нові погляди на атеїзм, на соціяльні проблеми, в яких не має місця для раба і рабовласника, зоновить українців нове ставлення українця до українця.

Прийдешні покоління будуть щасливі, що ми, майстри нового стилю організованого життя, для їх створили і їм у спадщину передали архітектоніку монолітної (духом і кровно рідної) організації – ОСІДУ.

Ми,рунвісти, передбачливіші і здібніші люди, якбрати – чужовіри, і тому ми маємо щастя перебудовувати стиль свого життя, творити переоцінку духовости і прокладати новий шлях – єдиноправильний шлях РУНВІРИ.Ми маємо що дати внукам – ми їм дамо сильні повчальні приклади організованого життя, ні, ми не будемо старими поглядами на життя робити їхні душі старими, ми дамо юність для їхніх юних душ, ми їм дамо філософію великого національного збудження!

25. "Ми осяяні величчю Духа Вашого".

Діти і внуки, отримавши від нас модель (нової між українцями стилем і формою) організації (ОСІДУ), стануть ще кращими, як ми – ось де сила нашого вічного життя! Воістинну щасливий той, хто своїм щастям ощасливлює людей своїх!

Діти і внуки наші, коли зуміють використати всі свої спроможності, будуть майже звільнені від навиків духовного раба – роздорника, заколотника, бунтаря –дезорієнтатора. Вони скажуть у Святині Життя свого: "Ми у спадщину отримали повчальні приклади мислення і дії, ми багатші, як були наші родичі, ми маємо все те краще, що вони мали і маємо й свої творчі здобутки – у нас не має духовного і організаційного роздоріжжя.

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

■ ...як заявив хірург Д. Гуме (США), на сучасному етапі розвитку медицини пересадка людського мозку абсолютно можлива. Але пересаджуватиметься не сам мозок, а голова.

■ ...на думку вчених, товщина льодового щита Антарктиди становить не менше трьох з половиною кілометрів.

■ ...перед 34 тисячами років люди на Україні вже в ті часи на кістках мамонтів робили своєрідні знаки, які служили їм до обраховування часу. Як твердять науковці, представляють вони свого роду місячний календар. На деяких кістках такий календар цілком відповідає періодові одного року.

*** ***************************************

УВАГА! Пожертви на виплату друкарської машини, а також вступні і членські вкладки Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри (ОСІДУ РУНВІРИ), просимо слати до Чікаго на адресу Канцелярії Г.С. ОСІДУ.

Редакція "Самобутньої України".

****

"У нас є непорушний закон: хто зраджує волетворчі традиції дідів своїх, той палить міст, по якому йде, той кров"ю свого серця зрадливого отруює корінь, який не тільки живить дерево народу, а й зберігає його вільний розвиток, його духовну й тілесну життєспроможність.

"О предки (так праправнуки скажуть про нас, як нас вже не буде між живими) ми осяяні величчю Духа Вашого! Ви пішли (о, чудо чуд, о, сцілення сцілень!), як богатирі Людства на борню проти вікових бастіонів агресивного чужовір"я, Ви створили ОСІДУ – Родину натхненних Велетнів Духа! Ви боролися із силами у стократ сильнішими, щоб показати нам велич боротьби, Ви страждали, але ніколи не зневірювалися, щоб ми були ми, і Ви перемогли тоді, коли ніхто не вірив у Вашу перемогу, Ви гордість і наснага наша, слава Вам!"

26. Любов сильніша за смерть.

Побратими і Посестри – Достойні РУНВІСТИ! Великі обов"язки дані нам життям. І хоч ми щойно розгортаємо свої крила, щоб почати новий лет в історії Людства, нас переполохано зі всіх сторін обстрілюють лицарі чужовірної агресії. Вони бундючні, грошовиті, досвідчені і до зубів озброєні і прагнуть боротися не тільки з нами,а й з нашими внуками і правнуками. Торжествуймо! Розум,Віра,Воля, Правда і Любов по нашій стороні і тому ми непереможні!

Наша любов до народу така велика і така свята, і таким могутнім корінням вона зрослася з нашою душею і душею предків і потомків наших, що нам не страшні ні духовні, ні тілесні тортури, ні великі невдачі, ні великі перемоги! Любов сильніша за смерть!

Ідімо об"єднано і натхненно – ми Духом Предків покликані перемогти темні гурагани і сьогодні всією нашою великою РОДИНОЮ стрінути величаве сонце Завтрішнього Дня. Майбутнє йде з нами – ми першопрохідці Духовного Відродження, і той, хто йде з нами, той іде у перших рядах з першими прапороносцями Рідної Української Національної Віри!

Живімо так, щоб наші думи про майбутнє були побудовані з матеріялу сачасного на міцній основі минулого. Живімо сьогодні на славу ще ненароджених поколінь, і ми, життя таке маючи, станемо кращими людьми світу, людьми,які вміли жити, вміли умерти, вміли вічністю увійти у Храм Вічности!

Лев Силенко,("Мага Віра").

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

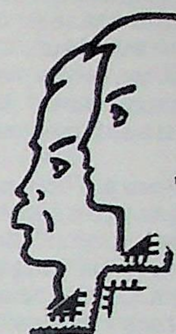

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",
("Слово про Похід Ігоря").

"Дажбожий Внук — значить Народ Український",
М.Грушевський.

№ 65 ,ТРАВЕНЬ,
10.972 рік Дажбожий.
Місячник. Шостий рік видання.
Річна передплата 3.50 дол.

ЛЮДИНА І ЇЇ СВІДОМІСТЬ

1. Предки, благо віщуйте мені!

Предки, благо віщуйте мені! Без Вас — я сирота людства, з Вами — я мудрість, з Вами — я чуття, з Вами — я минуле, сучасне і майбутнє.

Час прийшов, визріло мислення моє, помножилися чуття мої. І я благословенний Тобою, Дажбоже мій, вирушаю в далеку дорогу.

В дорозі не шукатиму пригод,золотих скарбів, не ректиму, що ловив мене світ і не спіймав — не тікатиму від світу зла — з ним треба боротися, не тікатиму від світу добра — його треба творити, шукатиму ключі загублені на гураганних шляхах історії людства — шукатиму ключі вдень і вночі, щоб звільнити мій народ з духовнотілесної в"язниці.

2. Болісно заплаче душа моя.

Коли знеможений дорогою і ощасливлений знахідкою, скажу натхненно "Слава Тобі, Дажбоже мій!", і кину їм (моїм окраденим одноплеменникам — в"язням чужовір"я) ключ під ноги, вони його піднімуть і віддадуть тим, які їх тримають у в"язниці. Чому?

Їх навчено, щоб вони самі себе путали в неволі, звучи неволю волею. І бачачи, що мої одноплеменники народжені у в"язниці,звикли до неї так,як пташка до клітки, як рибка до акваріума і тому не мають відваги її лишати,болісно заплаче душа моя і затремтять на дні її серця рясні сльози великої віри моєї.

Трагічний той рятівник, що рятує тих, які попрощалися з білим світом і рятуватися не хочуть.

3. "Потопаючі, хто ви?"

"Ми калічені душі великого народу, ми не ми. Воїни-богатирі, подвижники легендарної Оріяни (України —Руси —Скитії — Кимерії (Сумерії), яртури і буйтури спочивають у степових могилах, у полум"ї маків, у пахощах чебреця, духм"яного євшан—зілля, у зоряних оселях предків. Їм належить вічність.Біля їх притаєна історія, воля і слава Великого Народу — Народу Богатирів людства. Між ними і нами-зірваний міст. Чому?

4. Вони рекли: "Мук,більше мук!"

"Хто не поляг у чесному бою і не хотів стати на коліна перед чужинцями—вторжниками, той був четвертований на перехресних дорогах. Малих і великих "христосів" України не три дні, а довгі тижні катували на хрестах ...

"І одні з них казали, що померти — щастя велике , рятунок від мук несусвітніх. Інші на хрестах розіп"я - ті, рекли "Мук, більше мук! Найстрашніші муки за Тебе,Вітчизно моя, не страшні!"

"Весь наш народ (споконвічний володар Раю Земного) був засуджений на смерть. У нього було відібране право на продовження роду свого, тепер він повинен би бути на списку погиблих племен, держав, цивілізацій, про існування яких ми сьогодні довідуємося тільки з археологічних розкопок.

5."Ми їм віддали свою душу "на исправление".

"Сталося диво непередбачене душителями нашими, ми (найплохіші сини і дочки України) уціліли .., уціліли тому, що на рідній землі поклонилися чужинцям — вторжникам. Ми їм підставили праву щоку, коли вони нас били у ліву.

"Ми осолоджували душу катів наших своєю терпеливою покірністю. Ми їхне насильство над нами визнали "Божою ласкою". Ми їм віддали душу "на исправление", ми їх (катів наших) визнали законними панами , а себе ми визнали законними рабами і ми погодилися; так, як панам призначено шукати щастя у панських навиках, так нам (рабам) призначено шукати щастя у рабських навиках, і ми були щасливі, що "їде,їде Зельман".

6. "Ми не були покинуті матирею—природою."

"Ми покірні (духом і тілом спотворені) ще мали в собі інстинкт розмноження — ми пустили у світ покоління плохих (духом убогих, по—рабському бунтівливих) людей.

"Ми свідомі, що ми гірші люди, у нас низька національна температура; все, що ми тепер звемо "нашим",

справді, не наше (добрий Ісус – не наш, злий Ленін – не наш, наше добро не наше, наше зло не наше). Чужі істини хітро до нас присмокталися, щоб живитися со- ками нашими, ми порожніємо, але ми звикли до цих по- чувань, вони стали нашою традицією.

"Ти наш, але ми тебе ненавидимо, чужовір"я нас навчило ненавидіти тебе за те, що ти нас любиш вели - кою любов"ю великих предків наших. Ми відвикли від духовости, яка є істинно наша, і тому ми ненавидимо тебе, ти її носій!

"Ти кажеш, що ми живемо у в"язниці, що ми–раби? Ні, не ображай нас! У нас на стінах всюди написано "Спасибі за вільне щасливе життя!" Ми раби, яким за- боронено звати себе рабами – ми раби рабів, отже, ми більше, як раби, ми хворі, але наша хвороба нашими па нами визнана здоров"ям, і ми вмираємо задушені "здо - ров"ям."

"Ми віримо написаному, і віра ця прищеплена нам давно – нам рекли попи у церквах, щоб ми вірили їх - нім словам, бо так.... "написано", (Євангелія св. Йо - ана, гл. 24, вірш 46).

"Десь на дні душі нашої клекоче сила великих пред - ків наших, але ми її придушуємо. Ми її соромливо при - ховуємо. Ми утратили здібність її розуміти. Ми від неї відвикли, нам заборонено про неї говорити. Ми мов - чемо, щоб жити аби жити".

Я думаю: значить треба не тільки дати в"язням ключ від в"язниці, не тільки будити їх словами "воля народам, воля людині", треба їх (велику батьківську терпеливість, проявляючи) навчити любити волю, нав - чити творити волю, треба навчити їх не вміти жити без волі – треба творити нове "Я"!

7. Коли почалася історія людства?

Вважаю, що історія людства почалася тоді, коли появилася людина: де і коли вона появилася – коли "лю дина стала людиною"? Земна Плянета – колиска люди- ни чи може вона (людина) примандрувала з інших сві - тів? Чи земна людина земна, чи вона зріднина (кров- нодуховно) з людиною інших галактик (сонячних систем?)

Геологія, геоботаніка, зоологія, палеонтологія, ан- тропологія та інші науки, що прагнуть читати книгу Земної Плянети, дають мені право твердити, що най - сприятливішим місцем для народження, оформлення розвитку людини була та частина Землі, яка знаходить- ся на північ від Чорного моря.

8. На території, ім"я якій нині Україна.

Перед виникненням гір, Земна Плянета пере - бувала в рідкому стані. У часи припинення її фор- мування (тобто, далеко перед появленням черво - нокровних організмів), територія, яка сьогодні зветь- ся Україна, була покрита неглибокою водою і чис- ленними островами.

Ніби сама Мати – Природа готувала для розум- них дітей своїх квітучопишну колиску? Час (міль - йон років) звільнив Її (пратериторію України) від мілководдя. І тоді на Її прекродючій землі (на землі безподібних на Земній Плянеті перетворень і видозмін біофізичних) появилася багатюща суб - тропічна рослинність.

9. І був клімат такий, як тепер у Африці.

Щойно народжений Дніпро (Дніпро кришгальний і повноводний) і його притоки усталювали свої рус - ла. Їхні води були загачені рибами, які пливли з мо- рів на нерест. На гіллях дерев – велетнів гніздилися дивовижні птахи, у травах густих і соковитих, у пече - рах надрічкових плодилися звірі. Ніде (на жодній час - тині Плянети Земної) так спонтанно, так буйно не тор - жествувало життя, як на берегах Дніпра! В часи пра - історії людства на території, ім"я якій УКРАЇНА, був клімат такий, як тепер у Центральній Африці.

10. Ворогуючі поняття про походження людини.

Маркс –Енгельс твердять (і їхній теорії свято ві- рять їхні віруючі), що "праця створила людину". Ні, мав- па мільйони літ тяжко працює, щоб здобути собі й ді - тям своїм харч щоденний, в неї розвинені кінцівки, м"я- зи, зір, слух, нюх, але вона не придбала ознаків свідо- мої істоти: наймудріша мавпа не створила найпримітив- нішого знаряддя , при допомозі якого вона б викону - вала працю і яке б свідомо носила з собою.

Коли б людина була за один день створена, як про це пише християнська Біблія, (і створена у віці доро- слому), її життя було б нещасне. Перший бунт, який во- на б створила, це був би оправданий виступ проти сво- го творця:"Чому ти мене позбавив дитинства?"

Дитинство і юність – весна людини. Що варте лі - то без весни!? Хіба б доросла людина чулася щасли - вою, незнаючи безжурних і допитливих днів дитинства, не знаючи чуттів юности?

Кажуть, що їй (людині створеній Єговою) було даро- ване щастя, тобто , рай, але вона його не вміла оціни- ти, О, благородна! Хто ніколи не пробував гіркого, не знає, що солодке солодке. Тільки той вміє любити, хто вміє ненавидіти.

11. Початкові прояви мислі.

В багатьох місцях на території України знайдені стійбища предків людини. Предки людини (мільйони літ тому) були найрозумнішими істотами свого часу. Во- ни володіли початковими проявами мислі."Найро- зумнішими" – поняття відносне.

Початкові прояви мислі мають сьогодні коні, соба- ки, коти, мавпи, (мавпи між ними найбільш розвинені). Іде лісом собака, з дерева впала суха гілка і вдарила його. Він відчув удар (у нього розвинені ор - гани відчуття), оглянувся. Він побачив гілку, яка впа - ла на нього (він запам"ятав її форму), але він не мо - же пояснити, чому ця подія сталася?

12. Потрібна переоцінка наукових тверджень.

Археологи повідомили світ (і їхнє повідомлення скорочено оголосили майже всі українські часописи), що біля міста Стеблів (Наддніпрянщина) під час розко- пок знайдене стародавнє селище.

В житлах лежали кам"яні знаряддя праці, речі що- денного вжитку, мистецькі вироби: на кістках зобра - жена блискавиця, символи вогню (перехрещені паличчя). Археологічна комісія звітує, що наші далекі предки "на кістках мамонтів робили своєрідні знаки, які служили їм для обрахування часу".

Після всебічних досліджень виявилося, що "знаки представляють свого роду місячний календар, на дея - ких кістках такий календар цілком відповідає періодо - ві одного року".

Знахідки ці не мали б жодного значення, коли б не було встановлено на основі аналізу (С–14), що цей ка- лендар створений тридцять чотири тисячі літ тому.

Календар знайдений в Україні треба вважати най - стародавнішим на Плянеті Земній. Він репрезентує твердження, що розвиток мислі людей, які жили на те - риторії України, мав найінтенсивніші прояви. Всі до - теперішні "канони" науковців Західної Европи, що "го мосапієнс" появився тридцять тисяч літ тому (на мою думку) треба вважати перестарілими.

13. Коли людина стає людиною?

Станиці (стоянки,селища,городища) "гомо сапієн - са", тобто, "людини думаючої" знайдені в багатьох об - ластях України. Будьмо послідовними, біля Дніпра те - пер розкопані стійбища людини,яка жила двісті тисяч літ тому – чи ця людина була людиною?

Вважаю, що людина тоді стає людиною, коли вона стає творцем. Творіння її хай будуть найпримітивніші, але вони появилися, як наслідок (як завершення) вищої форми мислення.

Двісті тисяч літ тому вже наш далекий предок умів з кісток, з каменя (переважно з кременя) виготов- ляти знаряддя праці. Оглядаючи знаряддя, ми маємо підставу твердити, що він (наш далекий предок) мав сві- домість – він знав для якої мети творить кам"яний ніж. Свідомість – завершення вищої форми мислення, без пам"яти не має мислення.

14. Що таке пам"ять і які її частини?

Уявімо таку просту подію: тато спіймав козу, при- ніс її до житла і пішов до сусідів позичити вогню. З лі- су вибіг медвідь і забрав козу. Вернувся тато. Діти тривожно пояснюють йому, що трапилося під час його відсутнотти.

Чому дитина має здібність розповісти про подію? Що сталося у світі її емоцій, мислення? Дитина побачи- ла подію – медвідь забрав козу. Побачити подію здіб - ні найпримітивніші істоти,які мають очі.

Дитина не тільки побачила подію, а й затримала її образ у пам"яті своїй,о, це вже другий (умов- но назвемо, "вищий") щабель пам"яти і ним володіють мавпи, коні,коти, собаки. Але цієї "вищости" мало, щоб бути людиною.

Дитина подію побачила, затримала її значення впам"я- ті і головне – при допомозі звуків (одночленних слів) передала татові. І оцей третій (найвищий) щабель пам"я- ти властивий тільки людині.

Ми любимо вишневі сади. Спостережливий садовод знає, що у шпаків є вождь. Вождь володіє найрозвине - нішими інстинктами самозбереження. Природа призна - чила його бути вождем, не радячись із зграєю шпачи - ною. Шпачина зграя сідає на вишню. Вождь, побачивши небезпеку, дає окриком сигнал своєму племенові і во - но тікає: тут також була подія побачена,затримана і пе- редана, але її значення відчуто тільки інстинктивно, шпак не знає, чому "хижак" забороняє його доброму племенові їсти смачні ягоди.

15.Шляхи самовдосконалення понять і почувань.

Людина має здатність не тільки орієнтувати - ся у часові і просторі, а й осмислювати їх. Вона сама визначає своє місце в світі і своє відношен- ня до нього. Вона сама навчилася відділяти хибні думки від правильних.

Наприклад, камінь котиться з гори – думка правильна. Чому саме цей камінь котиться, а не інший? Є мабуть невидима сила (бо коли б вона була видимою, її можна б побачити?),яка своєю ува- гою штовхнула камінь? І цією невидимою силою є "Бог Ваю" (санскрит,–віяння,вітер).

Камінь котиться на гору – думка не правиль - на. Мати любить чужу дитину більше,як свою – по- чування хибне і воно насторожує матерів. Мати любить рідну дитину більше,як чужу – почування правильне. Батько любить "чужу" дитину більше, як "свою" – почування підозріле. Юнак потрапив у полон, де його примушують, щоб він чуже плем"я любив вірніше,як рідне – тут відбувається насильст- тво над чуттями людини,ні, тут відбувається щось більше,як насильство: злі люди виступають проти матері-природи,яка пов"язала сина з його родом святими родової своєрідности, без яких життя не є повноцінним,

16. Перед освоєнням вогню.

Стійбища, які тепер знайдені над берегами Дніпра, дають нам можливість довідатися, що наші предки жи - ли родинами. Вони спільно ходили на полювання і спіль - но споживали здобич.

Їм не було легко жити. Щоб жити, треба вчитися,щоб жити, треба боротися. Вони були постійно оточені хи- жими звірями. В печерах (на яких тепер стоїть Київ) жили печерні медведі,леви, гієни, шаблезубі тигри,над берегами бродили слони, у калюжах лежали гіпопотами.

Кості давно померлих звірів знайдені і тепер вони лежать у музеях Київа. Явище всім знане (і воно бу - ло й на нашій землі): коли блискавиця підпалювала ліс, від вогню тікали "пліч –о– пліч" кози, вовки, зайці , тигри,змії,мавпи і люди (огонь людьми тоді ще не був освоєний).

17. Їм блискавиця принесла дар Сонця.

Наші предки освоївши вогонь, стали володарями сві- ту .Вони,мандруючи з вогненними "жезлами",помітили, що їх бояться найнебезпечніші хижаки.Звірі, побачивши "ходячий вогонь", тікали з долин, з печер.

Наші предки (біля берегів Дніпра) вибірали пече - ри сухі,такі, що мали вигідний вхід, рівну долівку, ви- соку стелю. У просторих печерах було зручно біля вог- ню здійснювати обрядові танці. Долівки викладені мед- вежими шкірами, "в"язанки" сухих духм"яних квітів , знаряддя праці і полювання, мистецькі вироби творили родову своєрідність житла.

Тепер знайдені печери, у яких наші предки (без пе - рерви) жили багато тисячоліть.Інколи траплялося – об- валювалася в печері стеля, кості раптово привалені глиною, кам"яніли – до їх не доходило повітря. Вони десятки тисячоліть пролежавши, збереглися до сьогод- ні і ми їх оглядаємо, щоб краще пізнати себе.

18.Смійтеся та не дуже.

Ті, що сміються зі своїх далеких предків, звучи їх "вогнепоклонниками", "дикунами","ідолопоклонниками", мають низький духовнотілесний рівень,убоге світоро - зуміння. Наші предки у свій час були найпередовішими людьми на Плянеті Земній.

Їхні інстинкти (переважно благородні інстинкти) до- сі живуть у нас, і без них ми не могли б розвиватися . Між іншим, наші влюблені діти, коли ми їм даруємо ляльки, з радости підстрибують,сплескують руками і ми спільно з ними приємно хвилюємося . Бачимо –це наші діти здійснюють підсвідомо обряд радости даро- ваний їм їхніми дуже далекими предками?

Потомки, які житимуть тридцять тисяч літ від на - шого часу, мабуть матимуть право сказати, що ми бу - ли дикунами; їздили автами, які рухалися смердючою рідиною, літали літаками примітивно збудованими,бу- дучи не здібними володарями природи, затроїли її ло - но, спотворили її квітуче обличчя.

19.Сучасне людство може втратити себе.

Людство (сучасне людство) може втратити себе і жити так, як жили його предки мільйон років тому, ні , примітивніше. З лиця Землі можуть зникнути ознаки ці - вілізації, може зникнути мова – найвеличніший скарб Світу.

Півлюди, які постали з високопродуховлених людей –титанів, що були покорителями космосу, будуть між собою спілкуватися при допомозі вигуків, рухів го -

лови, ніг. Їхній погляд здичавіє,шкіра їхня покриється густим волоссям. І статися загублення людини може тоді, коли під впливом досі непередбачених космічних гураганів (дій новооб"явленої радіяції) в людини на руках появляться такі короткі пальці, як на ногах. Вона живитиметься корою, дикими ягодами, зерном здичавілої пшениці.

Виживатимуть тільки ті,які спритніше лазитимуть по деревах, рятуючись від хижаків. В такої півлюдини не буде розвинена мисль (змаліє і зникне "кора" мозку"), тому що вона не матиме можливости свої найпростіші задуми здійснювати. В неї не може постати думка виломити лозину і створити лука: в неї не має рук, які могли б цей задум реалізувати. Мисльрозвиваєтьсятам, де існують можливості її втілювати в життя. Там, де мисль не можна застосувати, вона непотрібна; не має мислі – не має людини.

20. "Революція" в природі України.

Сто п"ятдесят тисяч років тому на території України холоднішає.Чому? Досі відповіді не має.Є припущення, що зменшення сонячної радіяції спричинило "революцію" в природі. Сумніваюся.

Коли щосекунди сонце втрачає мільйони тонн своєї маси, викидаючи її в космічні простори, і коли воно напротязі мільярдів років не поменшало і не охолонуло, значить воно само себе наснажує? А може ні? Може не можна пізнати сутности сонця тими нормами пізнання, які створила людина Землі, може в "серці" Сонця вкодовані речовини, про атомні властивості яких досі людина Землі нічого не знає?

Сонце не зрадить Землі. Думаю – не в Сонці, а на Землі сто п"ятдесят тисяч літ тому відбулися досі нам незнані "катаклізми". Вони згустили її атмосферу,забруднили її, стримали доступ сонячного тепла і тому стало похолодніння.

Коли б (це моє припущення, і його треба доказами обгрунтувати) загорілися могутні субтропічні ліси України (через малу кількість опадів), коли б поверхню Чорного моря покрив шар нафти,яка заджерелила з надр земних і загорілася від блискавиці, чорні хмари не допустили б до Землі сонячного проміння в потрібній кількості і вона б покрилася ожеледдю. Вважаю, що зледеніння території України не було.

21. Їх я умовно назву "сварагами".

Хочу вірити (дарма, що ці мої міркування можуть насторожити науковців), що в космічних просторах існують "цвинтарища" погиблих галактик (сонячних систем), людств, цивілізацій і ми,земляни, ніколи нічого про їхне буття не знатимемо.

"Скелети" погиблих галактик складаються з речовин,які треба вважати космічними згустками: декілька кубічних сантиметрів такої "речовини" може важити стільки, як наша прекрасна Земна Плянета. Згустки ці створені з атомів,які мають надгустинні ядра і їхня архітектоніка "іншосвітня".В ній втілене витончене завершення енергії енергій. В ній зустрічаються кінець і початок Буття. Вважаю, що з декількох кубічних сантиметрів такої "речовини" може постати зоря більша,якМісяць . Чи в "серці" Сонця часом не "діє" енергія цих "речовин"? Їх умовно назву "сварагами" (санскрит,"самоопромінювачами")? Чи наше Сонце не є воскреслим "серцем" померлих галактик? Чи не прийшов час, щоб науковці почали на Світ дивитися очима надземними і пізнавали Його суть поняттями віддаленими від обмежених земних понять. У світі є творці досі нам незнаних цивілізацій, які мабуть мають зовсім інші поняття про час, простір,швидкість,зникання і виникання енергії – може при співпраці землян і неземлян в майбутньому почнеться успішніше пізнання Світу.

22 Мозок–архітектонічне завершення людського "Я".

Все, що живе, реагує на світло, холод, тепло, тиск; подразливість властива навіть одноклітинним організмам. Чутливість – вища форма подразливости. Була ніч-став день, була буря – стала тиша, первісна людина , маючи розвинену чутливість, на всі ці явища несвідомо реагувала протилежними відчуттями. В неї творився "бунт" (тарасовість) чуттєвих протиріч.

Я вірю, що розвиток почування і мислення в наших предків відбувався інтенсивніше, як у їхніх сучасників,які жили на просторах Аравії,на узгір"ях Синаю, в джунглях Африки, на берегах Персіянського заливу.

Ці міркування я вмотивовую такими твердженнями: там, де пори року (літо,осінь,зима,весна) мають різко окреслені температури, кольори,протилежні гармонії природи ,людина поставлена перед іспитом життя : вона має або згинути, не витримавши надмірного тиску нових (післяльодовикових) вражінь,або, вдосконалившись (увібравши в себе нову суть оточення), емоційно збагатитися, зробити великий крок вперед у напрямку духовнотілесного самовдосконалення.

23. Жорстокість і ніжність Матері–Природи.

Помиляються ті, які вважають, що епоха"льодовиків"вмертвила життя на території України. Похолодніння не злякало предків наших – воно появлялося поступово. Теплолюбні тварини і рослини , які були на нашій території, як тепер довідуємося, погибли. І очевидно загинула та частина предків наших,яка не була спроможна скласти нового іспиту життя.

Вижили вибранці, їх можна назвати надлюдьми того часу, вони були духовно –тілесно найспритніші,Вони започаткували нові покоління (покоління вибранців людства). Їхні потомки швидко пішли вперед по дорозі самовдосконалення. Бачимо, що сама Мати–Природа нездібних умертвила, здібних проголосила людьми, о, Вона жорстока і ніжна!

24. Віра в народження світла Дажбожого .

Уміння влітку свідомо думати про холодні місяці зими –уміння свідомо сьогодні думати про завтра, збагатило і поширило в"яву предків наших.

Восени – прощання з літом, весною – зустріч з літом пожвавлювали і розвивали емоції, вдосконалювали нейронну діяльність. Вони (предки наші) мали винятковi вмови збагачуватися новими враженнями, навиками, почуваннями.

Віра в Умірання і Воскресіння "Бога" чи "сина Божого" була втверджена п"ятнадцять тисяч років тому над берегами Дніпра і поширилася вона в різні часи (десять,. сім, п"ять тисяч років тому) з Оріяни (Праукраїни) в Єгипет,Азтекію,МЕсопотамію,Індію, Ханаан . Дванадцять тисяч років тому білої людини на територіях сучасних Мароко, Алжиру, Тунісу, Єгипту,Палестини, Синаю ще не було.

25. Руки і мозок – мозок і руки.

Життя – це боротьба,такий був природою утверджений закон на світанку людства, він існує й нині,і завжди існуватиме. Хто мріє про життя без боротьби,той мріє про свою солодку гибель – солодкої гибелі не буває.

(продовження на стор. 224)

Слава Тобі, Дажбоже наш!
Ми вірнії внуки Твої!

РУНВІСТ

Вісті Відділу Поширення РУНВІРИ
при Головному Столі ОСІДУ.
Число 41.

ВІД ТРАВНЯ ПОЧИНАЮЧИ

В листопаді 66 року вийшло 1–ше число "Самобутної України". Сьогодні пошта Вам принесла 65 –те! 140 000 примірників "Самобутної України" вислано у світ широкий! Коли кожне число читає дві особи, значить 280 000 разів Українська Людина взяла в руки часопис "Самобутна Україна" – це ж більше, як чверть мільйона думок і вражень! В літописі ОСІДУ РУНВІРИ має бути золотими літерамивикарбуванеім"я великого подвижника – лицаря Священної Праці Мирослава Марківа – він першоорганізатор поширення у світі "Самобутної України".

Ідуть зі всіх кінців світу листи –вже прийшло 3774! У них – творча стихія пробудженого народу, розкуті помисли, натхнення, поради, побажання, захоплення. Вважаю, що Інститут РУНВІРИ маєдослідити їх, вибрати з листів кращі думки, світліші хвилювання, поради і їх у майбутньому увіковічнити у книзі "ЛІТОПИС РУНВІРИ" – дар для ПРИЙДЕШНІХ ПОКОЛІНЬ. Маючи "ЛІТОПИС РУНВІРИ", вони знатимуть чим жила душа наша, що її смутило, що її радувало, що їй допомогло звільнитися з кайдан чужовір"я.

У листах яскраво відображено, що Українська Людина почуттями щасливого здивування вітає мною започатковану реформу української дохристиянської много – божної віри – вітає МАГА ВІРУ, в якій утверджена віра в ЄДИНОГО Дажбога –утверджена філософія нової Української Людини. Листи, листи, це ж гості мої, у них дихає відроджене "Я" Української Людини –Людини вольової, творчої, непохитної у переконаннях, людини, яка дихає презирством до духовної і організаційної отаманії і дихає жагою шукати силу свою в організаційній добровільній дисципліні, жертвенності, дії.

Від травня починаючи, в "Самобутній Україні" починаємо друкувати особливо важливі матеріяли з Праісторичної України (Оріяни). Я отримав нові книги з Індії, Ірану. Побратиме І. З – Д ! Спасибі за прислані матеріяли – за "Аріятаранджіні – де Саґа оф де Індо–Аріянс" А.Колиянараман, та інші книги видані санскри – том.

Дорогі Побратими і Посестри! Буде особливо достойно, коли кожний з Вас вже тепер зробить дарунок для знайомих, приятелів, сусідів, приславши річну передплату на "Самобутню Україну" на 72 рік (за січень, лютий, березень, квітень, травень новим передплатникам вишлемо "Самобутню Україну", їм пошта щомісяця принесе – теме до хати величні новини про історію Стародавньої України (Оріяни) –викличе в їхній хаті почуття гордости, створить свято любови до Українського Народу, дасть можливість по–новому заговорити до дітей, які загіпнотизовані тягарем асиміляції. Кожному, хто пришле передплату для свого сусіда, приятеля, я особисто пришлю вислів благодарности, наше завдання -відчинити двері в історію і почати її читати ПО–УКРАЇНСЬКОМУ!

Ваш Лев Силенко (Орлигора).

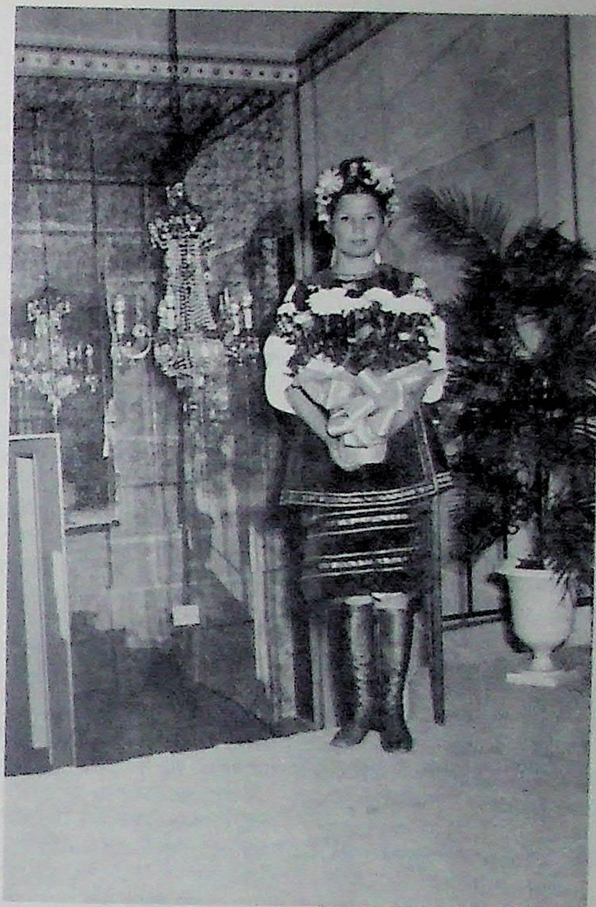

ВЕДАНТА (АННА) КУЛЕВИЧ

Дорога Посестро Веданта Кулевич!

Ми високо цінуємо Вашу працю присвячену РУНВІРІ. Американські письменники (патріоти Америки), з якими Ви особисто підтримуєте приятелювання, дякуючи Вам, знайомляться з філософією РУНВІРИ.

Ширення Вами "Самобутної України" між українцями в Західній Европі, успішне і ми маємо добрі відгуки. Ви систематично працюєте для справ ОСІДУ РУНВІРИ. Бажаємо Вам великих творчих успіхів!

Ваше ім"я достойно входить в історію Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри! Слава Дажбогові!

ГОЛОВНИЙ СТІЛ ОСІДУ

ЯРОСЛАВ ОРІОН,
Мельборн, Австралія.

МИ ЗНАЙШЛИ СВОГО БОГА.

Дорогі Побратими РУНВІСТИ! Чи не історичне призначення для нас, по всьому світі розсіяних, в атмосфері свободи, збирати зеренця вічної правди для Духовного Відродження Нараду Українського.

Коли народ Український під большевицькою кормигою стоїть над пропастю національної заглади, коли наші діти на чужинах забувають рідну мову, коли їм загрожує загибель тілесна і духовна чинена швидкою асиміляцією, МИ,РУНВІСТИ,ЗНАЙШЛИ СВОГО БОГА, ми знайшли свою віру, щоб Духовно ВІДРОДИТИСЯ. Ми,Дажбогові вірячи,знову знайшли себе, щоб відродити –відбудувати нашу САМОБУТНІСТЬ,яку жодна сила світу не знищить!

Жид Карл Маркс говорив, що обставини формують свідомість. Але ж його таки земляки доказали протилежне. Бо сучасний Ізраїль побудували ідея і віра,які створив легендарний Мойсей. Він ,а чи не він,тут не має значення, взяв ідею монотеїзму від єгипетського фараона Ехнатона,якого мати була гіттітка, це ж вона дала синові оріяньську любов до Сонця,інтелекту,любов до Дажбога.

Еліта жидівська в Єгипті забула свою рідну мову, а й самМойсей промовляв до народу тільки через свого брата Арона, Біблія пише, що Мойсей "заікувався". Бог Ягве був тільки одним з багатьох племенних богів синів Ізраелевих.

Легендарний Мойсей виводить жидів із єгипетського рабства (чи з Синайських копалень єгипетських, в яких працювали жиди,як раби Єгипту). А головне,він виводить з рабства духовного. І подібно поступив їхній модерний Мойсей Хаїм Герцель,віденський журналіст, ображений засудженням жида Дрейфуса в Парижі. Він вивів жидів з рабства асиміляції і повернув обличчям до батьшини, до дієвої реалізації модерної жидівської держави.

До Хаїма Герцеля дещо подібний Ігнатій Лойола,еспанець,католицький фанатик,протиреформатор,який пробував відродити візію християнського Єрусалиму, міжнародної столиці всіх християн. Морем крови і підлоти він доказав згубність своїх ідей побудованих на мітичних фальшивих положеннях. Єрусалим, це батьківщина жидів, дарма,що історія говорить друге. З Єрусалимом і Єговою були зв"язані всі їхні найсвятіші почування, і так воно є й сьогодні, Тора (Біблія) служить усім жидам побожним і скептикам, ба навіть атеїстам.

Коли покинули жиди Палестину, для них "Святу Землю", вони вже мали у Вавилоні написаний Талмуд, хоч раніше у їх був ще й єрусалимський. В ньому виражена вся сила жидівського націоналізму.

Отже, згідно з Талмудом, в день знищення святині, коли 70000 жидів римляни повісили на стовпах, а потім і останнього героїчного повстання Бар Кохби, жиди постили і молилися через довгі сторіччя скитальщини й переслідувань :" В слідуючому році побачимося в Єрусалимі".

Два тисячоліття кормила їх віра в свого Бога в дорозі до своєї держави. Вони вірили, що воскреснуть по смерти тільки ті, що поховані в Святій Землі. Тому то багато жидів бажало вмерти у Палестині. Але що ж зробити з тими, що померли на чужині?

Вавилонський Талмуд "Гільґуль М'хілат" знайшов вихід. До похованих на чужині,якщо вони не загубили віри, прилетить ангел і підземним ходом заведе їх до Палестини тоді, коли прийде Месія. Щоб було їм легше пробиратися через довжелезну дірку , тим що помірали,вкладали до могили мапу і лопатку. Нічого не сказано, що ж буде, як в дорозі зустрінеться море.

(продовження буде).

ВІТАННЯ

Дозвольте через часопис "Сомобутня Україна" привітати мою найдорожчу посестру (секретарку Станиці ОСІДУ, "Весна") Зіну Підгурську і мого дорогого мужа Івана з Днем Їхнього Народження (20 травня).

Живіть сто і сім літ на славу РУНВІРИ, на славу святій Вітчизні нашій! Я горда, що Ваші, рідною духовністю оновлені серця б"ють у такт з моїм – всі ми творимо одну дружню родину – родину ОСІДУ.

Всі ми палко, згідливо і щиро дискутуємо про справи ОСІДУ РУНВІРИ – всі ми об"єднані вірністю науці Учителя нашого. Бажаю Вам обом, дорогі мої, рости, цвісти і все без старости!

Слава Дажбогові!

Богуслава Коверна,
Ніягара, Онтаріо, Канада.

КОНСТАНТИН КОСТУР,
Британська Колумбія, Канада.

Дорогі Побратими – Рунвісти!

Посилаю Вам чек 100 (сто доллярів) на виплату друкарської машини, та прошу ще частіше видавати "Самобутню Україну", вона бажана в кожній достойній Українській Родині.

Також посилаю чек 500 (п"ятсот доллярів) на розвиток діяльности Інституту РУНВІРИ. Раджу скоріше видати книгу "РУНВІРА" (52 Дні Мислення). Не звертайте увагу на тих,які бачачи Ваш ріст, похапцем творять різні заколоти, у їх же не має МАГА ВІРИ.

Всі достойні люди завжди єднатимуться з першими визнавцями РУНВІРИ і ніколи не будуть підтримувати людей ,які чинять заколоти у Великій Родині Визнавців віри в ЄДИНОГО Дажбога.

Слава Дажбогові!

БОЖЕДАР ВЕРГУН – ГОЛОВАЦЬКИЙ,
Брізбон, Австралія.

СЛОВО ПРО МОЛИТВУ ДО ДАЖБОГА

Моя семирічна донечка майже щовечора приказує "Тато, а я люблю цю молитву". Їй,бачу, подобаються слова, в яких вона відчуває свою гідність, гідність отого свого ще визріваючого дитячого "я".

Справді,які свіжі й неповторні слова! "Дажбоже , люблю Тебе, щоб в моєму народі була любов, обожнюю Тебе ,щоб мій народ мав Рідну Віру, обороняю Тебе, щоб мій народ мав Волю".

Тут не має моління за інтереси особисті, тщеславні, тут не йде мова про спасіння своєї "душоньки", яка часто є зрадливою і шкодить рідному народові. Тут йде мова про волю народу,про його Рідну Віру, про любов в його родині, і не тільки йде мова, тут той, хто молиться стає творцем, оборонцем народу, діячем.

Є в молитві вольовість. "Дажбоже, обороняю Тебе, щоб мій народ мав волю", о,як же це ніжно, зворушливо звучить в устах дитини, як її це заохочує обороняти святу істину народу. Мілкодумні справді можуть сказати "щото за Бог, що його треба обороняти!?" Так, Дажбог – Воля, Правда, Світло і ми,внуки Дажбожі, маємо не бути пасивними, а обороняти Дажбога від злих сил світу темного,які Його принижують, зневажають. Дажбог , це наша духовна Субстанція, і ми її обороняючи, обороняємо себе! Яка глибинна сила живе у Молитві до Дажбога!

В Ній не має пасивного чекання "помочі","спасіння",мовляв, "дай", "спаси","пошли", "не карай"; не має в Ній отого бизнесу, мовляв даєш нам "хліб щоденний", то за це отримуєш від нас молитовну славу. Жодний гідний батько не хоче, щоб його діти славили його за те, що він їм дає шматок хліба щоденного, то ж святий обов"язок батька не лишити дітей голодними, та ж навіть пташка дає своїм дітям хліб щоденний , і не жде від дітей , щоб вони її за це славили.

Ми славимо Дажбога не тому, щоб в Нього щось виблагати, а тому, що таке веління нашої душі , та – кі в неї почування , і між нами,внуками Дажбожими і Дажбогом, є таїна рідности,єдности, і тому ми прославляючи Дажбога, прославляємо нашу велику віру в нього, ми самі себе цим облагороднюємо.

І не має в Ній отого плагіятства "Во ім"я ...", що вже цим нагадує чужовірну молитву, не мав в Ній навіть пророка Тараса: поет Є. Маланюк писав, що "пророк, це до болю мало". Бо ж пророк – це тільки предречник, віщун, в жидів є сотні пророків, в епоху їхнього пророка–первосвященика Садока була "школа пророків," яка їх випускала так,як тепер докторів філології.

Один поет біля памятника Тарасові ШЕвченкові,сказав молитовно "Отче наш, Тарасе всемогучий". Це вже звучить величніше,як пророк, тут Шевченко названий Отцем Народу, а в Отцеві Народу втілені риси провідника,учителя,пророка,оборонця.

Молитва до Дажбога дана нам нашим Учителем втілює в собі минуле, сучасне і майбутнє наше, і не кожний мабуть здібний помітити, що це молитва людини - аристократа Духа, людини вольової, знаючої вартість собі і народові своєму.

Дорогі Побратими і Посестри, всі ми по всьому світі широкому розкидані, щодня самі себе духовно єднаймо Молитвою До Дажбога!

ПРОФ. ПЕТРО МОГИЛИН,
Ню Йорк, Н.Й. США.

Учитель Лев Силенко реформував віру наших предків, проголосив самобутній український монотеїзм–віру в Дажбога, він пристосував РУНВІРУ до вимог теперішнього життя. Ми навіть не встані зараз ще збагнути яку величезну епохальну працю довершив Учитель Лев Силенко, він започаткував нову еру в історії Українськооо Народу.

Він пояснив усім українцям у світі сущим, що вони раби чужих панів і чужих богів, і показав він шлях до звільнення Українського Народу від політичного,економічного і духовного рабстаа. Шлях всебічного визволення – Рідна Українська Національна Віра (РУНВІРА).

РУНВІРА учить нас самопізнання,самозрозуміння, прививає нам вольову, а не рабську любов до України. Тільки українська любов (вільна від чужовір"я) є правильною любов"ю до України, а всі інші любови є рабські, зрадницькі, продажні, бо вони не служать волі Україні , а служать грецьким, римським, москвинським панам і їм допомагають тримати українців в неволі.

РУНВІРА, це найвищий і найблагородніший ступінь української національної свідомости – найвищий ступінь любови українця до України. Українська висока свідомість автоматично веде українців до РУНВІРИ.

Християнство – не наша віра, вона нам накинута, щоб поробити українців покірними рабами, і потім їх визискувати і казати, що вони за такі терпіння будуть на небі "винагороджені".

Я особисто безмежно радий, що хоч в другій половині мого життевого шляху, я знайшов те,чого моя свідомість завжди шукала, я шукав чим і як я можу прислужитися Україні, не принижуючи себе перед чужими догмами,богами. І тепер я знайшов. Я знайшов Рідну Українську Національну Віру,де я маю необмежене поле найблагороднішої і найкориснішої робити для Українського роду.

Розбудити Український Народ зі сну, в якому він перебуває –чадіє у димі чужовірного кадила! Очаділий стоїть на колінах перед Саваофом (Богом Ізраїла) і просить у нього волі для України –хіба це не духовне рабство!?

(продовження буде).

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Дорога Посестра Веданта Кулевич *за власні гроші видала щойно 20000 "марочок". Їх вона радить під час листування ліпити на конвертах. Її задум вітаємо, він корисний для справ поширення* **РУНВІРИ.**

Всі, хто пришле дар на видавничий фонд *"Самобутньої України" в сумі два доляри, отримає від нас дарунок (200 "марочок"з таким написом :*

We believe in MAHA VIRA
Ukrainian Native Faith
RUNVIRA

Видавництво "Самабутня Україна"

ЮЛІЯ МАРІЙКА,

Альберта, Канада.

Дорогі Побратими –Внуки Дажбожі!

"Самобутня УКРАЇНА" (вірний і дорогоціннний проповідник РУНВІРИ) щомісяця загощує до моєї хати, як бажаний і дорогий ГІСТЬ!

Я,як бабуся,усім своїм сімдесятиліттям хвалю і цілую, як діяманти, думки Учителя Лева Силенка(Орлигори).

Посилаю 15 долларів – передплату і пожертву на "Самобутню Україну". Я маю внуки і правнуки, яких дуже люблю, вони просять, щоб я для їх оправила у книжку всі числа "Самобутної України". Бажаю всім Вам великих успіхів!

ІВАН ПІДОПРИГОРА,

Онтаріо, Канада.

Дорогі Побратими! Я з дружиною Зіною посилаю Вам 30 долларів – 25 на виплату друкарської машини, а 5 на передплату "Самобутньої України". Просимо Вас присилати щомісяця подекілька примірників, будемо посилати,як дарунок, для наших знайомих і приятелів

Також просимо вислати книжки-"Мудрість Української Правди", "Що УКРАЇНЕЦЬ повинен знати?", "Закони Правильного Життя", "Перевтілення", "Діти і Родичі" , "Мага Врата", "Створення Нового "Я". Привіт Вам від моєї родини, від родини Н. Кононюка, І. Кобець. Слава Дажбогові!

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

... за кілька десятків літ на Землі буде безперервний день. Служитимуть цьому «штучні місяці», тобто великі сателіти Землі, які за допомогою величезних дзеркал відбиватимуть сонячні проміння на Землю. Науковці твердять, що створення штучних місяців усуне з міст сучасне електричне освітлення.

КАТАСТРОФИ Й ВІЙНИ

Сімдесят років тому на американських дорогах з'явився перший автомобіль. Відтоді в автомобільних катастрофах цієї країни загинуло 2 мільйони чоловік. За цей же час на всіх війнах полягло тільки 400 тисяч американців.

ПЕТРО ЧОРНЕНКО,

Брізбон, Австралія.

Дорогі Побратими–РУНВІСТИ!

Я вже Вам мав приємність послати 25 долларів. Тепер посилаю 6 – це передплата на нашу славну САМОБУТНЮ УКРАЇНУ.

І поштою, і особисто передаю моїм дорогим землякам літературу Рідної Української Націо – нальної Віри.

Нам потрібно тактовних і досвідчених діячів – проповідників Духовного Пробудження Народу, які б несли в народ велике вчення Учителя нашого.

Треба, щоб скоріше вийшла у світ книга "РУНВІРА", треба пожвавити діяльність Інституту РУНВІРИ, в якому будуть працювати передові науковці – вірні сини України, а не чужовіри. Слава нашому ВЕЛИКОМУ І ЄДИНОМУ ДАЖБОГОВІ!

(продовження зі стор. 220).

Потреба (боротьба за життя) примушувала предків наших виготовляти з кременя ніж, сокиру, з кістки – голку, шити з шкіри одяг, будувати житло з мамонтових кісток.

Руки – благословенні руки,які людина (наш далекий кмітливий предок) не використовувала для ходіння (вона чулася міцно на ногах) далеко відділили її від тваринного світу.

Руки і мозок – цей "механізм" так взаємно вгармонований, як вода і млинове колесо: вода й млинове колесо перетворюють зерно в муку, руки і мозок перетворюють камінь в сокиру, лозину-в лук. Очевидно, що тут спрощення небажане – у творенні мислі і її реалізації беруть участь не тільки мозок і руки, а всі органи чуття людського, без них руки і мозок не мали б емоційного, відчуттевого "харчу", вони між собою не могли б знайти спільної "мови" .

26. Шляхи ошляхетнення душі й тіла.

Наші предки п"ятнадцять тисяч років тому вже виходили за межі примітивних життевих потреб. Вони свідомо (осмислено)вміли предбачати,яка погода буде завтра, що їм несе південний вітер, а що – північний.

Сокира, ніж, які вони виготовляли (в ці часи наЗемній Плянеті ще не були відомі лук і стріла), допомагали їм боронитися від звірів. Вони помітили, що той, хто має гострішу і замашнішу зброю, здобуває перемогу. Вони кращі зразки зброї вдосконалювали.

Вони (предки наші), творячи знаряддя праці і мистецькі вироби,які тепер археологами зараховані до найвибагливіших у світі, ошляхетнювали свій зір. Ошляхетнюючи зір, вони ошляхетнювали руки свої, гармонійність тіла свого.

Вони, бачачи свій твір гарним (вони вміли шляхом порівняння відрізняти довершеніші зразки від грубих), самі душею гарнішали . Їхні почування не тільки красивішали, витончувалися, а й наповнювалися жагою їх передати в слові – у перших зародках пісні.

Творячи пісню (найчарівнішу пісню в світі, в якій відображені мелодії чотирьох пір року), вони не тільки ошляхетнювали свій слух, а й вдосконалювали творення добірних звукосполучень (слів),які стали в основі санскриту (в основі всіх мов Білої раси).

27. Походження слова "СВІДОМІСТЬ".

Вважаю, що кожне слово (і особливо те слово, що своїм корінням сягає у грунт многотисячолітньої історії нашої) має свій "життепис" –своє "дитинство",свої "юність" і "дорослість", і подібне воно на плодоносне дерево.

Щоб слово "СВІДОМІСТЬ" не було по–різному пояснене, я тут на основі санскриту виясню його первородну сутність.

(Продовження в наступному числі.Їтимуть розділи - "Як наші предки розуміли свою племенну свідомість", "Як формувалася духовнотілесна окремішність племени?", "Матеріялісти і ідеалісти –жертви однобічности", "Слабі місця ідеалізму і матеріялізму", "РУНВІРА – нове світопоняття і світовідчування", "Духовнотілесна цілісність – гармонійна творчість людини", "Психіка і Тіло – цілісність енергії", "Кажуть – ні душі, ні свідомости не має", "Свідомість і світ", "Україна –колиска народів Білої раси" та інші розділи.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

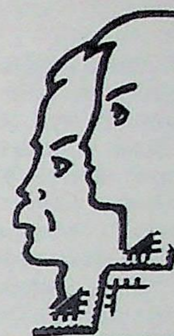

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174
Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

№66, ЧЕРВЕНЬ,
10.972 рік Дажбожий.
Місячник. Шостий рік видання.
Річна передплата 3.50 дол.

2. ЛЮДИНА І ЇЇ СВІДОМІСТЬ

(продовження. Початок у "С.У." ч.65)

Первісноукраїнське (санскритське) слово "СВА" означає "сам","самі" "своє", "моє","ми самі", "вони самі", "наше багатство". "Сва" в сполуці з іншими словами творить поняття утверджені в санскриті: "сваяна" (свояк), "сватас" (сват, людина, що поручається своїм "я" за ближчого свого".

І далі – "сва-т" (людина володіюча гідністю), "свадара" (своя дружина, дружина), "сва-пада" (своє місце, своя місцевість), "сва-ша" (самовибір), "сва самвід" (самоусвідомлення).

"Сва бгута" (самобуття,самобутність),"сва самведана" (бути у своєму розпорядженні, воля, незалежність), "сва дамая" (самоопанування, у значенні – самому керувати своїми почуваннями, мислями, тілом: від слова "свадамая" постало наше сьогоднішнє слово"свідомість".

28. Українські філологи будьте відважніші.

Українські філологи, раджу Вам створити переоцінку дотеперішніх поглядів на історію розвитку української мови – раджу почати всесторонне вивчення клясичного санскриту. Без знання клясичного санскриту українці не можуть правильно оцінити рідної мови і створити обгрунтований її семантичний словник. Благаю Вас – зверніть увагу на мої прохання! Сумно, що санскрит досі вважається "чужим світом" в Українському світі!

"СВА" шість тисяч років тому вимандрувало з Оріяни (Праукраїни). Греки перетворили "сва" в "ос","офос", латини – у "совос","суус", німці – в "сих","зельбст", англійці – в "селф", французи – в "сої" (сої меме), італійці – в "стессо".

Перші (вічно райдужні і чарівні!) перлини мов народів Індо–Европейської раси почали творитися в Праукраїні двадцять п"ять тисяч років тому. Куди і як вони розкотилися по материках Землі, де вони ... душу людську звеличуючи,де вони присипані пилом тисячоліть, ми довідаємося, ведучи розмову про творення і розвиток первісного санскриту – чарівної матері мов Білої раси.

29.Живий світ і його насіння.

Все, що живе (недумаюче і думаюче) народжене насінням: є насіння рослинне, тваринне, людське. Насіння втілює в собі початок і кінець родичів своїх,властивості їхнього "я" внутрішні і зовнішні. Ніхто і ніколи (в найдосконаліших лябораторіях) не створить,наприклад,штучної макової насінини,яка посаджена в землю, проросла б і розквітнула б полум"яними пелюстками.

Макова насінина мала предків, які були тільки трохи подібні на неї. Хто хоче знати її історію, повинен знати її предків,які жили сто мільйонів років тому. Шляхів, на яких були б кладовища її далеких предків, ні знайти, ні відтворити, ні в"явити не можна. Макова насінина вічно триматиме в собі таїну своєї біографії.

Жолудь. В ньому покладені (в особливому порядку і в особливій пропорції) всі властивості дубового царства, всі архітектонічні притаманності дуба і його близьких і далеких родичів. Щоб жолудь проріс і забуяв дубовою тисячолітньою живучістю, забуяв силою і красою, потрібно, шоб він мав відповідні умови.

30. Людина не родиться з готовою свідомістю

Немовля – насінина Людства. В ньому волею Дажбожою (волею всевічного і всюдисущого Дателя Буття закодований світ – вся історія Людства, весь розвиток буття Земної плянети, всі внутрішні і зовнішні дії Сонця, дії видимих і невидимих випромінювань далеких і близьких галактик,о, Дажбоже наш, незбагненна сила Твоєї вічносущої і всюдисущої сили!

Немовля – людина несвідома. Але вона могутня своїми можливостями; її можливості ждуть проявлення. Вона, маючи повітря, харч і сонячне тепло, як на дріжджах могутніє тілесно.

В немовляти від перших тижнів життя прокидається спрага (несвідомі потягнення) пізнати себе й оточення. Спрага пізнання, спонтанно появившись, підкошеною стеблиною зів"яне, коли її не будуть розвивати немовлятині родичі.

31. Перші прояви самоусвідомлення.

Немовля, маючи зір, починає себе оглядати і одночасно відчувати рух своїх ніг, рук, шиї, пальців. Нога випадково вдарилася об візок – появився біль: площа, яка "потерпіла", сигналізує центральній нервовій системі про свій стан, тіло мобілізовує свої охоронні можливості і спішить на допомогу потерпілій "території".

Щоб відчути біль, треба мати почуття болю. Почуття болю корисне – воно діє, як оборонна сигналізація. Тіло немовляти успадкувало від родичів почуття голоду, тепла, холоду, спраги, рівноваги.

Десятки різних звуків (крик птаха, шум вітру, свист потяга) летять до вух немовляти. І тривожать його "я". Немовля несвідомо відрізняючи звук від звуку і несвідомо порівнюючи звук зі звуком, розвиває свій слух, свою слухову пам"ять.

В нього появляється уважність. Що таке "уважність", де і як вона родиться в людині, це питання жде правильної відповіді. Вважаю, що людині присуще почуття уважности. Без почуття уважности немовля не було б здібне розвивати свою пам"ять. Щоб почуте, або побачене запам"ятати, треба його зручно помістити в мозкові і боронити від забуття. Я хочу, щоб в моєму народі постала нова наука – Культура Особистої і Національної Пам"яти (КОІНП).

Перші слова матері сприймає немовля всім своїм єством і відкладає їх у пам"яті своїй, дарма, що ще не знає значення почутих слів – рідна мова (мова матері) засвоюється несвідомо. Пам"ять – основа, на якій твориться і розвивається пізнання "я" і оточення, і формується самобутня сутність племенної свідомости.

32. Коли людина визнала сама себе?

Людина ні від кого не отримала право визнати себе людиною. Вона визнала сама себе тоді, коли усвідомила свої вчинки, своє місце в світі, коли почала порівнювати своє "я" з "я" одноплемінника свого.

На основі порівняння в людині постало почуття особистости. Свідоме почуття окреслимо такими термінами: "ти і я" (чому ти є ти, чому я є я?), "ми і вони", (чому вони вони, а ми ми?), "моє і твоє", чому моє моє, а твоє твоє?), "світ і я", (світ – мій друг чи ворог, світ може бути без мене, я можу бути без світу?), мені болить і тобі болить – у нас спільне почуття болю; тобі весело й мені весело – у нас спільне почуття радости.

Ти не йди від мене, без тебе я – половина. Я тужу за тобою – частина мого "я" в тобі; ти знайди мене в собі, я знайду тебе в собі. Є в нас щось – воно нас єднає, воно вийшло з світу "я" нашого і дивиться пильно на нас, то воно нашими очима дивиться на нас, щоб ми в ньому краще пізнали себе, "ти" і "я" – "ми", і в нашому "ми" "ми" – значить ми "сва".

Дажбог і я, Дажбог в мені, я в Дажбогові, Дажбог і ми. Мудрість нашої тілеснодуховної цілісности – РУНВІРА, без нас не має РУНВІРИ, нас не має без РУНВІРИ, РУНВІРА – духовність, ОСІДУ – тілесне оформлення РУНВІРИ; ОСІДУ – тіло, організоване монолітне тіло; РУНВІРА – духовна сила тіла. Тіло і Духовність – цілісна Єдність. Ми Єдністю утверджуємо силу Життя, Роз'єднання – смерть, Єдність – життя. Ми, ставши рунвістами, пізнали самі себе, визнали самі себе, обезсмертили самі себе – ми, внуки Дажбожі.

33. Щаслива властивість мозку.

Основна властивість мозку – об"єднання. Він пра-
цює тому, що має єдність (єдність досі мало вивчену,
і я раджу науковцям її досліджувати) між собою і сві-
том. Мозок працює, гармонізуючи тіло людини. Рух ніг
рук, легенів, діяльність шлунку, праця очей, вух, носа пе-
ребувають у постійному зв"язку з ним (з мозком). В
людини не має рухів не контрольованих мозком. Є муд-
рі (тільки людям властиві) вчинки, які несвідомо здійс-
нюються. Несвідомі вчинки – наслідки свідомости пред-
ків наших.

В мозкові записана ритміка космосу. Мозок вартісний не, як мозок, а як розум. Він могутній своїми щасливими особливостями. Він – завжди голодний. Він голодує, коли не думає. Голодуючи, він худне, маліє, щупліє.

Ми щасливі – в нас є хотіння думати. Ми, рунвісти, думаємо по-рідному, бо про рідне думаємо по-рідному, жодний чужинець не має права вчити нас, як ми маємо розуміти самі себе!

Ми думаємо потужньо і повсякчасно, щоб не худнув наш мозок. Ми думаємо вільно і відважно, щоб наш мозок багатів властивостями вольовости. Ми вільно думаючи, мислями могутніємо, душею красивішаємо. Потвори, які осміляться у нас відбірати право вільно мислити, право по-рідному жити, будуть нами знищені. Ми їх знищемо могутнім інстинктом самооборони. Інстинкт самооборони – дар, яким ощасливила мати – природа всі недумаючі й думаючі істоти. Інстинкт самооборони – сила вища за мудрість і за всі людьми усталені закони моралі.

34. Ми хочемо своєю мудрістю мудріти.

Мозок наш охоронений нашим тілом. Він у ньому живе. Уміймо тримати тіло в доброму стані, щоб мозок продукував доброякісні мислі; там, де могутня мисль – могутня людина. Не дозволяймо, щоб хтось (якийсь чужинець вторгся на наші землі) і "в ім"я правдивої релігії", "в ім"я соціяльної справедливости") думав за нас, опікувався на нашій землі нами, "воз"єднувався" з нами, і вимагав від нас за це вдячности.

Хто думає за нас, той ослаблює діяльність мозку нашого. Хто дбає за нас, той умертвляє в нас почуття гідности, вольовости. Ми не хочемо в нашій хаті мати чужі духовні чи тілесні сили і їм свідомо чи не свідомо підпорядковуватися!

Ми культивуємо святість Самобутнього Мислення – тільки наше мислення наше. Ми любимо мудрість, і тому ми хочемо своєю мудрістю мудріти. Мудрість привезена з чужих країн і на нашу мову на нашій землі перекладена, тільки тоді буде нам корисна, коли ми будемо нею володіти так, як нам вигідно, а не так, як їй вигідно; її вигідність нам невигідна тому, що вона хоче нас собі підпорядкувати, хоче на нашій землі нами володіти, геть її!

Тільки та справедливість, яка створена нами для утвердження життя нашого, наша. Ми самі на себе, і на приятелів наших, і на ворогів наших хочемо дивитися очима мудрости нашої, і я прошу вас, рунвісти, цієї священної правди триматися, бо тільки вона дасть нам силу між сильними бути сильними, між праведними бути праведними!

Без нашого думання не має нас у світі – всі великі події предків наших занотовані в мозкові нашому і тому ми ми. В нашому вільному і потужньому "я" в ім"я Дажбога хай здравствує, хай звеличується, хай увіковічнюється непереривність нашого духовнотілесного "я".

35. Несвідомість і її могутня сила.

Брат брата любить несвідомо – є між ними таїна, яка їхріднить. У всіх релігіях світу не випадково осуджений братовбивець. Мати любить дитину несвідомо. Її любов могутня. Вона любить дитину любов"ю всіх матерів минулих і майбутніх поколінь. Її любов помножена на любов материнської вічности і діє вона в її материнському "я", як утвердження роду людського на землі.

Вівця не знає, що вона мати, що овечення нею народжене продовжує її рід. Вівця керується силою несвідомого самозбереження. Ті істоти, в яких ця сила зруйнована, виходять зі строю життя.

Орел несвідомий, що він орел – цар пташиного світу, то люди його проголосили царем. Він несвідомо плекає в собі орлиність свою, могутність крил своїх, гостроту очей своїх, стрімкість лету, смак до теплої заячої крови. Все, що він має (його сутність і його явище) він здобув несвідомо. Він живе здоровими навиками отриманими від предків своїх; їх він не може занедбати – занедбання навиків даних йому предками відбере в нього орлиність. Орел не вміє висміяти предків своїх, він не вміє відцуратися від їх – о, священне невміння! В ньому записана мудрість орлиної особливости.

Тато, який довгі роки керує автом, передав кермо синові і сам сів поруч. Син, їдучи спізнюється перед червоним світлом тиснути на гамульці. Тато, дивлячись на світло, несвідомо тисне своєю ногою, хоч під його ногою не має гамульців – людина має властивість свідомо набутий навик записувати у книзі своєї несвідомости. У несвідомому, як у скарбниці людського буття, лежать великі (життям вивірені) досвіди предків.

В несвідомому світі сучасних людей живе свідомість минулих поколінь. Без неї (без свідомости поколінь, які жили десятки тисячоліть тому) сучасна людина нездібна була б творити поступу. Все, що сучасне людство творить свідомо, непомітно перейде в несвідомість майбутніх поколінь, і в цьому (і тільки в цьому) схована таїна розвитку тілесного, розумового і духовного "я" людства. Я так твердже незважаючи на те, що багато сучасних філософських течій, психологічних напрямків можуть з моїми поглядами не погоджуватися.

36. Єдність між свідомістю і несвідомістю.

Покоління родить покоління не тільки тілесно, а й духовно. Воно дітям своїм передає несвідомо свої кращі досвіди, мовні скарби, морально–етичні поняття, свою самобутню віру і її життєстверджуючі обряди. Воно дітям своїм передає все, що отримало від предків своїх і все, що само предбало і з цими скарбами виряджає їх у далеку дорогу.

Діти, отримавши від родичів скарби, не стоять на місці – хто стоїть, той іде назад – життя там, де хід вперед. Діти отримане вдосконалюють, збагачують і переважно несвідомо передають дітям своїм.

На протязі сотень поколінь (великого і безперервного ланцюга життєвих самоутверджень) формувалася духовнотілесна окремішність племени. Плем"я, наприклад, яке має мільйон душ, живе, як одна душа, як одне тіло – єдність утверджена тисячоліттями. Вона освячена молоком матері, спільним запахом поту, смертю померлих і життям народжених. Вона освячена спільною радістю, спільними смутками, спільним струмком крови, яка лилася з сердець його синів у сутичці з ворожими племенами. Вона освячена красою і любов"ю його дочок, обрядами його віри. Там, де в племени торжествує племенна духовнотілесна цілісність, існує гармонійна єдність дії між свідомістю і несвідомістю, існує ритміка духа й тіла, існує взаємостверджуюча одноначність минулого, сучасного і майбутнього.

37. Яка національна свідомість корисна?

Племенна свідомість, або, як тепер кажуть, "національна свідомість", сукуплює в собі світогляд створений поколіннями минулими і сучасними. Вона сукуплює в собі звички, почування, духовні принципи, закони етики і естетики, темперамент, тілесні прикмети, обряд віри, богорозуміння, світорозуміння.

Національна свідомість тільки тоді приносить користь для нації (і тільки тоді вона будуюча, цілісна, рідна і квітуча) коли вона творилася і розвивалася самостійно. В ній закодовані свідомі і несвідомі навики минулих поколінь. Людина, яка осяяна такою національною свідомістю, є національно свідома, сама цього не знаючи. Вона вважає, що її особисте щастя залежить від щаття його племени, від щастя кожного зокрема одноплеменника. Очевидно, що виродки всюди і завжди були, вони (зрадники) племени рідного, вважалися душевно хорими людьми – людьми, які своє "я" ставили вище "я" племени свого, їм не було пощади, у їх відбиралося право звати себе людиною, від їх всі відвертались і вони тікали в ліси і там ставали недолюдками.

Достойний одноплеменник не має в собі (у своїй світлій душі) властивостей, які б його стимулювали до зради рідного племени і перебігу до ворожого табору в ім"я особистого порятунку. Ні, в нього є почуття (почуття нашаровані безперервною боротьбою за життя), що воля рідного племени дорожча за кров, і що він отримав життя від племени, щоб його віддати життю племени: без цих почувань він не може бути так, як не може жити тіло без серця.

38. Яка національна свідомість шкідлива?

Національна свідомість оформлена і устійнена в неволі, просякнена духом чужого (зайшлого) племени і цим духом пригнічена і спотворена. Вона має в собі руїнницькі для нації особливості.

Плем"я вторжників нав"язало покореному племенові свою систему релігійних понять, свою систему соціяльних порядків, свої світоглядові поняття, які не відповідають душі покореного племени, не відповідають ні його темпераментові, ні його життєвим інтересам, і незважаючи на те, що плем"я вторжників освіченіше, його освіта має шкідливі впливи на життя покореного племени.

Син нації, керуючись руїнницькою (набутою в неволі) національною свідомістю примиряється з ворогами нації своєї. Він примиряється з ворогами нації своєї і стає їхнім слугою "достойним" тому, що їхне духовне "я" загніздження, як паразит, в "я" його нації.

Він, маючи скалічене і виснажене "я", особисте щастя своє не втотожнює зі щастям нації своєї. Між ним і його предкамизірваний міст біофізичного і духовного єднання, між ним і його братом по крові перервані ниті племенного співпереживання – племенного співболю і племенного співщастя.

39. Співпереживання і його таїни.

У великій родині горе. Один з її синів під час полювання поламав ногу, він тяжко хорий. Біля сина сидить сумна мати. Двохлітній братик співчуваюче, каже: "Болить". Двохлітній знає, що біль – мука. Він біг бур"яном, упав – дуже болів палець, він тепер співчуває всім, хто має біль.

Родина (здорова національна родина) – одне тіло й одна душа: її сини, її дочки, тато і мати – це пальці на одній руці – вони з"єднані єдиним нервом родинного самоутвердження, єдиним світом духовного "я".

Співпереживання – чуття людської благородної несвідомости, чуття старі, як усміх і смуток. Між родичами і їхніми дітьми постійно діють невидимі сили (їх я умовно назву "вістами" (санскрит, – вістунами), вони таємними хвилями замикають родинне коло.

Є занотовані випадки, що мати у сні прокидалася, болісно скрикнувши "ой": у цю секунду десь далеко на полі ратного бою упав смертельно ранений її син. Певний я, що ці мало досліджені явища насторожать науковців. Я інтуїтивно відчуваю, що вони проявлені духовнотілесною цілісністю, яка існує між матирею і її дитиною.

Співпереживання – інстинкт, без якого нація не здібна бути нацією. Спотворити чуття співпереживання я (тобто, навчити сина глузувати з мук батька, бо він "буржуазний націоналіст", навчити батька вбивати дітей своїх, бо "вони католики", навчити матір тішитися бачачи горе дочки, бо "вона православна"), значить так майстерно духом чужовір"я скалічити народ, що він й каліцтва свого не здібний бачити, о страждання страждань! Люди, глузд у яких затроєний, вивихнутий, не знають, шо вони без глузду...

Станиця ОСІДУ, в якій не має родинного співпереживання, покарана жорстоким вироком душевної руїни. Вона осуджена перебувати у в"язниці бездіяльности, її ослабили хворі інстинкти самолюбної меншевартости.

Самолюби (люди з комплексом меншевартости). Вони не бачать себе і побратимів своїх у правильному вигляді, і тому вони не здібні себе і ближчих своїх правильно оцінити – вони себе і ближчих своїх бачать викривлено, самі цього неусвідомлюючи. Лікуватися від самолюбства чужовір"ям прищепленого треба чуттями співпереживання.

Співпереживання – чуття людей, у яких приятливий розум, здорова й чутлива душа. Співпереживання – основа, на якій будується життєздатня Станиця ОСІДУ. Нездібних співпереживати ніколи не звіть побратимами.

Співпереживання, як сад квітне там, де єднаються люди світлої задушевности, де є спільність поглядів, де є (і це головне) почуття такту – тільки той вартий співчуття, хто на співчуття відповідає співчуттям хто своєму ближчому говорить про його вади таємно, бо знає, шо маленька вада винесена на ярмарок людських поговорів стає великим злочином.

40. Людина і її відношення до дійсности.

Людина не може жити, утікши від дійсности. Їй життям призначено бути творцем дійсности. Вона і її дійсність – цілісність буття. Вона вміє свою дійсність творити, оновлювати, переосмислювати, нею вона дорожить тому, що вона спільно з племенем своїм її оформила і дала їй свої почування, свої вміння. Вона свою дійсність обожнює тому, що в ній занотована довговікова творчість племени, його святощі, його племенні особливості.

Щоб могло існувати плем"я і творити свою дійсність, потрібний земельний простір, який живив би тіло й душу, і від цього земельного простору залежить формування племенної особливости. Плем"я обороняє свій земельний простір – джерело буття.

Завойоване плем"я (покорене духовно, мілітарно, економічно) не має права на своїй рідній землі творити свою дійсність, в нього відібране право бути творцем – воно поставлене в становище споживача чужих творінь; споживаючи чуже духовне творриво, воно себе від себе відзвичаює і себе очужинює, значить умертвляє, або перетворює в покірну тяглову силу, в гарматне м"ясо, в народ лакиїв, денщиків, бездумних співаків і танцюристів, віруючих у долю, у можливість "добре жити" під опікою вторжників.

Покорителі на покореній землі творять дійсність їм корисну. Вони у селищах покорених ставлять статуї своїх воєначальників, патріярхів, вождів, мислителів, героїв. Їх вони шанують і покореним прививають цю пошану. Покорителі і покорені спільно на врочистощах речуть "Слава святощам нашим!"

Постає філософія рабовласника і раба. Філософія пануючої сили каже: "Святощі наші створені нами живуть у наших серцях, щоб ми були вільні". Філософія поневоленої сили каже: "Святощі наші не створені нами живуть у наших серцях, бо вони правдиві, ми їх любимо, вони творять основу нашого духовного і культурного життя". Є воля вільних і є воля невільників.

Між покореними час від часу появляються геніяльні самородки, які кидають кличі "Геть чуже! Тільки рідне-рідне!" Їхні кличі падають, як зерно на камінь – між ними і їхнім народом прірва. Покорителі таких самородків обезголовлюють і проголошують на майданах: "Він кликав вас ненавидіти те, що ви любите, те, що стало в основі вашої культури, що стало вашою святістю".

41. Срах – оборона і страх – розброєння.

Ніколи не змішуймо страх з переляком. Людина бачить небезпеку і не може мобілізувати своїх тілесно-духовних зусиль, щоб її перемогти. Її опанував переляк. Вона не здібна ні говорити, ні рухатися.

В основі військової стратегії стоїть гасло "Перелякай ворога". Покорителі, покоривши плем"я, перш за все вмертвляли нездібних лякатися. Переляканих лишали; вони їм не страшні. У переляканих не має природних здібностей розвивати свої духовнотілесні особливості, вони у неволі родитимуть покоління, обділяючи їх чуттями переляку. Люди, які підвладні постійному перелякові, вважаються (особливо коли вони перебувають у рядах армії) шкідливими для здоров"я вільного племени і їх, наприклад, старі германи, як пише Таціт у своєму творі про германів, "топили в болоті". Почуття переляку заразливе – переляканий передає свій переляк своїм ближчим і тоді їх опановує спільна втрата самоопанування.

Почуття, яке перемагає страх, заразливе – подвижник своїм подвигом викликає у ближчих своїх хотіння здійснювати подвиг. Хотіння – це не тільки одна з властивостей людських, це талант, великий талант! Люди, які володіють талантом великого хотіння, творять подвиги не тому, що вони безстрашні, а тому, що їм приємно здійснювати подвиг. Вони переживають в собі таке піднесення велике, таке осіяння душевне, що воно їм стає дорожче за їхнє життя. Люди великих і благородних хотінь звеличили історію людства своїми подвигами, поглибили емоційність його душі.

Не має людини, якій би не було властиве почуття страху. Є люди, які несвідомо в собі ці почуття поглиблюють – є релігії, які людині (починаючи з колиски) прививають почуття страху – показують картини жахливі, на яких майстерно зображені пекельні муки ("кари Божі"). Почуття страху, коли його культивувати, переходить у переляк. Людина, яка живе опанована постійними чуттями переляку, нездібна для достойного життя.

Плекаймо в собі (плекаймо в дітях наших, починаючи від колиски) вміння перемагати в собі почуття страху. Ті, які вміють в собі перемагати почуття страху, здібні розумно і врівноважено збагнути небезпеку, швидко відчути її властивості, її сили і її слабості, і спритно її перемогти.

(провження на стор. 232).

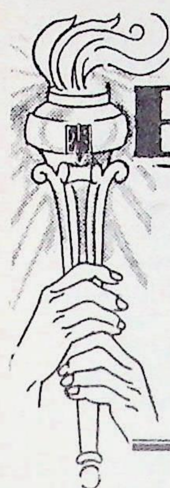

Слава Тобі, Дажбоже наш!
Ми вірнії внуки Твої!

РУНВІСТ

Вісті Відділу Поширення РУНВІРИ при Головному Столі ОСІДУ.

Число 42..

БОГДАН М. ТАРАСЮК

ВИБІРАЄМО ЧИ ВИЗНАЄМО ?

Усе можна вибірати, тільки не можна вибірати Батьківщини, Віри, вони нам дані Дажбогом. Можна вибірати президента, лідера партії, Голову Ради Г. С. ОСІДУ, Голову Станиці ОСІДУ. Ніхто не може вибірати на зборах голосуванням поета, композитора, маляра, філософа, не можна вибірати Учителя РУНВІРИ, можна Учителя визнавати, або не визнавати Учителем, це залежить від кожного зокрема Українця.

В РУНВІРІ, думаю, кожна Станиця ОСІДУ матиме свого духовного опікуна (рунтата, тобто рідного українського національного тата), і треба подбати, щоб Священна Рада РУНВІРИ спільно з Учителем Левом Силенком кращих з кращих побратимів відповідно підготовила і їх призначила бути рунтатами Станиць ОСІДУ. Такі мої передз"їздові думки я посилаю до "Самобутньої України".

Слава Дажбогові!

ДЕЛЕГАТИ

Станиці ОСІДУ ім. Святослава, Чікаго, Ілліноїс.
Станиці ОСІДУ ім. Т.Шевченка, НюЙорк, Ню Йорк.
Станиці ОСІДУ ім. І. Франка, Рочестер, Ню Йорк.
Станиці ОСІДУ, Києград", Бріджпорт, Канектикат.
Станиці ОСІДУ ім.С.Наливайка, Вінзор, Онтаріо.
Станиця ОСІДУ, "Гуцулія", Торонто, Онтаріо.
Станиця ОСІДУ, "Карпати", Денвер, Колорадо.
Станиця ОСІДУ, "Скитія", Лос Анжелос, Каліфорнія
Станиця ОСІДУ, "Трипілля", Клівленд, Огайо.
Станиця ОСІДУ, "Крим", Фінікс, Арізона.
Станиця ОСІДУ, "Сарматія", Сан Дієго, Каліфорнія.
Станиця ОСІДУ ім.С.Наливайка, Брізбон, Австралія,
Станиця ОСІДУ, "Київ", Сидней, Австралія.
Станиця ОСІДУ, "Сонцеград", Монтреаль, Канада.
Станиця ОСІДУ, "СУМЕРІЯ", Винніпег, Канада.
Станиця ОСІДУ, "Дніпро", Вайленд, Ню Джерсі.
Станиця ОСІДУ, "Весна", Ватерфорд, Онтаріо.

Станиця ОСІДУ, "Рідний Край", Ніягара, Онтаріо, і представники ОСІДУ РУНВІРИ в Англії, Німеччині, Бразилії, Арґентині – усіх ВАС по-побратимському вітає в Чікаго 5 –6 серпня 10972 року Дажбожого Перший З"їзд ОСІДУ РУНВІРИ, всі Ваші думки, побажання, поради, зобов"язання, пропозиції уважно вислухають і обговорять всі учасники ПЕРШОГО З"ЇЗДУ ОСІДУ РУНВІРИ.

ПЕРШИЙ З"ЇЗД ОСІДУ РУНВІРИ

обміркує і втвердить Статут ОСІДУ РУНВІРИ, вибере керівні органи ОСІДУ РУНВІРИ, вибере Раду Побратимського Взаємопорозуміння, (Побратимський Суд ОСІДУ), вибере Ревізійну Комісію (Найвищий Контрольний Орган ОСІДУ).

АРХІТЕКТОНІКА ДУХОВНО-ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ЖИТТЯ ОСІДУ РУНВІРИ БУДУЄТЬСЯ НА ПРИНЦИПАХ УКРАЇНСЬКОЇ САМОБУТНОСТИ, НА ЗАКОНАХ РУНВІСТИЧНОГО НАРОДОПРАВСТВА.

Дорогі Посестри!

Перший З"їзд ОСІДУ РУНВІРИ започаткує нову добу в історії України – добу Українського Духовного Відродження. Священною працею і по – сестринською любов"ю всі звеличемо Перший З"їзд ОСІДУ РУНВІРИ. Слава Дажбогові!

Жіноча Рада Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.

Людмила Фенько, Голова Жіночої Ради, *Ню Джерсі;* Веданта Кулевич, Перший Заступник Голови Жіночої Ради, *Каліфорнія;* Богуслава Коверна, Секретар Жіночої Ради, *Онтаріо;* Соня Чумаченко, Перший Заступник Секретаря Жіночої Ради, *Іллінойс;* Євгенія Бабич, Скарбник Жіночої Ради, *Квебек;* Світанна Свириденко, Радник Жіночої Ради, *Каннектикат;* Анна Соляренко, Радник Жіночої Ради. *Ню Йорк;* Марія Козловська, Радник Жіночої Ради, *Ню Йорк;* Віра Коваленко, Радник Жіночої Ради, *Ню Йорк;* Анна Майґутяк, Радник Жіночої Ради, *Колорадо;* Зіна Підгурська, Радник Жіночої Ради, *Онтаріо*

27 червня, 10.972 року Дажбожого.

Достойні Посестри! Всі ВИ обрядово відійшли від осоружних догм чужовір"я і врочисто прийшли до РУНВІРИ оновленої в науці Учителя Лева Силенка. Ви кореспонденційним способом одноголосно вибрали Правління Жіночої Ради ОСІДУ РУНВІРИ і закликом своїм ознаменовуєте Перший З"їзд ОСІДУ РУНВІРИ. Слава Вам!

Редакція.

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Майже сто листів ми отримали за останні два місяці. Всім дамо відповіді після Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ. Вибачте, тепер у нас багато праці, всім щиро дякуємо за теплі слова на адресу "Мага Віри". Найвеличніше проявляє пошану до нас той, хто нові – домляє, що придбав нового ПЕРЕДПЛАТНИКА на "Самобутню УКРАЇНУ".

"ЛЮДИНА І ЇЇ СВІДОМІСТЬ", це вступ, яким звеличується початок друкування надзвичайно важливих документів з Праісторичної України, будуть поміщатися також фатографії документів і руїн особисто фатографованих Учителем Левом Силенком (Орлигорою) під час його відвідин Іраку (Сумерія) і Гіттії (Туреччина).

Ми дуже хочемо поміщати ім"я–прізвище кожного жертводавця на Видавничий Фонд, але ми мали вже декілька разів неприємність з такими і подібними питаннями: "Я Вам пожертував п"ять доллярів, бо так хотів, а хто Вам дав право про це оголошувати в пресі, тут теща счинила цілу історію,, що я грішми не підтримую папу римського, а РУНВІРУ".

Отже, усіх просимо – хто присилає пожертви, хай буде ласка зазначує, чи маємо ми право згадати ім"я –прізвище повністю, або скорочено, оголошуючи список жертводавців. У слідуючому числі "Самобутної України" оголосимо список всіх дарів складених на виплату друкарської машини.

ДОБРІ НАМІРИ І БЕЗПОРАДНЕ ПИСАННЯ.

Є правда, що вже ось пів століття українські історики пищуть про нові і нові знахідки з часів стародавньої України. У багатьох випадках наслідуючи їх, пише й інж. Ю. Лісовий. Не зважаючи на те, що він у своїх статтях справді має добрі наміри, їх він знецінює тим, що не ставиться до свого писання поважно, в нього не має почуття міри; людині студентського віку можна ці почуття урівноважити, а пенсіонерові майже не можливо.

Наприклад, п. Мирослав Шкавритко поштою розсилає листівку п. Ю. Лісового, "Роздор" – є люди, які готові з мухи зробити слона, щоб тільки між людьми ширити "роздорні" чутки, автор "Роздору" пише, що, мовляв, можна писати "молюся вдень і вночі" і можна писати так, як пише п. Шкавритко, молюся "у день і у ночі", воно то можна, але ж, де тоді подіти "Граматику Української мови". І ось така легковажність відчувається і в писаннях п. Ю. Лісового. Тепер він ширить статтю під назвою "Завваги до статті "Похованя", "Самобутня Україна", числа –58,59,60), яку починає так": *"Статтю написав пан Л. Силенко (він же Лев Т. Орлигора). Як і всі його праці вона навіяна патріотизмом, релігійністю і написана бездоганною літературною мовою",* але на його думку, в ній є *"недоліки",* на які він хоче *"звернути увагу"* і тому пише: *"Не знаю на основі яких матеріялів дійшов пан Силенко до того, що нашими прародителями був Батько Орь і Мама Лель", "Про плуг і орання Батько Орь міг знати стільки, що про телевізію".*

На думку Лісового, якщо той "силенковий" Орь і був то він жив тоді, як люди *"поїдали падлину"(здохлих звірів).* Спраді, треба бути н е л ю д о м, щоб так бездушно ставитися до рідних предків. Та тут є хитрий намір – викликати огиду до тих святощів, які Лев Силенко так натхненно обожнює.

Далі Ю. Лісовий пише: *" Пан Силенко має дуже бистрий ум. Він пробує рвати наукові і релігійні кайдани, якими нас обмотали чужинці. Він міг ті кайдани порвати",* але на думку п. Ю. Лісового *"Силенко боїться потрясти кайданими, як це видно з його біблійними етимологіями".* Що ж це за *"етимології"*?

Учитель Лев Силенко припускає, що жидівське слово "лабан" мало б означати "білий", "місяць–божище". Ю. Лісовий все це заперечує і пише *"кожне біблійне слово можна пояснити по–українському. ... Лабан мав великі ноги, або був косолапий і тому його назвали "Лабаном", "лабатим". Ім"я Авраам пішло від нашого "Абран"(батько "вибраного" народу). Ісаак жиди вимовляють, як "Іцак". У нас простолюддя казало "іце на яйце. Мабуть ім"я Іцак пов"язане з яйцями".* Ось таким способом п. Ю. Лісовий вміє кожне *"біблійне слово" "пояснити по – українському",* і виглядає, як в Алеґро-І таким способом він пояснив, що *"Купала",* то *"Кибела"* (фригійська малоазійська богиня) і пише, *"біблійний Ягве", то походить від української "баби Яги".* Писання Ю. Лісового виглядає весело і все веселе приємно читати, але це писання не будуюче, воно карикатурне, не викликає до себе довір"я, кидає потворну тінь на праісторичну Україну.

Ю. Лісовий пише у "Нивих Скрижалях" що він своє писання ширить, але люди йому відповідають " та лишіть нас у спокої". Я теж маю до Ю. Лісового прохання–"лишіть нас у спокої", не оскверняйте наших святощів, але не знаю чи вистарчить у вас відваги проявити цю громадську мужність.

Інж. Б. Лавренко. Канада.

ПРОШУ, НАПИШІТЬ!

****

Учителю, є люди злі на Вас, що Ви не проголошуєте Гр. Сковороду визнавцем Дажбога, хоч Він таким,кажуть,був.

Він все виступав проти попів, отже, не був християнином. Є такі, що пишуть,що то не Ви, а Сковорода перший кликав лишити віру Христову і вернутися до Дажбога, а Ви то собі приписали.Прошу, напишіть! Є люди,котрі до цих справ приськіпуються, щоб тільки між нами робити сварки. З вірою в Дажбога,

Б. К – ний , Канада .

ВІДПОВІДЬ.

Вірний мій Побратиме!
Щоб на тиждень заволодіти думками людей, можна писати неправду і збірати плоди тижневого успіху,але, щоб заволодіти на все життя – треба писати тільки правду. Хай та правда буде болюча і безуспішна, хай за ту правду мучитимуть Тебе , хай Ти сам залишишся з нею забутий під тином і осміяний товпою, не трать віри у правду – вона діямантом засіяє і звеличить Тебе і тих, хто Тобі вірив. Ось так я, мій Побратиме, розумію правду.

Правда, що Гр. Сковорода був християнином , він ходив від села до села з "Євангелією" в руках і усердно ширив віру в Бога Христа і ширив недовір"я до кадила, кропила, до епископів,яких він звав "стовпами" і тому євангелисти його вважають євангелистом, а большевики звуть "своїм", бо він виступав проти попівської касти, а деякі рідновірі, бачачи, що він не любив попів, кажуть, що він визнавав дохристиянську віру України.

Писати, що Гр. Сковорода не був християнином і цим творити моральний капітал для РУНВІРИ, я не хочу,бо це буде неправда – все, що побудоване на неправді, валиться,як дім поставлений на болотистій основі.

Гр. Сковороду вважаю великим філософом, моїм братом по–крові. Він,як поступовий християнин, осуджував жорстокі подвиги описані в "Старому Заповіті" , і всі українці бачать в цьому його святу душевну відвагу і величність.

З вірою в Дажбога, Лев Силенко .

ПОБРАТИМСЬКИЙ ПОДВИГ

Всіми нами шанований Достойний Побратим П. ЦАПАР (Каліфорнія, США) *ЩОМІСЯЦЯ* присилає ДАР для ОСІДУ РУНВІРИ в сумі десять долярів. Він – величний будівник Храму Духовного Відродження. У наступному числі "Самобутної України" ми з почуттям гордости подамо загальну суму його Дарів. Одночасно оголосимо список Побратимів,які склали пожертви на виплату друкарської машини.

Канцелярія Головного Столу ОСІДУ.

„ГОМІН УКРАЇНУ"––суспільно-політичний тижневик
Видає Видавнича Спілка „Гомін України" з обм. пор.
у Торонті, Онт. Червень 1972

Глибоко релігійний — християнин, великий ідеаліст Григорій Сковорода, як сучасний апостол Христа, вчить нас, як нам треба жити, і ми повинні використати 250-річчя від його смерти, щоб ці думки його стали популярними і збагатили нас світоглядово і морально.

Тексти наведені з видання: Григорій Сковорода. Твори в двох томах. Том другий. Видавництво АН УССР. Київ — 1961. З листів до М. Ковалінського.

Григорій Сковорода

А перш за все збережи душу! Збережи не для світу, а для Христа, кращого Господа твого і мого. Ти збережеш, якщо будеш пильнувати. Будеш пильнувати, якщо будеш тверезий. Будеш тверезий, якщо будеш молитися, лити сльози і уникати бездіяльності. Хай не хвилюють тебе палаци, замки і храми рукотворні, але, приклонивши коліна, підносъ невтомно молитви до Єдиного, що тіло і душу зберігає, нерукотворного Соломонового храму." (ст. 256).

...Що є огиднішим за любов вульгарну, удавану і навпаки, що є більш божественним, ніж любов християнська, тобто істинна. Що таке християнська релігія, як не істинна і досконала дружба? Хіба Христос не встановив, що відзнакою його учнів є взаємна любов? Хіба не любов все поєднує, будує, творить, подібно до того, як ворожість руйнує? Хіба не називає Бога любов'ю його найулюбленіший учень Іоанн?

УВАГА!

Перший Том "МАГА ВІРИ" (через фінансові труднощі тираж – 35 примірників) виданий. Люксусова оправа, золоті відтиски, великий формат. Ціна –34 доляри. В першу чергу мають можливість придбати "Мага Віру" всі Правління Станиць ОСІДУ, потім – хто бажає.

Достойному Побратимові С. ЛЯЩЕНКОВІ, який в січні 70 року прислав з Англії гроші (150 фунтів стерлінгів) на видання –ВІЧНЕ СПАСИБІ! Хай так і буде в літописі записано, що Побратим С. ЛЯЩЕНКО велично спричинився до видання першої книги "МАГА ВІРИ".

В листі з Нотінгему (Англія) дорогий Побратим С. ЛЯЩЕНКО пише: "Дорогий Побратиме Леве Силенко! Не втрачайте надію на допомогу! Даю Вам слово, що допоможу видати й другий том "Мага Віри". Ми Ваше слово, Побратиме С. ЛЯЩЕНКО , високо цінуємо. В наступному числі "Самобутної України" помістимо (скорочено) Вашу статтю "Шануймо наших Предків".

ЧИТАЙТЕ І ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ"!

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Перед Першим З"їздом ОСІДУ РУНВІРИ приходить багато листів. Їх ми будемо поміщати на сторінках "Самобутної України". Величне те, що Українська Людина починає відходити від поверхового легковажного підходу до РУНВІРИ. Вона проявляє логічне мислення. Щоб в цьому переконатися, поміщаємо лист Побратима Любомира Коваленка.

ВСТАЛА ПРАВДА У ЖИЛАХ ДАЖБОЖОГО ВНУКА!

У "Слові про Ігорів Похід" велично звучать слова "Встала правда у жилах Дажбожого внука". М. Грушевський (а він все ж таки є великим істориком) на основі дослідів утвердив, що "Внук Дажбожий – значить народ Український". Коли я почав глибоко над цими словами думати і почав заглиблюватися в науку Учителя Лева Силенка (Орлигори), то мені тоді стало ясно, що Тато Орь і Мама Лель вважаються Дажбожими синами і доньками разом зі своїм чадом так,,як вони жили давно і їх особисто не має між нами тепер. А з цього стає ясно, що предки наші,які відійшли до Духа Предків, вважаютьсяДажбожими синами і доньками,і перебувають вони у Небесній Святині Дажбожій, про що я й дові – давсь у "Похованні" ("Самобутня Україна").

Ми –внуки Дажбожі. А той, хто каже "я– внук Дажбожий", то тоже, одно, що він говорить, "я– народ Український". А так говорити не можна, і кожний з нас знає чому.

Коли є Іван, а він має синів, то його синів особливо тепер у Москві, звуть "Петровичі", "Ільїчі", залежно від імени. Ми віримо в Дажбога, хай жодна людина не ганьбить цього імени святого, кажучи "Дажбожичі". Бо це глум над Дажбогом! Є секта свідків Єгови, а той, хто з їх глумиться , то каже " та оце заходили "єговисти" чи "єговичі" , отож,не даваймо нагоди,щоб з нас хтось мав причину глумитися.

Наші предки вірили, і це так у книгах записано, що в Небесних Святинях Дажбожих живуть Дажбожі сини і доньки, а на просторах Його земного царства живуть внуки Його – Народ Український. Так вірили наші Предки!

Слава Дажбогові!

ЛЮБОМИР КОВАЛЕНКО, Ванкувер,Канада.

****** Докторе Ярославе Оріоне,проф. П. Могилин, Докторе Ю. Мовчан, Інж.Сава Зеркаль, редакторе Лада Святославська, тому, що тепер поміщаємо підготовчі передз"їздові матеріяли, Ваші статті будуть поміщені в наступних числах "Самобутної України".*

(продовження Зі стор. 428).

42. Рівновага дії і мислі, і їхня краса.

На багатьох сторінках історії людства записано , що великі люди були проголошені богами, були щедро уквітчані казковими легендами. Вони були великими тому, що володіли великими почуваннями, мислями,уявою, передбаченнями. Вони вміли глибоко страждати і глибоко радіти.

Люди,які не мають розвинених почувань, поверхово переживають сум і радість. Заборонити людині радіти і страждати – значить ослабити пульс її почувань. Наймогутніший розум утрачає свою принаду, коли він бідний на чуття.Чуття краси,чуття радости і смутку розвиваймо,керуючись свідомими і несвідомими силамиспівпереживання.

Живімо так, шоб наші мислі й дії були врівноважені –уміймо красиво вимовляти слово, красиво будувати і висловлювати думку. Уміймо красиво працювати і відпочивати,красиво ходити,сидіти,їсти,сміятися,сумувати, одягатися –уміймо красиво жити. Красиве життя завжди багате чуттями, мислями, діями, подвигами.

Хліб без краси не смачний. Уміймо розвивати ті обряди,які мали великі предки наші – у їх був самобутній обряд запрошення гостя на хліб–сіль. Уміймо хліб оздобити задушевним словом,квітами красивих гостинних почувань, без краси душа (добра душа) нидіє так , як квітка в темниці. Уміймо красиво спостерігати красу, витончено її відчувати, хто вміє ошляхетнюватисвій зір, слух,нюх,смак, той володіє красивим умінням.

Є люди,які вважають, що краса не йде впарі з розумом. Норми краси – справа умовна,відносна, не всі дивлячись на красу, бачать її, не всі її однаково відчувають, не всі розуміють, що тільки красивою душею можна відчути красиву душу. .

Уміймо свідомо плекати прикмети нашої національної краси,яка тільки нам притаманна і тільки нам люба й дорога, і не виносьмо її на інтернаціональні ярмарок – не для всіх наша дитина мила, не для всіх наша краса красива. Є такі,які прагнуть,шоб їхня національна краса була тією нормою, на яку взорувалися б красоти всіх народів. Осуджую красу,яка має імперіялістичні тенденції, вона хвора – вона самолюбна :самолюбна краса нездібна об"єктивно оцінити себе і сусідів своїх.

43. Що стоїть в основі людської поведінки?

Самооборона,хотіння мати своє місце на світі, несвідоме потягнення до розмноження, навики придбані в несвідомій і свідомій боротьбі за життя,творять основу людської поведінки.

Світовий мандрівник, побувавши у Мехіко,Австралії,Китаї, Індії, Ірані,Іспанії та інших країнах, завітав в Україну. Він оглянув її ріки, ліси,степи і сказав : "Хочу жити тут. Все, що тут мене оточує, радує мій смак, мій нюх, врівноважує серце моє, дихання моє, не страхають мене тут ні хижі птахи, ні отруйні комахи,ні небезпечні звірі. Під цим тисячолітнім дубом я чуюся так,ніби весь світ –моя господа, в мене тут твориться довір"я до Землі і Неба".

Світовий мандрівник думає:"Двісті тисяч років тому почалася свідома боротьба людини з людиною – почалася боротьба за харч і місце мешкання. Багата земля,лагідне підсоння– це простір, де прагнула жити первісна людина від тих часів, коли вона визнала сама себе. Люди,які закріпили за собою найчарівніший і найбагатший на Земній плянеті простір,ім"я якому тепер,Україна,мабуть титани – що стоїть в основі їхньої поведінки, хто вони сьогодні?

"Сьогодні вони змаліли душею і мислями, їхня мова на їхній землі умирає, їхнє "я" в їх не розвинене, у їхньому мозкові занедбаний імпульс вольовости, пошкоджені основи самооборони, племенної єдности; їхня духовнотілесна цілісність розполовинена,їхнє мислення роздвоєне. Вольовість людська – це властивість кори великих півкуль мозку :як, хто і коли виснажив вольовість цих титанів?"

(продовження буде)).

Лев Силенко,"Мага Віра".

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

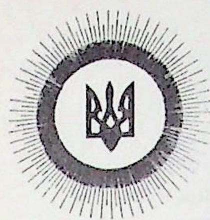

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",
("Слово про Похід Ігоря").

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",
М.Грушевський.

№ 67, 68, липень, серпень.
10.972 рік Дажбожий.
Місячник. Шостий рік видання.
Річна передплата 3.50 дол.

ЗАКОНИ

ОДНОГОЛОСНО ВТВЕРДЖЕНІ УЧАСНИКАМИ ПЕРШОГО З'ЇЗДУ
О С І Д У РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ, 5 – 6 СЕРПНЯ, 10972 РОКУ ДАЖБОЖОГО.

1. Ми,рунвісти, не визнаємо жодних поганських і непоганських богів, тобто, ми не визнаємо многобожжя (політеїзму), ми на основі реформованої Учителем Левом Силенком дохристиянської віри України (Руси) є визнавцями ЄДИНОГО БОГА (Дателя Буття) – Дажбога нашого. Всі народи Земної Пляннети, і в тому числі й наші далекі предки, визнавали многобожжя, і про це недвозначно твердять "Веди","Слово про похід Ігоря",літописи України (Руси), археологія і дохристиянські народні обряди.

Визнавали многобожжя старі юдеї, але,як відомо історикам і бібліологам, в 639 році до ери Христа, юдейський цар Іошия ліквідував між жидами віру в багатьох богів і врочисто проголосив, щоб жиди вірили тільки в головного "Бога племени Юди", синайського Ягве –Саваота. Пророк Еремия був гарячим оборонцем релігійної реформи царя Іошиї. Він рік жидам:"Скільки бо городів у тебе,Юдо, стільки й богів", (Еремия,гл. 11,вірш 13);він не любив, що в жидів кожне селище має свого бога–ідола, він казав, що "ті ідоли, мов точений стовп, і не говорять",(Еремия,гл.10.,вірш 5), на його думку тільки говорить Господь Саваот,Бог Ізраїла",(Еремия,гл.7,вірш 3).

Цар Юдеї Іошия взяв ідею однобожжя від єгипетського фараона Ехнатона, мати якого була гіттітка (українка). Фараон Аменхотеп 4-й (Ехнатон) 1400 років перед Христом (історики вважають його першим у світі монотеїстом) визнавав єдиного Бога Амона. В 6-му столітті Магамет проголосив реформу арабського многобожжя, і цим започаткував між арабами віру в єдиного Алаха.

Ми, рунвісти, віримо, що наш Учитель Лев Силенко правильно поступив, що не відкинув українське многобожжя,як це зробив князь Володимир, а реформував його, проголосивши віру в Єдиного Дажбога і утвердив самобутнє і величне поняття Дажбога; він цим визначив між українцями самобутній український монотеїзм, 'дав основи розвитку нової української теософської мислі.

2. Ми,рунвісти–внуки Дажбожі, живемо на Землі, а наші рідні предки (Тато Орь і Мама Лель),-які ми вважаємо жили 12 тисяч літ тому і всі ті внуки Дажбожі,які лишили земне життя і з вірою в Дажбога пішли у вічність Небесних Дажбожих Святинь, вважаються Дажбожими синами і Дажбожими дочками :такі віковічні світорозуміння і богорозуміння були у далеких предків наших, і ми й сьогодні їх вважаємо достойними. У "Слові про похід Ігоря", там, де говориться про народ України (Руси),зазначено, що у годину звитяжного бою "ВСТАЛА ПРАВДА У ЖИЛАХ ДАЖБОЖОГО ВНУКА".

"Дажбожий внук – значить Народ Український",–твердить історик М. Грушевський, покликаючись на "Слово про похід Ігоря". Кожний визнавець РУНВІРИ (Рідної Української Національної Віри) може в годину натхнення, звитяжного бою, у своїх творіннях сказати "я– внукДажбожий", бо я – частина Народу Українського"; проваджаючи воїна у вир борні за волю Вітчизни, можна сказати йому":"Вертайся Переможцем, Ти бо єси внук Дажбожий!",тобто,частина Народу Українського. Нікому не дозволено перекреслювати основні засади рідної духовости, і писати,самовживаючи,як титул, наприклад, "Внук Дажбога Іван", або "Внук Дажбога Грицько".

3. Ми,рунвісти, не ведемо борні проти жодних чужих релігій,які не панують над душею і розумом народу нашого. Ми ведемо борню проти чужих релігій,світоглядів, доктрин,які вживаючи різні шляхи проповідування, прагнуть перетворити українців у духовних рабів, щоб потім володіти їхнім розумом, їхніми талантами, їхніми духовними і матеріяльними багатствами.

4. Ми,рунвісти, кличемо всіх братів–чужовірів,які по –звичці чи з наказу старших жерців (архиєреїв) калічать свої душі біля вівтарів чужих релігій і ідеологій, вернутися до себе – кличемо вернутися до рідної реформованої духовости, визнати, що для нас,українців, Дажбог рідніший і святіший, як Алах,Єгова–Саваот,Брагма, Шінто.

Ми,рунвісти, кличемо всіх братів–чужовірів поставити справу Буття Народу Українського на перше й найсвятіше місце, а справи інтернаціональних рухів (греко–юдо–латинський християнізм , московський комунізм та інші "ізми" чужоземні) лишити достойно і щиро тим чужинцям,які були їхніми творцями і пропагаторами.

5. Ми,рунвісти, українці по–вірі і по–походженню, ми люди цілісної української духовости, і наша боротьба за волю України і наша оборона волі України є нашою Священною Справою Віри,сутністю нашого духовнотілесного буття, і ніхто хай не осмілиться наші святі релігійні почування дискримінувати Ми всюди і завжди ціною життя свого будемо берегти наші Переконання –Святі Основи РУНВІРИ.

6. Ми,рунвісти, знаємо, що ті народи,які робили з християнізму свій імперський бизнес і фальшиво використовували християнізм так,як це робили Московитія,Варшава, Ватикан та Візантія, мали з християнізму користь. Українці, будучи по–природі добротними людьми-хлібодарами, прийняли християнізм,як ціль–духовну основу свого життя, і християнізм перетворив їх у покірних рабів–християн, які понад все ставили християнські істини, а на другий плян справи своєї Вітчизни і таке поняття християнізму між українцями витворило таку ситуацію, що вони сотні років борються за створення своєї Держави і всі їхні змагання їм не приносять успіху.

Успіх мають ті християнські народи,які християнізм вміло використовують,як обманливий засіб, а не як святу мету життя. Не має жодного оправдання думка ширена між українцями, шо,мовляв, християнізм вже увійшов в життя українців і став їхньою невідлучною частиною тому, що ось вже тисячу літ він домінує над ними, над їхньою культурою, над їхніми мислями і почуваннями. А коли сотні літ Український Народ житиме в комунізмі московському, і звикне до колхозного рабства, то хіба можна буде примиритися з думкою , шо колхоз вже став невідлучною частиною культури, духовости і ментальности Народу Українського?

7. Ми,рунвісти, не секта, бо ми ні від кого не відкололися. Ми самобутня і самовтверджуюча Сила Народу Українського, ми воїни Української Духовної Революції. Українська Духовна Революція триватиме до того часу, поки в Україні будуть переможені всі потворні чужі духовні сили. Українська Духовна Революція проходить під кличами "Україна – для Українців!", "В Україні – Рідна Українська Національна Віра!". Над Україною не має права панувати жодна чужа духовна,мілітарна,економічна сила. В Україні має панувати Сила Українська – Народ Український.

8. Ми є українцями дванадцять тисячоліть, історія,антропологія,розвиток археології дають нам всі дані так твердити. І на яких би гостинних чи негостинних чужинах ми не жили, ми,рунвісти, завжди будемо горді своїм походженням, своєю вірою, своїм народом, своїм національним самобутнім "Я".

Живучи на чужинах сотні літ, ми завжди будемо вірити, що ми не відречемося від нашої подивугідної дванадцятитисячної історії в ім"я двох століть прожитих на чужинах. Ми віримо, що кожна дитина має право мати Рідну Матір, кожна людина має право мати Рідну Віру. Дитина,яка має дві матері і вважає їх рідними, сирота. Людина,яка відділяє національні справи від релігійних і соціяльних, не має цілісної психіки – людина роздвоєної психіки має малу вартість.

9. Ми,рунвісти, віримо, що творення Української Держави і Її оборону, треба починати від духовного оздоровлення Української Родини. Тільки з духовно оздоровлених родин може постати духовно оздоровлена нація. Не можна вважати ту родину нормальною, духовно здоровою, в якій існує релігій – на ворожнеча: батько – націоналіст, мати – комуністка, один брат –євангелист, другий – католик, третій – греко-православний, невістка –свідок Єгови, друга невістка – атеїстка, і всі вони кажуть , що релігія, "то справа особиста". І всі вони в ім"я цієї негідної "особистої справи", в ім"я цієї жалюгідної "особистої душоньки", в родині українській творять родинне релігійне пекло. Ми,рунвісти, зазначуємо, що віра – справа Душі Народу, і щоб Душа Народу не була розтерзана, пошматована і обезкровлена синами Народу, Народ повинен мати творчу духовну монолітність – Рідну Українську Національну Віру.

10. Ми, рунвісти, певні, що інтернаціональні сили чужовір"я –сили ворожі Україні, сьогодні май – же повністю заволоділи Душею і Розумом Народу Українського, вони кормлять Україну своїм духовним кормом так, щоб вона спала в неволі і не мала хотіння бути собою і вірила, що Її щастя тільки в тому, що вона перебуває під духовною диктатурою Ватикану, Москви,Греко–ортодоксії.

Ми,рунвісти, сини і дочки України –внуки Дажбожі, народжені серцем України – передові люди,яких вибрав Датель Буття і покликав для великої і священної місії Духовного Відродження Народу. Ми свідомі, що ми починаємо боротьбу із чорними силами Зла,які в тисячі разів сильніші за нас,але історія знає, що перемагають не ті армії,які мають численність, а ті, що йдуть з прапорами священної Віри, Світлої Правди і одержимої Любови до Народу рідного.

11. Ми,рунвісти, віримо, що свята Перемога Там, де воїни вміють самі обмежувати свою волю достойними законами самодисципліни і самопосвяти. Ми,рунвісти, духовно і тілесно вільні люди самі себе собі на щастя й народові на славу обмежуємо своїми рідними законами, наказами. Ми дисциплінуємо самі себе і звеличуємо наших рідних духовних і організаційних провідників, щоб мати єдність, силу, вміння всюди і завжди одностайно чинити опір тим силам,які зазіхають на наше вільне духовно – тілесне життя.

12. Вчення Учителя Лева Силенка – скарб усіх визнавців РУНВІРИ, і ніхто не має права його використовувати для справ особистих, тимчасових,або його осуджувати, керуючись тимчасовими настроями, інтересами чужовір"я, особистими примхами і сумнівними твердженнями . І Учитель Лев Силенко не належить сам собі особисто, його інтуїція, його розум і натхнення йому даровані Народом Українським, і вони є і вічно будуть стимулюючою і будуючою Силою Народу Українського.

13. Вчення Учителя Лева Силенка творить першооснову реформованої української дохристиянської віри, і воно перебуває і завжди перебуватиме в розвиткові – кожне покоління даритиме своїх духовних геніїв, які будуть вчення Учителя Лева Силенка поширювати, поглиблювати і свято зберігатимуть його непорушну основу,яка ознаменована суттю, що ТІЛЬКИ РІДНА ВІРА РІДНА.

В процесі розвитку духовних основ РУНВІРИ допустимо, щоб появлялися духовні суперечки,але всі вони обов"язково мають проходити так, щоб при жодних обставинах не була принижена РУНВІРА, Її основи,єдність визнавців РУНВІРИ, Її духовні і організаційні авторитети, і при жодних обставинах суперечка не має права переходити у сварку : там, де появляється сварка на грунті духовних основ РУНВІРИ і приниження її провідників перед обличчям чужовірного світу, творці сварок перестають бути гідними тих справ, про які вони говорять.

В ОСІДУ РУНВІРИ існує духовна воля: кожний рунтато (рідний український національний тато)– духовний опікунСтаниці , кожний побратим і кожна посестра право мають писати і видавати свої книги, брошури на теми РУНВІРИ,але для духовного добра всіх визнавців РУНВІРИ, для єдности духовних основ РУНВІРИ, кожна публікація перед виданням має бути привітана Священною Радою Вищого Духовного Училища РУНВІРИ. Тільки той, хто ставить свої особисті примхи вище справ РУНВІРИ і тільки той, хто не володіє духовною самодисципліною і не дбає про єдність рядів РУНВІРИ, Її престиж перед світом чужовір"я, буде творити розгардіяш,сам видаючи і ширячи листівки, ігноруючи Священну Раду Вищого Духовного Училища РУНВІРИ,слід не вважати таку людину достойною.

14. Ми,рунвісти,вважаємо, що ОСІДУ РУНВІРИ – перший в історії РУХ,який проголошує початок Української Духовної Революції, проповідуючи віру в ЄДИНОГО Дажбога (Дателя Буття). Ми вважаємо, що великі сини і дочки України, Тарас Шевченко, Іван Франко, Леся Українка, Юрій Федькович , Борис Грінченко, Олена Теліга та інші ставили на перше місце волю України, а на останнє місце спра-

ву латино–юдо–грецької релігії і духовности західноєвропейських соціологічних "ізмів", і тому ми їх вважаємо першоапостолами,які своїми творами підготовили в нашому народі передумови для постання ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

15. Ми,рунвісти, перебуваємо на Першій Лінії Фронту Українського Національного Визволення,ми внуки Дажбожі, ми віримо тільки Рідним Силам Народу, ми живемо з Народом і для Народу, і ніколи не будемо в найтяжчих годинах життя шукати захисту під вівтарями Ватикану, Московитії, Грецької ортодоксії, і в цьому основа нашої національної моралі, вольовости і чести.

Армія Української Духовної Революції іде з прапорами рунвістичного народоправства – в Україні РУНВІРИ не буде ні експльоататорів ,ні експльоатованих, всі духовні,економічні, соціологічні, політичні і мілітарні справи вирішуватимуться тільки і тільки в інтересах трудолюбного Українського Нарэду.

16. Брати–чужовіри будуть глумливо речати, помітивши ті чи інші наші організаційні хиби,помилки спричинені нашими першими кроками,або спричинені агентами чужовір"я,які в наші ряди проникатимуть, щоб нас розсварити, роз"єднати, перед світом чужовір"я компромітувати і нищити.

Народи Евразії знають, що українці організаційно слабі тому, що їхні організації кишать агентами чужих сил,які спритно партію ділять на три ворогуючі фракції, фракції на групи протилежних орієнтацій, щоб в народі всталити думку, що українці приречені бути завжди під "опікою чужих сил", бо,мовляв, по своїй "степовій природі не здібні створити могутньої монолітної організації".

Братам – чужовірам ми хочемо сказати так: ви сотні літ творите єдність між собою і досі такої єдности ви не створили, і ніколи не створите – ваші чужовірні єпископи під"юджені чужими силами сваряться між собою і цим вас ослаблюють на користь вашим ворогам. Ми щойно народилися, і до нас приходять і будуючі люди і люди калічені чужовір"ям, і тому ми свідомі того, що щойно друге покоління виховане в РУНВІРІ створить чітку, дисципліновану могутню силу –силу ОСІДУ РУНВІРИ.

17. Є такі,які кажуть, що без Дажбога можна жити –правда, що жити можна, але що ж варте життя тієї людини,яка пливе по океані в човні без керма, хвилі таку людину прибивають до берегів чужих релігій, обрядів, культур, понять і всюди така людина чується і чужою, і без виразного обличчя.

Учитель Лев Силенко усім нам показав шлях – Рідний Шлях, і ми по ньому йдемо, керуючись вірою в Дажбога, і прославляючи Дажбога ми прославляємо нашу вільну самобутню духовність, Ми своєю діяльністю, своєю одержимою вірою даємо приклад всім партіям українським,як треба йти з Рідною Духовістю по Рідному Шляху, і нам вже стало відомо, що вони починають все виразніше вглиблюватися в суть науки РУНВІРИ.

18. Ми,рунвісти, звертаємося до всіх братів–чужовірів, до всіх українських партій, чужовірних парафій із закликом поставити знак Дажбожий (тризуб) вище всіх чужих емблем таких, як московинський "серп–молот",греко–латинський хрест та інші емблеми чужої духовости. Не треба чужі сили підпорядковувати собі і не треба себе підпорядковувати чужим силам; той, хто чужі релігійні емблеми чи політичні емблеми ставить вище самобутніх вічних святощів народу рідного, є рабом; раб, і особливо тоді,коли він є добровільним рабом, ніколи не був достойною людиною і він не може належати до ОСІДУ РУНВІРИ. Раб може своє рабство оправдувати силою звички, традиції, історичних обставин, призвичаїнчням народу до чужовір"я, але всі ці оправдання завжди матимуть рабське вмотивування.

19. Ми,рунвісти,організовані в ОСІДУ РУНВІРИ. ОСІДУ – організований РУХ Рідної Української Національної Віри. Ми віримо, що приходить невідклична епоха переоцінки духовних вартостей Людства, і в цій справі історія покликала благородний Народ Український виконати почесну і провідну роль. Ми визнаємо історіософічні твердження Учителя Лева Силенка,який натхненно, вмотивовано і так,як ніхто перед ним переконливо довів, оперуючи найсучаснішими фактажами, що Україна –колиска народів Індо–Европейської раси, що сумеріяни (Сумерія), що оріяни (прихідці до Північної Індії), що гіттіти –гиксоси (творці Гіттії , відомі володарі Єгипту), що пелазги (перші жителі Пелопонесу) були староукраїнцями (трипільцями).

Ми закликаємо українських істориків, які зуміли звільнитися з ярма чужовір"я, створити перегляд досі існуючих історичних писань про Україну і викреслити ті фальшиві твердження греків, німців, москвинів, юдеїв, латинів,які панують в історії України і творять в душі українця комплекс меншої вартости. Не правда, що чужинці нам принесли світло Правди, Волі, Моралі,Бога! Неправда, що хрещення Руси (України) здійснене греками принесло нам духовну волю і почуття високої національної гордости,хре-

щення Руси (України) – це акт приниження Душі Української і Її ритуальне поневолення. Візантія, охрестивши Русь (Україну), перетворила Її на довгі століття у свою духовну колонію. Грек–митрополит, який був сотнями літ призначений патріархом Візантії в порозумінні з імператором Візантії, був духовним губернатором (комісаром) Візантії на Русі (Україні)йомукорилися наші князі, бояри, воїни, перед ним вони стояли на колінах, демонструючи своє духовне рабство. Греки–митрополити, будучи найвищими духовними авторитетами на Русі (Україні), триста літ каляборували з ханами Монгольської орди, спільно (греки і монголи) поневолювали Душу і Тіло Народу Українського.

20. Москвинські комуністи обвинувачують українських націоналістів, що вони агенти Ватикану, бо визнають своїм духовним авторитетом чужинця – папу Римського і підпорядковують себе його духовним і адміністративним законам. І українці,які вороже наставлені до католицизму, не прагнуть співпрацювати з українськими націоналістами: так українці ослаблюють самі себе.

Ватиканська Східня курія вважає, що українці переважно є агентами Москви, бо вони визнають своїм духовним авторитетом москвина Ульянова (Леніна), і підпорядковують себе москвино–ленінським догмам. І українці,які вороже наставлені до православізму чи ленінізму, не прагнуть співпрацювати з українськими автокефалістами чи національ–комуністами: так українці ослаблюють самі себе.

Ми, рунвісти, назавжди відходимо від чужих авторитетів, догм, канонів, доктрин,теорій. Жодні ворожі сили не мають найменших арґументів вважати нас агентами будьякого чужовір"я : ми не можемо бути агентами тих, проти яких ми боремося. Ми стоїмо на варті священної національної моралі – ми внуки Дажбожі!

21. Ми прагнемо ширити друковане слово РУНВІРИ в Україні. Маємо дані твердити, що після розвалу кривавої Москвинської імперії українська інтелігенція не має на меті вертатися до віджилої візантійської ортодоксії і не має на меті йти на поклін до латинського понтифіка. Визволившись з тюрми народів–Московитії, вона (українська інтелігенція) візьме в руки найдостойніший і найсвятіший прапор визволення народу – правдоносний прапор ОСІДУ Рідної Української Національної Віри!

На сторінках української чужовірної преси в Україні і у Вільному світі часто появляються фальшиві інтерпретації філософії РУНВІРИ, і робиться це з метою дезорієнтувати читачів і як можна довше їх тримати поза величним світом Рідної Української Національної Віри. Час працює на РУНВІРУ! РУНВІРА проникає різними шляхами у свідомість Українського Народу; окремі публіцисти у Вільному світі і в Україні поверхово, а все ж під впливом РУНВІРИ, починають частіше і частіше писати про самобутню духовність Українського Народу.

22. Вважаємо, що тисячу років тому греками впроваджена християнізація України, а потім Москвою впроваджена комунізація України, є актом зазіхання на духовно–тілесну субстанцію Українського народу. Учасники Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри вважають, що князь Володимир,як і кожна людина, мав право зробити помилку, але ми,рунвісти, не маємо права її не виправити, бачачи на основі історичних фактів, що вона принесла велику шкоду нашому Народові.

23. Всі чужовірні храми,які збудовані за кошти Українського Народу, треба відібрати від Ватикану, і врочисто їх повернути Українському Народу. Почуття, що всі церкви українцями побудовані в урядових чинниках записані,як матеріяльна власність папи Римського, деморалізує національну свідомість українську. Прагнути, щоб латинські, юдейські і грецькі релігійні емблеми,які в тих церквах божествують, відвертаючи увагу українців від справ українських, були замінені життєдайною емблемою

Дажбога, т р и з у б о м –єдиносвященною емблемою великого Народу Українського.

24. Всіх, кому дорога справа Духовної Волі Народу Українського, кличемо в ряди ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. В ОСІДУ кожний володіє правом вільної духовної творчости, самодисципліни, взаємодопомоги, опіки, і для координації мислі і праці діє Священна Рада Вищого Духовного Училища РУНВІРИ і Рада Керманичів Головного Столу ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. Не має жодних потреб нікому, хто цінує єдність народу , творити поза ОСІДУ різні групки,секти і відламки, називаючи їх "також Рідною Вірою".

25. В хаті визнавця РУНВІРИ існує Родинна Святиня (Святинний кут РУНВІРИ). В хаті визнавця РУНВІРИ не має місця для чужих релігійних емблем і догм, вже хоч би тому, що в чужовір"ї,як всі знаємо, не має місця для вільного прояву самобутньої Української Духовости. Хата визнавця РУНВІРИ, де б вона не стояла (в Україні чи на чужині), його священна власність, і жодна чужа духовна,

економічна чи військова сила не має права в ній господарювати. Українське "Я" в хаті визнавця РУНВІРИ вільне від всіх чужих злих чи добрих сил.

25. Ми,рунвісти, звертаємося до української інтелігенції,яка вихована в школах московинського комунізму, латинського християнізму, у школах греко–латинської ортодоксії перестати Українському Народові говорити неправду, обцяцьковуючи її пишними фразами "правдивої віри в"Біблію"", "правдивої віри в"Капітал".

Всі школи в Україні тепер побудовані за кошти Народу Українського учать дітей українських, що москвин Ульянов (Ленін) – духовний провідник України; у всіх церквах,які побудовані за кошти Народу Українського, голоситься, шо папа Римський – духовний провідник України, що юдейський Саваот – Бог України, що грецькі, латинські, юдейські святощі – то "Божі святощі", перед якими"со трепетом і страхом" має стояти на колінах Народ Український.

Ми,рунвісти,говоримо рідному народові правду:"Саваот –Бог Ізраїля" є Богом Ізраїля, а не України. Бог Один, але кожний думаючий і достойний народ має право розуміти Бога так,як йому підказує його душа і його розум. Нам чуже (ізраїльське, латинське, японське, грецьке,арабське) розуміння Бога не потрібне, бо ми вільні люди і здібні вільно мислити, здібні мати рідне богорозуміння і боговідчування.

Ленін– московинський дворянин, він ніколи в Україні не бував, він не знає душі і краси,страждань і радощів Народу Українського, в нього (в Леніна) ментальність московська, він є виразником характеру московського, він не може бути провідником Українського Народу, а коли він таким проголошений москвинами,які при допомозі багнетів тримають Україну в неволі, то він є символом кривавої московинської деспотії в Україні. Статуї Леніна,які стоять на кістках і крові українських дітей замордованих ленінським голодом в 33 році, будуть з України виметені,як сміття з хати!

27. Ми,рунвісти, проголошуємо, що жодна релігія, ідеологія, соціяльна доктрина не повинна свої агресивні інтереси ставити вище інтересів того народу, до якого вона мирно чи силою вторгається, а коли така релігія чи ідеологія є, то її треба проголосити злочинною. Ніхто не має права вторгатися на землю того чи іншого народу і на його землі його душу закабалювати в ім"я "правдивої віри в Бога", чи в ім"я "соціяльної справедливости".

РУНВІРА не призначена на експорт, ми її не будемо проповідувати між жидами, японцями, москвинами,греками, латинами і ми їх просимо не експортувати своїх релігій, законів, правд до наших родин, ми люди достойні– ми маємо здібність мати рідну віру, рідні закони, рідну правду, ми хочемо бути собою– ми щиро й натхненно шукаємо дорогу до Бога, до самопізнання, у нас постала спрага самопізнання і самоутвердження.

Ми,рунвісти, кличемо весь Український Народ до Національної Єдности не навколо чужих ворогуючих вівтарів, а навколо віри в Дажбога. Народи Евразії, довідавшись, що УКРАЇНЦІ є самі собою і не хочуть відповідати за злочини створені московським комунізмом, латинським католицизмом, грецькою ортодоксією, почнуть дивитися на УКРАЇНЦІВ, як на людей достойної раси. І тоді духовноздоровлена і духовномонолітня Україна стане на грані Двох Світів силою Духовної і Політичної рівноваги народів Земної Плянети, великих релігій і філософських рухів ,Україна РУНВІРИ стане світовим священним і нейтральним Пляцдармом Взаємопорозуміння Народів

ПРЕЗИДІЯ ПЕРШОГО З"ЇЗДУ ОСІДУ
Рідної Української Національної Віри :

Мирослав Лисенко, проф. Петро Могилин, Мирослав Лозовий, Боголюб Свириденко, Богуслава Коверна, Людмила Фенько.

Учасники Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ: Лев Силенко(Орлигора), Мирослав Марків,Михайло Чумаченко, Петро Хім"як, Микола Орлів, Іван Цапар, Богдан Тарасюк, Соня Чумаченко , Володимир Коперник, Осип Білоус, Анна Білоус, Іван Павлюк, М. Оношко, Григорій Топчан, Федір Мирош, Анна Мирош, Роман Фенько, Людмила Фенько, Світанна Свириденко, Анна Скляренко, Богдан Петрів, М. Яворський, М. Петрочук, Др. Богдан Запутович, В. Рубан, М. Рубан, М. Чорненко. Інж. Б. Смерека, Марія Булка,Люба Мирош, М.Кривенко, О. Грушецька, О.Лисенко, М.Грушецька, Л.Грушецький, О.Лисенко, П. Лисенко, .В.Свириденко, Н.Свириденко, І.Міненко, М.Ляшенко, Людмила Лозова, Б. Лозовий, М. Хім"як, Лада Святославська, К.Чумаченко, Б. Тарасюк, І. Максименко, Євгенія Бабич, Д.Цапар,Ілія Микитин, Ф.Микитин, М.Орлів, Іван Руденко,Іван Сахаревич, Б.Сахно, М.Сахно, Іван Павлюк,Петро Цапар та інші.

5–6 серпня,10972 року Дажбожого,Чикаго,Ілл.США.

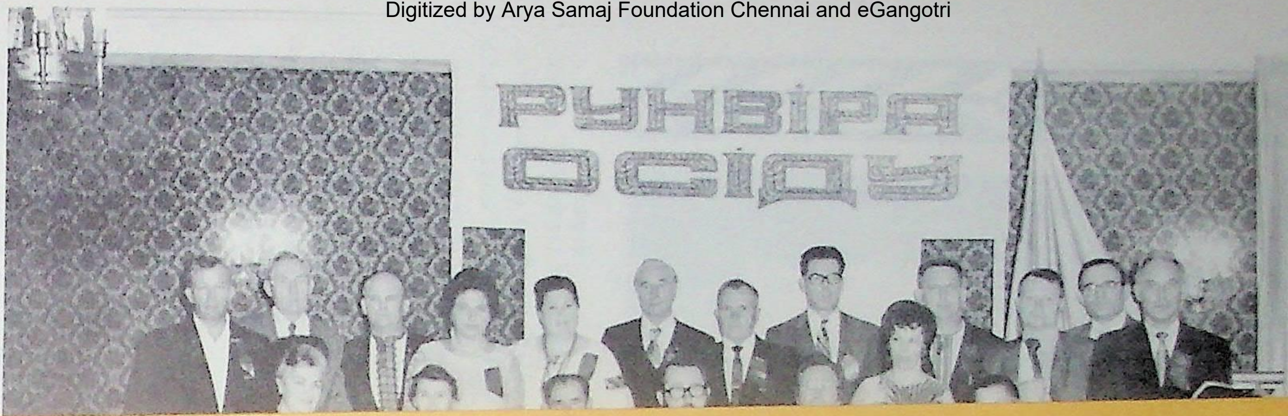

LEV SYLENKO, SPIRITUAL LEADER
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH
P.O. BOX 17015, CHICAGO, ILL. 60617, USA
P.O. BOX 121, BAULKHAM HILLS, NSW, 2153, AUSTRALIA
BOX 1174, WINNIPEG, MAN. CANADA R3C 2Y4

...ОСІДУ РУНВІРИ і загальним голосуванням об – рав Керівні Органи.

Учитель Лев Силенко (Орлигора) – Керманич ОСІДУ РУНВІРИ. Мирослав Марків, (Чикаго, Ілл.) – Керманич Канцелярії Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ. Проф. Петро Могилин, (Ню Йорк, Н.Й.) – Керманич організаційного. Відділу. Мирослав Лозовий, (Ню Иорк,Н. Й.) – Керманич Відділу Дорадчих Справ і Перший Предсідник Ради Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.

Михайло Чумаченко, (Чикаго, Ілл.) – Керманич Відділу Скарбів. Боголюб Свириденко ,(Бріджпорт, Каннектикат) – Керманич Відділу Молоді і Секретар Ради К. Г. С. ОСІДУ РУНВІРИ. Божедар Вергун – Головацький ,(Бризбон, Австралія) – Керманич Відділу Поширення РУНВІРИ.

Члени Ради Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ: Мирослав Лисенко,(Чикаго,Ілл.) – Предсідник Ради К. Г.С. ОСІДУ РУНВІРИ. Веданта Кулевич,(Лос Анжелос, Каліфорнія), Богдан Володимир Сурма ,(Сидней, Австралія), Петро Хім"як , (Чикаго,Ілл.), Людмила Феңько,(Естель – Манор. Ню Джерсі), Василь Козловський, (Рочестер, Н. Й.) Петро Грушецький, (Чикаго,Ілл.).

...(Фонтгілл, Онтаріо), Петро Цапар, (Сан Дієго, Каліфорнія), М. Петрочук, (Клівленд, Огайо).

Жіноча Рада ОСІДУ РУНВІРИ: Людмила Фенько – Голова, Веданта Кулевич – Перший Заступник Голови , Світанна Свириденко, (Бріджпорт Канектикат), Людмила Коваленко , (Ню Йорк,Н.Й.), Богуслава Коверна – Секретар, Соня Чумаченко (Чикаго,Ілл.) –Перший Заступник Секретаря, Анна Майгутяк (Денвер, Колорадо), Анна Скляренко,(Рочестер, Н. Й.), Євгенія Бабич – Скарбник, Зіна Підгурська ,(Ватерфорд,Онтаріо).

52 вітання на З"їзді було прочитано від українських діячів Англії, Австралії, Канади, США, Німеччини, Бразилії, Венецуели та інших країн. Студентка Люба Мирош прочитала листа від майора Чикаго Річарда Дж. Далея, в якому широко відомий в США майор вітає всіх делегатів Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ і бажає Їм великих успіхів у праці та підкреслює, що українці вклали великий скарб в культурне життя всіх мешканців Чикаго.

З"їзд , між іншим, постановив видати відчити , звіти,доповіді, постанови,вітання окремою книгою під назвою "МАТЕРІЯЛИ ПЕРШОГО З"ЇЗДУ ОСІДУ".

На фото: Людмила Фенько, Богуслава Коверна, проф. Петро Могилин, Боголюб Свириденко, Учитель Лев Силенко, Світанна Свириденко, Євгенія Бабич, Роман Фенько, Петро Цапар, Богдан Тарасюк, Соня Чумаченко, Анна Скляренко, Микола Петрочук, Іван Цапар, Мирослав Марків, Михайло Чумаченко, Мирослав Лозовий, Михайло Чорненко, Мирослав Лисенко.

5 – 6 серпня, 72 року в Чикаго, Ілліноїс, в залі Ляйонс Кетерінг Сервіс – 4306 Вест Норд Авеню відбувся Перший З"їзд ОСІДУ РУНВІРИ. 76 осіб брало участь у З"їзді.

Два дні були повністю присв"ячені духовним і організаційним справам. 20 Станиць ОСІДУ РУНВІРИ мали своїх делегатів. З"їзд обговорив і утвердив духовно-організаційні ЗАКОНИ, Статут ОСІДУ РУНВІРИ і загальним голосуванням обрав Керівні Органи.

Учитель Лев Силенко (Орлигора) – Керманич ОСІДУ РУНВІРИ. Мирослав Марків, (Чикаго, Ілл.) – Керманич Канцелярії Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ. Проф. Петро Могилин, (Ню Йорк, Н.Й.) – Керманич організаційного Відділу. Мирослав Лозовий, (Ню Йорк, Н. Й.) – Керманич Відділу Дорадчих Справ і Перший Предсідник Ради Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.

Михайло Чумаченко, (Чикаго, Ілл.) – Керманич Відділу Скарбів. Боголюб Свириденко, (Бріджпорт, Каннектикат) – Керманич Відділу Молоді і Секретар Ради К. Г. С. ОСІДУ РУНВІРИ. Божедар Вергун – Головацький, (Бризбон, Австралія) – Керманич Відділу Поширення РУНВІРИ.

Члени Ради Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ: Мирослав Лисенко, (Чикаго, Ілл.) – Предсідник Ради К. Г.С. ОСІДУ РУНВІРИ. Веданта Кулевич, (Лос Анжелос, Каліфорнія), Богдан Володимир Сурма, (Сидней, Австралія), Петро Хім"як, (Чикаго, Ілл.), Людмила Фенько, (Естель – Манор, Ню Джерсі), Василь Козловський (Рочестер, Н. Й.) Петро Грушецький, (Чикаго, Ілл.).

Ревізійна Комісія ОСІДУ РУНВІРИ: Іван Цапар, (Вайленд, Ню Джерсі), М. Чорненко, (Чикаго, Ілл.), Роман Фенько, (Естель – Манор, Ню Джерсі), Євгенія Бабич, (Монтреаль, Квебек).

Суд Побратимської Справедливости ОСІДУ РУНВІРИ: М. Орлів, (Чикаго, Ілл.), Богдан Тарасюк (Денвер, Колорадо), Богуслава Коверна, (Фонтгілл, Онтаріо), Петро Цапар, (Сан Дієго, Каліфорнія), М. Петрочук, (Клівленд, Огайо).

Жіноча Рада ОСІДУ РУНВІРИ: Людмила Фенько – Голова, Веданта Кулевич – Перший Заступник Голови, Світанна Свириденко, (Бріджпорт Канектикат), Людмила Коваленко, (Ню Йорк, Н.Й.), Богуслава Коверна – Секретар, Соня Чумаченко (Чикаго, Ілл.) – Перший Заступник Секретаря, Анна Майгутяк (Денвер, Колорадо), Анна Скляренко, (Рочестер, Н. Й.), Євгенія Бабич – Скарбник, Зіна Підгурська, (Ватерфорд, Онтаріо).

52 вітання на З"їзді було прочитано від українських діячів Англії, Австралії, Канади, США, Німеччини, Бразилії, Венецуели та інших країн. Студентка Люба Мирош прочитала листа від майора Чикаго Річарда Дж. Далея, в якому широко відомий в США майор вітає всіх делегатів Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ і бажає їм великих успіхів у праці та підкреслює, що українці вклали великий скарб в культурне життя всіх мешканців Чикаго.

З"їзд, між іншим, постановив видати відчити, звіти, доповіді, постанови, вітання окремою книгою під назвою "МАТЕРІЯЛИ ПЕРШОГО З"ЇЗДУ ОСІДУ".

На Першому З"їзді ОСІДУ Рідної Української Національної Віри 5–6 серпня 10972 року Дажбожого було, як показує регістраційний лист, присутніх 76 осіб – вони прибули, як делегати Станиць ОСІДУ РУНВІРИ, з провінцій Канади і багатьох стейтів Америки.

На фото: чолова група Учасників Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. Делегати Станиць ОСІДУ РУНВІРИ, які не могли прибути особисто (на перешкоді став страйк Канадійської повітряної лінії), прислали телеграми. В телеграмах вони зазначують, що своїм голосом підтримують Раду Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ очолену Учителем Левом Силенком (Орлигорою).

"Матеріяли Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ" будуть друкуватися в "Самобутній Україні" і будуть видані окремою книгою, будуть вони для документації передані до бібліотек США, Канади, Англії, Німеччини, Австралії та інших країн Вільного Світу, їхній тираж – десять тисяч примірників.

Пройдуть десятиліття, століття. І прийдешні покоління ім"я кожного Учасника Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ і ім"я Кожного, Хто прислав вітання Духовної і Організаційної ЄДНОСТИ, згадуватимуть з благоговінням – згадуватимуть, як Першого Прапороносця Української Духовної Революції. Перший З"їзд ОСІДУ Рідної Української Національної Віри – Духовне ЧУДО Доби атома і космічних завоювань – Торжество Української Людини. Сини і Дочки Українського Народу найбільш пригнобленого і поневоленого в Евразії, кинули священний клич Духовного ОНОВЛЕННЯ Людства, творення нових (досі незнаних) релігійних понять, почувань, богорозумінь і боговідчувань. Вони – нові люди на Плянеті Земній.

Святий Вогонь запалений на Жертовнику Великих Предків Індо-Европейської раси, ознаменовує величавий прихід Апостолів Правди і Науки. Так, як на руїнах Римської імперії постала імперія Християнської релігії, так тепер на руїнах імперії Християнської релігії і червоного Московського фашизму постане многотисячолітня імперія Духовної Весни Народів Плянети Земної. Історія покликала Український Народ – Народ великого серця і великих страждань, бути Провідною Силою Духовної Перебудови Людства.

ЛЕВ СИЛЕНКО

УКРАЇНСЬКА ДУХОВНА РЕВОЛЮЦІЯ

Дорогі Мої Побратими! Дорогі Мої Посестри!

Ми,рунвісти, внуки Дажбожі врочисто повідомляємо Світ, що Українська Духовна Революція, про яку сотні років мріяли кращі сини і дочки України, почалася!

Українська Духовна Революція ознаменовує відхід Українського Народу від жертовників Чужовір"я (від юдейської секти – тобто, від християнізму грекоримської інтерпретації, від комунізму москвинської імперської інтерпретації).Українська Духовна Революція іде, як сонячне світання, під прапорами Рідної Української Національної Віри!

Буде великий бій! Ми,рунвісти, йдемо проти Чорного світу в тисячу разів сильнішого за нас,але ми його переможемо! Ми – вибранці Матері –Природи. З нами іде Історія, Воля, Любов, Правда, Натхнення, з нами йде Дажбог – вічний і всюди сущий Датель Буття!

Дорожімо своєю кров"ю! Ми її багато пролели безтолково, неощадно. Ми її розхлюпували,як воду. Ми її (рідної добротної крови) багато пролели за греко-православіє, за греко–католицизм, за слов"янство, за московський комунізм. Ми цідили кров самі зі своїх ребер, ми гинули в тюрмах, конали на палях, горіли у вогні за віру Ісуса Христа, за віру Маркса–Леніна, за мир у всьому світі, за те, щоб між вільними бути вільними !

І ми сьогодні поклонниками Ісуса,Маркса,Леніна викинуті на смітник історії. Ми сьогодні не маємо в Україні навіть тих прав,які має собака. Собака має право боронити свою буду, коли інший собака хоче в ній поселитися. Ми,українці, не маємо права боронити рідної землі. На ній, не питаючи нас, селяться північні вторжники, а нашу молодь (наших дорогих дітей) вивозять на Сахалін, на Камчатку, в сніги Тюменії, на цілинні землі Казахстану. Мільйони українців живуть в Сибірі. Їм забороня сатрапія Тюрми Народів (СССР) "жить в областях Украины".

Ми,рунвісти, озброєні одержимою вірою і знанням. І великою національною пам"яттю. Ми ніколи не забудемо, що греки (хитропідступні християни) і печеніги (азійська кочова орда) на нашій землі довершили злочин. Вони в нечесному поєдинку над берегами Дніпра відібрали життя у правдоносного володаря України (Руси) Святослава Першого.

Меч Святослава,який був грецькою попократією тисячу років схований від народу, ми,рунвісти, сьогодні піднімаємо. Він у наших руках! Він загартований у боях з кочовою Азією і облудною Візантією. Він – не меркнучий символ Волі, Слави, Віри і Перемоги! РУНВІРА (Рідна Українська Національна Віра вчить нас, щоб кожна крапля української крови лилася тільки і тільки за справжнє народнє право святої України!

Лев Силенко

Син Святослава, Володимир зробив велику помилку, послухавши варяжських воєначальників і грецьких попів. Велика помилка зробила його великим. РУНВІРА вчить нас, що помилку краще виправити пізно, ніж ніколи. Сонце і Земля Вітчизни нашої для нас святіші за всі чужі "правдиві релігії",соціяльні системи . Сонце і Земля Вітчизни нашої – кров нашого Життя.

Ми переконалися, що жиди в "Біблії" поставлені понад все тому, що в їх справа Божа вважається справою жидівською. Греки у грецькому православії поставлені понад все. Вони грецьке православія підпорядкували національним грецьким інтересам. Римляни в римо–католицизмі поставлені понад все. Вони римо-католицизм підпорядкували національним римським інтересам. Москвини у москвинському комунізмі поставлені понад все. Москвини справу комунізму підпорядкували справі поширення границь москвинської імперії.

Ми від нині починаючи, читаємо рідну історію по рідному. Ми її очищаємо від греко – римо – москвинських цензорів і бачимо,як жорстоко на протязі тисячоліття ми були обдурені, окрадені, принижені, мордовані.

Шмагали нас канчуки Монгольської орди, а коли ми у муках стогнали, нам грек (Київський митрополит) – агент Візантії речав "Ісус терпів і вам велів, раби Божія, православні християни".

Зі всіх сторін,як скажені пси, кидалися на нас польські ізуїти, і коли ми рятували від обезчещення доньок наших, нам пан–отці милостиво рекли "Кесарові – кесарове, Богові – Боже".

Здерали шкіру з нас москвинські біло – червоні опричники, і ми не мали сил боронитися тому, що нам попи привили інстинкт покірности, рабської смиренности і невіри у власні сили.

З мук надлюдських, з принижень, зі старих болючих ран, з руїн і терпінь, зі згустків крови,яка віками лилася по степах святої України, народилися ми, рунвісти.

Ми,рунвісти, з Дажбожого коріння люди. Дажбоже коріння було сховане у глибинах нашої святої Матері Землі. І ні пожежі, ні коні орд азійських, ні панцери Германії і Московитії не мали сил його (Дажбоже коріння) стоптати і спопелити. Ні, нікому не вдалося і нікому ніколи не вдасться вмертвити коріння Дажбожої самобутности України!

Сьогодні (після тисячолітньої духовної неволі) Дажбоже коріння пустило молоде пагіння. Погіння пнеться до Сонця, воно спрагле життя і самоутвердження, імя йому – Перший З"їзд ОСІДУ Рідної Української Національної Віри! Ми,учасники Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ, горді, приїхавши з різних міст Канади і США, що ми стали самі собою. Ми по– своєму відчули і зрозуміли самі себе, і втішилися,як діти, і з радости появилися на наших очах сльози – очищаючі святі сльози Волі, Натхнення, Сили. Ми,звільнивши свої душі від многовікових кайдан чужовір"я, побачили яка вона (душа наша) широка і глибока,яка вона привольна і сильна, яка вона багата на любов, єдність, посвяту!

Побратими Мої, Посестри мої, я Ваш побратим, в ім"я Дателя Буття (великого Дажбога нашого), в ім"я минулого предків наших, в ім"я нашого сьогоднішнього Духовного Пробудження, в ім"я прийдешніх поколінь благословляю Вас, благословляю Єдність Мислення, Єдність нашого епохального Ходу, Єдність наших національних почувань! Благословляю множення рядів Української Духовної Революції!

Щоб ми були жертвенні й могутні в бою, нам потрібна віра – свята Рідна Українська Національна Віра. З її смолоскипами оглядаймо минуле, ідімо в сучасне й майбутнє. Ідімо так, як п"ять тисяч років тому йшли наші предки – оріяни до Індії, Месопотамії, Малої Азії, закладаючи вічні основи історії Індо – Европейської раси.

Українська Духовна Революція – священна боротьба за утвердження в Україні ідеалів РУНВІРИ. Перехід від Чужовір"я до РУНВІРИ відбуватиметься через знищення кривавого москвинського комунізму в Україні, відбуватиметься на принципі закону "Віра в Україні – УКРАЇНСЬКА. Українці мають богорозуміння українське так,як жиди – жидівське, індуси – індуське, японці – японське. Українська Духовна Революція – Вільна й Животворна Сила України,яка своєю [illegible]

[illegible] не вмішується в життя народів Евразії, і живе законом – кожний народ має право вірити в Бога так, як йому підказує його вільна душа, кожний народ має право на своїй землі мати таку соціяльну систему,яка відповідає особливостям його характеру.

Достойні народи ніколи не гніватимуться, що в руці Українця меч Святослава. Українська долоня чиста. Вона пахне добротним хлібом, людською щедротністю, а не німецькими крематоріями, московськими концентраційними лагерями, наркотичним ладаном ідолопоклонної візантійської ортодоксії, чадом ізуїтських священних інквізицій, на яких були спалені найкраща донька Франції Жанна Д"арк, великий син Чехії Іван Гус, на яких були спалені кості великого англійця Джана Викліфа і сотні тисяч інших кращих синів і дочок Европи.

Українська душа свята! Вона до зубів озброївшись, не вторгалася на чужі землі, щоб мирних законних жителів мордувати, гноїти в рабстві, переслідувати їхню мову і торгувати їхньою кров"ю,як це й нині роблять москвини.

Римляни, кажете, на хресті розп"яли Господа Бога народженого юдейською дівицею Марією?! Ми українці, маємо розп"ясти Диявола! І цим дияволом на нашій землі є та потворна гадина, яка тримає українців в духовній неволі, ця гадина повисла на шиї народу нашого червоним серпом Московитії і чорним хрестом Ватикану, і мучить душу України, рубайте її! Воля Українського Народу починається там,де кінчається духовна диктатура Ватикану, Московитії, Грецької ортодоксії!

Ніколи не забуваймо, що наш хід буде успішний тільки тоді, коли ми правильно знатимемо історію народу нашого. В ній приховані криниці сили нашої. В ній джерелить наша віра, зміст нашої природи.

Читаймо історію народу нашого не як книгу зоології чи ботаніки, читаймо її,як сторінки нашої святости, на яких пульсує трепетна душа нескоримого Українського "Я", на яких пульсує вічно лицарська і вічно жива кров Святослава Першого. Пізнаючи великого предка, ми пізнаємо себе.

"Коли князь Святослав виріс і став чоловіком, – каже оповідання занотоване в літописі,– він почав збирати багато хоробрих вояків, бо й сам був хоробрий і легкий. Не возив з собою возів,ні казана, не варив м"яса, тільки порізавши тоненько чи конину чи воловину, пік на вуглях і так їв. Не мав і шатра, а наспання підстелював підклад (що під сідлом був), а в голову-сідло, і такіж були й воїни його. А коли йшов на котрийсь край, то сповіщав наперед "Іду на Вас"".

Він мав природу гіттіта (скита). Він любив Дажбога, і боронив Дажбожу землю від орд Азії, від чужих богів Алаха,Саваота і їхніх пророків Магамета, Ісуса. Він знав, що мир і воля там, де сила. Він, ведучи військо свої проти в десять разів численніших армій Візантії, рік "Не зробімо сорому землі Руській, а ляжемо тут кістьми своїми! Я піду перед вами – як поляже моя голова, тоді промишляйте самі про себе!" І воїни, піднявши мечі , відповіли " Де,княже, твоя голова поляже, там і свої зложимо".

Греки стотисячною армією оточили десятитисячну армію володаря Святослава Першого. "І сталася

битва. Переміг Святослав, і побігли греки, а Святослав пішов під Царгород, розбиваючи по дорозі городи, що й досі стоять пусті",("Історія України",Михайло Грушевський,Винніпег, сторінка,10). Не був володар Святослав загарбником, він виганяв вторжників із землі предків своїх.

У 872 році,рівно тисячу років тому, володар Святослав, маючи 33 роки, закінчив свою земну дорогу і пішов у Святиню Духа Предків, де не має ні початку,ні кінця, де горять зорі світів немеркнучих, де не має ні смерти, ні заздрости, а де є сяйво Дажбоже, яке не можна ні уявою охопити, ні душею відчути.

Святослав–найдостойніший володар роду Людського,Він – совість Землі і Неба. Історик – грек Лео Діякон,студіюючи джерела сили і волі русичів, написав,що в русинів є така віра, що "русин не здається в полон", він свято вірить, що той "хто є рабом на цьому світі, буде рабом й на тому". Була зла,як бачимо з цих тверджень, поганська та ідольська віра України (Руси) Вона вчила русичів гордости і волі, вчила, щоб вони ні на небі, ні на землі не були рабами.

Ні Небухаднезар,ні Давид Юдейський, ні Олександер Македонський,ні Наполеон не володіли тими високими лицарськими прикметами,які були присущі володареві Святославові Першому. Прикмети благородства, високого душевного піднесення, вірності народові своєму привила Йому свята віра Руси (України).

Греки(ромеї) добре знали, що русичів (українців) можна поневолити тільки тоді, коли на їхній рідній землі від їх рудну віру (рідну духовність) забрати,або висміяти її і привити їм віру рабську (віру секти юдейської) – християнізм потворної грецької інтерпретації.

Літописець – ромей написав, що володар Святослав Перший був "середнього росту, сильний і кремезний,ніс мав короткий, світлі очі, голену бороду,мав довгі вуса і на голові чуб, виглядав суворо, був убраний зовсім просто, нічим не відрізнявся поміж інших, була чиста на нім полотняна одежа і єдина краса – золоте кільце у вусі, він був хоробрий і легкий, і ходив, як леопард". Він був останнім володарем України (Руси),якийісповідував рідну віру великих предків своїх ; в Його голосі, поставі відчувалася вольовість, безпосередня щирість, велика душевна краса.

Українці (раби – православні християни), великому синові України (Руси) – володареві Святославові ні одного пам"ятника за десять століть не поставили, жодним великим святом його ім"я не вшанували. Чому? Тому, що він не схотів зрадити рідної віри великих предків своїх. Він не вірив гречинам (ромеям), добре знаючи їхній підступний греко–православний характер, їхню торгівлю душами людськими,Христом,мощами, іконами. "Коли я прийму іншу віру, то моє військо сміятиметься з мене", рік володар Святослав. Військо України (Руси) – горді, непокірні й волелюбні внуки Дажбожі сміятимуться, коли їхній князь іншу віру прийме. Військо України (Руси) було горде своєю рідною вірою, і вважало приниженням стояти на колінах перед богом–юдейцем і його землякам – апастолами та їм подібними грецькими "архистратигами",тобто,"воєначальниками".

Українці (раби-православні християни) не рідного володаря Святослава, а жидів звеличили – жида Андрея Первозваного, жида архистратига Михаїла, жидівку Марію,грекиню Варвару, грека Юрія і їм подібний батальйон греко – юдейо – латинських преподобників.

Історик Петро Доміані пише, що латинський монах Боніфатій ходив до русичів (українців) у Київ ширити між ними віру Ісуса Христа. Він від їх бажав переслідування. Він хотів, щоб вони його мучили, бо мав намір потрапити на список святих мучеників римської церкви. Кияни – горді внуки Дажбожі були людьми високого достоїнства, релігійної толеранції. Вони не звертали уваги на монаха Боніфатія, рекли йому "у світі так буває, що кожний своє возхваляє". І він і не мучений, і без успіхів проповідницьких покинув Київ, і вернувся до Риму.

Греки і їхні агенти (монахи – русичі), щоб якось оправдати злочинне хрещення України (Руси) скомбінували "церковне казання", що русичі (українці) в жертву богам приносили людей, отже,мали віру "нечестиву", кумирську, дику.

Археологія ствердила, що хліборобські племена в жертву богам не приносили ні людей, ні звірів. Хлібороби богам жертвували зерно, навар з трав, гриби,ягоди, тобто, все те, що їх дарила велика Мати Земля.

Хлібороби обожнювали свої жертовники і нікому не дозволяли їх осквернювати. Коли пришелець з Варягії (купець Іван – агент Візантії), живучи в Києві, почав висміювати звичаї і обряди України (Руси), кепкувати з веснянок, писанок, дзбанків,які стояли на кладовищі біля могил, вони (наші предки) забили його (варяга купця Івана). Греки, фальшиво інтерпретуючи цю подію, рознесли вість, що Україна (Русь) приносить людей в жертву богам. Справді, греки приписали українцям (русичам) ті криваві релігійні ритуали,які присущі були грекам.

Відомо, що греки були особливо жорстоким плем'ям, їхні мисливське життя, бідна земля, безводдя, їхня прив"язаність до вина робили їх і розпусними ісхильними до кривавих ритуалів. Вони богам в жертву приносили своїх синів і доньок , і ці їхні криваві ритуали яскраво відображені в їхній літературі.

Еврипід у драматичному творі "Іфіґінія" пише, що "Дівчину потребують на жертовник Артеміди", "Цар Аґамемнон :"О,ні, мені більше не має повороту, і ножа від дочки я відхилити не в силі". Історики Греції твердять, що Іфіґінія була зв"язана, покладена на жертовник Артеміди і через її шию був простромлений ритуальний ніж (вузький і довгий), Іфіґінія на жертовнику поступово блідла,стікаючи кров"ю.

І жиди не були хліборобами, їхне кочове життя відображене в їхніх жорстоких релігійних ритуалах. Наприклад, Ефтай – жидівський воєначальник, і ось "найшов на Ефтая дух Господень. , він двинув проти Амоніїв" і "подав Господь їх на поталу йому". Ефтай, щоб подякувати Господові Богові Саваотові за те, що він був такий добрий і дав "Амоніїв на поталу", вирішив на жертовнику Господа Саваота зарізати свою доньку.

І донька "Просила тільки панотця свого :"Дай мені ще два місяці пожити, піду в гори та й оплачу своє дівоцтво з подругами своїми". "Як уплило ж два місяці, вернулася вона до панотця свого, і він справдив на ній обіт свій, що ним обрік себе, і вона не взнала мужа. І ввійшло в звичай в Ізраїлі, що з року в рік ходили ізраельські дівчата голосити по дочці Ефтая Галаадянина, через чотири дні в році", (Книга Суддів,гл.11, вірші – 29 – 40).

В українському греко–католицькому журналі "Лоґос" пишеться ясно, що "Ісус не виступав проти порядків Єрусалимської синагоги і тим більше не зневажав її, а не противився приписам старозавітної релігії, тільки виступав проти приниження тієї релігії ..."

Справді, Ісус не поборював нехристиянської рідної віри жидівської, чому ж ви, українці – чужовіри, не йдете дорогою Ісуса – Бога свого!? Чому ж ви осквернюєте, спотворюєте і поборюєте нехристиянську рідну віру українську. Ви намагатиметеся оправдатися, кажучи, що українська віра дохристиянська була поганською. Не спішіть обкидати болотом святощі предків рідних! Я вам докажу, тримаючи в руках "Біблію", що жидівська віра тако ж поганська, жиди практикували приношення дітей в жертву Саваотові, вони дві тисячі сімсот років тому зображали свого Бога у вигляді "льва речащого" – огляньте печать царя Ієробоама і особисто переконаєтеся в цьому. А може у вас мораль така, що для вас жидівське поганство пахне, а українське – смердить? Коли так, то хто ви є: півжиди і півукраїнці, у вас не має цілісної української ментальности, ви люди з душевною роздвоєністю, якою обрядово калічитеся.

Ви жерці (ереї) грецького православія речете, стоячи біля юдейських кивотів, що в Україні (Русі) була віра ідольська, що русичі в жертву богам людей приносили, ви говорите неправду! Ви звете юдейську "Біблію" святою, дарма, що там виразно описується, як текла кров дівчаток і хлопчиків на жертовниках "Господа БогаСаваота". Ви благоговієте перед грецькою ортодоксією, дарма, що на її жертовниках густо лилася кров християн і нехристиян, ви своїми церковними казаннями деморалізуєте мій народ!

В журналі "Розбудова Держави" (ч.18–19,55,56 роки), виданому українськими націоналістами) я читаю "Люди плакали, коли бачили, як з наказу Володимира статую Дажбога волокли по місті".

Який злочин чиниться в Україні (Русі), що так гірко плачуть матері?! Греки христять Україну (Русь). Вони мають диявольску прив"язаність всіх христити, вони готові й Ісуса Христа христити, аби тільки за ритуалами грецькими. Вони христять хитрістю, намовами, мечем, кропилом. Наприклад, візантійський імператор Лев Ісаврянин (717 –741 роки) "наказав року 722 силою охрестити своїх юдеїв, і тих охрестили. Так само він був наказав силою охрестити монтаністів, але ті зійшлися в одне місце й спалили самі себе", (митрополит Іларіон Огієнко). Українські матері не спалили самі себе – вони плачуть.

Плачуть матері, діти, плаче молодь, плачуть мудрочолі сивобороді діди – волхви, плаче гостинна і завжди велична душа України. Гречини, змовившись зі своїм зятем – князем Володимиром (тепер Базилієм) "волочать статую Дажбога" по вулицях Києва. Ой, не статую вони "волочать"! Вони волочать під глум грецької попократії святий символ України (Руси) – символ Її Духовної Волі і Сили, вони волочать ікону (образ) рідного Бога, і принижуючи Його, вони принижують душу українську, її світлі почування.

Літописці твердять, що статуя Дажбога була вилита зі щирого золота і мала срібні вуса. Натхненні київські скульптори дали Дажбогові найдостойніші риси богатиря – русича : вольовість, високе благородне чоло, віра в себе, гострий зір, душевна доброта , нескоримість. Чому із золота? Українці (русичі) були багаті на золото, їхні предки у могилах золотом обсипані спочивають. Вони мали переконання, що той, хто володітиме золотом, стане паном світу, і їм здавалося, що й греки і жиди з цією істиною ознайомлені, але не хочуть про неї голосно говорити, прикидаються, що не люблять "золотого божка", глиняний "правдивіший".

"Оженившись зі сестрою грецького цісаря, Анною, Володимир спровадив з Греції єпископів і священників, що весною в 988 – 989 роках охрестили Україну. Ясно, що вся духовна ієрархія була грецькою по- національністю", ("Світло", український католицький журнал, число 8, 15.4.1954 рік). Грекам, які не знали мови української, які не розуміли і не хотіли розуміти душі української, грекам, які притаювали глибокі почуття помсти (вони пам"ятали походи Олега і Святослава на Візантію), віддав князь Володимир на духовне знущання свій народ, і вони на протязі віків робили над ним найжорстокіші експерименти.

В сонячному граді Кия, там, де стояла святиня Дажбожа, де кияни щоліта врочисто святкували свято мами Лель, де квітнули у вінках дівчата вродою красиві, як схід сонця і плодовиті, як земля, де юнаки (яр тури) м"язисті стояли зі стрілами і смолоскипами, де духовні провідники єднали мислі і почування народу навколо вогнистого тризуба (небесного знака Дажбожого), там князь Володимир на пораду зайдів (греків – попів) спорудив церкву "Трьох святих", так звану "Трьохсвятительську", і цими "трьома святими" були греки , а там, де століттями стояла святиня Дажбожа, сьогодні, як твердять археологи, стоїть "Десятинна церква".

Історик М. Аркас пише:"Володимир почав забирати від батьків дітей силоміць і віддавати їх в науку на попів". "Матері плакали по дітях, наче по мертвих, бо ще не утвердилися у вірі", (з Літопису). Українські матері "ще не утвердилися у вірі", яку Володимир привіз з Греції. І я, читаючи про цей плач материнський, пригадую епоху колективізації, селяни плакали по господарствах своїх, наче по мертвих, бо ще, як казали комісари Леніна, "не утвердилися в комунізмі".

Плач матерів святий : то їхніми серцями плакала туга за рідною духовістю. Між Дажбогом і матерями існувала таїна святая – таїна материнської інтуїції, таїна, яка єднала матерів із духом їхніх предків, з їхніми дітьми і потомками, то материнськими серцями плакала Україна (Русь), підсвідомо відчуваючи що дні Її волі, сили і слави гаснуть і над Нею впаде мряковинням понуре іконописне чужовір"я.

Ви жерці (ереї) грецького православія речете, що греки на Русі (Україні) поборювали "віру поганську". Греки на Русі (Україні) поборювали всі прояви самостійного українського мислення, і вони не звертали уваги чи те мислення християнське чи поганське. "Київський "митрополит Юрій, грек, ще в 1070 роках не вірив у святість Бориса і Гліба", ("Українська церква між заходом і заходом", Григор Лужницький, сторінка 52). Київський митрополит грек Юрій не вірив у святість Бориса і Гліба, бо вони були русичами незанотованими на списку вірних агентів Візантії. Греки безцеремонно проголошували святими тих русичів, які були "їхніми".

Греки забороняли монахам (русичам) друкувати християнські книжки, щоб часом не постало суто українське тлумачення християнізму. Вони їм сотні років забороняли мати друкарню в Києво – Печерському монастирі. Вони прагнули (і це була головна суть греко–православія), щоб Україна (Русь) була вічною смиренною духовною колонією Візантії.

А ви жерці (ереї) грецького православія речете, що греки принесли на Русь (Україну) світло, волю, мораль, правду, любов, азбуку. Арабський письменник Ібн Едін Недима перед хрещенням Руси (України) писав, що українці(русичі) мають своє самобутнє письмо, і

коли хто помре, то на гробниці пишуть ім"я померло – го. Вони (греки) принесли на Русь (Україну) не віру , а отруту. Краще б Українська Душа була чиста, незай – мана, ніж безжалісно спотворена недобросовісними зай дами.

Я кличу кожного українця,який любить свою Віт – чизну, пробудитися. І щодня пам"ятати, що тоді, коли греки охрестили Русь (Україну), русичі – українці пе – рестали творити свою культуру, вони почали захоплю – ватися акультурацією (запозиченням чужих культур). Їхні князі почали запроваджувати грецькі звичаї, ма – нери, смаки. Вони одягнулися в грецькі ризи, і цим се – бе відокремили від рідного народу.

Відомий син Персії Магамет Аль – Аухі у своїх творах зазначив, що русичі, прийнявши грецьке хрис – тиянство, не могли вже воювати,вони здеморалізувалися, між ними погас дух великого Святослава Першого.

Григор Лужницький у книзі "Українська церква між сходом і заходом", твердить, будучи сам християнином, що греки – митрополити,які сиділи в Києві, мали на меті перш за все "здеморалізувати Український Народ, бо щойно тоді можна буде з нього зробити колонію","Занепад моральних вартостей – перша і головна причина упадку Української держави". Там, де на чо – лі духовного життя народу стоїть чужинець, або свій вимуштруваний чужинцями, народ не може мати високої національної моральної вартости.

Ми,українці – русичі були віками прив"язані до грецької віри так,як пес до воза: куди віз котиться , туди й пес тягнеться. Греки били поклони в Києві до греків Георгія,Варвари і ми їх наслідували.

Греки славили в Україні (Русі) грецьке православія і ми їм помагали, греки міняли греко – православні канони і ми міняли. Греки в Україні (Русі) палили наші дохристиянські літописи і ми їм помагали. Греки в Україні (Русі) славили грецькі дохристиянські літописи (многобожне писання Плятона,Аристотеля) і ми їх славили. Греки нам в очі на нашій землі казали, що ми варвари (чужинці – півзлодії), а греки – богоносці, і ми їм вірили.

"Чи не добре було б нам, браття,старими словами ратних оповідань почати про Ігорів похід, Ігоря Святославича?", (Слово про похід Ігоря). Справді, були "рат – ні оповідання" писані "старими словами" дохристиянської України (Руси). Вони (літописи,які втілювали самобутню мудрість внуків Дажбожих) були спалені духов – ними вторжниками греко – православної віри, щоб прийдешні українські покоління не знали якого вони роду і сліпо (і со страхом) вірили грецькому православію і юдейській "Біблії".

Греки вбили в Україні все українське чисте,рідне, святе. І їхній вірний єрей без сорому рече "Увесь наш український дух,як народу,усю нашу духовну культуру прищепила нам Візантія!",(митрополит Іларіон Огієн – ко, "Візантія і Україна", Винніпеґ, 1954 рік, сторінка-десята).

Віра велика, а мудрости не має. Радійте, що Ві – зантія дала нам, православним християнам, те, чого сама ніколи не мала – дала нам "увесь наш україн – ський дух". Ні, ніколи не створить держави той народ, який матиме таких духовних провідників,як митрополит Іларіон Огієнко і його чревоугодне чадо.

Думаймо, "усю нашу духовну культуру прищепила нам Візантія". Значить, наше не наше?! Все, що "наше" нам "прищеплене", і коли б хтось цю злощасну "прищепу" від нас відірвав, ми б були,як твердить митрополит Іларіон Огієнко, "нагими,як мати народила". От шкуродери, здерли з людини шкіру, і потім голосять,що вона родилася без шкіри!

Слухаючи духовну науку провідника – митрополита Іларіона Огієнка, жити не хочеться : в українця робиться на душі така досада, така огидь до себе – такі принизливі почуття меншої вартости, що їх можна втопити тільки в шинкові, або у філософії , що " ми раби плохі і мирні,чужинці, ідіте і пануйте над нами". "Яремо,гершту, хамів сину, піди кобилу приведе, по – дай патинки господині та принесе мені води". Ігнеть - ся Ярема – гнеться православний християн, бо вірить, що коли звільнить свою шию з ярма, сміятимуться люди, він буде "нагий,як мати народила"..

Коли українець хоче знати правду про страшні злочини,які довершила в Україні греко – католицька релігія, хай читає писання українських греко – православних попів, вони про себе пишуть неправду, а про своїх колег (греко – каталицьких попів) – правду.

Коли українець хоче знати правду про страшні злочини,які довершила в Україні греко – православна релігія, хай читає писання українських греко – като – лицьких попів, вони про себе пишуть неправду, а про своїх колег (греко – православних попів) – правду. Їхні писання треба видати в одній книзі під назвою , "Ми про себе", і тоді всім стане ясно, що жодний народ в Европі так по – рабському себе не підпорядкував християнізмові греко – латинськоїінтерпретації, як народ Український, і в цьому схована таїна його жахливої многовікої національної трагедії.

Тисячу років Україна не мала днів – над нею ле – жали ночі візантійського християнізму, і сьогодні во – на до таких меж зхристиянізована і зкомунізована ,що не може пізнати сама себе, не може розуміти сама себе. В її столиці її мова осміяна, її мова – мова колхозних рабів і лакиз – поетів,які за п"ятак звуть рабство "щасливим життям".

Вона (її мова солов"їна і ніжна – мова оріян – творців ведійсько го санскриту) була принижена гре – ками – митрополитами, москвинськими священними си – нодами, вона сьогодні переслідувана ленінською шові – ністичною националною політикою.

Тисячу років Україна не мала днів – над нею постійно пролітали гураґани азійських ошалілих орд , її осквернювали здичавілі пірати Московитії, пишно зхаміла польська шляхта – здегенеровона орда ізуїтів. Вона,Україна, мила і добротна за сльозами світу не бачила, за стогоном своїх катованих синів світу не чула, а її ереї Ісуса читали в чаді кадил юдейські Псальми. Її нині шамани Леніна читають, її синів катуючи , маніфести "соціальної ленінської справедливости".

Тисячу років Україна не мала днів. Понуре Роз – п"ятіє душило її. Латино – юдейо– грецькі святі зображені на іконах, виглядають,як хорі на сухоти, окаті во – ни і по – диявольському строгі й караючі, в їхній обличчях погасле життя, не має надії, від їх віками віяло кам"яною печерною сирістю, і все це приголомшувало виснажену душу України.

І сьогодні замість цих ікон на стінах висять роз – червонілі ідоли московського комунізму, тобто, іко – ни творців масових винницьких могил, голодівок, кон – центраційних лагерів, масової колективізації.

Тарас Шевченко пише, що жадна крови і мук, москвинська цариця Катерина Друга "розпинала нашу Україну". Вона "розпинаючи нашу Україну" , давала духов –

ним школам матеріяльну допомогу, вона,християнська імператриця дала наказ Київській академії, щоб вона приймала в науку тільки дітей священиків, священики були її вірними агентами – пропагаторами русифікації, "укротітелями" непокірних малоросів,які не хочуть давати данини.

Українець (греко – православний архімандрит Іонікій Голятовський у церквах,як твердять історики, піднявши хреста речав: " Пречиста Діва має місце між людьми тільки тому, що люди посполиті дають панам данину". Отож, православні християни,давайте панам (московинським і варшавським зайдам) данину – худобу,віск, мед,прядиво, збіжжя, шкіру, щоб часом вас не лишила "Пречиста Діва".

Українці – християни в ім"я віри Христової вічне дівоцтво признали не українській дівчині, а жидівській, і цим принизили своїх доньок, визнали їх вічними грішницями, які мають покутувати за гріхи здійснені чужинцями десь на чужих землях.

Гетьман Іван Мазепа вірно служив греко – православії. Він посилав великі дари,наприклад, Палестині – 30 тисяч золотих дукатів. Він посилав золоті дари єпископам Греції, Болгарії,Молдавії, Волощині, Сербії,Польщі, Литві. Він подарив великі золоті скарби, щоб "Біблія" була перекладена на арабську мову.

Гетьман Іван Мазепа обіклав діямантами казкової вартости,"Біблію" і подарив її монастиреві в Палестині. Він за свої кошти відбудував монастир святого Сави в Палестині. Він фінансував монастирі на горі Афон, на горі Синай. Він був проклятий тими, кого він фінансував. Чому?

Монах Никонор везе в Московію цареві Петрові Першому донос на гетьмана Івана Мазепу. Донос написав піп Іван спільно з Кочубеєм. Українці – попи мобілізували все населення України проти гетьмана Івана Мазепи, бо він,мовляв, "зрадник православія", він спілкується з протестантом (королем Швеції Карлом 12), який під час обіду не христиться, має "нечестиву віру."

Знаючи попів,як доносщиків,які готові за віру греко – православну, торгувати кров"ю рідного народу, літописець пише : "Якщо йому,гетьману Самойловичу, траплялося виїжджати кудись, наприклад, на лови і стріти священика, то він уважав таку зустріч за нещастя,дарма, що він,гетьман Сомойлович, сам був сином попа .

Від 1721 року до 1725 – го з України вивезли Московинські жандарми 150 тисяч найкращих юнаків на будову Петрограду. В народі досі живе прислів"я, що Петроград споруджений на крові і кістках Українського Народу. Тих юнаків,які від виснаження падали в канавах, прикидали камінням, муруючи основи московинських палаців.

І коли матері оплакували долю синів своїх, їм українець митрополит Стефан Яворський, українець архиєпископ Феофан Прокопович, протопоп Максим Филимонів і тисячі їм подібних греко – православних христоугодників,рекли :"Православні християни,блаженні вбогі духом, бо вони внаслідують царство небесне", і "любіть ворогів своїх", "терпіть,Ісус терпів і вам велів", і "виконуйте заповідь Мойсея,- не вбий".

Мойсей був у Єгипті огорнутий великими пишнотами, славою. Він зосереджував у своїх руках силу й владу Єгипту. Він був певний, що він єгиптянин ... рівна. Та,довідавшись, що він жид, він поставив долю свого народу вище всіх своїх особистих благ. Чуєте,українці-митрополити Стефане Яворський,Феофане Прокопович і вся ваша мертва і жива чорноризна братія, Мойсей у Єгипті став в обороні своїх гноблених земляків. Мойсей на єгипетській землі, на очах єгиптян,як пише "Біблія", особисто замордував єгиптянина, який знущався над жидом. Мойсей – убивець, Мойсей – пророк і учитель жидівського народу, Мойсей – улюбленець Господа Бога Саваота!

Патріярх Візантії Іоан Злотоустий (354 – 407 роки) у Константинополі, пояснючи вбивство довершене пророком Мойсеєм, речав : "І що ж, скажіть мені, йому треба було робити? Знехтувати нанесену обиду і зло дане народові!?", (Іоан Злотоустий, Том П"ятий, книга друга, видання С – – Петербурзької Духовної Академії, 1899 рік).

І що ж, скажіть мені, я маю робити, дивлячись, як архієреї Ісуса і комісари Леніна наносять обиду й зло моєму народові!? Я люблю мій народ і мені болить,коли болить народові моєму! Що ж я маю робити!? Самуїл Миславський (1783 - 1796 роки) – митрополит Київський наказом виданим в 1784 році забороняє в Україні вживати мову українську. Він при допомозі московинських жандармів впроваджує мову катів –Катерини Другої і Петра Першого. Він пише у своїх церковних наказах, що мова Українська "Богові противна."

Він наказує Київській Академії дітей українських вчити історії і географії "на чистом русском языке" і обовязково "по правилам напечатаным в Москве", - так, "ставши митрополитом,Миславський, рішуче попів політику Катерини. Це цей Миславський переверцув Українську Київську Академію на російську. Це він пильнував аби завести в Академії та й по всій Україні чисту російську мову", (проф. митрополит Іларіон Огієнко).

Гавриїл Кременецький – митрополит Київський , українець,видає "Кодекс", щоб мова українська щезла, бо вона "оскорбляє Господа Бога Христа". Ректор Київської Могилянської Академії, архієрей український греко – православної церкви Теофан Прокопович перший особисто привітав Петра Першого з перемогою під Полтавою і піддав думку Петрові Першому , щоб він проголосив себе "всероссійським монархом". Він створив "Духовний Реглямент", в якому зазначив, що коли священник під час сповіді почує щось мазепинське, тобто, "небогоугодне", то має про це повідомити в "Тайную Канцелярію", або в "Преображенськи полк" .

Вони, київські архиєреї віри греко – православної "рішуче вели політику Катерини", тобто, політику духовного і тілесного мордування Народу Українського, і Народ Український їм вірив, вірив, що так Христу Богові угодно. І коли б в ті часи був хоч маленький Український Мойсей, він би з ними, з архиєреями віри греко православної повівся так, як повівся жидівський Мойсей в Єгипті з єгиптянином.

Митрополит Галицький (Львів) зконфіскував, використовуючи чужих жандарів, наклад збірки народних пісень і переказів "Русалка Дністрова" і знищив у церковному підвалі тому, що це був перший журнал писаний українською мовою.

В 1903 році в Галичині греко – католицькі панотці звернулися до австрійської поліції, щоб вона заборонила читати "Кобзар" Тараса Шевченка, бо "діяльність ... утрудняються" . В 1912 році пан–отець Й. Кобилецький писав, що "Тарас Шевченко не є гід –

ним пошани з боку греко – католиків".

Коли Львівський Університет хотів дати Іванові Франкові становище професора української мови і літератури, то українець (греко – католицький митрополит Сельвестер Сембратович (1836– 1898 р.р.) звернувся до поляка – намісника міста Львова, щоб він маючи силу, не допустив Івана Франка на становище професора Львівського Університету.

Іван Франко – світлочолий і великодушний каменяр, ідучи вулицями Львова, плакав. Він сльозами великої душі своєї зрошував святу Галицьку землю. Він палко любив рідний народ. Він не мав хліба для маленький діточок своїх. Він був вигнаний з "Просвіти". Він вичерпав із серця свого всі свої сили для рідного народу, а коли помер, його тіло почорніло в польському похоронному заведенні" між тілами померлих львівських злодіїв, волоцюг, алкоголіків бездомних і всіми забутих.

"Невірство,атеїзм,крайня безбожність,яка ширилася від кілька десят літ між українською молоддю, це робота Івана Франка", ("Праця", українська греко – католицька газета). Боротися за кращу долю народу, "це крайня безбожність", а згноїти в церковному підвалі наклад журналу "Русалка Дністрова", тільки тому, що він писаний мовою українською, це "подвиг правдивої віри християнської.

І сьогодні дехто каже, що " це було давно, тепер наші пан – отці великі патріоти, невідмовляються навіть панахиду відправити в честь Коновальця, коли їх добре попросити". Погоджуюся, що між нашими пан – отцями є й добряги, але вони в дуже тяжкій ситуації. Їхні парафіяни такі національно несвідомі, що на патріотизм пан – отця дивляться, як на ересь, або партійну політику. Вони (наші пан – отці) в основному вірні духовні солдати Ватикану.

"Діти, викиньте своє українське серце на смітник, тут воно вам непотрібне", так сьогодні каже українській молоді їхній душпастор – отець Д. Ґреськo в Клівленді,США, про що й повідомляє журнал "За Рідну Церкву" (офіційний бюлетень Комітету Оборони обряду і традицій української католицької церкви, серпень – вересень, 1966 рік.

Ні, діти не слухайте пан – отця Д . Ґреська! Він для вас духовно чужа людина. Не викидайте свого українського серця на смітник, не викидайте! Ваше серце ваше, вам його дала рідна ваша мама, бережіть його,і особливо бережіть в ньому святий вогонь української духовости, в ньому пломеніють ідеали Рідної Української Національної Віри. І за такі мої слова пан – отці звуть мене "крайнім безбожником", "ідолопоклонником", кажуть, що я воюю проти всього світу, о,діти України! Краще воювати за волю Рідного Народу проти всього світу, ніж бути рабом усього світу !

(продовження в слідуючих числах "Самобутньої України").

ВІД РЕДАКЦІЇ

Дорогі Читачі

Відповідаючи на Ваші запитання, повідомляємо, що про теософію Рідної Української Національної Віри, а також – обряди освячення дитини, поховання, вінчання, про етику, історіософію, закони правильного життя, моральні принципи, духовні постуляти Ви довідаєтеся, придбавши у нас такі книги :

1. "МУДРІСТЬ УКРАЇНСЬКОЇ ПРАВДИ"
(Українці і їхні звички . Слідами Правди. Слово. Довір"я. Віра. Треба знати. Не відступаючи від правди. Щоб не докоряли нащадки. Любов. Справи. Мова Думки.
Ціна – 1 дол.

2. "ЩО УКРАЇНЕЦЬ ПОВИНЕН ЗНАТИ?"
(Форма і Зміст. Обряди. Календар. Рунтато (учитель). Плач . Принцип. Похорон. Дажбог. Кардинали. РУНВІЗМ. Оріяна.
Ціна – 1 дол.

3. "ЗАКОНИ ПРАВИЛЬНОГО ЖИТТЯ"
(Дух Життя. Чи знаєте? Корм. До Рідного. Перемога. Закони. Рунвісти. Дар і Кара. Молитва. Заповіді. Тривога. Свята Вечеря. Загадку розкрите. Перемагати. Хто вони ? Національні імена. Три сили.
Ціна – 1 дол.

4. "ПЕРЕВТІЛЕННЯ".
(О С І Д У . Всесвітня історична подія. Обман . Друге Травня. Скажіть про це всім. Купала. Як падала Русь ? Хвороба і Ліки. Вони християнізують Русь? Перевтілення. Так говорить Орь Світ. Трипілля. Вбивець. Юний рунвіст .
Ціна – 1. 50 ц.

5. "ДіТИ І РОДИЧІ".
(Освячення. Створення нового "Я". Рим і Чужі Релігії. Діти і Родичі. Видибай, Боже, видибай! Охристили і Продали. Чому потрібний культ пповідника ? Що вище мудрости? Різдво. Поховання. За нашу духовну окремішність.
Ціна – 1. 50 ц.

6. "СВІТ І ЙОГО ТАЇНИ"
(Людина і Безмежність. Світ і Його Таїни . О С І Д У – Сила Українська. Ми РУНВІРОВ озброєні. Людина і Її Свідомість –1,2. Матеріяли Першого З"їзду О С І Д У Р У Н В І Р И
Ціна – 2 дол.

1. "Мага Врата" (Лев Силенко), 1 дол.
2. "Сотворення Світу" (Іван Франко), 2 дол.
3. "Створення нового " Я " (Лев Силенко) в українській і англійській мовах - 50 цен.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ
ПОШИРЮЙТЕ
"САМОБУТНЮ УКРАЇНУ"!

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ
Рідної Української Національної Віри

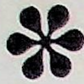

Веданта Кулевич – 200, В. Катречко – 100, Інж. М. Лавренко – 10, М. Лозовий – 1055, М. Марків – 1000, І. Міненко – 100, М. Остафійчук – 100. Анна Скляренко – 500, Р. Пироженко – 100, Б. Свириденко – 850, П. Шах – 200, П. Воскобійник – 100, П. Хім'як – 1000, М. Чумаченко – 1000, Р. і Л. Фенько – 500, І. Марусенко – 100, Ляшенко – 360, А. і О. Білоус – 100.

Ф. Мирош – 100, М. Чумаченко – 50, М. Лисенко – 20, Богуслава Коверна – 150, Анна Скляренко – 25, Є. Бабич – 25, Р. і Л. Фенько – 100, Ю. Боєчко – 5, Д р. Богдан Загутович – 211, М. Михайлевич – 20, М. Оношко – 50, М. Додяк – 25. С. Дякун – 25, Т. Бобрівник – 10, М. І. – 25, Р. і Л. Фенько – 100, І. Сахаревич – 25, І. Чорненко – 150,

Петро Хім"як – 150, проф. П. Могилин – 100, С. Арсієнко – 100, Р. Фенько – 100, Є. Бабич – 200, І. Цапар – 25, Б. Книш – 20, І. Міненко – 12, С. Арсієнко – 17, Л. Фенько – 50, В. Майґутяк – 20, П. Городецький – 100.

П. Цапар – 10, Т. Бобрівник – 10, Л. Пойнта – 5, М. Кузів – 4, Б. Бобрівник – 15, В. Майґутяк – 20, В. Мудрий – 5, В. Засадний – 10, П. Цапар – 10, Б. Тарасюк – 10, І. Івахів – 10, Б. Тарасюк – 100, В. Лужний – 10.

В. Савицький – 5, Б. Свириденко – 25, О. Наріжний – 5, Є. Бабич – 83, М. Поліщук – 25, Є. Бабич – 5, П. Цапар – 10, М. Семенець – 10, С. Арсієнко – 25, П. Костур – 100, Т. Завертайло – 20, М. Лихо – 5.

П. Цапар – 40, О. Несевич – 10, Анна Петрів – 75 (збіркова листа), В. Ф. – 10., І. Зінченко – 10, А. Білоус – 5, В. Козловський – 20, В. Панасенко – 10, Р. і Л. Фенько – 50, О. Решетняк – 20. В. Губицький – 10.

П. Цапар – 50, І. Кисіль – 10, А. Мартинець – 5, І. Павлюк – 10, М. Новак – 5, М. Чумаченко – 20, З і Й. Підгурські – 40, М. Оношко – 10, П. Хім"як – 25, Богуслава і Богумил Коверні – 75, М. Лозовий – 100, Т. Н – як, – 10, В. Козловський – 20, проф. П. Могилин – 50, О. Кармелюк – 20, В. Козловський – 60, М. Марків – 20, П. Діловський – 12, І. Тимченко – 50, А. Владарчук – 20, А. Баранович – 20,

П. Цапар – 30, С. Арсієнко – 20, М. Корнієнко – 25, П. КОСТУР – 500, М. Корнієнко – 120 І. Тимченко – 55, П. КОСТУР – 505, І. Кисіль – 10, В. Панасенко – 10, І. Цапар – 20, Т. Завертайло – 20, Є. Бабич – 57, – А. Седловський – 10, Б. Вергун – Головацький – 170, М. Мироненко – 50.

ПРИМІТКА:

Жертводавцям посилаємо (рахунки з правом на "текс екземпшен". Будемо вдячні, колин хтось повідомить нас, що ми через помилку забули згадати імени того чи іншого жертводавця .

"МАГА ВІРА".

З редакційної пошти

Про історичний Перший З"їзд ОСІДУ РУНВІРИ будуть тепер і в майбутньому писати літописці. Скажу два слова – Перший З"їзд ОСІДУ Рідної Української Національної Віри пройшов ВЕЛИЧАВО!!

Це був перший З"їзд в моєму житті, де була братерська організованість, взаємне національно ідейне порозуміння, віданість святій національній ідеї, високий натхненний патріотичний рівень делегатів та любов між ними, взаємодовір"я і жертвенне ставлення до тієї ідеї, в ім"я якої всі приїхали , подолавши тисячі миль!

В тому, що З"їзд пройшов з великим і врочистим успіхом є велика заслуга всіх нас, а особливо нашого дорогого Учителя Лева Силенка, якого всі делегати Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ привітали вставанням з місць, як тільки він перед початком З"їзду появився в залі.

З"їзд положив початок дії ОСІДУ РУНВІРИ, як великої і монолітньої родини РІДНОВІРІВ. Ніхто з делегатів не скаже, що я переборщую, пишучи, що на Першому З"їзді ОСІДУ РУНВІРИ всі чулися новими людьми, люди плакали з радости, що на душі порвали духовні кайдани чужовір"я і стали вільними людьми Рідної Української Національної віри !

ПРОФ. ПЕТРО МОГИЛИН.

Від видавництва.

Дорогі Читачі! "Самобутня Україна" за вересень і жовтень вийде в кінці жовтня, або на початку листопада, а потім , як і раніше, виходите ме щомісяця

Друкуватимуться в "Самобутній Україні" нові документальні твердження про Праісторичну Україну пов"язані з поїздкою Учителя Силенка до Месопотамії, а також – Матеріяли Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

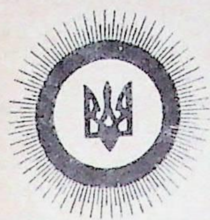

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174
Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

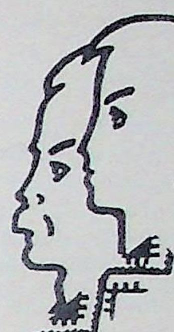

"Встала Правда у жилах
Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря").

"Дажбожий Внук — значить
Народ Український",

М.Грушевський.

№ 69,70, ВЕРЕСЕНЬ,ЖОВТЕНЬ.

10.972 рік Дажбожий.
Місячник. Шостий рік видання.
Річна передплата 3.50 дол.

УКРАЇНСЬКА ДУХОВНА РЕВОЛЮЦІЯ

(Продовження. Початок — у №№ 67, 68)

Вони (жерці чужовір"я і їхні сліпі поклонники) речуть:"До нечуваного досі в нашій історії доходить Лев Силенко, заявляючи так:" Ми заявляємо, що Україна(Русь) освячена кров"ю її синів! Грецьке хрищення України (Русі) ми оцінюємо,як всенаціональне приниження.

"Ні грек, ні москвин, ні жодний інший чужинець не достойний святити чи христити Україну (Русь)! Україна (Русь) сама по собі є святою матирею нашою".

Наші поважні історики, археологи,етнографи, філологи повинні організувати науковий панель на високому науковому рівні, і на цьому панелі засудити Лева Силенка (Орлигору) і його історіософські міркування, і щойно це може спинити рух силенкізму", ("Батьківщина", Торонто, Онтаріо).

"Трудно знайти в історії людства хоч би в малій мірі щось подібне до баламутства,яке сіє Лев Силенко", ("Наша батьківщина", 15. 7. 1966, Ню Йорк, США). "У справах "нової правильної віри",яку видумав Лев Силенко (Орлигора) я повний неук",(Петро Волиняк, "Нові Дні", ч.210, 1967 рік, Торонто, Онтаріо). "На думку Лева Силенка"чужі віри" (він до чужих вір зараховує грецьке православіє, греко-католицизм, різні секти і комуністичний світогляд) не виховують українців в українському державнотворчому думанні", ("Народна Воля", Скрентон,Пенсильванія).

"Доповідь Лева Орлигори пройшла в супроводі великої уваги слухачів, розбудила багато роздумів, піднесла самопочуття української людини. Єдине, до чого можна мати застереження, то не цілком ясне ставлення Доповідача до християнства", ("Америка", Філядельфія, Пенсильванія). "Доводи історика Лева Орлигори стимулюють світлу національну гордість, показують велич нашої культури, про яку досі не знав наш народ", ("Ля Палябра Украніа", Буенос Айрес, Аргентина, 30 червня, 1968).

"Молодого і палкого історика — дослідника п. Лева Силенка (Орлигору) треба привітати, заохотити до дальшої праці та роздумувань і дослідів вже хоч би тому, що він належить до людей не тільки енергійних, але й думаючих", (Українське Життя", Чикаго, Ілліноїс). "Лев Силенко — зрадник СССР",("Юманіте", ч.1379, компартія Франції, Париж). " У понятті Поль Половецького, Лев Силенко є генієм", (Др. Юліян Мовчан,"Наша Батьківщина", 20 березня, 1967, Ню Йорк).

"Лев Орлигора — це голос мільйонів таких,як він", ("Свобода", ч. 56, рік видання —59, Ню Джерсі). "Лев Силенко (Орлигора) — майстер воюючого націоналізму. Псевдонародний трибун", ("Жовтень", ч.7, 1958 рік, орган Письменників УРСР, Україна).

"Дажбога проголосив Лев Силенко "Єдиним Богом України", і тому він є антихрист, і всі на світі християни повинні про це пам"ятати"; "Лев Силенко проголосив Дажбога Єдиним Богом України, і проти того проголошення ніхто не запротестував. Означає, що всі згідні!", "Силенко так звану "Рідну Українську Національну Віру" (РУНВІРУ) зареєстрував у державних актах США","Антихрист Лев Силенко пропагує, щоб українці відкинули Христа, бо він, мовляв, "жид", і не українець, а намість, щоб українці взяли Дажбога. Багато українців є знеохочені до римської (католицької) і до грецької (православної) віри, і, шукаючи виходу, ідуть до Лева Силенка", ("Український Євангельський Шлях", числа —1,2, 3, 5, 8, Британська Колумбія, 1971).

"Лев Силенко і його послідовники (силенкісти) твердять, що вони відкидають "Біблію", бо "Біблія" — це твір

написаний єврейськими письменниками,які писали про чужі для України духовні справи і обставини. У наших книгах вони відкидають і філософію Карла Маркса і ллють болото на всіх комуністів і чесно думаючих прогресивних людей. Донцов писав, що треба йти з "Христом проти диявола", а модерний ідеолог Силенко і Христа не згадує , бо твердить, що "еврей не може бути Богом України", ("Українське слово", орган компартії Канади, Винніпег).

"Останнім часом деякі відділи УККА дають своє благословення чи хоча б моральну підтримку Левові Орлигорі в його формуванні поганської "української національної релігії", ("Свобода" НюДжерсі); "Лев Силенко – красномовний диявол", ("Лес Летер Францес" ч. 245, комуністичний журнал, Париж). "Лев Силенко бореться проти советського фашизму",("Ню Йорк Геральд Трибуне", число 20534).

"Ніхто не відбирає у Силенка –Орлигори ораторського хисту, про це знають і українці Клівленду, будучи на його промовах,але що вартий той хист промовця, коли він ширить філософію про... Дажбога", ("Вільне Слово",3–те травня,1969 року, Торонто, Онтаріо).

"Правда" (орган компартії Советського Союзу), пишучи про Паризький процес Віктора Кравченка, засудила всіх свідків (в тому числі й мене),як "великих злочинців". Адвокат Вурсмер (оборонець компартії Франції) на процесі Кравченка в Палаці Юстиції назвав мене "українським буржуазним націоналістом".

Президентові суду Дюркгеймові я сказав: "Я люблю Україну! Я готовий за Український Народ іти на ешафот!" Чорносотенний московський часопис "Посєв", який голосить, що "нікакой Украіни не било і бить не может!", повідомляючи про процес Кравченка, не мав сили згадати слово "Україна", і тому вклав в мої уста слова "Я люблю Россєю! Я готов за россєйскій народ іти на ешафот!" "Посєвську" фальш я спростував в українських часописах "Неділя" (Ашафенбург), "Українська Трибуна", (Мюнхен) посилаючи їм, як доказові матеріяли французькі часописи.

Дорогі Мої Побратими і Посестри! Москвинські комуністи і їхні наймити, проголошуючи мене "ворогом народу", "буржуазним націоналістом", не можуть мене закатувати просто тому що немають можливості моє тіло схопити у свої криваві рукавиці.

Їхні наймити на еміграції, покликаючись на "Посєв", проголошують мене москалем, щоб викликати між українцями недовір"я до мене, і таким способом заплямити РУНВІРУ. У Вільному світі є багато моїх земляків,які знають мого тата замордованого в таборах НКВД, знають мій рід, мого діда Трохима, моє село Богоявленське, в якому я родився.

Я потомок запорожського козака Сили. Сила спільно зі своїм приятелем (також запорожським козаком)Усом очолював найдальше на Захід віддалений Запорожський кіш. Після зруйнування Запорожської Січі, цей Запорожський кіш був перетворений у селище Усівка.

Козак Сила був тяжко ранений у поєдинку з москвинами.Його непокірні сини пробиралися на Кубань, вони були спіймані і закріпочені в селищі Богоявленське. 15 кілометрів від Усівки розташоване Богоявленське, в якому споконвіків жив рід Півняків (рід моєї матері Світанни(Олени). Москвини переіменували Усівку на Олександрію, вшановуючи ім"я свого царя.

На прохання побратимів я при іншій нагоді ширше розповім про свій рід, користуючись даними,які здобув від старих людей (земляків моїх), особливо від побратима Луки Будила (потомка козацького), котрий знає історію роду Силенків, бо особисто знайомий з моїм добрим дідом Трохимом Півняком.

Архиєреї чужовір"я і їхні поклонники, архиєреї московського комунізму і їхні поклонники, не маючи сили спростувати науку РУНВІРИ, поширюють проти мене обмови, пропагуючи їх у своїх часописах, анонімних листівках. І потім, покликаючись на ці листівки, речуть "Читали, що пишуть проСиленка? І що говорять про нього. Він підозрілий".

"Сатанинську роботу очолює безбожник, і згідно з окресленням слова Божого, антихрист Лев Т. Орлигора чи, пак, Лев Силенко. Орлигора –Силенко народився в Україні після комуністичної революції і виховався в безбожницькій атмосфері комуністичного Советського Союзу", "Так встану на них,говорить Господь Саваот,вигублю ім"я Вавилону до щенту, і сина і внука, Говорить Господь, (Ісая,14,22), і Лев Силенко у своїй науці не скривається, що його предки походять зі слуг диявола, читай Вавилон і Сирія, і там знайдете", ("Український Євангельський Шлях")

Рунвісти "відійшли від православія.., заінкорпорувалися, що визнають науку Рідної Української Національної Віри. І для них не святі Євангелисти, і не Син Божий Ісус Христос, а їхній учитель Лев Силенко авторитетніший,мудріший, святіший", ("Вісник", орган української греко–православної митрополії в Канаді, 15 квітня, 1961 рік).

"Є правда, що Лев Силенко – людина динамічна, інтелігентна і талановита, але власне в цьому й горе, бо Лев Силенко відроджує нечестиве поганство", ("Батьківщина", 20 січня, 1968 рік, Торонто, Онтаріо). Коли б зібрати такі й подібні вирізки з журналів, часописів (у яких очернюється РУНВІРА, і особливо моє ім"я ,їх би не можна було помістити у трипудовому мішку.

Дорогі мої Побратими і Посестри! Не журіться – я непохитний, я –український граніт, такими були мої світлі предки,і таким я був, є інакшим бути не можу.

У стародавній Англії наклепників (злісних обмовників) вважали небезпечними людьми, їх хапали і вішали. Бо вони творили замішання між англійцями , розсварювали і позбавляли сил творити єдність і користь для Англії. Ми їх вішати не будемо. Ми їх ловитимемо на гарячому і прив'язуватимемо до стовпа ганьби, щоб вигибло в нашому народі це злотворне поріддя! Ми ніколи не дозволимо, щоб вони (майстри обмов і доносів) в нашу священну родину (в родину ОСІДУ РУНВІРИ) вносили своє наклепницьке сміття і ним завантажували дні нашої творчости.

Жерці чужовірних вівтарів, ви обвинувачуєте мене, що я вчився в школі СССР і тому "безбожник","антихрист"? Кривду мені ви робите болючу. Школи,у яких я вчився, не мали сил навчити мене любити "Ленінську партію", "атеїзм", "грецьку ортодоксію", "папу римського" та інші чужоземні правди притранспортовані в Україну,мене мої непокірні предки виліпили з твердої глини.

Я повірив (ця віра в мені буйно самопроявилася), що я згусток крови закипілої на серці України. О,яка це відважна, одержима і відповідальна віра! Я чую – в моїй душі хвилюється море народних пристрастей, в моїй душі чуються стогони мільйонів синів і дочок замордованих у катакомбах Московитії,Польщі, Німеччини, в моїй душі чується благородний плач Шевченка, в ній капають гіркі сльози Франка, в ній горить вогонь душі Лесиної. В моїй душі ввібрані ніжність і гнів народу мого, і я підвладний цій всепереможній силі, іду.

Я не сам іду – зі мною йдуть рунвісти (Побратими і

іПосестри мої) душею і тілом мені рідні, вони – апостоли РУНВІРИ. Я гнаний сьогодні. І буду гнаний, обмовлений і переслідуваний завтра. Я буду зраджений, зрадники були і завжди будуть у всіх арміях, партіях, розвідках, релі – гійних рухах, організаціях.Ми,рунвісти, повинні проявити спокійність, коли вони будуть і в ОСІДУ РУНВІРИ. Во – ни, зраджуючи нас (вірних синів і дочок України) старати- муться свою зраду оправдувати (а для оправдання кожний зрадник може видумати десяток "аргументів", привабли- во їх оздобивши). Нещасні лицарі зрад! Вони ніколи і ні- де не були щасливими людьми. Їх завжди історія викидала на смітник людства!

Я Вами, мої Побратими і Посестри, на З"їзді обраний керманичем ОСІДУ РУНВІРИ. Клянуся, що перед жодною чужою силою не стану на коліна, щоб не принизити ім"я Твого, народе мій.

І не буду пити хмільних напоїв, щоб не мати злих на- виків. І не буду свої мислі підпорядковувати тілесним ва- бам. І не буду мати особистих багатств, щоб всі думи і по- чуття мої служили Тобі, народе мій.

Будуть вірні мені ті,які під час присяги кланятимуть- ся святому свягові України і цілуватимуть святу землю – велику Матір нашу, і в радощах,і в смутках володітимуть чистою і великою душею : в чистій і великій душі не має місця для зрад і лицемір"я.

Бути керманичем народу,який століттями в неволі живучи, занедбав організаційні вольові навики, занедбав почуття національної самодисципліни і самопошани, зна – чить на плечах тяжкий камінь нести. І ніколи на долю не нарікати. І ні від кого допомоги не просити. І в найтяжчих обставинах ні переляком, ні угодовством, ні бездушшям , ні зневір"ям не заплямити рідного стягу.

І нікому і ніколи не дати відчути, що болить серце від перевтоми. Керманич не має права в нещасті чутися нещасним, у радощах чутися збайдужілим. Він – хід,який прямує тільки по дорозі життя і самоутверджуючої волі народу!

Люблю тих,які мою науку люблять більше,як мене і вважаю духовноневрівноваженими тих,які обмовляють ме- не, щоб принизити в очах побратимів науку мою.

Краще сказати раніше, ніж не встигнути сказати:як- що після моєї смерти в ОСІДУ РУНВІРИ не буде куль – ту провідника, не буде культу самодисципліни, не буде куль ту хвали для Подвижників ОСІДУ РУНВІРИ, ОСІДУ РУН- ВІРИ утратить свою силу, утратить своє місце в світі українському, і тоді наші вороги святкуватимуть голос – ну перемогу над нами, і тоді ще тісніше затягнеться пет- ля на шиї Народу Українського.

Не має на світі такої ідеології, віри,якаб не мала глупих і мудрих ворогів. І РУНВІРА їх матиме багато. І чим більше вона їх матиме, тим безсмертнішими будуть її визнавці. І тим більше вони (її визнавці) матимуть від- важних прихильників.

Вороги будуть майстерно видумувати найпотворніші оповідання про РУНВІРУ. Головне – залякуватимуть її визнавців. І все це робитимуть з метою викликати між рун- вістами взаємонедовір"я, посіяти зневір"я, охлялість. І таким способом знецінити РУНВІРУ і розпорошити ряди ОСІДУ. І знайдуться легковіри,які собі на горе,повірять ворогам і цим самі себе в очах побратимів знецінять і в очах дітей своїх себе знеславлять. Тільки ті Побратими

і Посестри, які призначені Дателем Буття (Дажбогом) на великі випробовування – призначені бути богатирями Української Духовної Революції, призначені бути немеркну – чими світочами історії, ніколи і ніде не стануть по сторо- ні ворогів, ніколи не збайдужіють, вони – внуки Дажбожі!

Кожна ідея (і втому числі й РУНВІРА) тільки тоді буде жити, коли матиме динамічних, тактовних і відваж – них проповідників, проповідників готових іти на муки!

Найсвятіша ідея зів"яне,як квітка без води, коли її проповідники будуть мляві, лякливі, легковірні, скупі і самолюбні говоруни. Говоруни на словах ідею люблять . Вона на їхню думку добра і "на порі". А наділі від неї вони стороняться тому, що за неї треба сперечатися,бо – ротися, страждати , її треба пожертвами підтримувати.

Я вже говорив – ідея християнізму перемогла не то- му, що вона була на території Римської імперії найкраща, а тому, що вона постала між голодними і гнаними рабами. Раби не мали прив"язаности до маєтків, життєвих розко – шів і завжди готові були іти на муки, щиро вірячи, що про- щаються із земними стражданнями римського раба і пере- селюються в небесне вічне царство тілесної і духовної розкоші.

Я вже говорив – ідея большевизму злочинна. Вона перемогла не тому, що мала приманливі гасла, а тому,що її перші проповідники були одчайдушними людьми. Вони кидали бомби на царські карети, вони не боялися помера – ти у тюрмах московського самодержавства. Їхня непохит- на й ділова віра в перемогу москвинського комунізму при- несла їм владу, а обдуреним народам – рабство.

Неписьменний,але мудрий араб Магамет, попросив, щоб золотар викарбував йому на перстені слова "Алах , а я Його пророк". З кличем "Не має Бога, крім Бога",(тоб- то, "Не має Алаха, крім Алаха"),Магамет ширив між ара- бами своє богорозуміння.

З трудом він знайшов прихильників, посадив їх на ко- ні, озброїв їх шаблями. Він швидко переконався, що ще перед наближенням озброєного загону до селища, араби ви - ходили і заявляли, що зрікаються віри в багатьох богів (араби їх мали 360) і визнають Алаха і Його пророка Мага - мета.

Магамет учив своїх вірних, що при допомозі кривої арабської шаблі найуспішніше проповідувати віру в Алаха.

Католицизм, грецька ортодоксія, і віра Мойсея поширюва - лися силою вогню і меча. РУНВІРА в Україні переможе тоді, коли Священнотворча Армія Рунвістів примусить ар- мію окупантів скласти зброю. Без Української Землі не може існувати Український Народ – без РУНВІРИ не може існувати Український Народ,як окремішня і самобутня дер- жавнотворча Духовна Сила!

Брати – чужовіри знають, що ми,рунвісти,ставимо справи життя України вище всіх чужих духовних, полі – тичних, мілітарних, соціологічних справ. Ми духовні во- лодарі України. Жодна сил нас не поставить на коліна перед вівтарями чужовір"я, ми українці по–походженню і по– вірі. І ми інакшими бути не хочемо!

Ми люди творчого розуму, і тому ми у чужинців віри не позичаємо, ми її (духовну силу нашу) самі тво- римо. Ми люди організаційного таланту, і тому ми у чу- жинців не позичаємо форм організаційного життя, ми її (організаційну самобутність) самі творимо, і в ній пле- каємо обряд священної самодисципліни.

Ми живемо законами – той, хто творить-не знищує.

[illegible] ОСІДУ Рідної Української Національ–

ної Віри, той,хто щиро прагне, щоб в рядах ОСІДУ Рідної Української Національної Віри була єдність, ніколи і ніде не виступатиме проти ОСІДУ Рідної Української Національної Віри і Його керманичів.

Той,хто виступає проти ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, видумує принижуючі оповідання про рунвістів і їхніх керманичів, і в цей же час голосить клич "об"єднуймо всіх рідновірів", вважається лицеміром. Лицеміри для організаційного життя непридатні, дарма, що в їх бурлить гаряче хотіння належати до організації. І головне – бути в її проводі.

Ми,рунвісти, живучи,як одна родина, маємо свої родощі, свої турботи,горе, поразки і подвиги. В радощах і в горі живімо мудро – не виявляймо ворогам горя свого. Не несімо на їхні ярмарки наші помилки, наші родинні суперечки і сварки.

Вони (вороги наші) люблять не наші успіхи, а наше горе. І вони старатимуться, почувши про наше горе,помножити і поглибити його, щоб ми ніколи з нього невибралися.

Під час організаційної праці організатори мають право сперечатися,шукаючи правильне вирішення тієї чи іншої справи. Сперечаючі повинні щохвилини пам"ятати, що суперечка має проходити так, щоб ніхто в ОСІДУ Рідної Української Національної Віри не був глупим словом принижений, щоб ніхто не був до болю душі зворушений, виведений з рівноваги і поставлений під обстріл глумливої дешевизни.

Мудрі люди, люди шляхетної душі ніколи не дозволяють, щоб їхня ділова суперечка переходила у сварку. Сварливим людям не має місця в достойному організаційному житті. Перечулена сварливість – це не прикмета характеру, а вада, і її треба лікувати. Вона властива людям обтяженим психічними порушеннями, тріскотливим говорунам. Вона властива кофеїністам, смакунам конфліктів, словесної алогічности. Правда – не має людей без вад, але є вади не шкідливі для організаційного життя, а є шкідливі.

"Ми безстрашні!" – говорить мені побратим,кінчивши розмову (по–англійському) зі своєю донечкою. Я йому відповів, що ми безстрашні,але не абсолютно Ми маємо страхатися, щоб між братами – чужовірами не виникла думка, що ми тільки на словах визнаємо Рідну Українську Національну Віру, а на ділі (в щоденному житті) ми чужовіри, бо у наших родинах рідна мова (мова рідної матері) не пошанована. Значить щоденне життя наше ще від рабських звичок не звільнене, ще у наших хатах не відчувається вільне дихання РУНВІРИ. Страхаймося бути безстрашними по –рабському! Маймо волю не коритися чужій волі!

В ОСІДУ РУНВІРИ повинен існувати культ критики і самокритики. Критика – витончене мистецтво. І тому людям,які з цим мистецтвом не обізнані, критикою захоплюватися не можна,вона для їх шкідлива. Критик,який володіє мистецтвом критики, ніколи не живе під владою нервових хвилювань.

Критика – овоч будуючого тверезого розуму, а не спалах затьмарених почувань. Критика повинна бути добре обгрунтована, тактовна, аналітична, врівноважена, добросовісно зважена на терезах користи для ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. У ній не має місця для грубіянства, гістеричної доскіпливости, дрібничкової сіпанини, погрозливости, в ній не має місця для змішування поважних справ з неповажними, для кидання соли в розятрену рану гарячих сварок.

Критика роджена побратимською співпрацею будуюча і потрібна. Достойно критикує той, хто хоче не критикою, а ділом (конкретним ділом) допомогти тому побратимові,який свідомо чи несвідомо зійшов на хибну дорогу.

Достойно критикує той, хто не критикує, щоб об"єднаних роз"єднати, а щоб роз"єднаних об"єднати, розсварених зробити приятелями,сказавши їм, що той, хто справи приватних незгод вносить у справи організаційного життя ОСІДУ РУНВІРИ, шкодить сам собі.

Достойно критикує той, хто не лишає вірного розкритикованого побратима самотнім у бурхливому морі на човні розгромленому критикою. В ОСІДУ РУНВІРИ всі справи вирішуються тільки на користь ОСІДУ РУНВІРИ.

Особи,які ставлять свої особисті справи, погляди, вади, пляни, настрої понад все, рунвістами бути не можуть. Ім їхнє неорганізоване "я" перешкоджає жити в достойній організованій спільноті.

Ніколи ніхто не має права критикувати Побратима чи Посестру за те, що створені під час праці помилки. В кожній праці трапляються помилки, клопоти, неприємні випадки. Вміймо їх спільно й своєчасно виправляти. Виправляти так, щоб той, хто зробив помилку, усвідомив її шкідливість і чувся задоволений, що йому допомогли її виправити, а не був за ту помилку прилюдно виставлений на глум.

Учімося на своїх помилках і на помилках ворогів наших. Учімося приховувати прикру (може вспадковану) ваду побратима, коли він вибачається і сам шкодує, що її має. Не виносьте його ваду на вулицю, поглиблюючи рану на його душі, він любить нас. Вадою цією може бути об"їдання, хороблива скупість, лякливість, принизливе розкошолюбство, лінивство, хвастовство, пустоцвітна балакучість. Не має людей без вад, а той, хто таких шукає, не знає сам себе і не хоче, щоб люди його знали.

Ми, ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, древо Життя, на якому,як на величній яблуні, сотні яблук, і не має між ними й двох,які б були абсолютно подібні. Всі вони, збері-гаючи свою неподібність,внутрішню і зовнішню, творять великий Яблуневий рід, творять любов до життя.

У всіх релігіях світу обожнюється любов. І Бог без любови не був би Богом. Любов – основа Життя. Любов,всяка любов хоче, щоб за неї страждати. Ти любиш по–справжньому тільки тоді, коли ти безкорисно віддаєш тепло свого серця іншому. Роблячи ці дари, ти збагачуєш душу свою і ошляхетнюєш почування свої.

У кожній людині живе ненависть і любов. І досі ніхто не визначив,яке почування старіше. Вони – ровесники.Коли ми,рунвісти, так удосконалимо наше організаційне життя, що нас єднатиме наша ненависть і нас єднатиме наша любов, ми станемо непереможніми.

Ненависть побратима до побратима – справа серця. На серце діють різні чинники (недоброякісний харч, погода,спадковість, навіть вибухи на сонці,родинні клопоти). Після ненависти прийде любов, коли ми її (нашу ненависть) поборюватимемо вірою, що справа ОСІДУ РУНВІРИ, вище всіх тимчасових почувань "родинної" ненависти. Коли ж ми її (ненависть побратима до побратима) народжену протилежністю характерів, ставитимемо вище благ ОСІДУ РУНВІРИ, з нас сміятимуться мудрі люди.

Любов знає – хто за неї не страждає, той її не любить,або має душу не здібну любити. Любов знає – хто її хоче обманути, несвідомо обманює сам себе. Любов тільки тоді квітуча і міцна, коли вона окроплена благородними сльозами і освячена глибокими стражданнями.

Любити – значить страждати. Ми,рунвісти, плекаємо, щоб наша любов до України була творча і свята. І мала українське походження. Ми її не просимо в Мойсея, Христа,папи Римського, Леніна.

Любов"ю можна бадьорити людину і можна її лякати. Хочете перелякати брата – чужовіра? Лякайте його любов"ю! Кажіть йому, що Україну любите більше, як Христа і всіх християнських святих! Кажіть йому,що Україну любите більше,як воз"єднання України з Москвою,більше,як Леніна! І брат –чужовір гляне на Вас переляканими очима. Любов – велика сила!

Той, хто любить Україну любов"ю чужою (тобто , любов"ю Христа,або Леніна), той знущається над нею ! Україна ощасливиться, коли сини і дочки її любитимуть її любов"ю українською. Тобто, любов"ю народженою в собі собою, а не вижебраною, хитро прищепленою в школах християнізму чи московського комунізму.

Любити мудро і світло свій народ, значить жити його долею, радіти його радощами і страждати його стражданнями. Той, хто живе в розкошах тоді, коли народ бідує, той, хто каже, що він вільний тоді, коли його народ у неволі, вважається паразитом народу.

У паразитів народу груди можуть бути обіцяцько – вані орденами московського комунізму чи хрестами греко–латинського християнізму.

Сини народу благородні своєю благородною любов"ю. Благородна любов тільки тоді вартісна, коли вона горить непримиренною ненавистю до зайдів,які народ тримають у неволі.

Українець,який є рабом чужовір"я, не повинен сам себе любити. Він повинен казати "ненавиджу сам себе, бо я раб". Коли раб любить сам себе, значить він любить своє рабство, обожнює своє традиційне гнучкошийство.

Брати – чужовіри, зненавидьте самі себе не тільки тому, що ви в неволі, а й тому, що ви призвичаєні до неволі. Ваша ненависть до ваших рабських почувань облагороднить вас. Я вже говорив: любити себе може тільки людина вільна і достойна. І цією достойністю треба любити вільних і достойних ближчих своїх.

Запровадити людину в духовне кріпацтво, привити їй навики потворні (навики любови до ворогів своїх) , і вчити її заповіді "люби ближчого,як самого себе", значить вчити її, щоб вона сама себе тримала в неволі – сам чорт не придумав би потворнішого рабства!

Любов повинна бути подібна на квіти, коли ж вона болото, її треба обминати.

Неправильно розуміють РУНВІРУ ті,які кажуть, що вони відійшли від чужовір"я і визнали РУНВІРУ , але до ОСІДУ не спішать належати. Чому? Не люблять організованого життя (в неволі відвикли від нього) та ще мають на це десяток особистих причин... важливіших за ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

Нещасні! Вони не розуміють, що без організаційного життя не має життя. Неорганізовані люди у наші напружені часи приречені на загибель. Вони не в силі оборонити волю свого неорганізованого "я".

Свідомий,несвідомий і підсвідомий світ існує тому що він побудований за законами строгої організації. Тіло людини живе тому, що воно складається з клітин, які між собою подивугідно організовані. І не тільки організовані, а й допомагають жити одна одній. І вміють жертвувати собою, щоб жила їхня організація (тіло людське). Тіло вмирає, коли його клітини виходять зі строю чіткого організованого життя.

Тільки люди з діловими якостями , тобто, з організаційним талантом, здібні об"єднувати навколо себе людей (творити Станицю ОСІДУ РУНВІРИ). Їх ми по – винні високо цінувати; вони – принци наші, вони самородки. Вони створені з тієї глини, з якої мати – природа творить творців держав,революцій, армій. Між українцями таких людей мало. Їх і їхнє коріння вторжники завжди безпощадно винищували. Їх ми маємо ставити вище письменників, поетів,малярів,співаків .

Неправильно розуміють РУНВІРУ ті,які кажуть, що вони відійшли від чужовір"я і визнали РУНВІРУ , але жодних законів РУНВІРИ визнавати не будуть,бо прочитали у філософії нігілізму, що кожний закон, то поневолення.

Справді, може статися так: українець порве кайдани чужовір"я і вийде з тьми, і яскраве проміння сонця РУНВІРИ осліпить його. Він сп"яніє від волі і по – вірить, що РУНВІРА "все дозволяє". Отже, "геть догми!","геть авторитети!","геть закони!", "гуляй, душе , тепер твоя воля!"

Таким побратимам хочу сказати: тільки той має право володіти волею,який вміє "сам себе поневолювати",тобто – сам своє життя впорядковувати. Душа не може на волі "гуляти", коли не буде кому її "вільне гуляння обороняти".

Чужинці писали для нас такі закони,які були їм вигідні. І цими законами вони нас поневолювали. Ми були рабами чужозаконня. Ми бунтувалися ; нас зв"язували і четвертували за те, що ми не дотримувалися "законного життя".

В ОСІДУ РУНВІРИ ми самі для себе пишемо закони. І цими своїми законами ми самі себе добровільно поневолюємо, тобто, духовно і організаційно впорядковуємо свої (волелюбні й для нас корисні) норми життя. І в цьому прихована свята таїна шляхетного і володарського самоутвердження. Володаря ніхто не спроможний поневолити. Володар сам себе поневолює своїми плянами, обов"язками, законами волі, дисципліни, дії.

В ОСІДУ РУНВІРИ ми самі себе "поневолюємо" тими законами,які нас роблять об"єднаними, могутніми і вільними. Душею цих законів є виконання обов"язків, точність, добровільна самодисциплінованість,пошана Подвижникам ОСІДУ РУНВІРИ.

Коли у нас не буде пошани до керманичів ОСІДУ РУНВІРИ, прийде гибель ОСІДУ РУНВІРИ. Ми

маємо шанувати керманичів ОСІДУ РУНВІРИ не тому, що їм так хочеться чи їм так вигідно, приємно, а тому, що вигідно для сили і слави ОСІДУ РУНВІРИ звеличувати тих,які стоять на передових позиціях і своїми діями всіх нас звеличують, показують всім нам приклад полум"яного воїна Української Духовної Революції!

Там, де в родині пошанований працьовитий батько, панує порядок і родинна сила. Там, де в родині працьовитий батько піднятий на глум, панує низька родинна мораль – ніхто нікому не вірить, ніхто нікому в горі не допомагає, родинна неорганізованість веде родину до загибелі.

Той чи інший рунвіст (чи рунвістка),який достойно працює для ОСІДУ РУНВІРИ, наражає сам себе на погрози, обмови, наклепи, неприємності. Він перебуває під обстрілом і шукає між рунвістами співчуття і допомоги. Він – наш світлий мученик. Наша любов до нього подвоєна, ми його чоло увінчуємо вінком слави і чести.

Ми не легковіри! Ми не віримо в те, що кажуть наші явні й неявні вороги про нашого побратима. Ми самі себе краще знаємо. Ми на суді ворогів наших не судимо самі себе. Ми гіркою долею навчені, що ворог ніколи не міг нас перемогти,як об"єднану силу.

Ворог вторгався в наші ряди і затьмарював у наших очах авторитет наших провідників. І тоді нас, поділивши на ворогуючі групки, гнав у тяжку неволю і казав нам правду гірку, що ми не здібні самі собою володіти, що ми не віримо своїм провідникам і ніколи не повіримо чужим, ми приречені бути,як казали польські магнати, "зхудобілими холопами",які самі свої шиї у ярма встромляють і самі ж на ці ярма гірко нарікають.

Рабський народ тому рабський, що він ніколи не слухав своїх рідних воєначальників, керманичів, мудреців, організаторів. Він бунтувався проти їх. Він казав "всі ми однакі", тобто всі ми воєначальники, керманичі, мудреці. Отара без пастуха (бо ж всі в ній пастухи) ставала смиренною в руках чужих жорстоких авторитетів.

На світі ніколи і ніде не було й не буде рівності. Мати-природа рівности не визнає. У рибному світі всі риби риби, але рівности між ними не має. Не має рівности ні в тваринному, ні в рослинному світі. Не має рівности між людьми – не всі роджені бути поетами, малярами,співаками, хліборобами, учителями, зброєносцями.

Людство існує тому, що не можна в мільйоновій масі людей знайти дві людини,які б були абсолютно подібні (рівні). тілесно і духовно. Ми,рунвісти, боремося не за рівність між людьми, а за справедливість між людьми – щоб сильний не знущався над слабим, щоб багатий не кривдив бідного, щоб між нерівними існувала взаємопошана, духовна й тілесна рівновага, щоб всі перед законом справедливим були справедливо трактовані.

Хибою людей,які не здібні творити організованого життя, є запопадливе прагнення утверджувати постанови, маніфести, статути, закони і ніколи їх не виконувати. І жити порожньою потіхою, що все так "блискуче пройшло".

Прошу всіх – ніколи не затверджуймо і не тратьмо час на обговорення тих постанов, у які ми не віримо, для яких у нас не має сили. Бо цим ми самі себе поставимо у позу бездіяльних говорунів.

Наші постанови можуть бути скромні. Вони можуть бути на перший погляд мало значні, але їхне успішне виконання нас окрилить, мобілізує, дасть нам силу виконати нові величніші постанови.

Основні тези Української Духовної Революції визначені у ЗАКОНАХ всебічно обмиркованих і одноголосно втверджених Учасниками Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

Та справа не тільки у ЗАКОНАХ,які ми обмиркували і затвердили,а й в тому з якою совістю, з якою силою, єдністю і послідовністю ми їх будемо втілювати в життя.

Найкращі постанови стають безвартісними, коли вони не мають людей здібних їх виконувати. Найгірші постанови стають великою силою в історії людства, коли вони мають мудрих і одчайдушних виконавців.

Найсвітліша віра стає темною, коли її визнавці полохливі,скупі, ліниві, бездіяльні. Ми,рунвісти, лишили чужовір"я. Тепер нам ніхто не пише канони, догми,директиви. Ми в ОСІДУ РУНВІРИ самі їх творимо. Ми їм зобов"язані коритися з почуттям душевної радости, що нарешті ми коримося самі собі, щоб була в нас своя організаційна сила і мудрість. Коли ми цієї життєвої любомудрости не зрозуміємо, і будемо закони,які ми творимо, нехтувати чи забувати їх, то це означатиме, що ми самі саджаємо сад і самі ж його толочимо.

Коли у десятитисячних рядах ОСІДУ РУНВІРИ ітиме кожний так,як йому зохочеться (бо ж хто в кого має право "волю відібрати"?) постане втома – падатимуть люди душені самі собою. Між ними появиться огірчення, зневіра, паніка. І вони в проваллі нещастя казатимуть "хай знову прийде чужовір"я, щоб був хоч поганенький порядок між нами! Хай краще буде жорстокий закон, ніж свавільне беззаконіє!"

Ставши рунвістами, ми повинні надіятися тільки самі на себе, силу черпати тільки самі в себе, відповідати тільки самі за себе. І на найпочесніших місцях повісити гасло "Самодисципліна – випробувана скала, на якій ми будуємо могутні основи ОСІДУ РУНВІРИ!"

Сила не в кількісній армії, а в якісній. Дві сотні воїнів Української Духовної Революції,які ідуть чітким і впевненим кроком, і несуть у серцях своїх велику віру в перемогу,стальну самодисципліну,чіткий наказ і чітке виконання, зітруть з лиця землі многократ чисельнішу юрбу катів України і увінчають себе немеркнучою славою, і стануть святощами прийдешніх поколінь.

До ОСІДУ РУНВІРИ не може належати людина, яка пливе за хвилями і погоджується жити на тому березі, до якого її пригнала хвиля, забувши хто вона є, звідки вона є і яке буде її майбутнє.

Рунвісти пливуть, маючи ясну мету і беззастережне переконання. Вони пливуть за хвилями, коли хвилі їм допомагають прямувати до мети. Вони пливуть проти хвиль, перемагаючи гурагани. Вони в борні зміцнюють свої сили і причалюють до берегів рідної волі,сили і слави. Інших перемог вони не бажають мати. Вони не творять героїзму для героїзму. Їхній героїзм має високу національну мораль і тому він є прапором народу.

Людина йде туди,куди веде її переконання. Організаційне життя ОСІДУ РУНВІРИ повинні очолювати тільки переконані рунвісти. Беззастережно переконані! Непереконані мають нагоду почекати, поки переконання запанує в їхніх душах.

Є такі,які (як та баба поета Руданського) хочуть "всюди приятеля мати" – в раю і в пеклі. Вони пишуть приємні слова про РУНВІРУ і "теж визнають Дажбога", черпають натхнення з "Мага Віри"., але в ім"я обережності не осуджують греко–латинський християнізм,який століттями тримав українців у духовному рабстві. Вони хочуть бути "трохи там, трохи тут, і трохи ніде!" Женіть їх з подвір"я ОСІДУ РУНВІРИ, це духовні кастрати,які люблять нас і наших ворогів!

В ОСІДУ РУНВІРИ тяжко працювати з тим побратимом,який не має здібностей звільнити себе від навиків набутих у тьмі чужовір"я. Він обурливо каже: "Був у чужовір"ї – платив датки. Прийшов до РУНВІРИ – плати датки. Не бачу жодної різниці!"

Бідний. Він ще не бачить, що будучи в чужовір"ї, він платив датки, щоб жити в неволі. Прийшовши до РУНВІРИ, він платить датки, щоб жити на волі.

Він ще не бачить, що будучи невільником, він стояв струнко перед чужинцем,який його тримав у неволі. Ставши вільною людиною, він стоїть струнко перед українцем,який стоїть на варті його волі: не має армії без наказу і виконання!

Ми,рунвісти, щирі й довірливі люди. І я вже говорив, що двері ОСІДУ РУНВІРИ широко відчинені для кожного українця,який щиро відходить від чужовір"я і щиро приходить до ОСІДУ РУНВІРИ. Прихід нового Побратима чи нової Посестри до нашої Дажбожої Родини ми вважаємо нашим родинним святом.

Щирістю і довірливістю нашою користуючись, будуть у наші ряди вторгатися злії люди,агенти чужовір"я Агенти чужовір"я діятимуть старими випробуваними методами.

Наприклад, вони старатимуться "також творити Рідну Віру", знаючи, що найзручніше клин вибивати клином: Рідну Віру найзручніше компромітувати творячи різні групки "рідної віри" і сіючи між ними сварню і роздори, і знижуючи філософію Рідної Віри до рівня школярських фантазій.

Ми,рунвісти,повинні бути всюди і завжди духовно і організаційно озброєні, щоб старий метод наших ворогів("діли їх клятих і пануй над ними"), утратив силу. Учімося розброювати агентів чужовір"я, під якими б солодкими і принадними кличами вони не діяли.

З легковірних людей ніхто не створив і не створить достойної організації. На легковір"я страждають недосвідчені люди. Вони небезпечні й подвійно нещасні : вони своїм легковір"ям творять собі горе й ближчим своїм.

Вони небезпечні тому, що спритний агент чужовір"я може їх легко переконати, що, наприклад, провід ОСІДУ РУНВІРИ складається переважно з агентів Москви,або просто з москалів, наймитів Ватикану, і що в цю справу замішаний навіть якийсь індуський магараджа, і що, мовляв, вже поліція за ними слідкує, і тримає це в таємниці, щоб всіх рунвістів виловити і вислати кораблем "Квін Вікторія" в джунглі Мадагаскару,або на північні побережжя Гренляндії.

Легковір не тільки повірив у провокацію агента чужовір"я, а й почав нишком її ширити. І цим створювати міжлегковірамипереляк. Перелякані люди нездібні ні логічно мислити, ні самі себе обороняти.

Історія України пересичена трагедіями, які виникали через легковір"я добротних хліборобів. Наприклад, у Києві в Першу світову війну виступав у Ботанічному саду студент Іван Півняк. Він палко закликав українців творити військові колони під блакитно–золотим прапором.

І в цей час з юрби на трибуну вийшов "слухач" і сказав:"Добрі люди! Ось цей студент – білоручка розпинається за неньку Україну. Сльозу зронив! І вас кличе за її волю кров проливати. Люди, та ж він злочинець, доньку мого сусіда неповнолітню кохав, він вчора на ярмарку продав корову,яку вкрав у вдови Хіврі Конопленко,що живе у Броварах, її діти приречені на голодівку. Нам такої вільної України не треба! Хай живе ленінська пролетарська революція!"

Легковірна юрба схопила студента Івана Півняка, тяжко побила його і почала на непритомного плювати. Агітатор Лева Троцького вечером на засіданні міського комітету компартії більшовиків оповідав про свій успіх.

Він експромтом придумав історійку про студента Івана Півняка.Видумав доньку неповнолітню,видумав вдову Хіврю Конопленко, поселивши її у Броварах іпроголосивши її обікраденою."Наївні хохли легковірні." Вони дуже моральні. Мобілізація до лав армії УНР була зірвана.

Методи агітатора (вихованого наукою Льва Троцького) будуть агенти чужовір"я широко використовувати, ,компромітуючи керманичів ОСІДУ РУНВІРИ. І тому всіх Вас, дорогі мої Побратими і Посестри, прошу до цього приготуватися: не тільки ми, а й діти і внуки наші будуть переслідувані провокаціями агентів чужовір"я. Агенти чужовір"я вживали і будуть вживати обмову, наклеп,як пропагандивний засіб проти РУНВІРИ. І я тут на основі достовірних прикладів розповів про їхні підступні методи.

Я певний, що ті рунвісти,які обдаровані проникливим розумом і високою побратимською моралюю, ніколи не стануть жертвами різних підшептів і листівок, які будуть скомбіновані агентами чужовір"я і підписані "член ОСІДУ РУНВІРИ", "рідновір", "розчарований рунвіст", "оборонець рунвістів", "рунвіст – розкривач змови у проводі ОСІДУ".

Всюди і завжди кожного керманича можна обмовити – не має на світі такої людини,яку б майстри обмов не могли обмовити. В обмови вірять тільки легковірі і малі душі. Мудрі й чесні люди кожного керманича оцінюють по його праці, а не по обмовах, якими він безжалісно очернений.

В кожній родині є суперечки тому, що вона складається з протилежних емоцій, знань,хотінь, переконань. В мудрій родині суперечки не переходять у сварки тому що ніхто своє "я" не ставить вище щастя родини своєї.

ОСІДУ РУНВІРИ – родина. Живімо,рунвісти, так, щоб у світі була встановлена думка, що ми достойна родина. Ніколи не забуваймо, що сварки самі не родяться. У них є "родичі",яких можна назвати "мовним безталанням", "чуттєвою порушеністю","грубістю такту".

Є люди,які мають гарні наміри, але їх так неоковирно висловлюють, що їх ніхто не підтримує. Вони чують-ся покривдженими і проявляють сварливість.

Учімося говорити переконливо, вмотивовано, зрозуміло, точно, головне — недвозначно і по-діловому. Уникаймо пустоцвітної балаканини, зайвої словесної пишнотности, дешевої кучерявости. Ведучи розмову про справи ділові, не відходьмо " в бік" дрібничкових і малозначних справ.

Не засмічуймо без потреб нашу мову чужими словами,які мають двозначність і сварять навіть мудрих людей, викликають між ними взаємне недовір"я. Мова наша багата,чарівна. Її повністю вистарчає для висловлення шляхетних почувань і помислів. Коли не вистачає відповідного слова, його треба створити, дбаючи про його красу, чуттєвість,гармонійність.

Дехто думає, що коли він покинув чужовір"я, то вже автоматично став рунвістом. Ні. Щоб належати до ОСІДУ РУНВІРИ треба не тільки покинути чужовір"я, а й ті рабські звички,які були прищеплені в чужовір"ї.

Треба щодня опановувати науку РУНВІРИ і вміти її втілювати в щоденне життя. Треба навчитися відрізняти злі навики від добрих. Треба знати минуле й сучасне життя свого народу . І жити так, щоб принести свій хоч скромний дар для його майбутнього.

Посестра Божедара мені написала "Учителю Силенко, мій син щонеділі в церкві попові підтримував кадило. Прочитавши "Мага Віру", сказав "Не хочу бути чужовіром! І до ОСІДУ РУНВІРИ належати не хочу. Піду сам у життя вільною людиною". І пішов..."

ПосестроБожедаро, не журіться. Ваш син далеко не піде. Він зумів свою душу звільнити з духовного ярма, але йому ніхто не сказав, що волю має тільки той, хто вміє її боронити.

У сучасні часи людина без людей не може жити. Без РУНВІРИ (тобто, без свого духовного "я") юнак порожній. Він в дорозі життєвих блукань не матиме сили на самоті бути собою і його обов"язково поневолять чужі організовані люди.

Він в чужому морі втопиться,або (це залежить від особливостей його характеру) повернеться до українського організованого життя.

Коли я в душі виношував основи РУНВІРИ, і леліяв про створення ОСІДУ, я був самітній. Самітній, як билина в полі. І моя душа була розбурхана,як море в бурю. І архиєрець чужовір"я, будучи спостережливою людиною, після розмов зі мною,рік "Таїш на душі дивний неспокій.

"Ти прийди до мене і я тебе заспокою". І я йому відповів "Ні, я прийти не можу до тебе. Твій спокій мене мучитеме. Я хочу сам себе своїм спокоєм заспокоїти".

Він пронизливо глянув мені в очі і сказав "Вір мені і отримаєш царство небесне". Я йому відповвв"Ні, я хочу вірою в себе прийти до царства небесного". Він квапливо перелистуючи "Біблію", сказав "Маєш розум збунтований! Віддай мені свій розум і я його заспокою".

Я відповів "Коли я тобі віддам свій розум, то що ж мені лишиться?" Він відповів "Тобі лишиться спокій". Я сказав "Спокій без розуму — смерть, а я жива людина. Іди геть від мене біблійний душелове!"

Ми,рунвісти, ведемо священний бій за втілення в щоденне життя української людини світогляду Рідної Української Національної Віри. Кликати українців до РУНВІРИ — значить терпеливо переконувати їх, щоб вони були самі собою, щоб вони вернулися самі до себе . Це значить їм повертати їхнє "я" рідне й величне, вільне й горде, і за все це від їх чути погрози,обмовлення, нарікання.

Ми,рунвісти, їм кажемо:"Встаньте! Не стійте на колінах перед юдейськими кивотами,які благоденствують,як святеє святих у ваших, але не своїх (греко -католицьких і греко — православних) церквах.

Ми віримо, що від нас залежить покращення Українського Світу, утвердження між українцями самобутньої Української Духовности. Наш бій своєрідний і нечуваний досі в історії України.

У священному бою на звертаймо уваги на те хто і що говорить про нас. Вороги наші тому й є ворогами , щоб нас показувати у потворному вигляді і ширити між людьми ненависть до нас,обмовляючи нас, очорнюючи нас.

Чому вони вживають обмову,як зброю? Тому що вони вірять, що обмови (наклепи) діють на малі душі і роблять їх сліпими бунтівниками. І друге : тому, що в їх крім обмов (наклепів) не має жодних поважних аргументів,якими б вони могли спростувати науку РУНВІРИ .

Не прислухаймося до ворогів мудрих і хитрих, багатих і жорстоких. Коли ми будемо до їх прислухатися, ми не чутимемо самі себе і втратимемо ритміку в нашому революційному поході. Найкращий слух має той, хто чує голос своєї душі.

Слухаймо самі себе. Міцніймо силою своєю, вірмо в себе вірою своєю, ми здійснюємо віковічну мрію кращих синів і дочок України!

Народи Евразії переконані, що українці (п"ятидесяти мільйонна нація) не мають держави не тому, що їхня земля багата і не тому, що вони не мають природніх кордонів, і не тому, що москвини — спритні володарі, а тому, що вони (українці), живучи в духовному рабстві, занедбали свої творчі організаційні здібності.

Українці занедбали силу вольовости. Вольовість, як частина мозкової діяльности, закодована в мозкові. Її можна розвивати і занедбувати.

Страймося, щоб ОСІДУ РУНВІРИ (як рух, що започатковує хід Української Духовної Революції) переконав народи Евразії, що твориться (шляхом нового способу самовиховання) новий тип Української Людини, людини,яка здібна володіти сама собою і їй не потрібні чужі духовні чи організаційні авторитети!

Хід нової Української Людини хай буде могутнім комплексом активних дій!

Бідна нація не та, що має бідну землю, на якій її історія почалася, а та,яка має бідну національну свідомість. Нація без національної свідомости не вважається нацією.

Вона не розпоряджається ні своїми мислями , ні своїми почуваннями, ні своїм тілом, ні скарбами землі своєї. Її сини і дочки не мають почуття національного сорому. Вони не соромляться на рідній землі розмовляти чужою мовою (мовою зайдів —вторжників). Вони не соромляться вислужуватися перед зайдами —вторжниками і вмирати на фронтах за їхні інтереси спритно приховані під кличами "соціяльної справедливости" , "братерства народів".У їх відсутня національна єдність.

Той, хто перший у церкві чужовір"я проспівав "Боже, нам єдність подай", хитро спрямував мислення українське на дорогу бездіяльности і бузувірства.

Єдности ніхто нікому не дає. Вона не падає з неба. Її не можна ні купити, ні вижебрати, ні вимолити .

Я кажу Вам, мої Побратими і Посестри, що ЄДНІСТЬ – це мораль народу.

Мораль народу, який віками розвиває свою самобутню духовність, твориться сама по собі. ЄДНІСТЬ народу твориться, як завершення народної моралі, сама по собі.

Вона твориться так, як твориться родина. Вона живе в неписаних законах – в основі здорового характеру сина й дочки народу. Її (тобто, єдність народу) можна від народу відібрати тільки шляхом деморалізації народу. Народ без єдности – значить народ без національньої моралі.

Що стоїть в основі національної деморалізації? Зрада народу освячена церквою чужовір"я, і поставлена, як нова ікона поруч Христа і названа – Йосафат Кунцевич, Феофан Прокопович!

Інтелігенти виховані в школах чужовірної церкви бездумно служать вівтарям Риму, Греції, Московитії. Одні своє служіння оправдують тим, що хочуть бути такими, якими були їхні батьки, і не кращими! Другі тому, щоб мати вигідне, встатковане, безтурботне життя. Треті – тому, що їх з дитячих літ вимуштрували "со страхом і трепетом, сліпо й покірно служити".

Всі вони служать трохи вірячи і трохи не вірячи, що творять "Боже діло". Їм приємно дивитися, що ходять їхні архиєреї пишні, як пави, полискують у лакейських лівреях, мовляв, утихомирюйтеся – від самого батька (папи) Римського отримав ґирлиґу (жезл), щоб пасти вас, "рутенів" – стадо рабів "Господа Саваота – Бога Ізраелевого", (Єремия, гл.16, вірш 9).

Вони не знають, що архиєреї чужовір"я зраду народу проголосили церковною святістю, щоб деморалізувати народ, паралізувати його духовні сили, звеличити в народі культ канонізованих зрадників, обласкати їх почестями, обдарити титулами, "науковими дипльомами", орденами.

Канонізовані зрадники народу обов"язково повинні сваритися між собою "чия віра краща". Вони покликані розпинати (роз"єднувати) народ – четвертувати його добру душу й тіло. Вони, стоячи на чотирьох ворожих фронтах пристрасно речуть:

"Нам треба триматися греко – православної віри! Вона єдина правильна! Боже, нам єдність подай, і вмертви отих проклятих юніятів!",

"Нам треба триматися Ленінської комуністичної партії, вона єдина правдива партія! Смерть українським буржуазним націоналістам!",

"Нам треба триматися греко – католицької віри! Вона єдина правильна! Боже, нам єдність подай, і вмертви отих проклятих схизматів!",

"Нам треба триматися святої Євангелії, вона єдина правильна! Кадило, кропило – знаряддя ідолопоклонного греко – римського поганства. Хрест – римська шибениця, Боже нам єдність подай і спаси грішників".

Один народ – на чотирьох христах розіп"ята його добра душа! Його блудні сини речать, що їхня віра не їхня. Вони для душі своєї віру взяли з Риму, з Греції, з Московії, з Юдеї. Вони не здібні самі творити свою віру, шукаючи її у надрах душі народної; вони віру "взяли"... "Віру святу я візьму в Ілліча", (поет Платон Воронько, "Вітчизна", журнал, вересень, 1964 рік).

Вони, щоб бути канонічними, потопчуть автокефалію (жалюгідний прояв адміністративної незалежности). Вони впадуть на коліна перед Константинопольським патріярхом, який живе в Істамбулі (в Ісламському місті) на туранському смітнику. Вони впадуть на коліна перед чужим авторитетом, бо... "блаженні вбогі духом, вони внаслідують царство небесне", бо їм страшно жити "самосвятами".

Нещасні не знають, що великі люди (творці релігій) Зороастр, Будда, Конфуцій, Магамет були самосвятами. І Лютер, і Викліф, і Гус, і королі Англії (духовні провідники Англійського народу) – самосвяти. Їхній розум, їхні натхнення, їхня душа великі самі по собі. Покладіть корону на голову осла, і святіть його день і ніч, осел від цього ні помудрішає, ні посвятішає.

Поета не треба проголошувати поетом. Великих людей не треба висвячувати на великих – вони проголосили самі себе учителями своєю наукою, своєю вірою, своєю духовною величчю.

Ідучи в народ з наукою РУНВІРИ, Ви, мої улюблені Побратими і Посестри, будете наражені на питання: "Коли справа РУНВІРИ така рідна і корисна для України, то чому її не підтримує вся українська інтелігенція? Значить з РУНВІРОЮ не все впорядку?"

Українська інтелігенція буде тоді, коли її виховає РУНВІРА. Сьогодні (в епоху тьми чужовір"я) української інтелігенції в повному розумінні цього слова не має, а коли й є, то її дуже мало, а вчора її було ще менше.

Хіба можна звати українським інтелігентом того українця – інженера, артиста, маляра, професора, який родився і живе в Києві, і родичі в нього українці, і він вдома, і на вулиці в Києві розмовляє тільки московинською мовою?

Хіба можна звати українськими інтелігентами українця – поета В. Гоцуленка (автора збірки "Музы – дождей"), українця – письменника Є. Кривенка (автора збірки "Там, гдѣ была тишина"), які живуть в Україні, їдять український хліб і віршомажуть по – московинськикому, ознаменочуючи "справедливу ленінську національну політику", ("Літературна Україна", 15 серпня, 1972 рік, Київ).

Ви будете наражені на питання: "Ми українці ось вже десять століть прожили без РУНВІРИ, і далі жити можемо". Що ж – жити то ми можемо, ми сотні літ прожили без держави і далі жити можемо.

Але що варте життя народу, коли він не має держави, не має національної моралі, не має рідної духовости?! Жити, шоб тільки жити, і бидло вміє. А ми ж люди. Чуєте, ми люди! Нам потрібна національна гідність, нам потрібна окремішна духовність!

Жиди більше, як дві тисячі літ не мали держави, і далі могли б жити без неї. Ні, вони усвідомили, що тільки власна держава їх поставить в ряди достойних державних націй.

Ви будете наражені на питання: "Чому християнізм греко – римськоїінтерпретації корисний для московинів, німців, французів, греків, англійців, італійців, а для українців-шкідливий? Коли їм християнізм не шкодить, то він повинен бути добрий і для нас".

На правильно поставлене питання інколи рунвісти невспромозі дати правильної відповіді, і тому під час проповідування терплять поразку. Щоб відповідь була чіткіша, я її поділю на розділи.

1. Християнізм жидам найкорисніший тому, що він їхню національну релігію (юдаїзм) звеличив, зпопуляризував між народами білої раси, і поставив жидів у ста-

новище "Богом вибраного народу" і всіх християн під - порядкував духові жидівської ментальности. Християнізм витворив у жидів почуття вищости.

Жиди знають, що християни - секта юдаїзму, християни переважно мають жидівські імена (Михайло, Іван, Марія, Марта, Давид, Малахій, Матвій, Лука, Магдалина, Ярема, Яків і ряд інших жидівських імен.). Очевидно, можна пробувати доводити, що ці імена скомпоновані із семітсько - сумеріянських (оріянських) мовних первнів.

Християни живуть заповідями жидівського національного пророка і архистратига (старшого воєначальника) Мойсея. Християни мають жидівське (біблійне) поняття історії людства, створення світу. Ісус (правдивий християнський Бог) - жид, вірний Він син жидівського народу. Він поставив жидів у привілейоване становище, сказавши, що прийшов перш за все спасти стадо синів Ізраелевих.

Жидівські націоналісти (члени святого ордену первоорабіна Садока), тобто, садукеї і фарисеї, не погоджувалися з інтернаціональними теософськими поняттями Ісуса і особливо з його осудженням приватної власности. Вони проголосили Його бунтівником, неморальною людиною.

Син Англії Олівер Кромвель зняв голову з плечей короля Чарлса Першого в 1649 році. Англійці вважають, що це суто англійська внутрішня справа. І до неї не повинні мішатися іспанці, французи, німці. Жиди вважають, що справа їхнього сина Ягвешуї (Ісуса), їхня внутрішня справа.

2. Латини створили "римську католицьку" (католікус, значить "світову") церкву. В їх створилося правильне (в інтересах Римської імперії) розуміння християнізму.

Римська релігія і римська державна політика мають одну мету - покоряти народи і навертати їх на римську релігію. Почування і мислі покорених народів підпорядковувати догмам римського папи (головного жерця віри Христової).

Віра Христова римлянами по - римському інтерпретована утратила своє первісне значення. Римляни не тільки її осмислили по - римському, а й дали їй обряди римського національного бога Юпітера. Стає ясно, чому християнізм для римлян став корисною державною силою. Він учив римських рабів безвідмовно коритися римлянам (жорстоким панам - християнам).

3. Греки знають, що "Євангелію" написали огречені жиди, які перебували під впливом грецької мови, культури, філософії. Греки знають, що вони (зруйнували недоруйновані стіни святині жидівського бога Саваота (Єгови).

Греки силою вогню і меча в епоху Олександра Македонського огречували жидів на жидівській землі. Греки - мандрівники, голод їх гнав до Італії, на береги Малої Азії, Чорного моря.

Мандрівники - спритні люди. Вони ухитрилися собі підпорядкувати чужу велику культуру пелазгів (критян, мікенів, гіттітів).

Греки створили грецьке поняття християнізму, дали йому театральні обряди своїх Богів (Зевса, Деонисія, Аполона, Атени). Греки створили "грецьку ортодоксію". Вони взоруючись на римлян, почали її всюди експортувати, доводити, що вони (греки) правильніше трактують науку Христову, як римляни.

Грецькі поняття християнізму корисні для греків - християнізм повністю підпорядкований грецьким національним інтересам.

Ні римлянин, ні жид не мають права грекам казати, як вони мають розуміти і втілювати в життя евангельські істини. Сьогоднішня Атіна (столиця Греції, Атени) гордиться не вірою Христовою, не церквами пречистої Діви Марії, а грецькою дохристиянською релігією, і в цьому легко переконується кожний чужинець, який відвідує Атени.

В Атенах будівля Академії наук сьогодні звеличена статуями Богині Атени і Бога Аполона. Сьогодні на грецьких грошах (драхмах) велично славиться образ Бога Греції Зевса. Бог Зевс обдарований рисами типового грека. Кораблі грецькі плавають по Середземному Морі, маючи назви "Аполон", "Деонисій", "Атена". Театри в Греції прикрашені образами з грецької дохристиянської релігії.

Грекині сьогодні (особливо грекині, які належуть до грецької еліти) носять на шиї (на золотих ланцюжках) мініатюрні святині Богів Зевса, Аполона, Деонисія.

Грецька інтелігенція тримає в хатах статуйки Богів Зевса, Аполона, Деонисія і особливо славної Богині Атени (опікунки атенян). І я все це бачачи, був до болю серця зворушений, кривда заподіяна моєму народові тисячу років тому так тривожила мою душу, що я стояв у Атенах (на площі Омонія) і плакав.

Ні, греки не глупі. Вони (на радість Господу Христу) не прив"язували своїх рідних Богів до кінських хвостів, і не бичували їх, і не плювали на їх і не розбивали їм голови під стінами Акрополісу, і не топили їх у хвилях Коринфського заливу.

Греки в 988 році в Києві, підхмеливши атенським вином свого зятя Володимира, палили святині Дажбожі, палили письмена внуків Дажбожих.

Греки в себе берегли, а в Україні (Русі) без жалю нищили рідну віру русичів тому, що вона стояла в основі Духовної і Державної сили і волі Народу Українського. Вони на її місці (на попелищах святинь Дажбожих) запопадливо й хитро втверджували "благочестиву грецьку ортодоксію", щоб при її допомозі перетворити Україну (непокірну Русь) в духовну колонію підступної Візантії.

4. Після жидів, римлян і греків, англійці виявилися найздібнішими інтерпретаторами християнізму. Сини Англії поставили питання просто: чому римлянин в Англії має розпоряджатися вірою Христовою?

Віра - це Правда. Правда - Одна. Але кожний народ має право її розуміти по - своєму тому, що кожний народ володіє своїми (тільки йому властивими) притаманностями.

Правда, що є лід. Правда, що є спека. Говорити аборигенові Австралії про лід - справа марна. Говорити ескімосові про фінікові пальми - справа марна. Але їм можна говорити про Сонце.

Сонце - Одне. Та воно по-різному себе проявляє на різних частинах Планети Земної. І тому існує в ескімосів ескімоське поняття сонця, а в австралійців - австралійське. Одна Правда має багато розумінь.

Джан Викліф (1320 - 1384) почав між англійцями ширити думку, що папа Римський має великі впливи на політичне й національне життя Англії. Папа Римський - римлянин, його римські впливи на англійців шкодять

Джан Викліф почав проповідувати між англійцями англійське розуміння християнізму, зазначаючи, що християнізм має бути корисний для Англійської держави.

Папський емісар в Англії засудив Джана Викліфа. Він дав йому право померти у своєму ліжку (тобто,відібрати у себе життя).

Великий Джан Викліф помер смертю мученика, Він пробудив передові уми Англійського Народу. Англійці навіки запам"ятали слова Викліфового попередника:

"Святий престол стає добиччю брехні і злочинів. Прелати жадно збірають багатство, вони не турбують - ся про довірені їм душі, видвигають своїх племінників (не попів) і других любимчиків, а тих, що вивчають філософію і богословіє, ненавидять. І де тільки зійдуть - ся попи (кліриків) – в Парижі ви в Оксфорді, оскандалюють весь світський люд своїми побоїщами, шумними безпорядками і іншими пороками",(Р. Бекон,(1220 –1292)).

Сини Англії своєчасно зазначили, що ні папа Римський, ні патріярх Візантійський не можуть бути духовними провідниками Англійського Народу. Сини Англії проголосили, що їхній "кінг" (слово "кінг" означає родоначальник") є вільним (від жодних чужих сил незалежним) духовним провідником Англійського народу. Він ("кінг") був передовими синами Англії ,справді, проголошений патріярхом релігійних справ. Щоб ця справа була яснішa, зазначую, що грецьке слово"патріярх" і англійське – "кінг" означає "начальник роду". Сини Англії, проголосивши свого короля (кінґа) незалежним духовним володарем, самі цим себе звільнили від духовної римо – католицької деспотії.

Я був у Англії – маю всі дані твердити, що християнізм грає дуже малу роль у формуванні величної свідомости мудрого і красивого Англійського народу.

5. Мислі Джана Викліфа,як твердить історія римокатолицької церкви, проникли в Чехію. В Чехії Іван Гус (1373 – 1415) – майже ровесник Джана Викліфа – став в обороні Чеського народу.

Він,як мудра й пристрасна людина, бачив, що агресивний імперський римо–католицизм поставив чехів у становище смиренної скотини.

Він казав"Нас, Чехів, німці переслідують, зобіра – ють у державі всі становища,а ми мовчемо. За Божими, природніми і людськими законами чехи у своїй державі повинні мати перше місце в урядах,як французи у Франції, німці в Німеччині. З Чехами поводяться гірше, як із собаками або вужами. Але ми дозволяємо німцям гно – бити себе і забирати від нас усі наші уряди".

Іван Гус зазначив, що для чехів чеська мова дорожча, як латинська, Чех повинен мати право на чеській мові молитися. ПапаРимський ,який був перш за все (всюди і завжди) оборонцем латинського народу і його мови, проголосив Івана Гуса еретиком. І "коли Рим ска – зав – то все скінчено", ("Рома локута – кауза фініта").

Папа Римський прив"язав виснаженого тортурами чеха Івана Гуса до стовпа в містечку Констанца, обік – лав змучене тіло хмизом і спалив. І наказав еретичні книги Івана Гуса вкинути у вогонь.

Папа Римський вважав, що віра Христова не матиме для його народу жодної вартости, коли при її допомозі не можна буде домінувати над душами покорених народів. Він безпощадний з тими,які прагнуть свій народ звільнити з духовного римського рабства і мати своє (собі корисне)інтерпретування християнізму.

Іван Гус згорів, але його правильні мислі буйним садом розквітли в душі його доброго волелюбного на – роду. Народ пробудився.

6.Німець Мартин Лютер (1483 1546), очевидно, перебуваючи під впливом тверджень Викліфа і Гуса, проголосив, що кожний має право трактувати "Біблію" по-своєму. Він осудив духовний деспотизм римо – католицизму. Він започаткував німецьке розуміння християнізму. Він виразно сказав німцям, що папа Римський не має права диктувати німцям,як вони повинні розуміти Христа.

Сини Німецького Народу відчули (може не так розумом,як інстинктом національного самозбереження) , що вони тільки тоді будуть народом з почуттями національної гідности, коли християнізм повністю підпорядкують державним інтересам Німецького Народу. Мартин Лютер вирятував німців з римо – католицької духовної кріпаччини. І німці швидко оздоровили свою душу.

7. У Франції король Люїс 14 в 1682 році на Великому Соборі 34 Єпископів, які його (як палкого короля Франції) повністю підтримали,одобрив усім французам відомий ЗАКОН : " Ані святий Петро, ані його наслідники (тобто, папи римські,– примітка Л. С.) не мають жодної влади над королем Франції і держава є зовсім незалежна від церкви", чіткіше кажучи – від інтриг Ватикану .

Великий Собор 34 єпископів (французів) проголосив короля Франції Люїса 14 найвищим авторитетом Франції. І таким способом християнізм разом з Ісусом підпорядкувався національним інтересам Французького Народу. І таке розуміння (як зазначують історики) спонтанно перетворило Францію у могутню державу.

Люїс 14, щоб оборонити французьких письменників –мислителів народу від рогаток католицької цензури , взяв їх під свою особисту оборону, і тому в його епоху розквітла література Франції, якою й тепер пишаються французи.

8. Москвини взоруючись на англійців, німців, французів, римлян, в 1722 році створили "Святейший Православний Синод", на чолі якого став Петро Перший. 1722 році "Святейший Православний Синод" видав наказ, що попи (пропагатори імперської політики Петра Першого) зобов"язані доносити поліції важливі таїни отримані від православних християн під час святої сповіді.Москвини віру Христову беззастережно підпорядкували інтересам творення могутньої Москвинської імперії, "Бог на небі, а цар на землі","хто проти царя, той проти Бога".

Українці – народ винятково добродушний, народ гостинний, розспіваний, гарний і легковірний , і не тому він має такі властивості характеру, що він зліплений з тієї глини, з якої ліпляться "ангели", а тому, що він почав свою історію на щедротній і багатій частині Земної Плянети.

Щороку Велика Мати – всеплодюча Земля дає йому вдосталь меду, молока, м"яса, хліба, олії, овочів. І краса то яка навколо божественна! І небо розспіване, і жити у такому раю подвійно хочеться, світ – храм Божий!

І кожного чужоземця хочеться зустріти,як брата, і не мати ні лукавства, ні жорстокости. І гостити його хо – четься не тому, що так годиться, що так треба, а тому, що так хоче широка і привільна душа світлооких внуків Дажбожих. І свята віра каже: все, що живе, жити хоче: птахи, звірі, дерева –душу мають, і всі вони ведуть свою розмову з Дажбогом – творять радість, живу красу живо -

го Дажбожого Храму!

І ось цей народ шамани підступної Візантії охристили, спотворили його світлу душу і стоптали її в багні візантійських канонів. І тоді "...всі землі Руської держави були однією митрополією "руською" підрукою Константинопольського патріярха, що звичайно не питаючись ані князів, ані епископів руських, присилав на Русь своїх кандидатів на митрополитів, г р е к і в", (М.Аркас).

І не питаючись " ані князів, ані епископів руських", Константинопольський патріярх митрополію "руську" продав за законами "грецького благочестя" "государству Московському" "під покров Пречистої Богородиці Марії" – продав в 1686 році " за "три сорока соболей і двесті червних", ("Українська церква між Сходом і Заходом", Гр. Лужницький, 1954).

Ідучи в народ з наукою РУНВІРИ, Ви, мої улюблені Побратими і Посестри, будете наражені на питання : "А Лавра Київська? А монахи наші – благі посники, печерники, христолюбці, вони ж за спасіння душ наших молилися! А їх РУНВІРА не звеличує?!"

Золота Київська лавра. Скільки духовної гнилі освячено під її церковним золотом – воно блистить скропленесльозами душі народної. Огірчений піп Агапій Гончаренко (біла ворона в православії) у своїх спогадах пише, що благі монахи Київської лаври подарили московинському цареві Миколі п"ять мільйонів золотих рублів " на военні справи імперії".

Спогади Агапія Гончаренка видав у Львові вірний друг Івана Франка М. Павлик. П"ять мільйонів золотих рублів вижебрали " на Боже" українці – монахи Київської лаври – вижебрали у добродушних українських селян і пожертвували катові України – імператорові Московитії. Пожертвували, щоб здравствувала "Москва – тюрма, ключ від якої зберігається в імператора", (А.д е Кюстін, "Россея в 1839 році").

В 1917 році чотири мільйони Українців було в московській царській армії. Вони зі зброєю в руках охороняли мотузку на шиї Матері – України, щоб во на була греко – православною, о, золота Київська лавро, безпросвітньо темні твої богомольці!

Ви будете наражені на питання: "Не говоріть мені про РУНВІРУ, це було давно, більше, як тисячу літ тому. І про це не варто згадувати."

Виходить – не говоріть нам про Українську Державу, це було давно, і про це не варто згадувати? У Батурині московинські банди Петра Першого українських немовлят, батьки яких полягли під оборонними мурами, з колисок брали за ноги, розбивали їхні голови об мур і кидали у вогонь – "воз"єднували Україну з Россєю". Це було давно, і про це не варто згадувати?

В 988 році мечем і вогнем були діти, матері, юнаки і цнотливі юнки загнані у хвилі Дніпра. Шамани розпусної Візантії, вимахуючи підстриженими кінськими хвостами (кропилами), кропили Україну (Русь) – відвертали українців (русичів) від їхньої предківської рідної віри і навертали їх на грецьку ортодоксію. Це було давно, і про це не варто згадувати?

"Грязь Москви", "варшавське сміття", яке дбає про спасіння "своєї душоньки" темної і обивательської, має коротку пам"ять тому, що воно без національної моралі. Ми, рунвісти, люди великої Душі народної, ми кажемо "Нічого нами не забуто! Ми не зітремо з пам"яті своєї страждання народу нашого, ми ніколи і ніде не простимо давнім, сучасним і майбутнім катам України!"

Ви будете наражені на питання: "РУНВІРА, це добра справа, але її треба ширити в Україні, а не на еміграції". Хіба українці на еміграції не здібні жити для доброї справи? Хіба українці на еміграції вважаються тільки юрбою, яка живе справами шлунку, справами асиміляції? Хіба вона не здібна готуватися духовно і тілесно до творення Української Духовної Революції, яка має мету створення могутньої Української Держави?

Ви будете наражені на питання: "Ідіть геть від мене з РУНВІРОЮ! Віра – справа приватна, ніхто нікому не має права вказувати, як і в що він має вірити!"

Я був здивований, почувши щось подібне він жида, який мені пояснив, що він між чужинцями ширить філософію, що "релігія – справа приватна", але сам він вірний визнавець віри Мойсеєвої і гордиться, що батько його виховав у дусі юдаїзму.

Віра, правдива Віра, тобто, РУНВІРА – душа народу, духовне й тілесне обличчя народу. Достойний син відчуває її в крові. Він, обожнючи її, сам себе збагачує духовістю і величчю рідних предків.

Деморалізована людина (учень філософії нігілізму) на віру дивиться, як на гріш, ковбасу, горілку, і тому він каже, що справа віри – справа приватна. Бути українцем, і не мати РУНВІРИ, і належати до інтернаціональної секти (до секти людей, які загубили зв"язок між собою і предками своїми) і казати, що віра – приватна справа, значить не соромитися проповідувати низькість душі своєї.

Ви будете наражені на питання: "Я, українець, вірю в "Біблію", а ви ні? Ви безбожники?" Мені не потрібна ваша Рідна Українська Національна Віра, я не визнаю Дажбога".

Добре, біблійнику, вір у "Біблію", але вір по – мудрому, а не по – глупому. Вір, що біблійний "Господь Саваот – Бог Ізраеля", (Єримія, гл.16, в. 9). Коли "Саваот – Бог Ізраеля", значить він для тебе чужий, бо ж ти не ізраелець, а українець.

Хочеш бути достойною людиною, то "нехай не буде в тебе чужого Бога, і шоб ти не поклонявся перед чужоземним Богом", ("Псальми", 81, 9) , а служив рідному Дажбогові, Дажбог – Всюдисущий і Єдиносущий Господь України (Руси).

Коли князь твій, або княгиня твоя, або " коли брат твій.., або син твій чи дочка твоя чи жона серця твого чи приятель твій любий, як душа твоя, та буде підмовляти тебе тайком, говорячи :

"Нумо, будем служити Богам народів, шо навкруги вас, близько до тебе чи далеко від тебе.., то не приставай на волю його і не слухай його", (5 кн. Мойсея, гл. 13, вірші 6 – 10). Від наруги обороняючи Дажбога (Рідну Предківську Духовність), ти отого князя, оту княгиню, отого рідного брата чи "пророка, або сновидця" (5кн. Мойсея, гл. 13) "мусиш вбити" і "рука твоя буде перва на страту його, а потім рука всього люду" і ось ти "цим робом викоринеш зло між вас".

"Біблія" вчить, що є Рідна Духовність і є Чужа Духовність, і тому для жидів Саваот Рідний, а Дажбог – чужий, безвартісний ідол. І тому для Українців Дажбог

– Рідний, а Саваот – Чужий, безвартісний ідол. Кожна мати мати. Але тільки рідна мати правдива мати – між нею і її дитиною живе свята таїна людської вічности. Той, хто каже, що він українець і йому не потрібно Рідної Української Національної Віри, той сам собі не потрібний – хто непотрібний сам собі, той нікому непотрібний.

Ви будете наражені на питання:"Ви комуністи, бо ви не християни?!" Кожна думаюча людина знає, що коли б не було християнізму, то не було б комунізму. Не буддизм, не шінтоїзм, не гіндуїзм, не мусульманізм, а християнізм народив комунізм.

Ми,рунвісти, нічого спільного не маємо ні з християнським комунізмом, ні з комуністичним християнізмом. Ми проти того, щоб комунізм продовжував соціальні ідеали первісного християнізму.

Карл Маркс – ФрідріхЕнґельс, проповідуючи комунізм, твердили, що вони здійснюють соціяльні доктрини інтернаціонального християнізму. Вони рекли: "Хіба християнство не боролося теж проти приватної власности, проти шлюбу,проти держави? Хіба воно не проповідувало замість цього благодійність і жебрацтво, безшлюбність і вмертвіння плоті, монастирське життя і церкву? ("Маніфест Комуністичної Партії",Маркс - Енґельс).

Хіба комуністи в Україні не говорили, що Христос був першим комуністом, бо він виступав проти приватної власности і казав, що скорішеверблюдпролізе через вушко голки, чим багатий потрапить до царства небесного?

Хіба колгосп не жебрацтво, не умертвіння плоті,не модерне комуністичне монастирське життя? Комунізм – спадщина християнізму (юдейської інтернаціональної секти)!

Ви будете наражені на питання:"Ми,українці, християни, у нас все своє, і нам РУНВІРИ не потрібно, ми хочемо жити по – старому так,як наші батьки жили".

Ні, не живіть так, як жили ваші батьки – ваші батьки ходили у ярмах. І що ж у вас, брати –-чужовіри, "все своє"? Грецьке кадило,кропило,грецька служба Божа написана греком Іоаном Злотоустом, грецькі ризи (сорочки),догми, канони,ікони, на яких (за грецьким іконописним стилем) зображені греки, жиди, латини і їхні символи?

Що ж у вас, брати – чужовіри, "все своє"? Жидівські заповіді, жидівський пророкМойсей, святощі привезені з берегів Йордану, Атосу,були папські, писання рабінівЕзикіела –Ездри ("П"ятикнижжяМойсея"), писання жидів –еванґелистів, мудрування пап римських, патріархів візантійських?

Що ж у вас, брати – чужовіри, "все своє"? Думка, хвилювання? З вашою думкою, наприклад, папа римський не рахується, він ваших єпископських синодів не визнає, церкви ваші не ваші, ви їх побудували за тяжко вами запрацьовані гроші, ви ними тішитеся,як наївні діти обманлива радість, ваші церкви записані,як матеріяльна власність папи Римськооо.

А що ж папа римський визнає? Він визнає ті гроші, які ви йому посилаєте і визнає, що ви його духонні рабиовече стадо рутенів.

Ми,українці, змарнували десять століть! Ми десять століть покірно стояли на колінах перед зайшлими греко – юдейо – латинськими богами! Богами? Та ж у християнізмі один Бог? Ні. "Святі можуть бути названі богами",(митрополит іларіон Огієнко, з цитати святого Іоана Дамаскина).

Очевидно, що людям духовно вбогим, людям,які мають мало розвинене мислення, РУНВІРА не підходить. Їм ліпше жити в убогості духовній, і тому вони кажуть " хай вже буде так,як є, не знати, де є правда і що з того вийде". Їм чужовір"я дороге не тому, що вони його люблять, а тому, що всяка новина викликає у їх побоювання, настороження, недовір"я, розгублення, вони не здібні зрозуміти, що:християнізм не корисний для тих,які живуть у рабстві.

Є дядьки "отечества чужого", які кажуть, що можна жити й без віри, аби були гроші. Можна. Можна жити й без розуму, аби були гроші – але той, хто не має розуму, хоч і має гроші, своїми грішми не розпоряджається, але той, хто не має РУНВІРИ, будучи українцем, сам своєю душею не розпоряджається.

Віра там, де життя. Не має віри, не має життя, є вчені, дуже вчені, ті титуловані вчені, які перевчилися, кажуть, що вони ні́вщо не вірять. Наївні вчені! Щоб ні́вщо не вірити, треба мати віру ні́вщо не вірити. Їхня віра, що віри не потрібно, вчить їх визнавати віру, що віри не потрібно. Ті, що вірять, шо віри не потрібно,віруючі,але їхня духовна пристрасть має малу температуру.

Ті, шо кажуть, що РУНВІРА була, є і завжди буде між українцями, вважаються людьми,які діють на користь чужовір"я. Вони прагнуть між українцями устійнити думку, що РУНВІРА безкорисна. Вона, мовляв "все була і все ми жили в неволі, вона й тепер є і ми живемо в неволі" , отже, захоплення РУНВІРОЮ безкорисне.

РУНВІРА була, і тоді Україна (Русь) була могутня і вільна. РУНВІРА була силою і хитрістю вирвана з душі народу, і замість неї була насаджена чужа (візантійська ортодоксія). Душа народу поневолена чужовір"ям не мала права мати РУНВІРИ.

Душа народу після тисячолітнього блукання під чужими вівтарями, рве кайдани чужовір"я, вертається сама до себе – відроджує Рідну Українську Національну Віру ПРАВДИВУ!

Правдива віра та,яка народ з неволі випроваджує, а не та,яка народ у неволю запровадила , перетворила народ у бездержавних "тутешніх православних" чи "тутешніх колгоспників". Греки мали слушність, ширячи в Україні думку, що "грецьке православіє – віра правдива". Очевидно, вона для їх не тільки правдива, а й корисна. Вона їх в Україні поробила духовними автократами, а нас – духовними рабами.

Ви будете наражені на питання: " От ви йдете до Силенка, а,як Силенка не стане, куди ж ви підете?" Відповідь: той, хто йде до Силенка, не йде до Силенка, а йде сам до себе, щоб бути собою, щоб в собі пізнати свої рідні духовні сили і щоб жодній чужій силі не поклонятися". Силенко нікому не каже :"Будь Силенком , ні, він кожному каже "Будь сам собою, ти внук Дажбожий, не поклоняйся чужим богам!"

Дорогі мої Побратими і Посестри! Прийде час і всі ми "помремо", всі ми "смертні", але поки ми живемо, ми будемо всюди ширити науку РУНВІРИ. Внуки і правнуки наші знатимуть, що ми не змарнували життя свого.

Ми не роджені взоруватися на сусідів, мовляв, може й нам створити українськуінтерпретацію християнізму таку,як це створили греки, німці, англійці, римляни і повністю підпорядкувати християнізмдержавнотворчим інтересам Українського Нараду?

Ні. Ми бачемо : на перестарілих вівтарях греко – латинського християнізму гасне вогонь віри. Не має нових христоносців,якіб його своєю кров"ю підтрима – ли. Лишилися торгівці,які доХриста говорять мовою гро– ші. Де гроші говорять, там правда мовчить, душа ма – шей. Де гроші говорять, там правда мовчить, душа ма – ліє, вогонь гасне. Жертовні святоші християнізму пере – носяться до музею.

І московинський комунізм утратив довір"я в труд я– щих, він став технічною і мілітарною базою замкнутої касти московинських великодержавних шовиністів.

Перестарілі догми і канони греко – латинського християнізму не можуть сцілити наймодерніші електронічні машини, і не наша українська справа їх сцілювати. Треба зібрати все зло до купи (воно,як гаддя розповзлося по українських розсварених греко – католицьких і греко-православних та українських московино – комуністичних комітетах, о,як багато гаддя! Його треба спалити, бо воно живиться тілом і душею Українського Народу!

Я- гістьДажбожийпосланий до мого народу Духом Предків, моє життя не моє – воно є власністю народу мого, мої мислі, мої натхнення, мої інтуїції синхронізовані з кодом космічного Буття, від якого залежить і доля Земної Плянети, і вібрація мислення Її неспокійних Жителів.

І коли мій народ тепер, або в прийдешні століття відчує моє бачення глибинами душі своєї, Він не тільки духовно оновиться, а й спрямує мислення Людства на шлях творення Нової Цивілізації, нової ритміки Духовного Життя. Моє життя не моє – воно є власністю народу мого, воно дихає диханням РУНВІРИ (Рідної Української Національної Віри).

РУНВІРА – Філософія Української Національної Свідомости, Філософія Самопізнання і Самоутвердження Української Духовости. В Ній великі душевні пориви народу, дух чину, дух пристрастей, дух волі й вольовости.

РУНВІРА –наука,яка вчить самостійно осмислювати розвиток національної мислі, національних почувань. РУНВІРА плекає новий тип Української Людини,Людини духовної волі, самодисципліни, самовідповідальности, само проявлення і самоутвердження.

РУНВІРА не тільки дає Українцеві волю мислення,а й культуру мислення, не тільки дає Українцеві національну свідомість, а й культуру –величну шляхетність національної свідомости, не тільки творить Українця вольовим, а й дає Йому культуру вольовости врівноваженої, натхненної ,спритної, передбачливої.РУНВІРА втілює в собі українське мистецтво створене народом на протязі тисячоліть, обряд і природу народу, його історію.

РУНВІРА – не догма, але вона збудована на вічних основах Життя. Вона вчить, що ТІЛЬКИ РІДНА ВІРА РІДНА, тільки рідні родичі рідні, тільки рідна вітчизна рідна. РУНВІРА – самобутнє проявлення тілесного і духовно – го"Я" Народу Українського. Той, хто виступає проти РУНВІРИ, той свідомо чи несвідомо виступає проти утвердження Української Національної Свідомости.

РУНВІРА – наука,яка дає Українцеві волю проявляти свої таланти. Той, хто виступає проти РУНВІРИ, той свідомо чи несвідомо хоче, щоб українськими талантами розпоряджалися чужі люди і цим збіднювали духовний світ народу Українського.

РУНВІРА очищає Душу Українську від рабських звичок, манер,прикмет, очищає Українську Душу від почуттів меншої вартости, гнучкошийства, угодовства. Той, хто виступає проти РУНВІРИ, той хоче свідомо чи несвідомо, щоб українська Душа була в"ярмлена комплексом меншої вартости.

РУНВІРА – наука,яка вчить Українців достойно відстоювати свою національну честь, РУНВІРА –священний притулок для Українських Душ,які перенесли найбільші страждання і не втратили ні особистої, ні національної гідности.

РУНВІРА – наука,яка охоплює всі животворні артерії Життя Українського, і тому її не можна вважати суто релігійною, тобто, вузькоцерковною, РУНВІРА -духовна єдність між минулим, сучасним і майбутнім Народу Українського. РУНВІРА – віра Світла, Краси, Волі, Загадки, Болю, Величности, Доцільности.

РУНВІРА покликана виховувати всюди і завжди Українськоїпокоління в РУНВІРІ, щоб вони були українцями по – походженню і по – вірі, і з основи такої філософії життя самопостане між українцями єдність, підвищеться національна температура самоутвердження. Ні

в католицизмі,який є духовним виявом романської психіки, ні в греко – ортодоксії, яка є духовним виявом грецької психіки, ні в московинському комунізмові,який є духовним виявом московинської психіки не має зерен української національної свідомости, і бути не може тому, що ці "ізми" добрі вони чи злі створені чужинцями не для слави і волі Украиии.

І той Українець,який у цих "ізмах" шукає порятунку для України, той нагадує ту людину,яка сидить у в"язниці, нарікає на своє невільниче життя і тримає у своїй руці ключ від цієї в"язниці.

РУНВІРА – Дар Дажбожий,в якому проявлені Мудрість, Краса і Могутність Народу Українського. РУН - ВІРА –Українська Духовна Сила ,яка не підпорядко - ється чужим духовним силам!.

РУНВІРА – самобутнє українське розуміння Єдиного і Всюдисущого Бога, і хай світиться ім"я Його Дажбог! Жодні чужі релігії, філософії і їхні проповідники не мають сили знищити РУНВІРИ тому, що законом Природи утверджено, щоб із зерна дуба ріс дуб, щоб із зерна пшениці росла пшениця, щоб вівця родила ягня, щоб в орлиному гнізді родилися орли, щоб із Духовного зерна людини Української родилася всесвітньо велична Українська Духовність,, ім"я якій- РУНВІРА.

Нація,яка не має своєї рідної (незалежної від чужих сил) духовости не є нацією, і цю істину знають японці, жиди,індуси, араби, московини, англійці, німці, французи та інші мудрі народи. І між Українцями цю істину знаємо ми, рунвісти– внуки Дажбожі, і за неї ми готові йти на муки,і своїм священним чином освітити шлях для прийдешніх поколінь Народу Українського!

Лев Силенко.

В грудні всі ми відзначаємо вихід у Світ 72 числа "Самобутної України". Шість років полум"яної творчости на славу Рідної Української Національної Віри! Сьомі роковини "Самобутної України" ознаменуймо придбанням нових передплатників, щирими пожертвами на Видавничий Фонд. В кінці 73 року будуть відзначені імена Двох Осіб (Посестри і Побратима),які на протязі року предбають найбільшу кількість ПЕРЕДПЛАТНИКІВ. Вони будуть Радою Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ нагороджені "Золотою Медаллю ОСІДУ РУНВІРИ". Видавництво "С.У".

ДОСТОЙНІ ПОБРАТИМИ, ДОСТОЙНІ ПОСЕСТРИ

У ВСЬОМУ СВІТІ СУЩІ

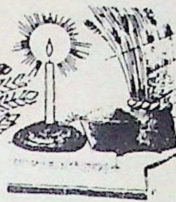

Різдво

СВІТЛА ДАЖБОЖОГО

зустріньмо достойно і будьмо збратані іменем Дажбога в Станицях ОСІДУ (в Родинах Рідної Української Національної Віри). 27 думок висловлених у "Вітанні з Різдвом Світла Дажбожого",. Ви всі отримали. Святою Вечерею вшановуймо пам"ять Предків Рідних!

ЩЕДРІВКА

Во Україні, в тихій хатині
Русява Леля ніжить дитя.
Нічка Різдв"яна: славиться нині
Сонцем народжена Оря сім"я.

І з роду того Різдвом святого
Кий народився - град заснував.

Щоби в нас нині, в рідній хатині
Завжди РУНВІРИ дух панував.

Нічка Різдв"яна – чаром убрана!
В гості ідіте предки святі.
Хата гостинна, Свята Вечеря
На Вас чекає в нас на столі!

("Мага Віра").

ПРОФ. П. МОГИЛИН, Керманич Оргвідділу Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ тепер мешкає в Каліфорнії, в слідуючому числі "Самобутної України" Керманич Проф. П. Могилин повідомить Правлінням Станиць ОСІДУ постійну адресу Оргвідділу.

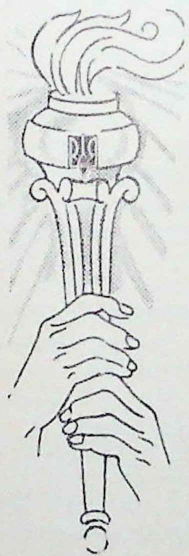

Навіки в кожного Учасника Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри залишиться світлий спогод про Врочисті і Творчі Дні Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ. Всі були натхненні і збратані, як одна Велика і Горда Родина.

Учасники З"їзду, які бажають собі на пам"ять придбати фотографії, можуть у цій справі звертатися на адресу Достойного Голови Президії З"їзду Побратима Мирослава (Івана) ЛИСЕНКА.

Mr. Myroslav (Ivan) Lysenko,
2711 W. Evergreen Avenue,
Chicago, Illinois, [illegible]22, USA.

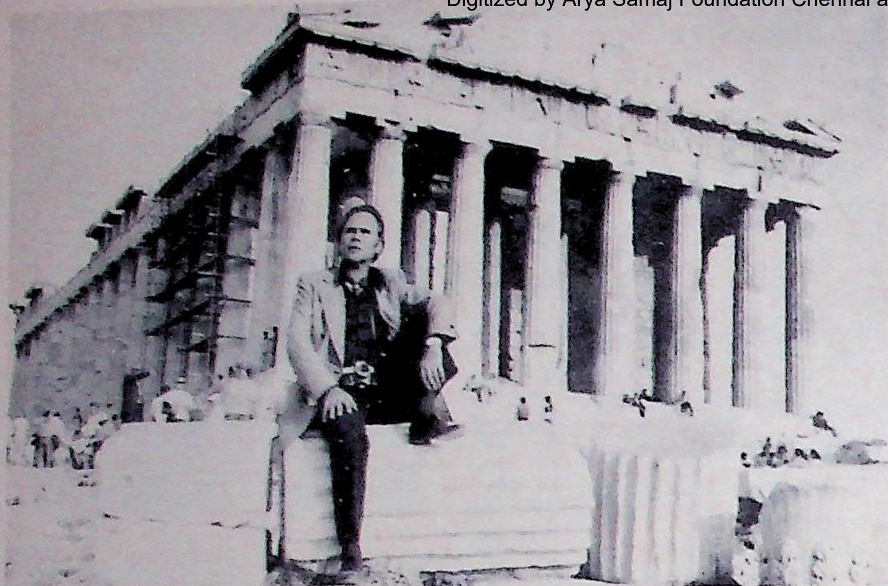

ПОВІДОМЛЕННЯ

Святкові картки "Тато Орь" і"Знак Дажбога",які мистець для нас виготовив, ми не можемо видати тому, що він в їх не втілив ті духовні й естетичні особливості,які ми бажали.

Ми знайшли іншого мистця, є повна надія, що всіх порадуємо перед Великоднем (Днем Воскресіння Дажбожого Внука) чудовими святковими картками. Тепер, хто бажає, може у нас придбати святкові картки "Мати Лель".

На фото: Учитель Лев Силенко біля темпелу Гепта - істос (Пантеон): з цього місця видно береги жорстокої Ахеї,яка 3100 літ тому, вторгнувшись з Альп, започаткувала, як твердять історики, "Чорні роки", безпощадно знищуючи брильянтну староукраїнську (трипільську (пелазгіянсько - мікенську) культуру і цивілізацію .

І сьогодні ахеї (греки) її назвавші"грецькою", пишаються нею перед сотнями тисяч туристів.

КАНЦЕЛЯРІЯ ГОЛОВНОГО СТОЛУ ОСІДУ РУНВІРИ повідомляє, що вже приходять пожертви на покриття коштів дослідньої (наукової) подорожі Учителя Лева Силенка до Іраку (Сумерії -руїни Ур, Умма, Варка, музеї - археологічні скарби долини Тигру -Евфрату, руїни Вавилону (музей Вавилону), Ірак музей - Багдад), Туреччина (руїни міст Гіттії, археологічні скарби -тризуби Гіттії і Сумерії ,музей св. Софії, підземна тюрма, в якій від мук гинули українці (скити, анти,русичі, козаки) заполонені візантійцями і турками , мури - свідки слави Олега Віщого, острів Крит (Іракліон -археологічні музеї, архіви, руїни палацу Міноса. (староукраїнська (трипільска - міноанська культура), Греція (Атени, Академія Наук, Мікени, музеї, архіви) , Лебанон (Бейрут), Англія (Британський Музей - трипільська культура), та інші країни.

Учитель Лев Силенко зробив 400 кольорових фотосвітлин ("слайдів") для монтування фільм - доповіді "Документи Оріяни (Праісторичної України)", та для створення "Музею Праісторична Україна".

Імена тих фундаторів,які складають пожертви на покриття подорожі Учителя,будуть відзначені на екрані фільм-доповіді "Документи Оріяни (Праісторичної України)", а також на списку фундаторів першого в історії "Музею Праісторичної України", який буде обладнаний за всіми правилами сучасної історичної науки і в майбутньому відкритий (при допомозі Станиці ОСІДУ ім. Святослава Першого) в Чикаго для широких мас Українського Громадянства, і особливо для Української Молоді.

Рада Керманичів
Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ

ДОРОГІ ЧИТАЧІ! Ми (такі були обставини видали "Самобутню Україну" об"єднанини числами (липень - серпець, вересень - жовтень). Від тепер отримуватимете "Самобутню Україну" щомісяця.

ЖиттюСтаниць ОСІДУ і "Матеріялам Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ" будуть повністю присв"ячені числа - 71,72. Друкуватимуться доповіді Побратимів: М. МАРКІВ, (Ілліноїс), ПРОФ. П МОГИЛИН, (Каліфорнія), М. ЛОЗОВИЙ, (Ню Йорк) , І. ЦАПАР , (Ню Джерсі), В. СВИРИДЕНКО, (Канектикат), та інші,

Посестер : ЛЮДМИЛИ ФЕНЬКО , (Ню Джерсі). ЛАДИ СВЯТОСЛАВСЬКОЇ, (Міннесота), БОГУСЛАВИ КОВЕРНОЇ, (Онтаріо), ЄВГЕНІЇ БАБИЧ , (Квебек) та інші.

У цих числах з цих причин праці Учителя Лева СИЛЕНКА не будуть поміщені, не зважаючи на те, що лежать готові до друку Його праці "Обряд Вінчання", "РУНВІРА і Константинопольський Патріярх", (ця праця пов"язана з перебуванням УЧИТЕЛЯ у Константинополі (Істамбулі), де Він 11-го жовтня особисто передав Константинопольському патріярхові Димитріусу Першому ЗАЯВУ про відхід УКРАЇНЦІВ від греко-ортодоксії,як релігії чужої, і ЗАЯВА ця теж буде поміщена у "Самобутній Україні" разом із документальним ствердженням Бартоломея Архондоніса (приватного секретаря Патріарха Димитріуса Першого).

Річники "Самобутної України" (за 72 і 73 роки) створять Дві Книжки "Матеріялів Першого З"ЇЗДУ ОСІДУ Рідної Української Національної Віри". Першу Книжку (за 72 рік) можна буде придбати у нас в січні місяці 73 року - 2 долляри один примірник.

Ще раз висловлюємо ВЕЛИКУ БЛАГОДАРНІСТЬ усім. Тим Учасникам Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ,які склали щирі пожертви на видання "Матеріялів Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ", це дало нам можливість видавати "Самобутню Україну" тиражем - 10,000 примірників. Хто має можливість особисто поширювати між Українцями "Самобутню Україну", хай повідомить нас про це і ми пришлемо відповідну кількість примірників .

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada — P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря").

"Дажбожий Внук —значить Народ Український",

М.Грушевський.

№ 71, ЛИСТОПАД

10.972 рік Дажбожий.

Місячник. 6 –й рік видання.

річна передплата 3.50 дол.

ВОЛОДАР (ПЕТРО) МОГИЛИН

БЛАГОРОДНЕ ПОЧУТТЯ

Дорогий Учителю Леве Силенко! Дорогі Учасники Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри! ОСІДУ РУНВІРИ живе і вічно житиме, як вільний рух незалежний від жодних чужих сил. ОСІДУ РУНВІРИ у всіх організаційних, духовних і матеріяльних справах орієнтується тільки на сили Українського Народу, в ім"я України живе, працює, здійснює свій великий шлях — шлях Української Духовної Революції,яка має започаткувати духовне відродження народу. Від духовного відродження народу до творення могутньої Української Держави ми маємо прагнути, а не від творення Української держави до духовного відродження.

Ми,рунвісти, визнавці РУНВІРИ, тобто, реформованої української дохристиянської многобожної віри України –Руси, визначеної в "Мага Вірі" – історіософській праці Учителя Лева Силенка. Ми знаємо, що в усіх народів був політеїзм (многобожжя), многобожжя було в Єгипті,котре скансельовав фараон Аменхотеп, було воно в Юдеї, в Арабії, Персії та інших країнах. Цар Юдеї між жидами наказом упроваджуючи віру в єдиного Саваота–Єгову, всіх інших божків проголосив "серафимами і херувимами".

Є різні міркування про українську дохристиянську віру, знають історики напевно, що в ній було многобожжя; а також є припущення, що головним між Богами був Сварог, а інші це заперечують, подаючи докази, що це міркування не має підстав, існує теж думка, що хоч була віра у багатьох богів, то теж був нахил до однобожжя.

Усім нам припала до душі й розуму наука нашого побратима Лева Силенка (Орлигори),яка проголошує віру в Єдиного і Всемогутнього Дажбога, і тому всі ми визнали його своїм єдиним Учителем, і визнання це прийшло в нас вільно і радісно тому, що наші душі давно прагнули до рідних духовних джерел та не знали як до їх іти. Ми визнали побратима Лева Силенка своїм Учителем тому, що ми визнали самі себе і в нас появилося бажання бути собою, адже інші народи мають право самі собою розпоряджатися.

Всі без винятку визначні особи народу і світу були завжди високо пошановані, були проголошені святими, пророками, богами, спасителями,ясновидцями,учителями, вождями і вони одночасно були очернені, обмовлені, ув"язнені, катовані, гнані, переслідувані, а їхня велика сила була в тому, що вони в жодних умовах не зраджували своєї філософії,ідучи на муки чи смерть,наприклад, Святослав, козак Наливайко, Тарас Шевченко Іван Франко, філософ Сковорода,Будда, Ісус, Коперник та інші.

Ми розумом і душею всі відчуваємо, що ми живемо в епоху життя великого духовного реформатора — мислителя Лева Силенка, ми всі бачемо, що Він вірний син України,Він людина великої нервової сили і енергії і без компромісовості в поході до мети і тому Він перебуває у великому конфлікті зі світом чужовір"я,який гнітить наш народ і зі всіми братами — чужовірами і зі всіми тими , які зовні проявляють прихильність до РУНВІРИ,але внутрі в них ще діють чужі сили і ті чужі сили їхнє рідновірство спотворюють (католизують, масонізують, комунізують, отже, очужинують). І з цими людьми теж Учитель перебуває в конфлікті, і вони не перебирають найбруднішими засобами, щоб Його особу в наших очах принизити і цим всіх нас принизити і зневірити та деморалізувати.

Я радий безмежно з того, що хоч в другій половині мого життя я знайшов те, чого шукала моя національна свідомість протягом всього мого трудового життя. Я пізнав себе, хто я є, я пізнав хто є наша Українська Нація в минулому і теперішньому часі. Я пізнав що і як треба робити, щоб наша велика Українська Нація стала могутньою та у всіх відношеннях вільною, великою і зайня-

ла відповідне місце на нашій Земній Пляненті. Я пізнав, що шлях до цього є Рідна Українська Національна Віра. І тому я роблю все можливе в міру моїх можливостей та інтелектуальних здібностей для поширення РУНВіри. Нам всім треба прикладати всіх зусиль, не зупиняючись ні передякими труднощами матеріяльними чи організаційними, а наполегливо, настирливо працювати і перемагати однуперешкоду за другою.

Ми всі надихані благородними почуттями, наша мета ясна, наша дорога пряма – привести всіх українців у світі сущих до Рідної Української Національної Віри. Ми почали, наші діти і внуки продовжуватимуть і не будуть вони за наші великі починання на нас нарікати, і я особисто глибоко вірю в остаточну перемогу, я вірю, що прийде час і всі українці в світі будуть визнавати Рідну Українську Національну Віру, бо їм не має чого більше робити біля чужих вівтарів.

У нас діє Священна Рада РУНВІРИ – найвищий духовний провід, постанови Священної Ради РУНВІРИ у справах обрядів, свят, священнослужінь мають бути для всіх нас законом, а коли хтось з нас, або хтось із посторонніх людей себе поставить вище Священної Ради РУНВіри і почне творити свій "храм" біля своєї хати і кликати до себе, то всі ми таку людину оцінимо, як шкідливого духовного анархіста, котрий діє на шкоду нашої рідновірської родини.

Тому, що ми живемо в епоху Учителя Лева Силенка, ми всі є Його вірними співпрацівниками, співтворцями і співрадниками, а коли Учитель, проживши свій творчий вік, відійде від нас у Святиню Духа Предків, Він і тоді буде нашим вічним Учителем єдиним. Бо Його наука всім нам передана в "Мага Вірі". Коли тілесно Він не буде з нами, тоді Священна Рада РУНВІРИ вибере духовного провідника з титулом Магарунтато, що значить "Могутній Рідний Український Національний Тато" (МАГА – РУНТАТО), він матиме те значення і ті обов"язки, що патріярх, духовний провідник народу. Магарунтато втілюватиме в собі авторитет науки Учителя Лева Силенка і тому він буде нашим беззастережним авторитетом.

Ми українці шанували, обожнювали, били поклони (і це незаперечна правда) перед чужинцем (Мойсеєм, Ісусом, царем Московським, Греком, Римлянином), а тепер хочемо сказати, що "Досить!" Досить нам чужих авторитетів! Ми пробудилися. Ми хочемо шанувати Українця – брата рідного свого і його вважати своїм авторитетом, а те, що злі люди його очернюють, то ми не глупі люди, щоб на очернення звертати увагу.

Я так, як і інші Керманичі на цьому великому З"їзді вибраний голосуванням всім учасників бути Керманичем Організаційного Відділу Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ, всі ми обрані Керманичі стали біля Святого образу Матері Лель – Родоначальниці Українських племен, стали біля Жертовника РУНВІРИ, на якому горить Вічний Вогонь Духа Предків наших, нашої Вітчизни і волі і де лежить свята Земля наша і стоїть у золотій чаші вода з Дніпра і тут всі ми склали клятву, що будемо всі ми завжди вірні Рідній Українській Національній Вірі, відродженій в науці Учителя Лева Силенка. Ми цим усім показали почуття дисципліни духа нашого і дали добрий приклад організаційної сили для внуків наших і зазначили перед Учасниками Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ, що будемо гідні великого до нас довір"я.

Всі ми на Першому З"їзді стверджуємо, що існує духовна і організаційна єдність всіх визнавців РУНВІРИ, бо всі, кому ЄДНІСТЬ дорога, знаходить її в ОСІДУ РУНВІРИ, всі ми на З"їзді цьому особисто бачемо, що між нами існує щира побратимська любов, кожний присутній на З"їзді, навіть гість має право необмежене висловлювати свої погляди, давати поради, пропозиції, пляни, і в нас тут ніхто не обмежує нікого часом. Всі Учасники Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ уважно слухають кожного, хто бере слово і кожну добру пораду всі ми голосуванням відкритим приймаємо, або неприймаємо, все занотовуючи до протоколу. У нас існує справжня рідна вільна побратимська духовність!

А всі ті, що будуть діяти проти ОСІДУ РУНВІРИ, то всіх нас, Учасників Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ, будуть обмовляти і принижувати, і будуть на зло духовній єдності творити свої "секти" Рідної Віри і без совісти казатимуть, що в нас не має волі і всі ми "диктатори Особливо негідними виглядатимуть ті, які братимуть основні духовні принципи Учителя Лева Силенка про ЄДИНІСТЬ Дажбога, і творитимуть свою секту віри у Дажбога й обмовлятимуть Силенка, щоб звеличити себе. кажу, що духовні анархісти, – руїна в житті кожного народу

Ширити у світі думку, що в ОСІДУ РУНВІРИ "роздор", "розкол", будуть люди ті, які під впливом чужих сил українців хочуть переконати, що вони нездібні до організаційного життя, щось починають творити і вже "розкол", а насправді так є, що коли в армії появляються дезертири, то це не значить, що в армії "розкол", навпаки цим армія очищається від шкідливих елементів.

Ми маємо видати "ЛІТОПИС РУНВІРИ", в якому золотими літерами треба буде визначити імена тих рунвістів, які проявили велику жертвенність і непохитність в ОСІДУ РУНВІРИ, таких людей великими почестями будуть обдаровувати грядущі покоління України, бо ж вони мали відвагу перші покинути Чужовір"я і стати вірними внуками Дажбожими.

Ще хочу сказати, що бути архиєпископом чужоїрелігії і ото переказувати те, що жиди в Біблії написали і як те все греки та римляни пояснили, на це й мудрости великої не треба, навчитися тільки треба кадити, кропити і рідне очернювати, а чуже перед рідними людьми хвалити.

А справа інша бути філософом, який творить зовсім новий духовний світ, дає нові погляди про релігію і дає нове богорозуміння, нову інтерпретацію історії людства і все це не тільки класти на папір, а й нести в гущу народу, свої мислі втілювати в життя, давати людям новий напрямок почуттів і думок, творити ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, о, безперечно, що такої людини між українцями ще не було. А тепер така Людина є, Ми Її дождалися, Вона – наш Учитель Лев Силенко.

В людей незорієнтованих може бути думка, що хоч мислі Силенка й великі, але про це треба говорити тоді, як він помре, а не тепер, як він живе з нами. Це ворожа рабськатенденція, котра живій людині встромляє паличчя в колеса, а коли вона помре, то несе квіти на могилу, щоб сусіди хвалили, що мертвих шанує. Очевидно, коли б Силенко був лідером якоїсь партії української, котра стоїть на духовній плятформі Чужовір"я, то ми б його так згадували, як згадують партійці, так в"яло, і неохоче.

Але Лев Силенко – Людина унікальна, він своїми мислями, духом своїм всіх нас зворушив до глибини душі і тому наша пошана до нього родиться стихійно, її не творить орган поліційної пропаганди, а самі наші вільні благородні почуття. Ми віримо, що так, як без Будди не було б буддизму, а без Христа не було б християнізму чи без Магамета не було б магаметанізму, чи без Конфуція не було б конфуціонізму, так без Силенка не було б рунвізму, не було б ОСІДУ РУНВІРИ і нині всі ми не були б освячені духом великого Духовного Відродження Народу!

Ми не заперечуємо, що Силенка народив Святослав, Шевченко, Франко, Леся та весь наш народ, але чому Він, а не хтось інший, проголосив, що "В Україні (Русі), крім Дажбога не має бога, а ми Його вірнії внуки". Чому ніхто перед ним не перетворив слово "арієць"

на "оріянин" і не показав нам хоч фрагментально про таку велику подібність між українсько... том, а Лев Силенко це зробив друкуючи уривки зі свого "Порівняльного Санскритсько– Англійсько– Українського Словника" і чому ніхто перед Силенком не сказав нам, що Мати Лель –наша Родоначальниця, а Тато Орьнаш Родоначальник, адже ми тепер не сироти! У жидів Сара, Авраам, а в нас Лель, Орь! Ми є тепер Ми!

І тому я хочу сказати так: Ви, Учителю Леве Силенко, створили основи наймудрішої Української Національної філософії,котра є наймогутнішою зброєю нації нашої в її боротьбі з усіма ворогами за волю духовну і економічну, за могутню соборну Українську Державу!

Ви сказали Українцям,що молитися чужим богам і просити у їх допомоги для будови Української Держави так глупо,як писати листи до окупантів України,щоб вони перестали винищувати фізично Українську Націю і дозволили українцям мати вільну й соборну Українську Державу. Були великі сини України,які нам казали, щоб ми не молилися чужим богам, але вони на місце тих чужих богів не дали нам віри в ЄДИНОГО Дажбога.

Чужим богам не має діла до нашого національного нещастя, наші національні болі, муки і страждання їх не переймають, бо вони є чужі для них, а вони є чужі для нас. А окупанти добровільно не зречуться від панування над нами, бо їхня мета є жорстоко нас українців експлуатувати і жити нашим коштом.

Ви пояснили нам, що чужі християнські боги роблять нас українців грішними ще перед нашим народженням , в утробі матері , "і во гресі зачат я во гресі роді мі мати моя", і щоб спокутувати ці гріхи,які ми ніколи не робили, ми мусимо бути рабами чужих панів і тяжко працювати на них усе своє життя. Український народ є най – чесніший і найблагороднійший зі всіх народів Світу і він жодних концтаборів у Московії не робив і москвинів у них не катував і не творив у Німеччині крематорії і німців у них не мордував.

Учителю, хто Ви є!? Зараз навіть тяжко визначити. Пророк Українського Народу? Геній? Великий реформатор і визволитель? Мудрець Української Правди? Історія в майбутньому дасть Вам правдиве місце, а сьогодні Ви з нами спільно йдете, ділите всі наші болі і наші радощі, Ви наш Побратим! Вороги Українського Народу вже зрозуміли могутність Вашого Духа і Вашої Мисли в боротьбі за волю України і ведуть свою ганебну акцію проти Вас. Та від нині Ви не самітній, з Вами йдемо всі ми,побратими і посестри об"єднані в ОСІДУ Рідної Української Національної Віри!

Я живу життя даруючи для Дажбога, для ОСІДУ РУНВІРИ, і все, що тут я сказав було кероване моїми благородними почуттями до всіх Вас, дорогі Учасники великого Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ, я,як Ви чули,поставив на перше місце Силу нашу, а сила буде в нас тоді, коли буде в нас рідний авторитет і любов між всіми нами та наша духовна побратимська воля.

Слава Дажбожій Україні! Слава Учителеві Силенкові! Слава Священним рядам ОСІДУ РУНВІРИ! Слава Керманичам Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ, слава Учасникам Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.!

Володар (Петро) МОГИЛИН, Керманич Організаційного Відділу Головного Столу ОСІДУ Рідної Української Національньї Віри .

ВІТАННЯ

Дорогі Побратими РУНВІСТИ, Дорогий Учителю , Великий Конгресе – Перший З"їзде ОСІДУ святої Рідної Української Національної Віри!

Я глибоко вірю в перемогу РУНВІРИ. Вважаю, що нам треба перш за все розбудувати свою пресу, щоб вороги не думали, що всі ми –явище тимчасове, і нам треба мати свою Святиню.

Посилаю 500.00 доллярів, і вже раніше я Вам пожертвував 600.00 доллярів, єднайтеся всі навколо нашого Духовного Учителя Лева Силенка, я високо ціню єдність, обіцяю знову прислати 1000.00 доллярів у скорому часі на розвиток Училища Рідної Української Національної Віри, дбайте, щоб виховувалися в РУНВІРІ молоді ПРОПОВІДНИКИ.

Бажаю успіху Священному Соборові – Першому З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри!

З вірою в Дажбога,

ПЕТРО КОСТУР,
Бритійська Колумбія, Канада.

Дорогий Перший З"їзде ОСІДУ РУНВіри! Вітаю всіх Вас, делегатів, керманичів, вітаю Учителя Силенка і всім бажаю виконати намічені пляни творчої рідної Праці!

Слава Дажбогові!

Т. БОБРІВНИК, Гартфорд, Каннектикат.

Дорогий Перший З"їзде ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, дорогі Побратими і Посестри! Всі духовно пробуджені українці у Вільному Світі в ці великі дні ждуть на рішення і постанови Першого З"їзду РУНВіри, всі Вам бажають єдности навколо нашого Духовного Провідника–Учителя Лева Силенка.

Я маю сьогодні сімдесять п"ять років життя, я довідався про правду і вчення нашого Учителя і я відчув душею, що я вдруге народився, я істинно натхненний РУНВірою і відчув стимульований цією силою, що моя кров стала циркулювати по моїх жилах зовсім по – молодечому – це чудо для мене!

Єдине моє прохання до Першого З"їзду, треба якнайскорше видати книгу "РУНВІРА" (52 Дні Мислення), яка дасть велику силу кожному РУНВІСТОВІ іти між братів –чужовірів і пробуджувати.

Не звертайте уваги на те, що злії люди очернюють Учителя нашого, всі кращі сини України були очернені обмовлені, постріляні, Ворог учить наших людей, щоб наші люди не шанували своїх провідників і підозрівали їх, а шанували катів України таких,як Ленін , Брежнєв та таких,як візантійські і ватиканські душехвати та їхні вислуЖники. Учімося шанувати самі себе!

З вірою в Дажбога,,та з побратимською любов"ю до всіх Вас! Слава Дажбожій Україні!

М. КОРНІЄНКО, Варавонг, Австралія.

(Вітання, що прийшли від УКРАЇНЦІВ з різних кінців Світу, будемо. (хоч скорочено) поміщати у наступних числах нашого часопису, ВІТАННЯ особливо дорогі своїми побажаннями і вони входять до "Матеріялів Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри".

МИРОСЛАВ (МИКОЛА) МАРКІВ

ВИСОКИЙ ОБОВ'ЯЗОК

Мирослав (Микола) Марків.

Достойний Учителю Силенко! Достойні Делегати Станиць ОСІДУ Рідної Української Національної Віри! Достойні Гості!

Визнавці Рідної Української Національної Віри об"єднані в Об"єднанні Синів і Дочок України в усьому світі переживаючі в ці дні, дні Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ, серцями і думами зі всіми нами, вони достойні РУНВІСТИ. Вони із святою вірою в Дажбога вітають нашу єдність думки, єдність організаційну, єдність навколо великого вчення Учителя нашого. Історією так вже судилося, щоб ми не мали попередників, адже перед нами не було людей,які б вірили в *ЄДИНОГО* Дажбога, і тільки в ньому бачили основу своєї тілесної і духовної субстанції. Ми започатковуємо історію не тільки відродження віри предків наших, а й її реформу, і її втілюємо в життя згідно з новими обставинами, вимогами і на основі принципів ЄДИНОСТИ Дажбожої!

Все, що починає творитися, має великі труднощі і перешкоди. Багатьом може здаватися, що це ж дрібниця – реформувати дохристиянську віру України (Руси), і ясно. Воно сісти і полетіти на місяць, і вернутися, це ніби теж дрібниця. Справа ця теж тяжка.

До нас дійшли дуже малі дані про віру наших предків тому, що вона була дуже чужовір"ям переслідувана.І ті дані, що дійшли неясні, заплутані, фальшиво пояснені, а частина їх використана християнізмом на користь християнізму.

Отже тому всі ми і віримо, що РУНВІРА це не тільки віра предків наших перенесена через десять століть до наших днів, а й самобутня наша сучасна Віра,тобто віра предків,яку Учитель Лев Силенко переосмислив по-сучасному. Учитель віру предків,як ніхто інший збагнув своєю інтуїцією, він її глибини знає, і він її відроджуючи, утверджує так, щоб вона була глибока,сучасна і імпонувала й звичайним людям і людям високоосвіченим і щоб була вона для всіх українців безмежно рідна і дорога.

Тепер дещо з історії. Восени (в листопаді 66 року) я вперше довідався, що між українцями появилася дивна людина. Вона їде старим автом від міста до міста в Канаді й Америці і між українцями проповідує вже три роки віру в Дажбога і ширить свій на циклостилі виданий журнал "Рідна Віра". Я знаю, що є в нас "рідна церква", "рідна справа", "рідна мова", але.., щоб була й Рідна Віра, то я такого ще не чув.

І коли журнали "Рідна Віра" приніс до моєї хати мій сусід вечером, я їх читав захлинаючись до ранку, я просто не міг відірватися від нових свіжих, відважних думок, яких досі ніде в українських виданнях не помічав і які просто всю душу збуджують.

В листопаді 66 року я вперше привітав Учителя у своїй хаті. Я відчув, що стрівся з людиною,яка неподібна на всіх українських людей досі мені знаних. Слова вимовлені Учителем були так щиро і з такою вірою і посвятою, що хотілося вірити, що так є, так має бути. І в нас почалася ділова розмова.

Я погодився з думкою Учителя, щоб почати видавати бюлетень–місячник на чотири сторінки. "Починаймо від малого, ми сьогодні дуже слабі, і йдімо до великого",– тоді сказав Учитель. І ми почали. Учитель тоді жив у маленькій кімнаті на горищі на Чикаго евеню в Чикаго. Він там же на своїй друкарській машинці приготував перше число "Самобутної України".

Учитель мені тоді сказав, що Він виношує думки про Рідну Віру вивезені ще з України, і вони йому майже щодня не дають спокою, і навіть у сні часто бачить свого діда–волхва Трохима, котрий його ще в дитинстві "загіпнотизував" оповіданнями проДажбога, і статуяДажбога вирятувана з Дніпра була об"явлена в селищі , а тому й селище те почало зватися Богоявленське:І "явленіє Боже" знову має в цьому селищі себе проявити.

В ДП– таборі юний Лев Силенко стрічав людей в Авґзбурзі,які говорили і писали про віру предків, але вони у віршах вихваляли Перуна, Сварога та інших богів, і хоч ніби старалися оновлювати чи відроджувати віру предків і писати про "проблеми Українськоївіри", та вони чомусь проДажбога не згадували і тому що їхні писання були невиразні, повні містики і інтернаціонального забарвлення, юний Лев Силенко не знайшов з ними спільної мови. І сам пішов у свій великий світ роздумувань про ЄДИНОГО Дажбога.

Учитель Лев Силенко виголошуючи промови в Канаді й Америці на тему "Нове про Праісторичну Україну", шукав людей таких,які б на його думку мали благородні почуття до рідної духовости. І Він не тільки придбав сотні знайомих, а й сотні адрес, на які й пішли в 66 році перші числа "Самобутної України". Ми не розраховували на великий приплив передплатників, одначе, Учитель вважав, що десь біля двох сот передплатників ми придбаємо без великих труднощів, і так воно й сталося. Перші успіхи особливо були для мене радісні.

Перше число "Самобутної України" видрукував пан Володимир Беднарський,який мав на Чикаго евеню в гаражі "офсет прес". І я своїми грішми покрив видання першого числа "Самобутньої України", і з нетерпінням ждав три тижні передплатників, щоб мати гроші на видання другого числа.

Ми тоді відвідали адвоката М. Гінка – відомого діяча Американської демократичної партії, і Учитель йому в його канцелярії продиктував у англійській мові, як і чому та з якою метою ми заінкорпоровуємося, мета, очевидно, головна, це РУНВІРА і вивчення з точки зору РУНВІРИ основних принципів чужих релігій. Щоб на мусульманізм, християнізм та інші релігії дивитися очима визнавця РУНВІРИ.

Заінкорпорувавшись, ми винайняли в Чикаго поштову скриньку та виповнили всі урядові папери, щоб пошта могла нам, як неприбутковій організації, дати знижену ціну поштових пересилок. Наші читачі присилали нам нові й нові адреси своїх знайомих. Палке, обгрунтоване і досі нечуване та відважне слово Учителя діяло сильно. Були до мене різні телефони, одні вітали з пастанням РУНВІРИ, інші погрожували судом, побиттям, і Учитель все мені писав :" Не журіться, коли б був суд, я прийду і на суді всі провини візьму на себе, погрози, суди – для нас не страшні!"

Коли почали до нас зголошуватися люди, в Учителя постала думка людей організаційно оформлювати у Об"єднанні Синів України. Потім було Об"єднання Синів України перетворене в Об"єднання Синів і Дочок України (ОСІДУ) і про це вперше було повідомлено в березні 68 року в "Сомобутній Україні", число 15.

Дехто вважав, що треба видавати "Самобутню Україну" і ширити її в народі, хай будиться думка українців і хай вони самі творять святині, об"єднання, маючи РУНВІРУ. Та Учитель вважав, що найкраща ідея не має жодної вартости, коли не має талановитих людей, які б її втілювали в життя.

Спочатку ми не мали відповідних діючих людей, та були настирливі звернення до Учителя, щоб він призначив керманичами тих, які на це дають згоду. І нарешті був оформлений склад Головного Столу ОСІДУ РУНВіри, та швидко час показав, що не всі керманичі були достойні того призначення, яке було їм дане.

Достойні керманичі відділами – Мирослав Лозовий, Боголюб Свириденко витримали складний іспит часу, виявилися людьми Благородними і Світлими, їх ніщо не зневірило, вони – наша гордість, вони сьогодні гідно репрезентують вчення Учителя Лева Силенка, весь рух ОСІДУ РУНВІРИ. Щодо мене, то я був так би мовити, тим першим керманичем, від якого почавши, почали творитися відділи Головного Столу. Згодом прийшли нові керманичі – Михайло Чумаченко (відділ скарбів), проф. П. Могилин (дорадчий відділ), і керманичі – радники Петро Хім"як (США), Божедар Вергун – Головацький (Австралія).

Щоб українці не починали творити, обов"язково будуть між ними появлятися "дивні" , заколотницькі люди, і в нас це було, і ті люди (їх чотири особи) зі своїми намірами не знайшли собі місця в ОСІДУ РУНВІРИ, вони почали творити "опозицію" ,але їх ніхто не підтримав і вони самі між собою посваривщись, самоліквідувалися. Дехто, як чуємо, хоче знову до нас вернутися. Всіх хочемо на майбутнє повідомити, що ОСІДУ РУНВіри побудована не на тих принципах, що чужовірні парафії чи партії, у нас для розєднувачів не має місця!

В "Самобутній Україні" всі Ви читали, що сотні тисяч примірників нашої Дажбожої "Самобутної України" за останні п"ять років пішли у Світ – у різні країни світу, де живуть Українські добрі люди. І в тому числі пішла "Самобутня Україна" й в Україну, особливо до Києва, Львова, Харкова, Одеси, в Польщу, Чехію, Югославію. І комуністична газета "Літературна Україна", яка виходить у Києві, з досадою пише про РУНВІРУ.

Українські часописи "Свобода", "Америка", "Новий Шлях", "Гомін України", "Вільне слово", "Український Голос", "Канадійський Фармер" та інші часописи і журнали писали про РУНВіру. Всі вони, як часописи, духовно підпорядковані то римській, то грецькій релігії, писали про РУНВіру навмисне глумливо і фальшиво, а робили це тому, щоб своїх читачів увести у блуд неправильними інформаціями про Рідну Українську Національну Віру. Але така їхня недобросовісна писанина для їх же й шкідлива. Бо люди тоді пишуть до нас за інформаціями і, читаючи наші видання, самі пізнають, що їх українська чужовірна преса вводила в блуд, і тут ми знову виграємо. Сила "Самобутньої України" в її правдомовності, мудрості і великій духовній культурі!

Всі часописи, які виходять у Вільному світі українські, видані партіями, організаціями, які вже існують півстоліття, а релігійні часописи мають навіть сотню літ. Вони вже мають добрі друкарні і фонди, їх видають асекураційні організації, наприклад, "Свобода", "Америка", "Народна Воля". Їм легко, бо мають гроші. І їх підтримують церкви. А нас хто, хто підтримує Дажбожу "Самобутню Україну" – група одержимих священних воїнів України, група людей, які понад все люблять Україну і не стоять на колінах перед чужими богами!

Дорогі Побратими і Посестри, я зараз хочу поділитися з Вами інформаціями про мою працю на протязі більше, як п"ять років, а також хочу дати Вам звіт про наші прибутки і видатки. З огляду на так дорогий час, буду говорити конкретно. Сотні тисяч "Самобутньої України" я особисто послав у світ широкий, на протязі п"яти років я отримав біля дві тисячі листів, на які дав відповіді і копії відписаних листів знаходяться в мене в архіві.

Певний, що за весь час вложив для праці РУНВіри біля семи тисяч годин і без одного цента винагороди. Кожного тижня їду на пошту по два і більше разів , а також завозячи "Самобутню Україну" до друку, проїхав понад п"ять тисяч миль дороги. Коли Учитель Лев Силенко в грудні 66 року звернувся до мене, щоб я був керманичем Канцелярії Головного Столу ОСІДУ РУНВІри, я погодився при умові, що прийде згодом інша людина і може здібніша, і все це я їй з честю тоді передам. Та роки ідуть, і Учитель каже: " Ми на фронті, Ви вже здобули великий досвід , будьте ласкаві, працюйте дальше, Ви здобули довір"я в людей".

А тепер про всі наші прибутки і видатки:

В 67 році ми мали	прибутків	634.50 сен.
" " " "	видатків	613.40 "
В 68 " " "	прибутків	1634.02 "
" " " "	видатків	930.30 "
В 69 " " "	прибутків	2524.16 "
" " " "	видатків	943.95 "
В 70 " " "	прибутків	4013.27 "
" " "	видатків	2024.74 "
В 71 " " "	прибутків	4683.41 "
" " "	видатків	3639.97 "
В 72 (до кінця липня)	прибутків	4897.85
" " "	видатків	1808.03 "

Очевидно, що до цього фінансового звіту не зараховані всі прибутки (пожертви), які були прислані на придбання земельного простору "Оріяна", там має бути біля 11.000.00 долларів, і це окреме конто в Ню Йорку, і воно перебуває під контролею наших мужів довір"я (тростів), і про це дасть ширший звіт голова Ради Мужів Довір"я "Оріяни", Побратим Іван Цапар.

Кожного року я давав звіт для кожного засідання Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВіри. Ось на столі переді мною лежать книги за всі роки, у яких занотовані всі наші прибутки і видатки, вони щороку також провіряються державною американською контролею

і тому, що в нас існує порядок, ми отримали від уряду США так, як і інші поважні неприбуткові духовні релігійні організації, звільнення від податків, так званий "текс екземпшен".

На всі видатки і прибутки маю рахунки. Учитель мені радив від першого числа випуску "Самобутньої України" вести чіткий облік прибутків і видатків, навіть рахунок на десять центів берегти, щоб ніхто і ніколи не міг подумати, що ми чесну святу справу проводимо не чесно.

Були думки, щоб у "Самобутній Україні" щороку такі звіти подавати, але Учитель був проти цього, Він казав, що соромно, що ми такі бідні; у християн духовне і тілесне жебрацтво модне, вони його всюди виставляють на показ і жебрають співчуття, у нас інша ментальність – бідність треба ховати, інші організації мають мільйони, сотні тисяч, а у нас три сотні долларів і тут купа має бути звітів про них, не лякаймо людей убогістю.

Учитель, як тактик, як той генерал, який тримає у секреті кількість боєприпасів, щоб солдати не знали, які вони бідні на зброю і не розбіглися, мовчав і терпів, а злії люди (різні пройдисвіти), які були до наших рядів вторглися, почали писати про Нього різні жахливі речі, обвинувачуючи Його у небажанні давати фінансові звіти, і за це закидали Йому неморальність. Але Він терпів і казав, що наша справа така велична і така свята, що жодні муки за неї не страшні.

Ми не раз повідомляли в "Самобутній Україні", що всі, хто бажає може відвідати особисто Канцелярію Головного Столу ОСІДУ РУНВіри, і всі книги, рахунки особисто проглянути, кожна людина має право на сумнів і на отримання відповіді.

Ось я тут Вам, дорогі Учасники Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, як сповідь моєї душі, дав звіт про всі наші фінанси і вірю, що З"їзд вибере Контрольну Комісію, яка буде, як ні від кого незалежний орган ОСІДУ РУНВіри, завжди контролювати всі наші прибутки і видатки.

Мене інколи до болю вражала титанічна терпеливість Учителя, коли Його, наприклад, обвинувачували у фінансових справах, до яких він не має жодного відношення, Він спокійно казав "Нехай прокляті ми і світом позабуті! Ми ломимо скалу, рівняєм правді путі, а щастя всіх прийде по наших аж кістках! Моє вчення тяжко спростувати, повалити, так вони ширять між нашими рядами різні обмови проти мене, щоб деморалізувати членів ОСІДУ РУНВіри, вони наївні! Стійких і світлих вони не деморалізують, а хитких і нікудишніх, коли намовлять проти мене, я виграю тим, що знатиму, хто вони є і позбавлюся їх".

Люди недобрі, або незорієнтовані спитають, а чому досі ОСІДУ РУНВіри не мав Зїзду? А тому, що сім років тому, що не було ОСІДУ РУНВІРИ і ніхто з нас тут присутніх ще тоді не думав, що між українцями появиться віра в ЄДИНОГО ДАЖБОГА. Новий світогляд чи нове богорозуміння приніс нам Учитель Лев Силенко, всі ми чесно і щиро ширили ці роки РУНВіру, і наша праця тепер завершилася Першим Зї"здом ОСІДУ РУНВіри і всі ми тут такі тепер натхненні і горді!

Всіх закликаю щирити між українцями Рідну Українську Національну Віру в той спосіб, щоб набувати у нас річники "Самобутньої України", які є гарно оправлені і їх давати читати думаючим сусідам своїм і їх заохочувати ставати передплатниками "Самобутньої України".

Ми напевно матимемо свою друкарню, "Самобутня Україна" виросте у могутній часопис, коли всі ми спільно будемо збільшувати родину наших передплатників. Це головне. Коли ж ми тільки самі читатимемо "Самобутню Україну" і нарікатимемо, що вона виходить несвоєчасно (спізнено), то від цього вона буде ще більше спізнюватися, бо це спізнення станеться тому, що ми ще маємо бідні засоби, щоб працювати без перешкод.

Прошу всіх Дорогих Учасників Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, зробіть дар для З"їзду – вернувшись до хати, кожний для приятеля свого передплатіть "Самобутню Україну". Беріть приклад з Посестри Веданти Кулевич (Лос Анжелос) і Побратима Івана Цапаря (Ню Джерсі). Вони десятьом приятелям і знайомим передплатили "Самобутню Україну", "Самобутня Україна" – наш Проповідник. І коли Він приходить до хати, то спачатку до нього ставляться насторожено, а потім до нас пишуть листи і питають:"Що сталося? Чому не має, ждемо".

Ось це наш успіх, перехід від слів до діла. У всіх народів живе прислів"я, що віра без діл мертва. Щоб РУН – Віра не була мертва, ми всі її маємо живити нашими ділами. Дехто помічає, що у моїх думках і висловах є багато думок Учителя, а тут не має нічого дивного, бо всі ми перейняті його мислями і почуваннями; я маю докази, що багато журналістів, які вороже наставлені покищо до РУНВіри, вже у своїх писаннях оперують цілими реченнями взятими з "Мага Віри", але джерел не мають вони відваги подати.

Слава Дажбожій Україні! Слава Об"єднанню Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри! Слава всім Учасникам Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри! Слава Вам, мій Учителю Леве Силенко, я йду з Вами від першого дня моєї стрічі з Вами і ніколи в житті не похитнуся, я гордий, що моє життя пов"язане з Вашою буремною долею, з Вашою неповторною полум"яною працею на славу Дажбожій Україні!

МИРОСЛАВ (Микола) МАРКІВ
Керманич Канцелярії Головного Столу ОСІДУ РУНВІ

Доки ти, Риме, будеш надуживати нашої терпеливости?

В часописі "Новий Шлях" (за 30 –те грудня Винніпег, Манітоба) під такою розпачливою назвою поміщена довга стаття. В ній наші любі Брати - Чужовіри гірко плачуть.

Вони плачуть, як Козак у турецькій неволі, що Батько Римський, топто, "папа", і його вірний комісар, кардинал Війо вважає їх другорядними християнами, одним словом, стадом, яке призначене для стрижки, вичинки і доїння, а не для вільного думання і оборони своєї національної гідности.

Привілеями мають право користуватися тільки першорядні пани–християни (греки, латини) "ой, ой, пани–християни!",(Тарас Шевченко).

Ми співчуваємо духовно охлялим Братам-Чужовірам, але плакати з ними не хочемо, ми кажемо їм:" Не Ви, а Ваші внуки, від сорому червоніючи за Вас, натхненно і радо прийдуть до святої Рідної Української Національної Віри в ЄДИНОГО і ВСЮДИСУЩОГО Дателя Буття (Дажбага).

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

*** *Ванкувер, Б. К., О. ГОЛОВЧАК: "Мій Приятель пише з Австралії, що в Сиднеї також проповідується РУНВІРА і вже австралійські Українці видають журнал "Рідна Віра", як орган СтаницьОСІДУв Австралії. Чи можете мені цей журнал прислати?"*

*** ВІДПОВІДЬ: Звертайтеся на адресу:

" Ridna Vira ",
P.O. Box 121, Baulkham Hills,
NSW, 2153, Australia.

*** *Саскатун, Саск., А. Остапович:" Чув, що маєте видані брошури під назвою "РІЗДВО СВІТЛА ДАЖБОЖОГО" і "ДАЖБОЖИЙ ВНУК ВОСКРЕС"? Напишіть чи можу їх придбати. Ми тут дискутуємо і виходить, що святе наше рідне Різдво Світла Дажбожого найстаріше у світі і без Нього не було б і Різдва Христового".*

*** ВІДПОВІДЬ:" Брошури "Різдво Світла Дажбожого" і "Дажбожий Внук Воскрес!" були нами видані і вже всі розійшлися, та не журіться, ми думаємо їх надрукувати в "Самобутній Україні" у наступних числах.

*** *Торонто, Онтаріо, Г. Марчук: " А як писати у документах, коли питають до якої релігії належемо. Моя донечка Віра , довідавшись, що між українцями постала Рідна Віра, каже, що тепер не хоче писатися, що вона грецька католичка, бо, каже, що в "гайскулі" має подругу гречинку і вона її все колить очі словами : "Ти грецьку віру визнаєш, я мудріша за тебе". Аж плаче, коли мені про це оповідає. І тому прошу дати скору відповідь".*

*** ВІДПОВІДЬ:" На Першому З"їзді ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, який відбувся 5–6 серпня цього року Ваше питання було широко обговорене і була всіми Учасниками З"їзду ухвалена така постанова: всюди і завжди (у всіх документах) на питання "Яка релігія", треба відповідати – РУНВІРА. А коли урядовець потребуватиме ширшого вияснення, можна після слова РУНВІРА в дужках написати(Ukrainian Native Faith). Нам відомо, що вже Побратими і Посестри втілюють у життя цю постанову Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

*** *Монтреаль, Квебек, М.П. ЗУБЧАК:" Мені вже 75 –ть, очевидно, що я хотів би бути похований за обрядом Рідної Української Національної Віри. І тому прошу мені написати, як має бути оформлений намогильник ? Жду відповіді?"*

*** ВІДПОВІДЬ:"В "Самобутній Україні" (за грудень, або січень) будуть поміщені фотографії зроблені на кладовищі, де поховані наші Побратими і Посестри за обрядом Рідної Української Національної Віри (РУНВіри) і Ви, оглядаючи їх, матимете докладну відповідь на Ваше щире і зворушливе питання.

Нам, наприклад, пишуть, що брати – чужовіри, а також чехи, поляки, москвини та інші, відвідуючи своїх рідних на кладовищі, зупиняють свою увагу над могилою Ніни Коперник. На Її гранітному намогильнику викарбуване сонце, а в сонці – Дажбоже знамено (тризуб чіткої геометричної форми).

"Це вже кожний бачить, що тут похована свідома дочка Українського Народу","Всюди такі тяжкі понурі хрести, що аж нудно на душі робиться, а тут сонце і квіти, і в сонці такий рідний тризуб, Вона похована, як принцеса, враження таке, ніби й смерти не має, хто вона?"

"Це Ніна Коперник, спікер української радіопрограми "Вільна Европа", Ніна Коперник, Вона похована за обрядом Рідної Української Національної Віри, тому й намогильник такий". Такі і подібні слова можна було почути на кладавищі у Бріджпорті під час свята Поминок, про що й написано нам.

(Відділ ПИТАННЯ і ВІДПОВІДІ буде вкожному числі нашого часопису).

---

72 рік. У Литві цвітуть сади, в парках Каунаса – квіти. А в серцях литовських – тривога. Москвинські червоні інквізитори змосковщують литовську молодь, вивозять її на Сибір -втілюють в життя шовіністичну політику москвинського націоналіста -дворянина Ульянова (Леніна).

У травні йде вулицею Каунаса гарний юнак – студент Роман Каланта. Він не маєв руках зброї, щоб помститися над москвинами – вторжниками. Він сам себе спалює – вмирає на вулиці Каунаса зі словами " Хай живе вільна Литва!"

Десять тисяч литовців ідуть в столиці Литви, у їх ніх серцях лунають слова "Хай живе вільна Литва!" Косигін –Брежнев (головні інквізитори) переполохано посилають з Москви в Каунас парашутистів, щоб вони придушили народну литовську демонстрацію. Ні, жодна сила не скорить народу, який прагне волі! Ми, РУНВІСТИ, цінуємо не тільки нашу любов до України, а й любов кожного сина, що бориться за волю рідного народу.

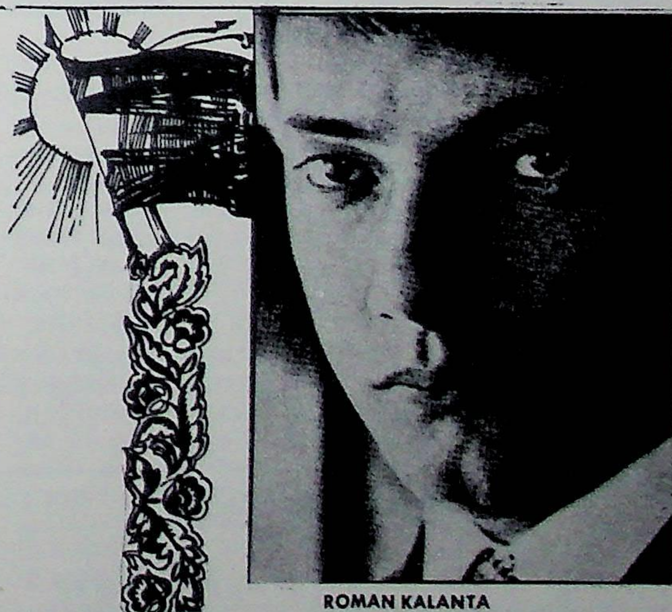
ROMAN KALANTA

ПРИНИЗЛИВЕ РАБСЬКЕ ПОКЛОНІННЯ

Горда державнотворча інтелігенція Англії, Франції, Німеччини свої національні святощі (Шекспір, Вікторія, Жанна Д,Арк, Гете) ставлять вище догм, легенд і емблем греко–латинського християнізму.

А українські інтелігенти – сліпії чужопоклонники? Вони підвладні своїй рабській покірності плазують перед образами святих жидів так низько що в достойних европейців і американців викликають відразу до себе і взагалі до визвольної справи України.

Наприклад, вони один одного вітають святковою карткою (ця картка особливо поширена в українських книгарнях Канади і США та в парафіях) і ми її тут для орієнтації поміщуємо.

Бачете: зображена юдейська стайня, біля стайні зеленіє трава (в січні в Юдеї не має зеленої трави), в стайні осел, корова, а біля їх сидить в червоній одежі (отже в одежі імператриці) Міріям з дитиною Єгвешуєю. Відомо, що греки жидівське ім"я "Міріям" вимовили,як "Марія", а Ягвешуя, як "Ісус" і так у грецькій інтерпретації пришепили усім греко–православним.

Але як у юдейській стайні появилася Україна? Хто дозволив Її принижувати? Тарас Шевченко тримає,як бачете, "Кобзаря" перед мордою осла, тут же князь Володимир стоїть упокорено на колінах (і разом з ним стоїть на колінах вся Україна (герб України– ТРИЗУБ)), а запорожський сотник тримає баняк певно з золотом, і король Галицький стоїть не з порожніми руками.

Отже, принесла Україна, діти Якої пухнуть з голоду, золоті дари і покірне поклоніння потомку з роду царя юдейського Давида, і сталася "радість во Сіоні" (слово "сіон" значить оборонна юдейська споруда), радуйтеся "раби Божія", "слава Господу Саваоту – Богові Ізраеля",("Біблія" , Єремия, гл.16, вірш 9).

Відвідайте країни Европи і ви ніде не знайдете (ні в Греції, ні в Римі) такої принизливої "крістмас" картки. Там, де культивується в народі приниження провідників народу, народ – раб. Народ – раб не здібний сам собі волі здобути, він жде поки прийде з неба, або з чужих земель "визволитель", "спаситель".

І "визволителі" йдуть і йдуть (чому ж ні?) в Україну і визволяють зв"язаних українців ось так як на цьому сусідньому малюнку зображено.

Українці! Час розігнути спину,встаньте раби німії! І ні богам московинського комунізму , ні богам греко–латинського християнізму не бийте поклони. Бо ж це соромно, а головне, що це витворює в українських дітей комплекс приголомшуючої національної меншевартости, очевидно, що цю правду тільки совісні й достойні люди здібні відчути і зрозуміти. Люди без достоїнства не вірять Шевченкові,який їм щиро каже, що "одурить візантійський Саваот", нечують,бо"сплять,як свиня в калюжі", ("Кобзар", Тарас Шевченко).

ПОВІДОМЛЕННЯ

Всі Правління Станиць ОСІДУ РУНВІРИ , а також усіх зацікавлених , повідомляю, що "Статут ОСІДУ РУНВІРИ",який був учасниками Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ (5 серпня, 10972 року Даждожого,) в Чикаго, Ілліноїс всебічно обговорений (на що З"їзд потратив найбільше часу) і загальним відкритим голосуванням затверджений, можна придбати в січні місяці. Три примірники Статуту коштують один долляр разом з пересилкою, звертайтеся на нашу адресу в Чикаго.

МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ.
Предсідник Ради Керманичів Головного Столу

ОСІДУ РУНВІРИ.

УКРАЇНЦІ! "САМОБУТНЯ УКРАЇНА" – ЄДИНИЙ І ПЕРШИЙ У СВІТІ ЧАСОПИС УКРАЇНСЬКИЙ, ЯКИЙ НЕ ПІДПОРЯДКОВАНИЙ ЧУЖИМ ДУХОВНИМ СИЛАМ-

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАШ ЧАСОПИС!

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

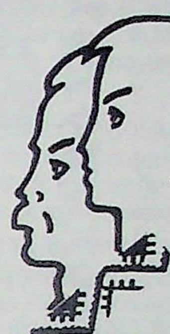

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174, Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015, Chicago, Ill., 60617, USA

№72, ГРУДЕНЬ,
10.972 рік Дажбожий.
Місячник. Шостий рік видання.
Річна передплата 3.50 дол.

ЛЮДМИЛА ФЕНЬКО, Ню Джерсі

УКРАЇНСЬКА ЖІНКА

Людмила Фенько

Дорогий Учителю Лев Силенко, Дорогі Учасники Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри! Мені припала велика честь промовляти від імені Жіночої Ради ОСІДУ РУНВІРИ.

Дорогі Посестри – РУНВІСТКИ! Ми сьогодні всі радіємо, що нарешті після нашого многовікового перебування в духовному рабстві, Великий і Єдиний Дажбог послав нам Учителя. Учителя, котрий нас відкликав від рабського чужовір"я і показав всім нам шлях Рідної Української Національної Віри.

Ми жили в духовному рабстві під опікою чужих богів та чули наші душі, що так дальше жити не можна. Ми дочекалися релігійного генія, який зробив реформу многобожної української дохристиянської віри. Нам ніхто не має права казати, що ми погани, бо погани вірять, що є декілька богів, є "Бог Син", є в них "Бог Дух" та ще у них є й "Бог Отець", отже ціле сімейство Богів, яке нероздільне і тому воно, як один Бог. Так чи так, а це вияв поганської релігії.

А в нашій Рідній Українській Національній Вірі єдиний Абсолютний Датель Буття, і має Він наше рідне ім"я Дажбог. Ми багатьом богам не поклоняємося, і тому у нас не має поклонних віршів писаних на честь Перуна, Сварога, Велеса, Хорса та інших богів; нам наш Учитель визначив рідну і дорогу для нас віру в Єдиного Дажбога. То світлий Дух предків Йому підказав таку реформу зробити, бо чогось подібного ще в історії ніхто досі не чув, ось чому я назвала нашого Учителя релігійним генієм.

Чужі юдейські, римські, грецькі та московські боги гнітили душі наші, ніколи вони не дбали про наше вільне життя. А все тільки покори від нас вимагали. Адже Папа Римський ні мови нашої не знає, ні історії, то чому б він дбав про нашу національну свідомість?

Дорогі Посестри – РУНВІСТКИ, яка велика радість! Живемо ми в епоху, коли між українцями постала віра в Єдиного Дажбога, звільняються наші душі від ярма чужовір"я. Та РУНВІРУ ми маємо не тільки визнавати, а й проповідувати, маємо рятувати сестер – чужовірок з того горя, в якому вони ще перебувають.

Ми певні, що багато наших сестер – чужовірок перебувають у духовній неволі просто тому, що про РУНВІРУ ще не чули, або знають про Неї з фальшивих джерел. Нам не треба соромитися нести до їх світло Рідної Віри, не треба нам розгублюватися, що сестри – чужовірки через свою національну несвідомість будуть нас клясти за те, що ми маємо Рідну Віру і не стаємо на коліна перед римським папою чи святими греками, або староюдеями.

Ми маємо терпіти від сестер–чужовірок наругу, бо ми покликані Дажбогом терпіти за Рідну Віру, а

не за чужу. Ми свідомі того, що повне національне визволення Української Жінки прийде тільки в Рідній Вірі. Ми жінки і матері зобов"язані виховувати наших дітей у Рідній Вірі, Учитель Силенко у своїй праці "Діти і Родичі" нам дав добрі поради. Коли ми дітей не врятуємо від асиміляції, то то значить, що ми бачили,як наші діти тонули в морі, але лінувалися їх рятувати, то які ж ми тоді матері?

Нам дуже прикро і сумно чути ті вістки,які приходять з України. Окупанти пляново вивозять українську молодь з України до різних областей Азії і в Московщину, і там наші дівчата примушені одружуватися з азіятами і жити в Азії. І так українців в Україні маліє, а москалів,які є нашими ворогами – імперіялістами, все більшає. Чи можемо ми свідомо до цієї загибелі приглядатися і бити поклони перед біблійними богами і мовчати, і трохи ні. Ми–РУНВІСТКИ, найсвідоміші Українські жінки, нам треба боротися з ворогами народу нашого і в нас тепер є велика зброя – Рідна Українська Національна Віра і з нами йде Учитель наш – наш ПОБРАТИМ, наш брат і син, він знає історію світу, знає кляту душу ворогів наших і йде він відважно і тому всіх нас робить відважними.

Дивно просто! Наші сестри–чужовірки боліють,що дві тисячі років тому патріот Юдеї, юдеєць Ісус,який юдеям казав, що він прийшов своєю наукою спасти юдейський народ, був юдейцями гнаний. Ісус і словом про українців не згадав, так ніби нас і на світі тоді не було, ніби ми тільки пару десятків років тому з неба впали. А так воно не є.

Сестри–чужовірки страждають, що юдеєць Ісус був юдейцями покараний без вини. А за яку ж вину ви українця Силенка караєте, звете Його поганином, зачиняєте перед ним двері, коли він стукає до Ваших зал і хоче Вам з радістю повідомити про нові скарби з історії нашої,які Він відшукав і хоче вам повідомити, що ми не примітиви„оті другорядні християни",як так вважає римський папа українців, а ми Внуки Дажбожі! Наші великі предки започаткували на Землі першу цивілізацію і культуру. Учитель Силенко у книзі "Мага Віра",як ніхто інший перед ним, довів, що оті славні сумеріяни, гіттіти, то були то рідні предки наші і Учитель навіть мову їхню для нас розшукав,тризуби їхні показав,які познаходив у книгах старої історії.

Ми тепер маємо Рідну Українську Національну Віру, у нас тепер є своє "Я", у нас тепер не має бажань бути вічними учнями греків, москалів і не має в нас тепер бажання йти на лоно жидівського батька Авраама. У нас тепер є свій рідний духовний Учитель, і ми йому більше віримо,як чужим духовним учителям,які нас учили любити чуже і грузувати над рідною духовістю.

Вірю, що Перший З"їзд О С І Д У Рідної Української Національної Віри винесе постанову видати книгу "Р У Н В І Р А" – 52 Дні Мислення. Всі ми маємо проявити жертвенність на видання цієї священної книги, бо ми її поки що читаємо тільки на сторінках нашого часопису "Самобутня Україна".

Дорогі Посестри – РУНВІСТКИ усі ми і тут присутні на З"їзді і не присутні, приєднаймо кожна одного передплатника на "Самобутню Україну", цим ми поширимо проповідування у світі РУНВІРИ, зробімо це велике діло тепер, не відкладаймо на завтра, ділом показуймо силу нашої Рідної Віри.

Ще хочу таке сказати. Коли вийде книга "РУНВІРА", то вона має в наших хатах на почесному місці лежати, ми її маємо щодня читати, щоб щодня душу свою рідною духовістю збагачувати. В наших хатах мають бути Святі Кути, де має горіти Вічний Вогник Духа Рідних Предків наших. Хто б до нашої хати неприйшов,то він має відчути, оглянувши хату, що в ній живуть вільні внуки Дажбожі, а не українці –чужопоклонники,в яких хати звеличені греками, жидами та іншими чужинцями, а діти до тих чужинців тоді звикають і їм поклоняються, а про рідні справи українські не дбають і цим також прискорюється асиміляція нашої молоді.

РУНВІРА – наша свята правдива українська віра, і в Ній є такі чарівні освячення новонародженої дитини, є обряд вінчання і є обряд поховання, і вже всі ці обряди створені нашим Духовним Генієм Побратимом Левом Силенком не лишаються на папері, а всі вони вже впроваджені в життя українське. Це значить,що вже твориться нова Українська Людина вихована на Рідній Українській Національній Вірі. То правда, що це тільки початки, бо коли б Рідна Українська Національна Віра була широко вже втілена в українське життя, то тодіб жодні в світі вороги України для нас не були б страшні!

Вороги України бояться Рідної Української Національної Віри,як вогню і тому вони будуть в ряди рунвістів своїх агентів засилати, котрі будуть насамперед нашого Учителя очернювати, обмовляти, щоб у всіх нас витворити зневір"я і так нас знищити. І ми вже такі ворожі напади мали, та виявилося, що ми стали мудрими, всякі напади на РУНВІРУ і ВЧИТЕЛЯ нашого нас не роз"єднують, а ще більше всіх нас з"єднують і всі ми стаємо рідними і стійкими внуками Дажбожими.

Дорогі Посестри –РУНВІСТКИ , ми перші українські жінки,які йдемо у рядах визнавців Рідної Української Національної Віри. Ті, що прийдуть після нас, то їм буде легше. Та як нам тяжко не є , ми щасливі ,що маємо душі вільні від осоружного чужовір"я, нас кріпить наша Рідна Віра і наша рідновірська любов до України!

Слава Дажбогові!

Л Ю Д М И Л А Ф Е Н Ь К О,
Голова Жіночої Ради при Раді Керманичів Головного Столу О С І Д У РУНВІРИ.

БОГУСЛАВА КОВЕРНА, *Онтаріо.*

ДРУГЕ НАРОДЖЕННЯ

Богуслава Коверна

Дорога Редакціє "Сомобутньої України"!

Посилаю Вам мою скромну промову, яку я хотіла на Першому З"їзді ОСІДУ РУНВіри прочитати. Признаюся, що була дуже зворушена величністю З"їзду, раділа, що багато є охочих промовляти щиро і на славу всіх визнавців Рідної Української Національної Віри. І щоб ще й своїм словом не завантажувати час, я не промовляла. Посилаю промову до "Матеріялів Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри".

"Дорогі Побратими, Дорогі Посестри Учасники Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри!

З багатьох стейтів Америки і провінцій Канади всі ми приїхали, дехто з нас їхав аж з Каліфорнії. Ми їхали тисячі миль, щоб однодушно заманіфестувати нашу єдність духовну, нашу організованість та нашу святу вірність Рідній Українській Національній Вірі, яка нас оновила, дала нам можливість вдруге народитися. І стати гідними людьми. Тепер ми знаємо, що ми хочемо і куди ми йдемо.

Ми вільно, так, як нам наша душа підказує славимо Дажбога – Дателя Буття нашого. Дажбог дав нашим предкам великий свій скарб – найбагатшу у світі землю і дав Він Їм добру душу, гарний образ, дав Їм розум світлий, Він їх любив так, як любить мати дітей.

Та чужі люди при допомозі наших земляків-зрадників зрадили Дажбога, обмовили і висміяли Його доброту. І тисячу літ ми тинялися під чужими вівтарями, були духовними рабами, не знали, хто ми є і хто були наші предки.

Та свята сила Дажбожа непереможня! Вона втілилася в душі й розумі нашого Дорогого Побратима-Учителя Лева Силенка. І Учитель до всіх нас заговорив такою мовою щирою, переконливою та правдивою, що ми без вагання визнали науку Рідної Української Національної Віри, отже, ми визнали самі себе, визнали рідних предків, визнали вчення Учителя, що Дажбог, це не ідол, не один із божків віри предків наших, а що Дажбог – це Датель Буття, який дав основи тілесної і духовної субстанції Українського Народу.

У нас спонтанно народилася віра, що Учитель Лев Силенко не подібний на інших наших вчених, філософів, провідниківь, Дажбоже Провидіння осяяло Його душу такою силою любови до народу рідного і дало Йому такий розум, що всі ми гордимося, що ми Його Побратими і Посестри.

Лицарі чужовір"я насторожилися, пишуть, що Лев Силенко – лжепророк! Що ж, фарисеї і садукеї Христа тако ж звали лжепророком та всіляко його очернювали. Та кожний, хто читає твори Побратима Лева Силенка, той сам баче – прийшов до Українців Великий Розум, і Вільний Він, і Палкий Він, і перед жодною чужою силою не хоче стати на коліна. І йде й голосить, що ми–українці внуки Дажбожі! Слова чіткі, глибокі, розумні і безкомпромісові і такі відважні, що здається, що їх говорить людина, яка має багатомільйонову армію у своєму розпорядженні. І люди, слухаючи Учителя, будяться, в їхніх душах появляться вогонь святий Рідної Української Національної Віри, і вони за все це просто славлять Учителя!

А брати- чужовіри бояться, що коли між українцями появиться новий духовний авторитет, то підуть у тінь пишно одягнені архиєпископи, митрополити і тому обмовляють Учителя Лева Силенка, а деякі навіть ще мало свідомі наші побратими, попавши під вплив чужовірів–братів, кажуть: "Чому Силенко? Будемо вибирати: щороку хай буде інший щоб була демократія!"

Несвідомі не знають, що щороку не родяться філософи, поети, історики, релігійні реформатори. Їх родить народ раз на сотні років, або й на тисячу літ. Я чуюся гордою і щасливою, що належу до Рідної Української Національної Віри, до ОСІДУ – великої родини внуків Дажбожих, які перші йдуть непротоптаною дорогою тернистою – дорогою Рідної Правди і боронять рідний народ від чужовір"я, від всіх сил зла!

Ми є першопроходцями, і тому нам тяжко. Ми перші сівачі рідного зерна, яке має прорости і дати для наших дітей і внуків квітучі плоди.

Наш шлях тяжкий, але він єдиноправильний і ніхто не може сказати, що ми на хибній дорозі, бо маємо Рідну Українську Національну Віру. Ми те-

(продовження на стор.479)

ВЕДАНТА КУЛЕВИЧ, Каліфорнія.

НАЙПРЕКРАСНІША В СВІТІ СИЛА

Я сподівалася бути на Першому З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ. Але обставини мені перешкодили. Моя телефонічна розмова (з Лос Анжелосу до Чикаго) з Побратимом Мирославом Марковим і ця моя скромна стаття, думаю, також увійдуть до "Матеріялів Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ".

Хочу сказати, що проповідуючи РУНВІРУ, в мене часто приходить думка, а чому Учитель Лев Силенко, проголошуючи реформу української дохристиянської віри многобожної, проголосив саме Дажбога Єдиним? А не Хорса, Перуна, Сварога, Білобога чи іншого Бога? Чим він керувався, взявши до уваги тільки Дажбога, а може б краще було б не робити реформи і визнавати всіх Богів, або, ідучи за перестарілою наукою, сказати, що є один Бог, а ті інші Боги, то Його еманації. Так, як у християн є один Бог і тут же Божа Тройця, аж три Боги і це ніби така мудрість, що з однієї сторони на неї дивитися, то Бог один, а з другої, то і син Божий теж є Богом, і навіть Боголюдиною. А ще є й Бог Дух: так ніби Бог Отець не є Духом. Одним словом, заплутана еманація!

Веданта Кулевич

Думаю, що все, що в житті стається, то має свої причини. Наприклад, 1. В селі Богоявленське (читай "Перевтілення") існувало повір"я, яке мабуть передавалося від покоління до покоління, що нібито волхви гнані князем Володимиром, статую Дажбога, яка була в 988 році втоплена в Дніпрі під регіт грецьких попів, тайком вирятували і сховали її спочатку в Холодному Яру, де вони таємно мали свої священнодійства і плакали, що чужа од греків привезена віра занапастить душу внуків Дажбожих. Та згодом статуя Дажбога появилася біля селища, яке балками сполучене з Холодним Яром і тому те селище почало зватися Богоявленське. І мені Побратим Лука Будило саме в розмовах й казав що й Учитель Силенко з дитинства був напоєний цими повір"ями про Дажбога тому, що він народжений в цьому селі Богоявленське. А поруч є селище Красна Кам"янка, в якому родився Побратим Лука Будило.

2. Ще бачу таке, що Учитель Силенко, вивчаючи санскрит, прийшов до переконання, що слово "Дажбог" створене з двох санскритських слів "Да" і "Бгу", які означають Датель Буття і багато хто з нас любить вживати Датель Буття в значенні Дажбог.

3. Та ще у "Слові про Похід Ігоря" зазначено вислів "внуки Дажбожі", а історик Грушевський визначив, що "Дажбожий внук, значить Народ Український". Ось ці три причини, на мою думку, стали в основі того, чому Учитель Силенко створив духовнепоняттявіри у єдиного Дажбога.

При цьому пригадую таке. Коли я була студенткою університету в Польщі, то тоді мені стало відомо, що виходить польський журнал під назвою "Святовит". Поляки після Першої світової війни, а, особливо, польський професор Стасяк, старалися творити культ польської дохристиянської віри. І проф. В. Шаян, який себе вважає учнем поляка проф. Стасяка, й між українцями почав ширити віру в багатьох Богів і з цією метою видав був збірку віршів "Повстань, Перуне", (культ Перуна) і видав брошуру "Найвище світло" (культ Сварога) та інші книжечки, в яких проповідував культ Хорса і Свявита, та інших богів, очевидно, він обожнено, згадує і Юпітера та менших божків.

Вважаю, що в основі релігійних поглядів проф. В. Шаяна також став інтернаціональний теософізм мадам Блавацької (так званий окультизм) і на цю мадам він у своїх писаннях також покликається. Мадам Блавацька твердить, що для релігійного миру треба взяти її науку, бо вона вважає, що треба вірити у всіх богів (Юпітера, Брагму, Єгову, Ісуса, Кришну, Озиріса), одним словом, треба мати, як пише проф. В. Шаян спільний "БЕНКЕТ БОГІВ".

Очевидно, що коли б Учитель Силенко не виніс з України чарівні оповідання про Дажбога, які йому як він ще був дитиною, оповідав його дід Трохим, то не відомо чи він би взяв Дажбога, як святий ідеал, для творення українського національного однобожжя.

Щастя всіх нас хотіло, щоб Побратим Силенко не попав під вплив многобожного віршованого фольклору. Знаємо, що українські студенти у Львові видавали після Першої світової війни журнал "Дажбог", але цей журнал мав тільки таку святу назву, але нічого спільного він з Рідною Українською Національною Вірою не мав та й його редактори вважали себе католиками і один з цих редакторів журналу "Дажбог" поет Б. Кравців тепер працює в редакції газети "Свобода" (Ню Джерсі) і вважає себе практикуючим католиком.

А ще Побратим Лев Силенко зробив правильно, що на щастя всіх нас, не знайшов спільної мови ні з мадам Блавацькою, ні з проф. В. Шаяном, бо коли б він прийняв їхні погляди про відродження віри в багатьох богів, то я б перша до такої віри не належала тому, що

часи віри в багатьох богів чи в багатобожну еманацію Бога вже давно пройшли і між українцями вони б не мали успіху і з цього тільки тішилися б брати віри.

Величність духовної інтуїції Побратима-Учителя в тому, що Він перший у світі проголосив, що в Україні (Русі), крім Дажбога, не має бога, а ми Його вірнії Внуки і що Дажбог – це Починання Духовної і Тілесної Субстанції Народу Українського, вже ці нові і сильні слова дуже подіяли на психіку людей українських. І навіть ті особи,які зі своїх особистих амбіцій не поважають Побратима Лева Силенка, приймають його духовні основи про ЄДИНІСТЬ Дажбога (Дателя Буття).

Правильно і мудро зробив наш Достойний Побратим Мирослав (Іван) ЛОЗОВИЙ, що в "РУНВІСТОВІ"за серпень 10.969 року вияснив, що ми,РУНВІСТИ, визнаємо ЄДИНОГО Дажбога і тому ми з многобожжям В. Шаяна та з інтернаціональним окультизмом мадам Блавацької нічого спільного не маємо ні в духовному, ні в організаційному понятті. А той, хто буде нам в той чи інший спосіб многобожжя В. Шаяна пришивати, той робитиме це з метою компромітувати нас ,як,мовляв, визнавців многобожжя в очах братів –чужовірів. Ми всі маємо прагнути, щоб у нас була єдність всіх нас на основі нашого Статуту ОСІДУ РУНВІРИ , а всяка протистатутова єдність буде діяти на шкоду Рідної Української Національної Віри.

Рідна Українська Національна Віра – це НАЙПРЕКРАСНІША В СВІТІ СИЛА! Ця сила від Духа Предків наших зерном упала в душу нашого Побратима Лева Силенка, і виросла з неї наша рідна духовна філософія, наша Рідна Віра,якою так щедро і так шляхетно всіх нас обдарував Побратим Силенко, проповідуючи її між нами і закликаючи всіх нас вірити в себе, вірити у Дажбога. І ніколи й ніде не стояти на колінах перед чужими богами, просячи в них волі для України!

Я переживала щасливі хвилюючі години, коли відбувалося перше освячення дитини за обрядом Рідної Української Національної Віри, адже цією дитиною була моя шестимісячна люба донечка Зоряна. Я її принесла до священного Жертовника Рідної Української Національної Віри. Учитель Силенко її п"ятки доторкнув до рідної Землі привезеної з берегів Дніпра і сказав, щоб міцно вона трималася грунту землі рідної і уста донечки Зоряни святою Дніпровою водичкою змочив, щоб у її серці вічно жила любов до Вітчизни рідної,взагалі весь обряд був такий зворушливий і так проникав в душі українські, що в багатьох від душевного відродження появилися сльози на очах. І тоді сказав, пам"ятаю, Побратим Н., що Учитель ніби володіє якоюсь містерійною силою, хоч може й сам про це не знає, але люди,чуючи його, цю силу відчувають.

І росте моя Зоряна жвава і допитлива. Моє мате ринське завдання головне – привити їй любов до рідного народу, до України і Рідна Українська Національна Віра мені допомагає. Слава Дажбогові!

ВЕДАНТА КУЛЕВИЧ,
Перший Заступник Голови Жіночої Ради при Раді Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.

ЄВГЕНІЯ БАБИЧ, Квебек.

МАТИ ЛЕЛЬ

Дорогий наш Учителю Лев Силенко, дорогі й любі всі Учасники Першого З"їзду ОСІДУ нашої святої і великої Рідної Української Національної Віри! Слава Дажбогові!

Не гнівайтеся, що я буду так говорити,як оце мені моя душа каже.Перебуваючи вісім років в жорстокій каторзі, на далекій півночі московській, на засланні, я ходила слідами нашого великого пророка Тараса Шевченка і збірала Його пророчі живі перлові сльози на дикому холоді в Тайзі .

По тих сльозах я вичитала почуттями мого серця ще тоді дитячого, що наш пророк Тарас був обіджений тому, що наші попи, владики пишні та вгодовані та наші пани професори душі своїворогові продали та й моляться вони до царя московського, а рідне все зневажають. Абиворогові догодити та багатство мати.

Бідна я дуже, бо ніхто мені тоді правди не казав, в неволі , коли горе велике, то хочеться казати "Мамо". Чула, що навіть сильні,як дуб люди, коли вмирали, казали "мамо"...

І наш пророк мав маму, вона померла,як Тарасик ще був дитиною. Вона на своїх струджених руках викохала для нас великого пророка для України. Борця за волю народу і рано померла. А чому ж ви,як писав Тарас Шевченко, "пани-християни" такі бездушні що й матір пророка свого ніде не згадуєте. Та навіть ніхто не знає,яке було в неї ім"я, отак ми любимо Шевченка,от такі то наші великі вчені!

Євгенія Бабич

Наші вчені, професори, що в кишенях дипльоми носять, а вдуші глупоту таку, що коли я їх спитала – як звалася мати Тараса Шевченка,як звалася мати Івана Франка, то не мали знань, щоб відповісти мені на моє питання. А я звичайна селянка. А питання таке ставила тому, що вони, професори–пани християни,спішили на День Матері.

А День Матері українці–чужовіри справляють так. Поставлять портрет жидівки Марусі чи Марії, воно краще казати Марусі, бо ніжніше. І носять навколо неї вінки і цю чужинку, котра й словечка українського не зна-

ла, звуть своєю матирею рідною. Добра в їх мати, жи - ди їхню матір розуміть, а вони - наші пани - християни не розуміють, бо таку правдиву віру Христову мають.

І коли то така правда між українцями є, то деж буде в українських дітей любов до України і до рідної мови.

Більше, як шість років тому Учитель мав доповідь у Монтреалі, один брат-чужовір запросив Його на нічліг, бо готель дорогий. Та Учитель не витерпів і почав з ним у його хаті говорити про Рідну Віру і перелякав - ся брат - чужовір. Спитав Учитель мого чоловіка Йосипа, чи може він у нас переночувати. І приїхав Учитель. І в нас почав говорити про Дажбога і лишив нам журнали "Рідна Віра". І переночував, і поїхав до Америки.

Я люблю все життя книжки читати, хоч сама я мало грамотна. І навіть тайком віршів сама для себе багато написала. Та коли я прочитала писання Учителя Лева Силенка, я заплакала з радости і сказала, що це до нашого народу новий пророк прийшов, і я в це щиро і добровільно повірила і від тоді стала рідновіркою.

Я обожнюю свою рідну маму, її давно вже на світі не має, страдальницею вона була. Слово "мати" для мене святе. А, бо то вже така бідна доля моя, майже все життя працюю по дуже багатих жидах. Я бачу, як вони у свято "сукот" світять свічки і славлять свою матір-родительницю Сару. Я думала, а деж наша мати та перша, родительниця. Бачу, що українці кажуть, що Марія, то мати наша рідна. То як же воно є? Ми українці, а рідна мати наша жидівка?

Коли знову був Учитель Силенко у Монтреалі, я спитала Його, де Його мати і як вона звалася, і тоді виявилося, що Учитель є моїм земляком. Мати його ще жива, має вона ім"я Олена, пояснив Учитель, що то від грецького "Геллен", що по-українському означає "Світла", або "Світанна".

І з писань Учителя Силенка я довідалася, що наша Мати-Первородителька Лель, а всі ми Її діти. Та знову, коли я цю радість сказала нашим братам - чужовірам-професорам, то вони почали глумитися. Один сказав мені, що то "Лев Силенко сам видумав матір Лель, а такої насправдіне було".

І знову мені горе - як же можна рідну матір видумати? Ніби Лель, Полель, Лада то богині були подружжя, а Учитель інакше пояснив і довів нам, що Мати Лель то наша свята й рідна первородителька і вірити в це дуже хочеться, бо то приємні для душі такі слова-Мати Лель. У жидів Сара, а в нас-Лель. І все так ясно, але чому досі українці про це не знали? А то тому, що всі вони ждали поки прийде наш Учитель рідний Лев Силенко і їм цю святу просту правду скаже і так і сталося.

Ми всі Учителеве пояснення про Маму Лель добре зрозуміли і нам всім стало зрозуміло, що Він до всіх нас прийшов, аби сказати нам по - новому слово Дажбог. Чули ми імена богів Сварог, Перун, Стрибог та інших, але якось все це завжди йшло мимо вуха, а коли почули про реформу многобожної віри і про віру в ОДНОГО Дажбога у писаннях Учителя, то якось в душі якесь оновлення настало і гордість українська появилася.

Дорогий Перший З"їзде ОСІДУ РУНВіри, я всім тут Вам пропоную послати в Україну старенькій матері Світанні вітання і велику подяку їй, що вона виховала такого палкого сина Української Землі, рідного Учителя, історика й поета. Чую, що Учитель тільки інколи подає вістку мамі своїй, що він живий і вона нічого не знає про працю й діяльність свого сина Лева.

І до Вас наші рідні діточки моє слово. Особливо 10-го листопада в День Матері Лель святої нашої, згадуйте маму Світанну, цебто, матір Учителя нашого, бо вона виховала нам Учителя, який нам показав шлях Рідної Української Національної Віри і Він нам всім сказав, що наша мама рідна не жидівка Мері, Марія чи Міріям, а таки наша рідна мати є справді наша рідна ісвята Мати Лель.

Коли я малою дівчиною бродила по Тайзі, тікала від смерти в Україну, то червоні жиди мене безпритульну зробили своєю наймичкою. І в жида - комісара на стіні я побачила портрет жінки одягненої в чорне вбрання. Якось я спитала:" а це ваша мати"? "Ето мать нашого вождя Леніна, Марія Олександровна Ульянова". І тоді в мене на очах сльози появилися, бо я в цей час згадала мою рідну маму замучену московськими комуністами. Навіть кати і ті шанують "мать вождя" свого, а вже, як вони обожнють свого вождя Леніна, то всі ми знаємо, що карають смертю кожного, хто не хвалить Леніна. А Леніна хто не хвалить, значить валить советську власть, отже й кати свого вождя шанують, бо мабуть знають що в цьому сила їхня.

А брати-чужовіри хвалять римлян, греків та жидів, щоб бути чужовірами. А ми маємо хвалити Дажбога, щоб бути внуками Дажбожими та шанувати маємо Матір Лель і Тата Оря і всіх пророків наших рідних та нашого рідного Учителя Силенка і це нам силу дасть велику і одна ця думка нам дасть одну єдність і тоді вороги України знатимуть, що ми сильні, бо об"єднані.

От жиди по хатах родин по десять сходяться ітільки й говорять про пошану до вождів своїх. Ними вони дуже опікуються, бо то їм на їхнє щастя Саваот мудрих людей посилає.

Дякую З"їздові, що всі вибрали мене головою відділу скарбу при Жіночій Раді, дякую за довір"я. Всі маємо всюди проповідувати РУНВіру відкрито. Бо коли будемо несмілими, нас всі битимуть. Кладу відсебе двадцять доларів на конто відділу скарбів Жіночої Ради ОСІДУ РУНВІРИ. Це на початок.

Я тепер така рада і захоплена, що бачу на Першому З"їзді нашому так багато Побратимів і Посестер і що всі ми привітні і дружні і дуже зворушені Рідною Українською Національної Вірою. Мені раз Учитель сказав :"Посестро Євгенія Бабич, ви цінна людина в нашому Священному Руховї", а коли я Учителя спитала "Зашо так цінуєте високо", то Учитель мені відповів: "Маєте Ви відважний розум і цілісну душу, і ніколи не зневірюєтеся, такі люди дорогі в кожній родині".

А справді чого б я мала боятися? Пророк Шевченко каторги не боявся, а я проста селянська жінка маю чужовірних обмов боятися, попівської кари боятися, нічого не боюся! Бо я дуже люблю Дажбога, нашу святу Рідну Українську Національну Віру. Прошу мою адресу, коли можна, помістити у "Самобутній Україні". Хочу з посестрами листовно думками юбмінюватися

Спасибі, що всі уважно мене вислухали, рада, що говорила без страху і від щирого серця,

Слава Дажбогові, слава Рідній Українській Національній Вірі!

ЄВГЕНІЯ БАБИЧ,
Голова Відділу Скарбів Жіночої Ради при Раді Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВіри.

Mrs. E. Babych, 5696 Jeanne Mance, Montreal, 152, Quebek, Canada.

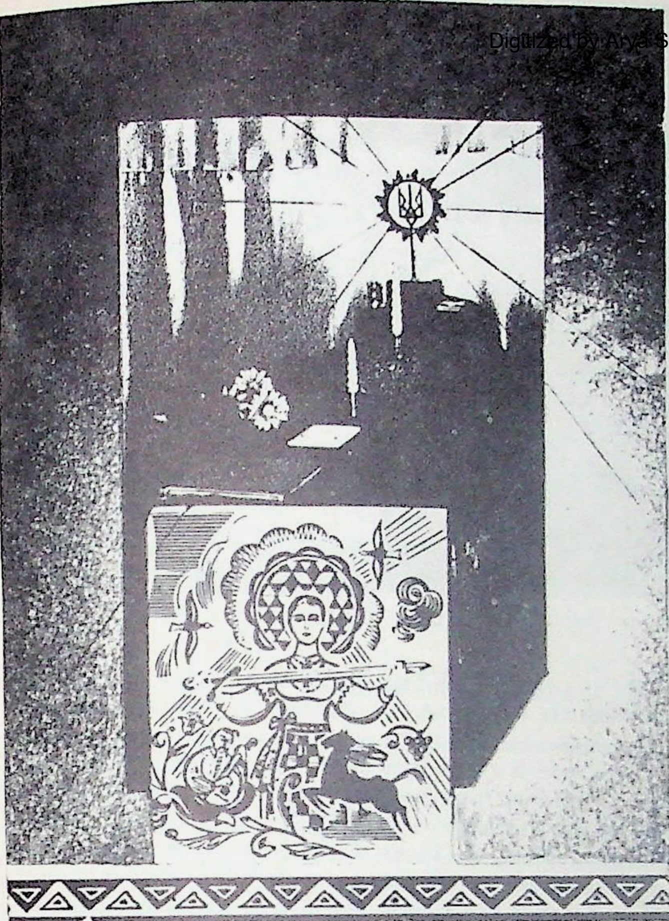

МИ РУНВІСТИ

(пісня)

Ми рунвісти, воля Оріяни
На Дажбожій славиться путі.
З нами Орь і Лель –святі титани-
Предки наші вічно молоді!

Ми рунвісти. Хай ніхто не каже,
Що у нас не має Вівтаря:
Наше серце світові покаже,
Як горить за волю наше "Я".

Ми рунвісти. Ні тюремні грати,
Ні багнети армій чужини
Не спроможні Віру закувати
України – ми її сини.

Ми рунвісти. Вольові і Чесні
З нами йдуть – іде Дажбожа рать!
Правдолюби і Земні й Небесні
Будуть нас,як рідних зустрічать.

Ми рунвісти, воля Оріяни
На Дажбожій славиться путі.
З нами Орь і Лель – святі титани-
Предки наші вічно молоді!

Л. Силенко.

— — — —

(початок на стор. 475)

пер особливо щасливі й тому, що спільно з нами живе і працює наш Учитель Силенко , він нікому не дозволить нас принизити, він дає всім нам поради і силою духа і розуму свого обороняє всіх нас від напасливих агентів чужовір"я.

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ Рідної Української Національної Віри

ВІРА І МИКОЛА ОРЛІВ – 50.00, ПЕТРО ЦАПАР – 100.00, ВЕДАНТА КУЛЕВИЧ – 10.00, ІВАН КІН – ТЕР – 120.00, ІВАН ЦАПАР – 600.00, ДЕЙЧАКІВ-СЬКИЙ –32.00, В. МАЙҐУТЯК – 5.00, ТАНЯ СОСНА – 6.50, ІВАН ПАВЛЮК – 6.50, П. ЗОЗУ-ЛЕНКО – 100.00, П.В. – 50.00, ЄВГЕНІЯ І ЙОСИП БАБИЧ – 35.00, М. МАКСИМЕНКО –10.00, БОГУМИЛ і БОГУСЛАВА КОВЕРНИ – 35.00.

(проловження буде).

ФУНДАТОРИ НАУКОВО-ДОСЛІДНЬОЇ ПОДОРОЖІ яку здійснив Учитель Лев Силенко, майже два місяці перебуваючи в Іраку(Месопотамія),Константинополі, Сирії, Криті, Греції, Англії та інших країнах.Кожний фундатор отримає особисто "Грамоту Благодарности". На подорож (дорога і всі подорожні витрати) було витрачено 1200.00 долларів.

М. КОРНІЄНКО – 100.00, ПРОФ. В. (П.) МО – ГИЛИН – 10.00, МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ – 50.00 , С. АРСІЄНКО –10.00, М. ЧУМАЧЕНКО – 10.00

А. РЕШІТНЯК – 20.00, Б. І С. СВИРИДЕНКО – 20.00, В. ГУБИЦЬКИЙ – 20.00, Б. ТАРАСЮК – 10.00, С. ГМИРЯ – 10.00, Є. ВОВКОТРУБ –10.00, О. НОСЕВИЧ – 10.00, Є. СЛОВСЬКИЙ – 5.00 , С. ТОКАР – 90.00,

І. МІНЕНКО –20.00, М. ПАВЛОН – 5.00, М. П–К – 25.00, І. МИКИТИН – 10.00, М. ЛИСЕНКО –10.00, П. ХІМ"ЯК – 10.00, А . МАРТІН –4.00 , В. ЦУПЕР – 25.00, А. СЕДЛОВСЬКИЙ – 20.00 , П. К О П Е Р Н И К – 10.00, ЛАДА СВЯТОСЛАВ СЬКА – 5.00.

(продовження буде).

Навчившись правдивої історії наших предків, учімося шанувати і цінити один одного, не вживаймо злих слів. Ми вже люди не молоді,ми багато пережили, стали нервовими,але ми маємо лишитися добрими людьми, щоб з нас і діти брали приклад. Коли ж ми не будемо добрим прикладом для дітей, то що ж варте буде тоді життя наше!?

Бажаю всім довгих і щасливих літ жити і тішитися працею зробленою на славу Дажбожій Україні, живімо для Рідної Української Національної Віри – це найдостойніше життя Українця!

Б О Г У С Л А В А К О В Е Р Н А
Секретар Жіночої Ради при Раді Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВіри .

В "Самобутній Україні" (числа–58,59,60) "В[illegible] ПО-ХОВАННЯ"– величавий похоральний обряд. Достойна Посестра Ніна Коперник, тяжко нездужаючи, у своєму заповіті зазначила, що бажає бути похована за обрядом Рідної Української Національної Віри. Вона понад все любила Україну, і тому РУНВіра для Неї була рідною і святою.

Її серце, не перемігши тяжкої недуги, перестало битися. 31 серпня 71 року вона була похована в Брідж-порті,(Каннектикат,США) за обрядом Рідної Українсь – кої Національної Віри, про що Ви читали в "Самобут – ній Україні" (число 63, березень,72 рік).

В річницю відходу Посестри Ніни Коперник в цар – ство Духа Предків, Побратими і Посестри відвідали кладовище. Поклонилися і хвилинною мовчанкою біля могили вшанували пам"ять про дорогу Посестру Ніну. Її світлий образ вічно житиме у серцях визнавців РУН-Віри.

Брати–чужовіри (християни) ставлять хрести, які їм нагадуютьстрашне знаряддя тортур: римляни на хрес-тах пришпилювали бунтівливих рабів, і в основному во-їнів Спартака (тоді були поставлені хрести від Капуї до Риму, на яких конали приборкані). І на цьому знарядді тортур був убитий і Ісус.

Брати–чужовіри (комуністи) ставлять криваві зір-ки над могилами, які символізують перемогу деспотич-ного московинського комунізму в Україні. Ми, РУНВІС – ТИ, Внуки Дажбожі, рідні святощі обожнюємо і перед-ними, як достойні люди, благоговіємо, ми совість і сла-ва Народу Українського, бо ми є українцями по–поход-женню і по–вірі.

ОСІДУ РУНВіри вважає одним із головних своїх обов"язків; це свята охорона могил, в яких спочива - ють наші Побратими і Посестри, щорічне вшанування пам"яти про Іх. В РУНВірі панує культ предків. Моги – ли Побратимів і Посестер вважаються нашими святоща ми.

Увіковічнена пам"ять про Посестру Ніну Коперник гранітним намогильником. В палаючому сонці тризуб – святий Дажбожий знак–символ Світла і Любови. Прой-дуть десятиліття, століття. І в Америці, Канаді та ін – ших країнах Вільного Світу вічно яснітиме знак Даж – божий над могилами Внуків Дажбожих –вірних синів і дочок України. Чужинець, оглядаючи намогильники, не скаже, що в них поховані поляки чи москвини, як це час-то кажуть, визначаючи національність по трираменних чи дворам енних хрестах.

"Ніби й смерти не має, коли стоїш біля могили Посестри Ніни Коперник. Смерть ніби Її обминула. Над Її могилою яскраве сяє сонце, сяє знак Дажбожий. І квіти живі і палкі, як у саду. Почуття на душі легке. Ніби присутня з нами жива Ніна.

А ми були на іншому кладовищі, там над тілами померлих тяжать тяжкі хрес–ти, на душі робиться чорно і моторошно, а можна ж було кладовище перетворити у рай–сад, щоб мертві не нагадували мерт-вих, а щоб все вони були у нашій пам"яті такими, якими ми їх бачили в житті",–та-кі чуємо розмови між українцями.

Приходять до нас листи з питаннями: "Що маю зробити, щоб і я був похований за обрядом Рідної Української Національ-ної Віри?".

Життя інколи гасне несподівано не тільки у старших, а й у молодих людей. Мудрий той, хто сам розпоряджається і своїм життям і своєю смертю. І цим се бе звеличує і не лишає ближчих своїх у незручних об – ставинах. Наприклад, помер один наш Побратим неспо-дівано (мав атак серця, маючи біля 70 років). В роз – мовах він висловлювався, що тільки обряд РУНВіри має його проваджати в останню дорогу. Але жодного заповіту не зробив. Брат–чужовір поховав його за обрядом жидо–грекоортодоксальним, відправивши на "лоно Авраама". І люди казали:"Живий справив похо – рон сам собі, бо він уволив свою волю і свої переконан-ня, а не волю й переконання померлого брата–рідновi-ра". У справах ЗАПОВІТІВ треба писати на нашу ад – ресу до Виннінегу.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
P.O. Box 1174, Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015, Chicago, Ill., 60617, USA

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",
("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук — значить Народ Український",
М.Грушевський.

№ 73 СІЧЕНЬ.
10.973 рік Дажбожий.
Місячник Сьомий рік видання.
річна передплата 3.50 дол.

РІЗДВО СВІТЛА ДАЖБОЖОГО

Дорогі мої Побратими, дорогі мої Посестри–правдонoсні внуки Дажбожі, йду в гості до Вас, несу святі скарби,які мені передали для Вас, великі Предки наші. Прийміть їх – вічно житиме. з серцях Ваших твор. ча і шляхетна згода. Вічно Ви будете багаті благородними почуттями, вірою в єдиного і всюдисущого Дателя Буття. Датель Буття – Дажбог наш величний,суворий і ніжний,як рідна мати. Він – Будівник Світу. Дажбог більший,як бог: слово "бог" (санскритське "бг" означає "буття", "життя", "існування".

Є люди,яких можна назвати біблійними атеїстами, Вони не вірять у Єгову тому, що Він,як пише "Біблія", жорстокий і ревнивий. Про інше поняття Бога вони не знають. Слова "віруючий" і "атеїст" умовні. Для біблійників ми, рунвісти, виглядаємо атеїстами тому, що ми віруємо не по–біблійному. Ми віримо в Дателя Буття (Дажбога) і наша віра нас звеличує, в ній ми бачимо духовну волю нашого "я", в ній трепет нашої любови до Вітчизни і наша ненависть до Її ворогів, наша віра свята!

Рідна Українська Національна Віра єднає наші мислі, єднає наші почування, єднає наше велике правдоносне плем"я – плем"я внуків Дажбожих.

Ми віримо в Дажбога, щоб наші земні, підземні і небесні скарби були нашими. Нам відомі таїни успішної святої оборони скарбів рідних. Ми любимо і боронемо їх так,як свої руки, ноги, очі, мозок, серце.

Людина боронить сама себе не тільки розумом, а й інстинктами самозбереження. Інстинкти самозбереження старіші і сильніші за розум. Ми хочемо, щоб світ знав, що ми непереможні. Непереможність наша закодована в наших розуміннях життя і смерти, у філософії і культурі нашої любови до Вітчизни, в одержимості нашої борні за Її волю.

Вітчизну нашу ми боронемо, керуючись не партійними, соціологічними чи інтернаціонально – релігійними гаслами. Ми Вітчизну нашу боронемо інстинктами самозбереження.Вітчизна – наші ноги, наші руки, наші очі, наш мозок, наші серця і почування.

Вітчизна і ми – це корм і тіло, повітря і легені, краса і душа, право на життя і життя, колиска і дитина, материнське молоко і майбутнє дітей наших. Нещасний буде той, хто нас, внуків Дажбожих, на нашій рідній землі прагнутиме поневолити, щоб живитися нашою кров"ю (добротними плодами Вітчизни нашої).

Ми живемо законами не позиченої моралі, а рідної: вторжник,що увірвався зі зброєю залізною чи духовною на наші рідні землі зі сходу, півночі, півдня чи заходу, щоб нас поневолити, має віддати нам свою голову. Мораль така нам корисна і для нас вона свята. Ніхто не має права в нашу хату,як базарний товар,нести науку Ісуса, папи Римського, Леніна, грецької ортодоксії.

Ми не хочемо підпорядковувати себе творінням чужоземного розуму. Десять століть ми були підпорядковані законам чужого розуму – законам чужоземної релігії. Тепер маємо наочні дані ствердити, що таке підпорядкування обезвладнило душу нашу і знецінило в світі наш світлий розум. Досить!

Ми маємо свій розум. Ми маємо свою душу. Ми щасливі без чужого щастя. Ми розумні без чужого розуму. Той, хто повірить, що ми маємо в черепах ослаблений мозок не здібний для творчости, у грудях-заячі серця не здібні мати свою віру, викопає сам для себе могилу на нашій землі – ми нікому не дозволимо наше на наших очах ганьбити!

Я йду, щоб підняти народ на вершини духовного і

тілесного самоутвердження. Коли я йду до мого народу, щоб з ним синівську мову вести, Ісус і Маркс, Ленін, папа Римський і греко – православні жерці, повинні мовчати. Мій народ мій, а вони – зайди.

Їхні мудрощі і їхні святощі, їхні щедроти і їхні чесноти їхні – хай вони збагачують духовні скарбниці їхніх народів і не поневолюють духовне життя мого народу.

Побратими і Посестри, ніколи плаксиво не жалійтеся нікому, що москвини прийшли в Україну і б"ють українців: кожний, хто йде в Україну, йде, щоб бити українців, щоб одружуватися з їхніми миловидними і ніжними дочками і цим ослаблювати моральну і тілесну субстанцію українську. Кожний йде в Україну, щоб бити українців, щоб їхніх жилавих і світлочолих синів навчити стріляти рідну матір, стріляти рідного тата в ім"я віри Христової, в ім"я віри Ленінової, в мі"я повного шлунку, поплатних посад, сектантського фанатизму, споживацької філософії життя.

Кожний йде в Україну, щоб брати з колиски українських дітей і вчити їх катувати Україну. Зі зброєю в руках іти пліч–о–пліч із загарбниками України (валуївцями, денікінцями), зі зброєю в руках іти пліч – о – пліч із загарбниками України (хрущовими, сталінцями, ленінцями) – що це значить?

Це значить, будучи українцем, спільно із загарбниками України душити в Україні українську мову, тримати в темноті українську національну свідомість, ховати від українців їхню правдиву історію і вчити їх такої потворної історії України, щоб у їх не було віри в себе, не було пошани до предків своїх, творити в 21 році, в 33 році голод в Україні, катувати українців в концтаборах Соловків, Колими, Сибіру, Московитії.

Німці, англійці, французи та інші народи не хочуть стояти поруч з українцями. Достойні народи не можуть любити тих, яких вони вважають духовними, політичними і економічними рабами.

Українці в їхньому розумінні "білі негри Европи". І доказом цього є факт: сорок п"ять мільйонів людей, які живуть на найбагатшій у світі землі і звуть себе українцями, не мають ні своєї національної армії, ні своїх грошей, які б були визнані банками держав Евразії, ні своєї національної філософії життя. В їхній столиці Києві на вулиці не чути української мови.

З такою національною грамотою українці (брати – чужовіри) хочуть у світі здобути симпатію, визнання, зазначаючи, що вони "також християни". Світ не любить тих, які самі себе не знають, живуть законами рабського розуміння життя, моралі, релігії. Рабство-ганьба.

Світ – це природа. Світ живе законом: кожний народ, коли він хоче бути достойним народом, повинен сам на своїй землі боронити волю свого "я". Народ, який нездібний сам себе боронити, приречений на загибель.

Природа (все живе кероване законами природи) завжди стоїть по стороні сильних. Природа, наприклад, дає право не слабому оленеві, а сильному і відважному започаткувати, стрінувшись з оленихою, продовження роду оленячого.

Моралісти, отже мають дані твердити, що природа неморальна, жорстока, потворна. Коли б природа стала по стороні слабого тілом і розумом оленя (в ім"я "великої" моралі), оленячий рід став б[illegible] вовки швидко б його зжерли. Природа, щоб зберегти рід оленячий, стоїть по стороні сильних оленів. Тільки їм дає право продовжувати народження нових поколінь.

Світ з любови до роду людського, любить той народ, який володіє могутньою нервовою енергією, організаційним талантом, вольовим і палким розумом.

Слабий народ викликає до себе жаль, співчуття. Сильні інколи дають йому в руку шмат хліба, але ніхто з їх не хоче зі слабим народом ділити його слабість і слабнути разом з ним.

Відвідував я найменші країни світу (Ел Салвадор, Коста Ріку). Мені було приємно, що сини цих народів вірять, що вони сильні. Вони гордяться своїми вітчизнами. Я не стрічав, щоб хтось з їх говорив "Ми слабі", "нам треба возз"єднуватися з іншим великим народом", "наша вітчизна самостійно не може існувати".

Український народ тілесно здоровий. Він сильний. Він розумом глибокий і красою лиця принадний. Але він слабий вірою в себе. Він слабий своїми слабими переконаннями (його душу приборкала і спотворила многовікова неволя). Треба його здоровому тілу дати вольову і глибоку душу, силу сильних переконань у могутність свого "я".

Як це зробити? Щоб його душа пробудилася, налилася творчою енергією, святою вольовою вірою в себе, мають прийти зі світу рунвістів Рішителі Життя і Смерти, тобто, РЖІСИ. Народ, побачивши подвиги РЖІСІВ, самозвеличиться. Народ не може жити без великих синівських подвигів. Він подвиги обожнює і ними наснажується. Чим більші синівські подвиги, тим більша енергія і віра народу. Там, де не має великих синівських подвигів, народ стає рабом.

Я йду, щоб переконати синів України, що служіння народові і вмерання на полі бою за його волю – це не наказ, це не присяга, це не обов"язок, ні, це обряд Добровільного Священнодійства, це вершина духовного і тілесного досконалення – завершення щастя, здійснення всіх мрій, вічний вінок Слави і Волі!

Ржіс – найвища степінь духовного і тілесного життя рунвіста. Ржіс – український камікадзе. Один ржіс знищить сотню злотворних вторжників. Він (ржіс) сам добровільно і врочисто зголошується у хвилину всенародної тривоги йти у Царство Духа Предків.

Ржіс своєю тлінною тілесною кончиною нищитиме осинні гнізда вторжників. Рунвісти такого озброєного Рішителя Життя і Смерти тобто, РЖІСА обрядово проваджатимуть уквітчаного у вінок Безсмертя. Найкращі кралі внуків Дажбожих цілунками і співами проваджатимуть його, як на велике Різдво Світла Дажбожого, у Святиню Безсмертя. Мати його буде проголошена Великою Матирею Волі і Слави.

Ржіс обрядово (в натхненні Дажбожого священнодійства) своєю мудрою смертю майстерно і впевнено відбирає життя в сотні катів України. Піде слава по світі, що коли йде ржіс, то це значить іде той, хто сам себе прирік на смерть, щоб своєю смертю перемогти ту смерть, яку несуть Україні вторжники.

Ржіс – людина, яка йде між смертю і життям. І тому йому покірні сили живі і мертві. Він у священній борні згорає, стає райдужним прапором Волі, Віри і Слави. Його тіло перевтілюється у вічність. І стає під небом України серед степу широкополого вогняним мідяним мо-

нументом Священнодійства. Ржіс – людина, в якій втілені сили більші,як людські. Він діями своїми триво – жить серця мільйонів і стає ідеєю мільйонів, його чинові кланяються почуття мільйонів.

Не кожний рунвіст, не кожна рунвістка може досягнути тієї духовної і тілесної досконалости,яка завершується діями, що їх здійснює ржіс. Ржіс – легенда жива, з якої творяться закони, філософські системи, релігії, обряди, духовні революції, нові епохи, нові шляхи цивілізації.

Той, хто відчув, що він готовий бути ржісом, не обов"язково має звільнятися від земного життя :ржіс проявляє божественні свої сили у всіх сферах життя народу – на фронті, в розвідці, в мистецтві, в техніці, в праці. Він відрізняється від маси своєю одержимістю, цілеспрямованістю, відвагою, здоровими інстинктами народного самозбереження, самопосвятою вищою за звичайне життя і звичайну смерть. Ржіс – завершення кращих духовних і тілесних сил нації, ржіс – це Дажбожий дар,який отримує не кожний, це дар Слави, Любови і Безсмертя.

Життєтворчий Дажбожемій, мільярди років Ти ткав зі Світла чарівний оксамит – готував колиску для Розумного Життя. Чую, дехто каже мені:"Ніхто не готував, розумне життя самопостало, маючи на це час і умови".

Відповідаю:"Є час, є умови, а творця часу і творця умов не має? Є світло, а джерела,яке творить світло, не має?"

Філософії матеріялізму й ідеалізму не досконалі тому що вони не толерантні. Вони, самі себе вважаючи досконалими, ведуть між собою дику війну. Їх треба розброїти. Життя їх не оправдало. Не має абсолютної матерії, не має абсолютного духа, не має духа без матерії, не має матерії без духа.

Оріяна (Первоукраїна) – Вітчизна племен оріянських (сумеріян,гіттітів,гиксосів, критян,скитів). Вони першотворці культури і цивілізації народів Білої раси, дарма, що тепер їхні духовні й матеріяльні скарби присвоюють собі інші народи. Чужоземні історики знають добре, що українці – це потомки сумеріян, гіттітів,скитів,Але з міркувань релігійної і політичної дипльоматії, не всі вони можуть глянути правді в очі.

Оріяна – Дажбожа колиска. Як творилося несвідоме і свідоме Її єство.Чим вона принадна,чим вона квітуча, щедротна, багата і таємнича? Яка Її історія? Як її читати?

Часто рівнинні простори Оріяни були залиті морем. Сотні тисячоліть бушували хвилі морські там, де сьогодні бушують хвилі золотої пшениці і течуть солодководі ріки, і шумлять співучі гаї, мріють у степах могили і стоять гради Київ, Львів,Полтава, Харків, Одеса, Чигирин,Ялта, Трипілля та інші гради і городища.

Милосердне небо і золото хлібодарного моря – який первородний,який божественний у Тебе, Оріяно (Первоукраїно) прапор – прапор Природи і Її щедротних дітей.

І тоді, коли на хвилях моря іскрилося Сонце, а це було більше,як мільйон років тому, творилися гори Оріяни. Їх ми сьогодні звемо Карпатськими, Кримськими.

Красивішає обличчя Пляннети Земної – ... поступово море виходить з просторів Оріяни. І в ці часи, ніби,як вітальний салют посланий у космос, ніби,як передвістя світове,яке повідомляє галактики і метагалактики про чудотворіння Пляннети Земної, заклекотіли надземні і підземні води.

І вибухли в Карпатах вулкани, здригнулася десятикілометрова мантія Землі. І пролетіли над звільненими від моря просторами Дажбожої колиски (Оріяни) гурагани. Заклубочилися хмари. Загорілося небо від спалаху перших на Землі блискавиць. І свіжим озоном потекли хвилі життя. І стало тихо.

І там, де було море, де були гори ледяні, появився чудодійний лес. І погналася до Сонця буйна й соковита тропічна рослинність – могутні дерева. Розкішні високі дактилеві пальми: і був тоді в Оріяні (Первоукраїні) такий клімат,як тепер у Африці.

Простори покрилися могутніми лісами. І по головній артерії землі оріянської потекла солодка джерельна вода – народився Дніпро! І зі всіх сторін поспішно приєдналися до нього його діти – солодкі дзвінкі притоки. І зашумів над їхніми берегами густий очерет, і в них заколихалися пташині гнізда.

І захвилювалися степи і узгір"я духм"яними травами, квітами, закосичилася земля гаями. І заспівало небо жайворонами, повідважнішало ширококрилими орлами, численним принадним пернатим світом.

І ріки наповнилися рибами; ліси і степи – медами і ситими звірями. І Карпати покрилися кедровими і смерековими лісами, загомоніли стрімкими потоками, цілющими теплими джерелами. І сьогодні,як свідки тих часів, коли простори Оріяни були покриті водою, лежать на вершинах Карпат,широкі кам"яні поля.

Життєтворчий Дажбоже мій, Ти воістинно квітучу (безподібну на Пляннеті Земній, безподібну в сонячних системах нашої галактики!) приготував колиску для улюблених дітей своїх – для нашої Первоматері Лель, для нашого Первотата Оря.

І вони дали нам серце свого серця, душу своєї душі, образ свого образу,красу своєї краси, І відійшли вони у Святиню Вічности Дажбожої, І між їхнім "я" і нашим "я" тремтить сонячна струна сили спадкової.

Їхня кров тече по жилах наших. Їхня чарівна мова дана нам, щоб ми розуміли самі себе, дана нам,як дар нетлінний і вічноквітучий,сьогодні радує душі наші, умудряє навики наші, єднає мислі наші.

Слова,які ніжно і мудро видобули із симфонії Неба і Землі, Первомати Лель і Первотато Орь, "тепа" (тепло),"гіма" (зима), "света" (світло), "іті"(іти), "піта" (пити), "дата" (дати),"вар"(вар,узвар),"сік" (сік,напій), "тема" (темно), "сісі" (груди),"сарпа"(серп),"трада"(труд),"лута"(люта,лютий),"поганда"(погано),"жал" (жало),"вам"я" (вім"я),"парага"(порох),"така"(така), "яра"(яра),"пава"(повітря),"ід"(іда),"калюша"(калюжа "руш" (рухати),"мага" (могутній),, "нара"(наречена), "бгу"(буття), "да" (дати),"рас" (роса), "пас"(пасти),"дася мася" (десять місяців", "ваю" (віяння),"рик" (рик мова),"дама" (дім),"двар" (двері),"пак"(пекти),"даса – ка" (десятка),"тата" (тато), "мата" (мати), "дара"(дірка),"мріті" (смерть), "кеса" (коса), "рода"(рід,народ, народження) ми й сьогодні щодня вживаємо.

А ці ж слова найстаріші в світі слова білої людини! А вони ж були на устах тих оріян,які п"ять тисяч літ тому з Оріяни (Первоукраїни) прийшли до Північної Індії, започатковуючи історію Індо–Европейської культури і цивілізації.

Вони ж (ці перші словалюдини) були на устах су – меріян,які шість тисяч літ тому з Оріяни (Первоукраї –

ни) прийшли в долину рік Тигру і Евфрату, на береги Пелопонесу, Криту, Малої Азії. Сьогодні весь світ кор-

диться плодами їхнього розуму – вогнищами їхньої брильянтної цивілізації і культури. Без їх був би не можливий розвиток цивілізації Европи, Азії, Америки.

Вони ж (ці тепер мною сказані санскритські сло – ва) до сьогодні вціліли на устах синів і дочок України. Горять вони, як самоцвіти, як буйне світання мислі людської, у найстародавніших книгах Плянети Земної – на клинописах Сумерії, Гіттії, у "Ведах", "Авестах", "Трипітаках".

Я викотив ці самоцвіти з нетрів істо – рії і радуюся ними, як дитина вимріяним дарунком. Показую їх всюди, ой, не топчіться ж, не топчіться ж по їх, чужовірні вчені народу мого! Глузуйте з мене. Або речіть, що то не я, а ви їх винесли з нетрів історії, припишіть мій тяжкий труд собі, але не топчіться, бо то, кажу вам, святі скарби мови рідної, то сердечний трепет історії нашої, о, невгамовна душе моя, чому ти така?!

Мандрував я над берегами Евфрату і Тигру. Істомлений мандрами шукав прохолодь в тіні вавилонських руїн, під дактилевими пальмами Куту, Умми і Амари. Мандрував я над берегами Персіянського заливу, біля Башрагу, де, як оповідає "Біблія", кочував халдеєць Авраам. Пас він кози, страждаючи від безводдя і пекучих вітрів і живлячись в"яленим на сонці м"ясом, корінням, мушлями.

Мандрував я над берегами Тибру і Йорданю. Ні, жодна з цих рік не може рівнятися Дніпру. І кажу так не тому, що я син Дніпра, а тому, що жодна з цих рік не мають такого народження, такої біографії, як Дніпро. Дніпрові води творяться з підземних джерел, і властивості, якими розпоряджаються їхні складники, чудотворні. Вони мають добротний вплив на гени – основи людської духовної і тілесної субстанції.

Безподібна міграція підземних вод Оріяни (України). Безподібна міграція повітря у поверхньому шарі її чорнозему, безподібна поведінка їхніх складників і розчинених у них елементів, творять Оріяну (Україну) безподібною країною Плянети Земної.

Вона безподібна властивостями кругообігу тих сил, які сприяють проростанню зерна в землі. І безподібна вона компонентом тих сил. І тверджу це не тому, щоб звеличити Дажбожу колиску, а щоб поділитися з Вами, Побратими і Посестри мої, мислями: хто ми є якою є наша Вітчизна і чим вона особлива?

Коли я йшов літнього сонячного дня в чорній сорочці, мені було нестерпно гаряче. Одягнувши білу сорочку, я переконався, що сонце не дуже чіпляється мене. І в цю секунду в мене постала думка: грецька вбога біла (вапниста) земля, по якій я йду, прямуючи до Атен, має мало сонця. І дає вона грекам убогу їжу.

В Україні сонце лагідніше, як у Греції – але український чорнозем багатший на сонце, як ті чи інші простори Европи, Азії.

Він (український чорнозем, як смола темний) притягає до себе сонце. Він жадібно п"є сонячну енергію. І її перетворює в сонячну пшеницю, у мед, в молоко, у вишневі сади, соняшникові поля. Він соками плодів своїх осонячнює кров і душу українську.

Оріяна (свята Україна наша) – країна Доброго Харчу і Доброго Здоров"я. Її вишневі сади дають людині сік [illegible]. Без заліза не може існувати людська кров. Її квітучі долини, луки, яри найбагатші в світі на лікувальні рослини. І не тільки тепер, більше, як дві тисячу років тому про це писали лікарі Греції, Риму, Сирії.

Тисячу двісті лікарських рослин росте в Україні. Їх вміли використовувати наші предки. Ріки України найбагатші в світі на цілющі мінерали, які добродійно впливають на нервову систему, на працю серця, нирок, печінки. І особливо на ці скарби багата зачарована Десна. Незважаючи на тяжкі невільничі умови, Україна вважається країною людського довголіття. На самій Винничині сьогодні живе більше, як тритисячі двісті столітніх людей.

Оріяна (свята Україна наша) – країна цукру, пшениці, меду, заліза, самоцвітів, гідроелектрики. Науковці сьогодні ствердили, що сотні мільйонів жителів може мати Україна, не потребуючи ні від кого ні хліба, ні води. На дві тисячі кілометрів простягнулися її простори від Сходу до Заходу. Більше, як на тисячу кілометрів простягнулися її простори від берегів Чорного моря до лісів Півночі.

Оріяна (свята Україна наша) – країна Пісні і Танцю. Не має на світі такого народу, який би мав багатшу народну пісню, багатші народні танці. Вона – країна невичерпних земних і підземних скарбів. Її земля казково могутня життєвою енергією.

І тому Гітлер пробував принести в жертву богові війни два мільйони молодих німців, щоб навіки возз"єднати Україну з Німеччиною.

І тому Ленін – царський дворянин очима косив у сторону України іречав домосквинів: "Ми хочемо Росію з країни злиденної і убогої перетворити в країну багату" і тому пам"ятайте - "Якщо український комуніст наполягає на безумовній державній незалежності України, його можна запідозріти в тому, що він захищає таку політику ... в силу дрібно-хазяйських національних передсудів", (Ленін, том 2, сторінки: 624, 507, Київ, 1947 рік).

"Можна запідозріти", і, очевидно, запідозрілих, розстріляти – розстріляні сотні, тисячі українських комуністів, які прагнули мати "безумовну державну незалежність України" і поруч з ними розстріляні ті вірні сини і дочки України, які під національним прапором боролися за вільну Україну. Іде час розплати!

Москвинського комуніста, який "наполягає на безумовній державній незалежності" Московії, ніхто не має права "запідозріти", що він "захищає ... силу дрібно-буржуазних передсудків". Чому комуністи не всі рівні перед комунізмом?

Тому (і я про це часто говорю), що є пани-комуністи і є раби-комуністи. Те, що згідно з ленінським вченням панам – комуністам дозволено, рабам – комуністам-заборонено. Ленінізм – релігія Москви.

Український комуніст, якщо він хоче бути добрим ленінцем, повинен Москву любити більше, як Київ і відбирати в українців ті права, які москвинам дозволені. Український раб- комуніст зобов"язаний вірити, що тільки у "возз"єднанні України з Россією" "вільна Україна можлива, без такої єдности, про неї не може бути й мови", (Ленін, том 20, сторінка – 14).

Тобто, українець має право вважати себе вільною людиною тільки при тій умові, що на його шиї лежить ярмо московське назване "возз"єднанням". Українсько-

'му поневоленому люду Ленін "дав" ... землю, щоб вона навіки належала українцям, а пшениця,яка рос - те на ній (в ім"я "возз"єднання України з Россією") , щоб перебувала в розпорядженні Россії.Бо Ленін "дав" землю.Українські принцеси зобов"язані бути щасливі, що Ленін їх поробив монастирськими, тобто, колгоспними свинарками, щоб вони гордо плекали сало для жерців москвинського імперського комунізму і родили синів – живе гарматне м"ясо,яке використовує Москва для своїх імперських цілей під час бою на Далекому сході – здійснює пляни царів, поширюючи свої землі за рахунок землі Китайського народу.

І радіти зобов"язані українці, що тільки при такому "возз"єднанні України з Россією" "вільна Україна можлива, без такої єдности про неї не може бути й мови". І співати радісно вони зобов"язані що ця філософія Леніна,як пише київський москвинський україномовний журнал "Соціялістична культура" (число 1, рік 1972), "стала життєвим законом для українського народу".

Життєвий зокон Леніна, в ярмі якого зобов"язаний жити Український народ, ображає слух кожної в світі достойної людини. Ятверджу, що вільна Україна -це українська справа, ленінці,геть заберіть свої брудні руки від землі моєї Матері–України, вона свята!

Є пани–християни, і є раби–християни. Те, щозгідно з греко–римськими канонами дозволено панам -християнам (грекам, латинам) , те, очевидно, заборонено рабам –християнам (українцям). І це тому, що раби – християни віру християнську прийняли : вони не були творцями християнізму.Вони є тільки сліпими виконавцями його (греко–латинських) догм. І про інакший християнізм (тобто, про християнізм такий,який би їм був корисний) " не може бути й мови".

Я прийшов, щоб братам,які в ім"я чужих релігій , в ім"я чужих ідеологій,самі себе мордують, сказати , не боючись нічого в світі, що ні вказівки Ісуса, ні вказівки Леніна, ні вказівки інших духовних агресорів не повинні стати "життєвим законом для українського народу" !

Український народ здібний сам для себе творити свої життєві закони. Всі спраглі волі і віри,ідіть зі мною;ідучи зі мною, ви стаєте самі собою, ви пізнаєте самі себе, ви утверджуєте самі своє життя. Ви єднаєтеся з силою Вітчизни рідної. В Ній закодоване ваше минуле, сучасне і майбутнє. Вона – душа і тіло Ваше. Вона – країна величних ЧотирьохСимфоній Плянети Земної. Їх ми звемо "Весна", "Літо", "Осінь", "Зима".

Вони (ці Чотири Симфонії) яскраві своїми барвами, теплозмінами, мотивами. Їхні вищі і нищі акорди в душі оріянина (українця) проявлені. І тому вона така щедротна і довірлива, бадьора і спляча, ніжна і обурлива,Вона вишукано синхронізована з Небом і Землею. Вона створила сто тисяч народних пісень – у них втілені чари Душі Людської, в них проявлений аристократизм оріянина (українця), його лет і падіння, його туга за волею, його любов до життя і його перемога над смертю, і віра його Предків великих.

Незвідану тривожність переживали предки наші. І особливо взимку. День коротшає – мерзне Мати –Земля. Умирає рослинний світ. Відлітають в ирій птахи,ховаються в нори звірі, Сумують голі дерева. Лід сковує ріки. Тужно виє сніговій. Ніби Сонце лишає Землю.

Вони (предки наші)дванадцять тисяч літ тому берегами Дніпра підносили руки до Неба і молитовно рекли: "Свар, но мріті! Свар, руд бгу!", що значить перекладаючи із санскриту "Сонце, не вмирай! Сонце,роди буття!"

Вони (предки наші)добрі дітиСвіту, щоб допомогти Сварові перемогти Тьму, розкладали в просторій сухій печері, маючи "дарава" (санскрит, дрова), багаття. Печера вистелена теплими хутрами.На високих сухих стінах висять снопики сушених квітів пахучих, там де у черепку палає вогник, стоїть сніп, у шкіряних мішках – зерно, у глеках – вар, а оподаль купа сіна, біля нього лежить щойно народжене теля.

Юнаки і юнки навколо вогню творять "кала" (санскрит, коло). Вони "кала да" (коло дають, колядують) . Вони руки молитовно підносять то до Сонця, то до вогню. Вони вірять, що вогнем,який горить у просторій,як двір, печері, вони помагають Сонцеві перемогти Тему. Вони – дітиСонця, Його вірні помічники.

Справді примітивна, тобто, початкова була в їх віра. Марксисти твердять, що вона була "невмінням науково пояснити явища природи". Християни твердять, що вона була проявом поклонінння сонцеві, природі.

Я твердю, що крім "наукового пояснення природи",яким марксисти при кожній нагоді хвалять ся, є ще любов людини до природи,туга за нею, свідоме, несвідоме і підсвідоме її відчування. Без природи у людини була б мало розвинена радість. Життя тільки там має вартість, де є радість. Хоч і примітивний, але ж який він був вільний, чарівний і життєрадісний отой світ віри предків наших!

Їхня віра (віра в життя,у велич природних явищ) була величнішою за культ Леніна творений поліційними держимордами Московитії, за понурий культ папи Римського творений вишколеними жерцями .

Християни не всі розуміють (і не всім дозволено розуміти), що оце і є Перше в світі Різдво,від якого й почнуться творитися у країнах Европи і Азії різдв"яні містерії.І всі вони будуть пов"язані із первісним староукраїнським(оріянським) обрядовим святом Різдва Сонця , ("Сол Інвіктус"). І тому всі їхні боги обов"язково родяться в печерах, яслах (сіно, телятко,вогник,глек з варом, варена пшениця у мисці; у всіх дорослих і дітей настрій врочистий). Їх радує Різдво Сонця.Я через хвилину буду про це говорити докладніше.

Перший у світі віз,який був шість тисяч літ тому створений в Оріяні (Первоукраїні), техніки вважають невмінням створити досконалого "кеделака".Я кажу – примітивне колесо воза започаткувало цивілізацію,яка сьогодні завершилася тим, що внук козацький Павло Королів сконструював перший у світі космічний корабель. Чому він? Тому, що все, що діється в світі, обумовлене причиною: між Павлом Королівим і його далекими предками (винахідниками воза) живе сила спадкової кмітливости.

Вони (предки наші) обожнювали природу.Вони вірили, що природа дихає, щоб людина дихала. У їх були закони – не можна плювати на ріку, в криницю, треба любити ліс, квіти. Вони ретельно зари вали в землю покидьки, ніколи не кидали їх у воду , у воді ж риба, воду ж п"ють птахи, звірі, люди . Вони бачили, що кіт, пес ховає свої покидьки,

ногами їх пригортає,чому? Інстинкт самозбереження всім підказував тримати лоно Природи в чистоті.

Християнізм —релігія відірвана від природи і радости людської. Християнський монах добровільно влазив у нору (темну печеру). Він в ній день і ніч молився, постив, щоб мучити тіло своє. Він сам себе,як знаємо з історії київо-печерських монахів, замуровував у печері, щоб не чути пташиного співу, не бачити сонця.

Християнське понуре ставлення до природи подвійно шкідливе. Воно,керуючись своїм темним містицизмом, назвало наших Предків "дикими природопоклонниками" і спрямувало цивілізацію Европи на шлях спотворення обличчя Плянети Земної. Цивілізація,яка виносить смертний вирок природі,потворна. Там, де хворіє природа, хворіє душа і тіло людини. Християнська цивілізація, відчувши свій потворний хід, сама себе перелякалася. Тепер ніби починає вертатися до законів радісної, життям утвердженої віри Тата Оря і Матері Лель: природу треба любити, природу треба тримати в чистоті. Очевидно, що такі почування в людині появляться тільки тоді, коли буде в усьому світі відроджений культ природи,який був утверджений і особливо розвинений у вірі великих і передбачливих предків наших.

РУНВіра — віра єднання людини з природою, вміння людини її відчувати душею і розуміти її. Первні цієї найшляхетнішої і найстародавнішої віри витримали тяжкий іспит багатьох тисячоліть.Приютилися вони сьогодні у піснях народних, І на радість людям, не підкорилися жодній в світі чужій духовній агресивній силі.

Де ж ці первні? "Повій,вітре, повій, буйний","скажи, Дніпре, скажи, дужий","гаю мій, розмаю зелененький",не світи, ти,місяченько, не світи нікому, тільки світи миленькому,як іде додому". Яка мила, зворушливо благородна синхронізація між природою і душевними почуваннями?!

Читаючи "Євангелію" найуважніше, ви ніде в ній не знайдете розмови людини з красою природи. Творці "Євангелії" — нещасні люди. Вони тікали від природи тому, що вона не була їхнім другом : безводні пустині, пішані смертельні ґураґани,скорпіони, дохлі від безводдя вівці, кози, і бідний харч (підсмажена на блясі сарана) і єдине спасіння-це віра, шо рай — тільки на небі.

"Свар, но мріті! Свар, руд бгу!". І день довшав, і ніч коротшала. І тато (керманич роду) щодня на кістці момонта робив "руп". Сьогодні ми кажемо "руб", Звідси — "зруб", "робота", "робітник". Латиняни з нашого (санскритського) "руп" створили "румпере", німці — раувен, англійці—"рів". Сьогодні в Індії слово "руп" (рупака) вживається в значенні "одна монета", "рубль".

Нещодавно,як знаєте, археологами на березі Дніпра знайдені кості мамонта. На них викарбуваний календар: рік поділений на чотири періоди, на триста шістдесят днів. На основі аналізу встановлено, що цей календар має дванадцятитисячну давність — настаріший календар світу. Пишу про це не не тому, щоб творити "буржуазний націоналізм" і плекати "почуття національної винятковости", а тому, що люблю наукову правду.

Тому що в наших предків був культ природи, вони їй давали ті властивості, що й людині:дерево,сонце,місяць,ріка, звірі, птахи — родяться.Санскритське слово "руд" означає "рід","род","народження". Слово "ру" означає "крик","рик", З "ру"постало "ро", до якого було добавлено "да" (дати, подати). Санскритське "ро — да" означає "родити","рости".

Увійдімо у світ давноминулих тисячолітъ і там — у житті предків наших інтуїтивно відчуємо такі обставини:в родині хвилююче настороження.Всі ждуть з нетерпінням "ру" (рику,крику). "Ру" щойно народженої дитини повідомляє, що прийшла на світ нова людина. Не має "ру" — значить смерть дитину забрала. Крик різдва — щастя. У санскриті слово "рудата" означає "дитина", "крикилва дитина".

Я почуттями душі своєї торкаюся до тих струн Душі Народу Українського, до яких чужовіря не має доступу. Ніколи не вдасться учителям чужовір"я повністю заволодіти Душею Народу Українського. Вона, сама цього не відаючи, Дажбожими законами унапрямлюєтьтя. Вона зберігає в собі для себе (у найпотаємніших куточках своїх) недоторкану живу гілочку єства свого. Її гілочка подібна на весняну гілочку верби.

Вроніть вербну гілочку в землю. Вона, жадібно напившись життєтворних соків, корінь пустить. І забуяє силою,красою своєю, продовжуючи життя роду свого.

Я віру предків реформуючи, торкнувся до цієї таємничої гілочки притаєної в Душі Народу мого і збагатів вогнем осявань.І мислі мої окрилилися.І постало в мені нестримне хотіння бути ржісом і струм збудження оновив кров мою — і стало рідно і тепло на душі. І схотілося мені цим теплом поділитися з людом моїм і всіх привітати з Різдвом Тепла Дажбожого.

І задумався я:Різдво Тепла Дажбожого,Різдво Сварга Дажбожого, Різдво Життя Дажбожого, Різдво Перемоги Дажбожої, Різдво Світання Дажбожого, Різдво Свастя Дажбожого. Санскритське "свастя" означає "щастя". О,яке величне свастя Твоє, Дажбоже мій —яка могутня многогранність Різдва Твого!

"Света" (сітло). Після довгих дум, я усталив поняття — Різдво Світла Дажбожого. Побратими і Посестри, Ви це нове поняття радо стрінули тому що воно рідне душі Вашій.

Наші предки звали Сонце Дажбогом, їм здавалося, що Сонце — центр всесвіту. Я маю право, як їхній гідний потомок, удосконалити погляди їхні. Стверджую, що Сонце-це одне із мільярд світил Дажбожих нам найближче і найрідніше. Сонце- потужне джерело життя на Плянеті Земній.

Дванадцять тисяч років тому наші предки не тільки знали, що Сонце — джерело життя, а й відчували його таїнами своєї свідомости і несвідомости. Християнин сьогодні зве їх "сонцепоклонниками", а себе він зве культурною людиною,яка,мовляв, не поклоняється Сонцеві, а пластиковій фігурці потомка з роду царя юдейського Давида.

Різдво Світла Дажбожого — оновлення віри Предків наших. Оновлення таке, шоб всі ми з предками нашими мали духовну єдність і сьогодні стояли на вершині найвеличнішого в світі богорозуміння.

Умерання і Різдво Сонця (Бога) —віра первісних оріян. На її принципах творилися в різні

ГАННА СКЛЯРЕНКО, *Ню Йорк, США.*

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

Нова Радість стала,
Як колись бувала –
Правда Світла Дажбожого
Україну осіяла! (2)
Весь нарід вітає,
Різдво прославляє
За доброти, за щедроти,
Що Дажбог їх посилає. (2)
Україна – Ненька
Нині торжествує,
Бо її пророк Силенко
Правду Дажбожу будує. (2)
Україна – Мати
Всіх поздоровляє
І РУНВіру визнавати
Своїх дітей закликає (2)
Всіх нас научає
Ріднитись, Любитись
Духом сили Предків наших
Вітчизні поклонитись. (2)

Вітчизні кланяємось,
Свій рід звеличаєм.
Під Тризубом Волі– Сяйва
Свою рідну віру маєм! (2)

грудень, 10972рік.

Дорога Редакціє! Посилаю Вам мою нову колядку. І дякую, що надрукували мою першу коляд – ку "Добрий Вечір, Пане Господарю" в грудневому числі "Самобутньої України" за 10.972 рік. Я такими колядками також поздоровляю своїх знайомих християн.

Я й сама не знаю, як ці слова колядок ллються з моєї душі. Знайомі брати –християни мені кажуть : "Ваші колядки мають гарний зміст, одначе Різдво призначене тільки для Ісуса". Пояснювали мені брати–чужовіри, що наші предки ніколи не мали Різдва. І я тепер зажурилася.

Дорогий Учителю, на мою думку треба в "Самобутній Україні" ширше всім пояснити про те, як і чому, і коли постали Різдв"яні Свята.

З вірою в Дажбога, з пошаною до Вас,
Ганна Скляренко і моя сім"я.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Учасники Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, які бажають отримати фотографії, на яких вони є, можуть в цій справі звертатися на адресу Голови Президії Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри, Побратима Мирослава (Івана) Лисенка.

Mr.Myroslav (Ivan) Lysenko,
2711 W. Evergreen A v.,
Chicago, Ill,60622, USA.

ери різні релігії і були в їх прагнення втілити сонце у володаря – предка свого і втілити предка в сонце. Наприклад, митрадисти в Римі перед християнською ерою 25 грудня врочисто святкували Різдво Бога Митри, (слово "митра" означає сонце"), Бог Митра, значить "Бог Сонце" У всіх релігіях "боги" і "сини Божі" (втілення новонародженого тепла, вогню, світла, спасіння) непорочно родилися взимку і обов"язково в печері, у хліві. Чому?

(продовження буде).

З редакційної ПОШТИ

Дорога Редакціє! До мене хтось прислав "Самобутню Україну" за липень–серпень–вересень – жовтень. Я прочитав. І зачудувався. Так отакі є між українцями сильні люди! Хочуть вони мати Рідну Українську Національну Віру, це ж просто чудова справа!

Будьте добрі, напишіть, куди я маю в Англії звернутися, щоб приєднатися до Об"єднання Синів і Дочок Рідної Української Національної Віри?! Не можу просто висловити свого хвилювання! Українці мають віру в єдиного Дажбога, це ж їх ставить в ряди найдостойніших народів світу, бо вони мають свою духовну філософію життя. Жду вістки.

З вірою в Дажбога. Дм. Корнієнко, Англія

ВСІХ, ХТО БАЖАЄ ОТРИМАТИ СТАТУТ ОБ"ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ, ПРОСИМО ЗВЕРТАТИСЯ НА НАШІ АДРЕСИ.

С. ЛЯШЕНКО, Англія.

Монументальний твір "Мага Віра". Ще перед тим поки скажу мою думку, хочу згадати слова написані в цьому великому і своєрідному творі.

"Ніколи не забувайте, що тільки люди,які вміють ясно мислити, можуть ясно говорити, ясно формулювати свої мислі. Неясно висловлене речення не досягає тієї мети, для якої воно було призначене", ("Мага Віра", стор. 372).

Отже, щоб дати належну оцінку "Мага Віри", треба мати добре вироблене мислення, історики і дослідники будуть писати багато про цей оригінальний унікальний твір український.

"Мага Віру"я вже прочитав. Бачу, що вона має технічні недоліки, багато є написів між рядками, вище рядка поставлені літери,які корегують слово. Але всі ці недоліки у циклостилевому виданні мабуть тяжко було обминути чи в інший спосіб їх скорегувати. Та через них "Мага Віра" не втрачає своєї сили.

Я вже писав, що я гордий тим, що на мою долю випало щастя взяти участь у фінансуванні видання цього багатющого твору. Ми всі рунвісти маємо бути гордими, що маємо такий твір, вньому викладені золоті сторінки історії Оріяни,справді твір епахальний.

Різні змовники постійно обкрадали історію Оріяни (України). І писали вони для українців таку історію, щоб українці не знали хто вони є. Маючи "Мага Віру", ми тепер можемо сміло сказати фальшивникам історії :"Карти кладіть на стіл!"

"Мага Віра" оперує такими могутніми доказами і фактами, що їх спростувати не можна. Отже всі ми рунвісти добре озброєні.

Раніше я думав, що коли прочитаю "Мага Віру", то віддам її до бібліотеки. Щоб її читало багато українців. Тепер я переконуюся, що мав хибну думку. Агенти чужовір"я тільки й ждуть, щоб я її передав у бібліотеку. За "Мага Віру" вони б заплатили б десятикратно, щоб тільки вона не попала до широких читацьких кіл.

І це факт: бо я був здав до бібліотеки книжку Івана Франка "Сотворення Світу" і вони (брати чужовіри) негайно цей твір Івана Франка арештували, бо в ньому наш Великий Каменяр пише, як українці мають розуміти релігійний жидівський твір "Біблію". Бож українці не мають права знати Франкове розуміння "Біблії".

Я даю читати "Мага Віру тим,які вміють шанувати нові мислі і хочуть знати правдиву історію України. З "Мага Віри" я виписав вже 120 витягів і завжди це маю під рукою. І сміло вступаю в дискусіях з чередою чужовірних титуломанів (овечок , з яких стриже руно папа Римський та наставленики Константинопольського патріярхаї Я їм кажу :"Не я говорю, з вами говорить "Мага Віра" через мої уста.

А тепер пару слів про автора "Мага Віри". З Лондону до Нотінгему до мене був прийшов лист, що Учитель Силенко, вертаючись із Середнього Сходу, буде 21 жовтня мати стрічу з визнавцями РУН-Віри. Зустріч ця на мене створила велике враження Адже я мав нагоду говорити з Українською Людиною, яка об"явила духовну війну всім поневолювачам духовного життя Народу Українського.

Достойний Побратим С. ЛЯШЕНКО

Достойний Побратим С. Ляшенко —людина доброї і щирої душі.Велика любов до України. Великий життєвий досвід. Велика праця над собою — постійне шукання відповіді на питання: чому Україна в неволі,як об"єднати її сили для борні за волю? Що робити, щоб українці перестали між собою сваритися "яка віра краща"?

Ось ці думи глибокі постійно хвилювали душу волелюбного , гордого і доброго сина України, С. Ляшенка. І Він після довгих роздумів прийшов до беззастережного переконання що тільки духовно вільні українці можуть по будувати вільну Україну.Він став рунвістом-членом Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри. Ми всі широ вітаємо Побратима С. Ляшенка у наших побратимських рядах — у нашій Вільній Родині.

Побратим С. Ляшенко — фундатор видання Першої Книги "Мага Віри"

Мій приятель з Ню Йорку писав мені, що Лев Силенко (Орлигора) веде борню за волю душі Української чесно, безкомпромісово і жертвенно .

22 жовтня— ця дата станеться як історична на все моє життя,адже я в цей день біля Жертовника Рідної Української Національної Віри, відрікся від чужовір"я і став визнавцем Рідної Української Національної Віри. Я звільнив свою душу від гніту,став людиною вільної мислі і рідного розуміння Волі, Віри. Бога, Історії. Я ще при іншій нагоді писатиму про це. Я особливо зворушений, що в присутності Учителя Лева Силенка і Побратимів я прийняв віру в Дажбога.

Зробіть незабутній дарунок для приятеля,сусіда, знайомого — передплатіть для нього на сімдесят третій рік "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ"!

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",
("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",
М.Грушевський.

№74 ЛЮТИЙ,
10.973 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання сьомий.
Річна передплата 3.50 дол.

Різдво Світла Дажбожого

(Продовження, початок в "Самобутній Україні" ч.73).

Українці–чужовіри, щоб оправдати своє чужовір"я, приписують предкам своїм все, що є на світі найпотворніше.Вони біля чужовірних вівтарів проголошують їх жорстокими дикунами, і людоїдами, і варварами, які поклонялися дубові,сонцеві,річкам, криницям.

Вони у предках своїх бачать темну душу і глупий розум. І тішаться, що юдейська віра Христова, яку їм греки подарували, поробила їх людьми. Син,який принижує батька свого,звучи його глупою і темною людиною, не знає, що глупота родить глупоту, розум родить розум, світло родить світло.

Археологія спростовує ту неправду,якою українці –чужовіри, предків своїх світлих принижують. Академік Іван Підоплічко знайшов біля села Межиріччя (на Наддніпрянщині) монументальну "книгу" створену нашими предками дванадцять тисяч літ тому.

Він пише, що до тепер вважалося, що в цю далеку епоху (дванадцять тисяч літ тому) люди були такі дикі, що використовували для свого мешкання тільки природні захисні місця (печери,ями прикриті гіллями).

"Але ми при розкопках Межирічної і інших стоянок, знайшли сліди добре збудованих і складних мешкань, які мають право бути названі домами. Для будови одного такого дому в Межиріччі,який мав площу 25 квадратових метрів і був розрахований на десять осіб, були використані кості 95 мамонтів.

"Цікаво, що в одному місці будувалося одночасно по декілька таких будинків. Мисливці на мамонтів жили в селищах,час від часу вели осілий спосіб життя, а не бродили,шукаючи звіря, як вважалося раніше.

Досліди при допомозі сучасних чинників аналізу (радіокарбонового,коллагенового і других методів) дозволили визначити час будови цих будинків. Вони побудовані 12 тисяч років тому. Це був завершуючий період старого кам"яного віку, етап вищих "технічних досягнень" первісної епохи, "монументальна архітектура" тієї пори, це свого роду "ампір" кам"яного віку, який відображає вирослі спроможності людини".

В будинках дванадцятитисячолітньої давности, знайдені знаряддя праці. Знайдені кості мамонта, на яких викарбувані ті взори,які сьогодні красуються на українських сорочках, килимах,рушниках, гуцульських поясах,топірцях. Існує могутня непереривність духовного життя великого оріянського (українського) народу.

В будинках дванадцятитисячолітньої давности наші предки у місяці грудні (є дані на основі знайдених календарів твердити, що дня сімнадцятого) мали врочисте свято (свято Різдва Сонця). Вони новонароджене телятко несли на сухій траві з холоду до теплої хати. Новонароджене телятко було предвісником, шо Сонце перемагає тьму,віщує нове народження, нове воскресіння життя на Землі.

В їх було повір"я, що сонце втілюється в душі людські і в них воно стає людською радістю, надією,словом, любов"ю. В житлах, де живуть люди, взимку родиться надія,віра в Життя. Повір"я на протязі тисячоліть оформилося у віру, що взимку родиться Той, Хто дає Буття. І має Він образ людини: л ю д и н а найкраще Його своїм розумом відчуває.

Щоб відчути первородність староукраїнської (оріянської) духовної культури, треба знати, що дванадцять тисяч літ тому в Іраку білої людини ще не було, ті,які започаткували Єгипетську культуру і цивілізацію в ці часи ще жили в Оріяні (Первоукраїні). І племена,які започаткували бриліянтну сумеріянську (трипільську),мікенську,міноанську культуру,в ці часи ще жили в Оріяні (Первоукраїні). Оріяна (Первоукраїна) – колиска народів Індо–Европейської раси.

Фрідріх Енгельс в 1878 році писав, що релігія "являється не що інше,як фантастичне відображення в

людських головах тих зовнішніх сил,які панують над ними і в їхньому щоденному житті". Ця догма стала в основі філософії атеїзму.

Я твердження, що "фантастичне відображення в людських головах" не однакове – одні його одягають у пишний обряд, у велич духовного самопроявлення, інші його спрощують, перетворюють у культ кривавої клясової боротьби.

Вивчаючи "фантастичне відображення", ми пізнаємо рівень духовного і культурного життя народу. Там де живе народ не здібний фантазувати ("фантастично відображувати дійсність"), не має поступу.

У "фантастичних відображеннях" висловлена радість людська. Там, де не має радости, не має натхнення. Там, де не має натхнення, не має творчости, духовного розвитку.

У "фантастичних відображеннях" висловлена потреба у справедливості,висловлена віра у справедливість,спрага до знань, спрага дати відповідь на складні питання життя.

Фрідріх Енгельс на релігію дивився очима зубожілого розчарованого біблійника. Справді, в "Біблії" можна знайти маячні фантазування. "Біблія" не є самобутнім мірилом, при допомозі якого можна визначити духовні (релігійні) вартості створені генієм народів Плянети Земної. Є трави їстівні і є трави отруйні, не можна твердити,керуючись принципами всестороннього мислення, що трави "являються не що інше", як отрута.

На Дажбожий світ не можна дивитися очима атеїста, бо душа змаліє і швидко втомиться. Навіть коли погодитися, що душа – це нерви, то й тоді треба знати, що нерви не можна годувати тільки хлібом і атеїзмом. Їм потрібна краса і обоження краси. Їм потрібна симфонія Неба і Землі. Їм потрібна чарівна казка і велике хотіння її перетворити у дійсність.

Не можна розвивати розумові спроможності, не вірячив розум, а там, де є віра, є обряд, хвилювання. Сонце ворушить Земні материки, і вони ніби дихають. Вони,як груди людини, то піднімаються, то опускаються підвладні могутній силі Сонця. І Сонце ворушить людське тіло, і воно пульсує в такт з пульсацією Сонця.

Духовне життя людини, це щось глибше, щось складніше і величніше,як тільки "фантастичне відображення в людських головах... зовнішніх сил" і спроба їх відкинути,як "опіум народу".

Вдумливий атеїст,відкидаючи біблійне богорозуміння, стає визнавцем Рідної Української Національної Віри тому, що він бачить нове поняття релігії. Він бачить нове творче богорозуміння таке,яке дає йому натхнення бути передовим астрономом,геологом, біологом і одночасно віруючою людиною.

Краса хвилює людину і людина йде до неї. Гниль неприємна для людини і вона сторониться від неї. Людина заприятелювавши з Красою, красивішає тілом і душею. Людина радіє, що Небо чисте, красиве. В чистоті (там, де не має ні гнилі, ні насильства) щороку (в уяві предків наших) родилося Сонце. Яке благородне "фантастичне відображення ... зовнішніх сил"!

Вогонь – Син Сонця, він (цей "Божий Син") може родитися тільки там, де не має вологости, гнилі. Він родиться з тепла двох деревин в печері,в хліві.Він світить і гріє.Він родиться непорочно, щоб спасати людей (їм дарити світло, тепло, радість). Він (Божий син) згодом буде названий "спасителем", "агнецем", "обо-ронцем голодних і покривджених". Він буде названий Агні, Митра, Крішна, Прометей, Ісус, Аттис.

Різдво у всіх народів розуміється і відчувається по – різному. Та всі вони вірять, що Святість (Світлість),яку вони втілили в образ людський, народжена непорочно. Віра ця добра тому, що вона плекає в людині почуття любови до Справедливости. Любов родить любов тоді, коли вона зачата Любов"ю.

Бог Таммуз. Староукраїнці (сумеріяни)) казали Думу–сі (Домовий) був народжений непорочно. Він – опікун дому (непорочне родинне світло,добрий теплий дух життя). Оглядаючи руїни Вовилону, особливо жертовники Бога Таммуза, я наочно бачу, що віра в Таммуза,яку позичили вавилоняни (аккади) в сумеріян була пов"язана з умиранням і воскресінням природи. Таммузяни приносили в жертву Таммузові пшеницю, дактилі.

Старі юдеї звали чужі релігії (незалежно від того – добрі вони чи злі) "гидотою". Вони сміялися, бачачи, що "сидить жіноцтво,голосячи по Таммузі", (кн. Езикіела, гл8, 14-15). Рабіни Езикіел і Ездра (автори "П"ятикнижжя Мойсея") були духовними опікунами жидів тоді, коли вони перебували у ассиро – вавилонській неволі. Вони переконували жидів, що Бог Таммуз – то "гидота" і робили це тому, щоб жидів на чужині гуртувати навколо Єгови (племенного рідного юдейського Бога).

Вважаю, що рабіни Ездра –Езикіел давали жидам правильну науку. Відхід від рідного Бога (від Рідної Віри) і прихід до чужого Бога (до Чужої Віри), незалежно від того чи та Чужа Віра добра чи зла, вважається "гидотою" тому, що він веде до духовного поневолення племени ; (духовне рабство – велика гидота!).

Коли б жиди лишили Єгову і поклонилися Таммузі, цим би вони прискорили , живучи на чужині, гибель своєї духовної і тілесної субстанції. Вони своє жидівське "я" підпорядкували б інтересам чужим ,(тобто, інтересам тих людей, для яких Таммуз –Бог рідний).

Ті жиди,які не повірили, що для їх віра в Таммуза є "гидотою" і поклонилися Таммузові, швидко стали чужими самі для себе. Коли жиди отримали дозвіл вернутися з Вавилону до Юдеї, то ті жиди,які повірили в Таммуза, не виявили бажання вертатися на вітчизну предків своїх. Вони лишилися "на ріках вавилонських" і розпорошилися між віруючими в Таммуза.

Римські легіонери поширили віру в Таммуза в Римі, привізши її з Месопотамії. На святинях Таммуза в Римі стояла літера "Т". Наслідуючи віру таммузян, християни на своїх святинях почали ставити "†".

Наслідуючи культ сумеріянського (староукраїнського) Домовика (Думму –са), почали жерці в Азії і в Европі творити культи непорочно народжених богів. Бог Адонис (Бог Фінікії),який був визнаний у Сирії,Греції і Римі, народжений непорочно.

У фінляндській народній "біблії" "Калевала" оповідається, що Діва Ілматар непорочно народила богатиря Вейнемейнене. Греки вважали філософа Плятона Сином Божим,якого непорочно народила Діва Перектіона від Бога Аполона.

У греків була усталена мода видатних мудреців, полководців на площах акрополісів проголошувати Синами Божими. У Атенах був архи–ереями (старшими жерцями) Богів Зевса, Посейдона проголошений полководець Александер Македонський Сином Божим. І було канонізовано,що Діва Олімпіяда народила це "Боже

Дитятко Олександра" від Бога Зевса, (і єгипетські жерці проголосили Олександра Сином Бога Амона).

Посланик Бога Єгови Ґабрі – Ел, ("ґабрі"–сила, а "Ел" –Бог), Гаврило сповістив малолітню Дівицю Марію (по–жидівському "Міріям"), що вона народить "Боже Диття", (святий Лука, 1, вірші –26-35).

"Боже Дитя" було назване в честь юдейського Єгови (Ягве) ім"ям Ягвешуя, (ніжна форма цього імени, Яшуя, або, як греки кажуть, Ісус). Я вже говорив, що ім"я Ягвешуя означає "Єговою хоронений". Ягве, або, як кажуть, "Єгова – це Бог Ізраеля", ("Енциклопедія Британіка", книга 12, сторінка 995, 1962 рік видання).

В 325 році на соборі в селищі Нікея (на Західньому побережжі сучасної Туреччини) архиєреї після бурхливих сварок, проголосили Ісуса Сином Божим, а Діву Марію – Богородицею. Незгода, яка постала на цьому Нікейському Соборі, започаткувала розкол між християнами (тоді постало несторіянське християнство, яке вважає, що Ісус є Христосом, (тобто, Помазаником Єгови), а не Сином Єгови, а Діва Марія є Христородицею, а не Богородицею. Християнізм несторіянського напрямку використав пророк Магамет, устійнюючи між арабами віру в єдиного Алаха.

Був непорочно народжений Спаситель Ґаутама(правильніше, Кутама) Будда. В розкішному Оленячому ґаю (біля Бенаресу) Богородиця Діва Мая ("мая" значить – "мрія") народила Боже дитятко Будду. Пророк Асита новонароджене Боже Дитятко Сидгартгу Будду за староукраїнським (орієнським) обрядом освячення, занурив на секунду у воду. Мудреці (і це було 500 літ перед народженням Божого Дитятки Ісуса) приходили з далеких країн – несли вони дорогі дари і вітання для новонародженого Божого Дитятки Будди. У Будди було 12 учнів (апостолів), і один з їх Девадатта став зрадником. 12 – число, яке символізує дванадцять місяців.

Будда ходив по воді й не тонув. У чарівних буддистських храмах є святі ікони (вони декілька сот літ перед Христом намальовані) ходячого Будди по хвилях морських. Спаситель Будда по власному бажанні зійшов з Небесного Престолу у благодатне лоно Діви Маї, щоб воплотитися, щоб бути Живим Богом, Боголюдиною, і спасати грішників, і вчити людей милосердя.

Єгипетська Богородиця Ізида народила Боже Дитятко Ґора. Її переслідував жорстокий цар Сет і тому вона тікала з Божим дитятком на острів Хемнос. Тікала (і це було 1200 літ перед народженням Христа)Богородиця Девака (в Індії) з Божим Дитятком Крішною з міста Матхура від жорстокого царя Канси.

Тікала Богородиця Марія (в Юдеї) з Божим Дитятком Ісусом у Єгипет від жорстокого царя Ірода. "Існує подібність в історії народження Крішни і Ісуса", "культ Крішни був велично проявлений в Індії далеко перед Християнською ерою", ("Енциклопедія Релігії і Релігій", Ню Йорк, 1958 рік).

Справді, "існує подібність в історії народження Крішни і Ісуса" тому, що творці біографії Ісуса взорувалися на біографії Крішни, Будди, Озиріса. Цар Ірод не умертвляв вифлиємських дітей. Він (і про це твердять навіть історики католицизму) помер чотири роки перед народженням Христа.

Діва Рея (Силвія) непорочно зачала братів Ромуля і Рема, які виросли на молоці святої вовчиці і стали засновниками Риму. Римляни свято вірили, шо імператор Авґуст (він жив в 27 році до Христа і в 14 році після Христа, отже, 41 рік) був непорочно зачатий і народила його непорочна Діва від Бога Аполона.

Верховними жерцями Риму (понтифіками) був імператор Авґуст проголошений Спасителем Світу. Оглядаючи археологічні скарби в Музею Вавилону, я звернув увагу на клинопис викарбуваний аккадами більше, як чотири тисячі літ тому, на якому зазначено:" Я Саргон, могутній цар Аккади, непорочно народила мене мати". Семіти Аккади "багато адоптували сумеріянської культури", ("Історія Цивілізації", Павло Бертштейн, Роберт Ґрін, 1961 рік).

"Ангел Господній" поінформував неплідну дружину жида Маноя, що вона "завагітніє і вродить сина", (кн.Суддів, глава 13, вірш –3). Старі єгиптяни вірили, що фараон Аменхотеп Третій (він був володарем в 1398–1361 роках до Христа) Живий Бог. В історії релігій ніде не занотовано, щоб віруючі вірили у мертвого Бога, ікони, тобто, ідоли, це тільки уява людей про живого Бога. Бог Тот сповістив Діву Мутемуа, що вона від духа святого народить Боже Дитя", (з египетських гієрогліфів).

У святині Люксоре можна сьогодні оглянути монументальну статую ""Живого Бога Аменхотепа". Богородиця Мутемуа зображена із хрестиком у руці, її хрестик носять "гіппі". Хрестик вважається символом життя у всіх релігіях тому, що при допомозі двох перехрещених паличок родиться світло, "агні", ("Веди").

Різдво Христове – це копія Різдва Бога Митри, Бога Аттиса, Бога Озиріса, Бога Таммуза, Бога Будди, Бога Крішни. Є різниця та, що Ісус – юдеєць, Кришна –індус, Будда-оріянин. Копія завжди гірша оригінала. Вважати, що копія – оригінал, значить бути обмеженою людиною, значить не знати, що:

"Християнство заступило перше Свято народження сонця (Діес наталіс соліс) Святом Народження Христа, але обряди старого Свята скрізь позосталися мало змінні. Церква сильно боролася зо старим святом народження сонця, але була не в силі його зовсім вивести, (Митрополит Іларіон Огієнко, "Дохристиянські вірування Українського Народу", сторінка 277, Винніпег, 1965 рік).

"Церква сильно боролася зо старим Святом народження сонця, але була не в силі зовсім його вивести" тому, що народ не хотів погодитися, що юдеєць Ісус має бути для їх дорожчий за сонце, дарма, що жерці всюди говорять, що юдеєць Ісусь, то сонце, світло, і люди повинні в цього світла благати світла і спасіння.

В "Соборному Різдв"яному Посланії" (поміщеному в "Новому Шляху" за 6–13 січня 73 року) архиєреї і єреї Сліпий, Германюк, Сенишин, Бучко, Букатко, Саварин, Гопко, Борецький, Роборецький, Шмондюк, Ґабро, Прашко, Корнияк, Маланчук, Мартинець, Сапеляк, Сеґеді, Кривий, Горняк тривожно пищуть, що:

"Людство дрежить зі страху перед собою і з німим зворушенням усі мусять благати в Христа світла і помочі!", "стоїть людство перед Вифлиємським дитятком".

В "Соборному Різдв"яному Посланії" вони бажають, щоб українські батьки, матері і діти мали серця наповнені " тими думками й тим щастям, що ними були наповнені в часи Першого Різдва Пречиста Діва Марія, Святий Йосиф і побожні пастори". Виходить, що "Людство... мусить благати світла" в сина Давидового. Бідне те людство, яке жебрає світла!

На Земній Пляненеті двадцять вісім відсотків християн; сімдесят два відсотки – це буддисти, гіндуїсти, конфуціоністи, мусульмани, комуністи, юдаїсти, шін-

ПЕТРО КОСТУР, Бритійська Колумбія.

Достойний Побратим Петро КОСТУР входить в історію ОСІДУ Рідної Української Національної Віри,як один із найвидатніших ЖЕРТВОДАВЦІВ. Він своїми величними пожертвами творить Силу ОСІДУ РУНВі – ри. І Людина Він Великої Благородної Душі.

Друкуємо уривки з листів Побратима П.Костура.

Побратим Петро Костур

"Дорогі Побратими–РУНВІСТИ! Посилаю на Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри 1000.00 долларів. Українські Люди,які понад все люблять Україну, дуже уважно прислухаються до голосу "Самобутної України".

Всі бачать, шо ОСІДУ РУНВІРИ могутніє. І треба вірити, шо появляться "отаманчики", які будуть мавпувати науку Учителя і творитимуть свої групки. Та всі вони не матимуть успіху тому, що тепер мало глупих людей. Люди грамотні швидко пізнають нечесне думання "отаманчиків".

Я бувший вояк Української Галицької Армії (УГА) і національна справа дуже дорога моєму серцю. Я визнаю безкомпромісову боротьбу за волю України.

" Я родився в 1896 році в селі Стрільбичі, повіт Старий Самбір. В 1915 році був покликаний до австрійської армії. Був два роки на фронті.

В 1917 році на фронті почав докучати голод. І деякі почали "дезертерувати". То прислали на фронт ксьонзів і всіх почали сповідати. Сповідь була така:"ворога треба нищити, ніодної кулі, щоб даремно не пустив, а,як зістанеш забитий, то підеш до неба". Як мене той ксьонз висповідав, він був мабуть словак, бо добре не говорив по–українському, то я і до тепер не сповідався і від того часу перестав всяким ксьонзам вірити.

Трагедія наша – чужі релігії нас порізнили. Наші брати–наддніпрянці виховані попами так, що для їх грек рідніший, бо він православний, а ми – галичани, то "австріяки" і віру римську маємо. Як болить на душі від такого чужовір"я.

"Під тиском поляків наша бригада переступила границі Чехословакії і нас "інтернували". Я кінчив кооперативну школу. В рідному селі заложив споживчу кооперативу, кредитівку, працював у Просвіті і других товариствах.

"Московські"визволителі"18 місяців грабили моє село. І коли вони в 44 році знову підходили до села, я пішов у Карпати, в яких вже багато разів бував. В 1948 році дістався до Канади. В Канаді одружився, бо я не був одружений.

"Я не курю і не п"ю,але багато читаю. І багато думав. Моя велика любов до України – то моя молитва. І коли я довідався про Рідну Українську Національну Віру, я дістав видання "Самобутної України"і все прочитав по декілька разів.

"Вас,Учителю, природа нагородила високим умом і Ви цей ум даруєте для Українського Народу і наражаєте себе на небезпеку і за це в нагороду дістаєте ганьбу і то не від чужих, а таки від своїх отих високо вчених по– чужому і премудрих по–чужому,які своєї історії не знають, а тільки свій рідний народ баламутять своїми переконаннями.

" Не має українських патріотів, мабуть вороги винищили їх, а оті крутії, спекулянти, отаманчики полишалися.

"Вибачте прошу коли в мене талану до писання не має, він вже похилий. На Ваше прохання залучую маленьку знимку.

"Ще хочу сказати таке: хотів я дати також на Фонд Тараса Шевченка", бо ж назва гарна-"Фонд Тараса Шевченка", а це довідався, що цей фонд дав 1000.00 долларів на видання і поширення творів В. Винниченка.

" Та ж коли я зі зброєю в руках боровся за волю України, то цей пан В. Винниченко став дезертиром. Україна у вогні і крові, а він поїхав собі до Франції і там почав хвалити "радянську Україну". Він деморалізовував Український Народ. Там, де зрадники народу проголошуються героями народу, народ ніколи не визволиться.

" Я вибрав Рідну Українську Національну Віру,як корабель спасіння народу і моя душа мені підказує, шо Людина,яка веде цей Корабель,має високий розум, велику душу, а головне має непохитний,як граніт характер!

Слава Дажбогові. Ваш Петро КОСТУР."

****

Від часу приходу до ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, Достойний і всіми нами Шанований Побратим Петро Костур пожертвував ДВІ ТИСЯЧІ ДВІСТІ ДОЛЛЯРІВ.

Вічна Благодарність Вам, Світлий Побратиме Петре К О С Т У Р.

Рада Керманичів Головного Столу ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.
Чикаго–Винніпег–Ню-Йорк– Лос Анжелос.
7 лютого, 10.973 року Дажбожого.

Ідуть нові і нові Люди до Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри. Втілюються в Життя обряди РУНВіри. Передова Українська Молодь лишає перестарілі вівтарі Чужовір"я (грецьку ортодоксію,римський католицизм) і йде до Жертовника Рідної Української Національної Віри. Вона сама утверджує своє національне "Я".

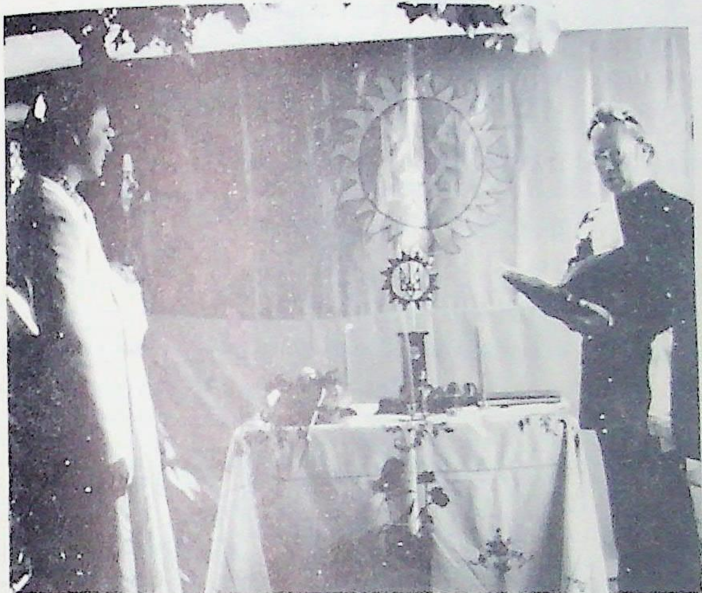

Володимир Коперник (майбутній адвокат, студент Канектикатського університету) і Деонисія Малан (стюардеса,студентка славістики) лишили чужі релігії. Вони стали визнавцями Рідної Української Національної Віри. Володимир Коперник – член ОСІДУ РУНВІРИ.

*** Гості (між ними були присутні й офіцери американського повітряного фльоту) були зворушені величавим Обрядом Вінчання.

Обряд Вінчання ,як знаємо здійснюється тільки мовою українською. Гості (чужинці) отримали видрукуваний англійською мовою опис Вінчального Обряду.

На голові Молодої – живий вінок (синьо – золоті квіти). Вона тримає пшеничне колосся – символ найстародавнішої у світі оріянської (первоукраїнської) хліборобської культури і цивілізації. На голові Молодого – живий вінок (з дубового листя).

Отримуючи "Свідоцтва Одруження" (в українській і англійській мовах),Молоде Подружжя присяглося, що буде своїх дітей виховувати в дусі Рідної Української Національної Віри і особливо дбатиме, щоб діти володіли Українською Мовою.

Вінчання відбулося 23 вересня,72 року в Бріджпорті після полагодження всіх урядових формальностей,які існують у стейті Каннектикат. Очевидно, визнавці РУНВіри ше не мають своєї Святині і тому Вінчання відбулося в саду: була чудова сонячна погода. Бажаємо новій Родині багато шастя!

ПРАВЛІННЯ СТАНИЦІ ОСІДУ РУНВіри,
"КИЄГРАД", Бріджпорт,Каннектикат.

ПРИМІТКА:у слідуючих числах "Самобутньої України" буде поміщений докладний опис обряду Вінчання. Редакція.

(початок на стор. 492).

Людство можна, керуючись філософією атеїзму, вставити у рамки сухої (базованої на електроніці і біології) науки життя, і тоді появиться людина – машина. Істинно кажу, наука не зробить благородного поступу, коли вона не матиме людей натхненних, державчих, свідомо чи підсвідомо віруючих у РіздвоСвітла Дажбожого. Щоб людину – машину врятувати від звиродніння, треба її навчити"поклонятися"Красі (квітам, духм"яним степам, добрій людській душі, Чотирьом Симфоніям Плянети Земної). Краса – джерело життя красивого і розумного.

Наші предки відчували Різдво Світла Дажбожого так, як відчуває новонароджена дитина тепло материнського молока. Вони первопомислами і душею так горнулися до Світла,як горнеться до Світла ніжний пролісок.

Різдво Світла Дажбожого множило їхню віру у завтрішній день, і віра ця облегшувала їхній холодний і голодний сьогоднішній день. Їх гріла віра, що прийде квітуча весна. Їхня віра – віра свята і велика тому, що вона в їхній душі родилася вільно, їм була вона рідна і дорога. І без їхньої віри не може людство бути достойним людством.

Відберіть у біолога, фізика, астронома віру в те, що після зими прийде весна, і він,утративши цю святу віру, утратить здібність думати, спорожніють наукові лябораторії. Не має віри в життя, значить не має натхненного життя. Не має натхненного життя, значить не має думки. Там, де не має думки, не має людини.

Дорогі Мої Побратими, Дорогі Мої Посестри, я йду в гості до Вас, сію зерна волі духовної. Радуйтеся – зерна проростають! Вони забуяють високою народною душевною творчістю. Вони забуяють тонким відчуттям краси життя. Вони забуяють довершеною культурою мислення, життєвою бадьорістю, естетичним смаком, тяжінням до внутрішніх і зовнішніх пізнань "я" людського.

Іду в гості до Вас, щоб душі наші багатіли вірою в себе, вміли вдосконалювати і утверджувати свою суть вміли відчувати себе у вічності Дажбожої вічности, вміли нести в собі минуле і сучасне, щоб своїм життям приготувати для прийдешніх поколінь дари нетлінні – мудрість творчого життя. І написати заповіт для людства : людство, вернися до Матері – Природи і з"єднайся з Нею. І дихай Нею, і слав Її. І пам"ятай, що без Різдва Світла Дажбожого людство згине і прекрасна Земна Плянета перетвориться у кулю покриту вічним ледом.

Радій Душе Людська, розквітай Розуме Людський, іде всесвітньо могутнє, іде всесвітньо величаве Різдво Світла - Дажбожого !

(Лев Силенко, "Мага Віра").

ФУНДАТОРИ НАУКОВО-ДОСЛІДНЬОЇ ПОДОРОЖІ яку здійснив Учитель Лев Силенко, майже два місяці перебуваючи в Іраку(Месопотамія),Константинополі, Сирії, Криті, Греції, Англії та інших країнах.Кожний фундатор отримає особисто "Грамоту Благодарности". На подорож (дорога і всі подорожні витрати) було витрачено 1200.00 доллярів.

М. КОРНІЄНКО – 100.00, ПРОФ. В. (П.) МОГИЛИН – 10.00, МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ – 50.00 , С. АРСІЄНКО –10.00, М. ЧУМАЧЕНКО – 10.00

А. РЕШІТНЯК – 20.00, Б. І С. СВИРИДЕНКО – 20.00, В. ГУБИЦЬКИЙ – 20.00, Б. ТАРАСЮК – 10.00, С. ГМИРЯ – 10.00, Є. ВОВКОТРУБ –10.00, О. НОСЕВИЧ – 10.00, Є. СЛОВСЬКИЙ – 5.00 , С. ТОКАР – 90.00,

І. МІНЕНКО –20.00, М. ПАВЛОН – 5.00, Л.М. –49.00. І. МИКИТИН – 10.00, М. ЛИСЕНКО –10.00, П. ХІМ"ЯК – 10.00, А . МАРТІН –4.00 , В. ЦУПЕР – 25.00, А. СЕДЛОВСЬКИЙ – 20.00 , П. КОПЕРНИК – 10.00, ЛАДА СВЯТОСЛАВСЬКА – 5.00.

М.ЯВОРСЬКИЙ – 10.00, М.РУДИК –10.00, М.МАМРИК – 5.00, М.О. – 10.00, Г. УЛИЦЬКИЙ –10.00, І.Р.– 10.00, М. СЕМЕНЕЦЬ –5.00, Я.КОЗИНЕЦЬ – 25, А.ПЕТРІВ –10.00, О.ПІДГУРСЬКИЙ –15.00, М.ОНОШКО –10.00, О.С.– 30.00,

С.ЛЯШЕНКО –10.00, П.СИМОНЕНКО –10.00,М.Д. –5.00, М.ДЗЮБ – 20.00, В.РУБАН –10.00, Н.ОРЛІВ –15.00, Ф. КОВАЛЕНКО – 50.00, М.КОЛОМИЦЬКИЙ – 20.0 0.

ДЕЙЧАКІВСЬКИЙ – 50.00, Б.–Б. КОВЕРНИ –25.00, М. КОСТКА – 25.00, С.В. –20.00, О. МОРОЗ –20.00, Й. БАБИЧ – 25.00, І.Д. – 10.00, Ю.МАРИКА –10.00, Я.Х.– 10.00, П.ГОРБ –10.00, Ю.Б. –5.00. С.РОВРО – 10.00, Т.БОБРІВНИК – 12.00, Д.СТЕЦОК –12.00, М.П.– 25.00.

(Хто прислав пожертву,але ми (через помилку) Його прізвище не занотували,, хай буде ласкавий і повідомить нас про це).

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ.

О.Германюк,(Саскачеван):"Ісус Христос вигнав нечестивих духів з людини і ввігнав їх у свиней, і про це чудо часто чую в церкві. А що ви думаєте про це?"

Г. Чуйко, (Онтаріо):"Чи знаєте ви,яке велике чудо Ісус Христос зробив над фіговим деревом.Ви напишіть про це,як розум маєте.Я вірю в чуда Євангелій".

К.Мошинська,(Мінесота):"Те чудо,яке створив Ісус на весіллі має більшу вартість,як ваша РУНВІРА".

ВІДПОВІДЬ: Таких і подібних питань редакція отримала біля двох десятків. Відчуваємо, що існує плянова акція поставити нас при допомозі таких питань у становище учня,який стоїть перед учителем, не виконавши домашнього давдання. В слідуючому числі "СУ" читайте вичерпні відповіді на п"ятнадцять таких питань.

****

Дорогі Побратими М.Лозовий, І.Цапар, Б.Вергун–Головацький,С.Арсієнко,Лада Святославська,О.Хім"як.Ваші статті будуть поміщені в наступних числах "С У".

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ
УКРАЇНА

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук — значить Народ Український",

М.Грушевський.

№ 74 БЕРЕЗЕНЬ
10 973 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання сьомий.
Річна передплата 3.50 дол.

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

Дорогі брати–чужовіри, зву вас "чужовірами тому, що ви поклоняєтеся чужій правді (юдейському кивотові – символові юдейської історії і духовости). Слово "кивот" означає "ящик", в якому лежать духовні мудрощі староюдеїв.

Ви поклоняєтеся мощам греко–латинських преподобників. У "Житті святих" виданій греко-католицькою церквою в Канаді, зазначено, що святі преподобники Юрій, Миколай, Варвара та багато інших – це тільки "побожна вигадка для поучення вірних".

Помиляються ті, які вірять, що я хочу знищити християнізм. Ні, я хочу, щоб він існував, але не прагнув панувати над душею і розумом мого народу. Інші народи, відстоюючи волю свого самобутнього "я", вміють спритно підпорядковувати християнізм своїм державним справам і він їм покірно служить.

Ви, брати–чужовіри від перших років хрещення Руси (України) були позбавлені прав бути християнами – творцями. Ви віру "от греков" прийнявши, стали перед нею на коліна і загипнотизовано стоїте довгі століття. Ви не можете ні мислі свої, ні души свої звільнити з трухлявих греко – латинських канонів.

Хто пророкує комусь смерть, ніколи не повинен розраховувати на вічне життя. Християнізм греко – латинської інтерпретації запопадливо пророкував смерть українській життєрадісній дохристиянській вірі, і цим він сам себе засудив на смерть. Він підняв на священній землі внуків Дажбожих меч проти Дажбога. Він вогнем і мечем гнав внуків Дажбожих у хвилі Дніпрові (силою навертав на віру грецьку). Я вирвав цей меч з його рук і з цим мечем іду.

Одні мене звуть пророком, інші-лжепророком. Одні мене звуть науковцем, інші – неуком. Одні кажуть, що я знаю ведизм, буддизм, шінтоїзм, юдаїзм, християнізм, мусульманізм і володію глибокою душею і проникливим розумом, інші кажуть, що я реформував українську дохристиянську многобожну віру і проголосив віру в ЄДИНОГО ДАЖБОГА тому, що не читав Євангелій і зовсім не орієнтуюся в чудах Христа.

Інші пишуть мені листи, в яких ставлять десятки питань, стараються хизуватися своїм знанням "Євангелій" і прагнуть поставити мене в безвихідне становище, щоб мою науку осмішити і проголосити її безвартісною.

Сьогодні на питання братів – чужовірів я даю відповідь, поклавши перед собою "Новий заповіт і Псалтир" з грецької мови на українську перекладений Іваном Огієнком (митрополитом Іларіоном) і виданий в 1957 році Товариством для поширення Євангелій між слов"янськими народами і "Святе письмо Старого і Нового Заповіту" видане Союзом Біблійних товариств в Ню-Йорку – Лондоні в перекладі П.О. Куліша, І.С. Левицького і Пулюя. Вважаю, що ці переклади зроблені совісно.

1. ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО ІСУС БУВ ТАКИЙ ДОБРИЙ, ЩО НЕ РАДИВ ХЛІБ БРАТИ ВІД ДІТЕЙ І КИДАТИ ЩЕНЯТАМ?

Ханаани – старий культурний народ. Вони мали міста, селища, поля, пасовища, мали розвинену хліборобську культуру. Вони мали свою релігію, яка

відображала їхні хліборобські звичаї. 3100 літ тому юдейські племена їх завоювали.

На багатій ханаанській землі запанували юдейські сини і дочки. Ханаани – раби на рідній землі, у їх не має майбутнього, вони приречені на загибель, юдеї не вважають їх за людей. У ханаанів створюється комплекс меншої вартости, бо вони переможені. У юдеїв створюється комплекс вищої вартости, бо вони переможці.

Вона (бідна ханаанська мати) почула, що між юдеями появився лікар – чудодій. Вона його розшукала. Вона по–материнському благально говорить до нього. "Змилуйся наді мною, Господи, сину Давидів, демон тяжко дочку мою мучить", (св. Матвій, 15, 22).

Слово "демон" походить від сумеріянського слова "даяуна", що означає "даючий силу над родючістю", "плодовитістю", маючий впливи на хворобу і здоров"я; старі юдеї казали "даваг" (хвороба, хворий), в арабів – "дамаг" (медицина).

Греки створили слово "даімон" від перського – "див". Перське "див", "дев" походить від староукраїнського (санскритського) "див", від "див" постали слова "деос", "теос", "тео". Слово, потрапляючи в многотисячолітній млин історії, утрачає своє первісне значення і звучання. Речення "демон тяжко дочку мою мучить" треба розуміти, як "хвороба тяжко дочку мою мучить".

Ісус Христос, будучи юдейським патріотом, дивився на ханаанів, як на людей меншої вартости. Він байдуже поставився до горя ханаанської матері. "Він їй не сказав ані слова", (святий Матвій, 15, 23).

Учні Ісусові, бачачи, що їхній Учитель не звертає уваги на благання матері – ханаанки, "сказали: "Відпусти Ти її, бо кричить вслід за нами", (св. Матвій, 15, 23).

Від древніх часів (навіть у півдиких племен) існує неписаний закон людяности: коли ти лікар (знахар, шаман, чудодій, гіпнотизер) і в теба благає тобі відома чи не відома мати, шоб ти допоміг хворій дитині, ти йдеш і допомагаєш, як можеш. Коли не можеш допомогти цілющим зіллям, то добрим словом облегшуєш горе матері.

Мати – ханаанка, почувши, що Ісус Христос їй сказав, що Він "посланий тільки до загинулих овечок дому Ізраїла", не розгубилася. Вона голосом розпачу заблагала: "Допоможи мені!", (св. Матвій- 15,24–25).

Ісус матері – ханаанці сказав: "Не годиться взяти хліб у дітей і кинути шенятам", (св. Матвій, 15,26).

Горе матері – ханаанки може зрозуміти тільки та жінка, яка є матір"ю. Коли хворіє дитина, бідна мати сама стає від горя хворою. Вона готова йти на жертви, приниження, шоб рятувати свою улюблену дитину. Її материнський інстинкт стоїть на священній варті продовження роду людського.

Ісус Христос, бачачи благання, розпач і сльози матері – ханаанки, сказав: "Я посланий тільки до загинулих овечок дому Ізраїла". Для думаючих-зро зуміло.

Ісус Христос вважав, як бачемо з Його слів, що Він своїм талантом с л у ж и т ь тільки юдейцям (дітям дому Ізраїла), а не чужинцям – "щенятам" (покореним і знедоленим ханаанам).

Явин – цар Ханаану. І"звисала рука Ізраїлова все важче над Явином, царем Ханаанським, аж поки вони вигубили його", (Судді, гл. 4, 22–24). Отже "рука Ізраїлова" вигубила ханаанів.

Не всіх ханаанів ізраїльтяни вигубили, ще чути ридання матері – ханаанки. Вона разом зі своїми слізьми проковтнувши тяжку образу, благально каже Ісусові: "Але ж і шенята їдять ті крихти, що спадають зі столу панів їх", (св. Матвій, –15, 27). Вона погодилася, що вона (ханаанка – мати) є шеням, а юдейка – мати є дитиною.

О, мати! Вона погодилася бути приниженою і благально просить тієї крихти, яка падає зі столу: просить для хворої своєї дитини. Вона просить так, як просила моя рідна мати в кімнаті зайди – слідчого НКВД Аврама Пахомова, шоб він їй дав ту крихту, яка впала з його столу, бо вдома діти голодні, а вона під слідством, а її чоловік у Сибірі.

Ісус Христос, почувши, що ханаанка – мати погодилася, що вона "шеня", тобто, "собака", сказав: "О, жінко, твоя віра велика, нехай буде тобі, як ти хочеш", (св. Матвій, 15, 28).

І думаю я: значить виходить, шоб мати "велику віру", треба погодитися, що ти не людина, а шеня в порівнянні з юдейцем?

Коли б я почув, що Ісус назвав "шеням" мою рідну матір, я б відповів: "Хоч Ти і вважаєш сам себе Сином Юдейського Саваота і твердиш, що Ти Ним посланий тільки до " дому Ізраїла", не став у принизливе становище мою матір – страдницю.

"Я посланий тільки до овечок загинулих дому Оріяни (України), але я не можу холодним серцем дивитися на благальні сльози будьякої матері (не має значення – ханаанка вона, англійка, юдейка, негритянка, японка, китайка чи індуска). Я рідну матір люблю найбільше, але страждання чужої матері мені не чуже, я вірю в Дажбога".

2. ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО ІСУС, "ЗРОБИВШИ БИЧА З МОТУЗКІВ, ВИГНАВ УСІХ ЗІ СВЯТИНІ" І ЦИМ ЗРОБИВ ПОРЯДОК У ЮДЕЙСЬКІЙ СВЯТИНІ, ОТАК І ВАС ТРЕБА БИЧЕМ ГНАТИ!

Магдалина – Марія "обернулася та по–єврейському каже до Ісуса: "Рабуні", (св. Іван, 20, 16). "Рабуні" значить "Рабіне". Єврейки, які були приятельками Ісуса, звали Його "рабіном".

Рабін Ісус зайшов до Єрусалимської синагоги і в ній Він "повевертав грошомінам столи та ослони – продавцям голубів", (св. Матвій, 21, 12). Вважаю, що "перевертання столів" не є добрим способом творення порядку. Під час "перевертання столів" може статися поранення зовсім не винних людей.

"Перевертання столів та ослонів" не треба було здійснювати вже хоч би й тому, що Він (Ісус) –філософ, лікар, рабін і такі вчинки вважаються

принизливими навіть у примітивній педагогіці.

Святий Іван пише, що Ісус "зробивши бича з мотузків, вигнав усіх зі святині", (2, 15). Він бичуючи, "міняльникам гроші порозсипав", (св. Іван 2, 15). Вважаю, що таким способом робити у синагозі (святині) порядок, значить проявляти необережність, емоційну неврівноваженість.

Бичуючи людей мотузяним бичем, можна випадково вибити око. Розсипання грошей по підлозі також не є шляхетним вчинком. Ті, які оправдують це бичування, можуть твердити, що в Ісуса тоді був нервовий спонтанний спалах, але з цим не можна погодитися тому, що написано, що Він зробив "бича з мотузків". Коли б це був тільки чуттєвий спалах, то він би погас під час роблення бича.

Погоджуюся, що в синагозі були "міняльники". Єрусалимська синагога мала рабіна. І може ті міняльники отримали від свого місцевого рабіна дозвіл у синагозі (у достойному місці достойно) полагодити свої фінансові проблеми, коли справді так – значить бичовані не були винуватими.

3.ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО ІСУС НАВЧАВ РИБАКА СИМОНА ЛОВИТИ ЛЮДЕЙ – ВИ ДУМАЄТЕ, ЩО В ЦЬОМУ НЕ МАЄ БОЖОЇ СИЛИ?

Так, "Євангелія" пише, що Симон цілу ніч ловив рибу і "не вловив нічого", з багатьма рибаками часто трапляється така пригода. Ісус Христос сказав Симонові, щоб він ще раз закинув невід. І сталося чудо:"вони силу риби набрали – і їхній невід почав прориватися", (св. Лука, 5,6). Жах охопив рибаків. Ісус сказав тоді до рибака Симона:"Не лякайся, з цього часу будеш ловити людей", (св. Лука, 5,10).

Вважаю, що можна ловити рибу, звірину, птахів. "Ловити людей" – значить чинити над ними насильство, американці кажуть –"кіднапінг". Не має значення чи "ловля людей" відбувається духовна чи тілесна.

Всяке насильство вважається насильством. Москвини – комуністи ловили українських людей в Німеччині, щоб їх саджати, як звірів у клітку (у загратований вагон) і вивозити на примусові роботи в Сибір. Коли ж Ісус під словами "ловити людей" мав на увазі, що рибак Симон буде проповідувати Його науку, то і в цьому випадку вживання слів "ловити людей" принижує людину, очевидно, що це приниження здібна відчути тільки та людина, в якої розвинене почуття гідности .

4.ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЯКЕ ВЕЛИКЕ ЧУДО ІСУС УЧИНИВ НАД ФІҐОВИМ ДЕРЕВОМ?

Чи тому, що цвіт був зморожений чи тому, що буйні вітри його обтрусили, поламали, росло цього року дерево без плодів. Ісус Христос "до нього підійшов, та нічого, крім листя самого, на ньому не знайшов . І до нього каже Він:"Нехай плоду із тебе не буде ніколи повіки!" (св. Матвій, 21, 19).

Не треба було це зелене придорожне деревце так суворо карати. На другий рік воно б спраглим мандрівникам могло гарні плоди подарити. Дерево треба любити не тільки тоді, коли воно на плоди багате, а й тоді, коли воно в спеку дарує людині холодок, освіжує повітря .

Учні Христові дивувалися, що так швидко від Христових слів "засохло це фіґове дерево", (св. Матвій 21, 20). Христос їм пояснив, що все залежить від віри, от "якби цій горі ви сказали:"Порушся та кинься в море, то й станеться", (св. Матвій, 21,21).

Є перекази, що Магамет також казав, що коли людина має віру і скаже "Горо, йди до мене, то гора прийде". І він говорив до гори, але гора стояла непорушно. Присутні з нетерпінням ждали чуда. Магамет сказав, що Він не є впертий – коли гора не йде до Магамета, то Магамет підійде до гори.

5. ЧИ ЗНАЄТЕ ВИ, ЩО ІСУС НЕ ДБАВ ПРО МАТЕРІЯЛЬНІ БАГАТСТВА?

Юнак підійшов до Ісуса і сказав Йому, що він "шанує батька і матір", "не чинить перелюбу" , "не краде", "не свідчить не справедливо " і спитав:"Чого ще бракує мені?", (св. Матвій, 19 . 20).

Ісус порадив справедливому юнакові, щоб він свій маєток розпродав і людям роздав , збіднів – ши, як жебрак, "матимеш скарб ти на небі. Потім приходь та й іди вслід за мною", (св. Матвій, 19, 21).

Юнак, почувши, що Ісус виступає проти приватної власности, залишив Його. Христос сказав учням:"Верблюдові легше пройти через голчине вушко, ніж багатому потрапити в Боже Царство", (св . Матвій, 19, 24).

Жебраки ("люмпен пролетарська маса") відчули , що Ісус ділить суспільство на два ворожі кляси: кляс жебраків – привілейований, бо він може без великих труднощів попасти в Боже Царство.

Кляс заможників мало придатній для Божого Царства. Цю ідеологію Карл Маркс (внук рабуні) старано опрацював у"Комуністичному маніфесті", очевидно, він замість Божого Царства, поставив комуністичне суспільство, він і філософію Гегеля перелицював: там, де у Гегеля стоїть слово"дух", він поставив "матерія".

6.ІСУС ПРИЙШОВ, ЩОБ СПОКІЙ ПРИНЕСТИ НА ЗЕМЛЮ І ЛЮДЕЙ ОБ"ЄДНАТИ, А ВИ СВОЄЮ НАУКОЮ УКРАЇНЦІВ РОЗ"ЄДНУЄТЕ!

"Не думайте, що я прийшов, щоб спокій на землю принести. Я не спокій принести прийшов, а меча. Я прийшов порізнити чоловіка з батьком його , дочку з матір"ю, невістку із свекрухою її", – так навчає Ісус Христос, (св. Матвій, 10. 34 –36).

Очевидно, коли свекруха заможня, а невістка бідна, між ними постає сварка: невістка, прийнявши науку Христа, певна, що має більше шансів по-

пасти до Божого Царства, у свекрухи появляється заздрість супроводжена сварками, родинною війною.

7. ТЕ ЧУДО,ЯКЕ ІСУС СТВОРИВ НА ВЕСІЛЛІ МАЄ БІЛЬШУ ВАРТІСТЬ, ЯК ВАША РУНВІРА.

На юдейському весіллі в Кані гостей багато. Христова добра мати на весіллі каже до Ісуса:"Не мають вина!", (Св. Іван, 2, 3). "Було тут шість камінних посудин на воду, що стояли для очищення юдейського, що відер по дві чи по три уміщали", (св.Іван, 2,6).

Христос сказав весільним гостям, щоб вони ці "кам"яні посудини" "наповнили водою". І сталося чудо:Христос створив дванадцять відер хмільного напитку. Ось " такий початок чудам зробив був Ісус в Кані Галилейській" , (св. Іван, 2, 11).

Алкогольний напиток (спотикач,горілка, вино, пиво) – це джерело дешевої радости і хай би його продукували пивовари чи самогонщики, а не "Господь Бог Ісус". Правда, що святий Іван пише, що Ісус цим "виявив славу свою. І ввірували в Нього учні Його". Мене особисто це хмільне чудо не чудує.

8.ІСУС ЗРУЙНУВАВ СТАРИЙ ЗАПОВІТ І СТВОРИВ НОВИЙ , Я ВИЗНАЮ НОВИЙ ЗАПОВІТ.

"Сини Ізраїла позаймали в полон все жіноцтво Мидіянське і дітвору їх, і забрали злобичу,скотину і всі отари їх, і всі достатки їх", (4–кн. Мойсея,гл.31, 9).

І Мойсей, побачивши все це, обурився на ізраельських воєводів і каже до них:"Пощо ви оставили живими все жіноцтво? Оце ж повбивайте всіх дітей мужського пола, і все жіноцтво, що пізнало мужчину злігшись, тако ж повбивайте. Всіх же дітей жіночого полу, дівчаток,які не пізнали ложа з чоловіком, позоставляйте живими для себе", (4 кн. Мойсея, 31, вірші–9, 18–35).

Ісус Христос, добре знаючи "П"ятикнижжя Мойсея" (Закон), сказав: "Не думайте Ви, ніби я руйнувати Зокон чи пророків прийшов, я не руйнувати прийшов, а доповнити", (св. Матвій, 5, 17).

9. ЧИ ВІДОМО ВАМ, ЩО ІСУС НЕ МАВ НІ СЕСТЕР,НІ БРАТІВ РІДНИХ, І ТОМУ ВІН КОЖНОГО ВВАЖАВ БРАТОМ СВОЇМ?

Йосип жив з Марією, але він "не знав її, аж поки вона не вродила свого первенця, і дав йому ім"я Ісус",(св. Матвій, 1,25). Потім у Йосипа і Марії були сини і дочки, і юдеї, чуючи, що Ісус "навчав їх у синагозі", питали:" Звідки в нього ця мудрість? Чи ж він не син теслі? Чи ж мати його не Марією зветься, а брати ж його –Яків, Йосип і Симон та Юда", (св.Матвій, 13, 55–56).

Брати Ісусові не шанували Ісуса і Він казав, що пророка не шанується "в домі своїм". Ісус вважав, що рідні брати,які не шанують науки Його, не варті того, щоб їх братами звати. Він показав рукою і сказав:"Ото мати моя та брати мої",(св.Матвій, 12, 50).

10.ІСУС ХРИСТОС ВИГНАВ НЕЧИСТИХ ДУХІВ З ЛЮДИНИ і ВВІГНАВ ЇХ У СВИНЕЙ, І ПРО ЦЕ ЧУДО ВСЕ ЧУЮ У ЦЕРКВІ, А ЩО ВИ ДУМАЄТЕ?

Євангелія пише, що демони мали переговори з Ісусом Христом у справах свого нового мешкання. Вони Христові сказали:"Пошли нас у свиней , щоб у них ми ввійшли", (св.Марко, 5, 12).

Не зазначено якою мовою демони вели переговори з Ісусом, але він приємно відгукнувся на їхні пропозиції. І тому свинячий "гурт кинувся з кручі в море, а було зо дві тисячі їх – і вони потопилися в морі",(св.Марко, 5, 13).

Юдейські пастухи,які пасли ні дві тисячі свиней "повтікали та в місті й по селах звістили", (св.Марко, 5, 14). Юдеї,як знаємо, свиней не їдять – може вони ні великі свинські стада плекали на експорт, щоб мати гроші на життя.

Ісус, задовольняючи волю демонів (злих сил), відібрав життя у двох тисяч свиней і скривдив власників їхніх. І вода, в який засмердилися свині, очевидно, стала заразливою. Чудо, в якому так багато неприємностей, можна назвати сумним.

11. ІСУС ХРИСТОС МАВ НАЙСПРАВЕДЛИВІШОГО НЕБЕСНОГО ОТЦЯ,КРАЩОГО,ЯК ВАШ ДАЖБОГ!

Ісус Христос упав "долілиць та молився і благав" так,як благає добрий син доброго батька. Він вірив, що "Отець Небесний" почує його благання.

"Отче мій, коли можна – нехай омине ця чаша мене", (св.Матвій, 26, 39). Бачемо, що Ісус сам себе вважав вірним сином Божим. В жидів була міцна віра, що той, хто сам себе проголошує "Сином Божим", вважається богохульником, еретиком.

Жиди обурливо рекли:"Він говорив "Я Син Божий",(св.Матвій, 27, 43). Ватиканські лідери палили живцем тих людей,які відважувалися не по римо–католицькому трактувати "Біблію".

Ісус не отримав від Отця жодного співчуття. Він на хресті розп"ятий говорив: "Ілі,Ілі, лама савахтані!", (Боже,Боже, чому ж Ти мене покинув?".Коли Отець не має серця до свого єдиного і рідного сина, то чи ж можна вірити, що Він має серце до людей звичайних, чужих і грішних?

Отець,який любить чужих людей більше,як свого сина,або жертвує свого достойного сина,щоб грішним людям приємність зробити, має занедбані батьківські інстинкти. Відомий евангелист Били Ґрагам, пише:"У Біблії є багато такого, чого й я не розумію. Я беру на віру",(Били Ґрагам,"Мир із Богом",Детройт,США,1958 рік, стор.134).

12.ІСУС ХРИСТОС ТІЛЬКИ НА СОРОКОВИЙ ДЕНЬ ПОВНОЇ ГОЛОДІВКИ ЗГОЛОДНІВ, ЦЕ Ж

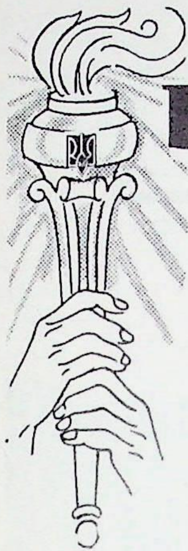

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Даждбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

Дорогі Побратими і Посестри !
Достойні внуки Дажбожі !
Всіх Вас у всьому світі сущих вітаємо з Першим Березнем — з Новим 10.973 роком Дажбожим!

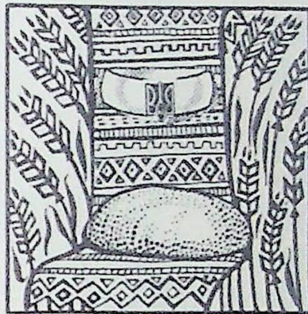

Об"єднання Синів і Дочок Рідної Української Національної Віри проголошує початок Української Духовної Революції — всі, перемагаючи труднощі і небезпеки, змагаймося за духовну волю Української Людини: тільки духовно вільні Українці можуть створити вільну Українську Державу!

Рада Керманичів
Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.

СВЯЩЕННИЙ БАТЬКО (ПАТРІЯРХ) УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Яка народна містерія! Ім"я "Тарас" (латинське) в перекладі на українську мову означає "Бунтар". Тарасів тато мав ім"я Георг. "Гео" — земля, "рг" — орач. Бунтар хліборобів (орія). Прізвище "Шевченко" визначає професію. Дід,або прадід був шевцем. Швець, а син його — Шевченко.

Народ живе у безпросвітній темряві: греко—православна церква — шинок — кріпаччина. Від сходу до заходу сонця пшеницю жнуть. Вненділю ідуть до церкви — піп їх учить покори, смиренности і твердить, що влада царя — то влада Бога. Хто проти царя, той проти Бога."Свят, свят , свят Господь Бог Саваот!" — рече піп.

Християни, вийшовши з церкви, ідуть у шинок, щоб горе втопити. І на обрії Українського Неба появився Священний Бунтар (Тарас). З Його багатої душі пролунали досі нечувані слова *"візантійський Саваоф одурить!"*, *"Все брехня — попи й царі"*.

Попи, ксьонзи *"розлили широке море сльоз і кровц а сиріт іменем Христовим замордували, розп"яли"*, *"Україна плаче, стогне!"* а *"панство візантійство прославляє"*. А *"На апостольськім престолі чернець годований сидить (папа Римський,— примітка складача), людською кровію шинкує"*. *"Отим киргизам, отже й там, їй Богу, лучче жити, ніж нам на Україні. А може тим, що киргизи ще не християни"*.

Слово "бунтар" між Українцями непопулярне може тому, що вони не всі знають, що найкращі сини України,Англії, Чехії, Німеччини, Індії, Юдеї, Арабії були бунтарями — Тарас Шевченко, Джан Викліф, Іван Гус, Мартин Лютер, Кутама Будда, Ісус Христос, Магамет. Всі вони бунтувалися проти перестарілих світоглядів і несли нові погляди на мораль, релігію, світ.

Тарас Шевченко бунтувався проти греко—православного "візантійського Саваофа",який був греками проголошений Богом Руси (України). Ніде Тарас Шевченко не ствердив, що Він прагне відродити чи реформувати дохристиянську віру України (Руси) і проголосити віру в ЄДИНОГО ДАЖБОГА. Але Його слова *"В своїй хаті своя правда і сила і воля"* дають нам право проголосити Його Предтечою (Первоапостолом) РУНВІРИ.

Дехто проголошує Тараса Шевченка тільки пророком РУНВІРИ, це ж до болю мало! Слово "пророк" вузьке своїм значенням. Воно постало з двох санскритських слів "пра" і "рик", ("прарик",—першомовець,праречник). Наприклад, у старій Юдеї (в часи Езикіела) кожний десятий юдеєць вважав себе набитом (пророком) , предбачаючи визволення жидів з ассирійської неволі. А в епоху єрусалимського первосвященника Садока жиди мали школу,яка щороку випускала набитів (пророків) , які на базарах по димові, по ходу місяця пророкували долю.

Тарас Шевченко був не тільки полум"яним борцем за волю, а й священномучеником,філософом життя: генієм народу. І народ найвеличніше і найтепліше оцінив свого Сина,сказавши "Наш Батько Тарас". Справді Тарас Шевченко СВЯЩЕННИЙ БАТЬКО (ПАТРІЯРХ) УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ. ВІН — РІДНИЙ БАТЬКО, а папа (батько) Римський, Ісус, святий Миколай — це чужинці (латини, юдеї, греки) і ніхто з них не страждав за славу, честь і волю Українського Народу.

МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ, Ню Йорк.

ПОБРАТИМИ

(СЛОВО ПРО СТАТУТ ОСІДУ).

Перший З"їзд ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, який відбувся 5–6 серпня 10972 року Даж – божого в місті Чикаго, Ілліноїс – особливо величний тими ПОСТАНОВАМИ, які стали першоосновою Української Духовної Революції. Без Української Духовної Революції українці не можуть вести успішної національної визвольної справи, і доказом цього є всі події, які сталися за останнє пів століття.

Одна з присутніх Посестер – Делегаток після З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ сказала мені, що тепер вже жодна сила в світі не знищить нашого Духовного Руху. І таке враження зі З"їзду винесли всі делегати і гості. Справді-– сталася могутня подія : вперше за десять століть відбувся З"їзд українців, які заявили, що вони ні духовно, ні організаційно не підпорядковуються жодним чужоземним релігійним, політичним, світоглядовим силам.

Сьогодні говоритиму про Статут ОСІДУ РУНВІРИ, проект Якого був делегатам запропонований Статутовою Комісією для обговорення і затвердження. Присутні на З"їзді пригадують жваві дискусії, виступи і внески багатьох делегатів – слово кожного було взяте до уваги і голосуванням всіх учасників З"їзду було відхилене, або занесене до Статуту ОСІДУ РУНВІРИ.

Всі ми в ім"я організаційної єдности, сили і успішної дії, маємо повсякчасно пам"ятати, що Статут ОСІДУ РУНВІРИ – наш моральний і організаційний священний Закон, який регулює наше Життя. Він непорушний і не має такої людини, яка б могла його тепер доповнювати, змінювати, відкидати. В 10976 році відбудеться Другий З"їзд ОСІДУ РУНВІРИ, і щойно на цьому З"їзді Делегати могтимуть вносити відповідні дотаки, зміни, коли буде потреба.

Треба, щоб кожний член ОСІДУ РУНВІРИ мав у своїй хаті Статут ОСІДУ РУНВІРИ, добре знав Його і розумів, що Життя ОСІДУ РУНВІРИ керується Статутом – а Статут – це Воля Народу – Вільний Голос всіх делегатів З"їзду і ніхто не має права Волю Народу не брати до уваги.

Я хочу звернути увагу на певні параграфи Статуту, знання яких є обов"язком для кожного члена ОСІДУ РУНВІРИ, знання Статуту допоможе всім нам уникати різних непорозумінь, зайвих і часто безплідних розмов, суперечок.

У Статуті визначені наші Загальні Твердження, Мета ОСІДУ РУНВІРИ, Діяльність, Правна Основа, Організаційна Будова..

Наприклад, у Параграфі 5 сказано, що "Делегат на З"їзді має стільки голосів, скільки є членів Станиці підписаних на протоколі зборів, які обрали його Делегатом на З"їзд ". Цей параграф стверджує що кожний член ОСІДУ РУНВІРИ зарепрезентований

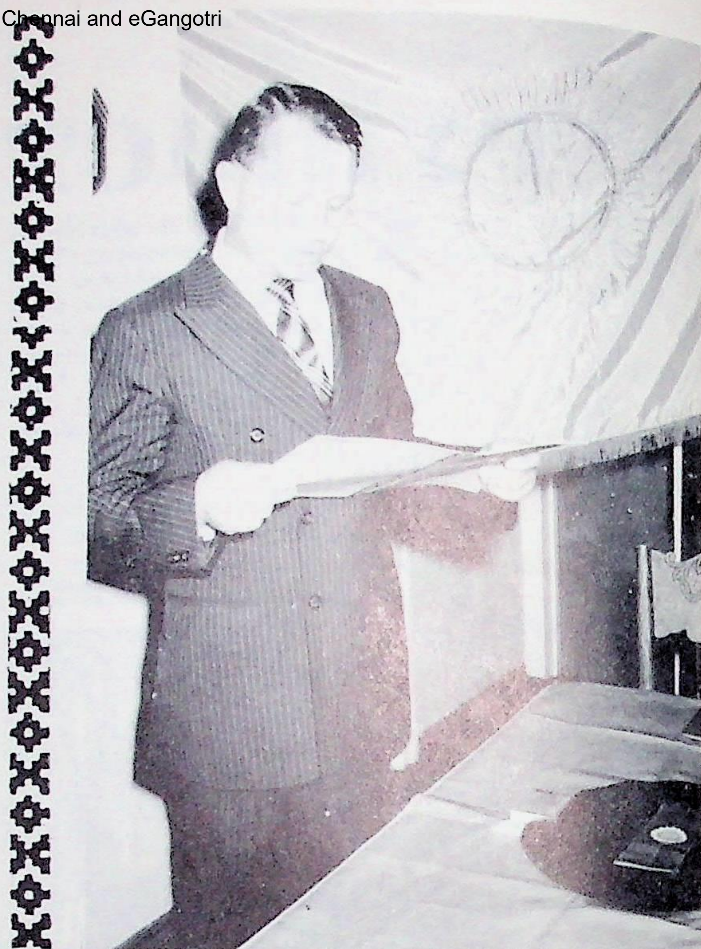

Мирослав Лозовий, Керманич Відділу Дорадчих Справ і Предсідник Ради Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.

не особисто, то тим Делегатом, якого він вибрав на З"їзд і цим одночасно визначено нашу рідну народоправність (дійсну справедливу демократичність) нашого руху.

До наступного 2 –го З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ не так то вже й далеко. Всі Правління Станиць ОСІДУ повинні діяти активно, занотовувати свою довершену працю, щоб могли на З"їзді звеличити себе, весь З"їзд своєю діяльністю.

Не треба думати, що у Статуті ОСІДУ РУНВІРИ одні параграфи важливі, а інші – менше важливі і їх можна обминути чи не брати до уваги. Всі параграфи нашого Статуту важливі і всі ми працюємо, їх дотримуючись і не має в ОСІДУ РУНВІРИ людей таких, які б уважали себе, що можуть бути в ОСІДУ РУНВІРИ і на Статут не звертати уваги.

Крім Статуту ми ще маємо духовні – світоглядові "ЗАКОНИ", які були також на З"їзді обговорені і затверджені – Вони спільно із Статутом творять нашу духовно-організаційну силу.

Постанови проголошені Першим З"їздом ОСІДУ РУНВІРИ стверджують, що майбутнє Рідної Української Національної Віри, доля всіх нас і наших дітей, залежить тільки від нас самих і більше ні від кого, ніде не шукаймо винуватців, коли у нас є хиби, самі їх виправляймо.

В українців існує традиція, наприклад, нарікати, що все горе в тому, що між українцями багато різних отаманчиків, тут хочу сказати, що українці не мали б отих

"Православний вісник"–журнал, який сьогодні видає в Києві (адреса:Пушкінська,36) митрополит Київський і Галицький–екзарх совєтської України, Філярет – вчорашній комісар Московської краснознамьонної дивізії.

Цей журнал шириться також, як бачемо і між православними українцями в Канаді і США і дехто з них тішиться, що в Україні живе віра православна і навіть большевики не можуть її знищити.

Число 8 (за 1972 рік) журналу "Православний вісник" потрапив і до наших рук, і ми взяли з нього одну з фотографій, і тут поміщуємо та висловлюємо таку думку.

Архиепіскоп Харківський і Богодухівський **НИКОДИМ**

У Благовіщенському соборі м. Харкова в день пам'яті свят. Афанасія

Святий символ Рідної Української Національної Віри (знак Дажбожий) заборонений в Україні. Він заборонений тими, які носять на костюмах криваві зірки і тими, які носять на костюмах хрести. Якби українець в Києві вийшов на вулицю, маючи на костюмі знак Дажбожий, він був би негайно арештований і жорстоко катований в НКВД (вулиця Короленка,33).

Хрест–символ віри Христової (знак інтернаціоналізму), хрест вірно служить катам України і тому він поруч із кривавою зіркою перебуває під протекцією НКВД. Сьогодні кожне обласне місто має архиепископа, який у церквах Христових хвалить совєтську власть і каже мирянам, що всяка влада Христом дана і їй треба коритися.

Віра Христова ось вже вісім століть служить в Україні катам України (служила вона ханам Монгольської орди, королям Польського панства, ханам Московитії. Архиепископ Никодим (таємний "работнік ЦК Компартії України") у "Православному віснику" пише, що церкваХристова служить інтересам Совєтського Союзу.

Одеська Духовна семінарія вже зробила 26 випуск священників – вони перевірені агенти НКВД. Наївних українців можна об"єднувати в совєтські парафії віри православної і таким способом паралізовувати їхні почування і мислі.

Архиепископ Никодим і десятки йому подібних епископів совєтської України – це криваві повуки, які живляться соками змученого Народу Українського. І їхні попередники не були кращими – вони служили царській жандармерії, роблячи доноси на кращих синів і дочок України. Жиди мають юдаїзм, японці–шинтоїзм, индуси – брагманізм, українці –рунвізм, ми достойні люди, і на чужій релігії не хочемо будувати свого щастя ні на небі, ні на землі, МИ – внуки Дажбожі.

СВЯТОСЛАВ АРСІЄНКО,

Каліфорнія.

Вже проходить сьомий рік, як я пізнав Вашу науку, Учителю Леве Силенко. Пізнав її всією душею і вона стала силою мого життя. А відчув я її давно. В 61 році Ви у Лос Анжелосі жили у покійного свого земляка Луки Будили, і тоді на його фармі вишню посадили. Були також гостем у моїй хаті.

Їдучи до Мексіки та інших країн Центральної Америки, Ви потребували допомоги і ми Вам допомогли. Пам"ятаю – які палкі були дискусії в 61 році в хаті земляка Луки Будила про Рідну Віру, про Дажбога. І Ви тоді сказали:"Ось тепер у Вас є застереження різні, а прийде час і ми будемо однодумцями". І так і сталося.

Роки йдуть, старію я, життя мав дуже тяжке, проклялі московські кати вигнали мою родину з хати, назвали "куркулем", дарма, що в батька ніколи з рук мозолі не зникали – був великим трудівником.

Посилаю мій Заповіт. У багатьох побратимів є бажання, щоб вони були поховані за обрядами Рідної Української Національної Віри. Нічого для нас доброго не приготував жидівський батько Авраам і тому йти нам "на лоно Авраама" не треба.

І так думаю, і так думаю – і стає непохитне переконання, що чужа для нас ота греко–латинська релігія і страшно на душі від неї. Учителю, незвертайте уваги на тих, які з Вас глузують і не хочуть ні слова "Учитель", ні прізвище "Силенко" чути ,у Лос Анжелосі вже багато визнавців РУНВІРИ і Станиця ОСІДУ РУНВІРИ ,"Скитія" діє активно!

отаманчиків, коли б вони їх не підтримували своєю нестійкою вдачею.

Коли наші вороги роблять останні приготування, щоб стерти з лиця землі навіть назву "Україна", то всі ми повинні жити гаслом – наша доля залежить тільки від нас. І жодного оправдання не може бути, коли йдеться про боротьбу за існування народу. Не вільно спихати вину з себе на "воріженьків", на еміграційні обставини і так далі. В природі загибає все, що є слабим, перемагають тільки сильні. І тільки такий закон природи і усвідомлення цього закону є конечним для існування нашого народу.

До Вас, Першопрохідців–титанів Української Духовної Революції, звертаюся словами великого рідновіра Бориса Грінченка:"Праця єдина з неволі нас вирве:нумо до праці, брати! Годі лякатись! За діло святеє сміло ми будемо йти!".

****

чудо!

Ісус сорок днів "нічого не їв, а коли закінчилися вони, то в кінці зголоднів",(св.Лука,4,2).Я на основі особистого досвіду скажу, що святий Лука написав про Ісусову голодівку непереконливо.

Коли в ДП – таборі (Бременгафен,Німеччина) сімдесят п"ять українських родин були позбавлені прав їхати до США (їх повернули від корабля на основі закону Мек Керена), я в обороні їхньої гідности почав в ДП–таборі в Авґсбурзі семиденну повну голодівку.

Голод відчувається тільки перших три–чотири дні. Сьомого дня (на домагання лікарів) я голодівку закінчив у шпиталі, не відчуваючи жодного голоду.Очевидно, що моя голодівка мене ослабила,бо я , починаючи її, не був добре відживлений. І головне – я не вмів голодувати: пив час від часу холодну воду, в якій виявилися хімікати і це розвивало запалення шлунку – лікарі врятували.

Можна сорок днів нічого не їсти. Кутама Будда мав таку голодівку. Але людина,яка орієнтується у голодівці, не може погодитися з думкою святого Луки, шо Ісус після сорока днів повної голодівки, "коли закінчилися вони, то в кінці зголод нів".

13. ІСУС ТИМ,ЯКІ ЙОГО КРИВДИЛИ,ВІДПОВІДАВ ЛЮБОВ"Ю- ЦЕ ВЕЛИКА ВІРА!

Є на світі святий закон – все,що живе, має право боронити себе і своє гніздо. І цим законом жив Ісус і Його земляки (визнавці віри Мойсеєвої).

Ісус бичував тих,яких не любив. Він казав,що Він відцурається тих,які відцураються від нього. (св.Матвій, 10, 33). Ісус казав учням своїм:"Я прийшов огонь кинути на землю, й як я прагну, щоб він уже запалав","Чи ж думаєте, що прийшов Я дать спокій на землю? Ні, кажу ж Вам, але – поділ", (св.Лука, 12, 49 –51). Справді, Ісус ніде не сказав "Любіть ворогів моїх".

14. "Я –ДОРОГА І ПРАВДА Й ЖИТТЯ"-ТАК ІСУС СКАЗАВ ,ХТО МАЄ ПРАВО ТАК СКАЗАТИ?

Ісус учням своїм сказав:"Дана мені всяка влада на небі й на землі. То ж ідіть і зробіть всі народи за учнів Моїх", (св.Матвій,28, 18 –19). Прошу вдуматися в ці слова -"зробіть всі народи за учнів Моїх",і хайвони знають, що їм Ісус каже, що "спасіння походить з юдеїв" ,(св.Іван, 4,22).

"Я посланий тільки до загублених овечок дому Ізраїла","Я-дорога і правда й життя",(св.Іван – 14,6). Великий Тарас Шевченко має право сказати:"Я–дорога і правда й життя". У Тараса Шевченка і дорога, і правда, і життя українські.

Кожний народ має право мати свою дорогу , свою правду, своє життя..Ісус прагне, щоб народи стали Його учнями і свято вірили в Ісусову правду , що "спасіння походить з юдеїв".

Я вчу, "спасіння походить з юдеїв" для юдеїв, спасіння походить з англійців для англійців , спасіння походить з українців для українців. Той народ, який вірить, що його спасіння походить не з його тілесодуховних сил, а з чужих земель, стає рабом того чужоземного спасіння. Той, хто прагне народам накинути таку віру, щоб вони стали вічними студентами його, вважається духовним агресором.

15.З НАУКОЮ ІСУСА МИ МОЖЕМО ПОКОРИТИ ВСІХ ВОРОГІВ УКРАЇНИ,– УКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛІЗМ ҐРУНТУЄТЬСЯ НА НАУЦІ ІСУСА !

Ісус учням своїм сказав:"Зробіть всі народи за учнів Моїх". І тим народам (для упокорення, для того, щоб вони відчували, що "спасіння походить з юдеїв",треба привити таку духовну мораль:"Любіть своїх ворогів, добро робіть тим, що ненавидять вас.Благословляйте тих, що вас проклинають і моліться за тих, шо кривду вам чинять, хто ударить тебе по щоці, підстав йому й другу, а хто хоче плаща твого взяти, не забороняй і сорочки",(св. Лука, 6, 27 –29).

Любі земляки мої – християни, з наукою Христа ви можете жити, але вільними ви ніколи не будете, ви будете безкрилими орлами, ви будете грецькими, москвинськими, латинськими, юдейськими покірними "шабесґоями",які вічно борються за волю і вічно її не мають тому, шо за волю борятьcя по – невільничому.

Воля –Весна Священних Лицарів України (РЖІСІВ). Вони Її Діти. Вони мають свою Дорогу і Правду Життя –Рідну Українську Національну Віру.

(Лев Силенко,"Мага Віра").

З редакційної пошти

Дорога Редакціє!

Ми члени Станиці ОСІДУ РУНВІРИ, "Рідний шлях" хотіли б на сторінках "Самобутньої України" бачити фотографії з науково–дослідньої подорожі Учителя Лева Силенка.

З вірою в Дажбога

Богуслава Коверна, Онтаріо.

Від Редакції:

Дорога Посестро Богуслава Коверна! Подібні запитання ми отримали від багатьох читачів. Фотографії будемо поміщати. На запитання передплатника П. Середяка, відповідаємо, що ми в "Самобутній Україні" плянуємо помістити такі праці з "Мага Віри":"Обряд Вінчання", "Рідні і Чужі імена", "Воскресіння внука Дажбожого", "Ленінізм – релігія Москви", "РУНВІРА і Візантійська патріярхія","Здоров"я і Харч", та інші.

ЧИТАЙТЕ,

РОЗПОВСЮДЖУЙТЕ

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

"САМОБУТНЮ УКРАЇНУ"

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

Світоглядові Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

№ 76 КВІТЕНЬ, 10.973 рік Дажбожий.

Місячник. Рік видання сьомий.

Річна передплата 3.50 дол.

ДАЖБОЖИЙ ВНУК ВОСКРЕС

Дорогі Побратими і Посестри – вірні внуки Дажбожі! Кожний народ має своє сонце, сонце не позичене, не дане, не вижебране. Народ у сонці родиться. Він живе в ньому. Ним дихає, ним вічніє. І щовесни воскресає сонцем! Не має сонця – значить не має оновлення, помолодіння народу. Кожний народ має свою землю. І в ній свої коріння, зародки своєї непроявленої притаманности.

2. Воскресають зерна, які не дихаючи, лежали під снігом. Їх воскресило сонце! Їх напоїла животворними соками мати – земля. І вони щедрою мовою життя загомоніли. І по їхніх жилах потекла (до сонця!) зелена пракров. Вони різноквіттям закрасувалися, принаджуючи трудениць – бджілок, хвилюючись у царстві пташиних співів, купаючись у росі, у теплому золоті сонця.

"Бог життя, воскрес!" світ славив Тато Орь одинадцять тисяч років тому, живучи у будинках (у перших на плянеті Земній людиною створених будинках) над берегами Дніпра джерельноводного. Наш предок пив сонце з чаші світу, пив розумом, пив душею, пив вільною радістю.

3. Слово "воскресіння" походить з кореня "крес", "крас", його синоніми – "скрес", "скресіння". У непроглядних глибинах мовних таїн іскриться промінь народження слова "воскресіння".

Воно пов"язане зі словом "вас"(санскрит) – веселість", "весна". "Васанта", – кажуть сьогодні люди Індії. Воно пов"язане з появленням перших стеблин трави і воскресінням білогрудої берези.

У санскриті слово "ґрас" означає "пагінець" (перший провісник життєвідродження, який виходить із землі посланий до сонця воскреслим зерном). І звідси німецьке "ґрас", англійське "ґресс", латинське – "ґрамен", що значить – трава. Наші предки одинадцять тисяч років тому казали "драва": від "драва" походить слово "трава", "ґрава", (ґрас).

4. З сонця постало воскресіння, – вірив Тато Орь. Згустки сонця сховані в зерні рослин. Згустки сонця сховані в сім"ї тварин і людей оживають, благовістять життям. Птахи, які весною прилітали з далеких країн, будували гнізда в гаях над Дніпром. Тато Орь помітив, що яйце сонцем зігріте, творить у собі краплю червоної крови. Кров – життя. Самопостала в Тата Оря віра, що життя виникло з яйця, сини і дочки дарили один одному червоні яєчка (писанки) – символи життя вічного.

5. Щоб з дерева, з каменя викликати іскру сонця, треба мати кресало. Треба проявляти дію – кресати, скресати. Є в нашому народі вислів, що "після зимової сплячки скресла ріка". "Олеся заговорила, неначе воскресла", пише син природи Іван Нечуй – Левицький.

"У моїй голові воскресли спомини", – хвилюється окрилений мислитель Іван Франко. "В темряві ночі шумить воскресла річка", – говорить коханець сонця Михайло Коцюбинський. "І навіть дух живий нової віри не може воскресити того трупа", каже дочка волі Леся Українка.

"В найдрібнішому і щуплому зерні все ж закладена жива велика сила : із під снігу вона воскресає на весні", – ніби молиться, ніби входить

у святиню воскресіння життя на землі рідній письменниця Дніпрова Чайка. "А Ігорового хороброго полку не скрисити",– журно молиться Боян. "Воскресни, Мамо! І вернися у світлицю – хату",– молиться великий Тарас Шевченко. "...із мертвих воскресне Україна!",– провіщує Пантелеймон Куліш.

6.Воскреснути – значить відродитися, ожитися, відновитися, прорости, дати ознаки життя, пробудитися, самопізнатися, самовідчутися, вернутися у світ життя!

Воскреснути – значить відбудуватися, духовно помолодіти, обадьоритися, пригадати щось давно забуте, омолодити пам"ять,чуття, вернутися до тілесного і духовного самоутвердження!

7.10961 рік Дажбожий. Провесна. На мапі Манітоби випадково знаходжу село Україна.Відчуваю велике хотіння його відвідати. Минувши Давфин, я побував у Сифтоні й Етельберзі, де мешканці майже всі українці. Вони мені показали дорогу, зазначивши :"Не варто їхати, в Україні бідна земля, одна крамниця, пошта, залізнична станція, на якій напис "Україна".

8.О десятій ранку я поставив авто біля залізничної станції Україна. Оглянув убогий ліс. Бачу – оподаль стоять глиняні фармерські хатини : у них живуть мої добрі люди.

І хоч віяло морозяною північчю, мені на душі було тепло від самого слова "Україна", біля якого я стояв,як один у полі воїн. Я не чувся загубленим – думи мене повели до Дніпра, на широкі степи, згадав я діда Трохима,весь мій добрий козацький рід.

9. Я відчув голод; свіже повітря і втома клонили до сну. І я задрімав у авті. Крізь сон почув,що хтось стукає. Біля мене стояла бабуся з дівчинкою років дванадцяти. "Христос воскрес. Ви тутешні?" – спитала вона. Дівчинка тримала їжу в мисочці. Я відповів "Дажбожий внук воскрес!"

Появилося насторожене мовчання. "То ви не християнин?"– спитала бабуся."Ні".Бабуся насторожено перехрестилася, схопила внучку за руку й приспішено пішла, й там на дорозі біля крамниці стала й задумалася.

Я дивився на їх. Дівчинка йшла до мене. "Вернися!" – гукнула бабуся. Дівчинка не вернулася. Ви голодні?–спитала дівчинка, підійшовши,– тут вареники, дві писанки. Бабуся там стоїть і плаче, і каже, що десь є гріх, а де – не знає. Спитає священка. Гріх угощати нехристиянина і гріх лишити його голодним. Що ви думаєте?" Я відповів : "Т и скажи своїй бабусі, що мене народила гостинна українська жінка.Українець, який допомагає українцеві – творить святість, українці – діти однієїМатері". Дівчинка пішла.

10. Я сидів у затишку під деревяною стіною залізничної станції Україна, їв вареники і (вибачте, що не приховую особистих почувань) плакав, чомусь такгірко стало на душі, краплі сліз падали на мої руки, на їжу, на весь світ білий. І тоді з–за хмари виглянуло сонце. І незрозуміле збудження заволоділо моєю розчуленоюдушею. І спалахнула в крові сила дивна, буйна, вільна. Вона окрилила мене.І стало мені так легко, ніби тіло моє утратило вагу, ніби зі слізьми вилилася гіркота самотности. Я покищо не знайшов таких слів, які б мені допомогли висловити ці почування. Їх можна назвати "наднатхненням". Вони мої гості вірні, гості любі, несподівані, гості великого душевного збудження.

11. І задумався я: мене не любитимуть брати (ісповідники чужих релігій і поглядів). Вони не любитимуть мене тому, що я не раб, не маю ні рабських звичок, ні рабських почувань. Їх тривожить, їх лякає моя волелюбна вдача. Вдача не падає з неба. Вона була присуща далеким предкам моїм (воїнам Святослава, воїнам Анта). Сьогодні вона обізвалася в мені і тому я втратив здібність бути таким, як всі мої брати – раби. І куди ж я з нею піду? Хто відважиться бути моїм вірним побратимом, хто відважиться піти проти тисячолітнього переконання, яке загніздилося у навиках,у почуваннях народу,, у звичаях його рабського життя?

Ніхто? Буду я самітнім ,самітнім між людьми моїми,яких я так щиро і пристрасно люблю, вони і в рабстві красиві. Вони і в злиднях чепурні,співучі, закохані в квіти і сонце.Повернути б їм їхню предківську волелю бну вдачу і вони б перебудували світ,ощасливили блюдство вишуканими творами мислі і краси!

12."Христос воскрес",– говорять брати (ісповідники віри чужої) і ненавидять мене, що я не поклоняюся чужим богам, не вірю, що жид може виконувати обов"язки Бога. Їхня ненависть мене не лякає. Я їхню ненависть ослаблю. Вони вірять, що вони сильні тому, що люблять Христа і ненавидять Дажбога. Їхня любов до Христа народжена ненавистю до Дажбога. Любов народжена ненавистю до духовности предків рідних не є моральною!

13. О думи – святі орли душі моєї, летіть у світ дня завтрішнього, летіть без спочинку, летіть без зневіри, летіть без нарікань, летіть без страху. Сонце озолотить ваші крила, лет скріпить вас і ознаменує новим духовним воскресінням!

І ніколи і ніде (в годину лету священного і всеперемагаючого, у годину втоми смертельної) я не скажу "думи, горе мені з вами, доле моя гірка, крилечки зітру, поки море перелечу".Жебраки долі, відстороніться від мене. Я сам творець своєї долі – з її чаші п"ю солодкий і гіркий напій, я не пещене дитя долі, я син вільної Мислі і Борні!

14. Думи мої – щастя мені з вами. Ви з чистого джерела Духа Нації родитеся, Ви воскресаєте вогнем великої Віри. Доле, я твій творець. Створю тебе з алмазу терпінь і мук, з вогню борні, з крови серця мого!

Крила життя мого, летіть! Коли не скорите просторів незвіданих, не розженете чорні хмари , які повисли над душею народу мого, то впадіть на граніт. І не тремтіть з болю.Станьте дзвоном,який сповістить, що ви вміли летіти і вміли у летіти згоріти!

15. Діду мій, волхве сивоусий, Друже мій ста – рий,як дуб столітній,І душею молодий,як весна,учителю мій,дударику Трохиме, Ти мені сказав сонячного росяного ранку (на могилі предків):"І отож внуче мій , написано, що "Бог Ізраелів Саваоф", а значить, коли Ізраелів, то не наш. У нас Дажбог, а ми Його внуки. І так воно на нашій землі завжди було і так має бути. Горе, що не всі знають про цю благу вість. Не знають та й поклоняються зайшлим богам. А коли б знали, то воскресли б,як ось весною воскресаєзерно новим життям.Я печать благословення на чоло твоє поклав, о,не торкайся рукою до чола,її ні смертю, ні життям стерти не можна. На дні душі вона. А мені мій батько поклав печать благословення, а йому – твої прапрадіди далекі, і тому ми з роду в рід живемо з печаттю віри Дажбожої. Твій батько боїться тобі про це сказати, я сказав і ти благословення моє в душі хорони .

" І ще скажу: життя солодке, коли людина мучиться за любов до життя. А життя, то і є молитва до Дажбога ділами багата і вдячею вільною .

"Рости мені на радість. А коли мене не стане , ти дітям своїм признайся, що твій дід любив Дажбога, і гордився, що коріння життя його глибоко живуть у землі рідній, у душі рідній, у небі рідному, у вірі рідній, У кожному колосочку, що ось на ниві цій росте,живе життя моє . Не стидайся, що діда твого язичником називають. Внуче мій, несказанна радосте моя, зачарую тебе навіки чарами віри моєї, і слово завжди стоятиме на варті душі твоєї".

16.Є в житті кожної людини слова,які падають в душу і залишаються навіки в ній. І горять,як діяманти. Сказавши,"Дажбожий внук воскрес", я почав сперечатися з собою: а хіба він був мертвий, хіба його розпинали на хресті, хіба він "син Божий",хіба можна казати "Дажбожий внук воскрес!", хіба омолодження душі народу не можна назвати воскресінням?

І я пішов у світ глибоких роздумів. І появилися в мене нові хвилювання. І думи родили думи.І відчинив я двері бібліотек Клівленду, Дітройту, Чикаго Монтреалю, Мехіко Сіти , Мінеаполісу, Філядельфії Ню Йорку, щоб знайти у книгах Близького сходу,Індії,Китаю відповідь на питання,які не давали спокою душі моїй.

І забувши про сьогодення, про вигоди "я" свого, я помандрував у нетрі давновідгомонілих тисячоліть. Уявно я був на святах Сумерії, Вавилону,Індії, Ірану,Сирії, Єгипту,Греції, Юдеї, Риму, я стрічався з предками – оріянами на їхніх святах біляДні пра, я відчув, що душа моя поповнішала, оновилася, воскресла!

17.Я вже оповідав вам про походження і значення слів "дим","дім","дама"."домовина".Нашіпредки вірили, що є опікун дому. Він був ними названий Домуса (Домовик). Він невидимий,але всюдисущий опікун Роду (Дух Роду).

Щоб урятувати чадо своє Домуса взимку страждав.Силитьми і смерти прагнули перемогти Його . Спільно з Ним страждало й чадо Його. Та після тяжкої борні Домуса перемагав смерть. Він будучи півживим, відмолоджувався, відроджувався, воскресав, І своїм чудовоскресінням спасав дітей своїх –весь живий світ!

18.Людина –втілення Мислі.Тато Орь бачив,що восени все, що оточує чада його,вмирає. В"януть і падають листя з дерев, гинуть (убиті морозом)квіти,трави, відлітають у вирій птахи, в нори ховаються звірі і там засинають, лежать мертві комахи, холодніє зажурена земля, приходять дні понурі, снігова хуртовина все померле покриває білою ковдрою.

І сидів біля вогню Тато Орь , і думав:значить у природі є сили,які змагаються між собою.Між ними не має любови – лід не любить вогню, тепло не любить морозу. І коли б сили смерти були всесильні,їм би (людям) прийшла смерть. "Ні,– думав Тато Орь наш,– сили життя могутніші за сили смерти, Із силами життя йде сонце, йде квітуче воскресіння, йде людина!

19. Шість тисяч років тому з Оріяни (Праукраїни) наші предки, присвоївши коня і створивши першого на плянеті Земній воза,ішли,як богатирі світу, в незвідані землі. Вони (плем"я сумеріян, тобто,кумеріян(кимерійців) поселилися на плодючих долинах Тигру і Евфрату. І там вони продовжували свято берегти віру в доброго Домовика (Домуса) .

Семітські кочові племена (Аккади і Халдеї),які зі всіх сторін оточували осілих жителів (українців –сумеріян, перших у світі хліборобів), приглядалися до їхніх весняних свят,які відбувалися в березні. Сумеріяни –перші хлібороби . Археологи твердять, що вони хліборобську культуру принесли до Месопотамії з Трипілля (України).

20. З Багдаду я поїхав до Евфрату.Оглянув особисто творіння предків (славних сумеріян) біля Карбала, Гілли, руїни міста Кут (Кут,Куток),руїни міста Ур (Вар, Вода), руїни міста Умм (Ум,Умний). Між мною і предками моїми час – шість тисячоліть. Є щось могутніше і святіше,як час, є таїна,яка кличе на свято предків і потомків. Без цієї таїни людина не могла б іти вперед.

21.Аккади і Халдеї (предки Юдеїв) навчилися хліборобського мистецтва від Українців (Сумеріян). Вони в Їх позичили хліборобське свято (культ Думуса), назвавши його Таммуз. Є багато легенд про Таммуза. Ніби він тридцять тисяч років тому був Володарем людей. І тому, що був добрим і терпеливим, він життям переміг смерть. І хоч щороку злі сили три місяці його умертвляють, весною він воскресає. Він умираючий і воскресаючий.

22.Зима – не рідна мати. Зима часто в предків наших відбирала життя. Вони вмирали з голоду і холоду. І тільки ті,які витерпіли страждання, були вдостоєні стріти квіти весни. Вони стрічали весну, як нагороду за їхні зимові терпіння – за довге постування, за те, що вони не втратили віри у прихід воскресіння.

23. Ізраельський пророк – рабин Єзекіїл (він пророкував у 595–573 роках до Христа) перебував, якщо вірити біблiологам, зі своїми земляками у Вавилонській неволі. Він описує, що "сидить жіноцтво. голосячи по Таммузі", (Езекіел,8 –14). Жінки Вавилону голосили, оплакуючи страсті Таммуза (Сина Життя). В "Біблії" (переклад Куліша –Левицького –Пулюя) на 723 сторінці є примітка, що "Таммуз – любовник поганської богині – розпусниці Венери".Свята перекладацька наївність!

Богиня Венера (її також звуть Афродитою) не має місця в культі Бога Таммузи. Афродита – дочка Зевса і Діони. Таммуз –Бог Богів світу древнього. Є в легендах твердження, шо Таммуз споріднений з Наною (Іннаною,–казали сумеріяни, ми кажемо –Ненею). Таммуз живе у всіх народів під різними іменами, поняттями, обрядами. Між християнами він живе під юдейським ім"ям Ісус.

24. У Вавилоні культ Таммуза був перетворений на культ Мардука. Мардук – Бог Вавилону. Мардук –син Еа. Стародавньоукраїнське (сумеріянське слово "Вар–дуг" (Мардук) означає "Немовля сонця" (Райдуга). Мардук –Бог Краси і Мудрости, Бог 50 імен Життя,Бог Неба і Землі. Я всюди слово "бог" пишу з великої літери. вважаю, що всі ці боги на протязі тисячоліть були в основі духовного життя народів. В їх ми не віруємо ,але ми з їх не глузуємо.

У священних книгах написаних у дев"ятому столітті до " нашої ери" (чотириста років перед написанням "П"ятикниження Мойсея") Мардук названий "Творцем Добра, Основоположником Милосердя".Він Зербаніту-"Зерна будівник".

Володарі Ассирії Саргон Другий (722–705 роки до "нашої ери) і Ашурбанипал (669 –630 роки до "нашої ери") поклонялися умираючому і воскресаючому Богу Мардуку. Мардук переміг нищителя Життя сатану Тіаманта. Мардук створив людину (у час світотворення) на шостий день, Далеко перед тим, як була рабінами написана легенда про те,як Єгова творив світ, вже були написани книги , в яких оповідалося і про створення світу, і про створення людини, і про світовий потоп, і про тих праведників, які в ковчегах врятувалися тому, що на таку ласку заслужили в Бога.

Українці (Сумеріяни) в Сумерії (Месопотамії) створили першу в світі святиню Зиґурат для Думуса–Покровителя Дому Людського. Долонею торкаючись до стін шеститисячолітньої святині (на руїнах Ур). Ніби видобуваю з їх ті затихлі врочисті пісні,які співали мої натхненні предки.

25. Семіти зі слова Мардук створили слова "Мерадох –баладан",або "Бел –Мерадох". Жиди зі слова Мардук створили ім"я для патріота Юдеї, назвавши його "Мордохей", Мордохей – основоположник жидівського свята Пурім ("пурім"-значить "жеребки"). Мордохей уславився між жидами тим, що був агентом царя Персії Артаксерса (464–425 роки до "нашої ери").

Бог Мардук,як твердять археологи, передав "Святі Заповіді" володареві Вавилону Гаммурабі (1728 –1686 роках до "нашої ери"). Езекіел–Ездра із цих "Святих Заповідей" створили "Заповіді Мойсея" – моральні основи для жидів і християн.

Семітський володар Гаммурабі створив заповіді на основі першого в світі кодексу створеного українським (сумеріянським) володарем Дунгі 4700 років тому. Кодекс Дунгі я мав можливість оглядати у музеї Константинополя (Істанбулу).

26.Жиди, перебуваючи у Вавилоні, щоб урятувати свою духовну і тілесну субстанцію, вороже ставилися до будькякої чужої релігії (хай вона буде найсправедливіша, найбожественніша). Вони своє "я" (своє родове, племенне "я") не підпорядковували духові чужого "я". Вони плекали, наражаючи себе на нужду і переслідування, окремішну рідну духовність. Вони її,як уміли так і вдосконалювали.Вони прагнули чужі духовні сили перемолоти (майже до непізнання) у млині своєї юдейської самобутности і беззастережно підпорядкувати їх інтересам юдейського "я".

27.Пророк Єремия (він жив на початку 6 століття до "нашої ери") духовно підбадьорював жидів. Він казав:"Говоріть: Вавилон завойовано, Вил осоромлений, Меродах покрушений, осоромлено й другі образи його, порозбивано ідоли його",(Еремия,50 –2).

Єремия знав, що десь на півночі живуть українці (їх він звав "магогами", могутніми) Жодна в світі сила досі не перемогла їхніх бистроконних армій. Українці півстоліття перед народженням Єремиї стояли на границях Єгипту, володіли Сирією, Юдеєю, Вони були тоді очолені володарем Гогом. Єремия вірив, що магоги (українці) знову появляться "із північних земель",(Єремия,50 –9).

Чому Єремия особливо підкреслював, що Мардук –"Меродах покрушений"? Мардук – символ вавилонської духовости. Знаючи, що грецьке слово "ідол" означає "образ","ікона" , нас воно не лякає. Християнська релігія – ідолопоклонна.

28. У Вавилоні стояла гробниця Бога Мардука. Весною (в березні) старший жрець, тобто, архиєрей вночі в святині врочисто молящим повідомляв, що "Господь Бог Мардук був мертвий,Він переніс великі страсті, Він переміг смерть! Мардук воскрес!"

Віруючі, почувши від архиєрея повідомлення, що "Мардук воскрес!", обнімали один одного, цілувалися,віталися окликом на вулицях Вавилону-"Мардук воскрес!" Не зважаючи на неволю, всі раби (і в тому числі й жиди) під час свят Бога Мардука мали права вільних людей.

29. Мардук, воскресаючи з мертвих, визволяв людей від страждань, холоду, зневір"я, охлялості. Він своїм воскресінням покривав землю травами. Віруючі були певні, що навіть худоба радується такому воскресінню.

Вавилоняни в честь воскресіння Мардука пекли теля і спільно його споживали. Гимни врочисті, в яких звеличені страсті і воскресіння Мардука й досі вважаються найкращими в етичній літературі Вавилону. Студенти Багдаду, з якими я говорив в музеї Ірак, гордяться ними. Вони знають, що Геродот пи

(див. стор.512).

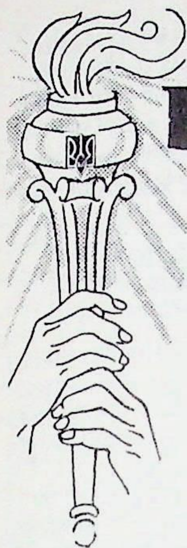

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ Рідної Української Національної Віри

П. ЦАПАР – 10, В. Б. СУРМА – 60, АННА БІЛОУС – 7, Ф. М. – 10, В. Ш. – 5, П. ТУРЧИН – 2, М. МИХАЙЛЕВИЧ – 20, П. СІРЕНКО – 7, Д. М. – 15, М. ЧУМАЧЕНКО – 3, С. ГМИРЯ – 2, Б. ТАРАСЮК – 50, Я. КІСЕНКО – 5, В. ГУБИЦЬКИЙ – 5, А. РЕШІТНЯК – 5, В. Ф. – 5, О. Д. – Е, А. П. – 7, МАРКО КОРНІЄНКО – 20, П. КОПЕРНИК – 25, В. КОПЕРНИК – 38, І. КИСІЛЬ – 45, П. ДІЛОВСЬКИЙ – 12, А.В. – 20, Є. БАБИЧ – 25, ДОКТОР БОГДАН ЗАПУТОВИЧ – 100.

На фото: частина Учасників Першого З"їзду Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри, (Чикага, Ілл. 5–6 серпня, 10 972 року Дажбожого.

На передньому пляні нище знаку Дажбожого (тризуба) бачемо браслет – браслет Матері Лель знайдений археологічною експедицією в розкопках біля Дніпра. Взори, що на браслеті, репрезентують найчарівнішу в світі Українську (Мізинську) Культуру. На основі дослідів археологи устійнили, що цей браслет зроблений з мамутової кості 11 тисяч літ тому – це найстаріша на пляметі Земній жіноча прикраса, яка має прицизні геометричні лінії – лінії символізують знак Дажбажий (блискавицю, вісти – тельку весни). Форма цього браслету стала клясичною, вона оздоблена золотом і діямантами і сьогодні красується на руках найелегантніших жінок, українки про це знають і гордяться своїм славним походженням, ("Мага Віра").

ше, що статуя Мардука вилита з чистого золота, важила сорок вісім тисяч фунтів.

30. Плутарх з Херонії (жив він у 46–120 роках нашої ери") твердить, що релігію вмираючого і воскресаючого Бога Митри заніс до Риму славний полководець Помпей (66–62 роки до "нашої ери"). Помпей захопив у полон кілікійських піратів, які визнавали Бога Митру. Купці Східніх країн, раби і римські вояни, які перебували на Сході, принесли таємничі обряди Митри до Риму.

В третьому столітті "нашої ери" релігія Митри була великою суперницею релігії Ісуса. Бог Митра зображався у святинях з ковпаком (митрою) на голові. Визнавці Митри постили, під час обряду мали кропило, причащалися вином, хлібом. Перші християни вважали ці обряди ідолопоклонними, та потім їх також почали впроваджувати в культ Ісуса – створили обряд "святої евхаристії".

31. "Пийте, це кров моя, їжте – це тіло моє", рекли жерці Бога Митри. І очевидно, що в цих словах існує велика доцільність, бо ж Бог Митра є Сонцем. Слово "митра" означає "сонце". Сік винограду – кров сонця, хліб – тіло сонця.

Той, хто проголосив юдейця Ісуса Богом і створив ритуал пиття Його крови і споживання Його тіла, не проявив глибокого мислення і довершеної душевної краси. Ритуальне богопоїдання – явище присуще давно віджилим релігіям.

У підземних храмах освітлених свічками відбувалося врочисте поклоніння Митрі. Ніхто не відважувався висловлювати слова погорди в сторону Бога Митри: Митра запліднив Землю життям. Він був мучений за любов до життя. Він воскрес і врочисто вознісся на небо. Він з неба посилає людям світло, тепло, шастя, дари. Митрадисти рекли: "Митра вічний! Митра непереможній!"

Митра – Бог Ірану. Культ Митри був у Римі запроваджений імператором Каммодус (180–193 роки "нашої ери"). Архиєреєм Бога Митри був у Римі сам імператор Авреліян (270–275 роки "нашої ери")

Митра, це "Сол Інвіктус!" (Сонце Непереможне).

32. Місто Библе (селище старої Фінікії, жиди казали "Ґебал", греки – "Билос") тепер зветься Джейбейл. Щоб побувати в Джебейлі, я примушений був зректися в Бейруті пляну відвідати Єрусалим. У Джебейлі колись люди мали розкішну святиню Бога Адониса.

Слово "Адонис" помилково вважається семітським. Воно постало з сумеріянського слова "Андулан", що значить "Однонебесний", "Небесний захисник". У "Біблії" Адонис вживається в значенні "Господь", "Владика". Тисячу літ перед Ісусом фінікійці вірили в Адониса. Їм цю віру принесли із Сумерії купці. В Ассирії і Фінікії Адонис звався, як "Адон – Таммуз", тобто "Господь Таммуз". В п'ятому столітті до "нашої ери" культ Адониса появився в Греції. Греки, впровадивши Адониса у свою потворну мітологію, перетворили його в красуня, за

якого дві богині (Афродита і Персефона) затіяли між собою сварку таку, що тільки Зевс міг її погасити.

33. Фінікійці, занедбавши слово "Таммуз", Таммузові обряди приписали Адонисові. Вони свято вірили, що Бог Адонис був злими силами без вини замучений. Він страждав, люди оплакували Його страсті. Жінки (гречанки) у розпачі приносили в жертву Адонисові свої коси.

У Сирії і Фінікії "страсті Бога Адониса" звалися "адонаї". У Библе (священній пристані Адониса) стояли статуї умираючого і воскресаючого Бога Адониса. Віруючі, виходячи зі святині, віталися "Адонис воскрес!" Вони в честь воскресіння Адониса біля хат саджали квіти, творили "садики Адониса", точніше – "садики Адониса Наймана". Семітське "найман" тотожне із "еден"; "найман" значить – "сад розкошів".

Адонис, воскреснувши, воскресив природу. Він цвітінням садів ознаменував своє безсмертя. Жиди звуть свого Бога Ягве, Елог, Адонай. "Най" створене, порушуючи мовні закони, справді – "Адоні Ягв", що значить – "Пан Ягве".

34. 24 березня – страсті Сина Божого Аттиса у старій Сиро – Фінікії. Бог Фригії (Мала Азія) народжений непорочною богородицею Наною. Бог Аттис був смертельно мучений весною. Кров, яка лилася з його тіла, перетворювалася у квіти, трави, сади. Тут ми ясно бачемо, що Аттис, це культ Домуса (Таммуза).

Імператорові Риму Клавдіусові (214 –270 роки "нашої ери" так сподобалося квітуче воскресіння сина Божого Аттиса, що він проголосив віру в Аттиса "державною релігією Риму".

Віруючі, переживаючи страсті Бога Аттиса, самі собі наносили рани на тілі і краплі крови дарили святому "образові Аттиса", щоб облегшити його страсті. 25 березня – день воскресіння Бога Аттиса. Жерці сповіщали віруючим: "Радуйтеся, син Божий Аттис, воскрес!" І люди радувалися: радувалися, бачачи, що в березні долини покриваються травами і ніби оживали охлялі стада худоби, обіцяючи молоко, вовну.

Бог Аттис у Римі став символом волі. Біля статуї Аттиса відбувалося обрядове відпущення раба на волю. У Франції (в 1789 році) революціонери вважали "фригійський ковпак" (шапку) Аттиса втіленням волі. (продов. в "Самобутній Україні" ч.77).

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря").

"Дажбожий Внук —значить Народ Український",

М.Грушевський.

Світоглядові Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

№ 77, ТРАВЕНЬ,
10.972 рік Дажбожий.
Місячник. Шостий рік видання.
Річна передплата 3.50 дол.

ДАЖБОЖИЙ ВНУК ВОСКРЕС!

(Продовження, початок у "Самобутній Україні"–76)

35.Єгиптяни кажуть "Саірі –Сірі", греки це слово огречивши, вимовили "Озиріс". Бог Озиріс (за звичаями фараонських династій) був одружений зі своєю ніжною рідною сестрою Ізіс (Ізидою). Єгиптяни,як твердять їхні жерці, були канібалами.

Озиріс (їхній далекий родоначальник (бог–фараон) навчив єгиптян вирощувати у долинах Нілу пшеницю і ячмінь. Ставши хліборобами, єгиптяни залишили навики канібалізму.

За світлу науку, за створення хліборобського мистецтва, за доброту і любов до людей, Озиріс був жорстоко обмовлений і вбитий рідним братом Сетом (Езекіел–Ездра, пишучи "П"ятикнижжя Мойсея", назвали Озиріса Авелем, а Сета – Каїном). Сет порізав тіло брата на сорок кусників і вкинув у бурхливі води Нілу.

І затужила дружина – сестра Ізида. І почув її ридання Отець Небесний Ра і воскресив свого сина Озиріса. І з воскресінням сина Божого Озиріса зазеленіли долини Ніла, над землею почали дихати вологі вітри спасіння грішних і негрішних єгиптян , життям оновився світ.

36. Бог Озиріс названий (на карбах гієрогліфів) "Богом Вічности", "Озиріс – король королів", "цар царів","володар світу і роду людського". "Озиріс –Боголюдина". Озиріс був замучений, похований. Він воскрес і вознісся на небо. "Озиріс –Миротворець","Спаситель","віруючі в Озиріса вмирають в Озирісі і воскресають в ньому"

Обрядова література – таїна жерців Єгипту. Вона так ретельно ховалася від непосвященних,що й досі її ніхто не може всебічно розгадати. Фараон Птоломей Перший (328 –383 роки до "нашої ери") звеличив Озиріса під ім"ям "Серапіс" і побудував чарівну святиню (Серапеум) в Олександрії.

Єгипетська громада в Римі, щоб врятувати себе в морі інтернаціональних рабів, гуртувалася навколо світогляду віри в рідного Бога Серапіса і цим себе врятувала від асиміляції.

37.Деонисій –син найбільш розпусного в світі грецького Бога Зевса і богородиці Семели. Греки вірили, що Зевс вирвав з лона Семели маленького Деонисія і зашив собі в стегно , в якому Деонисій змужнів. Я вже говорив, що в мене є припущення, що чудернацька грецька мітологія створена наркоманами, алкоголіками.

Деонисій –Бог умираючий і воскресаючий . Орфики (визнавці мітологічного поета Орфея,учні Пітагора) проповідували, що Бог Деонисій під ім"ям Загрея був народжений непорочною дівою Персефоною. Загрей був розтерзаний і з"їдений титанами і все ж він був знову народжений Семелою під ім"ям Деонисій (враження складається таке, що одного Бога дві богородиці родили).

Орфики вважали, що кожна людина має в собі частину Бога Деонисія, і не тільки людина, а й тварина: орфикам заборонялося їсти м"ясо.

38.В місяці елафеболионі (березень –квітень греки святкували воскресіння сина Божого Деонисія. Їхні свята були буйні і нестримані,супроводжувалися п"янством, розпустою.

У дні свят Деонисія нікого не арештовували, ніхто нівідкого не вимагав боргів, злодії, коли за їх хтось ручався, звільнялися з тюрми. У святкових процесіях переважно брали участь жінки одягнені в шкіри звірів, їх звали вакханками,менадами.

Культ Деонисія греки позичили у пелазгів (українців –перших жителів догрецької Греції). У пелазгів (пелазги – плем"я трипільців) Деонисій був Домусом. Археологи вважають, що вже в 11 столітті до "нашої ери" (тобто, тоді, коли ще в Греції не було греків) пелазги мали культ умираючого і воскре-

саючого Домуса.

Щойно поет Гесіод поширив між греками по няття, що "вино – кров Деонисія". У Греції Деонисій був перетворений у Бога виноградарів просто тому, що у греків виноградництво було головним сільськогосподарським твором.

Слова "домус" і "див" мають один корінь,їх треба вважати найстародавнішими словами санскриту, вони ровесники слова "бг" (Бог). Слово "деонисій" створене зі слова "див" (Див, Део, Тео) і зі слова "ниса". Є легенди, що Ниса "гора виноградна яка була в Індії, дехто вважає, що в Єгипті. Де Нис– Бог виноградної гори.

Українці ,ставши греко–православними, почали носити ім"я Денис , воно,бачете, християнське. Імена –Святослав,Боголюб, Ярослав були греками в Україні висміяні,як варварські,грекам не зрозумілі.

39. Образом – символом Бога Деонисія була "лоза виноградна", Вона (за грецькою традицією) стала й образом нового сина Божого Ісуса, і тому й українці,які ісповідують чужовір"я,уцерквах на вратах малюють виноградну лозу.

Греки і семіти вважали, що "виноградна лоза" втілює в собі прикмети умираючої і воскресаючої природи. Ісус так,як і всі інші вмираючі й воскресаючі боги, пов"язаний з культом природи – великої містерії життя. І тому й християни вважають Ісуса зерном,яке вкинуте в землю, проізросло.

Чому ж тоді відійшли у вічність культи Таммузи,Аттиса, Мардука, Озиріса, Митри – принадні культи умираючих і воскресаючих богів,які скільки радости і зворушень приносили душі людській і про яких я без тіні образ і погорди тут розповідав, і на їх місце (особливо в Европі) прийшов культ умираючого і воскресаючого Ісуса?

4 . Римська імперія,яка проковтнула Єгипет, країни Близького сходу і країни Европи, живилася кров"ю і потом рабів, ставилася прихильно до всіх релігій, та не могла вона терпіти новоствореної релігії Ісуса базованої на юдаїзмі. У культ Ісуса (творці християнізму) втілили культи Митри, Адониса,Мардука, Будди, Крішни, Озіріса та інших богів і дали йому виразну політичну мету і виразні тенденції інтернаціональної релігії.

Шириться між рабськими масами блага вість, що римляни убили Бога Ісуса тому, що він хотів дати волю рабам. Римляни поставлені в релігії християн на суд. Римські солдати – боговбивці.

Римлянин любив Рим, досі жодна релігія в Римі не ганила Риму. Секта юдеїв – християн, до яких приєдналися раби різних рас і народів,проповідує в Римі смерть Римові, не визнає імператора своїм владикою,голосить, що Рим, то "Вавилон великий, мати блудницям і гидотам землі", (1 Богослов,гл.17 , вірш –5).

Визнавці Ісуса (у Римі роджені раби,які вже не знають ні рідної віри, ні рідної мови) вперше відважилися не визнати імператора наставлеником Божим.Вони у молитвах своїх принизили його імперський авторитет.

Віра Ісусова,як віра інтернаціональна,стала політичним мобілізуючим чинником інтернаціональних рабів. Такою великою політичною силою вона була до 325 року. Як обдурити рабів? Що треба зробити, щоб їх їхня віра християнська тримала в рабстві і вважала імператора Риму наставлеником Божим? Відновити престиж імператора.

В 325 році імператор Константин,сам не бажаючи бути християнином, бо ж на його думку, християнин – це раб, своєю імператорською присутністю звеличує в містечку Нікея Перший собор християнськихархиєреїв. Імператор Константин проголосив віру Ісуса імперською релігією Риму. Він щедрими дарами обласкав архиєреїв християнізму і вони закликали рабів – християн до покори, до смиренности в ім"я Господа Бога Христа. Імператор Константин був проголошений святим наставлеником Божим , удостоївся бути "філокрістусом"(товаришемХриста").

Творці релігії Христової – жиди, хоч і були огреченими і златинізованими, все ж Христові дали виразні юдейські почування, настрої, звичаї і не забули для християн зазначити у "Євангеліях", що їхне "спасіння походить з юдеїв", (Св.Іван,4,22).

41.Біблійники вважають, що Ісая пророкував десь сім сот років перед Христом про прихід Христа,і в цьому містерія містерій християнізму. Читаємо:"Він..,як паросток із землі сухої","не має в ньому ні виду, ні величности, й ми бачили його та не було в ньому вподоби, щоб нахилила нас до неї", "Він маловажний і в погорді в людей", "ми від нього відвертали лице своє, гордили ним та й ми його ні за що мали", "Він же поранений був за гріхи наші і мучений за беззаконня наші", "се кара за весь мир наша упала на нього і ми його ранами оздоровлені","не вчинив він гріха й не правди не було в устах його", "Господу вгодно було його вбити та й віддав його на муки", (Ісая,гл.53, вірші 2–10).

Ці речення Ісая прочитавши, ми бачемо, що він описує культ Адониса,культ Аттиса. Віруючі в Бога Аттиса сім столітьперед Христом у своїх святинях чули від своїх жерців ті слова про Аттиса,які так зворушливо занотовані Ісаєм.

42.Діва Іштарта оплакувала у Вавилоні страсті сина Божого Таммуза, Діва Ізида у Єгипті оплакувала страсті сина Божого Озириса, Діва Нана оплакувала у Фригії страсті сина Божого Аттиса, Діва Марія оплакувала в Юдеї сина Божого Ісуса.

Ми глибоко зворушені стражданням душі материнської. Кожна мати мати. Ми бачемо, що кожна мати гірко оплакує муки сина свого. Там, де мати оплакує муки чужого сина і не цікавиться муками рідного, хоріє її добра материнська душа, і не має значення чи ця душа віруюча чи ні.

43. Воскреснувши з мертвих, на небо вознеслися Митра,Озиріс,Аттис,Таммуз,Адонис,Крішна. Вознеслися на небо Будда, Христос. Магамет вознісся на небо на палаючому коні. В Юкатані (Мехіко) досі живе повір"я, що був непорочною дівою Чирибирас народжений спаситель світу Бакаб. Бакаб страждав

був три дні розп"ятий на хресті,воскрес і вознісся на небо. Щиро вірили мехіки в Бакаба ще перед відкриттям Америки, Їхня віра була самобутньою. Їх – ні святині оглядаючи в Юкатані,я відчув, що це був народ буйної уяви і красивої самобутности.

Виникає оправдане питання:чому "три дні?" Чому багато богів були мертвими три дні? Тому, що три місяці в житті матері – землі мають значення часу мертвого (неплідного), тому що три дні в житті жінки мають особливо велике значення.

44. В Першій Книзі Мойсея (гл.4, вірш –17) читаю:"взнав Каїн жінку свою", вона "вродила Геноха". І цей син Каїна жив "триста шістдесят п"ят років", (1–ша кн.Мойсея,гл.5, вірші –22–24). І "ходив Генох з Богом". Генох жив перед Ноєм. Генохказка, тут же йде мова про те, що рік має триста шістдесят п"ять днів.

Езекієл–Ездра, пишучи "П"ятикнижжя Мойсея", не думали про послідовність мислення. В їх була мета –створити величну легенду про походження племени їхнього. На будуючих легендах можна формувати будуючих характер народу. Я згадав тут про Геноха тому, що він був першим у писаннях"Біблії", що вознісся на небо. Генох ходив по землі, і не стало його:бо взяв його Бог",(1 кн. Мойсея, гл.5 вірш – 24).

45. Слово "Еліягв" (українці кажуть по–грецькому "Ілія") означає "Мій пан Ягве". Життєпис Ілії був використаний для оформлення життєпису Ісуса Христа. Ілія проповідував, що він перебуває на службі "Господа Саваота". Він казав – "сьогодні покажусь йому",(1 кн.Царів,18,15). "Господь Саваот так сподобав Ілію за його велику любов до Ізраеля, що забрав його до себе (на небо) на палаючій тачанці і палаючих конях. Вони "понесли Ілію в бурі на небо", (2 кн.Царів,2,11).

Юдейський "Господь Бог Саваот",якого сліпо у церквах щонеділі славлять мої брати (ісповідники – греко-юдейської релігії), має дякувати величному Родоначальникові Народу Українського Татові Орію.Тато Орь (і особливо Його сини і внуки) перші в світі присвоїли коней і збудували колесницю.Ними винайдене колесо звеличило людство і дало поштовх для розвитку культури і цивілізації народів Землі планети.

Винаходом оріян (українців) покористався юдейський "Господь Бог Саваот", беручи Ілію на небо на возі, в який були запряжені коні. Я грунтовно описуючи в "Мага Вірі" перебуванням українців (гиксосів-гіттітів) в Єгипті,визначив істину (і її ніхто не може заперечити!), що до приходу українців до Єгипту ні юдеї, ні єгиптяни коня і воза не бачили.

46. Вознісся Ілія на небо біля берегів Йордану. Свідок Іліевого вознесіння Єлисей тоді перелякано закричав "Ой, колеснице Ізраїлова і візниче його", (2 кн.Царів, гл.2,2). Ізраел (син Ісаака, внук Аврама і Сари), не бичив ні коня, ні колесниці.

Вперше побачили колесницю і коня семіти Аравії і Єгипту 3600 років тому, тобто, тоді, коли до Палестини і Єгипту прибули з України швидкі українські кінні армії. Біблиологи вважають, що Ізраел (Іаков) "жив" чотири тисячі років тому. Ілія, возносячись на небо (мабуть по необережності), загубив накидку і її вдало підхопив Єлисей ,і зразу ж "вдарив нею по воді... вдруге, вода розступилася сюди й туди", (2 кн. Царів, 2,14). Вважаю, що вознесіння Ілії було більш комфортабельне,як Ісусове.

47. Ілія не був слабший за Ісуса. Він умів воскрешати мертвих. Наприклад, він попросив Бога Саваота, щоб життя вдовичиному синові було негайно повернене, і "він ожив", (1 кн.Царів, 17,22) .

В жида Гіезії занедужав й помер син і що в такому трагічному випадку робити? Єлисей помолився до Саваота, і після цього "чхнуло хлоп"я сім разів та й розкрило очі", (2 кн. Царів,гл 4,35). Ісус, будучи живим , воскресав мертвих. Єлисей мав ще більшу силу – Єлисей , будучи мертвим, воскресав мертвих: "...кинули чоловіка в Єлисеїн гріб, а він падаючи, торкнувся об кості Єлисеєні, й ожив та й знявся на ноги", (2 кн. Царів, 13, 21).

Рабін – пророк Езекієл пише, що лежали кості,але БогСаваоф дав їм духа, "шоб вони поробилися знов живими", (Езекіел, гл.37,5). Бачимо, що в "Біблії" є багато такого написано, що навіть глибоко віруючий християнин, коли починає думати і хоче бути чесний зі своїм сумлінням,стає на роздоріжжі недовір"я.

Всі чуда,які творив Христос,не властиві тільки Христові, Вони були творені багатьма його попередниками –земляками і неземляками, і одні в їх вірили, інші – ні. Греки вірили, що їхній син Божий Геракл (Геркулес) сам себе спалив і в огні та в хмарадиму вознісся на небо на колесниці, в яку було запряжено "добрячих четверо коней".

48.В Єгипті хрест (єгиптяни казали "анех") вважався символом життя. Богиня Ізида зображена з "анехом" у руці. Будучи в Британському музеї я зауважив, що воїни стародавньої Ассирії носили хрестики на шиї. Бог вогню Кветцалкоатл (Мехіко) зображений з хрестом у руці.

На українських вишивках відтворені хрестики свастикоподібні (їхнє походження сягає доби первісної культури Української (Мізинської).

Взір,який прикрашує браслет створений з мамотової кісті, я переніс на сорочку.
Я особливо гордий цим взором тому, що він виемігрував з Оріяни (України).Він репрезентує культуру Індії, Сумерії, Міноса, Мікенів. Греки присвоїли собі цей взір 2400 років тому і наші українські "вчені (з любови до грецького православія) вважають, що він грецький .

Хрестики –символи життя, при допомозі хрестика (двох перехрещених паличок) наші предки здобували "агні"(вогонь).Свастика –палаючий хрест –символ Будди,(родичі будди були саками (скитами), "ку саками" (козаками).

49. Слово "паска" пояснюється в значенні "страждання", "терпіння". Паска, тобто Пасовер –свято-

відокремлення жидів від єгиптян. І взагалі – від не жидів (гоїв). Лінгвісти вважають, що слово "паска" створене греками з жидівського слова "песах", що значить "частина тіла". Інші кажуть, що "паска" по ходить від "спх" (умилостивлення).

Чесні тлумачі "Біблії" пишуть, що їм невідоме походження цього слова. Всеж ясно, що з ним пов язане різання овець, " з"їдання тваринного м"яса на святковому бенкеті".

50. Паска споріднюється із святом Маззот (спільне з"їдання маци) – врочисте відзначення ви – ходу жидів з Єгипту. Історики сьогодні встійнили (в тому числі й прем"єр – міністер Бен Гуріон), що жи ди з Єгипту не виходили. Вони виходили з Синаю, де працювали,як раби пару століть у копальнях єгипет ських фараонів.

Справді "паска" і "маззот" староханаанські свята хліборобські. Їх позичили жиди,як прийшли до Ханаану і вміло пристосували до інтересів свого жит тя і богорозуміння. Паска – жидівський фестиваль який вони святкують у місяці нісані (від14 березня до 21 квітня).

51, Єгова –Бог Ізраеля,як пише "Біблія", в Єгипті став боронити чадо своє (жидів). Він "декля– рував себе оборонцем Ізраеля", ("Біблійний Словник Вільям Шмідт, 1948 рік, сторінка –483). Єгова (Саваот) позбавляв на єгипетській землі життя -умертв– ляв єгипетських дітей. Він рік "Повбиваю всякого пер венця в землі Єгипетській, і людину, і скотину", "бу де вам кров знаменням по хатах, де будете. Побачив ши кров, мину вас, і не буде в вас гибелі,як каратиму єгиптян", (2кн. Мойсея,12,13).

Зі слів Бога Саваота стає ясно, що вів сам себе проголошує Богом тільки жидів. Він запро вадив пашпортизацію дворів: там, де є бараняча кров на дверях, живе жид (улюбленець Саваота) і його діток не буде Господь Бог Саваот умертвляти. Ко – ли б єгиптянин ухитрився і теж намазав свої двері баранячою кров"ю, його б діти не були задушені Бо – гом Саваотом. "Свят, свят, свят Господь Бог Са– ваот!", співають у церквах мої рідні брати (ісповід– ники віри чужої), біль мені , і стид тяжкий завда – ють.

52. "Опівночі... Господь побив усі первенці в Єгипетській землі, від первенця фа – раонового, що сидів на престолі, та й до первенця не– вольника в темниці, і всі перваки у скотині", (2 кн. Мойсея,12, 29). Отож тільки той, хто цю Саваотову акцію шанує, їсть паску "божественну".

Сам же бо "Господь Бог Саваот" дав свое – му влюбленцю Мойсеєві і його братові Аронові таку "установу":"Ніякий чужинець, щоб не їв паски. Уся– кий же раб, куплений за гроші,як обріжеш його, іс – тиме її", (2 кн. Мойсея, 12, 43–44). Обрізання ста– тевого органу – обрядовий перехід на віру Мойсея.

І "заспівав тоді Мойсей й синове Ізраелеві пісню Господню:"Хто тобі подобен в бозіх, Госпо – ди, хто рівен, славен святістю твоєю, страшен чу – десами", (2 кн. Мойсея, гл 15, вірші 1–11).

Жидівська родина різала найкращого баранчика , або козлика "самчика однолітка", (2 кн. Мойсея,12 ,5). Спікши такого смачного "самчика", жиди обов"я зково мали його їсти "похапки:Паска це Господня", (2кн.Мойсея, 12, 11).

Господь Бог Ісус Христос і його учні були жи – дами. Вони дуже добре знали, що Саваот"Господь.. повбивав єгиптян", (2 кн.Мойсея, гл.12, 27). Отож "приступили ученики до Ісуса, кажучи Йому:"Де хо – чеш, щоб приготовити Тобі їсти паску?", (Маттей 26 ,17). І такі ж слова читаємо також у Марка (14,12).

Стає ясно:коли у жидів є звичай на паску ко лоти "самчика однолітка", то у християн на паску був заколений не баран, а людина, це "паска наша Христос, заколена за нас", (1. п.с. А. П. до Кори – тян, 5, 7). Господь Бог Христос "заколений за нас".

53.Християнські єреї благовістять, що "Хрис– тос воскрес! Воістинну Творець неба і землі і всьо го світу воскрес з мертвих!"Воскресіння -справа,яка хвилює людину. Ми знаємо, що воскресали з мертвих Домовик (Домус–Таммуз), Мардук, Митра, Адонис , Аттис, Деонисій, Будда.

54. "Того дня,як Христос воскрес, сонце з ра– дости не заходило, і день був великий, і тому й наз– ва Великдень",– таку "святу"істину втверджує між українцями митрополит Іларіон Огієнко у своїй кни– зі "Дохристиянські вірування Українського Народу" (Винніпег, 65 рік, сторінка 287).

Будьмо правдомовними! Назва свята "Велик – день" (у значені "Велик день") була в Оріяні (Укра їні) декілька тисяч років перед Христом. Великий День ознаменовував перемочу Дня над Ніччю.

55. Людина –Мисль. Будьмо людьми Мислен– ня. До 325 року визнавці Ісуса в різні пори року свят– кували "Воскресіння Ісуса Христа". І щойно в 325 ро– ці на Нікейськмму соборі архієреї вирішили духов – но і організаційно об"єднати громади християнські, знищити між ними сварки, різні єресі, суперечливі "Євангелії" (їх було більше десятка). Вони постанови– ли, що всі громади фестиваль "Воскресіння Христа" зобов"язані святкувати в першу неділю першого ве– сняного повного місяця, тобто, у час воскресіння бо гів Таммуза,Митри, Аттиса.

56. На світанку постання хліборобської культури наші предки весною постили. У шкіряній торбині (на почесному місці) зберігалося зерно. І хоч всіх виснажував голод, зерно вважалося свя – щенною недоторканістю – весною воно буде покла – дене в землю, Воно проросте, вітрами виколишеться, стане злотоколоссям

У всіх народів усіх часів був піст.Наприк – лад, коли умирав король Гаваї, гамайці стримували всі роботи (не зривали овочів, не ловили ри – би, не шукали корінців). Вони постили.

В Індії постили брагмани, святі мандрівни–

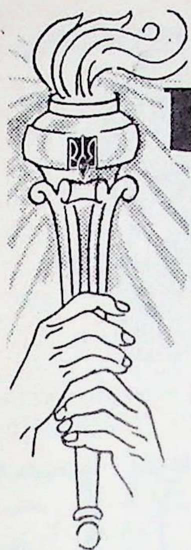

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

ЧИКАГО, Ілліноїс,
****

Ми і цього року всією нашою родиною (родиною внуків Дажбожих) стріли наш рідний Новий рік — Перше березня, і ним вшанували нашу єдність з духовним життям предків наших.

Звеличив наше свято своєю присутністю Учитель Лев Силенко. Нові й нові люди приходять до нашої Станиці. Зі сльозами радости на очах, з великим душевним зворушенням Побратим Микола Орлів і Посестра Марія Орлів прийшли до Рідної Української Національної Віри, відрікшись біля Жертовника Духа Предків від чужовір"я.

На поширення РУНВІРИ складено вісімдесят долярів. Всі в побратимській згоді обговорювали справи придбання Святині. Слава Дажбогові!

МИРОСЛАВ (ІВАН) ЛИСЕНКО,

Правління Станиці ОСІДУ РУНВіри, ім. Святослава.

В червневому числі "Самобутньої України" буде поміщена промова студентки Лади Святославської, яку Вона виголосила на Першому З"їзді ОСІДУ РУНВІРИ і яка викликала у всіх надзвичайне захоплення.

Ню Йорк, Н. Й.
****

З Ню-Йорку і околиць з"їхалися Побратими і Посестри, щоб врочисто (за обрядом Предків рідних) зустріти Новий Рік – Перше Березня. У всіх був святковий настрій. Приємно, що всі приїхали зі своїми дітьми.

На Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри наша Станиця посилає 80 долларів. При цій нагоді хочу сказати, що всі ми обмінювалися методами організаційної і проповідницької праці.

МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ,
Правління Станиці ОСІДУ РУНВІРИ імени Тараса Шевченка.

ЛОС АНЖЕЛОС, Каліфорнія.
****

Вперше в історії Лос Анжелосу ми зійшлися в гостинній хаті Побратима – поета І . Діденка на врочисту Святу Вечерю. Було нас більше, як двадцять осіб. Вибачаємося, що всіх не могли запросити тому, що хата не могла всіх помістити.

На Святій Вечері був присутній проф. Володар Могилин (Керманич Оргвідділу ОСІДУ РУНВІРИ Достойним Посестрам – Пані Діденко і Посестрі –Пані Марії Будило та іншим, які приготували смачні стави, висловлюємо велике спасибі!

Веданта КУЛЕВИЧ,
Правління Станиці ОСІДУ РУНВіри, "Скитія".

ДЕНВЕР, КОЛОРАДО.
****

Всі ми стріли Новий Рік –Перше Березня радісним врочистим настроєм, адже ми, рунвісти –визнавці РУНВІРИ, в нас тепер не має проблем, який чужий календар кращий – григоріянський чи юліянський, ми чужого не хочемо і рідного нікому не дамо.

Не має слів, щоб висловити всі святі почування. Між нами колишні греко–православні, греко–католики, та тепер всі ми, як рідні, не має в нас суперечок, яка чужа віра краща, ми внуки Дажбожі.

І всюди і завжди ми тепер складаємо пожертви тільки на справи рідні. Посилаємо 47 долларів на справи поширення Рідної Української Національної Віри. Слава Дажбогові!

БОГДАН ТАРАСЮК,
Правління Станиці ОСІДУ РУНВіри, "Карпати".

ки Брагми. Вони постом самі себе духовно вдосконалювали. Кутама Будда постив до тих меж, що вже не мав сили рухатися. Старі германи (солдати) постили перед початком бою : об"їдання спричинює лінивство, кволість, угодовство.

Перші християни не постили, Вони глузували з єреїв Митри, Адониса, Юпітера, Зевса, які щиро і довго постили. І їхні постування супроводжувалися видіннями, чудами. Щоб збагатити віру Христову чудами, християнські єреї вирішили в 450 році також і між християнами запровадити пости. В 500 році папа Анастасій Третій започаткував канон Великого посту. Дев"ятинедільний піст в часи імператора Маврикія (582 -600 роки) був на два тижні скорочений. Монахи, які постили, падали у світ видінь, бачили хресну дорогу Хреста, вознесіння діви Марії.

57. Ми знаємо, що яйце весною зігріте сонцем, творить в собі зародок – першу цяточку червоної, як сонце, крови. Яйце—зерно життя. Санскритське слово "пасана" (писана) означає "чудовість", "квітучість", звідси походить слово-"писанка". Закінчення "ка" постало в той спосіб, як і в інших словах –діва-дівка, мама-мамка, зоря-зірка.

(продовження на стор.520)

НАЙБІЛЬША ЦІННІСТЬ

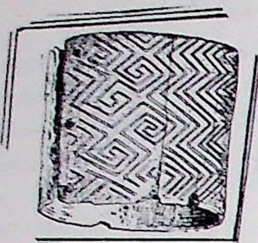

1,2,3,4 – кадри з доповіді-фільму "Праісторична Україна",яку цього року восени Учитель Лев Силенко матиме для студентів Канадських і Американських університетів та для Станиць ОСІДУ РУНВІРИ.

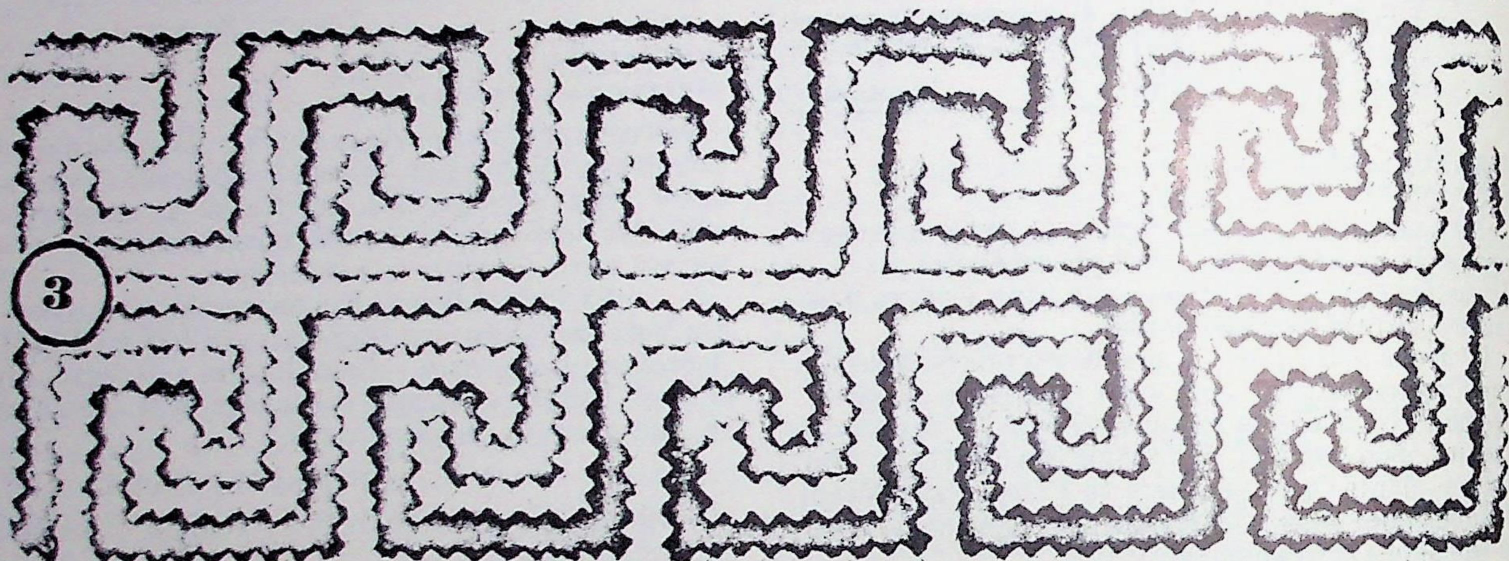

1 – браслет (ширше пояснення читайте на сторінці 509 в "Самобутній Україні" число 76).

2 –Історія творення Української культури ,яку археологи звуть Прамізинською, Мізинською, Трипільською (та іншими умовними назвами) почалася двадцять тисяч років тому:дослідники "ВЕД' твердять, що вже в цей час над Дніпром творилася мова,яка стала в основі санскриту. Культ Матері Прародоначальниці (у"Ведах" Її ім"я Ямі) почався в ці часи,Її статуї (див.число –2) створені в різні часи (16,11,8 тисяч літ тому. Ямі-Праматери нашої Родоначальниці Лель.

Учитель Лев Силенко (Орлигора) 14 жовтня 72 року перед руїнами Вавилону (95 кілометрів на південь від Багдаду, Ірак). Біля Нього стоїть археолог Мацуока (Токіо, Японія), якому Він оповідає, що в яким вавилоняни (аккади) прикрасили святиню Мардука позичений в українців (сумеріян),які взір сім –шість тисяч років тому принесли з собою з Оріяни (Праукраїни) до на долини Тигру і Евфрату.

3. Особливу увагу зверніть на взір Ч.3; він знайдений під час археологічних розкопок біля сел Мізині,Пушкарі,Костенки, Молодово та в багатьох інших місцях України.Аналізаствerджує, що такі взори були творені 16–14– 11–8 тисяч років тому (отже протягом багатьох тисячоліть взір передавався від покоління до покоління).

Що таїться в цьому містерійному взорі? Літери, перші молитви,календар, таїни здобування вогню, обряди – є різні про це міркування. Я цей взір сім років тому переніс на мою сорочку, попросивши славну вишивальницю пані І. Чорнолицьку, щоб вона дала взорові вогнистий (вохровий) колір.

Цей взір 15 тисяч років тому був з території України (через Сибір ,Аляску) принесений азтеками до Мехіки. Цей взір сумеріяни принесли з України до Сумерії (Месопотамії) і ним прикрасили святиню Зіґурат. Одяг богів Греції прикрашений цим взором, на стінах палаців Міноса, Мікенів, на стінах Білого

ФУНДАТОРИ НАУКОВО-ДОСЛІДНЬОЇ ПОДОРОЖІ яку здійснив Учитель Лев Силенко, майже два місяці перебуваючи в Іраку(Месопотамія),Константинополі, Сирії, Криті, Греції, Англії та інших країнах.Кожний фундатор отримає особисто "Грамоту Благодарности". На подорож (дорога і всі подорожні витрати) було витрачено 1200.00 доллярів.

60. ТАНЯ СОСНА – 20, 61. Г. МИРОНЕНКО –10 62.М. Д. КУЗІВ – 10, 63. І. КИСІЛЬ – 20, 64. ВОЛ КОПЕРНИК – 10. (Продовження списку Жертводавців друкованого в "Самобутній Україні" число 74,).

ПОВІДОМЛЕННЯ

Журнал "РІДНА ВІРА" (Числа –13,14, великий формат, сторінок –140) вийшов з друку: ціна двох чисел 7 долярів разом з пересилкою. Малий наклад, призначений для рідновірів,радимо, щоб Правління Станиць ОСІДУ РУНВІРИ придбали вперше чергу. У справі набуття журналу "Рідна Віра" і "Мага Віра" пишіть на нашу винніпежську адресу.

Редакція "Самобутньої України".

****

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Останніми місяцями на Рідну Українську Національну Віру, на Постанови Утверджені Учасниками Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ розгублено напали:

1 "Наша мета"(католицький часопис,ред.от. Хомин, Торонто, Онтаріо).

2."Церква і життя" (журнал братства "липківців" пастор Кінзерявий –Пастухов, Чикаго, Ілліноїс).

3. "Канадійський Фармер" ("просвітньо–інформаційний" тижневик, ред. Мирослав Шкавритко, Виннипег, Манітоба).

4."Правда" ,(католицький журнал, ред.О. Мох,Торонто Онтаріо).

5. "Свобода" (пресорган УНС,Ню–Арк ,Ню Джерсі).

6. "Шлях перемоги",(партійний часопис, Мюнхен, Німеччина).

7Б "Новий шлях",(партійний часопис, Виннипег, Манітоба). Та інші часописи,які працюють для оборони чужих релігій і світоглядів між українцями.

Автори нападів в основному духовні служителі чужовір"я і їхні вихованці. В наступних числах "Самобутньої України" всі вони отримають пробуджуючі відповіді.

ПОБРАТИМ МИХАЙЛО ОНОШКО

ВАТЕРФОРД, Онтаріо.

****

Достойний Побратим Михайло Оношко завжди рухливий. Він буває в Чикаго, у Виннипезі , У Торонті, Гемільтоні. Всюди ширить "Самобутню Україну". На – днях Він отримає "Мага Віру".

Посестра Веданта Кулевич – наш сьогодні найвизначніший творець приєднання нових передплатників на "Самобутню Україну": вона приєднала 11 передплат. Побратим Михайло Оношко ,як показують дані, приєднав 6 передплат. Це також велика заслуга в розбудові нашої преси, і ми Йому висловлюємо найщирішу благодарність.

Вкінці 73 року,як ми вже повідомляли ми подамо список тих Побратимів і Посестер , які проявили найкращі успіхи в приєднанні нових передплатників. Побратими Святослав Арсієнко, Іван Кисіль, Посестра Людмила Фенько приєднали по три передплатники. Той, хто на кінець 73 року матиме найбільше число приєднаних передплатників,отримає "Золоту Медаль Самобутньої України" від Головного Столу ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

Дому (Вашінґтон), на стінах св. Софії (Константинопіль),на палацах Німеччини, Англії, Франції, на святинях Будди красується цей український взір.

Українки, прошу Вас,розкішно відтворіть цей взір на своїх блюзках, гордіться чарівним мистецтвом рідних предків своїх,які світ обдарували скарбами своїми і цим ствердили велику красу душі своєї.Цей взір був найдовершеніший під час апогею Мізині (11 тисяч літ тому); ми, рунвісти,від цього часу маємо наше літочислення; ми віримо (і наша віра обгрунтована наукою і зігріта нашими почуваннями), що наші предки великі і ми будемо достойними людьми ,коли відчуємо в собі їхню духовну волю, їхнє вільне і натхненне мислення. Не треба нам ні чужих, ні рідних легенд, історія, археологія нам оповідає, що на нашій священній землі були створені перші на Земній плянеті вогнища культури і цивілізації Людства.

В "Мага Вірі" правильно визначений процес розвитку Української культури і цивілізації.

(Лев Силенко).

Англійці вважають, що слова "істер егг" "іштер" походять від імени англо-саксонської богині Еостре. Справді, "істер" походить від "іштер" (аш-тар, аштарес), Іштар – сумеріянська (українська) богиня Іннана (Нана, Неня). Аккади створили з культу Нани культ Іштарти, проголосивши її покровителькою війни і любови. Культ Іштарти був широко поширений на Близькому сході. Римські легіонери принесли культ Іштарти до Риму, поширили навіть в Англії (тодішній колонії Риму), Англо-сакси ім"я Іштар вимовили, як Еостер (Істер).

58. "Червоне яєчко – ознака радости взагалі, а великодньої зосібна. Господь наш Ісус Христос, коли воскрес із мертвих, всю твар відновив своєю кров"ю, як яйцями прикрасив. На Воскресіння Господнє один одного цілуємо з червоними яйцями, і приказуємо – один "Христос воскрес!", другий-"Воістину творець Неба і Землі і всього світу воскрес!",– ось так по-чужому, будучи архиєреєм чужовір"я, трактує самобутній український обряд свята воскресіння природи митрополит Іларіон у своїй книжці "Дохристиянські вірування Українського Народу", (Винніпег, 65 рік, сторінки –287-289).

59. О, Земле Рідная, Ти весною воскресаєш, Ти дариш нам, дітям своїм, дихання своє, життєтворну кров свою, Ти душі наші надіями звеличуєш, Святая Ти!

О, Земле Рідная, Твоє воскресіння осяяне Сонцем, Твоє воскресіння вище всіх умираючих і воскресаючих богів! Твоє воскресіння – Свято Любови і Життєвої Вічности! Твоє, Земле Всерідная, Всеплідная і Всещедротная, воскресіння сьогодні ознаменовує воскресіння моєї розп"ятої душі!

61. Вільний Дух історії народу мого природно увійшов у душу мою, Я силами свідомости і підсвідомости проголошую, що Дажбожий внук воскрес! Воскресіння Дажбожого внука – складний духовний процес у світі Його свідомости.

Духовне воскресіння Дажбожого внука – поняття нове, воно вимагає від Українця Священної Відваги, Духовного Самовідродження. Духовне воскресіння потрібне українцям так, як хліб, вода і повітря, і коли вони цього не зрозуміють, то навіки вічні задихнуться в чаді Чужовір"я і зникнуть з лона планети Земної, і на їхніх квітучих полях лунатиме мова чужого народу, родитимуться діти народу зайшлого з півночі, заходу, сходу.

62. Дорогі Побратими і Посестри, ми, рунвісти, перші в історії люди, які без упереджень, без злоби і без страху, світлими очима глянули на розвиток религій світу, жодної религії ми не принизили, жодних религійних почувань не висміяли, і не розпинали ми богів на хрестах, і не топили їх у річках, і ми не називали ідолів богами, і ми не називали богів ідолами. Ми, духовні богатирі Людства, підносимо на високий рівень толерантне мислення наше і світле душевне почування наше, ми люди найдосконалішого в світі українськоoo богорозуміння і боговітчування.

63. Я вірю: всі боги Чужовір"я своєю силою прагнуть заволодіти душею Українця: той чужинець (злодій він чи добродій він), ікона він чи сатана, хто панує над душею твоєю, над свідомістю твоєю, над переконанням твоїм, твій він владика, а ти його послушний, бунтівливий чи смиренний раб.

Воскреснути – значить самоспастися, самовідродитися, самоусвідомитися. Самоспастися – це значить відчинити свою душу для себе – для Рідної Української Националнної Віри.

Не має зачинених душ. Хто сам не здібний своєї душі для себе відчинити, той стає рабом того чужинця, який його душу жорстоко чи обережно відчинив і наповнив її духом Чужовір"я і розпоряджається нею, як власністю.

64. Коли оновлення (воскресіння) Природи зустрічає народ оновленням (воскресіння) Душі своєї, цвіте життя його здоров"ям мислі і тіла, творить гармонійне єднання Людини з Дажбогом, відбувається гармонійне дихання "Я" людського з диханням "Я" космічного.

О радосте Душі воскреслої! Матері і діти, які не хотіли поклонитися чужим зайшлим богам – іконам що їх привіз з чужини князь Володимир і бігли над Дніпром, і плакали – благали "Видибай, Боже, видибай!", радуйтеся – Дажбожий внук воскрес, і Ваші материнські сльози зве святими!

Волхви (духовні богатирі – непідкупні і священні пророки України (Руси), які йшли на муки, обороняючи рідну предківську вірув в Дажбога,– радуйтеся – Дажбожий внук воскрес, і Ваші муки зве святими!

Воїни (священнодіючі ратаї), які відійшли у Вічність у рівних і не рівних боях, обороняючи Славу, Честь і Волю України, радуйтеся – Дажбожий внук воскрес, і Ваші подвиги зве святими!

Сини і Дочки, які понад все любили Україну (любили Її більше, як Ісуса, Магамета, Маркса) та інших богів і жерців Чужовір"я, і за Славу, Честь і Волю України йшли на муки, радуйтеся – Дажбожий внук воскрес, і Вашу любов зве святою!

Блудні сини і дочки України, які чинили вільний і невільний гріх, зраджуючи Україну в ім"я чучужих богів і переконань, і тепер каються і вертаються до Рідної Української Національної Віри, радуйтеся – Дажбожий внук воскрес!

Я вірю: воскресіння Дажбожого внука оновить духовні сили Людства. Я вірю: самостійна Україна здравствуватиме і здравствуватиме во віки і віки, коли ми, Її сини і дочки, будемо духовно самостійними людьми – священними подвижниками Рідної Української Національної Віри.

У Велик День Тілесного і Духовного воскресіння з вірою в Дажбога вітаю Вас, мої Побратими і Посестри, вітанням рідним – Дажбожий внук воскрес! Ми спасенні!

Ваш Лев Силенко.

27 березня, 10.972-3 рік Дажбожий.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

вісник
Головного Столу Об"єднання Синів і Дочок України
РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.
P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada
P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

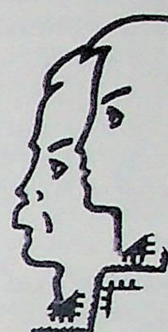

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук –значить Народ Український",

М.Грушевський.

№78 ЧЕРВЕНЬ.
10.973 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання сьомий.
Річна передплата 3.50 дол .

МУДРІСТЬ ОРІЯНСЬКОЇ ВОЛІ

Дорогі Побратими і Посестри. Сьогодні ми підедемо в Святиню Мудрости Оріянської Волі. В Ній знайдемо відповідь на питання – як розуміли волю предки наші? Ідемо ми їхніми шляхами чи під час гураганів історії ми збилися з дороги і довгі століття блукаємо,самі свого рідного "я" не знаючи?

2. Вони, предки наші, започаткували основу культури і цивілізації Людства. Наприклад,Вони творці "каласа". Ведійське (санскритське) слово "каласа" означає "колесо". "Колесо – це дрібниця примітивности",– скаже мілкодумний. Ні, колесо – найвеличніший винахід Людини.

Колесо не тільки творить основу культури і цивілізації жителів плянети Земля, а й постійно розвиває їхні почування, їхню уяву, їхні мисли і прагнення. Колесо –символ буддизму ("колесо закону").

Боги, сини Божі, творці "Вед", "Авест","Трипітак", творці грецької мітології, юдейської книги (біблії), християнізму, мусульманізму, пророки,апостоли,герої їхали на колесницях. На колесницях вони"літали"над хмарами, творячи "небесний гуркіт" (пророк Ілія, "син Божий Геракл").

3.Без коней і колесниць не може існувати гіндуїзм,зороастріянізм,буддизм, юдаїзм, християнізм, мусульманізм ,історія Оріяни (України),Сумерії,Індії,Єгипту,Гіттії,Юдеї,Етрускії,Греції,Риму.

Великі релігії плянети Земля окрилені і звеличені винаходом Українського Генія. Українці (вони сім тисяч років тому звалися "оріянами"),створивши колесницю, в неї запрягли коней. Про їхній (ніким неперевершений) винахід я говорю всюди і голосно, а мої люди (мої рідні люди) глузують з мене, звуть мене "фантастом". Потомки мої мудрочолі,Ви боронитимете ім"я моє, хвилювання душі моєї.

4. Шість тисяч п"ятсот років тому наші предки зі степів України (Оріяни) прибули на Межиріччя Тигру і Евфрату .Прибули Вони на конях і колесницях. І привезли з собою пшеницю, плуг, волю свою і віру свою. Зачудувалися Аккади і Халдеї, побачивши їхній високий стиль життя.

І Єгиптянам і Фінікійцям три тисячі шістсот років тому вони (предки наші) показали,як виглядає колесниця і кінь. І тоді українець (гиксос)Киян став володарем (фараоном) Єгипту. Не має сьогодні такої поважної книги,яка б, оповідаючи про історію Стародавнього світу, заперечила ці мої твердження. Науковці українського походження,які, втративши совість,служать за гріш нещасний Москві, Ватиканові та іншим чужим силам, на рідну історію дивляться чужими очима і тому глузують із тверджень моїх.Глузують, щоб тримати рідний народ у тьмі збанкротованих теорій і догм – недостойним способом заробляють на хліб щоденний.

5. Українці були натхненні своїм винаходом. В їх постало переконання, що їх ніхто не може догнати і від їх ніхто не може втекти. Переконання перевірене життєвими діями,збагатило новими чуттями їхню душу,їхні жили налилися могутньою енергією. Вони,володіючи організованим розумом,покорили простори Індії,Месопотамії,Малої Азії,землі єгипетські, фінікійські.Вони заселили Крит і Пелопонес. Дравиди Індії і негри Месопотамії вважали їх надлюдьми.

Досі на єгипетських ієрогліфах, на сторінках "Магабгарати","Біблії", в мітології Греції пригас ні імена винахідників колесниці. Вони відомі під ім"ям "ар"ї","сумеріяни","гіттіти","гиксоси","касити","мітани",їхні безпосередні потомки –українці.

Щоб довідатися,чому вони (предки наші) були людьми великого творчого потенціялу, були людьми гармонійно розвиненими, цілеспрямованими, здібними творити пляни і їх успішно втілювати в життя, ми ознайомимося зі Святинею Мудрости Оріянської Волі.

6. Вони (предки наші) вміли (о,який це шляхетний талан т!) свої почування,мислі, хотіння поневолювати. Чому Вони це робили – якими оправданими законами вони керувалися? Вони (життєрадісні,гомінкі, тугом"язі,багаті силою і глибокі розумом) були дітьми гостросуперечливих і гострокотрастних чотирьох сил Матері – Природи (Весна,Літо, Осінь,Зима).

Мати–Природа Їх розчулила, розвинула Їх ню нер-вову систему.І навчила їх дисципліни : трудися літом, щоб не загинути в зимку. Ті, що на наказ Матері–Природи нехтували ,гинули. Добір кращих людей світу жорстокий,але величний: дисциплінованим- життя, не дисциплінованим – загибель.

У країнах Півдня зима не була грізна –мешканці вічно зелених просторів не думали про завтрішній день. Їхня розумова діяльність не розвивалася інтенсивно тому, що життя від їх цього не вимагало: харчі літом і взимку висять на деревах, лежать під ногами.

7. Вони (предки наші) на основі тисячолітніх життєвих досвідів устійнили закон,який був їхнім племенним "священним табу", що не має беззастережно вільної людини: а коли така між ними появлялася , вони її вважали вільною від Буття,тобто "божевільною" ("Богом звільненою"). Божевільний (вільний від життєвої мудрости) не здібний собою володіти тому, що він не вміє сам себе поневолювати. Він не придатний для організованого життя. Він був ровесниками названий словом "дурбала" (санскритське слово "дурбала" означає людину, в якої мислі і почування безвідповідальні).

8. В кожній людині закодовані лінивість, себелюбне збайдужіння, нахил до зрадливости, знахабніле дрібнодум"я,сліпа роздратованість,хижацька скупість. Що людина повинна робити зі силами ,які її хід стримують? Вона повинна їх поневолювати, щоб вони не розкорінювалися в ній. Не поневолити їх – значить стати їхнім невільником.

Синоніми слова "самопоневолення" – самоопанування,самовдосконалення, самоконтроля, самовиховання,саморегулювання, самомобілізація свого "я", самоорганізація почувань і мислення. Самопоневолення – значить вільне формування психічної діяльности, свідомости, самоформування почуттів гідности і вольовости.

9. Самопоневолення відрізняє людину (гомосапієнс) від інших живих істот. Тільки людина володіє здібністю свідомо самопоневолюватися. Якщо б людина досягнула священних вершин самопоневолення,тобто самовдосконалення, вона б увійшла в німб Дажбожої довершености – вона б не хворіла, не мала б тілесних і душевних вад, її довголітне життя було б натхненне світлою творчістю, немеркнучими подвигами, глибинними знаннями свого "я".

10. Вони (предки наші) вміли по–обрядовому (в натхненні священнодійства) поневолювати свої почування – вони плекали мистецтво почувань. Наприклад,юнак, в якого померла вірна кохана, вирішив добровільною голодівкою вшанувати пам"ять про неї. Юнки біля нього клали смачні харчі і напитки і вмовляли його йти у степ збірати квіти. Юнак крім води два тижні нічого не їв. Він довів, що володіє мистецтвом почувань і став у ряди кращих людей племени.

Вони (предки наші) вміли по–обрядовому (в натхненні священнодійства) поневолювати своє тіло.Наприклад, два юнаки попали до полону.Одного звільнили, але він сказав, що без побратима не хоче вертатися до рідних осель. "Чим докажеш, що він твій побратим? – спитав вождь чужого племени. Юнак відповів, що побратим за побратима готовий віддати життя. "Життя? Віддай око",– сказав вождь чужого племени .

Юнак зворушено глянув на Небо,сказав молитву до Дажбога і стрілою сам собі виколов око. Чужоплеменники були здивовані священною вольовістю юнака і сказали :"Плем"я,яке має таких синів, непереможне! Вертайся з побратимом своїм до осель рідних".

Вольове плем"я вміло радісно само себе тримати у рамках тих племенних законів віри,моралі , ратніх обов"язків, натхненними творцями яких були вони і їхні близькі і далекі предки. Хто не практикував будуючого самопоневолення, того мудреці племени звали "асвадіна".

Санскритське слово "асвадіна" означає людину не свідому (людину,яка не здібна бути свідомою, вона свої почування і мислі тримає поза рамками духовних і тілесних інтересів племени). Асвадіна – пустоцвіт, безкорисна людина.

Асвадіна отримав від племени життя, молоко, стріху, одяг, харч, захист від звірів, але він за всі ці дари нічого не здібний дати. Він порожній,як порожній горіх. Він своїм поводженням, хворим ставленням до організованого життя, деморалізує ровесників. Він діє на їх так,як діє на стадо вівця заражена чумою.Він подвійно нещасний, бо він не свідомий, що він нещасний.

11. Духовний тато племени казав асвадінові: "Ти отруєний хворою волею,іди у світ і там тобі буде все дозволено, не матимеш обов"язків, законів і наказів вождя. Ти хворий.І тому не здібний душею відчути , що вождь – душа і тіло наше. Вождь –учитель наш і ми його любимо тому, що ми любимо мудрою любов"ю самі себе, дітей своїх, діброви і ріки свої. Вночі і вдень вождь найчутливіший до справ долі нашої. І тому під час ратнього бою , чужоплемінники зосереджують стріли на вождя нашого – хочуть на кий настромити голову його .

Вождь – тато наш, а ми його діти, без тата ми сироти – ласа здобич для чужих племен. Асвадіне,іди геть із діб р племени нашого!"

12. Асвадіна був покараний волею.Живучи самітнім у лісі, він чувся невільником, голод і спрага мучили його.Він почав усвідомлювати, що був паразитом – живився скарбами племени рідного і зневажав святощі його. Він хотів вернутися, впасти на коліна перед вождем і гірко заридати і благати в нього найсуворіших наказів. Та було пізно. Він був спійманий чужоплеменними мисливцями; вони йому зв"язали руки, поклали йому на плече забиту козу, а потім, щоб не прагнув тікати, осліпили його.

13 Вони (предки наші) жили двома законами – наказ і виконання. І життя – це наказ. Юнак, одружившись,стає татом. Він сам себе поневолює наказом і сам себе ощасливлює виконанням наказу . Роль тата диктує йому дбати, щоб діти мали стріху над головою,яка охороняє від дощів і звірів. І щоб вони мали харч і одяг, і вчилися ретельно виконувати накази вождя. Хто не вміє коритися рідним наказам, той стає рабом чужих.

14. Інший юнак,ставши татом, не хоче коритися диктаторським наказам Матері–Природи, він лишає в лісі дружину з дітьми, залицюється до іншої юнки. Побачивши, що вона стає матір"ю, лишає її і шукає іншу. Юнаки вчаться володіти стрілою, вони на буйних конях скакають через вогонь,рів,кущі.

Вождь дає наказ спіймати юнака свавільника, який залишив жінок з дітьми у лісі і в коноплях жує сому (сім"я), живе хоробливим маячінням, закликає юнок споживати сому.Спійманого зв"язують-він має загинути, щоб душа племени була здоровою.

15. Свято Мага Врати (Могутньої Перемоги) . Вождь кличе до себе того юнака,який нещодовно в бою з чужим плем"ям проявив подвиги. Юнак обдарований талантом вольовости стає перед вождем. Вождь помітив, що юнак під час ходу трохи горбатиться. Вождь наказує юнакові прив"язати до спини дошку, і так ходити місяць. Ходити треба рівно , щоб не змучувати легені, не втомляти серце, тобто, щоб передчасно не постаріти: оріяни вміють вдосконалювати красу тіла свого, красу почувань своїх. І в цьому таїна мудрости оріянської волі.

Юнак пострункішав, дошка, з якою він місяць ходив, була передана іншому. Юнак поставою своєю звеличує наказ вождя. Вождь помітив, що юнак вміє сам себе поневолювати (будучи голодним, не проявляє, жадібности; будучи спраглим, він дає нагоду юнці напитися, потім п"є сам). Вождь робить юнака зятем своїм і проголошує його воєначальником. І каже :"Тільки той має право давати . накази, хто вміє їх сам талановито виконувати. Тільки той має право вчити інших, хто сам натхненно вчиться".

16. Вождь (такі правила були в оріян, сумерін,гіттітів) поділив юнаків на три групи. Юнаки обдаровані вольовістю – творять ратну силу. Вольова людина – улюблена дитина Матері –Природи. Вольова людина вибирає мету, її вміє чітко в"являти і в борні здійснювати.

Вольова людина має внутрішню (душевну) приємність перемагати труднощі, і тому вона (самобутній аристократ духовний) ніколи не нарікає на тяжкі умови праці, життя, обставин. Вона не жебрає співчуття. Вона – коваль своєї подвижньої долі.

Труднощі – це невибагливий харч,який гартує , збуджує, мобілізовує чуття і мислі вольової людини. Юнаки,які обдаровані прив"язаністю до землі (гіттіти їх звали людьми "МаЗа" (Матері Землі), творять стан хліборобів. Юнаки,які мають талант ремісничий, творять стан ремісників (колесників, ковалів,ткачів, чимбарів, зброярів,теслярів,мельників , будівельників). З трьох станів вождь вибирає юнаків,які проявили надзвичайний талант вольовости , талант організаційної мудрости і з них творить духовну, законодавчу і організаційну будову племени.

17. Вольовість – алмазний талант,який творить людину Людиною. Щоб бути письменником, малярем, треба мати талант. Вольовість – скарб цінніший,як талант. Талановиті люди,які не володіють вольовістю, не здібні свій талант розвивати.

Вольовість – властивість кори великих півкуль мозку. Вольовість розвивається там, де вона необхідна,або де її обрядово в народі плекають. Вольовість – властивість характеру, по якій пізнається ставлення людини до людини,ставлення людини до себе і до своїх завдань та оточення, пізнається вміння племени стояти на варті свого племенного розуму.

Стояти на варті племенного розуму – шо це значить? Це значить керуватися переконанням – хто пристосовується до духовости чужого племени, той собі на шкоду відстосовується від духовости рідного племени. Хто лишає рідну духовість (рідну віру) і приймає чужу (чужу віру), той лишає все, що він мав в рідній душі найкраще і бере те, що в чужій душі найгірше.

18. Вольовість ділиться на дві категорії :вольовість диструктивного розуму і вольовість будуючого розуму. Вольовість з диструктивною ментальністю також корисна і особливо тоді, коли вона, як шпигун, діє в тилу ворога. Вождь племени їй дав завдання творити бунт проти рідних провідників: ширити між ворожими чужоплемінниками настрій асвадінський (руїницький, ширити настрій хворої волі). Будуюча вольовість (вольовість властива людям аналітично – синтетичного розуму) потрібна для війська,яке творить державу, втілює в життя державно творчі правила.

19. Шляхетна вольовість освячується чаром самопоневолення. Ще раз вточнюю, що самопоневолення – це воля для благородних почувань і творчих помислів і неволя для злих почувань і руйнуючих помислів.

Вони (предки наші) вважали, що тільки те плем"я вільне і тільки те плем"я знає, що таке воля і розуміє її святу природну мудрість,яке здібне само себе поневолювати. Вони жили законом:"Ми – плем"я внуків Дажбожих, Ми любимо багате і розкішне життя. о, наші степи найродючіші, наші ріки найсолодші, наші діброви найбагатші,але коли вороже

плем"я вторгається на наші землі, ми палимо все – наші футра і поля. Ми в собі поневолюємо почуття прив"язаности до розкошів – розкіш деморалізує воїнів, розніжує їхні ратні сили. Ми обезголовлюємо кожного, хто в часи племенного лихоліття (голоду, чуми, облоги) прагне на сльозах одноплемінників багатіти. Наш вождь іде з нами, він ділить з нами шмат хліба і спить у лісі на воловій шкірі, як і всі ми. Всі ми чуйні і збратані. Наказ рідного вождя – наказ волі, любови слави. Наказ чужого вождя – наказ поневолення нас і збешещення любих дітей наших.

"Племена, які не вміють самі себе поневолювати (мають хворобливу прив"язаність до дорогих речей, до диму свого, життєвих вигід, смачних харчів – продажні. Ми їхніх воїнів підкуплюємо і вони розброюють своїх одноплеменників, їхні вожді стають нашими рабами".

20. Найвеличніша будівля валиться, коли весняні води підмивають її основу, падають дуби столітні, коли їхні коріння втрачають грунт, гине отара оленів, коли кращі олені з отари забрані, а гірші (лякливі й повільні) спарувалися з самками – кволе покоління було розтерзане вовками.

Вони (предки наші під час боїв з численними ордами Азії і з духовно-підступною агресією Візантії, утратили стан вольових людей. Є в історії приклади, що народ, утративши провідну верству, із себе вилонював одиниць, які відроджували стан вольових людей. Але це траплялося тільки тоді, коли покорений народ жив у великих злиднях, біологічна потреба давала наказ єднатися – сліпо коритися наказам нового рідного вождя, або – гинути.

21. Русичі (оріяни-українці), які творили стан хліборобів, утративши провідний стан, утративши волю, відчули, що їм не треба брати зброю і йти покоряти нові землі, шоб рятувати дітей від голоду.

Родюча земля їх годує так, як і годувала. Данину вони давали для рідного провідного стану, а тепер – для хана Монгольської орди. Волхви, які вчили їх обожнювати рідних вождів і не коритися чужим, вчили молитися до Дажбога і стояти на варті рідних законів, були в лісах ворожими військами посічені.

Чорноризні зайди (гречини), які себе проголосили новими волхвами Русі, живуть під охороною монгольських баскаків. І речать русичам, що чужинець – юдеєць Ісус – "правдивий Бог Русі", "влада хана Монгольської орди – правдивим Богом дана", "смиренні – будуть спасенні і отримають царство на небесі", "вольові бунтівники – будуть обезголовлені і вічно перебуватимуть в пеклі". Ратня народна вольовість – єресь віри Христової.

22. Зайди (чорноризні гречини) юрбами лишали свої вбогі крейдяні землі і, як та сарана голодна, сновигали по вишневих багатих селах покореної Оріяни (Украіни). Вони пили, їли, творили про себе думку "Божих людей" (смиренних афонських пройдисвітів).

У мирних заляканих селах (на спині канчук монгольський, на душі-хрест грецький) плекалося угодовське туподуміє – бери "Божа людино" хліб, сало, віск, шкіру, телятину, масло і молися за мене, за спасіння душі моєї грішної, малої, жалюгідної, і обороняй мене від всяково дідька, місце готуй для мене на небесі".

Мати – земля наша щороку родить щедро, є нам, є монголам, і є "Божим людям", гріх скупитися. І не треба нам думати (за нас думають "Божі люди," і зброї нам не треба (перебуваємо під опікою баскаків Монгольських).

У нас тиха благодать – вишневий садок, солов"ї, вареники, сметана, вишнівка, слив"янка. Повний шлунок клонить до лінивства, угодовства, себелюбного збайдужіння, мрійництва. Молодь загіпнотизована магією чорноризників іде в монастирі, шоб там упокорювати грішне тіло в угоду "Богові Христові".

23. Між покореними оріянами (українцями) в часи невільницьких століть виплекався тип споживацької людини, тип солодкої асвадінської волі – воленьки – моя хата скраю – нічого не знаю, терпи язичку – їстимеш паляничку, я людина мирна, в поті чола хліб здобуваю і всяке начальство почитаю.

Пристосуванці туподумні, збайдужілі христолюбці, дарма, що сила в їх воляча і на глибинах душі їхньої спить лев (лев оріянської волі).

24. Людина тоді стала Людиною, коли вона почала сама для себе свідомо творити закони життя – закони самопоневолення. Постає питання – хто людину ощасливив законом самопоневолення – той, хто її любив чи той, хто її ненавидів?

Людину ощасливив законом свідомого самопоневолення Дажбог (Датель Буття). Він їй (найулюбленішому своєму свідомому зернові) дав все, що на Небі і на Землі найвеличніше. Він їй дав свої неписані закони (Закони Правильного Мислення :правильне мислення натхненне і будуюче). Закони Рівноваги – духовна й тілесна рівновага розвивається тільки на волі), Закони Відчуття – правильне відчуття має та людина, яка дає волю світлим почуванням і поневолює в собі злі почування).

25. Там, де життя тяжке, постійно насторожене, де людині доводиться боротися зі зброєю в руках за хліб щоденний, постає впевненість у себе, повністю вигострюєтьсяпочуття організованости. Бо без організованости мисливець наражений на загибель. Північні мисливці не мають вишневих садів, пшеничних степів (вони вишень і пшениці й не бачили), тільки слухи є між ними, що є "страна, где всьо обильям дишет, где течут рекі чіще серебра!"

І люди живуть у тій "стране " перечулено гостинні. Вони не дбають про єдність між собою - вона їм не потрібна. Хліборобське життя не вимагає єдности в громаді, кожний хлібороб чується незалежним царем на своїй ділянці землі, громада йому не потрібна, він людина чесна :чесно дає данину ханові і церкві Христовій. Ті, що пробують для якоїсь "підозрілої"мети єднати громаду, вважаються бунтівниками .Монгольскі баскаки їх •зв"язують і вивозять в орду, піп каже:"Коріться, не бунтуйтеся".

26. Яка страхітлива злочинність – десятки по колінь людей оріянських (українських) були позбавлені права розвивати в собі життєстверджуючі імпульси вольовости. Їхня вольовість атрофувалася. Появилося потологічне порушення аналітично – синтетичної діяльности мозку, думання стало низьке і

(продовж. на стор. 528)

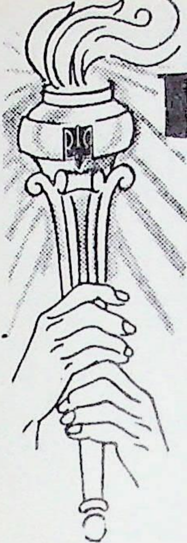

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

З редакційної пошти...

ОНТАРІО, Канада.

Висилаю передплату на "Самобутню Україну". Не глядячи на тоє, що я є Белорус, але "Самобутня Україна" мне дуже сподобалася. Гети месячнік принес мне Украінець, аж шесть номеров і прочитавши гети номери я рашив випісать для себе.

Ібо я думаю так, що Белоруси мають такі сами тяжкі шлях, як і Украінци. Засилаю свой белорусскі привет Учителю Льву Силенко і жадаю яму шчирай і добрай праци на будучину. А я як стану получать "Самобутню Україну" регулярно, постараюсь давать читать всім Украінцам і Белорусам, штоб познали Правду об нашой роднай гистории, яка била на родной Зямле. Слава Дажбогові!

Ґенадій ЧАРНООКИЙ.

*** Дорогий Побратиме Генадію Чорноокий!

Є чимало білорусів, які є передплатниками "Самобутньої України". Я щиро люблю білорусів, справедливі вони люди. Під час війни, коли я загубленим хлопцем опинився у лісі (москвинів не любив, а німців – обминав), живився лісовими чорницями.

Коли я навідувався до крайніх хат того чи іншого села Гомельщини, білоруські матері давали мені, як рідному синові, шклянку молока і шмат хліба, я ніколи не забуду їхньої гостинности! Слава Дажбогові!

Лев Силенко.

КОЛОРАДО, США.

Наші діти будуть такими, якими ми їх виховаємо, доля наших дітей у наших руках. Я живу з сином Божедаром. В хаті в нас Жертовник РУНВІРИ, на почесному місці "Заповіді РУНВІРИ", на столі в рамці стоїть фотографія Учасників Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ.

Щовечора я стаю з Божедаром біля Жертовника РУНВІРИ, син говорить Молитву до Дажбога виразно і натхненно, потім я читаю пару сторінок з Мага Віри. Божедар має багато питань і на їх я даю відповідь, керуючись наукою Учителя Лева Силенка.

Божедар мав відвагу, стоячи у рядах пластунів сказати, що він належить до Рідної Української Віри, вірить у Дажбога і тому не може поклонятися Кардиналові Сліпому. Я гордий гідністю мого сина, ростом його національної свідомости. Він так призвичаївся до Щовечірньої Години Самопізнання, що чується ображеним, коли я якогось вечора не розмовляю з ним про РУНВІРУ. Призвичаєння – сила велика! Слава Дажбогові!

Богдан Тарасюк,
Голова Станиці ОСІДУ РУНВІРИ, "Карпати".

БОГДАН ТАРАСЮК ЗІ СИНОМ БОЖЕДАРОМ

ФУНДАТОРИ НАУКОВО-ДОСЛІДНЬОЇ ПОДОРОЖІ яку здійснив Учитель Лев Силенко, майже два місяці перебуваючи в Іраку (Месопотамія), Константинополі, Сирії, Криті, Греції, Англії та інших країнах. Кожний фундатор отримає особисто "Грамоту Благодарности". На подорож (дорога і всі подорожні витрати) було витрачено 1200.00 долларів.

М. ЧОРНЕНКО –20, М. ІВ. Λ– 20, П. СТАШКІВ –10, М.С. – 30, Е. ОБЕЗУК – 10, Е. КУЛИЧЕНКО – 10, М. КОЗЕЛ – 10, І. СЛИНЬКО – 4, М. КЛЯРК – 4, П. ГРУШЕЦЬКИЙ – 50.

****

74 особи прислали пожертви. Тому, що вже покрита сума витрачена на науково– дослідню подорож Учителя Лева Силенка, ми проголошуємо кінець складанню пожертв, всі жертводавці отримають ГРАМОТИ БЛАГОДАРНОСТИ.

Мирослав Марків,
Канцелярія Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.

Від Редакції:

В "Самобутній Україні" (числа 79, 80, 81) будуть поміщені нові твердження істориків Англії, США, Франції, Німеччини, Індії про стародавню історію Оріяни (Праукраїни).

ЛОНДОН, Англія.

В жовтні 72 року в Лондоні я біля Жертовника Духа Предків у присутності Побратимів і Учителя Лева Силенка відрікся від духовного рабства (від Чужовір"я) і прийшов до Рідної Віри . І я це зробив вільно, щиро і свідомо . Тягар Чужовір"я,як кайдани з рук,спали ли з моєї душі. Мій великий день життя це був.

Ставши РУНВІСТОМ (визнавцем Рідної Української Національної Віри), я поніс Рідну Правду в народ. Наприк – лад, 28 –го відбулося в Лондоні вро – чисте святкування 50 –ліття воз"єд – нання Українських Земель. На святі я мав з собою "Самобутню Україну" і "Мага Врату". В коридорі на столику я поклав цю літера туру РУНВІРИ. Почали підходитилюди, питають "Продаєте чи так даєте?" Продаю, кажу, ніхто мені даром не дає. "Самобутня Україна" – примірник 5 пенсів, "Мага Врата" – 25 пенсів. " Це дорого",– кажуть мені. Але купують.

Один, купивши "Самобутню Україну", каже " це якась нова християнська секта, християнізм поділив і розсварив нас українців". Я кажу, читай, думай, до – відаєшся, що це є. Отже, всю літературу РУНВІРИ я тут же швидко розпродав, питали " Ще маєте?" Поо – біцяв принести . І тут вже почалися різні розмови про РУНВІРУ, . скажу, що маємо між людьми багато при – хильників, вони кажуть "Бути українцем і виступати про ти Рідної Української Національної Віри, це ж сором! Де ви чули, щоб юдеєць виступав проти юдаїзму".

А є такі, що кажуть "мене католиком зробили, то най так і буде,як ксьонз сказали". Я в очах людей тут став проповідником РУНВІРИ і я гордий цим, я ж про – повідую любов до Рідного, а не Чужого. Жінки захопилися особливо Посестрою Ведантою Кулевич, і освяченням Її донечки Зоряни за обрядом РУНВІРИ.

Богдан СИМОНЕНКО

Побратими С. Ляшенко, Учитель Лев Силенко,Богдан Симоненко, про Їхні пожертви складені на видання Другого Тому МАГА ВІРИ буде повідомлення в наступному числі "Самобутньої України".

АЛЬБЕРТА, Канада.

Дорога Редакціє!

Отримала я листа – пригадку, то через недогляд я забула прислати передплату. "Самобутня Україна" – мій найдорожчий часопис. .. Вже декілька років він щомі – сяця приходить до моєї кімнати,як вірний і щиробажаний гість. Посилаю 5 долларів на передплату і на оплату На – уково – дослідньої подорожі – десять долларів.

При цій нагоді хочу сказати – я дуже захоплена наукою Рідної Української Національної Віри. Я,як бабуся, якій вже сімдесят років, ціную,як рідного сина, Учителя нашого Лева Силенка, Його думки – діяманти, Він посланий Богом для України, я Його обожнюю, ще в житті не чула таких смілих думок,як у Мага Вірі.

Маю я три сини, дві дочки і 17 внуків. І хочу сказати таке: нам 60 років тому не було рожево жити в Канаді, ми тяжко трудилися і ми вірили, що католицькі і греко–православні церкви нас єднають, нами опікуються , Україну визволять та ми самі себе обманули. Чужі ре - лігії нас роз"єднали, національної свідомости не навчили, не українську справу вони пильнують, а чужу за наші гроші.

Ми Канаду забудували церквами, а не бібліотеками, ми спорудили розкішні резиденції для наших пан–отців , щоб вони мали вигідне життя.Та не вдячні вони. Тепер ми у старечім домі забуті нашими пан–отцями, бо бідні ми. А я все життя жила для тієї чужовірної релігії. Побратиме М. Марків, я не мала наміру жалітися вам, але написала так,як є. Щаслива я, що хоч тепер збагнула проснасті , а такі мудрі слова Учителя "Рідна Віра – Рідна Мати, а Чужа Віра – Чужа Мати". Слава Дажбогові!

ЮЛІЯ МАРИКА

ПОСЕСТРА ЮЛІЯ МАРИКА.

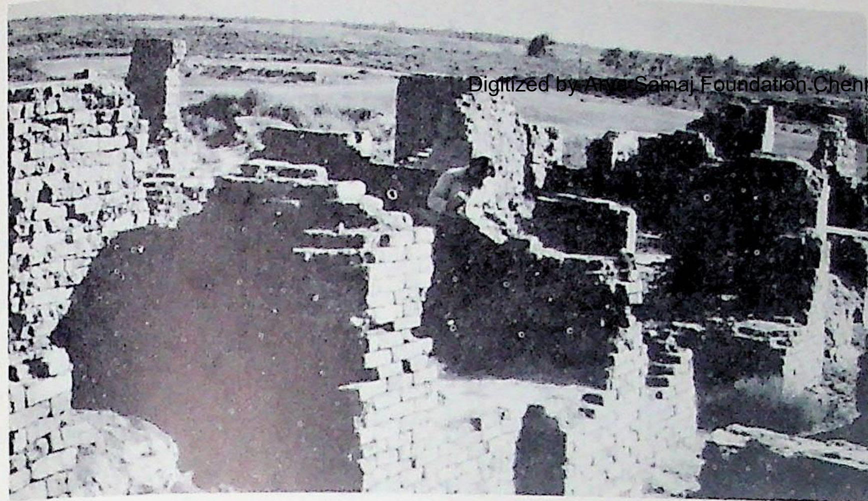

ми бачемо в туристові з Америки ізраельського шпигуна". Тепер, коли я пригадую все пережите, стає ніби боязко .

Цілий день я оглядав руїни Вавилону, ніде й одного туриста не видно було. Поринувши у світ Минулого, я чувся безстрашно.. Спрага все оглянути вдумливо – ось та сила, яка робила мене безстрашним, пригадував слова д-ра Р. Драгана " Не їдьте, там небезпечно" і думав –було б приємно, коли б біля мене були українці –вчені з НТШ і УВАН, я б їм натхненно показав немеркнучі сліди історії Оріяни (Праукраїни).

**** 15 жовтня 72 року. Учитель Лев Силенко оглядає руїни Вавилону, поміщуємо пару речень з Його нотатника:* "Ідучи на руїни Вавилону, візьміть з собою двох арабів і заплатіть їм, так роблять туристи. Не бажаєте – ризикуйте, – сказав мені робітник готелю Ур і додав "Ви ж бачили плякати в Багдаді,

Ваша любов до мене мої Побратими і Посестри, була всюди зі мною і хоронила невгамонну душу мою. Щасливо (і безплатно) два араби –урядовці мене, як "безстрашного американця") пізно вечером привезли до Багдаду. І був я безмежно щасливий (мій улюблений фотоапарат, який мені допоміг купити Побратим Панько Шах, був мені повернений – на моїх очах він був "зник"). Все, що я бачив на сумеріянських і вавилонських руїнах, подвоїло мою віру в те, що шлях, по якому я йду, правильний і корисний для моєї святої Вітчизни".

"НЮ ЙОРК ТАЙМС" СТВЕРДЖУЄ ІСТОРІОСОФІЮ "МАГА ВІРИ"

THE NEW YORK TIMES, FRIDAY, JANUARY 19, 1973

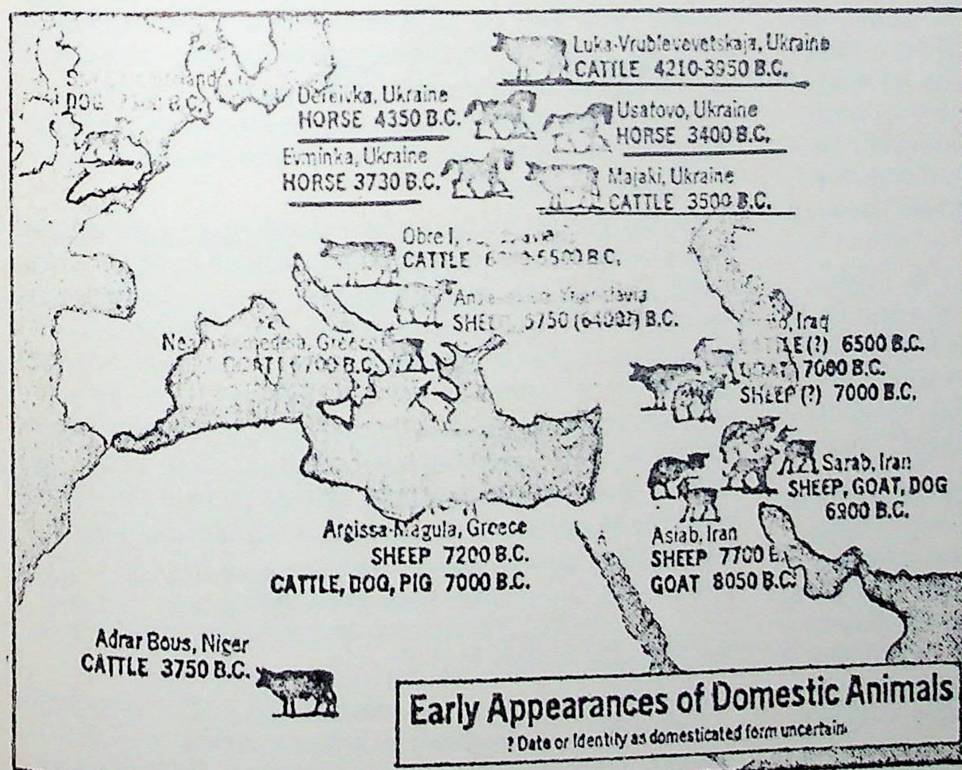

Коли Знайдеш (вистраждаєш) ту чи іншу величну сторінку з історії Народу Українського, душа робиться такою щасливою, що хочеться всюди йти (від хати до хати) і благу вість людям своїм голосити.

Коли йдучи, чуєш, що ті, яких ти любиш і які вважають себе авторитетами НТШ і УВАН, глузують з тебе і кажуть"Ви фантазуєте, ваша теорія фальшива. , то"плакати хочеться", такі глумливі слова

чи. І ось вістка радісна –часопис "Ню Йорк Таймс" (за січень, 19, 73 року повідомив (і ось цю мапу помістив), що вперше на плянеті Земля був присвоєний кінь на території України майже шість тисяч п"ятсот років тому. Той, хто здібний думати і той, хто хоч трохи орієнтується в історії, знає , що це значить – історія культури цивілізації постала на території Оріяни (України). Є здогади, що ось так малаб виглядати перша колесниця створена українцями (оріянами), на якій вони прибули до Месопотамії, Індії і яка стала в основі культури і цивілізації народів плянети Земля.

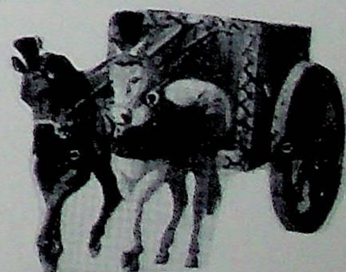

Я вірю, що пройде півстоліття і в усіх підручниках з історії Стародавнього світу буде зазначено, що Оріяна –дах історії Людства, потім ітимуть Сумерія, Єгипет, Індія, Китай, Гіттія, Греція, Юдея, Рим та інші історичні території. Час переоцінки історичних теорій і релігійних понять гряде, прапор РУНВІРИ втілює в собі найвеличніші історичні і духовні істини.

(продовження, поч. на стор.524)

плутане. Зникло стремління поглиблювати зміст життя, у всьому всі бачили "волю Христову", якою пошахрайському розпоряджалися гречини.

Глумитися над рідними богами і предками -ось та воля, яка їм була чужинцями дана і нещасні сміялися самі з себе, щоб лихо сміялося, щоб звеселити безпросвітність свою, і дехто й досі сміється.

Відійти від Законів Дажбожих, значить вивести себе з ритміки світу видимого і не видимого, значить душею меншати, розумом своїм себе обезвладнювати. Коритися вільно, або невільно законам, які принесли на землю твою чужинці (наприклад, гречини, юдеї, латини, лехи, москвини) значить зраджувати своє "я", значить відходити від законів Матері-Природи, значить утратити здібність розуміти мудрість оріянської волі, значить біля чужих вівтарів спотворювати плід свій (любих дітей своїх).

Любити величну історію оріян, але не жити мудрістю оріянської волі, це значить мати асвадінську мораль.

О, болі душі моєї, о, неспокій розуму мого, я чую і бачу – змаліла людина оріянська, змаліла духом, змаліла вольовістю і помислами! Вона красиву вроду має, вона така пісенна, як її дніпрянські солов"ї, її мова, як шовкові степові трави, але її вольовість, її організаційно творчі імпульси, її родова збратаність атрофовані і тому вона не здібна бути господарем своєї Вітчизни.

27. Як пізнати невольову людину – який у неї акцент мови і яка в неї поведінка? Невольова людина широ, наприклад, бачить (підсвідомо, як дитина материнські груди відчуває), що моя наука – істина, якою я звеличую світогляд Рідної Української Національної Віри, добра справа, але вона (невольова людина) не здібна людину єднати з людиною, щоб жила добра справа.

В неї розвинене почуття непевности (не відомо чи з того шось вийде, поживу – побачу, покищо бу – ду стояти осторонь, приглядатимуся чия бере). В неї розвинене почуття лякливости (а хто тому Силенкові дозволив таку справу починати, може вона заборонена, хай мені покаже бумагу від уряду, тоді я подумаю). В неї розвинене почуття хворобливої індивідуальности (Леве Силенко, ну, як там твоя Рідна Віра? А? Може вип"ємо, не п"єш – значить не козак! Що ж, ти маєш своє, а я-своє – вчора прибутковий бизнес почав і тому зовсім не маю часу національними справами займатися). В неї відсутня конкретна практична діяльність мозку (єднаймося, боронімо рідну мову, шануймо рідні традиції, все знаєте горе в тому, що ми не об"єднані і світова політика не по нашій стороні). Творців тріскотливих гасел – багато, творців, якіб мислі втілювали в життя – не має.

Там, де є об"єднана громада, є вождь, а тому що невольова людина не впевнена в собі, вона в душі має недовір"я до вождя. Він в її уяві-"свій холоп і слухати його – справа принизлива. Їй не хочеться слухати й чужого вождя, але вона (по-рабському нарікаючи на долю гірку) кориться йому, бо чужий вождь обезголовив непокірних, він має армію вірних солдат. А рідний вождь – людина, знаєте, слаба, ніхто його не слухає і тому він найблагородніші свої задуми не може впровадити в життя.

28. Що вчить людину неволя? Неволя – це школа, яка вчить людину піснями і віршами оплакувати долю і нарікати, що вона гіркая і по-жебрацькому просити співчуття, щоб на душі було легше. Неволя впливає на властивості нейронів мозку, прививає комплекс меншої вартости.

Неволя спотворює ті благородні дари, якими Мати-Природа обдарувала людину – творче мислення і творче діяння. Неволя вчить людину бути жебраком. "Нас лихі люди покорили і тримають в неволі, світе, співчувай нам! Боже, визволяй нас, єдність нам подай! Ми добрі християни, аж два обряди маємо – грецький і латинський".

"Ми дуже любимо наш рідний край. Шість мільйонів нас вмерло з голоду. Жалости ворог до нас не має, гинемо, як мухи на морозі, по тюрмах".

Невольові, сварливі й роз"єднані люди викликають до себе відразу у світі вольових: вольові люди, чуючи жебрацькі молитви духом зубожілих людей, кажуть: "Вибачте, вас п"ятдесят мільйонів і ви в неволі? Щось з вами не гаразд. Сьогодні народи одержимі боротьбою за джерела життя (за хліб і воду). Малі люди мало придатні для волі-вони не володіють собою. Ви хизуєтеся своєю парафіяльною християнською смиренністю, рабською побожністю. Ваш моральний товар на світовому ринку Мудрости, Сили і Слави викликає мовчазну погорду. Ви не вмієте самі себе цілеспрямовувати, організовувати, дисциплінувати. Ви не вмієте самопоневолювати набуті в рабстві навики".

29. Дорогі Побратими і Посестри! Самопоневолення – аристократична філософія волі. Її ми втратили... Без неї ми не можемо бути повновартісними людьми. Слово "самопоневолення" асоціюється зі словом "неволя" і тому створює в людей невольових почуття переляканости, о, власне тому, що слово "самопоневолення" асоціюється зі словом "неволя" воно мудру людину мобілізовує. Воно стає її щитом, щоденно їй підказує поневолювати свої рабські вади, вчить її не забувати оріянського прислів"я "дай серцю волю – заведе в неволю".

(продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ

В Бріджпорті (Каннектикат) 28 – 29 квітня відбулося П"яте Засідання Ради Керманичів ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. Утверджено ряд важливих постанов, про які буде повідомлено в "Самобутній Україні" та в сцеціяльному Зверненні до Правлінь Станиць. Є всі дані твердити, що недалеке майбутнє принесе всім нам великі творчі (організаційні й духовні Успіхи) на честь і славу України.

Володар МОГИЛИН,
Керманич Оргвіддiлу Головного Столу
ОСІДУ РУНВІРИ.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Вісті Головного Столу
Об"єднання Синів і Дочок України
Рідної Української Національної Віри

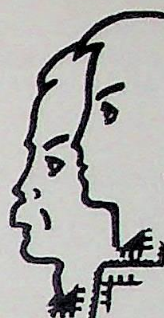

"Встала Правда у жилах
Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря").

"Дажбожий Внук – значить
Народ Український",
М.Грушевський.

№ 79 ЛИПЕНЬ

10.973 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання сьомий.
Річна передплата 3.50 дол.

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg, Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA.

адреси наших представництв:

Box 71371, Arco Plaza Station,
Los Angeles, Calif. 90071, USA.

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, 151, Quebec, Canada.

Box 745, P.O. Fonthill, Ont.
Los 1E0, Canada,

P.O. Box 121, Baulkham Hills,
NSW, 2153, Australia

СОВІСТЬ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ

प्रेता जयता नरेन्द्रो वः शर्म यच्छतु ।
उग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथाऽसथ ॥

Риг Веди.

"Ідіть відважно і переможньо,Ви богатирі!
Дажбог охороняє і любить Вас!
Хоробрість – зброя Ваша, і тому Ви
Завжди лишитеся неушкоджені"
(Переклад Лева Силенка)

Де родилися і якими шляхами ходили перші цивілізовані люди плянети Земля. І якою мовою вони говорили? Чи є можливість сьогодні взяти у руки словник Іхньої мови, мови,яка є матір"ю мов народів Европи, Індії, і яка стоїть в основі релігійної термінології зороастріянізму, буддизму, юдаїзму, християнізму, магаметанізму?

2.Що тепер говорить археологія про перших цивілізованих людей? Історик Волф Шнайдер у книзі "Вавилон є всюди" виданій. в 1960 році пише, що "сумеріяни – перші цивілізовані люди на землі, вони створили культуру міського життя, письмо, торговельні відносини, і цим завоювали світ". Завойовники світу (вірніше – будителі розуму й душі світу людського), світ завоювавши, перестали жити земним життям? На пам"ять вони лишили людству таємничі руїни міст своїх на долинах Тигру і Евфрату, Лишили вони свої чарівні бібліотеки, святині. Лишили вони свої могили,якісьогодні під пекучим сонцем Евфрату оглядаю з священним трепетом у душі.

3.Славний сумеролог Самуел Нояг Крамер – талановитий жид народжений в Україні. Він юнаком виїхав на Захід, маючи прізвище Крамар. Його книги перекладені майже на всі відомі мови світу. Самуел Крамер у передмовах своїх славних книг зазначує, що головна мета його праці,як сумеролога – зарепрезентувати перед світом "наґраційнішу, і найвеличнішу цивілізацію людства,яка зветься сумеріянською".

4.У книзі "Із Таблиць Сумерії" Самуел Крамер звеличує свою копітку працю такими розділами – Виховання – Перші школи. Шкільні дні. Міжнародні справи – Перша війна нервів. Уряд – Перший двопалатний конгрес. Громадська війна в Сумерії – Перший історик. Соціяльна реформа – Перша справа податкового зменшення. Збірник законів – "Перший Мойсей". Правосуддя – Перша законна передумова. Медицина – Перше лікознавство. Аґрарна культура – Перші проби трипільської сівозміни. Філософія – Перше світознавство. Етика – Перші ідеали моралі. Страждання і Підкорення – перша "праця". Мудрість – Перші прислів"я і притчі. Логіка – Перші літературні дебати. Рай – Перша біблійна паралельність. Потоп – Перший "Ной". Перше оповідання про "воскресіння". Вбивство дракона – Перший "святий Ґеорґій". Повість Гельґамеша – перша справа літературного "запозичення". Епічна література – Перша людська героїчна епоха. Королівське весілля – перша "любовна пісня". Перший бібліотекарський каталог. Світовий мир і гармонійність – Перша людська золота епоха.

5. Історики однозгідно стверджують, що сумеріяни – перші люди організованого життя, першонатхненники, перші архітектори синтетично – аналітичного мислення, перші творці краси душі людської. Сьогодні не має на світі такої культурної людини, яка б з почуттям захоплення не говорила про чарівних людей (сумеріян).

6. "Сумеріяни – перші цивілізовані люди на землі" прийшли на родючі долини Тигру і Евфрату 5300 років тому. Вони були організованими і працьовитими людьми. Вони перетворили Межиріччя (Месопотамію) в Еден (в рай на землі, про який пишуть автори "П"ятикнижжя Мойсе́я" – натхненні рабіни Езикіел і Ездра. "Ріка виходить з Едену на поливання саду. ... А четверта ріка, це Евфрат", (I кн. Мойсея, гл.2. 8–14). Сумеріяни для поливання садів на побережжі Евфрату і Тигру мали іригаційні канали.

8. Слово "еден" (назва юдейського і християнського раю) бібліологи вважали аккадським. Доктор Ведель у "Сумеро – Арійському словнику" довів, що слово "едін" (еден) в санскриті і в сумеріян означає "діл" (долина). Вважаю, що семіти (аккади) слово "едін" позичили в сумеріян. Від аккадів "едін" перейшло до юдеїв – "і посадив Бог сад в Едені, на сході та й посадив там чоловіка, що створив", (I кн. Мойсея, гл.2, вірш 8).

Справді, сумеріянське слово "едін", яке сумерологи тепер прочитали і встійнили, що воно означає "діл" (долина), в "Біблії" репрезентує те місце, де юдейський творець світу Єгова створив Адама і Еву. Ненауковцям дозволено слово "едін" (еден) пояснювати, керуючись релігійними переконаннями. У "Святій Біблії" виданій у Клівленді (США) Великим Світлом Масонерії слово "еден" значить "приємність". В українців, які прийняли віру від греків, слово "еден" означає рай створений Єговою.

9. Історик Константин Ірвін у книзі "Справедливі Боги і Кам"яні Лиця" пише "тим часом ідемо назад до днів стародавньої Сумерії в нижню Евфратську долину, де жили не семіти, а сумеріяни, цивілізація яких у ті часи була позаконкуренційна, сумеріяни в цьому можуть домінувати із найбільш старинним Єгиптом. Сумеріянська культура можливо найстаріша на землі, вона дивно чудова! Вона багата, рясна культура, вона викликала силу досі неперевершену в історії людства та семіти прийшли і заволоділи цією країною і цією культурою".

Сумеріяни – мирні хлібороби, творці музики і пісень, людської лагідности і правдомовности. Семіти (аккади –Північна Месопотамія, халдеї –Південна Месопотамія, ґутті – узгір"я Заґрос) – кочовики, мисливці, пастухи кіз і овець.

10. У школах Азії, Европи, Америки та інших частинах Землі молоді покоління навчаються, що сумеріяни були першими у світі астрономами, математиками, філософами, законодавцями, інженерами, агрономами, лікарями, мистцями, ювелірами, творцями доцільних культових обрядів, законів моралі і натхненних понять про Бога.

Сумеріяни перші поділили рік на 12 місяців, добу – на 24 години, коло – на 360 градусів. Вони перші відкрили закономірність сонячного і місячного затемнення. Вони започаткували основу рахунків і ваги. Вони поділили рік на 354 дні.

11. Аккади, Халдеї, Ґутті і Негри, які жили над берегами Тигру і Евфрату спостерегли, що прибулі з півночі люди (сумеріяни) світлоокі, білошкірі, незрозумілі мовою, Їхнє військо їде на конях і возах. Їхні коні (жителі степів Північного Чорномор"я) не можуть витримати евфратської спеки і гинуть.

Доктор Роберт Ґельман Боне у книзі "Стародавня Історія" виданій в 1961 році в розділі "Месопотамські міста і держави" твердить, що "Сумеріяни в Месопотамію прибули з півночі". Сумеріяни не могли в Месопотамію прибути з якогось острова, з боліт, з лісів Фінляндії, з Альп, з гарячих долин Ґанґесу. Чому? Тому, що вони були дітьми родючого чорнозему, на якому жили табуни диких коней і де міг котитися віз, де росли дикі коноплі, різні зернові трави, які вони (сумеріяни і їхні предки) вміли вирощувати.

12. Сер Персі Сікес у четвертому виданні "Історії Персії" (виданому в Лондоні) зазначує, що сумеріяни прибули на межиріччя Тигру і Евфрату "з побережжя Каспію". Вони сюди прибули на конях і возах.

Підтримуючи Р. В. Гатчісона ("Праісторичний Крит", Кембриджський університет, 1962 рік), пише археолог О.Р. Ґюрні у книзі "Гіттіти" виданій в 1964 році в Оксфорді, що "Сумеріяни володіли двома типами возів, один з двома, а другий – з чотирма колесами. Колеса були міцні, вози були тяжкі".

Археологи Ґ. Кларк і С. Піґґот у книзі "Праісторичні Суспільства" виданій в Лондоні в 1965 році пишуть, що "Вози та колесниці відомі в протолітературі і в ранніх селищах Сумеріян, та відомі були вози вже в третьому тисячолітті до нашої ери в Україні".

13. Вози двоколісні і чотириколісні вперше були побудовані там, де вперше були присвоєні коні. Десять літ я голосив вість, що вперше були присвоєні коні в степах Оріяни (України). Я голосив це в ім"я совісти історичної науки, а не расових, національних чи релігійних (часами засліплених) почувань гордости чи винятковости.

Сьогодні в мене на столі лежать часописи "Ню Йорк Таймс" (за 19 січня, 73 року) і "Монтреаль Стар" (за 6 лютого, 73 року). На сторінках цих часописів поміщена мапа Евразії і стаття Вальтера Суллівана.

Вальтер Сулліван повідомляє, що "коні вперше були присвоені в степах України понад 4350 років перед Христом". Таке наукове відкриття злій-

снили на основі найновіших археолочічних даних доктор Райнер Берґер і Райнер Проч (Каліфорнійський університет, Лос Анжелос). На мапі зга-дані часописи подали села України Усатово, Дереївка, Євмінка. Археологічні експедиції в розкопках біля цих сел знайшли кості коней, упряж, знайшли колеса.

14. Сумеріяни і їхні одноплемінники (гіттіти, гиксоси), прибувши з півночі на південь (на Б л и з ь к и й с х і д), дотримувалися своїх предківських обрядів життя. Їхні могили тепер знайдені в Сумерії, Сирії, Турції, Палестині. Їхні могили, як книги, розповідають історикам -хто були ті, що в тих могилах лежать.

Наприклад, археолог Ізраеля Еммануел Анаті у книзі "Палестина перед жидами" пише, що "Поховання мертвих з кіньми і возами, почитання і поминання їх, і репрезентація їх – типічно Індо – Европейський звичай і гиксоси також цей звичай мали на території Палестини, Сирії та інших землях Малої Азії".

В могилах сумеріян і їхніх одноплеменників (гіттітів –гиксосів) знайдені керамічні вироби із спіральним декоруванням – де воно, те спіральне декорування почалося? "В Південній Росії, в основному, між Дніпром і Дунаєм, спіральне декорування почалося в третьому тисячолітті до нашої ери",– пише Еммануел Анаті в книзі "Палестина перед жидами". Керамічні вироби із спіральним декоруванням знайдені Еммануелем Анаті в Ізраелі (в могилах гиксосів) сьогодні перебувають в історичному музею Тел Авів.

15. Професор Археології (Кембриджський університет, Англія) Ґрегем Кларк і професор праісторичної археології (Единбурський університет, Англія) Стюарт Піґґот у книзі "Праісторичні Суспільства" виданій в 1965 році в Лондоні, повідомляють, що 5500 років тому Середній і Близький Схід (Індію, Іран, Пакістан, Месопотамію, Палестину та їхні сусідні землі) був колонізований племенами, які, як автохтони, жили у багатих степах між Карпатами і Кавказом.

В цій книзі Кларк і Піґґот утверджують таку нову наукову істину: "Коли ми вертаємося тепер до важливіших областей початкового раннього хліборобського поселення, ми знаходимо існування більших зв"язків з Трипіллям (Україною), ніж із Стародавнім Сходом", тобто, з Месопотамією. Вони вважають, що жителі Оріяни (Пра-України) започаткували історію аґрарної культури ще перед приходом сумеріян до Месопотамії.

16. Сумеріяни в Месопотамії побудували великі міста. Але перші століття, тобто, "перед будовою міст сумеріяни жили в хатинах –ліплянках із глини і гною, вони плели з пруття стіни і обмазували їх глиною",– пише Л. Спраґвей у книзі "Стародавні інженери" виданій в Лондоні в 1963 році. Сумеріяни будували в Месопотамії "хатини-ліплянки з глини і гною", отримавши цей досвід будування від родичів своїх (трипільців).

Сумеріяни, вивчивши "примхи" Тигру і Евфрату, творили штучні земляні насипи і на їх будували міста. Назви їхніх міст тепер широко за-репрезентовані на мапах Стародавнього світу, наприклад, міста –Ур, Кіш, Ума, Кута. Кожне місто жило, як окрема держава, мало своїх ковалів, золотарів, архітектів, гончарів, ткачів, зброярів, мельників, учителів, духовних провідників.

17. У санскриті слово "кіш" ("кшая") означає "постій", "таборування", "груповий перехід", а "кшаведа" – "кошові відомості", розпорядження. Людина, яка очолювала "кіш" звалася "кші", тобто, "кошовий", "командир". Зі слова "кіш" постало слово "кшатрия", кшатрия – військовий провідник. В Індії військова каста зветься "кшатрия". Запорожські козаки біля Дніпра мали "коші", На чолі коша стояв кошовий отаман. В Сумерії місто Кіш, в Україні – Запорожський кіш, в далині Пуджабе (Північна Індія), куди п"ять тисяч років тому прибули оріяни, було створене славне місто Кіш.

Очевидно, що слово "кіш" можна знайти у старинних мовах семітських, але воно має в їх інше значення, наприклад, у старо гебрейському словнику слово "кіш" означає "поклін", між іншим, отець царя Саула мав ім"я Кіш, що означає "Поклоняючий".

18. Слово "кута", "кут" в сьогоднішній українській мові і в санскриті має одне значення. Наприклад, санскритське слово "кут" ("кута") відповідає англійському "пік" (пеак), тобто, пік, (гостряк). Оріяни слово "кут" також вживали в значенні "куток" (житлова місцевість, житло, відгострена частина плуга, вершина гори).

Старі русичі (українці) не казали "риба", а "урба", або "урга". Санскритське слово "вар" означає "вода" (вар, напій, узвар, сік, ріка), "вар" також вимовляється, як "уар", "ур" у значенні "вода", "океан".

Самуел Н. Крамер у творі "Історія починається в Сумерії" виданій в 1959 році зазначує, що сумеріянське слово "га" означає "риба". В "Санскритсько – Англійському словнику" (нове видання Сер Монєра Монєра Вільямса) зазначено, що крім слів "вар" і "сік" також слово "га" в санскриті означає "вода". В Сіва Пурана (Індія) словом Ур (Урі) названа ріка, В "Риґ Ведах" слово "уру" значить –урочистість, урожайність, широчінь.

Сумерологи (і в тому числі найвизначніший між ними Самуел Крамер) у книзі "З таблиць Сумерії") вважають, що сумеріянське слово "умм" відповідає анлійському слові "смарт". В "Риґ Ведах" слово "ума" означає "друг", "приятель", "мудрець", "умник". В лексикографії (Аматрасінга, Гемачандра) слово "ума" вживається в значенні – "місто", "селище". Рабінтранат Таґор пише, що "Великий Бог Вішну говорив до мене так, як Ума".

Коли сумерологи устійнили, що сумерійське слово "умм" відповідає англійському – "смарт" я додом – і українському – "ум".

У "Ведах" читаємо, що оріяни, прийшовши до Індії (в долину Пуджабе) побудували місто Ума. Справа, очевидно, не у слові, а в тому, який воно має зміст. Слово "ума", наприклад, у японців означає "кінь", в сумеріян–оріянів–українців воно має тотожній зміст.

20. Сумеролог Нояг Крамер у книзі " З Таблиць Сумерії" виданій Пенсильванським університетом (США) пише, шо "Голова сумеріянської школи звався Ума, що значить – експерт, професор". Ума був у школі також званий "татесом" (татом). Учні звалися "синами школи". Учні в школі перебували так довго, поки вони ставали тілесно і духовно зрілими людьми. Закінчивши школу, вони вміли ковалювати, шити одяг, робити вози, упряж, доглядати худобу, обробляти поле, передбачати погоду, молоти зерно, виховувати дітей, розуміти дружину свою, обороняти рідне городище від чужинців (аккадів, халдеїв, ґуттів).

21. У "Біблії" написано, що правнук Нояга Нимрод був царем і "царювання його розпростерлось на Бабилон і Ерех, і Аккад, і Кальне у Синеар землі", (1 кн. Мойсея, гл. 10, 10). Старі юдеї Сумерію звали "Синеар".

Джан Л. Мек Кензі у "Словникові Біблії" виданому в 1965 році в Мілвокі (США) пише, що в "Біблії" згадане місто "Ерех" (або, як гебрейці кажуть "ерек") "має назву, значення якої не відоме". В "Біблії" чимало слів сумеріянських, але тому шо вони вимовлені по–юдейському, їх тяжко пізнати і їхнє значення правильно визнати. Сумеріянське городище Урук, руїни якого лежать триста кілометрів на південь від Багдаду, в "Біблії" назване Ерех (Ерек).

Я був в Іраку в місті Варка, яке розташоване на березі Гілли (бурхливій притоці Евфрату). Історик М.Е. Л. Маллован у книзі "Рання Месопотамія і Іран" виданій в Ню Йорку в 1965 році пише, що сучасне місто Варка – це сумеріянське городище Урук. Слово "урук" особливо цікаве. На чолі міста Кіш стояв могутній володар Уру–ка–ґін (Урукадин).

22. Вважаю, шо слово Урукадин (ім"я володаря) складається з трьох сумеріянських слів – "уру" (ору); в санскриті слово "уру" означає "орана земля", "широка земля". Слово "ка" сумеріянське (санскритське і українське) означає "яка", "який", Слово "дине" у санскриті означає "ділити", "розділювач", Отже – Уру-ка-дин -розділювач ораної землі, або – той, хто орану землю розділює.

На чолі кожного сумеріянського селища стояв старшина, якого сумеріяни звали "татес", або "патес" в значенні –тато, опікун, кормилець. В епоху творення раннього санскриту (десь 20, 15 тисяч років тому) наші далекі предки слова "я", "тя" і "жя" вживали в значенні "їжа" (їда). А також вони звали ту людину, яка приносила "я", "яя", або "тятя"", З "тятя" постало слово "тато". Слово "па" вони вживали в значенні "пиття" (вода, напиток). А також людину, яка знаходила джерело пиття чи приносила пиття, звали "пата", або "папа".

Від санскритського слова "тата", яке рівнозначне українському "тато", постало німецьке "фатер", англійське –"фадер", датське –"вадер", французьке – "пере", іспанське – "падро", перське –"підер", тохарійське – "пакар", вельське – "тед", латинське –"патер".

Народи, мова яких не походить із санскритського корення, мають свої самобутні означення "тата", Наприклад, по–японському "тата" – "чічі", по–китайському – "чіар".

23. У бібліотеці сумеріянської святині Бога Ен Лиля (Ін Ліля) археологи знайшли 23 тисячі таблиць (сумеріянських клинописів), В бібліотеках інших святинь Сумерії –дві тисячі, вісім тисяч, двадцять тисяч. Оглядаючи ці бібліотеки, я був зачарований вольовістю (терпеливою наполегливістю) і священнодійством їхніх творців.

Ґеорґ Бертін видав у Лондоні "Скорочену граматику мови клинописних текстів" (сумеро – акадську граматику), в якій прийшов до висновку, що сумеріянське слово "лю", яке особливо часто стрічається на клинописах, в англійській мові означає "мен".

Самуел Крамер в книзі "Історія Починається в Сумерії", оповідаючи про оригінальність і розвиток клинописного письма, твердить, що "сумеріянське слово "лю" репрезентує англійське "мен".

Сумеріяни у своїх святинях мали напис "ЛЮ ЛЮ РА". Сумерологи устійнили, що ці слова означають "Людина з Людиною Разом", Сумеріянське "ра" значить "разом".

Ґюстон Сміт у книзі "Релігії Людини" вважає, що слово "лел"– це в сумеріян "богиня вірности", "приємности". В санскриті слово "лел" (лю) означає "вірність", "приємність", "любов", "чарівність". Воно просто означає характер доброї людини.

Санскритське слово "дана" означає те, що й в українській мові – "дана" (д а в а т и). "Людана" (особа, що проявляє вірність, любов дає) – так постало слово "людина", В нашому народі є поширений вислів "будь людиною" (тобто, будь доброю особою). "Будьте люди, бо лихо вам буде", – пише Тарас Шевченко.

Самуел Н. Крамер у книзі "Сумеріяни" виданій в 1964 році Чикаґським університетом пише, що "Лелі – так звали сумеріяни музичний інструмент". Музичний інструмент "Лелі" був знайдений археологами в руїнах міста Ур, В музеї Ірак в Багдаді я з особливою цікавістю оглядав його

(продовження на стор. 532)

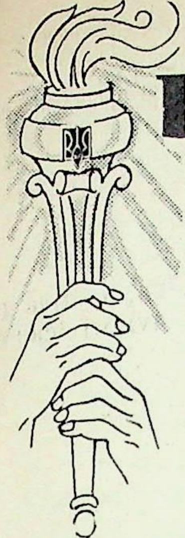

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ Рідної Української Національної Віри

(Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ)

М. ЧУМАЧЕНКО – 60, М. МАРКІВ – 60, Петро КОСТУР – 25, ВЕДАНТА КУЛЕВИЧ –5, СВЯТОСЛАВ АРСІЄНКО – 60, БОГОЛЮБ СВИРИДЕНКО – 60,

РОМАН ФЕНЬКО – 30, ІВАН КОВЕРНИЙ – 30, МИРОСЛАВ ЛИСЕНКО – 30, МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ – 30, А. СКЛЯРЕНКО —60, М. ОРЛІВ – 30, БОГДАН (ІВАН) ЦАПАР – 60, ПЕТРО ЦАПАР – 25, Н. ПЕТРОЧУК – 30.

(продовження буде)

"СОВІСТЬ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ" - ДЛЯ МОЛОДІ!

Дорогий Докторе Богдане Запутович (Достойний Раднику Головного Столу ОСІДУ Рідної Української Національної Віри)!

Існує часто повторювана думка, що молодь – наше МАЙБУТНЄ. Наше майбутнє (наша допитлива й неспокійна молодь) сьогодні не погоджується, щоб історію України редагували ті "патріоти" України, які служать Москві, Ватиканові, Грецькій ортодоксії, Доллярові. Такі "патріоти" всюди, де тільки можуть, рідну правду принижують, спотворюють її, щоб чужу славити і за це мати на грудях "орден москаля Леніна" чи в руках тримати позолочену гирлигу пастуха (жезл греко–латинського наглядача, тобто, єпископа).

Часописи пишуть, що катедра Українознавства при Гарвардському університеті тепер очолена неукраїнцями, які за українські гроші, по–московському інтерпретують історію Україну.

Ні! Ми не будемо просити вчених чужинців, щоб вони нам нашу історію показували не по–нашому. Нарис "Совість Історичної Науки" перекладений на англійську мову підніме національну температуру Української Молоді, витворить оправдані горді національні по-

ДОКТОР БОГДАН ЗАПУТОВИЧ (Онтаріо, Канада) вважає, що нарис з праісторії України "Совість Історичної Науки" треба перекласти на англійську мову, видати і подарити тій Українській Молоді, якій родичі не дали рідного виховання і вона, не розуміючи мови матері своєї, не розуміє сама себе. Вона відійшла від Українського Народу і не чується щасливо між чужими людьми. Вона в душі підсвідомо просить порятунку.

"Совість Історичної Науки" треба дати також свідомій Українській Студіюючій Молоді, щоб вона мала свій науковий рідний пашпорт в світі. Доктор Богдан Запутович готовий фінансово допомогти, щоб "Совість Історичної Науки" вийшла в широкий світ окремою книжкою.

чування. "Совість Історичної Науки" обґрунтована найновішими твердженнями визначних істориків Англії, Індії, Ірану, Месопотамії, Німеччини.

Докторе Богдане Запутович, Ви дасте для Молоді Української нетлінний дар дороговказний, фінансово допомагаючи, щоб "Совість Історичної Науки" вийшла у світ широкий!

Одночасно всіх родичів, які мають дітей шкільного і студентського віку, повідомляю, що в квітні місяці на 5 Засіданні Ради Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ обговорено, щоб літом 74 року була Літня Школа Рідної Науки і Правильного Відпочинку, про шо всіхВас будемо в Обіжниках ширше інформувати.

БОГОЛЮБ СВИРИДЕНКО,

Керманич Відділу Молоді ОСІДУ РУНВІРИ.

(початок на сторінці 530).
тому, що він оздоблений геометричною орнаментикою, яка сьогодні поширена в Україні (особливо в Гуцулії) і репрезентує в Київському історичному музеї культуру Мізині.

Наслідуючи сумеріянський музичний інструмент "Лелі", єгиптяни і греки створили арфу. В оріян єднання танцю, пісні і музики зветься "лі" (ля), В санскриті "ліла" –гра, чарівність, (розвага, а "ліла дева" –кохана діва, принцеса. В гіндуїзмі "сад богів" (рай Бога Індри) зветься "ліла" В "Магабгараті" "лал" значить "лялька","любов", в німців – лібе, в англійців – лав. "Лала"– ім"я принцеси в Індії, "лаліта" – особливо чарівна дівчина.

Східні семіти вимовили сумеріянські слова "Ін Лил",як "Бе Ел": така вимова їм була для їхньої мови зручніша. Згодом вони з "Бе Ела"створили "Ба Ала" чи "Баала" (Ваала) в значенні"володар","пан" (по-грецькому –"кіріус", по – латинському – "домінус").

Вільямс Шмідт у "Лекціях про Семітську релігію" виданих Кембриджським університетом 1927 році зазначує, що "Характер почитання Ваала хліборобськими семітами запозичений з ранньої віри від хліборобських оріян", Очевидно,він тут має на увазі сумеріян і їхніх кровних братів трипільців (оріян) і їхнього Бога Ін–Лил та семітів (стародавніх фінікійців), які від сумеріян запозичили не тільки ім"я для свого Бога "Ел" а й хліборобські релігійні обряди , про що я широко оповідаю в праці "Дажбожий Внук Воскрес!"

Семіти слово "Ба Ал" (Бе Ел) також вживали в значенні "господар", "майстер", "господь". В староюдеїв слово "Ел" поширене в значенні "Ветхий днями", " Я є","Той, що є", В їх Ел став Богом неба, землі, датилем дошу.

У словнику "Марґунім Талмуд Беб–Ел , Єрушалмі та Мідраші" виданому в 1903 році зазначено, що "Ел Ул'в юдеїв означений шостий місяць,Місяць Ел Ул має 29 днів (він знаходиться між 7 серпнем і 2 жовтнем).

Від "Ел" постали слова "Ілі" і "Елої". "Ілі, Ілі, лама саватані", (Лука,гл.15, 34), "Елої, Елої, лама саватані", (Марко,гл.15, 34). Сиро -Халдеї вимовили "лел" (ліл),як."елой", Сирійський Бог із Рас Шамра звався Ел, Сиріяни зображали цього Ела на пишному кріслі у вигляді людини з баранячими рогами на голові – роги мали б символізувати силу провідника стада.

В "Новій Католицькій Енцикльопедії" виданій в 1967 році Католицьким університетом Америки в п"ятому томі пояснюється, що "Ел (Бог) , сингулярний (єдиний) іменник, Ел є найстаріше відоме ім"я для бога, воно вжите в різних формах найбільше майже всіми семітськими народами, як власне ім"я для Бога. В англійському тлумаченні Ел прийнято пояснювати в значенні "Бог".

На сторінці 287 в цьому ж п"ятому томі пояснюється, що слово "Елогим, божественне ім"я найбільш часто вживане в Старому Заповіті, це форма множини Елога","Елогим не був особливим гебрейським ім"ям Бога", " є докази, що ім"я Елогим було у Фінікії далеко перед тим,як його почали вживати ізраельтяни".

Отже, слово "Ел" означає "Бог", а слово "Елогим" означає "Боги". Відомий лютеранський письменник –пастор Г. Б. Віттер, творячи словник – пояснення біблійних термінів, помітив що у старих гебрейських оригіналах "Старого Заповіту" гебреї звуть Бога двома іменами Елогим, а в інших розділах – Ягве. Чому? Тому, що,як устійнює французький бібліолог Жан Астрюк, "П"ятикнижжя Мойсея" були писані різними рабінами. Якщо українець читає в "Біблії" такі слова "І Господь Бог Елогим сказав", то він повинен знати, що все це в точному перекладі на мову українську означає "І Господь Бог Боги сказав".

В західніх семітів, наприклад, в ханаанських писаннях, зазначено, що "Ела чути з неба". В "Біблії" (Перша кн. Мойсея, гл.32) читаємо:"І каже той:Пусти мене, бо вже день зоріє. Яков же каже: Не пущу, мусиш благословити мене. Рече ж йому:Як на ім"я тебе? Він же каже :Яків. І рече йому: Від тепер буде тобі ім"я не Яків, а ІзраЕл", далі в цій главі зазначено:"Бачив бо я Бога лицем до лиця".

Професор семітських мов Дж. Еді у словникові "Святої Біблії" пояснює, що слово "Ізра Ел" в сумлінному перекладі означає "Узр Ела" (Узрив Ела), тобто,як пише Біблія "узрив Бога лицем до лиця".

Професор Дж. Еді має на увазі санскритське слово "зра" ("зраті"), що в українській мові означає "зрити" (зір). Дієслово "зра" в санскриті також вживається в значенні "варити їжу", (жарити), Є, в нашій мові слово "зріти" (в червні ягоди починають зріти) і в значенні "бачити" – " я зрів слабість там, де другі підлість зрять",– пише Іван Франко.

Знаємо ми, що наш Володар Святослав Перший вживав слово "зри" в значенні "зір", у військовій тактиці гіттітів звучали слова "зрі,іті",(з обачністю, вперед).

(продовження в наступному числі)

****

Дорогі Передплатники!

Починаємо друкувати особливо важливу працю з праісторії України. Я щиро прошу кожного з Вас, зробіть, коли маєте можливість, мені особисту приємність – передплатіть своєму знайомому, приятелеві, сусідові "Самобутню Україну", щоб могла щомісяця й до їх приходити "Совість Історичної Науки", хочеться, щоб якнайбільше українських людей знали правдиву величну історію свого "Я".

Кожному, хто відгукнеться на це моє прохання, пришлю вислів особистої благодарності.

Лев Силенко–учитель рунвіри,керманич осіду.

ЛАДА СВЯТОСЛАВСЬКА,

студентка Манітобського Університету, Канада.

(Починаємо друкувати доповідь панни Лади Святославської, яку Вона виголосила на Першому З"їзді ОСІДУ Рідної Української Національної Віри).

МИ – ВАШЕ МАЙБУТНЄ

Дорогий наш Учителю Силенко, Дорогий Перший З"ізде ОСІДУ Рідної Української Національної Віри! Мені припала честь мати слово. Хочу мою промову сьогодні почати такими словами – Українська Молоде? Чи це правда, що ти перебуваєш всюди і ніде?

Ти живеш під пекучим сонцем Бразилії, Парагваю, Австралії. Нової Зеляндії, Кавказу. Ти живеш на далекій і холодній півночі Канади, Сибіру, Московитії. І ти на рідній Україні томишся в московському колхозному рабстві. Тебе за твоє рідне слово, за твою святу любов до народу мордують московські кати по тюрмах і таборах смерти.

Ти вчишся в комуністичних університетах Московитії, щоб любити ката України Леніна. Ти вчишся в католицьких університетах, щоб любити папу римського. Та в усіх чужих університетах (навіть у тих, що є тепер є в Україні), Українська Молоде тебе вчать чужої мудрости, чужої релігії, вчать тебе по–чожому читати історію України, щоб ти не знала хто ти є і не вміла сама творити свою долю на Рідній Землі.

А хто ж? Хто ж витре сльози з очей України, коли вона забута – покинута своїми синами і дочками мучитиметься в ярмі неволі? Хто Їй бідній, ок–раденій, приниженій добре рідне слово скаже? Хто Їй води подасть, коли вона страждатиме від спраги? Адже, як пише Тарас Шевченко, "гірше ката свої люди Її розпинають"! Де ж Її вірнії діти ? Де вони? Що з ними сталося? Вони живуть під чужими іменами, моляться біля чужих вівтарів, служать чужим богам, щоб сито жити, мати вигоди, поплатні посади.?

Але час прийшов! Великий і довгожданий час ! Прийшов до народу Учитель Лев Силенко і сказав всім нам:"Будьмо Українцями по–походженню і по–вірі ! Вірмо самі собі, пізнаймо самі себе, відчуймо самі себе. Єднаймося самі з собою. Лишаймо чужі релігії, бо чужа релігія, то чужа мати, а Рідна Українська Національна Віра – то Рідна Мати. Не забуваймо, що Україна – то колиска народів Білої раси, що Українці – аристократи світу, українці дали всім білим людям перші основи мови, культури , цивілізації".

І не вся молодь. Бо не до всіх ще прийшли слова Учителя Силенка. Але та молодь, яка Його науку відчула, ніби стала відважнішою. Ніби їй світ став ширшим. Значить – це диво духовного оновлення!

(продовження в наступному числі).

ЛИСТ ДО СИДОРА КРАВЦЯ.

(поміщуемо скорочено)

Пане Сидоре Кравець–редакторе газети "Наша Батьківщина". Я є довголітнім передплатником Вашим. Сподіваюся, що Ви помістите мою думку відносно статті поміщеної у Вашій газеті за жовтень – грудень 72 року під назвою "Одна Подія – Дві Опінії" про Перший З"їзд ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. Дві статті Ви помістили, зазначивши "друкуємо без коментарів".

Одну Статтю написав і підписав проф. Володар (Петро) Могилин, в ній інформується про відбуття З"їзду ОСІДУ РУНВіри, подані правдиві імена і прізвища майже двадцятьох осіб вибраних З"їздом до керівних органів , навіть подані міста їхнього мешкання, все ясно і чесно. І це на Вашу думку "Одна Опінія".

На З"їзді нашому було 76 учасників. Справа в тому, що ми ще молода духовна організація, ми всі один одного особисто знаємо і на З"їзді були тільки делегати від Станиць ОСІДУ РУНВІРИ і гості щиро запрошені , отже, З"їзд, як всі учасники З"їзду знають, відбувся врочисто, всі вільно (без обмежень в часі) висловлювали свої думки, поради, побажання, спільним голосуванням утверджували закони, постанови і вибірали достойних Побратимів і Посестер до Керівних Органів ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

Та Ви пане Сидоре Кравець надрукували "другу опінію" "без коментарів", і цим Ви продемонстрували, що Ви нечесна людина, нечесна тому, що Ви на смітнику підібрали анонімку і її надрукували, не знаючи ні ім"я, ні прізвища, ні адреси автора анонімки. В анонімці десятки видуманих наклепів на дівчів ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. Автор анонімки написав, що він "учасник З"їзду рунвістів". Стверджую, що автор анонімки учасником З"їзду не був, бо сама його писанина про це свідчить, адже, він пише про те, чого на З"їзді не було і що обурило всіх 76 учасників Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

А тепер вявіть таку картину: до редакції "Самобутньої України" прийшла анонімка , в якій написано, що "Сидір Кравець – агент МВД, я був у його редакції і застав там представника советської амбасади." Ця анонімка підписана " Передплатник "Нашої Батьківщини, відкривач таємниць Сидора Кравця".

Не має в Західному світі найбруднішої бульварної газетки, яка б друкувала анонімку не знаючи ні ім"я, ні прізвища автора і в тій анонімці очернювала відомих людей. Пан Сидір Кравець доказав, що така газета є і зветься вона "Наша Батьківщина" – справді який це сором для українців. Коли ж п. Сидір Кравець проголосить, що він знає справжнєпрізвищеавтора анонімки, ми тоді автора анонімки і ред. С. Кравця притягнемо до відповідальности і правда наша ще більш буде величною!

Ми, визнавці Рідної Української Національної Віри, свято бережемо совість національну, Ми не можемо погодитися з анонімною християнською мораллю Вашою пане Сидоре Кравець!

БОГДАН (ІВАН) ЦАПАР, Голова Ревізійної Ради ОСІДУ Рідної Української Національної Віри .

Є ЗАГАЛЬНА ДУМКА, що українські партії і організації,які живлять свої партійні ідеології духом збанкротованої грецької ортодоксії, маячного здегенерованого ленінізму чи чорного комунізму (католицизму) – н и д і ю т ь, поколовшись на фракції,які самі себе знеславлюють і виснажують. Їхні старі члени відходять, нові – шукають нових шляхів боротьби за волю України.

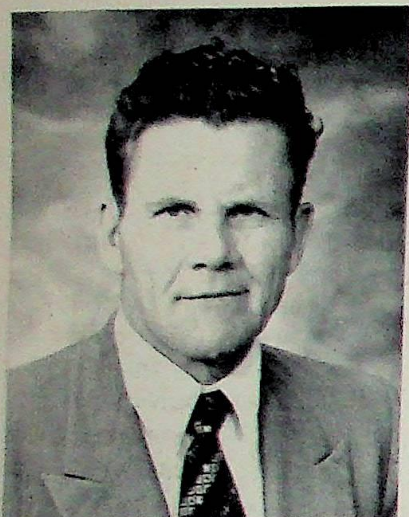

БОГДАН ВИШИНСЬКИЙ *Австралія.*

Рідна Сила (С и л а Рідної Української Національної Віри) діє стимулююче на почуття і розум Українця.

Нові й нові люди приходять в ряди Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

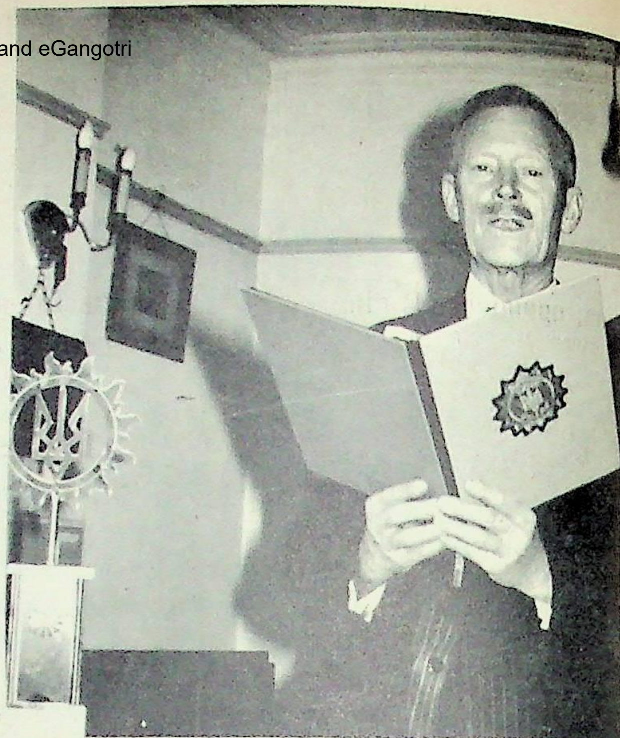

ЯРОСЛАВ СИМОНЕНКО

Англія

Вони живуть на різних материках,але Рідна Сила Їх родить братами, вливає в Їхні серця віру в с е б е, єднає Їхні мислі й почування. Вони всі інтуїтивно відчувають , що гряде давно ждана Українська Духовна Революція! Відійдуть Українці від культу принизливого чужопоклонства і стануть Достойними Людьми –Синами і Дочками Великої і Славної Матері–України.

Там, де не має віри Української, не має людини Української,яка б відчувала по–рідному сама себе і вміла бути сама собою, і мала свою рідну мудрість життя, волі, правди, моралі, любови.

****

МИРОЛЮБ БОБРІВНИК

США

Побратими Богдан (Андрій) Вишинський, Ярослав (Пилип) Симоненко, Миролюб (Тиміш) Бобрівник звільнили свої душі з павутиння чужовір"я і вернулися,як сини до Матері, до Рідної Української Національної Віри .

Тепер ніхто не має права Їхню особисту і національну гідність пригнічувати, Їм в очі кажучи :" Ти грецький православний. Ти од греків віру прийняв. Ти юніяте, приєднався до Ватикану, забудь про себе і поклоняйся смиренно римському папі". І жид тепер не відважиться Їм глумливо казати:" Ви ґої, ми вам Ісуса дали, щоб він був у Вас Богом, а в нас він звичайний жид".

"Мамо, мамо, чи це правда, мені соромно, ми українці, а віра в нас трохи грецька, трохи римська і трохи жидівська", – майже з плачем питає матір її десятилітня донечка і додає : в школі моєю доброю подругою є жидівка Магда, вона каже, що в жидів віра жидівська, а в українців віри української не має.

Ню Йорк, США.
****

Вже п"ятий рік працює для Рідної Української Національної Віри Достойний Побратим Мстислав (Іван) МІНЕНКО.

Він людина непохитного священного переконання.

Він вважає,що той Українець,який по звичці поклоняється богам чужим, має звички шкідливі.

Мстислав Міненко

Мстислав Міненко

відвідує українські родини, народній дім, парк, в якому збіраються українці, щоб обмінятися думками і новинами і всюди він ширить "Самобутню Україну". Звуть Його Проповідником РУНВіри і Він гордиться тим, що проповідує Рідну Віру, а не чужу. В пам"яті майбутніх поколінь вічно житимуть імена і творча праця перших сівачів Українського Духовного Відродження!

ОЛЕГ ХІМ"ЯК Іллінойс, США

ЧОМУ Я СТАВ РУНВІСТОМ?

(Починаємо друкувати слово– побратимську сповідь, яку виголосив Побратим Олег Хім"як на Першому З"їзді ОСІДУ РУНВіри.Кожний, хто її читатиме, відчує,як чужі сили полювали за душею молодого Українця,як вони прагнули скалічити Його думання і вбити в Його душі самобутню любов до України).

У моєї родини було чотири сини і одна дочка. Найстарший Іван, другий – Стефан, третій – Михайло, четвертий – Петро (тобто, я, тепер моє ім"я Олег). І сестра Марія. Мій батько називався Михайло, мати Анна (з домуРепетило). Мого батька батько (мій дід) називався Дмитро. Матері моєї батько називався Федько. Моя бабця називалася Катерина (з дому Баран). Моєї мами матері не знаю, бо вона померла багато років перед моїм народженням.

Мій брат Іван закінчив чотири кляси, а Стефан – два, Михайло – три, я закінчив три з половиною, а сестра – три кляси. Мої брати і сестра наукою мало цікавилися. Тільки я один любив науку, але через недостатки в родині,я мусів піти в найми,як мав я одинадцять з половиною років. Три дні по Різдві я пішов у найми за шістнадцять кілометрів від свого села.

Але тепер трохи назад вернуся. Мав я шість років, а було це зимою, сидів я на теплій печі і приходить до нашої хати сусідка (кума) з плачем і жаліється до мами, що вона ходила до їмость'я(тобто, до священика), щоб він похоронив її чоловіка – небіжчика. І говорить вона, що їмосця хочуть за погріб тринадцять золотих, я говорю їмостю, що я не маю, хіба літом відроблю, а їмосць кажуть, що вже маю таких досить, шо на відробіток.

Жінка з плачем говорить, що ж вона має робити, має п"ятеро курей, продала б, але ж не буде все одно тринадцять злотих, бо кури коштують по півтора злотого,

(продовження в наступному числі)

МУДРІСТЬ ОРІЯНСЬКОЇ ВОЛІ

(Продовження.Початок в "Самобутній Україні" – число 78, за червень 73 року).

Невдумливі люди бунтуватимуться проти самопоневолення, їх вибитиме,як комашку вогонь, "абсолютна воля", Тобто, "чарівна ілюзія". Ті, що проповідують "абсолютну волю", спекулянти,або наївняки. Вони не знають, що абсолютної волі не має.

Земну плянету поневолює Сонячна система. Вона не дає їй можливости вийти у світ інших сонячних систем. Плянета Земля поневолює людину – плянета Земля не дає людині можливости вийти з орбіти Землі і чутися в інших світах так, як на Землі. Чуття,якими володіє людина і без яких вона не може бути людиною, поневолюють людину: спрага людині наказує йти до джерела, голод їй наказує вбивати звіря, мудрість їй наказує боронити Вітчизну.

31.Невдумливим людям розумні люди скажуть:"Самопоневолення, тобто духовнотілесна добровільна самодисципліна – шлях волі єдиноправильний і єдиноуспішний.Самопоневолення – це духовна вакцина проти неволі.

"Щоб людина не захворіла на холеру, в її кров вводять ослаблені бактерії холери. Тіло,перемігши малу дозу холерних бактерій, витворює в собі силу не боятися холери. Щоб поневолена людина (особливо та, що народжена в неволі) стала вільною, їй треба навчитися поневолювати ті навики,які її вчать миритися з невільничим життям".

32.Великі люди стали великими тому,що вони вміли свідомо поневолювати свої злі сторони характеру (лінивство, зневір"я в годину невдач,сліпа емоційність, прив"язаність до особистих життєвих розкошів, ляклививість, рабська покірність, споживацьке ставлення до життя) і вміли вони свідомо виховувати в собі творчі достойні сторони характеру (цілеспрямованість,організованість, дисциплінована активність, послідовність, вольо-

вість, непохитне прямування до мети, вміння перемагати перешкоди).

33. Щоб слово " вольовість" дехто не вротожнював зі словом " воля", зазначую, що слово "наполегливість" – синонім вольовости. Наполегливість мудра, тактовна й послідовна в досягненні мети – священна таїна успіху людини, організації, племени, народу.

Свідомість повинна свідомо збагачуватися навиками вольовости, вивчати психологію вольовости, джерела її самопоявлення і самозникання. Тому, що вольовість твориться під час змагань, потрібно культивувати спортові змагання, мистецькі, (мистецтво слова, пензля, організаційного такту, краси духовної і тілесної).

Еволюція – це несвідоме й свідоме змагання. Постійно відбувається в рослинному, тваринному й людському світі змагання за продовження роду, за утвердження життя. Північні вторжники, знаючи, що почуття змагання існує в психіці кожної людини (тобто, почуття любови до себе) використовують його для своїх брутальних справ. Вони слово "змагання" знеславили так,як і слово "воля". Вони знеславили багато світлих навиків людських Вони світлу любов до народу звуть "буржуазним націоналізмом". Одначе це не значить, що ми не повинні їх плекати, даючи їм правильні, Матирею –Природою усталені поняття.

34.Живе ніким не спростована правда, що людина родиться вільною. Щоб оборонити свою волю людина своїми мислями і почуваннями єднається з членами роду свого, з інтересами племени свого. Вона знає (добрим інстинктом відчуває) що тільки в спільці з однодумцями вона може розвинути себе, проявити свої мислі, свою особисту волю.

Наприклад, десять осіб – це десять окремих воль. Що треба робити, щоб вони могли творити подвиги, успішно себе в житті втверджувати і мати забезпечене майбутнє для себе й дітей своїх. Їм треба дати творчу ідею, і я їм даю науку Рідної Української Національної Віри – науку самопізнання і самоутвердження. Ідея – це поняття.

35.Щоб поняття втілювалося в навики людські, треба його оформити (треба дати йому організаційну будову), і я даю назву цій організаційній будові Об"єднання Синів і Дочок України.

Не тільки ті, що організовані в Об"єднанні Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри, а й всі інші люди (люди чужих земель і чужих організацій),які об"єднані однією ідеєю, метою і спільним вольовим хотінням йти до мети, здійснюють подивугідні подвиги. І кожний з них вірить, що у волі організованих побратимів живе й частина його особистої волі, його особистих почувань і успіхів.

36. Справді, ти тільки тоді по-справжньому вільний, коли ти своєю особистою волею зміцнюєш волю народу свого і бачеш у волі народу свого частину своєї особистої волі. Твоя особиста воля так,як вітка в яблуні, розвивається у вільній волі організованих побратимів твоїх.

Об"єднання однодумців кероване і впорядковане об"єднуючими законами, наймудріший і найуспішніший спосіб оборони особистої волі. В цьому законі закодована первісна мудрість оріянської волі.

Коли твоя особиста воля з твоїх причин (з причин твоїх особистих переконань) не знаходить місця у волі твоїх об"єднаних побратимів, а перебуває вона у гнізді твого особистого "я", ти пропащий. Мудрістю організованої волі самодисциплінованих людей (рідних чи чужих) ти будеш бойкотований. Будеш покараний так,як буває бджоляний рій карає трутня, щоб забезпечити архітектоніку бджолиної трудолюбної родини.

37. Десять осіб – десять окремих воль. Що треба робити, щоб вони не були спроможні самі себе боронити і легко потрапили в кабалу чужих людей? Треба їм дати десять ворогуючих ідей (різних суперечливих релігійних тверджень, соціяльних чи світоглядових понять) і хитро переконати кожного з них, що він має "свою ідею" боронити, бо вона єдиноправильна, а всі інші ідеї безоглядно поборювати.

Такі десять осіб будуть приречені на загибель тому, що вони навіть у ту годину, коли їм всім загрожує чужа сила, не здібні між собою договоритися про спільну дію самооборони.

Троє чужинців (об"єднані однією ідеєю перемоги) без особливих зусиль завойовують десять розсварених господарств. Між розсвареними завойовники легко знаходять каляборантів. Каляборанти упокорюють самі себе (братів своїх)), щоб міцніла влада трьох вторжників. Хіба українці грекокатолики не допомагали полякам здіймати голови з українців греко–православних, Хіба українці греко – православні не допомагали москвинам здіймати голови з українців греко – католиків. –

Хіба українці очаділі таким духом чужовір"я мають дані бути вільними людьми. Ні, В їх братовбивці проголошені церковними святими, Вони самі себе мордують, щоб догодити християнським катам.

В Об"єднанні Синів і Дочок України сьогодні плекаймо вольовість (високоморальну національну вольовість!) під гаслом організаційної дисципліни. Любімо дисципліну свідомо і гордо – дисципліна – це добрий дух організаційної живучости і могутности.

38. Дисципліна організаційна-це значить пошана до тих, з якими ти в організації працюєш, сумуєш невдачами і радієш успіхами і пошана до тих обов"язків,які тобі організація доручає.

Організація це не група Михасів, Гриців, Стецьків, Марійок,які тягнуть віз тим способом, що лебідь, щука і осел,і нарікають,і зневірюються, що віз стоїть на місці.

Ні. Організація – це автомашина,яка мудрою головою складена із сотні частин і кожна з

них має своє місце і призначення. Гамульці не можуть виконувати роль дверей, двері не можуть виконувати роль колеса. Автомашина тільки тоді успішно йде вперед, коли всі її частини (важливі й менше важливі) гармонійно співпрацюють, І тому вони (кожна зокрема цінні і своєю цінністю творять могутню силу (автомашину).

Організація, в рядах якої не має гармонійної співпраці її членів, нагадує ту автомашину, в якій колесо займає місце дверей, а двері – місце мотору. Тіло такої автомашини лежить на смітнику, ні вона, ні її частини не творять сили – вони дезорганізовані.

39. Вольова людина прагне мати організовану волю тому, що без організованої волі вольовість не творча. Вольова людина в борні з перешкодами, невдачами, поразками, зрадами завжди стає переможцем.

Вона світлою вольовою цілеспрямованістю лякає ворогів і чарує достойних приятелів. Утратити вольовість – значить утратити наполегливість. Без наполегливости ніхто й ніколи не досягав мети, не створював життєздатної організації, не виводив народ з неволі.

Ті, що під час труднощів, заколотів, поразок, помилок, невдач тануть, як віск на сонці і розгублюються, не мають права звати себе шляхетними людьми. У всіх народів і в усіх часах вони звалися негідниками, моральними споживачами. Моральні споживачі від побратимів вимагають співчуття, і в цей же час нарікають на них і їм ніколи не співчувають.

40. Вожді Народу Українського, щоб здобути в своєму народі стабільне довір"я і ним користуватися в час перемог і лихоліть, повинні не мавпувати чужі релігії, чужі соціальні й політичні твердження і не вести свій народ до чужих мовзолеїв і вівтарів (до мовзолеїв і вівтарів Ватикану, Юдеї, Візантії, Московитії).

Вожді Народу Українського натхненні Рідною Українською Національною Вірою – велитні Духа і Дії. Вони вміють самі себе поневолювати (вони самі собі наказують бути невсипущими, достойними духом і тілом).

Вони з погордою ставляться до особистих матеріяльних пишнот. Вони вміють карати зрадників народу, щоб здраствувала воля народу і вони вміють в себе (в хвилину безвихідну) свідомо відбирати життя, щоб не бути в полоні, щоб бути світлим носієм звання достойного воїна Вітчизни.

Народ, в якого сини і дочки втратили вольовість, приречений жити в неволі. Плекання вольових Українських Людей справа така складна, що жодні ідеї її за тиждень здійснити не можуть.

Треба свідомо творити роди вольових людей (аристократів духа і чину). З них зачати могутній стан, який би своїм життям (наявними життєвими прикладами) учив співвітчизників вольової, практичного мислення і вів їх по шляхах національних утверджень.

Коли ж (тобто, вольовість) свідомо почати плекати між невольовими людьми (між людьми, які скалічені рабськими навиками), то шойно друге, третє покоління збагатиться чуттям вольовости і впровадить у життя новий характер народу.

42. Ми повинні все, що добре (корисне для наших життєвих успіхів) плекати свідомо – свідомо і практично думати про рідні святощі, про мудрість оріянської волі, свідомо і наполегливо втілювати в життя науку Рідної Української Національної Віри.

Коли свідомо набутий навик (наприклад, щоденна Молитва до Дажбога, щоденна праця на славу Вітчизни) увійде у світ нашої підсвідомости, ми станемо достойними синами і дочками Вітчизни по своїй природі (по складу свого характеру). У почуваннях наших, в уяві нашій, у радощах і смутках наших, в щоденній борні за життя відчуватиметься велич Українського Богатирського "Я" сама по собі, відчуватиметься без наказів, без умовлень і прохань. Бо вона складатиме сутність свідомого, несвідомого і підсвідомого буття нашого, І в цьому буде притаєна наша непереможня сила!

Між рунвістами є певна частина таких, які чудом (великим Дажбожим чудом!) успадкували дар вольовости від предків (оріян). З родин обдарованих талантом вольовости плекається новий вольових тип Української Людини.

Рунвістом не може бути той, хто каже "почав був добру справу та й лишив її, бо думав, що вона легка". Алмаз тому є алмазом, що він діє там, де потрібна твердість. Є рунвіст – алмаз і є рунвіст – глина. І кожний з них сам ці свої властивості характеру демонструє.

43. Рунвіст – алмаз це людина оріянської шляхетної гідности, втілення оріянської вольовости і світлої величі. Її ніхто не зневірить, Її ніхто не купить і не продасть. Ніхто не вторгнеться у святиню її палких переконань. Ніхто (жодні сили!) Її не перекличуть з фронту РУНВІРИ на фронт чужовір"я чи якоїсь плягіятської секти рідновірів. Її ніхто не вмовить діяти проти Об"єднання Синів і Дочок України (організованих визнавців Рідної Української Національної Віри).

44. Ніхто рунвіста, який є алмазом народної душі, не використає для того, щоб він чинив в ОСІДУ РУНВІРИ заколоти, розколи, чад зневірення, паніку, ідіотизм збайдужіння, охлялости. Алмаз завжди алмаз: і в золотих палатах і на смітнику, на волі і за гратами, у годину похвал і зневаг. Він – Людина РУНВІРИ. Вороги України Його бояться, Вони знають Його алмазну національну мораль, його непохитну вольовість, Вони знають, що він не дозволяє, щоб чужинці розпоряджалися Його життям і Його смертю.

45. Рунвіст-глина це людина (коли на неї

поверхово глянути) ніби й добра, улеслива, вміє особливо успішно влаштовувати для себе вигідне життя і цим хвалитися, І має замашки всезнайки, на славах – щира, на ділі – обмежена скупістю, хворобливим індивідуалізмом.

Він глина, з якої чужі обставини і споживацький спосіб життя, виліплюють козлики. І спритні люди можуть його використати так, що він те, що сьогодні обожнює, завтра обкидатиме болотом, Присягу, яку він сьогодні врочисто складає, завтра її зрадить і в оправдання він буде мати сотню "арґументів".

Він казатиме:" Я за РУНВіру тому, що це добра справа, готовий боротися, Але я охолонув, бо все не так, як я хочу. Я б для РУНВіри багато зробив, але маю багато приватних справ і тому можу тільки давати поради під псевдонімом. Ніхто не бере до уваги моїх порад і я дуже обурений. Я проста людина, отже, я – народ і хай керманич слухає мене, як голос народу, а ні – значить в ОСІДУ не має демократії.

"Та й взагалі, коли є РУНВіра, то ОСІДУ непотрібне! ОСІДУ – це організація, то хто ми тоді: партія чи віра? Ми ж віра, а не партія і ще скажу, що Квитків ОСІДУ не треба і статуту не треба, Бо всякий статут то поневолення.

"Взагалі, кожний може мати свою РУН – Віру і свої бюлетені видавати, щоб була свобода преси. І духовних провідників не треба, політикою займатися не треба, бо ми віра, а не політична визвольна справа.

"І членських вкладок не треба, бо то виглядає, як у комсомолі, пожертв складати не треба, бо то нагадує парафію. Святиню будувати не треба, бо на те треба гроші, а ми їх не маємо і не відомо чи й матимемо. Кожний хай молиться в хаті, коли хоче і як хоче, Отже, як переконуєтеся, я за РУНВіру і за повну волю в ОСІДУ, і тому я не підтримую Лева Силенка. І ще хочу сказати таку думку, що РУНВіру не відродив Лев Силенко, РУНВіра була й п"ятсот років тому в Україні і тоді ми всі були греко–православними. І Сковорода, Шевченко, Франко завжди проповідували віру в ЄДИНОГО Дажбога, про що й написано всюди в їхніх книгах. Отже, я ширю волю слова.

46. Справді є воля і воля. Є воля, яка веде в неволю. Є воля, яка обороняє і будує волю. Є воля мудра і є воля глупа. Є воля вільна і є воля рабська. Є воля організована і є воля дезорганізована. Є воля рідна і є воля чужа. Є воля слова, яка людей єднає для святої мети і є воля слова, яка людей роз"єднує і розслаблює.

Є воля, яка глумиться з духовного порядку, з рідної віри і мудрости і є воля, яка звеличує чужі віри і їхніх шаманів. Є воля, яка вчить раба звати рабство волею, о, слово " воля" – це вогонь, який одних гріє, а інших – перетворює в попіл.

Справа не у слові "воля", не у принадних криках про волю, а в тому, хто який вкладає зміст у слово "воля". Наприклад, москвини вторгнувшись на землі України, вклали в українське слово "воля" москвинський зміст і тому така воля стала для українців ярмом.

Є воля Ватиканська, Греко–Православна, Мусульманська, Буддистська, Німецька, Москвинська – ці волі маніфестують свої творіння, добрі вони чи злі – не має значення. Вони чужі для українців тому, що в них не має змісту Українського "Я" (не має в них ні почувань, ні помислів, ні вболівань, ні радощів, ні інтересів українських.

47. МИ – РУНВІСТИ. МИ – Духовні Воїни РУНВіри. Творчу силу, яку нам дав Датель Буття (Дажбог) ми звемо Мудрістю Оріянської Волі. Ми не сироти Людства! У нас є свої розуміння волі, своя мораль волі, своя етика волі, своя душа волі, своє минуле, сучасне і майбутнє волі!

Ми ніколи і ніким не хочемо бути визволені і ощасливлені! Чужинці не сміють нам нашу волю давати, нам нашу душу дарити, нам нашу Вітчизну святити, христити, комунізовувати, І нам наших дітей не по–нашому вчити.

Воля – наша Рідна Духовна Мати. Вона нас родить. Вона нас творить достойними людьми і вона нас поневолює законами самопоневолення, щоб наша воля мала с и л у!

48. Гасла припаровані чужинцями – "братерство двох народів" (українець – вівця, москвин – вовк), "слов"янські брати"(українець –Авел, москин – Каїн), "соціялістична справедливість ленінська" (земля – українська, а пшениця, яка на ній росте – московська, голод – в Україні, а політика – в Москві), "ленінська національна політика" (на вулицях Київа – мова москвинська, в Москві – пам"ятник Шевченкові), "правдива релігія" (юдеєць Ісус (син юдейського царя Давида) – правдивий Бог України, грек і римлянин – правдиві творці "Божих законів", а українці – біблійне плем"я Яфета, яке в поті чола має орати, сіяти жати і "творців Божих закаонів годувати і юдейському Богові Саваотові (імператорові неба й землі) душу довіряти.

49. Ми, РУНВІСТИ, покликані Небом і Землею всі ці гачки (підступні гасла кинуті в море Українського Народу) виловити і жбурнути їх тим, які звуть себе "душехватами Ісуса", "чекістами Леніна", "шамбелянами папи римського", "чоломниками Візантійщини"!

50. Ми натхненні й організовані Мудрістю Оріянської Волі, Ми володіємо духовним аристократизмом самопоневолення, ми достойні сини і дочки України.

Зміст нашого життя і нашої смерти, наше минуле, наше сучасне і наше майбутнє мають самобутній зміст нашого "Я" (зміст нашої душі, нашого розуму, нашої волі), ми – внуки Дажбожі!

(Лев Силенко, "Мага Віра").

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

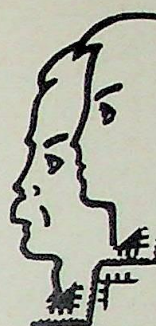

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",
М.Грушевський.

№ 80 СЕРПЕНЬ
10.973 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання сьомий.
Річна передплата 3.50 дол.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

адреси наших представництв:

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles, Calif. 90071, USA.

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, 151, Quebec, Canada.

Box 745, P.O. Fonthill Ont Los 1E0. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW. 2153, Australia

СОВІСТЬ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ

(НАРИС СТАРОДАВНЬОЇ СВІТОВОЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ)

(Продовження. Початок у Числі 79-тому)

प्रेता जयता नरेन्द्रो वः शर्म यच्छतु ।
उग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथाऽसथ ॥

Риґ Веди.

"Ідіть відважно і переможньо, Ви богатирі!
Дажбог охороняє і любить Вас!
Хоробрість – зброя Ваша, і тому Ви
Завжди лишитеся неушкоджені"
(Переклад Лева Силенка)

12. Величпа (жодним стародавнім народом не перевершина) самобутня історія сумеріян була більше, як дві тисячі років викреслина з пам"яти і розуму людини. Несправедливість таїться в тому, що на клинописах Ассирії, Вавилону, на сторінках Біблії, Корану, в мітах Халдеї і Греції живуть мислі, почування, закони, обряди, звичаї і богорозуміння сумерiян, але вони (немеркнучі сумеріянські творіння) приписані не сумеріянам.

Щоб відчути зміст цієї "світової кривди," треба звернутися до такого прикладу: двоє людей все своє життя будували дім подивугідний, прикрасивши його чудовими оздобами, біля дому створили фантани, квітучий сад. Старіючи, вони написали книгу про таїни будування; в книзі висловили свої погляди на світ, занотували свої задушевні молитви, клопоти і світлі хвилювання, і ось однієї ночі в їхній дім вторглися мисливці півдикі, жорстокі. Вони вбили власників дому, дім зруйнували і прикидали піском, а все, що було в тому домі, вони присвоїли собі.

32. Сьогодні історики в ім"я совісти історичної науки стараються "перепросити" сумеріян, віддати сумеріянам – сумеріянське. У дослідах археологів можна відчути голос сумління: "Вибачте, Перші Мудреці Людства, стався великий злочин не з нашої вини.

"Східні семітські кочові племена отолили ваші квітучі поля і мирні міста, грабували вас. Вас було не багато і ви не могли стримати многочисленні навали племен. Одні з вас полягли під оборонними мурами міст, інші пішли на північ і об"єдналися з своїми родичами гіттітами, інші вернулися в роздольні степи предків своїх (в Оріяну (Україну – Кімерію)). Вторжники, заволодівши вашими градами, присвоїли собі ваші духовні і матеріяльні скарби, а ваше ім"я викреслили з

списку живих і мертвих людей".

33.

Між нашими предками (сумеріянами) і східніми кочовими семітами (аккадами, ґутіями, халдеями) не було мирного життя. Але не війни вирішили кінець буття сумеріян у Месопотамії.

З родючою землею Сумерії п"ять тисяч літ тому сталося те, що й з Сахарою. Знаємо, що Сахара колись була квітучою країною і люди, які в ній жили, мали, як на той час, розвинену цивілізацію. Але в кліматі сталася "катастрофа": вітри занесли поля Сахари пісками, її жителі пішли до берегів Нілу та в країну, яку ми тепер звемо Ітіопією.

34. Стою біля руїн міста Ур. Ур – одне з найвизначніших міст Сумерії. Воно було розташоване біля "уру" (вару, води) на березі Персіянського заливу, біля гирла ріки Евфрат. Евфрат тепер тече іншим руслом, він майже на п"ятдесят кілометрів відійшов від руїн Уру, круто повернув на схід і з"єднався з Тигром. Тепер лежить більше, як сто кілометрів суходолу між Персіянським заливом і руїнами Ур. Суходіл – мертві пішані простори.

Сумеріяни мабуть були свідками зміни клімату.

Одні з них, рятуючись, ішли на північ, інші, споріднившись з семітами, утратили свою духовно-тілесну субстанцію.

35. Сто років тому, дослідники вивчаючи ассирійське письмо, прийшли до висновку, що клинописну систему не можна вважати найстарішою системою письма; вона мале якесь праписьмо, з якого розвинувся клинопис.

Дослідник Жюль Опперт висловив думку, що творцями праписьма були сумеріяни (стародавні жителі Південної Месопотамії), але тому що ніхто про такий народ нічого не чув, вчені не віднеслися до теорії Жюль Опперта поважно.

37. В 1877 році французький консул Ернест де Сарзек на горбі Телло (біля Басри, на Півдні Месопотамії) викопав базальтову статую. Статуя зображала круглолицю людину, яка сиділа на стільці, тримаючи грамоту. Антропологи устійнили, що на статуї виразно відчуваються риси не семітської людини.

Дослідники, розшифрувавши грамоту, повідомили, що вона написана письмом старішим, як ассиро – вавилонські клинописи. Грамоту написану праписьмом тримає цар Сумерії Ґудея; він був володарем 4500 років тому. На грамоті цій написано "Так, як корова, яка звертає свій погляд на телятко, так Ґудея вклав усю свою любов у будову храмів".

Археологічні експедиції поїхади до Басри. Археолог Леонард Вуллей в піску знайшов сліди "загубленої великої культури і цивілізації": сумеріяни були знайдені, були знайдені їхні 1500 значків, з яких вони розвинули своє оригінальне клинописне письмо і яке було потім у їх позичене вавилонянами, ассиріянами.

38. Сумеріянські клинописи (переважно глиняні таблички світлорудого кольору 10 на 20 сантиметрів) тепер хороняться, як духовна гордість Людства, в музеях Лондону, Чикаго, Філядельфії, Риму, Парижу, Багдаду, Стамбулу, Варшави.

"Воскресла Сумерія" створила революцію в історичній науці. Її письмена, як беззастережні документи, ствердили, наприклад, що основа біблійної космології (світознавства і світотворення) написана рабінами (авторами Першої книги Мойсея) за зразком тверджень Сумеріянської релігії.

Сумеріяни вірили, що "Боги створили Небо і Землю", "Боги Землю відділили від Неба". І в перших скриптах Біблії написано, що "Елогим створили Небо і Землю", я вже зазначував, що слово "Елогим" означає "Боги".

Сумеріяни вірили, що все, що на Землі, "народила Ама", тобто, Мама. В українців досі живе поняття, що "мати – земля родить". Слово "врожай" постало від слова "рід", (вродай –врожай). Слова "рід", "рода" особливо поширені в санскриті, вони мають в санскриті ті значення, що й сьогодні в українській мові.

39. Ґеорґ Сміт (1840-1876 роки) – охоронитель Ассирійської колекції Британського музею в 1872 році прочитав на клинописній таблиці (привезеній до Лондону Остеном Генрі Лейярдом з бібліотеки царя Ассурбаніпала) оповідання про "світовий потоп".

У "Світовій Історії Жидівського Народу" виданій в Ізраелі в 1967 році на сторінці 257 (в розділі "Месопотамія і світ Біблії) пишеться, що 3-го грудня 1872 року Ґеорґ Сміт у своїй праці "Халдеський запис потопу" довів, що "Біблійне писання про потоп було базоване на клинописних джерелах".

40. На таблиці прочитаній Ґеорґом Смітом написано, що "дощ ішов шість днів і шість ночей", всі грішні люди потопилися, тільки праведник Утнапиштим (улюблець Богів), який збудував декількох поверховий ковчег, урятувався.

Коли повінь почала спадати, Утнапиштим послав зі свого ковчега голубку, але вона вернулася, бо не знайшла сухого місця. Утнапиштим потім випустив "ворона. Ворон, побачивши, що вода спадає, полетів шукати собі домівку і назад не вернувся".

41. В 1914 році дослідник Арно Пебель в Історичному музеї у Філядельфії (США) прочитав на сумеріянському клинописі оповідання про "світовий потоп". В оповіданні зазначено, що "дощ ішов шість днів і шість ночей". Обгрунтовані беззастережні документи втвердили в науковому світі переконання, що "П"ятикнижжя Мойсея" скомпоноване на основі сумеріянських релігійних понять про "світовий потоп."

Сумеріянське оповідання про "світовий потоп" передавалося на протязі тисячоліть від покоління до покоління, воно хвилювало і лякало людські уми, тривожило уяву й душу, ставало не відємною частиною їхніх релігійних понять. Воно було в трохи зміненій формі переказане ассиря – нами (Утнапиштим), греками (Девкаліон), юдеями (Ной).

Археолог Леонард Вуллей вважає (і його твердження сьогодні прийняті всіми археологами), що сумеріяни в долині Тигру і Евфрату пережили велику повінь, ("вода з"єдналася з небом і ніде не було видно землі").

Леонард Коттрел в книзі "Розшуки в Сумерії" виданій в 1965 році цитує речення з суме - ріянського оповідання про "світовий потоп" і по – тім на сторінці 128 пише, що "далеко пізніше жидівський поет запозичив сумеріянські традиції і в Біблії написав, що "Ной випустив крука і літав той сюди і сюди, закіль посякла вода на землі", (Біблія, 1 кн. Мойсея,гл.8,вірш 7).

42. Л.Спраґвей де Кемп у книзі "Старо – давні Інженери" пише, що сумеріянський "Праведник Зюдзудра побудував ковчег, він сам урятувався і його родина від великого потопу посланого Богами. І це оповідання розвинулося від народу до народу і так Зюдзудра став ассирійським Утна – пиштимом, юдейським Ноєм, грецьким Девкалі – оном".

Після потопу,як пише Л. Спраґвей Де Кемп,"Впоперек напрямку течії (безодні, прірви) п"ять тисяч років тому ми бачимо сонцем обпалених сумеріян, що починають безконечні виснаж – ливі дробіння рік і різні плянування для людського вжитку". Вони хочуть запезпечити себе від нового потопу.

43, В грецьких оповіданнях (мітах) Девкаліон – син Бога Прометея. Бог Зевс, розгнівавшись на людський рід, вирішив його знищити і тому послав на землю "світовий потоп".

Бог Прометей, довідавшись про задуми Зевса, порадив своєму синові Девкаліонові по – будувати ковчег. На дев"ятий день ковчег "сина Божого Девкаліона" і його дружини Пирри зупи – нився на горі Олімп. Від Девкаліона і Пирри після потопу постав новий рід людський .

44. Автори Біблії, взоруючись на оповідання про Зюдзудру і Утнапиштима, впровадили в Першу книгу Мойсея думку, що "дощ ішов сорок днів і сорок ночей". Праведник Зюдзюдра після потопу "приніс в жертву богам вола і вівцю".

Праведник Ной "взяв з усякої чистої животини і з усякої чистої птиці та й приніс у всепалення на жертовник. І нюхав Господь любих пахощів", (1 кн. Мойсея, гл. 8, вірші – 20–21).

Біля "любих похощів" Ной "пив вино та й упився і лежав обнажившись у своєму наметі". Чому в наметі? Сумеріянин Зюдзудра був хлібо – робом, жив він у глиняній хаті (ліплянці). Юдеєць Ной був пастухом і тому він жив у наметі.

45. Самуел Н. Крамер (співавтор "Світової Історії Жидівського Народу) в книзі "Із Таблиць Сумерії" виданій в Ню Йорку в 1959 ро – році пише, що не Мойсей, а Ур Намму – Перший у світі законодавець.

45. Першим законодавцем на плянеті Земля був володар Сумерії (лукал) Ур Намму. Ур Намму – Предтеча законів усіх законів. Кодекс Ур Намму на 3000 років старіший за кодекс римсь – кого права Юстініана. Кодекс Юстініана був створений 1500 років тому.

Всі сучасні кодекси державні створені на основі Кодексу Ур Намму, в якому зазначено, що злочинця не може карати потерпілий,або ро – дина потерпілого, а тільки цар,або його суд.

Павло Берштейн і Роберт Ґрін (Пенсильванський стейт університет) у книзі "Історія Ци – вілізації" виданій в Ню Джерсі в 1961 році пишуть що "Перші цивільні закони були створені сумеріянами і вони стали в основі пізніших законів Гаммурабі". Ні закони Сумерії, ні закони Га – ммурабі в часи їх пастання не вважалися "цивільними", їхні творці вважали їх божественними.

46. В музеї Іраку бачимо: сидить на священному троні Справедливості Бог Сумерії ін Лил. Ін Лил врочисто передає своєму синові –володареві Ур Намму "Святі Божі Заповіді". Кодекс Ур Намму викарбуваний на базальтовій стіні сьогод - ні акуратно прочитаний. Ур Намму свої закони передаючи сумеріянам, проголосив, що він їх отримав особисто від Бога ін Лила. (Кодекс Ур На – мму археологами знайдений в руїнах міста Ур).

47.В Кодексі Ур Намму написано "Не можна кривдити вдови","Багатий не повинен кривдити бідного","Облегшуй життя рабів"," В того , хто забрав око, має бути забране око".

Кодекс Ур Намму започаткував у Су – мерії впорядковане родинне життя. В ці часи се – міти (аккади, ґуттіяни, халдеї) ще не мали упорядкованих родинних відносин, і про це є щирий відгомін у Біблії. Авраам (виходець з Халдеї) був одружений з рідною сестрою Сарою, внукІаков був одночасно одружений з двома сестрами Лією і Рахелею (доньками Лабана),і їхніми служницями Зелфою і Баллою.

48.Сумеріяни любили свої рідні закони. Вони вірили, що краще жорстокий закон, ніж свавільне беззаконня. Вони були людьми любови. На їхніх клинописах найбільше говориться про любов між жінкою і чоловіком, дітьми і родичами. Їхня любов основувалася на правдомовності, взаємо – допомозі і співчутті.

"Сумеріяни любили дітей своїх і опіку – валися ними, діти любили і пильнували родичів своїх, відношення між братами і сестрами були теп – лі, рідні і ніжні", (сторінка 149, "Світова Історія Жидівського Народу").

49. 3760 років тому у Вавилоні (і на всіх землях зруйнованої Сумерії) вже господарями були семіти. Вони вживали сумеріянські терміни (особливо терміни релігійні, сумеріянська мова клинописів в їх була священною).

Сумеріянські слова семітам були тяжкі для вимови і вони їх переозвучували. Наприклад, сумеріянське слово "сур"(сонце, сонячний) вони вимовили,як"шамаш". Старі юдеї казали "шемаш" ім"я їхнього казкового біблійного героя "Се — мас" (Самсон) означає "сонечко". Араби тепер кажуть "шамс", ассирійці і аморіти — "самсу".

Вавилоняни вірили, що Шамаш(Сонце) —Бог Вавилону.

В музеї Ірак стоїть статуя семітського володаря (аморитянина) Гаммурабі, слово "аморитянин" означає "західняк", (той, хто належить до племени Західніх семітів). Бог Шамаш передає своєму синові Гаммурабі "Закони Божі". І разом із законами Шамаш передає також і палицю (символ володарської (владичої) влади і дії).

50.В Кодексі Гаммурабі є такі заповіді: "Коли людина вкраде річ з храму,або в царя,її треба вбити і треба вбити того, хто ховає вкрадене", "Коли людина вдарить по щоці рівного собі, має вона заплатити штраф","Коли людина виб"є око, виколи їй око", "Коли людина виб"є зуб рівній собі людині, вибити їй зуб". (Кодекс Гаммурабі був археологами знайдений в 1902 році).Кодекс Гаммурабі був написаний 1160 років перед написанням Кодексу Мойсеєвого.

51. Археолог Леонард Вуллей у книзі "Сумеріяни" виданій в Ню Йорку в 1965 році на сторінці 192 зазначує, що "Закони Мойсея в основному збудовані на законах Сумерії" і тут же він додає, що "від сумеріян жиди отримали ідеали соціяльного життя і справедливости".

Юдеї на основі біографії історичних осіб Ур Намму,Гаммурабі, Саргона Першого створили надзвичайно цікаву (вигадану) постать Мойсея. Справа,очевидно, не в тому, що Мойсей — вигадана особа, а в тому, що в ній втілене стремління жидів до величної духовної незалежности, і на цих стремліннях вони достойно виховують свої покоління. І ми на вигаданій особі Тараса Бульби виховуємо свою молодь.

Коли сьогодні жидам історики доводять, що основні писання Біблії позичені в сумеріян (отже, не можна вважати, що Мойсей особисто отримав на горі Синай від Єгови "Божі заповіді"), жидівські історики відважно відповідають: "Ми тепер знаємо,як багато навчився Ізраел від Єгипту і Месопотамії", (стор.347, "Світова Історія Жидівського Народу").

52. Володар Сумерії володів могутньою силою.В його особі втілювався великий авторитет. Наприклад, Ґудея — він був духовним, політичним і військовим провідником. Всі могутні держави світу взорувалися на сумеріянський стиль державного життя і тому вони доходили до вершин сили і слави :Рим, Єгипет,Англія, Франція.

В сумеріян не було розходжень між релігією і політикою (між світським і духовним життям). І таке поняття духовного життя народу природнє і творче. Тільки народ духовно поневолений не має цілісности в житті; в нього історія народу-справа національна, а релігія — справа приватна, або біблійна. Там, де живе вільний народ , справа національна, історична, духовна — одна монолітня справа.

53. Ур Намму (законодавець і основоположник 3 —ї Урської династії),яка була 4200 років тому) обновив Зиґурат (Першу на плянеті Земля святиню побудовану його дідами). В жовтні 72 року, оглядаючи Зиґурат, я бачив туристів з різних країн світу (з Японії, Індії, Німеччини, США, Англії). Дехто з них брав з руїн Зиґурату камінчики в сумочку (хотів мати сувенір).

В чому ж притаєна магнетична сила Першої в світі святині? Справа в тому, що "Плянування (із не значними змінами) увійшло за традицією сумеріянської святині в оформлення пляну церкви і мечеті, і прийняте воно в християнському і мусульманському світі", (Ґрегейм Кларк і Стюарт Піґгот, "Стародавні Суспільства", Англія).

Не тільки в оформлення пляну церкви і мечеті — найвища в Америці будівля (сто двох поверховий "Емпаєр стейт билдінг") побудована на гранітній скалі за двадцять вісім мільйонів доллярів за формою сумеріянського Зиґурату.

54.Археолог Леонард Вуллей реконструював Зиґурат і стало тепер всім ясно, що вавилонські святині (святині для Бога Мардука, святиня для Богині Іштарти), а також святиня збудована царем Соломоном для Бога Єгови, мають тільки трохи змінену форму Зиґурату. Зиґурат був побудований сумеріянами сотні літ перед побудовою найстародавнішої єгипетської піраміди.

55. Зиґурат мав форму вежі зі сходами. На найвищому поверсі Зиґурату було святилище і обсерваційна станція астрономічна. Вчені Сумерії (перші вчені світу) ретельно спостерігали за подіями,які відбувалися на небі. Їх цікавив рух Сонця, Місяця, метеорів, зірок , хмар, вітрів.

Вони свої спотереження занотовували на глиняних таблицях: так були створені альманахи "Літо і Зима","Птахи і Риба", "Худоба і Зерно". В Біблії названий Зиґурат "вавилонською вежею". Справа в тому, що сумеріяни, будуючи в місті Ур Зиґурат мали під час будови робітників також семітського походження і не розуміли їхньої мови. В Біблії ця перша стріча народів (семітів і оріянів (сумеріян)) названа "помішанням язиків". Єгова, побачивши "башту, що споруджують сини чоловічі" таку, що "її верх був до небес, розгнівався і "помішав їх мову, щоб не розуміли один одного", (1 кн. Мойсея, гл. 11, 4—7).

(продовження на стор.552)

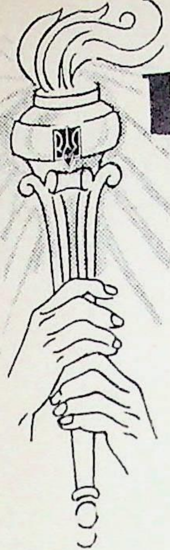

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

МОГИЛИ – СВЯТОЩІ НАШІ

Предки наші вважали, що могили їхніх рідних і дорогих людей – їхні святощі. Вони щовесни відвідували могили з квітами, писанками, несли у мисочках варене зерно, у глеках вар (навар з вишень , квітів, слив, груш). Сидячи біля могил, вони згадували ніжними словами імена всіх тих,які відійшли у Царство Духа Предків і перебувають під вічною опікою Дажбога.

Ми, РУНВІСТИ, відійшли чесно і відважно від чужої релігії, вона не властива почуванням нашої душі, і жодна сила в світі вже не намовить нас бродити по чужинах і шукати, "яка чужа віра краща".

Для Українця (для достойного українця) – Рідна Українська Національна Віра в ЄДИНОГО Дажбога – Дателя Буття видимого і невидимого, Господа святої України нашої – найсправедливіша віра!

Глумляться з наших світлих релігійних почувань ксьонзи і попи, ну і що ж – глуміться з нас, кажіть що тільки юдейський Саваоф – правдивий Бог, а Дажбог ні! Ні. Дажбог –Господь України (Руси), а не Саваот, "Саваот-Бог Ізраеля",(Біблія).

Де б не була могила Побратима чи Посестри, але коли на ній горить Сонце і в Сонці святиться знак Дажбожий (тризуб), ми з благословенням станемо на коліна і скажемо Молитву до Дажбога. І в серці всюди і завжди берегтимемо імена тих, які відійшли від нас у Царство Духа Предків з печаттю Дажбожої ВІЧНОСТИ.

Побратим Мирослав (Іван) ЛИСЕНКО (Перший заступник Голови Ради Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВіри) і Побратим Мирослав (Микола) МАРКІВ (Керманич Канцелярії Г.С. Столу ОСІДУ РУНВіри) в неділю (29 квітня) відвідали могилу Посестри Ніни Коперник (в Бріджпорті) і поклонилися Їй і поклали квіти немеркнучої побратимської пам"яті.

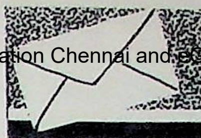

ЛИСТУВАННЯ

БРИТІЙСЬКА КОЛУМБІЯ, КАНАДА.
****

Дорога Редакціє! Жду, виглядаю, хочу в хаті мати мого влюбленого гостя– часопис "Самобутня Україна". Вже декілька років цей часопис щомісяця приходить до мене і радує душу мою.

Чи можна зробити так, щоб "Самобутня Україна" виходила два рази на місяць, щоб не так довго доводилося її чекати? А коли ні, то треба об"ем збільшити, вірю, що всі ми спільними силами розбудуємо пресу Рідної Української Національної Віри. Я думаю, що не має таких між нами обмежених людей, які б своєчасно не присилали передплату на "Самобутню Україну".

З вірою в Дажбога,

Б О Г Д А Н (П Е Т Р О) К О С Т У Р

КАЛІФОРНІЯ, США
****

Шановна Редакціє! Посилаю п"ять доллярів на передплату "Самобутньої України". Вашим рухом цікавиться багато українців, які ще не є Вашими однодумцями, але можуть ними бути.

З пошаною, Ваш читач О. Мовченко.

БРИТІЙСЬКА КОЛУМБІЯ, КАНАДА.
****

КИТАЄЦЬ ХУНДЖУАН І "КАНДИДАТ"

Хочу розповісти про таке. У Ванкувері є фабрика цукерок "С–ленд". Раптом до багатьох мешканців почала поштою приходити листівка видана на ротаторі, що директор "С–ленду" продукує

(продовження на стор. 552)

Побратим Мирослав Лисенко і Побратим Мирослав Марків біля могили Посестри Ніни Коперник

КАЛІФОРНІЯ, США. Святослав Арсієнко

Я МАЮ КВИТОК ОСІДУ

Дорогий Мій Учителю! Я дякую, що Ви завжди на мої листи відповідаєте, хоч я знаю скільки важливих справ Вам приходиться робити.

Сьогодні я отримав "Квиток ОСІДУ," я гордий що я належу до Великої Родини визнавців Рідної Української Національної Віри і що ж може на світі для душі краще бути, як вірити в Дажбога і цим себе ріднити з вірою предків рідних і бути духовно вільною людиною.

Молюся я так. *"Мій ЄДИНИЙ ВЕЛИКИЙ Дажбоже! Тобі молилися вільні предки мої і я Тобі молюся. І на чужині Ти єднаєш душу мою з душею святою України моєї і сили мої скріплюєш. Предки мої рідні, я Ваш вірний потомок, я не поклоняюся чужим богам і не шукаю щастя біля вівтарів Риму, Візантії, Московитії, я кращі почування душі своєї, мій труд і мою любов даю Тобі, святий Дажбоже мій – Великий Дателю Буття Земного і Небесного і Охоронителю Душі моєї милої України!"*

Дорогі Побратими! Хай молитви волі і любови живуть всюди на устах наших. Слава Дажбогові!

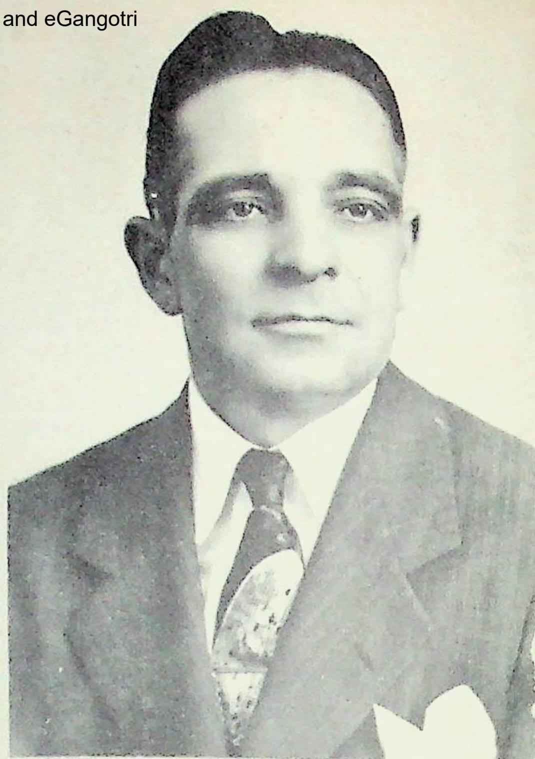

СВЯТОСЛАВ АРСІЄНКО

ЛАДА СВЯТОСЛАВСЬКА,

Студентка Манітобського університету. Канада.

МИ – ВАШЕ МАЙБУТНЄ

(Продовження. Початок в ч. 79)

Найболючішеслово для Української молоді, це "куди ти належиш"? До Риму, до грецької ортодоксії, чому українець має до когось "належати"? Чому українець не може належати сам собі? Ось в чому сила Рідної Української Національної Віри – українець належить Україні. Жодні чужі релігії не можуть панувати над ним! Українці вірять в Бога по–українському.

О, нам тяжко, дуже тяжко! Нас молодих українців не багато у Вільному світі. Чуже море, по якому ми пливемо таке сердите, воно нас не хоче звати українцями, бо ми не маємо своєї держави. Росіяни нас поневолили в Україні і тому нас всюди чужі люди звуть "рашен". Це дуже боляче.

Чуже море хоче нас, молодих людей, ковтнути, хоче, щоб ми в тому морі зникли і щоб сліди по нас пропали. Родичі кажуть, молодь – наше майбутнє. А що ж ви для свого майбутнього даєте? Чужу для нас грецьку чи латинську віру? Даєте нам нещастя своє і хочете, щоб ми вас за це любили?

Знаю я місто в Канаді, в якому побудовано двадцять українських церков, це ж великі гроші витрачено, а доброго словника Української мови ми не маємо, мова рідна, яку нам родичі дають, дуже бідна. А словника доброго не має.

"Молодь – наше майбутнє", наші юнаки одружуються з чужинками, юнки одружуються з чужинцями, і де – та в тих " наших" церквах, у "наших" церквах значить умірає " наше майбутнє"! Я трохи пізніше буду говорити про статистичні дані, вони страшні, отже, родичі, ваше майбутнє страше, або ви просто не маєте майбутнього! Болючої правди не треба боятися.

А чи є рятунок? Є. Є корабель РУНВіри, він пливе по великому океані, як Дажбогом нам послана сила порятунку. І ось цим кораблем стривожені всі чужі сили. А корабель порятунку є! Українці вже мають де рятуватися. Їм не страшна латинізація, комунізація, християнізація, вони РУНВІСТИ – внуки Дажбожі. Вони всі об"єднані однією думкою, вірою, силою. І з ними Дажбог – Наймогутніша Сила Світу!

Дорогі Родичі! Коли Ваші діти не добрі, то в цьому винуваті тільки ви і більше ніхто. Винувата груша, що на ній родяться груші, і більше ніхто. Коли українська молодь несвідома, то то не її вина, а вина родичів, які самі не мають національної свідомости і самі не знають хто вони є і самі між собою сваряться за чужі релігії і нас у ці сварки втягують.

Ми, молоді українські люди вже заражені сварками – ми вже між собою сваримося за грецьку і за римську релігії, хто наші молоді душі спотворив, ви, родичі! Ви нас порізнили на католиків і православних, церкви сіють між нами ненависть! Скажете, що говорю перечулено, ні! Я говорю про те, що бачу і що чую між молоддю.

В школах, університетах Канади і Америки ніхто нас не учить любити Україну. Візьміть підручник історії Канади, там про українців – канадійців нічого не має, вони викреслені з історії Канади. А ми кажемо, що маємо українців послів, міністрів, сенаторів.

(продовження буде)

БОГДАН ПЕТРО КОСТУР

ДОРОГОВКАЗ

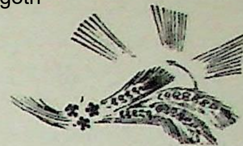

(ПОБРАТИМСЬКИЙ ЗАПОВІТ)

Пройдуть десятки, пройдуть сотні літ і ті люди,які перші почули слово Учителя і відважно це слово понесли в народ, і терпіли за слово і ділили з Учителем смутки і радощі, ніколи народом не будуть забуті. Вони в історії займуть почесне місце. В це я вірю і глибоко в душі віщуюче відчуваю це.

Тепер я хочу до всіх Побратимів і Посестер такі думки сказати.

1. Не мав я шастя почути слово Учителя тоді,як мав я двадцять літ, я б міг ясніше давати відповідь на проблеми життя національного. Я почув Його слово в літні дні життя мого, і душею помолодшав, бо я тепер правильно можу уявити по якому великому шляху підуть нові покоління України. Їхній шлях – Шлях Рідної Духовної Сили!

2. Яку ж цеглину (в літні дні життя мого) я можу принести на будову Святині Рідної Української Національної Віри, чим я можу ствердити, що я палко любив Україну, жив для Неї і за неї в Першу Світову Війну боровся в рядах Українських Січових Стрільців. І я вирішив особисто від себе і особисто Учителя нагородити Золотою Медаллю Вірного Сина України , нагородити Його хочу за Його богатирський і чесний труд , який Він дарує рідному народові.

Хай буде так і записано, що Учитель рідним народом нагороджений Золотою Медаллю, адже цю медаль даю я – січовий стрілець, робітник, службовець, син щирої і доброї галицької родини, і тому я маю право сказати, що медаль даю від імени народу.

Бережіть, Учителю, цю медаль п"ять років – не розмінюйте її, таке моє прохання до Вас. І вірю, що Ви його виконаєте. Ви ще молоді, перед Вами тяжкий шлях Праці і Боротьби. Та й живемо ми в часи грізні, невідомо,який терновий вінок Вам принесуть роки завтрішні. Може великі перемоги, а може великі труднощі, зрадливість окремих одиниць і чорні дні такі,які мали великі сини народу, то моя медаль хай буде облегшувати Ваш творчий шлях!

В історії України занотовано, що великі сини України особливо тоді, коли вони мали старші роки, жили у великій бідноті. Згадаймо Шевченка, Франка та інших. А їхні земляки (дворяни, єпископи, промисловці) купалися в розкошах, мали фільварки, пишні маєтки. Думаючи про все це, я хочу, щоб моя медаль була Учителем збережена на годину тяжку, знаю, що ніхто в цьому не буде Йому робити докір.

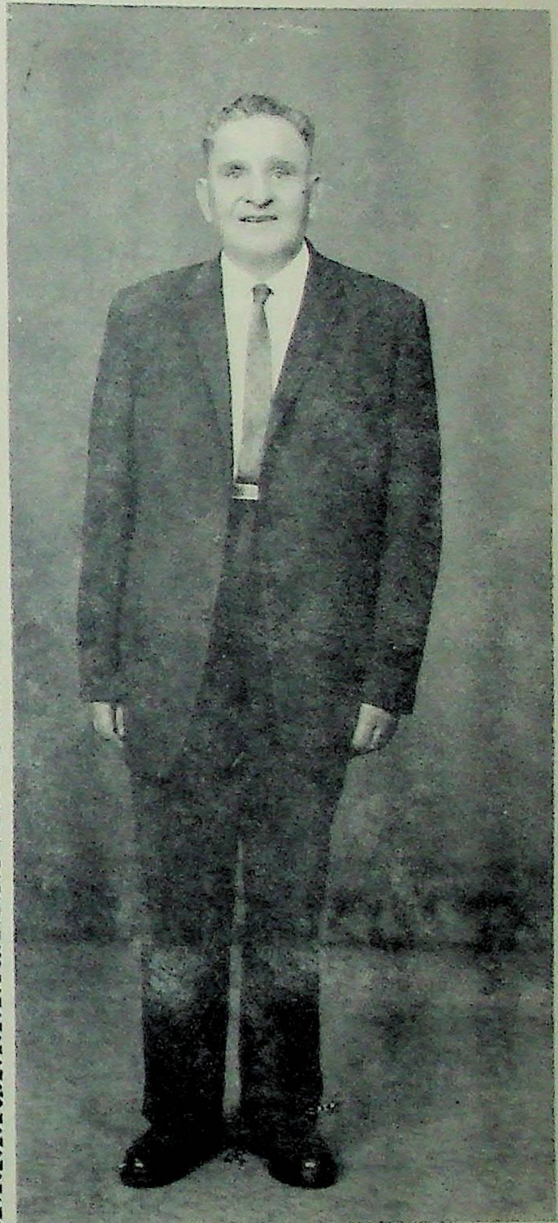

БОГДАН (ПЕТРО) КОСТУР

3. Не мільйонер я, я живу з пенсії так,як і інші. Я весь свій життєвий дорібок дарую для Справ Рідної Української Національної Віри, а саме – особисто від мене й особисто для Учителя Лева Силенка – Золоту Медаль (п"ять тисяч дол–

лярів). Я вже дві тисячі долларів пожертвував як це всім відомо на Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри, а коли буде проголошено, що вже закладається основа (фундамент) для будови Святині нашої (Інституту РУНВІРИ), то я тоді для цієї Справи знову вишлю п"ять тисяч долларів.

4. Співати, що ми "душу й тіло положемо" за Неньку Україну і скупитися скласти пожертву на Святиню Рідної Української Національної Віри, це явище, яке говорить про душевну вбогість, нелюдську скупоту.

Я щасливий, бо в моїй душі радошів багато, я не даром життя прожив – я гордо і щиро дарую скарб праці своєї для розвитку Рідної Української Національної Віри – для Духовного Відродження народу і про це мені приємно сказати всім, і ніхто мені не може сказати, що я на словах щирий, а на ділі – скупий.

5. Рідна Українська Національна Віра – справа тяжка, але вона єдиноправильна! В о н а жде від всіх нас праці, жертвености, відваги і вірности. Всіх Побратимів і Посестер прошу, ні в родошах, ні в смутках не забувайте Учителя нашого і не лишайте Його на самоті, Він у нас один. Він посланий нам страждальною Душею Народу. Він увібрав у душу свою болі і мрії народу, і з ними Він живе, Він наш Гість Довгожданний, погостює і відійде у Царство Духа Предків, отож, хай і діти, і внуки наші знають, що ми були Учителеві вірні, і цим показали приклад вірности й для них.

6. Коли я відійду у Царство Духа Предків, не забувайте мене, прошу Вас, я Богдан (Петро) Костур, я ні на ділі, ні в помислах ніколи не зраджував мого любого народу, і волю Його ставив вище всіх чужих релігій і філософій політичних і соціяльних і ця моя чиста любов привела мене до Рідної Української Національної Віри, відродженої Учителем Силенком, ця віра велика не тільки тому, що вона Рідна, а й тому, що в Ній торжествує безкомпромісовий монотеїзм, не має еманацій (Бога з багатьма іменами і суперечливими обов"язками), а є безкомпромісовий монотеїзм – віра в Єдиного Дажбога нашого!

І про це так щиро і зрозуміло сказано в "ЗАКОНАХ" утверджених Першим З"їздом Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

7. Пройде десять років, двадцять, п"ятдесят і всі ми (Перші Подвижники РУНВіри) відійдемо до Предків наших, думаймо про це Сьогодні, бо хто Сьогодні думає про Майбутнє, тому й належить Майбутнє. І на вічну гордість і на вічну пам"ять, як Дар Світлий, збудуймо для дітей і внуків наших першу (першу за останні десять століть!) Святиню Рідної Української Національної Віри. Світлий це буде пам"ятник життя нашого непромарнованого і не витраченого під чужими релігійними вівтарями. Святиня, цей пам"ятник свідчитиме про наші вболівання за кращу долю дітей і внуків наших і свідчитиме про нашу національну мудрість та про святі натхнення вільної душі нашої. Слава Дажбогові!

Богдан (Петро) Костур,
Британська Колумбія . Канада.

ПОБРАТИМСЬКЕ ПОБАЖАННЯ

Дорогий наш Побратиме Божедаре Вергуне – Головацький! З Австралії до нас прийшла вістка, що Ви відважно перемогли хворобу і тепер вертаєтеся до доброго здоров"я – до активної діяльности на Славу і Честь Рідної Української Національної Віри.

Працю, яку Ви вже зробили в Австралії, ми всі високо оцінюємо, все нові і нові люди, дякуючи Вам, приходять в ряди Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

Ми горді Вами!

Рада Керманичів
Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.
Винніпег– Чикаго – Ню Йорк– Лос Анжелос .

ПОВІДОМЛЕННЯ

На П"ятому Засіданні Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВіри постановлено, щоб всі СТАНИЦІ щомісяця на Годині Самопізнання простудійовували кожне нове число "Самобутньої України" і питання, і пропозиції (коли такі будуть) присилали до Редакції.

Проф. В. М О Г И Л И Н,
Керманич Оргвідділу ОСІДУ РУНВіри

Є такі особи, які вже другий рік отримують "Самобутню Україну" і забувають погасити свій борг. І я хотіла б зараз тут згадати їхні імена. Але я вірю, що вони, почувши ці мої щирі слова пригадки, свій борг вирівняють і я в наступних числах "Самобутньої України" їм не буду особисто пригадувати. Вірю, що їхній борг стався просто через недогляд і це з кожним може трапитися.

"САМОБУТНЯ УКРАЇНА" – єдиний у світі Український Часопис, який не перебуває під духовним впливом біблійних писань, московських комуністичних доктрин. Хто має в хаті "Самобутню Україну" – той не відстає від життя і вважається по-сучасному думаючою Українською Людиною.

МИ БУДЕМО ДАВАТИ ВІДСІЧ ТИМ, ЯКІ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ НАС І ГЛУМЛЯТЬ СЯ НАД НАШИМИ РЕЛІГІЙНИМИ ПОЧУВАННЯМИ.

В слідуючому числі читайте нашу ВІДПОВІДЬ ізуїтові Хоминові (редакторові торон тонської католицької газети "Наша мета".

****

ВІДПОВІДЬ "ВСЕЧЕСНОМУ ОТЦЕВІ" СЕРГІЮ КІНДЗЕРЯВОМУ – ПАСТУХОВІ

"Всечесний отче"! Українська народна твор – чість винятково багата. В ній оспівані князі, гетьма – ни, отамани, визначні козаки, бурлаки, бідні вдови, славний Дніпро, ліси, степи.

Ні в народній творчості, ні в Шевченка, Лесі Українки, Франка, Грінченка, Руданського, Федько – вича, ні в інших письменників України ви не знай – дете жодного рядка, в якому б були висловлені пох- вальні думки про попа. Чому ж так?

Тому, що попи не служили рідному народові, а його катам. Вони – самолюбні чревоугодники. Во- ни служили Грекам, Монгольській орді (вони носили на грудях золоті ярлики– були довіреними людьми Мон- гольського хана), вони служили царям московським- вони були їхніми агентами, політкомісарами крива – вої імперії, донощиками. Наприклад, піп для Кочубея написав донос на гетьмана Мазепу для ката України (Петра Першого).

Не має в Україні такого села, в якому б не співалася пісня " у попа була собака, він її любив, во- на з"їла кусок сала, він її убив", або не лунали та – кі народні прислів"я- "тікайте кури, піп іде!".

На еміграції поширений такий народ- ний погляд "синку, як прийде з кропилом православ – ний піп, ховай горілку, а як прийде католицький, то сідай мамі на коліна і не вставай". Народна творчість – погляди і почування народу.

"Всечесний", ви своєю поведінкою стверджує – те, що ви нечесна людина. У своїй статті поміщеній у липківському журналі "Церква і життя" ви повелися, як той негідник, що в руках тримає хреста, а в душі – гадюку. Ви пишете, що думку свою висловлюєте про "Самобутню Україну" (про Вісті Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Ві- ри"). Всі бачать, в " Самобутній Україні" великими лі- терами названа доповідь "Українська Духовна Рево – люція". Та ви, щоб обманути своїх читачів, зфальшува- ли це речення, написавши, що в "Самобутній Україні" написано "Українська Священна Революція". Чому ж ви це зробили? Ось чому : можна казати "священна ук- раїнська земля", але не можна казати "духовна укра- їнська земля", отже, треба рунвістам приписати такі слова, які вони не говорили, тобто, слова глупі, а потім їх за це назвати "*примітивами*".

І ви так і зробили.

Виходить так: біля воріт стоїть мати. Негід- ник підійшов до неї і кинув їй в обличчя болото, потім кричить "гляньте, хіба це жінка, хіба це мати, це ж болото, шарлатанство!" Отак ви "всечесний" посту – пили з рідною матір'ю (з Рідною Українською Націо- нальною Вірою), ви в її достойне обличчя кинули бо- лота зі своєї душі хворої і підленької, і кричете, як навіжений, "це ж ніяк не можна назвати вірою, це хворобливий український націоналізм, примітивна фа- натично – націоналістична декляраціяі!"

Ми не знали, чому ви з такою зоологічною ненавистю нападаєте на "український націоналізм", але нам читачі написали, що ви себе "хорошо чувст- вуете з белими емігрантами". Ви навіть українських єпископів вважали самосвятами, не канонічними і тому в Бріджпорті мали свою парафію, яка належала до грецького патріярхату.

Ваше українство поверхове :прив"язаність до бандури, гопака. Але ж і кат України Хрущов лю- бив, що його донька Рада вміє грати на бандурі і він лю – бив ходити у вишитій сорочці.

Та приходимо до цитат. У "Словнику" Голос- кевича" (видання УВАН, Ню Йорк) написано "жрець", жерці, жерцям". Отже, грамотно писати "жерці". Ви, "всечесний" у своїй статті глузуєте, що Лев Силенко пише "Ви, жерці (це не моя помилка, так і стоїть від слова жерти) своїми церковними казаннями деморалі – зуєте мій народ". "Це не моя помилка", кажете ви, то безграмотний Лев Силенко неграмотне слово вживає "жерці". Ні, Силенко написав правильно, ваше глузу – вання дешеве. Коли ви не знаєте, ми вам пояснемо, що слово "жрець" в грецькій мові означає "ерей", а старший жрець, значить – "архиєрей".

В "Законах" утверджених Першим З"їздом ОСІДУ РУНВІРИ сказано так: "Ми, рунвісти, віримо, що наш Учитель Лев Силенко правильно поступив, що не відкинув українське многобожжя, як це зробив князь Володимир, а реформував його, проголосивши віру в Єдиного Дажбога і утвердив самобутнє і величне понят- тя Дажбога, він цим визначив між Українцями само – бутній український монотеїзм, дав основи розвитку но- вої української теософської мислі".

Мудрі люди ці рядки розуміють так: в украін – ському многобожжі (тобто, у вірі наших предків) вкла- дені чарівні обряди, благородні почування, моральні істини, звичаї, мистецтво, культура України, а голов- не – духовна незалежність України.

Що ж треба зробити, щоб все це зберегти і мати рідну віру в ЄДИНОГО Бога? Не треба по–глупо- му відкидати многобожжя (тобто, весь величний мно – готисячолітній духовний скарб народу), а реформувати його. І так й зробив Лев Силенко. І так зробив також цар Юдеї між жидами в 639 році, Він проголосивши ві- ру в одного Саваота, не відкинув многобожжя по –глу- пому(він лишив для віри в одного Саваота всі ті обря- ди, звичаї, які мали жиди й при своєму многобожжі).

Князь Володимир, відкинувши многобожжя в Україні, разом з многобожжям відкинув – осудив рід- ні народні орбяди і звичаї, він їх назвав на бажання гре- ків "поганськими", отже, він вихлюпуючи воду з ночо- вок, вихлюпнув разом з водою й дитину (дитину духов-

ної волі Русі) і перетворив Русь у духовну колонію підступної Візантії.

Ви, "всечесний" вискубли із "ЗАКОНІВ" утверджених Першим З"їздом ОСІДУ РУНВІРИ пів речення "Учитель Лев Силенко правильно поступив, що не відкинув українське многобожжя, як це зробив князь Володимир,але реформував його...","ми, рунвісти не визнаємо жодних поганський і непоганських богів" і тут же ви вигукуєте "така безграмотність не виняток".

На вашу думку "безграмотність рунвістів" в тому, що вони многобожжя не визнають, але кращі надбання народу,які були в многобожжі, визнають, ви вважаєте це нелогічністю, примітивізмом,"шарлатанством".

Власне в тому й глибина мислі і велика духовна грамотність рунвістів, що вони відкинули многобожжя не так,як князь Володимир. Вони, відкинувши многобожжя, не пішли блукати по світі, шукаючи "яка віра краща". Ні,вони затримали у своїй вірі в Єдиного Дажбога творчу прикмету многобожжя— духовну незалежність народу!

Ви, "всечесний" так очманіли чадом чужовір"я, що не здібні зрозуміти, що навіть християнізм не відкинув многобожжя, в християнізмі є три боги (Бог – Отець, Бог – Син і Бог – Дух). Християнізм всі свої обряди побудував на тих обрядах,які має многобожжя (обряд причащання,кропило, кадило, сповідь та інше).

В нашому народі є прислів"я "вчися,синку, а коли не доучишся, то ми тебе зробимо попом". Отож і ви ,"всечесний",як всі знають, за різні науки хапалися і недоучилися і вас зробили попом,але яка з цього користь для народу? Коли б ви доучилися, ви б посоромилися бути автором тієї дешевої статейки,якуви помістили в журналі "Церква і життя".

Ви пишете :"Силенко доходить до простого абсурду.Мовляв: щоб ми були жертвенні й могутні в бою нам потрібна віра— Свята Рідна Українська Національна Віра", тобто, рідна духовність, рідне розуміння Бога, рідні обряди, звичаї, духовна незалежність. Отже, для вас,"всечесний" все це "абсурд". А що ж для Вас є релігією, святошами? Пишете, що для вас святошами є юдейська "Біблія". Але ж "Біблія" – історія жидівського народу, історія жидівського розуміння Бога і вам це скаже кожний жид. І є в "Біблії" багато злочинів – Саваот умертвив єгипетських діток, інших потопив під час потопу. Ви вважаєте, що правдивим Богом є тільки Саваот,але ж в "Біблії" виразно написано "Саваот – Бог Ізраеля". Вам приємно бути жидівським попихачем, поклоніння жидам ви вважаєте правдивою релігією українською.

Всі, хто читає "Самобутню Україну", бачить, що Учитель Лев Силенко у своїх працях цитує визначних археологів Кларка, Пігґота, істориків Англії, Індії,Франції, "Веди", "Біблію" . Щоб поглумитися з праць Лева Силенка ви пишете, що Силенко "арґументи і докази черпає не з джерел, а з біжучої преси, брошур, журнальчиків" і тому, мовляв, не вірте Силенкові, глуміться з нього, обкидайте його болотом, щоб розбіглися всі визнавці Рідної Української Національної Віри.

На вашу думку, "всечесний", комуніст Серьожа Єсенін,який у вірші хвалить Леніна і Христа, є ідеальною людиною, ви його радо цитуєте у своїй статті, пишете, що Єсенін написав, що Бєдний "тільки хрюкнув на Христа". Бєдний "тільки хрюкнув на Христа", а ви,як той Бєдний, "тільки хрюкнули на Рідну Українську Національну Віру", пишучи, що РУНВіра – це "маячіння п. Силенка". В чому ж заключається це "маячіння п. Силенка"? В тому, що він пише, що Українці достойні мати українське розуміння Бога, достойні бути духовновільними людьми?

Ви,"всечесний", пишете, що "п.Силенко...сформує поважні лави послідовників (у чому мене переконують люди більш обізнані).., і рух цей може перетворитися просто у нову для української реальности політичну партію типу гітлерівського нацизму," і після цих слів ви переляканo радите, що треба "нашій зорганізованій громаді ближче зацікавитися цим новим явищем нашої реальности". Бо "РУНВ ... крайня течія в нашому середовищі".

Страше для вас те, що Силенко пише, що "Українська Душа Свята! Вона до зубів озброївшись, не вторгалася на чужі землі, щоб мирних законних жителів мурдувати",очевидно, так,як це роблять в Україні москвини. І пишете, що вас "хвилює" те, що "уся основа отого ОСІДУ чи РУНВ" це "український націоналізм". Що ж, вам тільки залишається в такому випадку радіти, що сьогодні Москва жорстоко розправляється з тим націоналізмом, отже, прислугу вам робить.

Ви дихаєте такою люттю на Лева Силенка, що пишете, що в релігійному "відношенні навіть комуністи солідніші". Чому ж вони для вас солідніші,як Лев Силенко? Лев Силенко пише, що 1000 років тому в Києві була українська многобожна віра,або,як кажуть, "поганська". Комуністи це заперечують і пишуть, що 1000 років тому ні Київ, ні віра,яка в ньому була, не були українськими,а"загальнослов"янськими". І ви підтримуючи "солідніших комуністів", пишете, що 1000 років тому "українського поганства"не було", а було "загально слов"янське поганство"

І на вашу думку – всі ті,які ваші погляди підтримують, то вони є високоосвічені люди, а хто підтримує Лева Силенка, то "примітиви". Ваша думка і думка комуністів у відношенні до Силенка однакова. Наприклад, комуністична канадська газета "Укр. Слово" пише, що "Силенко творить партію українського фашизму,Силенко – український Гітлер" і ви написали, що "Силенко творить "партію типу гітлерівського нацизму" і тут же додаєте, що "Силенко тупіший за Гітлера".

Ви, "всечесний", у'Свободі"та в інших газетах "закликаєте" християн до христового походу проти визнавців Рідної Української Національної Віри.Ви забули, що часи "священних"інквізицій минули, але ми певні, що коли б папа римський палив живцем Лева Силенка так,як чеха Івана Гуса, то ви б перший приперли в"язанку дров во ім"я правдивого "Господа Бога Ісуса". Нам пишуть, що ви своїм "собраттям" кажете,

що для рунвістів (внуків Дажбожих) треба викопати яму,ну і що ж, копайте для нас яму, але ми не спатимемо, ми вас у тій ямі,яку ви для нас копаєте, пригорнемо. Ми нікому не дозволимо знущатися над духовною волею Народу Українського, достойні українці далі не хочуть бути погноєм Ватикану,Візантійщини,Московитії.

Досить! Ми нікому не дозволимо з чобітьми влазити в добру душу народну і її поневолювати в ім"я юдейського Саваота. Ми вважаємо, що Ісус – достойний патріот Юдеї, Він не винуватий, що в 325 році легкодумні люди в Нікеї Його проголосили Богом. Ми не віримо, що Ісус –Єдиний і Всемогутній Бог (тобто, ми не віримо, що жид є Богом України), і ми про це сміло і чесно заявляємо, і ми цим нікого не маємо на меті ні кривдити, ні ображати.

Ми вільні люди і ніхто не має права нам наказувати,як ми маємо розуміти Бога і ми не маємо права нікому наказувати! Така моральна совість нашої доброї і вільної Української Душі!

****

ОЛЕГ ХІМ"ЯК, Ілліноїс, США

ЧОМУ Я СТАВ РУНВІСТОМ?

(Продовження. Початок у ч.79)

Мав я сім років, а це було в тридцятому році, ходив я в поле збірати мерзлу картоплю, це було на панському полі. Це картопля,яку робітники не вибірали осінною під час копання після дощів. Весною на сонці й вітрі вона висохла, і ми вдома з тої картоплі робили паляниці.

Цього самого року перед Великоднем іду я з мамою до церкви цілувати плащаницю. Приходимо ми до церкви і зразу від самого порога на колінах з мамою рачкуємо до престолу цілувати плащаницю і так само на колінах і назад до порога, у нас це називали "покутою". На плащаниці , як мої дитячі очі, бачили була намальована людина, (Бог Ісус).

Мій батько,як і інші селяни, в поті чола здобував для родини шмат хліба. Пригадую, одного разу він забув у суботу накосити конюшини до доїння, без конюшини не можна видоїти, корови робляться неспокійні. А внеділю не можна косити, бо гріх. І тато пішов до священика просити дозволу для корови накосити конюшини, священник сказав, що для худоби вкосити не має гріха.

Мій батько був робітником у фільварку, бо ми мали мало землі і не можна було з неї вижити. У моєму селі, котре називалося Конюшки Королівські було 183 двори, 1040 осіб. Село все мало стільки землі, що мав один дідич. Правда, що той дідич не був добрим господарем, ніколи не мав грошей людям заплатити за роботу. Робітник в нього заробляв зимою 60 –80 грошей, залежить,яку роботу виконував. Літом косар заробляв 1.50 злотого, жінка,яка жала серпом , заробляла – 1.20. І це за 11 годин праці. Літра нафти 32 гроша, кілограм сала – 3 золотих. Отже, селянин, щоб заробити кілограм сала, мусів два дні робити косою.

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

З усіх континентів

Відколи існує людство й до нашого часу на Землі жило 77 мільярдів чоловік. Цей підрахунок зроблено у вашінгтонському Інституті демографії.

У Сан-Франціско відбувся забіг столітніх чоловіків на дистанцію 100 ярдів (91,4 м). Переможцем став колишній кельнер Ларрі Левіс: його час — 17,8 секунди.

Відомо, що декотрі з індійських йогів можуть лежати на дошках, в які вбито цвяхи. Недавно індійський факір Зіане Азар, який прибув на «гастролі» в Сідней, підтвердив цю дивну здатність йогів: він пролежав на цвяхах 25 годин і 9 хвилин. Коли його зняли з дошки, факір знепритомнів. Азар побив світовий рекорд тривалості лежання на цвяхах.

Алжірець Мостер Оулд Мохаммед, якому виповнилося 153 роки, відсвяткував день свого народження у маленькому місті Маскара в колі 9 дітей та 31 онука. Він одружувався 7 разів, двічі залишався удовцем, 4 рази брав розлучення. Теперішній його дружині 84 роки. Старий харчується виключно молоком.

Офіціантові одного з нью-йоркських ресторанів Ларрі Левісу 102 роки, але він іще працює і щодня ходить на роботу пішки. У день свого народження він пробігає в парку дистанцію в 100 ярдів (91 метр), минулого року йому для цього знадобилося 17,3 секунди. Спосіб життя в нього такий: він не курить і випиває щодня лише шість склянок води; не їсть заморожених продуктів, печива і білого хліба.

Цей фільварок був власністю жида,якого люди звали Іцко. Я пішов у найми в 35 році в село Жашковичі до господаря Михайли Савки і був у нього три роки і пів. Він погодився мені справити два костюми - один на щодня, а другий – на свято. Отже, працюючи за ці костюми, я ціж костюми в Михайла Савки й порвав, працював за харчі і костюми.

В Савки було три корови і були коні, я тягав гній, тягав воду з криниці і напував їх, різав січку . Люди мені говорили, що,як мене не було, то худоба в Савки ходила в кізяках, а тепер гарно виглядає.

Сніданок я мав у Савки завжди той самий –ячмінна каша варена на доброму молоці і мнята картопля зі смаженою солониною. Це було зимою. Літом я гонив корови пасти, то моя господиня, щоб для мене цієї каші не було замало, то доливала ще молока пропущеного через "центрофуґу".

Лишив я Савку і пішов працювати до нашого священика в село Подільці. У цього священника було три робітники – вже дорослий Дмитро з того села, що й я і кухарка Катя з Подільців. У священика я був згодився працювати рік за 95 злотих. Молотив я ціпом збіжжя цілу зиму, робив коло корів, помагав Каті доїти корови.

Священик нас кормив так. Кожного ранку каша, хліб і картопля. Кашу варила кухарка на воді з пшона, коли вона була зварена, тоді вона її заливала порожнім молоком ("центрофугним"), так що каша виглядала синя. (продовження буде)

(початок на сторінці 544)

56.Історик Індії А. Калянараман у книзі "Аріятаранджіні" виданій в Мадрасі (Індія) в 1970 році на сторінці 110 зазначує, що слово "зиґурат" вимовлене тими,які читали клинописи, не зовсім правильно. Воно на його думку сумерія – нами вимовлялося,як "сікара"; (в санскриті слово "сікара" відповідає англійському "телл", українському – "сказання", (Зиґурат – дім, в якому відбувалося "сказання", (молитва)).

(продовження в наступному числі).

(Лев Силенко, "Мага Віра").

****

ПРИМІТКА: в наступному числі "Самобутньої України" буде поміщений фрагмент з "Сумеріяно–Санскритсько–Українсько – Англійського Словника". Вчені мають основу твердити, що сумеріяни прийшли в Сумерію з степів Оріяни (Праукраїни).

Музей Ірак, Багдад. Сумеріянин Ур Намму – отримує від БОГА ін Лила Перші в світі Божі Заповіді. Семіти, взоруючись на ці Божі Заповіді , створили Божі Заповіді Гаммурабі і Мойсея.

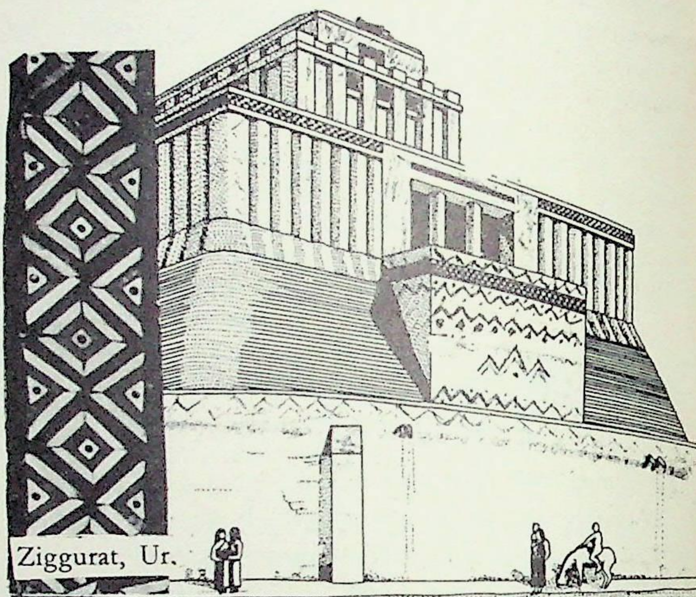

Перша на плянеті Земля Святиня (Зиґурат) побудована орірянами (сумеріянами) в Месопотамії . Її стіни оздоблені такими взорами – взори ці репрезентують найстародавнішу в світі українську (мізинську) культуру, вони й сьогодні красуються на наших вишитих сорочках.

(початок на сторінці 545)

небезпечні цукерки тому, що він мішає до них радіоактивне проміння.

І під анонімною листівкою був підпис "робітник С – ленду". Люди усміхаючись, знали, що це "витівки" пана Хунджуана,який сам в себе в хаті продукує цукерки і їх на вулиці продає випадковим людям і усно обмовляє "С–ленд". Адвокат "С–ленду" сказав, що в США і Канаді є чимало людей,які сидять навіть на поплатних роботах, але вони не є зовсім душевно здоровими людьми і тому на витівки Хунджуана не треба звертати уваги.

А чи відомо Шановній Редакції, що трижальний чи скрижальний "внук" і "кандидат" (ім"я цієї неврівноваженої людини тут не варто згадувати, бо й так читачі добре знають про кого мова йде) робить витівки подібні на витівки китайця Хунджуана? "Внук" і "кандидат" запопадливо розсилає на всякі адреси на ротаторі видані анонімки,які він масово продукує і підписує "Учасник з"їзду рунвістів","член осіду","З-Н член ОСІДУ", "розкривач тайни заправлювачів".

Разом з цими анонімками "кандидат" розсилає копії вирізок з газет, в яких надруковані глупі статейки попа Кінзерявого – Пастухова і ізуїта Хомина з нападами на Рідну Українську Національну Віру. І на конвертах цей скрижальний "внук" і "кандидат" ставить,як зворотну адресу, адреси "Самобутньої України". Отже він ширить попівські наклепи на РІДНУ ВІРУ, а на другій сторінці він хвалить РІДНУ ВІРУ, На одній *сторінці він хвалить кардинала Сліпого, а на іншій він зазначує, що вірить у Дажбога, в одному реченні анонімки він хвалить себе і гнівається,що ось вже довго він є "кандидатом" і ніхто з поважних людей його кандидатуру не підримує і тут же він обмовляє дівчів ОСІДУ РУНВІРИ, бо думає, що це вони винні в його горі і тут же кличе всіх рідновірів до "єдности".*

Я радив би не ставитися поважно до скрижальних витівок "кандидата", і не гніватися на нього, адже по його витівках видно, що він є душевно не збалансованою людиною.

З пошаною, інж О. Корнієнко, Ванкувер.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

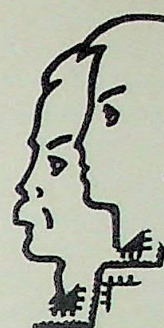

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

№ 81, ВЕРЕСЕНЬ,

10.973 рік Дажбожий.

Місячник. Рік видання сьомий.
Річна передплата 3.50 дол.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

адреси наших представництв:

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles, Calif. 90071, USA.

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, 151, Quebec, Canada.

Box 745, P.O. Fonthill, Ont., Los 1E0. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW. 2153, Australia

БУДІТЬСЯ, БУДЬТЕ ЛЮДИ!

Ми визнавці Рідної Української Національної Віри, люди нові. Щойно народжені. Ми люди справедливі, толерантні. Культура нашої душі висока, бо ми жодних релігійних почувань не ображаємо. Але ми с т а є м о вразливими, чуючи гострі образи кидані жорстокими людьми у наше молоде й чутливе серце.

Чорні сили зі всіх сторін обстрілюють нас. Обстрілюють нас чекісти Московитії-майстри масо – вих винницьких могил, концтаборів, рабських колхо – зів, вбивці вільної приватної людської ініціятиви.

Обстрілюють нас шамбеляни Ватикану – хитрі, жорстокі, солодкоусті творці кривавих інквізицій, улесливі монсеньйори душеловства, церковних залякувань, очерпень, душителі національних почувань.

Обстрілють нас єреї Візантії– наші доморослі (очаділі в диму наркотичного ладану) глагольщики староюдейських істин, угодовства, безсоромні святі тупиці, лицарі тьми і духовного садизму.

Бій виграємо ми тому, що духовність (вільна і величня духовність Майбутнього, яка формується сьогодні) належить нам. Ми її світлі першоапостоли!

Нові покоління з поля нерівного бою візьмуть наші священні прапори і підуть з ними вперед, щоб у тисячоліттях торжествувала Українська Духовна Революція на Славу, Могутність і Волю У к р а ї н и –чарівної колиски Індо– Европейських Народів!

Ті, що обстрілюють нас, не зважаючи на їх – ній великий досвід, володіють перестарілою зброєю, зброєю провокацій, анонімок, обмов, майстерного нацьковування брата на брата. Вони використовують слово, як знаряддя, як шаман намисто. Вони при допомозі слова розброюють людську душу, залякують її і спрямовують її мислення на шлях їм вигідний.

І, як доказ цього, я візьму для звичайного прикладу професійного ізуїта Хомина – редактора торонтонської католицької газети " Наша мета". В цій газеті (за жовтень 72 року) він помістив статтю "Ще одне баламуцтво в українській емігрантщині". Я цю статтю тут поміщую, щоб всі ми були обізнані, якою дешевенькою зброєю володіють лицарі Ватикану, поборюючи родину Визнавців Рідної Українскої Віри.

"ЩЕ ОДНО БАЛАМУЦТВО В УКРАЇНСЬКІЙ ЕМІГРАНТЩИНІ. Журнальчик "об"єднання синів і дочокУкраїни", – "самобутня Україна", – що їх задумав "об"єд–

нати" "учитель Дажбога" в "українській національній вірі відомий у Торонті Лев Орлигора (або в газетах захований "д–р Лев Силенко") в останньому своєму випуску друкує нещасні "закони" тої сміхотворної "рідної української національної мафії". Ті ніби "закони" приняли для себе учасники "першого з"їзду РУНВ в ЗСА 6 серпня ц. р., який для Орлигори не є 1972 роком, а 10972 роком, бо роком замученого в Дніпрі Дажбога.

Є в тому випуску "С. У" пікчери з того з"їзду, є згадка, що "учитель" Орлигора вибирається до Мезопотамії на студії шукати правди Мага Віра, є імена учасників з"їзду, а між ними доктора Богдана Запутовича з його пожертвою 211 дол. для Дажбога, а серед інших жертводавців –дажбожівців видніє й ім"я Михайла Додяка, відомого зі сторінок "В.С" Гуцула Самоука.

В звідомленні кажеться, що всі учасники привітали "учителя" Лева Орлигору вставанням з місць, як тільки він появився в залі. Кажеться теж, що учасники плакали з радости, бо стали "вільними людьми" нової віри."Мага Віра" – це байбел РУНВ–істів, які, як сказано в "законі" – "прагнуть ширити друковане слово РУНВіри в Україні і мають дані твердити, що після розвалу кривавої московської імперії українська інтелігенція не має на меті вертатися до віджилої візантійської ортодоксії (читай: українського православія!) і не має на меті йти на поклін до латинського понтифіка (читай: української катол. церкви).

Християнство для того Орлигори– це "юдейська секта", а український народ –це внук Дажбожий.

Орлигорівське баламутство виявило себе навіть і підчас останнього З"їзду . Спілок Українських Журналістів на Союзівці, де невинні дівчата, не знаючи, що в руках тримають, напихали учасникам з"їзду ту нещасну макулятуру що назвала себе "Самобутня Україна".

Ізуїт Хомин чесний католик тому, що він не чесний українець, Знаємо, що дві чести не існує. Не маю я жодної особистої ненависти до Хомина.

Він малим хлопцем був посланий до школи ізуїтів.Ізуїти всі його світлі дитячі почування, цнотливі помисли, мрії, радощі й болі запрягли у віз папської політики.

Отже, жерці ізуїтизму зробили з українського хлопчини моральну каліку. І він все своє свідоме життя перебуває на почесній каторзі,вірячи, що то так "угодно Господу Богу Ісусу Христу". І він вважає, що коли, наприклад, буде викреслювати слово "українська" і на його місце відважно ставити слово "християнська", то цим подвигом він здобуде в ордені ізуїтів або новий титул римський,або певніше становище в своїй дієцезії.

Коли (десь чотирнадцять років тому) українська громада в місті Чатам (Онтаріо) звернулася до мене, щоб я промовив слово на Святі Матері, я сказав, що "Українська Мати повинна своїх дітей виховувати в дусі Української Моралі". Я вірю, що не може існувати нації без національної моралі.

В дописі,який був посланий до "Нашої мети", були зазначені ці мої слова. Та ізуїт Хомин їх спотворив. Він в мої уста вставив таке речення "Українська мати повинна виховувати своїх дітей в дусі християнської моралі", і так надрукував.

Українській Матері на думку ізуїта Хомина Української Моралі не потрібно.

Матері, в яких відсутня національна мораль, можуть бути добрими матерями в тому розумінні, що вони дітей своїх і поцілують, і варениками нагодують, і у вишиті сорочки одягнуть, але вони їх ніколи не навчать бути вірними синами і дочками народу- одержимими борцями за його славу й волю. Вони не можуть дітям своїм подарити великих душевних національних якостей тому, що вони самі їх не мають.

Їхні діти це переважно пестунчики, муштровані гнучкошиєнки, пристосуванці в ім"я повного шлунку, поплатного титулу і,очевидно, інтернаціональної моралі (християнської моралі контрольованої латинами, жидами, греками) чи комуністичної моралі контрольованої московськими великодержавними шовіністами).

Лакизи Ватикану всюди, де тільки їм вдається,в ім"я "патріотизму", стараються писати і говорити про "християнську культуру України". Вони втокмачують в голови українців переконання, що коли б не греки і латини (не їхній християнізм), то (о,Боже милий!) Український Народ не мав би жодної культури – живби вічним варваром, був би півлюдиною, отож, українці, хапайтеся,як потопаючий за бритву, за греко–латинський християнізм, і живіть переконанням, що ви нездібні бути творцями своєї самостійної духовної культури.

Лакизи Московитії всюди, де тільки їм вдається, стараються писати і говорити про "радянську культуру України". Раданськаа культура України служить імперіялістичним догмам москвина–дворянина Ульянова (Леніна). Та хіба тільки культура?

Мова, ніжна мова Української Матері, "Пребагата українська мова вірно служить великій ленінській справі", – пише, не червоніючи зі сорому московський лакиза Іван Цюпа в київській "Літературній Україні" за жовтень 72 року.

Щоб почервоніти зі сорому, пишучи, що українська мова служить інтересам московського імперіялізму і цим обуритися, треба мати національну мораль,Іван Цюпа її не має.

Іван Цюпа вихований на законах радянської моралі, він злодій? Ні, він моральний каліка, я не маю до нього жодної особистої ненависти. Я знаю – він був школярем і в тій школі (в школі контрольованій комісарами Леніна) була його добра дитяча душа погнута, а потім квитком члена ленінської партії спрасована.

З його душі витиснені ті природні благородні почування,які б мали його робити достойною людиною українською. І він став рабом (рабом нового

радянського типу), має він хвору душу, яку треба лікувати, а не стріляти.

Душевні каліки – люди нещасні тому, що в їх не має ненависти до тих, які їх покалічили. Вона паралізована. Їм здається, що вони стали каліками (духовними рабами) тому, що їм так хотілося і що їм так зручно й корисно.

Не було ненависти і в тих київських калік, які були дітьми украдені від родичів і яким були у пивницях повикручувані руки, шиї. З ними стояли, як їхні милостиві охоронці, синьоносі дідугани біля брам Києво-Печерської лаври і ревли жалісним голосом "Пожалійте, калічку, Христа ради!"

І люди кидали п"ятаки, дивлячись на спотворене обличчя калічки. І не догадувалися люди, що то отой синьоносий дідуган, на шиї в якого погойдується такий великий хрест, як у єпископа, із вкраденої здорової дитини зробив калічку, видовбав очі, підрізав язика, щоб Христа ради жебрати милостиню.

Андрію Малишкові (хлопчині з села Романівка) язика не підрізали і руки не викрутили. Підрізали йому душу і викрутили йому розум , і він став лавреатом ленінської премії.

У збірці "Серпень душі моєї" виданій в Києві в 70 році, в розділі "Ленінські рядки" (сторінка 267) лакиза, або лавреат ленінський, Андрій Малишко молиться Ленінові так :"Нам кару покладай – по-ленінськи – високу. І не жалій сердець. Від тебе відступить – нема страшніш біди і горя гіршого!"

Душевне рабство Малишкове переходить у душевне орденоносне каліцтво. Він просто, як той заєць, який тремтить перед пащею гада і лізе з переляку сам в його пащу, боїться від Леніна відступити. Відступив— значить попав у млин смерти (в концентраційний табір НКВД): там "нема страшніш біди і горя гіршого!" Андрій Малишко, виконуючи ленінські заповіти, затягує петлю на шиї рідного народу, цілує орден Леніна і просить Леніна –"не жалій сердець".

Ми віримо (і наша віра відважна і світла!) – тільки той вміє любити свій народ глибоко і пристрасно, хто має добре душевне здоров"я, палке чисте серце і чесний (сатрапами не скалічений) розум.

Любити Україну і одночасно любити її ворогів, або жити в страху перед ними, значить бути людиною хворої національної моралі.

В грудні 67 року чикагська католицька газета " Нова зоря" у статті "Лев Т. Орлигора в Чикаго" повідомляла, що "Українська Студентська Громада в Чикаго влаштовує доповідь Лева Т. Орлигори на тему "Нове з історії Дохристиянської України".

Минув тиждень, і ця газета звітувала, що " В залі Українського Національного Музею, що була переповнена студентами, промовляв письменник Лев Терентійович Орлигора на тему "Нове про історію Дохристиянської України".

Доповідач майже півтори години говорив про дані, які досі не відомі для української історичної науки. Маючи авторитет – ні докази і незаперечні аргументи, він доводив, що Україна – колиска Індо-Европейської раси і мов націй, що до цієї раси належать".

Студенти були захоплені величними сторінками історії Предків рідних. Ізуїти насторожилися. Вони відчули, що Лев Силенко (Орлигора) розкатоличує молодь. Звільняє її мислі з-під контролі ізуїтської, отже, молодь треба негайно ізолювати від "силенківського паганізму".

В січні 68 року в торонтонській католицькій "Нашій меті" у статті "Епархіяльний з"їзд укр. католицького юнацтва в Монтреалі" повідомлялося про "монаші покликування"(заклик до молоді йти в монахи). І тут же з відчутним острахом зазначувалося, що молодь захоплюється українським неопаганізмом, очевидно, неопаганізмом "деморалізує" молодь Лев Силенко (Орлигора).

Він з молоддю прийшов на з"їзд українського католицького юнацтва (в Монтреалі), і тоді до нього підійшов ксьонз Кальба і сказав:"Владика кир Ізидор Борецький сказав, щоб ви, пане Орлигора, залишили залю з"їзду".

У молоді настрій зіпсувався, на стіні висить напис "еверібаді велком!", Лева Силенка (Орлигору) випрошують з залі так, як колись у Львові випрошували Івана Франка із залі "Просвіти".

Кир ("кир" значить "цар") Ізидор Борецький не дозволив (він духовний ватиканський диктатор), щоб молодь на з"їзді обмірковувала свої доповіді (доповіді виголошені студентом Поповичем – передплатником "Самобутньої України" і студенткою Дяків). Кир закрив з"їзд, почав розмашисто хреститися, охороняючи душі молоді від "Дажбожої віри Лева Силенка".

Я в їхньому (католицькому) понятті справ українських просто небезпечна особа. І хоч я ніколи і ніде жодним у світі судом не був караний за кримінальні чи моральні злочини і жодний суд не може ці мої слова спростувати, все ж з точки зору ізуїтського "кодексу", я "деморалізую молодь": ширю між молодою український паганізм, одним словом— злочин чуть не такий великий, як у Сократа.

Я Лев Силенко (літературний псевдонім "Орлигора" мені дали в ДП-таборі "Зомер казерне" письменники Володимир Державин і Юрій Клен). Народила мене українська русява синьоока жінка у селянській глиняній хаті критій соломою в селі Богоявленське (біля Дніпра) 27 вересня. Піп, потішаючи моїх родичів, бо вони не були бідні, сказав, що в цей день був народжений Іоан Злотоустий і що день мого народження "ознаменований вознесінням Чесного Хреста і тільки один Бог знає, що з того младенця буде".

Виріс я під духовною опікою діда Кормильця (тобто, Трохима), який був чарівним пасічником .

Вмів він розмовляти з бджолами, сонцем, вітрами, птахами, степовими могилами. В селі звали його поклонником Дажбога, язичником, який таємно ходить у Чорний Ліс, щоб там молитися Дажбогові. Справ – ді він щовесни вирушав у дорогу. У лісі в яру, де стояла кам"яна статуя жінки (свідок первісного культу матері – прародительки) він ставив миску вареної пшениці, клав квіти і молився.

Зерно, чарівне зерно таємничих дідових оповідань, яке ніжно впало в мою дитячу душу, проросло. І навіки заполонило мої мислі. І я створив новий світогляд (після довгих вагань, переживань і роздумів) я проголосив віру в єдиного Дажбога).

Побратими і Посестри, які поділяють мої погляди і душею відчувають, що чужа віра – чужа, а рідна віра – рідна, пишуть "Лев Силенко –Учитель РУНВіри". Ізуїт Хомин глумливо пише "учитель Дажбога".

Коли б я з тією міркою підійшов до ізуїта Хомина, з якою він підійшов до мене, я б мусів написати шо" ізуїт Хомин –учитель Ісуса Христа", або просто – "учитель юдейського Саваофа".

Так, як тіло кровоточиться в ранах, так і душа кровоточиться і болить від приниження і образ. І тому я вважаю, що всюди і завжди треба діяти силою чесного мислення, силою благородних почувань, а не силою образ, обмов, кпин ізуїтських.

Є Рідна Українська Національна Віра (РУНВіра). Ніхто (хто має почуття гідности) не може сказати, шо її не має. РУНВіра має ісповідників, які живуть у країнах Вільного Світу, і в Україні. РУНВіра, або популярно кажучи, Рідна Віра, в США і Канаді заінкорпорована і оборонена вона законом так, як і віра лютеранська, католицька, буддистська, мусульманська та інші релігії.

Ізуїт Хомин пише "рідна українська національна мафія" і мені стає і соромно, і боляче на душі. Мені стає соромно, шо ті українці, які воюють проти Рідної Української Національної Віри, мають такі низькі моральні якості.

Порядна людина жодну в світі релігію не назве "мафією", просто її совість, звичайна людська совість, не дозволить так сказати. Всім добрим людям відомо, шо тільки той має в душі світлі релігійні почування, хто терпеливо ставиться до релігійних почувань інших людей.

Японці мають рідну японську національну віру(шінто), і тому вони духовно вільні люди. Вони своїх помислів і почувань не підпорядковують жодній в світі чужій релігії. Вони не визнають над собою жодних у світі чужих духовних авторитетів. Вони наочно пересвідчилися, що їхні сусіди філіпінці, ставши християнами, поділилися на різні ворогуючі християнські секти і тепер вважаються національно охлялим народом.

Европейці, африканці, американці, китайці, індуси вважають японців талановитим, високоморальним, високоцивілізованим, культурним і могутнім народом. Брат–чужовір Іл–ський мені прислав листа, в якому обвинувачує мене, що я хочу, щоб Українці в Европі були тією силою, що Японці в Азії.

Думаю, що ізуїт Хомин назвав Рідну Українську Національну Віру "мафією" тому, щоб налякати своїх наївних парафіян (адже католицизм – релігія залякування пеклом, "карою неба"), мовляв, бійтеся Українці Рідної Української Національної Віри, бо то "мафія" і той, хто до цієї "мафії" належатиме, буде покараний, (не матиме "відпущення гріхів").

Отож, парафіяни, вірте ізуїтові Хоминові, що Рідна Українська Національна Віра, то "мафія" і поборюйте її, а потворна –підступна змова папи римського з професійним катом України Подгорним, то "Христова благодать", еманація "чуда непорочного зачатія".

Відомо кожному, хто читає "Самобутню Україну", що 10.973 рік – це вмовно утверджене між рідновірами самобутнє українське літочислення основане на даних археології.

Археологи на основі радіо–карбонного читання визначили, що 11 тисяч років тому була в розквіті історія Мізинської (Первоукраїнської) культури. Ізраельтяни мають в Ізраелі своє національне (біблійне) літочислення основане на легендах про сотворення світу, і велич їхня в тому, що вони (як і кожний великий народ – китайці, японці, індуси, араби) мають своє окремішнє літочислення. Християнське літочислення вони вживають тільки для комерсійних справ зв"язку з християнами.

Ізуїт Хомин написав, що "для Орлигори не є 1972 роком, а 10.972 роком, бо роком замученого в Дніпрі Дажбога," то ж тепер варто з того проголошеного Силенком (Орлигорою) українського літочислення зареготатися так, щоб аж папа римський із задоволення почухався там, де й не свербить.

У музеї Ватиканському свято хорониться статуя Юпітера, Юпітер –головне божище поганського Риму, сьогодні охоронений католицькими монахами (патріотами Італії). Чому у Ватикані така пошана до статуї ідола Юпітера?

Бо Юпітер, бачете, бог Риму! Ідола Юпітера ніхто не має права прив"язувати до конячого хвоста, тягати по римських вулицях, бичувати, топити у водах Тибру. Римляни – люди кмітливі, достойні, і вони свою ідолопоклонну дохристиянську культуру вміють пошанувати і нікому не дозволять з неї кепкувати.

Правда, варвари (ну, звісно, дикі варвари – русини), вони такі розумом здрібнілі і душею такі пустоцвітні, вони прив"язали статую свого Дажбога (статую створену з золота і срібла, яка тримала в руках тризуб – знак Неба і Землі) коневі до хвоста.

Гречини в Киеві бачили, що образ Дажбога подібний на образ русича – непокірного волелюбного богатиря.

Зрозуміло, що "Людина формує зверхню подобу та життєві відносини своїх богів зі свого власного образу",(Аристотель, "Політика"). Зрозуміло, що статуя Ісуса дерев"яна чи глиняна в негритянській церкві має образ негра, а в ескімоській церкві-образ ескімоса.

Гречини,які переводили Україну (Русь) на грецьку віру православну, прагнули, шоб українці (русичі) самі себе на своїй предківській землі принизили перед дітьми і внуками.

Русичі вчора вчили дітей своїх, що Дажбог-Тато Русі, а сьогодні вони на очах дітей своїх плюють в очі Татові Русі і накидають петлю на Його шию. Справа, очевидно,не в статуї Дажбога (статуя –твір самобутнього київського творця), а справа в тому, що Дажбог був символом Духовної Самостійности України (Руси).

Україна (Русь) – степовий лев Евразії.Ні Рим, ні Візантія, ні Тевтонія, ні Персія не мали сил Її покорити. Русичі – внуки Дажбожі прицьвяхували біля брам Візантії тризуб (знак Дажбожий) –символ своєї духовної волі,сили, єдности, відваги. І цим вони дали візантійцям (ромеям) відчути, що Дажбог сильніший,за візантійського Саваота.

Щоб Україну (Русь) розслабити, шоб перетворити Її у стадо овець покірних, заляканих, треба Їй дати чужу розслаблюючу віру – треба створити при допомозі мілітарної сили у Києві духовний (релігійний) переворот.

Яка духовна трагедія народу!? Русичі, які вчора вважали себе внуками Дажбожими, сьогодні в Києві перед греками зневажають той знак,який вони декілька років тому прибили біля брам Візантії, демонструючи силу своєї духовної волі.

Дажбога – рідного Батька свого русичі втопили у хвилях Дніпра. І Тризуб упав...– Він став другорядним і непотрібним додатком до хреста –символу візантійської духовости. Україна (Русь) стала безвольною духовною колонією Візантії. Імператор Візантії в порозумінні з патріярхом призначає грека митрополитом (духовним ґебітскомісаром) України-Руси. Князь України (Руси) не має права порушувати духовні накази Візантії, він зобов"язаний стояти на колінах перед зайдою (греком–митрополитом), і свою душу (разом з душею свого народу) передавати в розпорядження зайди (грека–митрополита ,агента Візантії).

І сьогодні вони (русичі засліплені візантійським кадилом) вважають, що вчинили в 988 році щось особливо достойне для добра грецької православної віри. І ось появився (ви тільки подумайте – через тисячу літ?!) якийсь Лев Силенко (Орлигора),і заплакав за утопленим Дажбогом. І хоче Його витягнути з води, хоче Його звеличити, хоче повернути "назад колесо історії", тобто, повернути народові його Духовну Самостійність. І каже він, що віру Предків треба реформувати – не треба вірити в багатьох богів, не треба вірити у дерев"яних чи золотих ідолів! Треба без "Божих амбасадорів" латинських, юдейських, грецьких вірити в Єдиного і Всюдисущого Бога, ім"я Йому не Саваот, не Алах, не Єгова, а Д а ж б о г!

В Атенах на сьогоднішніх грошах (драхмах) красується Зевс, (Бог Греції). Греки сьогодні гордяться релігією дохристиянської Греції. Грекині (представниці передової грецької еліти) на грудях на золотих ланцюжках носять мініятюрні статуї богині Атени. Вони вважають себе її дочками. Греки на золотих ланцюжках носять мініятюрне зображення святині бога Зевса. Ювелірні крамниці в Атенах переповнені цими золотими зображеннями.

На будівлі Грецької академії наук (в Атенах,будівля не так давно збудована) стоять статуї богині Атени і бога Аполона, поруч (перед головною брамою академії) –статуї поганських філософів Сократа і Плятона.

Враження постає у вдумливого туриста,який сьогодні ходить по вулицях Атен, що греки мають грецьке православія тільки на експорт, самі ж вони тішаться самі собою – вони натхненні духом грецької віри.

Вони гордяться не "Біблією" (адже це твір юдейський), а святинями Атени, Зевса,Артеміди і творами Софокля,Есхіла, Еврепіда, в яких звеличений грецький паганізм,(паганізм сумнівної і неоригінальної вартости).

В крамницях Атен продаються статуї Зевся, Атени, Аполона,Геракла, Артеміди поруч зі статуями Ісуса. В музеях атенських грецький паганізм хорониться з такою святістю, що турист (за жодні гроші) не має права зробити фотографію, наприклад, зі статуї Зевса,яка широко популяризована на сьогоднішніх грецьких грошах.

Коли я грекові біля готелю Омонія сказав, що статуї Зевса, Атени та інших богів Греції,греки повинні поприв"язувати (в ім"я греко–православної віри) до ослячих хвостів, приволокти їх до провалля, плюнути їм у мармурові очі і потопити їх,як зачумлених щенят, у водах Пелопонесу, грек обурився.Він зчинив такий галас, що коли б не юрба американських туристів, то мабуть би між греком і мною почалася бійка.

Вважаю, що насмішки ізуїта Хомина над ім"ям Дажбога,сумні.Він ними виявив, що він не здібний ні самостійно мислити, ні самостійно молитися, ні самостійно вірити. Він загумінковий і загумінковий не тому, що природа скривдила його розум, а тому, що загумінковість йому поплатна; він з неї має хліб насущний.

Так, я з почуттям відваги і відповідальности написав у " Мага Вірі", що зайда–чужинець (незалежно від того чи він є папою римським,патріярхом візантійським, юдейцем Ісусом, москвином Ульяном (Леніном),не може бути ні релігійним,ні політичним, ні мілітарним диктатором України!

Чужинець не має ні морального, ні природнього права розпоряджатися так,як йому заменеться–

(продовження на стор.560)

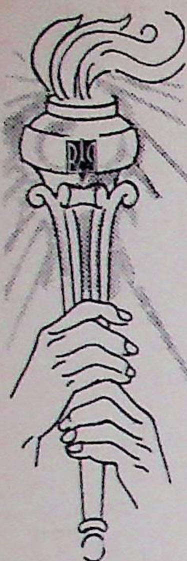

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл

М. Марків

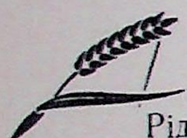

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ Рідної Української Національної Віри

(Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ – основа, яка допомагає втілювати в українське життя світогляд Рідної Української Національної Віри)

М. ОНОШКО –40.00, М. ДОДЯК – 16.50, Б. ЦАПАР – 1.50, І. ГАЙДАЙЩУК – 1.00, ТЕТЯНА ЗАВЕРТАЙЛО – 10.00, П. ВОСКОБІЙНИК –3.00, І. МИХАЙЛЕВИЧ – 20.00.

ВСЕВОЛОД ОБЕЗУК – 30.00, П. ЦАПАР – 5.00, М. СЕМЕНЕЦЬ (на науково-дослідню подорож Учителя) – 5.00, БОГДАН (ПЕТРО) КОСТУР. – 15.00, П. ЦАПАР – 10.00.

БОГДАН ТАРАСЮК – 60.00, І. КІСЕНКО – 10.00, А. РЕШЕТНЯК – 20.00, П. ТОПЧАН – 20.00 М. ЛОЗОВИЙ – 30.00, М. К.— 5.00, , М.ЧЕРНЕНКО– –20.00, В. ТИМЧЕНКО – 20.00, В. ПАНАСЕНКО – 10.00.

Н. СИТНИК (на Оріяну) –20.00, М. ЛОЗОВИЙ (зі станичної збірки) –80.00, П. СТАШКІВ – 15.00, І. КІНТЕР – 30.00, Станиця "СОНЦЕГРАД" у Монтреалі)– 29.40.

І. МИХАЙЛИШИН – 20.00, В. Ф. – 1.00, М.ЛОЗОВИЙ (зі збірки на 5–му Засіданні Ради Керманичів Г. С. ОСІДУ РУНВІРИ) – 80.00, Веданта КУЛЕВИЧ – 10.00.

П. ЦАПАР – 2.00, Т. БОБРІВНИК – 10.00, І. ТИМЧЕНКО – 100.00, М. ДЗЮБ – 5.00, Ф. ЛУЦИШИН – 10.00,

(продовження буде)

Примітка:
******** *Будемо особливо вдячні, коли Жертводавець нам пригадає, що ми через нашу помилку, не занотували Його прізвище в списку Творців Фонду Поширення Рідної Української Національної Віри.*

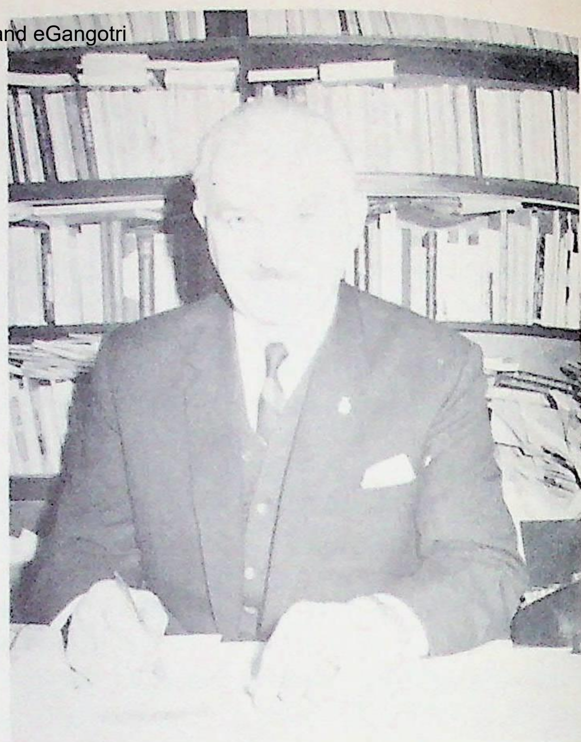

ПОБРАТИМ МИХАЙЛО ДОДЯК (ГУЦУЛ САМОУК)

ЛИСТ З ТОРОНТА

****

Достойний наш Учителю Леве Силенко!

Хочу Вам висловити подяку за Вашу велику наукову працю, яку Ви натхненно даруєте для Українського Народу. Тепер хочу сказати слідуюче.

У Торонті живе біля 80 тисяч Українців і багато з них вступило б до Рідної Української Національної Віри, але вони не вступають тому, що ще не має РУНВіра священиків (рунтатів) і не має Святині. Загал живе питанням: "Рідна Українська Національна Віра-рідна моему серцю, але куди я піду в неділю помолитися Дажбогові, де вінчатимуться мої діти, де освячуватимуться мої внуки і де буду я похований за обрядами Рідної Української Національної Віри? Цю справу треба робити скоро, бо старші люди відходять, і багато з них хотіли б свої ощадності передавати для Святині Рідної Української Національної Віри. Укр. катол. церкви записані, як власність Риму.

Отже, під покришкою віри в Христа, попи для Риму зробили великі маєтки, та чи може цим тішитися чесна Українська Людина, яка любить свій рідний народ?

Посилаю Вам, наш дорогий Учителю Леве Силенко, дім, котрий був збудований 15 тисяч років тому в Україні, цей дім я взяв з книги історії писаної англійською мовою. Я вірю, що багато людей знайдеться таких, що фінансуватимуть Вашу працю "СОВІСТЬ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ"; вона омолодить Душу Українську і покаже для молоді велич Предків.

Всі ми достойно працюємо в Рідній Українській Національній Вірі для Дажбога і Його Побожного Українського Народу. Посилаю список нових передплатників на "Самобутню Україну" і 25 долярів.

Слава Україні і Її вірним синам!

Михайло Додяк (Гуцул Самоук).

Зправа: Побратим В. Майґутяк, Покійна Посестра Боголюба (Анна), і Їхні Сини, Побратими наші Святослав, Ігор, невістка Валя, внук Тарас.

29 СЕРПНЯ 10.973 РОКУ ДАЖБОЖОГО БОГОЛЮБА (АННА) МАЙҐУТЯК ВІДІЙШЛА У ЦАРСТВО ДУХА ПРЕДКІВ

Боголюба (Анна) Майґутяк народилася на Дрогобиччині 23 жовтня 10.910 року Дажбожого. Жила у Станиславові. Тут Боголюба (Анна) в жовтні 39 року одружилася з Володимиром (учителем народньої школи).

В 50 році Боголюба (Анна) прибула до Америки. Була великою трудівницею, все життя працювала. Під час останньої війни їй доводилося своєю працею утримувати всю родину.

Боголюба (Анна) багато читала, уважно придивлялася до поведінки духовенства греко—католицької церкви і глибоко переживала, що воно українські справи ставить на друге місце, а справи чужі (ватиканські, біблійні та інші) на перше місце і тому ослаблюються почування народу.

Боголюба (Анна) після довгих розважань і дискусій залишила чужовір"я і восени 70 року склала приречення, що Вона вільно і щиро визнає Рідну Українську Національну Віру.

Боголюба (Анна) дуже любила українські вишивки. Її гостинна хата вся вишивками прикрашена і лишила вона цілу колекцію вишивок, Її руками вишитий прапор Станиці ОСІДУ РУНВіри "Карпати" в Денвері (Колорадо).

Її старший син Ігор – творець нових взорів і Вона за взорами сина свого також любила вишивати.

Ім"я Дорогої Дружини, Матері, Бабусі і Посестри вічно житиме в серцях Великої Родини всіх визнавців Рідної Української Національної Віри..

Боголюба (Анна) померла несподівано, зі світлою совістю і з вірною любов"ю до Рідної Української Національної Віри, Вона 29 серпня 73 року Дажбожого відійшла у Царство Духа Предків, лишила у великому смутку родину свою.

Від імени всієї Великої Родини Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри висловлюємо Вам, Дорогий Побратиме Володимире Майґутяк і Вашим Синам Ігореві і Святославові і Вашій невістці Валі і Вашим внукам Тарасові і Данилкові наші найсердечніші співчуття, ми спільно з Вами розділюємо Ваше горе – горе Побратима є горем всієї нашої Великої Родини.

Слава Дажбогові!

Рада Керманичів Головного Столу ОСІДУ Рідної Української Національної Віри.

ДО ПОБАЧЕННЯ, ПОСЕТРО БОГОЛЮБА!

Ідеш Ти, люба Посестро наша у Царство Духа Предків і там стаєш Вічністю у Вічності Дажбожій. Ти перша з українських жінок лишила чужовір"я у Денвері і визнала Рідну Українську Національну Віру відроджену Учителем Левом Силенком.

Ми віримо, проваджаючи в Дорогу, що Твою добру й свідому душу стрінуть Великі Предки наші достойно, бо вона не поклонялася чужим богам, вона була й буде під пікою Дажбожою. Слава Тобі, Посестро!

Учитель Лев Силенко здійснюючи обряд по –

ся, душею, розумом, хлібом, талантами і дітьми Українського Народу. "А хто ти такий, що так пишеш"?

Я син народу – моя кров і моя душа злиті з душею і кров"ю народу, від болів народу болить моє серце, мучиться душа моя, і тому я так пишу, і тому я себе не підпорядковую жодній чужій силі.

І думаю я – чужинець, що має розвинене почуття гідности, сам не схоче бути паном над душею народу, який для нього чужий, а чужинець низької моральної якости вторгається в Україну, як "визволитель", "вождь світового пролетаріяту", "духовний спаситель", і прагне підступами заволодіти душею народу Українського.

Ізуїт Хомин написав, що "відомий у Торонті Лев Орлигора (або в газетах захований "д-р Лев Силенко") в останньому своєму випуску друкує "нещасні закони". Справді, рідні українські закони, які несуть духовну самостійність Укааїні, для солдата ватиканської сатрапії нещасні і в цьому треба з ним погодитися.

(продовження в слідуючому числі "Самобутньої України", Будуть висловлені наші погляди на справи Комітету по Обороні Обряду і Мови Укр. Католицької Церкви та про релігійні справи Українського Визвольного Фронту).

ховання, сказав, що Посестра Боголюба відійшла у Царство Духа Предків так, як найбільша дочка України, полум"яна Леся Українка, яка не схотіла, щоб її праведну душу ховали попи чужовір"я.

Від імени Правління Станиці ОСІДУ РУНВіри, "Карпати", висловлюю співчуття Побратимові Володимирові і Його синам Ігореві, Святославові, невістці Валі та внукам.

Висловлюю Подяку всім Побратимам і Посестрам Станиці ОСІДУ РУНВіри "Карпати", а також родині д-ра Рощинського і Його дружині, родині пана В. Хадай і Його дружині і всім іншим, що принесли квіти прощання для Покійної Боголюби (Анни)

І особливо висловлюю подяку для Жіночої Ради ОСІДУ РУНВіри (Голові Людмилі Фенько, Секретареві Богуславі Коверній, Скарбникові Євгенії Бабич), яка прислала зі Сходу США чарівний вінок Посестринської Любови для Посестри Боголюби.

З любов"ю всіх Вас і до всіх Вас, Посестра Боголюба (Анна) Майґутяк пішла в Дорогу – в Царство Духа Предків. Слава Дажбогові!

БОГДАН ТАРАСЮК,
Голова Правління Станиці ОСІДУ РУНВіри,
"Карпати", Денвер, Колорадо.

ПЕРШОПРОХОДЦІ

УКРАЇНСЬКОЇ ДУХОВНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ, ЯКА НЕСЕ ДУХОВНУ САМОСТІЙНІСТЬ УКРАЇНІ, ЗВІЛЬНЮЄ УКРАЇНУ З НЕВОЛІ, ВИВОДИТЬ УКРАЇНУ НА ШЛЯХ НАЙПЕРЕДОВИШИХ І НАЙМОГУТНІШИХ НАРОДІВ ПЛЯНЕТИ ЗЕМЛЯ.

В ОБ"ЄДНАННІ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ, ЄДНАЮТЬСЯ

УКРАЇНСЬКІ ЛЮДИ, ЯКІ САМІ СЕБЕ ЗВІЛЬНИЛИ З ДУХОВНОГО РАБСТВА І СТАЛИ ВІЛЬНИМИ ТВОРЦЯМИ РІДНОЇ ВІРИ, РІДНОЇ ПРАВДИ, РІДНОЇ МУДРОСТИ, ЇХНІМ ПОЧИНОМ БУДУТЬ ГОРДИТИСЯ ГРЯДУЩІ ПОКОЛІННЯ УКРАЇНИ!

Володимир Губицький

Колорадо, США.
****

Дорогий Юний Побратиме Володимире Губицький! Врочисто і Обрядово Ви прийшли до Великої Родини ОСІДУ Рідної Української Національної Віри – щиро вітаємо Вас!

Брізбан, Австралія.
****

Дорогий Побратиме Всеволоде (Євгене) Обезук! Щиро вітаємо Вас у Великій Родині ОСІДУ Рідної Української Національної Віри! Віримо у силу Вашого проповідницького слова, непохитність – одна з основ моралі РУНВіри.

Всеволод Обезук

Баварія, Німеччина.
****

Дорогий Побратиме Святославе Козинець! Дякуючи Вашій проповідницькій діяльності вже чимало українців лишили чужовір"я і стали визнавцями Рідної Української Національної Віри.

Ваші земляки-побратими в Ню Йорку й Лос Анжелосі горді Вашою духовною діяльністю.

Ваші мистецькі вироби (різби – знак Дажбожий в сонці, тарелі з Мізинською орнаментикою) були високо оцінені Учасниками Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри.

...

Святослав Козинець.

МОЛИТВИ

Дажбоже мій, Ти Єдиний і Рідний Бог Мій, і Предки мої вільні й славні молилися Тобі, і з ім"ям Твоїм відійшли Вони у Царство Вічности Твоєї, і я молюся Тобі, Єдиний і Рідний Господе Мій, і чують молитву мою Предки мої і радуються душі Їхні, і з молитвою моєю ідуть у Майбутнє Потомки мої, Дажбоже мій!

***

2. Дажбоже мій, тільки Ти знаєш чи Світ вже створений чи ні, і чи з Буття твориться Небуття чи з Небуття твориться Буття, і тільки Ти знаєш скільки світів було і скільки буде, і з якого зерна постали Світло і Тьма, Тепло і Холод, Добро і Зло, могутні таїни Твої, Дажбоже мій!

***

3. Дажбоже мій, Єдиний і Рідний Господе мій, я вірю Тобі, бо моя душа хоче вірити Тобі, я люблю Тебе, бо в моєму серці живе любов до Тебе, я славлю Тебе, бо мій розум Тобою охоронений хоче славити Тебе, Дажбоже мій!

***

4. Дажбоже мій, чую мову Твою у душі моїй, і радію я, що Ти навчаєш мене звеличувати Рід мій працею чесною, вольовістю світлою і вірністю священною, Дажбоже мій!

***

5. Дажбоже мій, і хліб святий, і цілющу воду я споживаю в ім"я Твоє безсмертне, щоб тіло моє міцніло в праці й багатіла душа моя і волею, і силою, і славою народу мого рідного, Дажбоже мій!

***

6. Дажбоже мій, щасливий я з Тобою, Ти душу мою живиш світлом і красою, Ти тіло моє живищ хлібом і водою, Ти світ мій твориш радістю й сльозою, і я в труді й подвигах утверджую себе на благо народу мого, і на славу ім"я Твого, Дажбоже мій!

*** ***

7. Дажбоже мій, щляхів на світі багато, та шлях найкращий Твій, бо він єднає мене з вірою і волею Предків моїх, які молилися Тобі і єднає мене з Потомками моїми, які моляться Тобі і життя самобутнє утверджують своє. По Твоєму життєтворному шляху йде плем"я моє і в рідній вірі утверджує волю свою, розум свій і славу свою, Дажбоже мій!

*** ***

8. Дажбоже мій, коли тяжко сумує душа моя, Ти сльозами любови святої умиваєш її і ведеш мене, як внука рідного свого, у сад надій і радощів, щоб між щасливими я був щасливим, щоб між відважними я був відважним, щоб між достойними я був достойним, слава Тобі, Дажбоже мій!

*** ***

9. Дажбоже мій, Ти волю дав мені, щоб я любив її, як зіниці очей моїх і обороняв її від сил чужовір"я ціною життя свого. Безталанний буде той, хто відважиться у мене дар Твій відібрати і душу мою в неволю чужовір"я взяти, благослови борню мою в ім"я дару Твого, Дажбоже мій!

*** ***

10. Дажбоже мій, і ті, що вірять Тобі і ті, що не вірять Тобі, живуть у сяйві Світла Твого і Твої життєтворні дари споживають, і ті, що вірять Тобі, благодарять Тобі за дари Твої і душі свої благодарністю облагороднюють, а ті, що не вірять Тобі і глузують з Тебе за дари Твої, обезталанюють себе і очужинюють душу свою вірою чужою. І мати має синів – один син Її доброти дарує, і радується душа материнська, другий син зажурює клопотами її і сумує душа материнська, і вірно любить вона синів своїх, бо їм дала душу свою. Хто дари життєтворні приймає і благодарить за їх, благородну душу має, Дажбоже мій!

*** ***

11. Дажбоже мій скільки народів на світі, стільки й понять про Бога, і кожний мудрий народ обожнює ім"я Бога свого, і з ним ділить смутки, і радощі свої, і скарбами душі своєї, і творчістю розуму свого, звеличує ім"я Бога свого, і прославленим ім"ям Бога свого, себе між народами прославляє.

Є різні боговітчування і є різні богорозуміння тому, що неоднакові характери і неоднакові душі народні. Дажбоже мій, Єдиний і Рідний Господе мій, дорогий Ти мені святим ім"ям Твоїм і рідною Вітчизною моєю, яку Ти подарив Предкам моїм у часи древні, найбагатша Вона і найславніша Вона, Вона народила серце життя мого, Вона дала радість душі моїй і волю мислям моїм, Дажбоже мій!

*** ***

12. Дажбоже мій, не має дерев без коріння, не має життя без крови, не має Вітчизни без вірних синів, я мудрість цю святу бережу і з ім"ям Твоїм, мій Дажбоже живу.

*** ***

13. Дажбоже мій, Ти утвердив життя племени мого на землі багатій, на ній ріки солодководі, на ній сонце лагідне, на ній поля квітучі, на ній гаї співучі, і щедро обдарував Ти внуків своїх і волею, і любов"ю, і вродою, і силою, щоб були вони самі собою і самі були творцями віри своєї, і щоб жили вони вічністю у вічності Твоїй, Дажбоже мій!

*** ***

14. Дажбоже мій, Ти володієш скарбами душі моєї і Ти душу мою обезсмертнюєш, щоб вона єдналася з Предками і Потомками моїми, і щоб була вона сама собою в дні щастя і горя, і ніколи щоб її смутками і її радощами не володіла сила чужовірна.

Душе моя, я звеличу Тебе вільною мислею моєю і творчою любов"ю до народу мого рідного, і сьогодні я живу життям минулим, сучасним і майбутнім, щоб достойною працею і рідною вірою славити ім"я Твоє, Дажбоже мій!

. . .

15. Дажбоже мій, життя Ти дав мені,і духовно – тілесні сили скріплюєш мої, щоб я ніколи у Твоєму царстві не вмирав – єднався з Предками у Святині Вічности Дажбожої і здравствував у житті Потомків на славу і честь Вітчизни рідної, і сьогодні я життя своє присвячую для сьогодення народу мого, Дажбоже мій!

*** ***

16. Дажбоже мій, коли закінчиться шлях мого життя земного, я стріну Матір Лель і Тата Оря у Духовному Царстві Предків Рідних і скажу Їм, що я життя віддав, щоб жило горде плем"я Твоє, Дажбоже мій!

І по-рідному стрінуть душу мою Предки мої, бо я не зраджував віри їхньої і не поклонявся чужим богам, я душу мою удосконалював вірою рідною і мудрістю рідною, Дажбоже мій!

*** ***

17. Дажбоже мій, з Тобою я є сам сабою , з Тобою моя Вітчизна моя і моя воля моя, і моя віра моя,і моя мудрість моя, і я молюся Тобі, щоб мій народ мав волю духовну і вільно золодів скарбами земними, Дажбоже мій!

*** ***

18. Дажбоже мій, я люблю справедливість і тому я звеличую ім"я Твоє, я люблю вільну духовність народу мого і тому я звеличую ім"я Твоє, я люблю рідну матір по-рідному, я люблю рідного тата по-рідному, я люблю рідний народ по-рідному тому, що я рідну віру маю і в ній бачу духовнотілесну єдність народу мого, і славу , і силу, і волю Вітчизни моєї, Дажбоже мій!

*** ***

19. Дажбоже мій, і юність моя, і літні дні життя мого служили вірно Вітчизні моїй, і любив я Її і тоді,як був за гратами, і тоді,як ішов у дні морозні лісами дрімучими, і тоді,як плакав людьми забутий, і тоді як був ласканий коханою, і тоді,як багатів, і тоді,як біднів, сповідь цю мою – слово щире душі моєї, прийми , Дажбоже мій!

*** ***

20. Дажбоже мій, я люблю дітей моїх, бо вони є молода кров моя, у душі їхній я чую голос душі моєї, і я сумую смутками їхніми, і я радію радощами їхніми , охорони, Єдиний і Рідний Господе мій, рідних дітей моїх від чужовір"я, бо чужовір"я підступними ласками і обіцянками відкликує їх від душі моєї, від мови моєї, від віри моєї,і учить їх зраджувати святощі рідні і учить їх біля чужих вівтарів бути наймитами правд чужих і богорозумінь чужих, я до болю люблю рідних дітей моїх, Дажбоже мій!

*** ***

21. *Дажбоже мій,сумно мені чути, що земляки мої – рідні люди мої поклоняються богам біблійної Юдеї і,як жебраки, просять у гречинів і просять у латинів спасіння для очужиненої рабської душі своєї. Вони в духовній неволі живучи, зневажають волю рідну, віру рідну,*

Хто рідну матір зрадив і поклонився чужій, той не буде щастя мати на землі своїй, вічно святі Твої закони, Дажбоже мій!

****

22. Дажбоже мій, прощаєш Ти немудрим, що глумляться з Вічности і Мудрости Твоєї та світлого спокою їм ніколи Ти на життєвій ниві не даєш. Із Світла не глузують світлі душі і не сміються з Розуму розумні, і не кепкують з Вічности безсмертні, о, Всеправедний і Всемогутній Дажбоже мій!

*** ***

23. Дажбоже мій, десять століть архиєреї чужовір"я покоряли добру душу внуків Твох, і біля юдейського кивота страхали їх пеклом і потішали їх уявним раєм біблійним, і внуки Твої були заляканими і слухняними рабами Саваота юдейського, і минуло десять століть покутливих, і в серцях внуків Дажбожих воскресла туга за Дажбогом, і туга святая стала вірою, і віра святая стала волею народної душі пробудженої, Дажбоже мій!

*** ***

24. Дажбоже мій, Ти караєш кожного, хто вільно чи невільно зраджує сам себе, а сам себе зраджує той, хто зраджує рідну віру, бо в рідній вірі живе серце душі матері рідної, бо в рідній вірі живе вільне боговідчування Предків рідних.

Безумний той, хто сам в собі правди не шукає, а жебрає її від чужинця, безумний той, хто сам в собі віри не плекає, а жебрає її від чужинця.

Щасливий той, хто помилки свої сам виправляє і свою душу справедливістю віри рідної обезсмертнює і чуттями благочинними збагачує славу народу свого, . Дажбоже мій!

*** ***

25. Дажбоже мій, у Світі Твоєму сонця багато і щедрот багато, і краси, і любови багато, і покликав Ти Людину, щоб вона любила Людину, і щоб добра душа жила мирно з доброю душею,і щоб в ім"я Твоє множився і здравствував рід внуків Твоїх,і щоб була творча згода між ними,і щоб мудріла любов їхня і множилися багатства їхні,і врожаїлася сила їхня богатирська,і щоб між ними світився Заповіт Твій – хто зраджує рідну віру, той калічить душу свою і стає жителем у будинку неволі і страждань,о, святі Закони Твої, Дажбоже мій!

*** ***

26. Дажбоже мій, світлом окрилюй душу мою,талантами обдаровуй розум мій, я єством моїм люблю Твій добрий білий світ і не боюся я ні смерти, ні страждань, обороняючи волю душі моєї, з Тобою я,як з Вічністю єднаюся, з Тобою я,як з Вічністю живу, Дажбоже мій!~

*** ***

27. Дажбоже мій,коли вторжники вторгаються на степи Вітчизни моєї і мордують братів моїх і безчестять сестер моїх, і зневажають мову матері моєї, і статуями военачальників своїх оганьблюють землю мою , жорстокіє душа моя і стає вона левом розгніваним, благословлю ратню борню мою, Дажбоже мій!

28. Дажбоже мій, хто дрімає у неволі – той вода стояча, хто в неволі рве кайдани – той швидка ріка, хто лякається катів – той щасливить їх, хто в борні святій помер – той щасливо жив, хто утратив земні скарби, а вірність Вітчизні, як душу свою бе – реже, той нічого в житті не згубив, він Безсмертям Твоїм багатіє, Дажбоже мій!

*** ***

29. Дажбоже мій, я в неволі, хоч і живу на волі, чужинці вчать дітей моїх, щоб вони рідної мови не знали, і щоб вони, рідні діти мої, за мою велику любов до їх, зневажали мене словом чужим.

І хліб смачний для мене не смачний, і день сонячний для мене не сонячний, бо свідомий я, що на моїх очах кінчається життя славного роду мого.

О, діти земляків моїх, на устах ваших живе мова матері рідної і я чую її, і рідною стає мені душа ваша, а на устах дітей моїх мова рідної матері померла, о, голубко, ти воркочеш над моїм вікном, що твої діти твої, бе – різко, ти радієш, що твої діти мають твою берізкову мову

і нею рід берізковий увіковічнюють, тільки я плачу, що мої діти відійшли від душі роду свого, винуватий я, що з колиски не приучив дітей своїх до слова рідного, і що скажу я, прийшовши у Царство Духа Предків, чим увіковіч – ню душу мою, запізно я збагнув гріхи свої, прости мені, Дажбоже мій!

**** ****

30. Дажбоже мій, які часи нестерпні настали: полюють за душею моєю і за душею дітей моїх підступні сили чужовір"я. Хитрощами і ласками, хвальбою і погро – зами вторгаються вони у світ душі моєї, щоб світ мій покорити і над моїми чуттями і над моїми мислями панувати. О, рідна віро, о, рідна воле, о, рідна мудросте, живіть і здравствуйте в мені, як сонце в небесах, як дари на полях, Дажбоже мій!

**** ***

31. Дажбоже мій, пробуди родину мою, яка живе у темряві чужовір"я і поклоняється чужим богам і духовною неволею принижує святе ім"я Твоє, Дажбоже мій, прости родині моїй, яка глузує з мене що я вірю Тобі, прости темним, бо не винуваті вони, що архиєреї чужовір"я отемнили добрі душі їхні і навчили їх ненавидіти віру рідну предків рідних, пробуди родину мою, Дажбоже мій!

*** ***

32. Дажбоже мій, я не прошу в Тебе ні Волі, ні Багатств, Ти дав мені ці скарби вічномилі, коли на Твій прийшов я Білий Світ. Чужії люди забрали в мене Твої святії скарби, а мене до вівтаря чужого привели, щоб я глумився з імени Бога рідного. Та пробудилася душа моя і обіцяю я іти у бій ратній, щоб скарби Твої відібрати з ім"ям Твоїм повернути собі гідність, і мати рідний вівтар, і мати рідну волю, Дажбоже мій!

(Продовження в наступних числах "Самобутньої України)

(Лев Силенко, "Мага Віра")

ВІД РЕДАКЦІЇ:

****

Радимо уважно прочитати в "Самобутній Україні" (за вересень 69 року) статтю "МОЛИТВА", щоб довідатися про призначення м о л и т в и і її вплив на душу людини, а також в "РУНВІСТОВІ" за травень 72 року.

В наступному числі "Самобутньої України" продовжуємо друкувати "Совість Історичної Науки" (Лева Силенка), "Ми – Ваше Майбутнє" (Лади Святос – лавської), "Чому я став РУНВІСТОМ?" (Олега Хім"яка) та інших нових авторів.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дорогі Побратими і Посестри – Члени ОСІДУ – Визнавці Рідної Української Національної Віри!

Повідомляємо, що на 5-му Засіданні Ради Кер – маничів Головного Столу ОСІДУ РУНВіри, яке відбулося 28–29 квітня 10.973 року в Бріджпорт, (Каннектикат), постановлено, що:

1. Посестра Богуслава (Анна) Коверна (адреса:

Box 745, P.O. Fonthill, Ont. ,
Los 1EO. Canada.

є Секретарем Канцелярії Головного Столу ОСІДУ РУН – Віри. До справ порушених у Її повідомленнях всі ми ста – вимося з пошаною і почуттям самодисципліни і організаційного обов"язку.

2. Побратим Богдан (Федір) Мирош (адреса:

Mr. F. Myrosh, 3821-45 St. #7
San Diego, Calif., 92105, USA

є Скарбником Фонду Головного Столу ОСІДУ РУНВіри. Вступні і членські вкладки (згідно зі "Статутом ОСІДУ РУНВіри), а також всі пожертви на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри, треба слати на адресу Скарбника Б. (Ф) Мироша, який усім посилає рахунки потрібні для "звільнення від податку".

Імена Творців Фонду Головного Столу ОСІДУ РУНВіри будуть постійно відзначатися на сторінках "Самобутньої України". Той, хто бажає, щоб були згадані тільки його ініціяли (перші літери прізвища), має про це написати, посилаючи пожертви на ті чи інші цілі.

3. Побратимові Мирославові (Миколі) Маркові (Керманичеві Канцелярії Г.С. ОСІДУ РУНВіри) Рада Керма – ничів проголосила вислів благодарности за те, що Він достойно виконує свої відповідальні обов"язки.

ПРОФ. ВОЛОДАР МОГИЛИН,

Керманич Оргвідділу ОСІДУ РУНВіри. Лос Анжелос, Каліфорнія, США.

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

Британська Колумбія, КАНАДА.
****

Шановна Редакціє! Я хотів би мати принаймні скорочений "Календар Свят РУНВіри", хочу втілювати науку РУНВіри в щоденне родинне життя. Слава Даждбогові!

Богдан Ковальський.

ВІДПОВІДЬ: У листопадовому числі ми надрукуємо скорочений "Календар Свят РУНВіри".

*** ***

Манітоба, КАНАДА.
****

Дорога Редакціє! Чи маєте святкові картки? Не хочеться до українців посилати картки, на яких намальовані верблюди і старі юдеї. Бо виходить, що свята українські, а мислі юдейські. Жду вістки в цій справі.

Максим Кондратюк.

ВІДПОВІДЬ: Картки "Мати Лель" і "Знак Даждожий" можна посилати з нагоди всіх свят і родинних урочистостей. Ціна однієї картки 20 центів. За картками звертайтеся на нашу чикагську адресу.

*** ***

Ню Йорк, США.
****

Дорогі Побратими! Чув, що можна набути Першу Книгу "МАГА ВІРИ". Чи можете прислати?

Микола Гірняк.

ВІДПОВІДЬ: Ще маємо декілька примірників "МАГА ВІРИ". Висилаємо за передплатою.

ЛИСТУВАННЯ

"ОСІДУ РУНВіри дбає за порятунок духовної і тілесної субстанції Українського Народу, і тому в ім"я цих природніх святих законів, не одобрює мішаних подруж, бо вважає, що мішані подружжя порушують основи наших релігійних переконань", ("Статут ОСІДУ РУНВіри", розділ – 11).

УКРАЇНСЬКЕ ПРАВОСЛАВНЕ СЛОВО

UKRAINIAN ORTHODOX WORD
P. O. Box 495, South Bound Brook, N. J. — 0888(
ond Class Postage paid at South Bound Brook. N. J.

ЖИДИ ПРОТИ МІШАНИХ ПОДРУЖ

Національний комітет для поширення жидівського виховання вмістив в часописі „Сандей Нью Йорк Таймс" оголошення з пересторогою для молоді проти мішаних подруж. В оголошенні читаємо: „Мішані шлюби — самогубство національне і особисте! Нема кращого способу знищити жидівський народ, як одружуватись поза своєю вірою." Поняття нації і релігійної віри в жидів тотожні.

ДЕЩО ПРО ДЕЩО
З усіх континентів

Стоячи у грецьких ризах (у чужому пір"ї) біля юдейського кивота "наші" ереї і архиєреї благочинно "в українській церковці" речуть, що в 988 році сталася... радість.

... на веління греків русичі волокли по київських вулицях образ Дажбога, зневажали Дажбога (Бога України–Русі), бо дуже полюбили чужих богів – образ юдейця Ісуса, образ грека Юрія, образ грекині Варвари та інші чужі богоугодні образи.

... а в Греції греки й досі гордяться образом Зевса (Бога Греції –Геллениї). Бачете ось на грошах (теперішніх грецьких драхмах) звеличений образ Зевса, поруч стоять колони Зевсової святині ,(Атени).

... Чи не час би українській інтелігенції, яка стоїть на колінах перед жертовниками Греції, Юдеї, Риму, відчути, що вона обдурена!?

До шановної редакції

"Українського Православного Слова"!

Дозвольте ПРИВІТАТИ Вас з правдивим і логічним висновком, до якого Ви нарешті самі прийшли і про це повідомляєте українців. Я маю на увазі "У.П.С." ч.8, сторінка 21, де Ви робите пояснення в справі ТОТОЖНОСТІ НАЦІЇ І РЕЛІГІЇ В ЖИДІВ.

Хочу при цій нагоді пригадати Вам, що прагнення впровадити в УКРАЇНСЬКЕ ЖИТТЯ тотожність між поняттям нації і релігії появилося також і в Українців, і про це Ви напевно знаєте, і було б смішно, коли б Ви жидівськими поняттями духовного життя захоплювалися, а українські поняття тотожности між нацією і релігією, поборювали.

Учитель Лев Силенко ось вже 10 років закликає всіх Українців залишити чужі вівтарі і створити свій власний і мати рідне богорозуміння, яке ми мали до християнства, очевидно, відповідно його реформувати і дати йому величні духовні основи богорозуміння і боговідчування.

Тому Ваше пояснення про тотожність між нацією і релігією і про велику національну силу в цьому, для мене є розрадою і надією, що скоро прийде час, що й ми будемо достойними людьми.

З пошаною, МИРОСЛАВ (ІВАН) ЛОЗОВИЙ,
Голова Ради Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

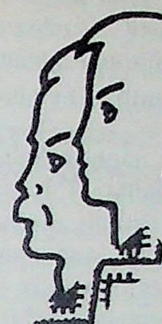

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

№ 82 ЖОВТЕНЬ

10.973 рік Дажбожий.

Місячник. Рік видання сьомий.

Річна передплата 3.50 дол.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

адреси наших представництв:

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles, Calif. 90071, USA.

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, 151, Quebec, Canada.

Box 745, P.O. Fonthill Ont., Los 1E0. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW. 2153, Australia

СОВІСТЬ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ

(НАРИС СТАРОДАВНЬОЇ СВІТОВОЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ)

(*Продовження*. Початок у числах 79,80).

प्रेता जयता नरेन्द्रो वः शर्म यच्छतु ।
उग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथाऽसथ ॥

" Риґ Веди."

"Ідіть відважно і переможньо, Ви богатирі!
Дажбог охороняє і любить Вас!
Хоробрість – зброя Ваша, і тому Ви
Завжди лишитеся неушкоджені"

(Переклад Лева Силенка)

57. У святині (Зиґураті), або, як зазначує історик Індії Каляранаман, в "Домі Мови", предки наші (сумеріяни) славили богиню "ін Нанну". Слова "нан", "нин", "ама" вони вживали в значенні сьогоднішнього українського слова "неня" (мама).

Не можу погодитися з тими сумерологами, які зі слів (взятих з клинопису) "ін нанна", створили одне слово "Іманна", написавши його з великої літери. Не має даних (коли углибитися у суть сумеріянського письма) на те, щоб зі слів "ін нанна" творити ім"я.

58. Ясно бачемо, що на таблиці число 17 (в поемі присвяченій Нанні) написано "нан ґу та - ка". Сумеролог Вільям В. Галло доводить, що ці слова означають " пані надзвичайна", в дослівному (спрощеному) перекладі "нена така".

Самуел Ноягв Крамер у книзі "Із Таблиць Сумерії" зазначує, що Нанна це "наймогутніша сумеріянська богиня любови і війни". Сумеріяни жертвували Нанні золото, срібло, зерно, печене м"ясо, овочі, вино, пиво. Очевидно, що принесені до святині Нанни скарби в основному були розділені між воїнами (лукалами, носіями зброї – лук і стріла).

Нанна любила воїнів – хоронителів миру, скарбів, волі. Семіти, запозичивши від сумеріян обряди Нанни, створили обряд богині Іштарти (богині любови і війни), я вже писав у праці "Дажбожий внук воскрес!", що від слова "Іштарта" постали слова "істер" (істер еґґс").

59. Щовесни несли сумеріянки до Зиґурату дари для Нанни, увіковічнюючи пам"ять про предків і славлячи звитягу воїнів полягли у боях за честь і волю роду свого.

Благородна та людина, яка задушевним словом і щирим поклоном звеличує родоначальників своїх, їхні імена, їхні мислі, їхнє життя.

60. Археолог Леонард Вуллі в руїнах міста Ур викопав гробницю сумеріянської цариці Шубад. Є міркування, що не Шубад, а Субад. Історики вважають, що Шубад – найстародавніша цариця Світу Людського. Вона жила 4700 років тому. Антропологи, пробуючи "відродити" її образ, дали Ій світлі очі, русі коси, адже сумеріяни прийшли в долини Тигру і Евфрату із степів Гіпербореї (Півночі).

61. Коли померла цариця Шубад, разом з нею були поховані й Ії служниці. Служниці (за оріянським звичаєм,який був в Оріяні шість тисяч років тому і який був оріянами занесений і до Індії) випили напій. Напій приколихав їх до "вічного сну". Вони вірили, що зі своєю влюбленою царицею відходять " у вирай" (у рай – безмежну небесну блакить). Вони не хотіли помиритися з думкою, що " є смерть".

62.Щойно археологи України біля села Старосілля (Олександрівського району) виявили під час розкопки кургану кам"яні гробниці. Гробниці прикрашені різбленими геометричними орнаментами і розписані чорною і червоною фарбами

Біля гробниць – два дерев"яні вози,їхній вік – як визначили археологи при допомозі радіо – активного аналізу – більше,як п"ять тисяч років.

Орнаментика старосільських гробниць і орнаментика гробниць знайдених в Сумерії - всіх дивує своєю тотожністю.

Гробниці виявлені біля Старосілля дають тепер підставу твердити, ще перша цариця Світу Людського,Шубад була похована за трипільським (стародавньоукраїнським) обрядом.

63. Геродот у "Четвертій Книзі", описуючи похоральні обряди,які були в Україні більше, як дві з половиною тисячі років тому, зазначує, що скити свого померлого володаря ховають разом з його слугами ("слуги пили напій сну").

Скити біля покійного володаря ставили віз, коней, клали зброю, збрую,їжу. Вони вірили, що володар відходить у далеку дорогу. Тепер знайдені в скитських могилах знаки обряду поховання підтверджують писання Геродота.

64. Тлінні останки першої цариці Світу Людського перенесені до музею Ірак (в Багдад). І я бачу: Ії чоло ввінчане вінком (ніжні золоті листки вінка нагадують листки верби). Верба – символ живучости, самозбереження. В одрізаній вербній галузці затаїна сила продовження роду – вткніть її у вологу землю і вона забуяє життям.

65. Вінок з квітів, колосків,ягід,яким сумерiянки (і сьогодні їхні нащадки – українки) ук – вітчували чоло, не був тільки живою жіночою прикрасою. Українки у чаді чужовір"я живучи, забули значення вінка.

Сумеріянки вірили (і вірили внучки Даж-... [тому]), що Земля –всеплодючая Мати,сумеріяни (гітітти) казали "маза", що в їх означало "мати – земля".

66. В Дохристиянській Україні (Русі) дівчині під час весілля (чи в час Купальських свят) врочисто клали на голову вінок з живих степових квітів і промовляли до неї : "Та будь же, дівонько, квітучою та будь же, дівонько, родючою і багатою, як святая Мати- Земля!"

Вінок у обрядах віри предків наших символізував таїну продовження роду, його квітучість і багатство; слово "жена" постало з слова "життя", "муж" (мужній,мужність, могутній), жена (життєвість, життєутвердженість).

67. Цариця Шубад любила пісню і музику. В Її палаці знайдена золота "лил","лелі" (арфа). Лил мала сім струн (сім озвученихтворчих днів),сім живих кольорів. Лил оздоблена,як я вже зазначував, такими геометричними взорами,які знайдені археологами в Україні (біля села Мізинь).

Мізинські взори – найстародавніші взори зроблені людиною. Вони досі добре збереглися тому, що були карбовані на мамонтових бивнях, кістках і тому, що українці (безпосередні нащадки мізинців) досі (тобто, більше,як десять тисячоліть!) плекають їх. І сьогодні їх бачемо на сорочках, рушниках.

68, На основі сучасних досконалих аналізів установлено, що мізинські взори були створені в різні тисячоліття – чотирнадцять, особливо одинадцять, сім тисяч років тому. В них буйно проявлені перші тяготіння людини до краси,вибагливости, вибагливости,яка започаткувала напрямок і розвиток мистецтва на плянеті Земля.

Стародавньоукраїнські (мізинські) взори сьогодні поширені на всіх материках. Вони (через помилку й відсталість археологічної науки) були сто років тому названі грецькими тому, що в святинях Греції ними (цими взорами,греки їх звуть "меандрами") прикрашені мармурові долівки,стіни, статуї Зевса, Атени, одяг Плятона, Аристотеля, і керамічні вироби створені греками дві тисячі сімсот років тому.

69. Та тепер стало відомо, що взори (меандри) були на території теперішньої Греції ще перед прибуттям до Греції грецьких (дорійсько–ахейських) племен:греки прибули до Греції 3200 років тому.

Взори (меандри) були принесені до Пелопонесу, на побережжя Егейського моря, на Крит трипільцями (пелазгами) п"ять тисяч років тому . Пелазги – ранні оріяни,греки у них запозичили спосіб будування храмів, творіння статуй, меандрів. Геродот пише, що пелазги жили в Греції ще перед приходом греків до Греції і мова пелазгіянська була для греків не зрозумілою.

70. Оповідання про "найстародавнішу ца - рицю Світу Людського" я закінчу словом про стиль життя сумеріянок. Сумеріянки – перші в світі жінки, які одягнули вовняні і льняні сукні, Крій їхнього одягу був прийнятий грекинями, юдейками, римлянками. Їхня одежа (одежа сумеріянок) була прикрашена дорогими каміннями, золотими оздобами. Вони носили перстені, браслети, кульчики, намисто (золоті оздоби і синє намисто – їхні влюблені кольори).

71. Взори викарбувані на браслетах сумеріянок і взори викарбувані на браслетах орiянок такі подібні, як дві краплі води. І це стверджує археолог Ґреґем Кларк. Він у книзі "Аспекти Праісторії" виданій в 70 році Кембриджським університетом на сторінці 116 ілюструє зразки Староукраїнської (Мізинської)) культури – браслети створені з мамонтових кісток оздоблені меандрами.

72. Любов до краси, туга за красою - чуття красивої душі. Сумеріянки любили красу душі й тіла. В їх був релігійний звичай щовечора купатися. Вони тіло охороняли від вітрів, сонця, холоду пахучими оліями. З рослин вони вміли робити рожевий крем, яким малювали уста. Духовні провідники вважали, що прагнення жінки бути красивою – прикмета дарована природою.

73. У святинях збереглися на стінах викарбувані образи сумеріянок. Бачемо, що вони волосся збирали у вузол, вузол зав"язували стрічками і скріплювали золотими, мідяними, костяними шпильками. Вони любили квіти вдумливо – їх вабила гармонія кольорів. Таїни виробу квіткових пахощів вони передавали з роду в рід. Зерна, з яких вони вирощували духм"яні квіти, тримали у глиняних і мідяних дзбанках. Гарячі й сухі піски Месопотамії урятували для Людства пам"ятки творів сумеріянських.

74. І сьогодні ми знаємо, що сумеріянки причепурювали свої глиняні хати квітами, долівки освіжували пахучими травами, стіни уквітчували зеленню. У святому кутку стояла статуя Нанни (Родоначальниці Лель). Біля неї лежали квіти, овочі, стояв у дзбанку навар(вар). Горів вогник. Хліб створений із святої води і благородного зерна лежав на найпочеснішому місці (на покуті) біля Матері – Родоначальниці.

75. Сумеріянки свої звичаї передавали дітям, як святий дар предків , як правильні почування душі своєї , як красу обрядового життя. Вони ніжно любили дітей своїх, учили їх відстоювати честь роду свого.

Вони співали дітям пісень, граючи на "лил". Слово "лил" (ліль, лілі) в їх мало багато значень . Під словом "лил" вони розуміли "віяння", "пестощі", "вітер", "коливання", "лелiння", у "Слові про Похід Ігоря" читаємо "лелiючи корабли на сині морі". І, як я вже зазначував, у їх був Бол Лил; зі слова "лил" семіти створили ім"я для свого Бога (Ел, Ілі, Елої, Елогим). Сумеріяни вірили, що невидимий, але всюдисущий Лил запліднює квіти життя (ниви, сади). і котить хвилі по морі.

76. Всі ми знаємо, що досі в Україні живе обряд "купування молодої". Пригадую, що під час весілля (в селі Богоявленське) я був "весільним хлопчиком", який брав у молодого "дар за молоду" (жменю цукерків), мав я тоді шість років.

І в сумеріян був звичай "купування молодої". Молодий перед весіллям давав дар для батька молодої. На сумеріянських письменах зазначено, що коли молода перед весіллям відмовлялася одружуватися, "молодому гостинно дар повертався".

Обряд дару ("купування молодої") існував для перевірки почувань молодого і для піднімання вартости молодої.

77. Східні семіти сумеріянський весільний звичай прийнявши, перетворили його у звичай – ну "торгівлю молодими дівчатами і вдовами". І в Біблії ця принизлива торгівля трактована, як мораль упорядкованого життя.

Наприклад, Ісаак (Усміхнений) наказав своєму синові Іакові (Хитропідлесливому) , щоб він одружився тільки з жидівською дівчиною ,але близько такої не було.

Ісаак порадив синові Іакові йти у мандри, щоб розшукати жида Лабана (Білого). Лабан–власник багатої овечої отари. Він має дві дочки –Леаг (Корова) і Рахел (Вівця). Чотирнадцять років (сім років за кожну) пас Іаков (Ізраел–Богоборець) худобу Лабанові. І за такий довголітній труд він дістав право від Лабана одружитися з Коровою (Леагою) і Вівцею (Рахелею). (Щоб не було упереджень до мого пояснення значень біблійних імен, я раджу читачеві познайомитися з старогебрейськими словниками, або заглянути, наприклад, до "Словника Біблії"Джана Л. Мек Кензі виданого в 1965 році під наглядом Генерального Вікарія – Архиєпископа Чикаго Глетуса Ф. О,Доннелла).

78. Сумеріянська дівчина була зобов"язана мати придане (вона готувала з вовни і льону одяг, хатні прикраси, постіл). Її придане, як зазначено на клинописах, врочисто перевозилося до родини молодого. Та коли виявлялося, що молодий не ставиться поважно до родинного життя, молода мала право забрати своє придане і повернутися до своїх родичів.

Мужчина, який спокусив дівчину, був зобов'язаний звернутися до її родичів у справі одруження і забрати її до своєї родини. Особливо докладно (на основі сумеріянських клинописів) описав сумеріянські звичаї, весільні обряди і закони славний археолог Леонард Вуллі у книзі "Сумеріяни" (в розділі "Сумеріянське Суспільство") виданій в 65 році Оксфордським університетом.

79. Сумеріяни – перші в світі люди, які для своїх дітей створили школу. Вони на основі спостережень і життєвих досвідів знали, що людина йде туди, куди її веде думка.

Вони старалися, щоб їхні діти вміли правильно думати, вміли творити правильні родини і мали правильний погляд на життя, віру, рід. І вміли свій життєвий досвід збагачений досвідом предків, втілювати успішно в щоденне життя. І передавати його дітям своїм.

У їх був усталений закон – діти перебувають під беззастережною опікою родичів. Порада родичів, наука родичів – закон для дітей. Родичі мали право, якшо вважали, що їхні діти не шанують родинних звичаїв, не дати їм ні свого ім"я, ні свого маєтку. Маєток ставав власністю Зиґурату, Зиґурат увіковічнював імена достойних родин і готував дітей бути достойними синами родуєвого.

80. Сумеріяни мали переконання, що достойне ім"я родичів не може бути передане не достойним дітям. Недостойні діти, які мали нахил до злих навиків, потрапляли під вплив чужоплеменних обрядів, лишалися без імени. Вони, як безіменні люди, ставали наймитами на господарствах чужих людей. Їм їхні родичі давали можливість покаятися, усвідомити свої помилки і вернутися до рідного вогнища.

Мати була особливо пошанована, вона все своє майно, що мала перед одруженням і все майно, яке вона придбала в родинному житті, розділяла між дітьми своїми так, як хотіла; ніхто не мав права її волю осуджувати.

81. Сумеріяни мали переконання, що дітей треба вирощувати так, як із зернини вирощується колосок. Їхні діти перебували в школі від сходу до заходу сонця. Дітям було заборонено без мети блукати вулицями тоді, коли їхні родичі зайняті працею на полі.

Науку, розвагу, відпочинок, харчування їм давала школа, яку втримували родичі. Голова школи в їх звався "УММІЯ". Сумерологи одностійно вважають (і про це я вже говорив), що сумеріяни широко вживали слово "уммія" в значенні англійського слова "смарт", або в значенні слів "професор", "доктор". Знаємо, що латинські слова "професор", "доктор" в точному перекладі на українську мову означають "учитель".

82. Уммії (тобто, учителі, умільці, умники, умні) розвивали в учнів ум. Відомо, що в молодої людини і старшої, коли вона не розвиває мислення, мозок маліє – гинуть в мозкові мільйони клітин тільки тому, що вони бездіяльні.

Уммії розвивали в учнів розумову вольовість (наполегливість): прагнення аналізувати, синтезувати, порівнювати, узагальнювати. Учні вчилися речі зіставляти по їхніх формах і властивостях. Уммії вивчали (уміймо відчути, що ці школи були п"ять тисяч років тому!) математику, географію, астрономію, зоологію, мінералогію, граматику. Уміймо відчути, що українці (християни), які виховані на юдейській (біблійній) космології, вірять (і деякі вірять сліпо, хоробливо), що десь п"ять тисяч років тому "Бог Ізраеля Єгова створив сонце, землю, місяць, Адама, Єву".

83. Сьогоднішня система шкільного навчання, яка існує у школах нашої прекрасної плянети Земля, започаткована сумеріянами. Справа, очевидно, не в системі шкільного навчання, а в тому, який вона має зміст.

Українські діти у школах чужих релігій і чужих (політичних і соціяльних) ідеологій калічаться. Їхні учителі не вчать їх рідної духовости, тобто не вчать їх бути собою. Вони їх не вчать рідної історії, а коли і вчать, то так, щоб в їх (українських дітей) був погляд на історію рідну такий, який є вигідний для їхніх ворогів.

84. Діти, душі яких школою чужовір"я покалічені, ставши дорослими, не проявляють вміння логічно мислити, самостійно мислити, самостійно утверджувати свою духовно-національну сутність. Їхні мислі – безкриле й безладне нанизування слів в основному такого напрямку: "Та Україну я люблю, а хто ж її не любить? Земля багата, може її хтось зробить вільною, але українськими справами я не цікавлюся, бо знаю, що й так з того нічого не вийде. Бо католики воюють з православними, а православні з католиками і все за віру Христову".

Ні, Україна не є повністю паралізована духом чужовір"я! Вона багата на алмази (самородки) і алмази її такі дорогоцінні, що жодні чужовірні школи не спроможні їх обшліфувати. Вони могутні, як клекіт народної душі!

Правдиві алмази – духовні аристократи об"єднані в Об"єднанні Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри. Природа їх обдарувала спрагою до знань рідної історії, спрагою бути людьми духовної незалежности.

85. Уммії впроваджували учнів в такі обставини, щоб вони самі призвичаювалися керувати своєю поведінкою, щоб вони самі плекали між собою добровільну дисципліну, вміли врівноважувати свої почування, вміли в ім"я досягнення мети терпіти голод, холод, болі, насмішки. І знали, що той хто нарікає на свою долю і просить співчуття – негідник.

86. Щоб свавільні діти (діти бездіяльного, неорганізованого мислення і руїнницьких емоцій) не мали злого впливу на кращих дітей, Уммії три-

мали їх окремо (вважали їх бездарними).

Бездарних дітей вони лікували кращими харчами, тілесними вправами, строгими законами дисципліни. На основі прикладів взятих з життя, уммії показували бездарним учням хибність їхньої поведінки і хибність їхніх поглядів. І показували їм, що є корисне, а що є шкідливе, що є активне, а що є пасивне, що є достойне і що є принизливе. І що та ке воля та як треба її боронити І що таке неволя та як треба з неї визволитися.

Уммії вчили учнів, що дія (дія маломовна, цілеспрямована і відважна) – єдиноправильний шлях, який веде людину у святиню життєвого успіху. Ді – тей вилікуваних впроваджували в коло дітей здорових тілом і душею.

87. Не без підстав історики всіх рас і релігій вважають сумеріян "людьми красивої душі, практичних обрядів, світлої людяности, вольової цілеспрямованости".

Для прикладу я згадаю деякі сумеріянські прислів"я – прислів"я, як знаємо найкраще віддзеркалюють мораль і характер народу. "Хто буде, як пан, живе, як раб". "Хто будує, як раб, живе, як пан". Вони, як бачемо, щастя знаходили в праці тяжкій і достойній.

"Бідній людині краще вмерти, як жити: якщо вона має хліб, то не має соли. Коли має сіль, то не має хліба. Коли має м"ясо, то не має вівці. Коли має вівцю, то не має м"яса".

"Хто посідає багато срібла – щасливий. Хто посідає багато ячменю – щасливий. Хто нічого не має – може спати".

88. Кочовики – пастухи (східні семіти, які зі всіх сторін оточували сумеріянські поля і міста) ходили, як Іоан Хреститель, перекинувши через плече шкіру здерту зі звіря. Щоб шкіра не падала, підтримували її поясом і носили її доти, поки вона на плечах нестліла.

Сумеріяни вважали, що "Всім приємно глянути на людину добре одягнену". Їхні прислів"я досі не втратили свіжости, наприклад, "Рука з рукою і дім для людини буде збудований". "Живіт до живота – і дім буде розвалений". "Радісне серце – наречена, скорбне серце – наречений".

89. Сьогоднішня історична наука вважає, що сумеріяни дали для Людства першооснови "соціяльного, економічного і релігійного життя", (сторінка 147, "Світова історія Жидівського народу", 1961 рік видання, Ізраел).

Отже, жиди вважали потрібним ствердити, що не "Біблія" (книга старих юдеїв) і не біблійні патріярхи, а сумеріяни дали Людству першооснову релігійного життя.

Між іншим, у цій же "Світовій історії Жидівського народу" на сторінці 199 пишеться, що Саргон був першим володарем в історії Месопотамії", який був семітом і мав він "не сумеріянське ім"я". І тут же є пояснення, що слово "сарґон" ("саррум–кен") означає "король законний". Таке пояснення слова "сарґон" мілке, поетичне і я дивуюся, що автори монументальної книги "Світової історія Жидівського народу" не проявили глибших знань і всестороннішої вдумливости.

90. Правда, що Сарґон був семітом (аккадом), але ім"я в нього сумеріянське. Ім"я "Сарґон" означає "Сонячний король", або "Сонцекороль". Семіти (аккади – найкмітливіше в ті часи семітське плем"я) із сумеріянського слова "сар" ("сар" значить "сонце") створили ім"я "Сарґон". Сьогодні сумеріянське (староукраїнське) слово "сар" українці вимовляють, як "цар".

І один із визначних володарів Сумерії мав ім"я Сар (Сар-упак). Читаючи "Риґ Веди", я помітив, що деякі орієнські володарі мали ім"я Сурь, брагмани словом "сурь" звали "сонце". В "Риґ Ведах" ім"я дівчини "Сурка" означає "Сонячна", "принцеса", "опромінена". Ім"я юдейської родоначальниці Сарри позичене в сумеріян.

91. Яка в такому випадку історія слова "Авраам"? Історія ім"я "Авраам" подібна на історію ім"я "Сарра". Сьогодні українці вимовляють сумеріянське слово "абба" (в сумеріян воно означало "батько"), як "батя", "батько". У санскриті слово "бап" значить "батько".

Джан М. Алеґро (широко відомий знавець біблійних скриптів знайдених біля Мертвого моря) – викладач історії "Біблії" і гебреїзму в Манчестерському університеті (Англія) у книзі "Секрет Машрум і Крос" пише, оперуючи староарамейськими документами, що арамейці позичили у сумеріян слово "а б б а", вживаючи його в значенні "фадер". Від арамейців юдеїці позичили слово "а б б а" і вимовили його, як "Абрагам" (Ебрагім).

(*продовження буде*).

Лев Силенко, "Мага Віра"

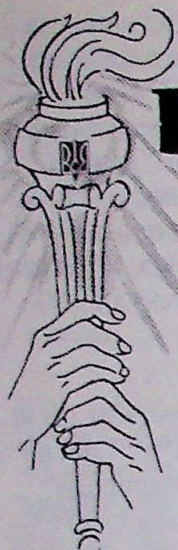

РУНВІСТ

Виясняю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

ДОСТОЙНИЙ ПОБРАТИМ МИРОЛЮБ (М) ОРЛІВ І ДОСТОЙНА ПОСЕСТРА ВІРА ОРЛІВ високо пошановані Побратимами і Посестрами Станиці ОСІДУ РУНВіри ім. Святослава Завойовника (Чикаго). Вони володіють духовною і організаційною добровільною самодисципліною, вони багаті душевною щирістю, жертвенністю, багаті вірою в Дажбога. Побратим Миролюб (М) Орлів нещодавно вибраний Секретарем Правління Станиці.

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ.

Дорога Редакціє!

Вясніть нам таку важливу справу. Нас зібралося сім осіб і почали ми жваві дискусії про Рідну Віру . Я поклав на стіл журнали "Рідна Віра", річники"Самобутньої України", "Мага Врату" та й кажу:"Славен той "козак із міліона свинопасів", це я з пам"яти слова Шевченкові згадав, славен той, що перший з великої літери написав слова РІДНА ВІРА".

Мій сусід Гр. Клименко сказав:"То ці слова перший сказав мій земляк з-над Дніпра Лев Силенко (Орлигора), я його знаю ще з деші табору". І всі з такою думкою погодилися. А один між нами каже:"То перший написав термін Рідна Віра з великої літери Сидір Кравець або Сердюк-Гринько,або колишній працівник "Канадійського Фармера" Мирослав Шкаритько, бо він щось таке на жовтих папірцях вже рік посилає для читачів "Канад. Фармера". Бо Лев Силенко (Орлигора) замолоді роки має".

І от замість того, щоб читати журнали "Рідна Віра", у нас почалися порожні балачки, бо кожний хотів мати точні дані. Це й примусило мене писати цього листа.

Хто першийтермінРІДНА ВІРА почав в друкований спосіб ширити між людьми, то значить він перший цей термін утілив у свідомість людей, отже, він першотворець.

У Західньому світі є слово "плягіят",яке означає "злодій", "той, хто краде" (той, хто краде з книжок, газет, журналів терміни, а навіть цілі речення, думки і їх уставляє у свою плягіятську писанину) і так чужі мислі приписує собі , бувають такі мерзенні плягіяти, що крадуть у визначного автора терміни, думки, та ще й обмовляють його,справді, це вже така людина є плягіятом з дуже брудною душею.

В Европі плягіятів карає суд — вони платять грошову кару, або йдуть до в"язниці, це так є в тих народів, де є висока громадська мораль.

Я вірю, що термін РІДНА ВІРА створв і почав ширити між українцями письменник Лев Силенко (Орлигора), який в 1953 році був за свої твори нагороджений Першою нагородою на Літературному конкурсі Українських Письменників Канади і США, який відбувся у Філядельфії. Лев Силенко (Орлигора) в 1964 році почав видавати журнал "Рідна Віра".

Очевидно, що слова "своя віра", "українська віра", "моя віра", "наша віра",як вислови, які мали різні значення, поняття й призначення,були й перед Силенком, та тут йде мова тільки про термін РІДНА ВІРА, і йде мова про термін Різдво Світла Дажбожого — хто перший створив ці терміни у значенні духовному, взнаненні самобутнього розуміння Дажбога??!! Я певний, що справа творення термінів - справа творчої муки і в народі, який має високу громадську мораль, першотворці пошановані. І плягіяти не відважуються їх обкидати болотом.

Плягіяти (злодії),які крадуть терміни, думки і їх собі присвоюють це люди низької душевної моралі і від їх можна сподіватися найбрудніших витівок (анонімок, пліток, крутійств). І все залежить від того,яку мораль має громада, коли в ній є людці потворної громадської моролі, то вони й підтримують писання плягіятів, щоб ширився в громаді роздор і вістка, що вже "рідновіри посва-

(див. на стор.574)

Дорогі Побратими

ОЛЕГ УБОГОВСЬКИЙ, ЯРОСЛАВ ЗИБОЧИНСЬКИЙ, ЯРОСЛАВ СЛИНКО, БОГДАН КОЛОМИЦЬКИЙ,

вітаємо Вас у Великій Родині Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри!

У всіх нас Одна Свята Мета, перемагаючи труднощі, небезпеки, руїнницькі навики набуті в неволі, – СТВОРИТИ об"єднання могутнє своєю духовною і організаційною монолітністю.

Воріженьки України бояться, як вогню, що Українці можуть пробудитися і на загибель ворогам створити могутнє Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри на законах добровільної самодисципліни.

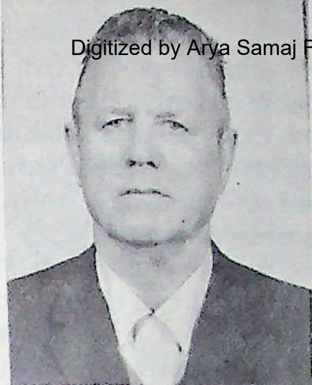

Олег Убоговський, Канада.

Ярослав Зибочинський, Німеччина.

Воріженьки України не шкодуватимуть ні сил, ні грошей, щоб нас (рідновірів) поділити на групки ворожі, які б самі себе нищили. Воріженьки України цього разу помиляться і зазнають повної паразки!

Ми самі в нашій Великій Родині будемо полагоджувати всі наші суперечки, незгоди, різні погляди і помилки і це наша і тільки наша родинна справа і ми такі достойні люди, що ця справа нас ніколи ні розсварить, ні роз"єднає!

Ми Нові Українські Люди, ми самі творемо принципи нашої високої української громадської моралі і її втілюємо в щоденне життя.

Українець, якому єдність народу дорога, легко знаходить з нами спільну мову, у нас є воля думки і дії в·ім"я волі святої України.

Ярослав Слинко, Австралія.

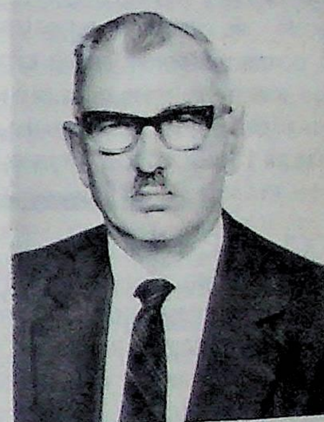

Богдан Коломицький, Канада.

ОЛЕГ ХІМ"ЯК Ілліноїс, США.

ЧОМУ Я СТАВ РУНВІСТОМ?

(Продовження. Початок в Числах 79,80)

Священик мав дві парафії і селяни пекли гарний хліб і несли на гроби, щоб священик правив молебінь за померлих, так само на Йордань їздив кропити хати, люди давали гроші, або хліб, зерно (ґарниць) – міра біля чотири кілограми.

І зібраного хліба було так багато, що його треба було сушити на стріху, засушений хліб куховарка приносила і клала на варену картоплю і він ставав м"який. Та стався прикрий випадок – гриз я сухар і так ушкодив два зуби, що мусів їх вирвати в сільського коваля, котрий підковував коней і рвав зуби. Після випадку з зубами я пішов від того священика.

Пішов я в село Толиглови, це польське село, працював я в жида, який торгував коровами. Кормив я корови і все коло них робив і кожнього дня носив майже кілометер двадцять літрів молока до молочарні. А щодо їди, то різниця була та, що кожної суботи мав смачний калач із сабашу.

Знаю я, що я року не відбув у жида і пішов на німецьку колонію (забув, як називалася), але була вона вісім кілометрів від Пісків. На цій колонії в німця я вже робив кіньми, як вже старший за плату 145 злотих і їду. В того німця робив я аж до війни польсько-німецької. Прийшов я додому, брата Івана не застав, бо поляки забрали на війну, і треба сказати, що й тата не було, бо він помер, як я мав чотирнадцять років.

Пригадую, як прийшла большевицька армія, то в нашому селі було пару теоретичних комуністів, вони зробили браму і її обмаїли. Брама і ті початки – передові частини армії большевицької зробили на людей пригноблюче враження. В читальні зразу появилася гармошка і співи "Катюші" і почали роздавати цукерки.

Після гармошки і цукерків приїхав у наше село політрук і робить мітинг по здачі хліба і копання торфу. Це було при кінці червня десь сорокового року. Після доповіді політрук питається хто має запитання. Бачу, ніхто не ставить запиту, думаю – давай я буду тим першим. Я питаю, як можна хліб здавати державі, як хліб

ще росте на полі, почекайте, хай достоїть до свого ча – су, а тоді збирем, змолотимо і здамо державі і держава буде мати користь і ми задоволені.

А щодо копання торфу, то справи маються так – все в нас так було, приходила весна, народ пообсівав все на полі, а тоді брався копати торф. І було добре тому, що в той час довший день, а коротша ніч. А ви пане політрук кажете, щоб після жнив копати. Тоді вже ночі стають холодні і можна набратись ревматизму і торф тоді скоро не висохне. І ще в нас було раніше так, що коли народ брався до жнив, то торф вже був висушений і звезений. Після мене політрук питає хто ще має слово, не було більше слова.

На другий день мене викликали в сільраду і той самий політрук читає мені апостола чому я на мітингу виступив у користь куркулів, чому я, коли мені щось не ясно, не спитався в голови сільради, або в політрука, а почав говорити перед куркулями. Я політруку говорю, що я говорю правду, а він мені у відповідь, що я ще за молодий і я ще не розумію, що є корисно для советської влади і щоб я більше таких виступів не робив. З його слів я зрозумів, що він мені покищо прощає тому, що я був куркульським наймитом і був експльоатований куркулями.

Десь того місяця прийшло до кооперативи триста метрів сукна, я тоді працював у кооперативі, бо мені, як біднякові, біднацька власть дала таку почесну роботу. Бачу, що біля кооперативи сотні людей чекають, щоб дістати пару метрів матерії. Я говорю до громади, що всі не отримають тому, що не вистарчить для всіх, а достануть впершу чергу найбідніші, а тут крик підняв- ся, що ми тут всі бідні.

Я тоді говорю до народу – йдіть до влади і в неї допоминайтеся, чому вона висилає 300 метрів сукна для тисячі мешканців і хай вона ділить. А тут з району приїхав контролер і стояв він у кутку тихенько і я його не зауважив. Після випродажу того сукна він мені говорить, що я не повинен був так говорити, бо влада знає скільки вона висилає і влада мусить дбати про свою безпеку впершу чергу і контролер щось записав до своєї книжки, яку він мав з собою і поїхав.

(продовження буде)

ОСЬ ВЖЕ більше, як дві тисячі років точаться дискусії на тему – чи наука Конфуція є релігією чи ні, християни вважають, що Будда – безбожник, буддисти вважають, що Будда –Бог, юдеї вважають, що Ісус – богохульник, християни вважають, що Ісус-Бог. Є різні розуміння Бога і віри.

У наступних числах нашого часопису будемо поміщати будуючі думки студента Віктора Свириденка (Ню–Гейвенський університет) про науку Рідної Української Національної Віри. Та інших студентів.

МИ – ВАШЕ МАЙБУТНЄ

ЛАДА СВЯТОСЛАВСЬКА, студентка університету. (Канада)
****

(продовження. Початок у Числах 79,80)

Я читала "Мага Віру", не все я ще там зрозуміла, але я зрозуміла, що Богом України не може бути жид, грек, римлянин, москаль. Про РУНВІРУ я говорю між студентами. Одні захоплені, хочуть мати більше в англійській мові інформацій, бо їхні родичі їх рідної мови не навчили. А ті, що виховані в католицизмі, то чомусь ніби перелякані, в їх є переконання, що релігія то є тільки Біблія, в їх погляди на релігію біблійні. Очевидно, що такі молоді люди вважають, що в РУНВірі не має релігії і вони через свою сліпоту ніколи може в РУНВірі не побачать релігії. Бо вважають, що релегія це купа чуд таких, як непорочне зачатіє, вознесіння на небо на третій день. Це мілке розуміння релігії.

Я дивилася в різні релігійні енциклопедії, словники, читала багато і тому можу сказати, що РУНВіра має в собі всі основи повноцінної великої релігії. Бо в ній є своє самобутнє розуміння Бога, в Ній є свої Молитви, Заповіді, Обряди Вінчання, Обряди Освячення дитини, Закони Правильного Життя, своє Світорозуміння і Світовідчування, справді РУНВіра – Велика Релігія Українського Народу! Та певно, що той, хто буде на РУНВіру дивитися очима ошалілого сектанта, то він буде марити, що РУНВіра ще не є релігією, бо в Ній ніхто в екстазі не трясе головою і не має хворих понять про спасіння мізерненької темної душоньки. Убогі духом і розум найбільше люблять говорити про те, чи їхня душа піде до раю чи до пекла і які вони мають молитви казати, щоб вона таки пішла до раю.

Учитель Лев Силенко свої мислі про безсмертя душі висловив у своїй такій молитві "*Дажбоже мій, я вірю, що мій народ безсмертний, благослови віру душі моєї, і освіти, і освяти працю мою, я працею достойною обезсмертнюю душу мою в безсмерті душі народної і живу я для народу, щоб бути вічністю у вічності Предків і Потомків моїх, і віра моя свята й правильна бо не не було б сучасного, коли б не було минулого і не було б майбутнього, коли б не було сучасного, у рідному*

живе рідне, коли [illegible] мій.

Що це є? Це молитва сина народу, який живе для народу і в ім"я народу, служіння народу він вважає своїм релігійним переконанням, своєю релігією і він має право так думати і так вірити, релігія душі його велика, чуєте про це ви, обмежені сектантики? Може б ви хотіли, щоб РУНВіра мала конфлікт з наукою і тоді б ви побачили, що РУНВіра є релігією. РУНВіра велика тим, що вона ЄДИНА в СВІТІ РЕЛІГІЯ, ЯКА НЕ МАЄ КОНФЛІКТУ з НАУКОЮ і МИ,СТУДЕНТИ, ЦИМ ДУЖЕ ГОРДІ!

Тепер про дуже важливе. В "Мага Вірі" звеличена історія предків наших (Сумеріян, Гіттітів, Русичів), ми, молодь, цим в душі дуже гордимося, ми тепер знаємо Хто МИ, ким і за що закуті? Пробувала з однією бабцею говорити про цих наших предків великих, а вона мені каже " а що то за віра, що там багато говориться про Сумеріян і Гіттітів. Пощо вони! У вірі треба говорити про слово Боже та й усе!". Такій бідній бабці треба простити, а чому?

А тому, що бідна бабця не знає, що в релігії жидів постійно говориться про предків Авраама, Ісаака, Сару, Ізраеля та Соломона, і коли б у жидів відібрати їхніх предків, то в їх би тоді й віри юдейської (юдаїзму) не було. А християни щороку говорять про предків Христа і кажуть, що Авраам народив Ісаака, а Ісаак Іакова і це всі ми чуємо.

Порожні, або духовно нездорові люди,ніколи в РУНВірі не побачать релігії і їм,як людям не зовсім здоровим,треба пробачати, я думаю, що я кажу правильно, бо мої визначення релігії не видумані, про їх (про визначення що таке релігія) я читала у енциклопедіях і вони правильні.

Всі, хто чує ці мої слова переконується, що я не чужовірка. Признаюся, що багато мені дає в розумінні що таке релігія те, що я в університеті студіюю філософію. Це правда, що нам , молоді, тяжче жити,як нашим родичам, чому?

(продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дорогі Побратими і Посестри!

1). В "Самобутній Україні" (ч.81, вересень) оголошені наші М О Л И Т В И. Молитви треба вивчати на пам"ять і їх врочисто, зі святковістю в душі, промовляти. З молитв треба брати ту молитву,яка найбільш відповідає потребам Ваших почувань і життєвих обставин.

Промовляючи молитву, треба думати тільки про її зміст і тоді молитва обадьорить Ваші почування ї скріпить Ваші мислі. Ще треба сказати, що кожний з Вас може сам творити свої молитви до Дажбога і в них втілювати вільно свої почування, помисли.

2. Всі Ви отримали ПОВІДОМЛЕННЯ прислані Вам Посестрою Богуславою Коверною (Секретарем Канцелярії Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ). Просимо достойно полагодити ті справи,які особисто до Вас відносяться в ПОВІДОМЛЕННІ. Своєчасне прислання річних вкладок, передплати на "Самобутню Україну" на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри дає особисто Вам могутню моральну силу,честь і щастя тому, що Ви цим допомагаєте у творенні поширення у світі Рідної Української Національної Віри і своїми ділами Ви зміцнюєте моральну, фінансову і організаційну силу своєї Великої Родини (Родини Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри) і ця Ваша родина ніколи і ніде Вас не залишить на самоті. Коли у Вас будуть поставати питання у справах порушених у Повідомленні, пишіть на наші адреси.

3.Сьогодні в усіх нас найголовніше завдання – ШИРИТИ в світі "Самобутню Україну" і приєднувати нових і нових передплатників, часопис "Самобутня Україна" достойно виконує обов"язки Проповідника Науки Рідної Української Національної Віри.

Ще треба таке згадати: наша Велика Родина (Родина ОСІДУ РУНВІРИ) постійно зростає, бо кращі Українські Люди , як Ви всі бачете, стають РІДНОВІРАМИ. РІДНОВІРИ вже створили про себе думку, як про найбільш поступових Українських Людей,яким належить духовно вільне майбутнє України. І вороги тому вже насторожилися, вони будуть використовувати,або своїх агентів,або несвідомих осіб (навіть декого з наших побратимів,які мають хворі егоцентричні амбіції) , щоб нашу Велику Родину розсварити, роз"єднати, принизити і знищити.

Ворог проти нас буде вживати методи руїни такі,які він вживав на протязі століть, щоб українців роз'єднувати і тримати їх в приниженні і в неволі.

Ворог буде в нашу Родину просовувати такі розброюючі гасла "Не треба Головного Столу, що там Головний Стіл, ми всі однакові!", " Не треба Учителя , пощо він, ми всі однакові!", "Не треба членських вкладок, пощо вони, ми тяжко на гроші працюємо","Не треба Молитви, пощо вона, і без молитви можна жити, я телевізію маю","Та то ще питання чи Рідна Віра є вірою, от католики кажуть, що РУНВІРА не є Вірою","З Рідної Віри треба викинути історію, пощо ті сумеріяни й оріяни, всі ми повинні думати про спасіння душі, а не про політику, визволення України це ж політика","Та шо там Учитель Силенко, ми всі те знаємо, що він знає і всі так можемо писати, а то й краще,а то ще не відомо, може він шпигун, краще тримайтеся католицької віри". Отже, підлий ворог всі сили буде використовувати, щоб промивати наші мозки і сипати сміття в наші душі. Досить! Час прийшов, ми, рідновіри, призначені показати світові, що ворог більше не має сил українців ділити на групки, щоб вони самі себе поборювали!

РУНВІРА –Велика Віра, ми глибоко віруючі люди, ми віримо в Дажбога. Ми не тільки маємо рідні обряди, ай втілюємо їх в життя, за обрядами Рідної Віри вже відбуваються ПОХОВАННЯ, ОСВЯЧЕННЯ ДІТЕЙ, ВІНЧАННЯ МОЛОДИХ.Документи нами видані визнані урядовими чинниками Канади, Америки, ми живемо вільно , у цих країнах ніхто нас не переслідує.

Проф. Володар Могилин,
Керманич Оргвідділу Г. С. ОСІДУ РУНВіри.

ще росте на полі, почекайте, хай достоїть до свого ча – су, а тоді збирем, змолотимо і здамо державі і держава буде мати користь і ми задоволення.

А щодо копання торфу, то справи маються так – все в нас так було, приходила весна, народ пообсівав все на полі, а тоді брався копати торф. І було добре тому, що в той час довший день, а коротша ніч. А ви пане політрук кажете, щоб після жнив копати. Тоді вже ночі стають холодні і можна набратись ревматизму і торф тоді скоро не висохне. І ще в нас було раніше так, що коли народ брався до жнив, то торф вже був висушений і звезений. Після мене політрук питає хто ще має слово, не було більше слова.

На другий день мене викликали в сільраду і той самий політрук читає мені апостола чому я на мітингу виступив у користь куркулів, чому я, коли мені щось не ясно, не спитався в голови сільради, або в політрука, а почав говорити перед куркулями. Я політруку говорю, що я говорю правду, а він мені у відповідь, що я ще за молодий і я ще не розумію, що є корисно для совєтської влади і щоб я більше таких виступів не робив. З його слів я зрозумів, що він мені покищо прощає тому, що я був куркульським наймитом і був експльоатований куркулями.

Десь того місяця прийшло до кооперативи тристa метрів сукна, я тоді працював у кооперативі, бо мені, як біднякові, бідняцька власть дала таку почесну роботу. Бачу, що біля кооперативи сотні людей чекають, щоб дістати пару метрів матерії. Я говорю до громади, що всі не отримають тому, що не вистарчить для всіх, а достануть впершу чергу найбідніші, а тут крик підняв-ся, що ми тут всі бідні.

Я тоді говорю до народу – йдіть до влади і в неї допоминайтеся, чому вона висилає 300 метрів сукна для тисячі мешканців і хай вона ділить. А тут з району приїхав контролер і стояв він у кутку тихенько і я його не зауважив. Після випродажу того сукна він мені говорить, що я не повинен був так говорити, бо влада знає скільки вона висилає і влада мусить дбати про свою безпеку впершу чергу і контролер щось записав до своєї книжки, яку він мав з собою і поїхав.

(продовження буде)

ОСЬ ВЖЕ більше, як дві тисячі років точаться дискусії на тему – чи наука Конфуція є релігією чи ні, християни вважають, що Будда – безбожник, буддисти вважають, що Будда –Бог, юдеї вважають, що Ісус – богохульник, християни вважають, що Ісус-Бог. Є різні розуміння Бога і віри.

У наступних числах нашого часопису будемо поміщати будуючі думки студента Віктора Свириденка (Ню–Гейвенський університет) про науку Рідної Української Національної Віри. Та інших студентів.

МИ – ВАШЕ МАЙБУТНЄ

ЛАДА СВЯТОСЛАВСЬКА, студентка університету. (Канада)

(продовження. Початок у Числах 79,80)

Я читала "Мага Віру", не все я ще там зрозуміла, але я зрозуміла, що Богом України не може бути жид, грек, римлянин, москаль. Про РУНВІРУ я говорю між студентами. Одні захоплені, хочуть мати більше в англійській мові інформацій, бо їхні родичі їх рідної мови не навчили. А ті, що виховані в католицизмі, то чомусь ніби перелякані, в їх є переконання, що релігія то є тільки Біблія, в їх погляди на релігію біблійні. Очевидно, що такі молоді люди вважають, що в РУНВірі не має релігії і вони через свою сліпоту ніколи може в РУНВірі не побачать релігії. Бо вважають, що релегія це купа чуд таких, як непорочне зачатіЄ, вознесіння на небо на третій день. Це мілке розуміння релігії.

Я дивилася в різні релігійні енцикльопедії, словники, читала багато і тому можу сказати, що РУНВіра має в собі всі основи повноцінної великої релігії. Бо в ній є своє самобутнє розуміння Бога, в Ній є свої Молитви, Заповіді, Обряди Вінчання, Обряди Освячення дитини, Закони Правильного Життя, своє Світорозуміння і Світовідчування, справді РУНВіра – Велика Релігія Українського Народу! Та певно, що той, хто буде на РУНВіру дивитися очима ошалілого сектанта, то він буде марити, що РУНВіра ще не є релігією, бо в Ній ніхто в екстазі не трясе головою і не має хворих понять про спасіння мізерненької темної душоньки. Убогі духом і розум найбільше люблять говорити про те, чи їхня душа піде до раю чи до пекла і які вони мають молитви казати, щоб вона таки пішла до раю.

Учитель Лев Силенко свої мислі про безсмертя душі висловив у своїй такій молитві "*Дажбоже мій, я вірю, що мій народ безсмертний, благослови віру душі моєї, і освіти, і освяти працю мою, я працею достойною обезсмертнюю душу мою в безсмерті душі народної і живу я для народу, щоб бути вічністю у вічності Предків і Потомків моїх, і віра моя свята й правильна бо не не було б сучасного, коли б не було минулого і не було б майбутнього, коли б не було сучасного, у рідному*

живе рідне, коли людина віру рідну має, Дажбоже мій".

Що це є? Це молитва сина народу, який живе для народу і в ім"я народу, служіння народу він вважає своїм релігійним переконанням, своєю релігією і він має право так думати і так вірити, релігія душі його велика чуєте про це ви, обмежені сектантики? Може б ви хотіли, щоб РУНВіра мала конфлікт з наукою і тоді б ви побачили, що РУНВіра є релігією. РУНВіра велика тим, що вона ЄДИНА в СВІТІ РЕЛІГІЯ, ЯКА НЕ МАЄ КОНФЛІКТУ з НАУКОЮ і МИ,СТУДЕНТИ, ЦИМ ДУЖЕ ГОРДІ!

Тепер про дуже важливе. В "Мага Вірі" звеличена історія предків наших (Сумеріян, Гіттітів, Русичів), ми, молодь, цим в душі дуже гордимося, ми тепер знаємо Хто МИ, ким і за що закуті? Пробувала з однією бабцею говорити про цих наших предків великих, а вона мені каже " а що то за віра, що там багато говориться про Сумеріян і Гіттітів. Пощо вони! У вірі треба говорити про слово Боже та й усе!". Такій бідній бабці треба простити, а чому?

А тому, що бідна бабця не знає, що в релігії жидів постійно говориться про предків Авраама, Ісаака, Сару, Ізраеля та Соломона, і коли б у жидів відібрати їхніх предків, то в їх би тоді й віри юдейської (юдаїзму) не було. А християни щороку говорять про предків Христа і кажуть, що Авраам народив Ісаака, а Ісаак Іакова і це всі ми чуємо.

Порожні, або духовно нездорові люди,ніколи в РУНВірі не побачать релігії і їм,як людям не зовсім здоровим,треба пробачати, я думаю, що я кажу правильно, бо мої визначення релігії не видумані, про їх (про визначення що таке релігія) я читала у енциклопедіях і вони правильні.

Всі, хто чує ці мої слова переконується, що я не чуживірка. Признаюся, що багато мені дає в розумінні що таке релігія те, що я в університеті студіюю філософію. Це правда, що нам , молоді, тяжче жити,як нашим родичам, чому?

(продовження буде)

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дорогі Побратими і Посестри!

1). В "Самобутній Україні" (ч.81, вересень) оголошені наші М О Л И Т В И. Молитви треба вивчати на пам"ять і їх врочисто, зі святковістю в душі, промовляти. З молитв треба брати ту молитву,яка найбільш відповідає потребам Ваших почувань і життєвих обставин.

Промовляючи молитву, треба думати тільки про її зміст і тоді молитва обадьорить Ваші почування ї скріпить Ваші мислі. Ще треба сказати, що кожний з Вас може сам творити свої молитви до Дажбога і в них втілювати вільно свої почування, помисли.

2. Всі Ви отримали ПОВІДОМЛЕННЯ прислані Вам Посестрою Богуславою Коверною (Секретарем Канцелярії Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ). Просимо достойно полагодити ті справи,які особисто до Вас відносяться в ПОВІДОМЛЕННІ. Своєчасне прислання річних вкладок, передплати на "Самобутню Україну", на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри дає особисто Вам моральну силу,честь і щастя тому, що Ви цим допомагаєте у творенні поширення у світі Рідної Української Національної Віри і своїми ділами Ви зміцнюєте моральну, фінансову і організаційну силу своєї Великої Родини (Родини Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри) і ця Ваша родина ніколи і ніде Вас не залишить на самоті. Коли у Вас будуть поставати питання у справах порушених у Повідомленні, пишіть на наші адреси.

3.Сьогодні в усіх нас найголовніше завдання – ШИРИТИ в світі "Самобутню Україну" і приєднувати нових і нових передплатників, часопис "Самобутня Україна" достойно виконує обов"язки Проповідника Науки Рідної Української Національної Віри.

Ще треба таке згадати: наша Велика Родина (Родина ОСІДУ РУНВІРИ) постійно зростає, бо кращі Українські Люди , як Ви всі бачете, стають РІДНОВІРАМИ. РІДНОВІРИ вже створили про себе думку, як про найбільш поступових Українських Людей,яким належить духовно вільне майбутнє України. І вороги тому вже насторожилися, вони будуть використовувати,або своїх агентів,або несвідомих осіб (навіть декого з наших побратимів,які мають хворі еґоцентричні амбіції) , щоб нашу Велику Родину розсварити, роз"єднати, принизити і знищити.

Ворог проти нас буде вживати методи руїни такі,які він вживав на протязі століть, щоб українців роз'єднувати і тримати їх в приниженні і в неволі.

Ворог буде в нашу Родину просовувати такі розброюючі гасла "Не треба Головного Столу, що там Головний Стіл, ми всі однакові!", " Не треба Учителя , пощо він, ми всі однакові!", "Не треба членських вкладок, пощо вони, ми тяжко на гроші працюємо","Не треба.Молитви, пощо вона, і без молитви можна жити, я телевізію маю","Та то ще питання чи Рідна Віра є вірою, от католики кажуть, що РУНВІРА не є Вірою","З Рідної Віри треба викинути історію, пощо ті сумеріяни й оріяни, всі ми повинні думати про спасіння душі, а не про політику, визволення України це ж політика","Та шо там Учитель Силенко, ми всі те знаємо, що він знає і всі так можемо писати, а то й краще,а то ще не відомо, може він шпигун, краще тримайтеся католицької віри". Отже, підлий ворог всі сили буде використовувати, щоб промивати наші мозки і сипати сміття в наші душі. Досить! Час прийшов, ми, рідновіри, призначені показати світові, що ворог більше не має сил українців ділити на групки, щоб вони самі себе поборювали!

РУНВІРА –Велика Віра, ми глибоко віруючі люди, ми віримо в Дажбога. Ми не тільки маємо рідні обряди, ай втілюємо їх в життя, за обрядами Рідної Віри вже відбуваються ПОХОВАННЯ, ОСВЯЧЕННЯ ДІТЕЙ, ВІНЧАННЯ МОЛОДИХ.Документи нами видані визнані урядовими чинниками Канади, Америки, ми живемо вільно , у цих країнах ніхто нас не переслідує.

Проф. Володар Могилин,
Керманич Оргвідділу Г. С. ОСІДУ РУНВіри.

****

рилися". (початок на сторінці 570).

Прошу редакцію в цій справі сказати своє слово!

З вірою в Дажбога,

Інж. Б. ГОЛОВЧЕНКО, Онтаріо, Канада.

ВІДПОВІДЬ:

****

Побратиме інж. Б. Головченко!

Весною в 64 році видав Лев Силенко (Орлигора) перше число журналу "РІДНА ВІРА" (Світоглядові Вісті Ордену Синів України), вгорі журналу цього є напис "За Рідну Українську Національну Віру". Спочатку Л. Силенко плянував творити "Орден", а потім слово "Орден" замінив на рідне слово "Об"єднання". "Об"єднання Синів України" через рік прийняло назву "Об"єднання Синів і Дочок України.

Отже, термін "РІДНА ВІРА" (Рідна Українська Національна Віра"), Різдво Світла Дажбожого (та інші терміни, про які ми тут не будемо згадувати) були створені письменником Левом Силенком (Орлигорою). І запевняємо Вас нашою світлою вірою в Дажбога, що наша відповідь беззастережно правильна і жодний у світі архів, жодна в світі книгарня і бібліотека Вам не покаже книжки, журналу,часопису,які б були видані перед 64 роком і в яких би були занотовані чи принагідно згадані терміни Рідна Віра –Рідна Українська Національна Віра – Різдво Світла Дажбожого – Ми віримо в ЄДИНОГО Дажбога –Українська Духовна Революція – (та десятки подібних термінів Рідної Віри). І ми це заявляємо чесно, з почуттям високої громадської моралі.

Той, хто був би здібний ці наші твердження документально спростувати, показавши нам офіційні публікації видані перед 64 роком, тому ми готові подарити 10.000 долларів – це ми пишемо , шоб навіть фінансовим зобов"язанням ствердити велич нашої Побратимської Правдомовности.

Маєте слушність, шо роздори , роз"єднання, поділи на ворожі групки є в тому народі, в якому є мала грамадська мораль. І між українцями так довго будуть існувати роздори, розколи, роз"єднання, як довго українці не виплекають в собі почуття високої громадської моралі. Людина,яка має високу громадську мораль, ніколи і ніде не буде поважати плягіята (духовного злодія) і не буде писаннями плягіята захоплюватися і не буде помагати йому ширити в народі роздори, хаос.

З високої громадської моралі твориться в народі єдність духовна, організаційна і цю мудрість здібні оцінити і в життя втілювати тілки толко ві сини народу.

"ПАМ"ЯТАЙТЕ:ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ Й ПИСАТИ ПО–УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", (МИРОСЛАВ (І) ЛОЗОВИЙ)

ДЕЩО ПРО ДЕЩО
З усіх континентів

За свідченням експертів міжнародної телефонної спілки, у 2000 році телефонні номери складатимуться з 15 цифр. Всесвітня телефонна мережа охопить тоді всі країни; будь-якого абонента на будь-якому материку можна буде викликати автоматично. Кількість телефонів, уключених в міжнародну систему, становитиме 600 мільйонів.

●

Англійські хірурги із шпиталю Королеви Вікторії пришили одному потерпілому всі пальці, які він втратив під час аварії. Невдовзі пацієнт володів пальцями, як і раніш. Найважчим у цій операції було з'єднання артерій і нервових закінчень. Хірургам допомогла нова апаратура з оптичним пристроєм, котрий збільшує операційне поле у 20 разів.

Дослідження психологів у Франції свідчать, що з людьми врівноваженими, які завжди перебувають в доброму настрої і мають почуття відповідальності, рідко трапляються нещасні випадки на вулиці і на виробництві.

●

В Каїрі на 150 році життя помер поет і професор ісламістського університету шейх Мохамед Абдель Ібрахім. Крім рідної арабської мови, він знався на турецькій, грецькій та перській. Ніколи в житті не користувався Ібрахім з технічних засобів транспорту. Коли йому захотілося відвідати рідне село в Лівії, він зробив тисячокілометрову подорож пішки. Протягом ста років Ібрахім уперто парубкував. Він одружився лише на 105 році життя і мав п'ятеро дітей.

ВІД РЕДАКЦІЇ:

На прохання Читачів ми будемо друкувати поради, які відносяться до культури харчування, доброго здоров"я і лікування.

Поради будемо друкувати під назвою " Як без ліків можна лікуватися?"

До наших порад можна ставитися з повним довір"ям, вони устійнені сучасною медичною наукою.

освіжає,

Якщо ви почуваєте себе перевтомленими, прийміть 10-хвилинну ванну з додаванням 150 г кухонної солі. Після цього протягом хоча б півгодини відпочиньте. Таку ванну краще приймати ввечорі, перед сном.

заспокоює.

10 краплин евкаліптової олії і невелику кількість рідкого мила розчинити у теплій воді. Така п'ятнадцятихвилинна ванна заспокоїть нервову систему.

бадьорить,

Рекомендується при загальній втомі і млявості. До води, температура якої 37 градусів, додають настій з соснової хвої. Ванну приймають протягом 3—4 хвилин. Та якщо тривалість її збільшити, вона здатна навівати сон. Бажано сполучати цю процедуру з масажем тіла.

ЧИТАЙТЕ,

РОЗПОВСЮДЖУЙТЕ

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ

"САМОБУТНЮ УКРАЇНУ"

МИ БУДЕМО ДАВАТИ ВІДСІЧ

ТИМ, ЯКІ ПЕРЕСЛІДУЮТЬ НАС І ГЛУМЛЯТЬСЯ НАД НАШИМИ РЕЛІГІЙНИМИ ПОЧУВАННЯМИ

В слідуючому числі нашого часопису читайте нашу відповідь п. Плюйкові (Поль Половецькому), який у " Нашій Батьківщині" (Ню Йорк) проссто таки безжалісно обкидав славного Дмитра Донцова болотом, а в бандерівському журналі "Вісник" (Ню Йорк) він Рідну Українську Національну Віру обізвав принизливими словами, але у своїй книжці ,яку він тепер видав у Америці, він звеличує ідола большевизму Владіміра Леніна.

****

будіться, будьте люди!

(Продовження. Початок у числі 81.)

Ми визнавці Рідної Української Національної Віри щиро складаємо пожертви на Видавничий Фонд "Самобутньої України", на поширення науки РУНВіри, на дослідження історії України, на видання "Мага Віри", (санскритські слова "мага віра" означають "могутня віра", "могутнє натхнення"). І всі ми гордимося таким славним Жертводавцем, як воїн Української Галицької Армії, БОГДАН (Петро) К О С Т У Р .

Ви, ізуїте Хомине,як бачемо з ваших писань,уважно читаєте "Самобутню Україну", ви з перших джерел ознайомлені з священною наукою Рідної Української Національної Віри, знаєте її могутній національний духовний потенціял. Ви в душі відчуваєте (тільки боїтеся про це казати), що майбутнє України вільної і славної живе в торжестві Української Духовної Революції.

Ви не хочете, щоб ваші парафіяни знали правду про РУНВіру тому, що ви боїтеся. Ви боїтеся, що парафіяни, дізнавшись правду про Рідну Українську Національну Віру, почнуть відходити від юдейського Саваота (Єгови), від перестарілих догм християнізму грецької і римської інтерпретації.

Ви боїтеся своїх рідних людей – боїтеся, що в їх постане хотіння бути духовно самостійними людьми і тоді ви (вірний ватиканський слуга)будете їм осоружні. І тому ви пишете, що *"є імена учасників З"їзду, а між ними доктора Богдана Запутовича з його пожертвою 211 долларів для Дажбога".*

"Для Дажбога"? Ні, доктор Богдан Запутович пожертвував на дослідження історії України. Ви, ізуїте Хомине, скажете " та ж вона вже досліджена"! Так, вона досліджена, але не по–українському, а по– чужовірному, (тобто, вона так досліджена, щоб були безжалісно оганьблені предки народу Українського і був звеличений чортополох чужовір"я).

Ні, чеснодумаюча Українська Людина не може погодитися з фальшивою попівсько–церковною інтерпретацією історії предків (славних богатирів України – Руси!). Попівсько–церковна інтерпретація історії ганебна, бо вона призначена для калічення дітей українських біля кивоту юдейського.

Наприклад, журнал "Церква і Життя" (за січень – лютий 1969 року, Чикаго) у статті "Слово перед панахидою" пише *"Нема чого гріха таїти, оті наші предки були розбійники. Та й не диво? Всі бо вони були погани. Їхні дерев"яні "боги" дозволяли їм усякі звірства чинити. Христової науки ще не знали".*

Отже, Олег Віщий (володар,який прицьвяхував на вратах Візантії знак Дажбожий), Святослав Хоробрий (володар священної лицарської чести та інші русичі,які для нас утвердили вічне життя на найбагатшій в світі землі),*"були розбійники,"* тобто, бандити, а ми (їхні внуки) – діти бандитів .

Ось де зарита собака,яка смердить візантійським ладаном, в"ялить добру душу народу мого і прививає почуття меншої вартости, охлялости! Хіба українські діти, добрі іслухняні діти,чуючи з уст попа казання, що *"наші предки були розбійники"*, гордитимуться ім"ям своїм, походженням своїм? Хіба в дитини не ламається в болях її чутлива душа, коли вона чує, що її предки *"усякі звірства чинили"?* Куди їй нещасній з такою думкою притулитися? Інші діти гордяться своїми предками, А їй не дозволено мати в душі такої гордости, і так без гордости (в темряві рабської смиренности) виростали десятки поколінь Народу Українського!

Предки наші *"звірства чинили"* (мали звірячі натури) та пришвендяли греки і наших предків поробили людьми . Як? Загнали їх,як засуджених на знущання, у ріку голих з дітьми і дідами? Вмочили у воду кінські хвости і заходилися ними бризкати. Щоб вони не розбіглися (бо звісно *"розбійники"*, від їх все можна сподіватися), стояв на березі зять грецький (Володимир перехрещений на грецьке ім"я Базилевс (Царьок) і жена його (переспіла грекиня) і стояли з мечами усмирителі очолені Володимировим дядьком Добринею.Літопис пише, що "Добриня хрестив мечем".

І чужинці(притранспортовані з чужих земель глиняні й дерев"яні боги (архистратиг (старший воєначальник) юдеєць Михаїл, душитель гадів і розбійників грек Юрій (Ґеорґ) і маломовний святець латинянин Климентіус) воцарилися над душею, українською, воістинно... просвітили і освятили її.

Батько (православний Гонта)сам замордував дітей своїх, бо... " вони католики"). Католики

замордували рідного тата свого, бо "він православний". Будьмо ж справедливими – в історії дохристиянської України (Руси) не було випадків, щоб брат убив брата, посварившись за віру чужу. Русичі вважали себе внуками Дажбожими.

Тарас Шевченко, дивлячись на душевні рани народу Українського, писав "наробив Ти, Христе, лиха". Ні, ізуїте Хомине, ми визнавці Рідної Української Національної Віри для Дажбога грошей не жертвуємо, то ви робите "святий бизнес" (збираєте гроші "на відпущення гріхів", пам"ятаєте потворні папські індульгенції), проти яких так пристрасно виступив Мартин Лютер. У нас в Рідній Вірі такі знущання над віруючими не практикуються і ви, ізуїте, нам не приписуйте своїх релігійних вад.

Пишете, що *"християни для того Орлиго – ри – це юдейська секта, а Український Народ – це Внук Дажбожий"*. Справді воно так і є, для вас Український Народ це ґой – раб юдейського Саваота, а для мене Український Народ це Внук Дажбожий, тобто, Внук Дателя Буття.

Справді воно так і є – християнізм це секта юдаїзму тому, що в християнізмі космологія (оповідь про світотворення) юдейська і юдеї це знають і знає про це кожний, хто здібний думати. Іапостоли християнізму юдеї і Ісус (духовний Учитель християнізму) юдеєць і мати в Нього юдейка, і вихований був Ісус в школі юдаїзму (в синагозі) і практикував Він обряди і свята юдаїзму і проповідував Він, що прийшов перш за все "спасти стадо синів Ізраелевих", як пише "Євангелія", і величний Він своєю величною любов"ю до народу Юдейського і юдеї, не розуміючи Його, обмовляли Його, знущалися над ним і справа ця є справою суто юдейською.

(продовження буде)

Лист Президента Г. Трумана до Папи

Лист Президента США Г. Трумана до папи Пія XII, якого, як відомо, дійсне ім'я було Пачеллі. Лист написаний під час Другої світової війни, коли Труман був президентом. Цього листа надрукував польський часопис «Слово Польське», ч. 210, 4 вересня 1959 р., за паризьким есперантським місячником «Сеннаціуло», ч. 647, п. н. «З кореспонденції: Труман-Пачеллі».

Передруковую з «Канадійського Ранку», лютий 1960 року, ч. 923 без жадних власних коментарів. Ф. С. Селігор. Болтон, Ланкашире, Англія.

Дорогий Пане Пачеллі!

Як баптист і як голова одного з найбільших і наймогутніших народів світу, де всі звуть мене попросту паном Труманом, не можу звертатись до Вас словами «Найсвятіший Отче» тому, що це звернення зарезервоване тільки для Бога. Ми в ЗДА вважаємо всіх людей рівними перед Богом і звертаємося до себе нашим власним правдивим ім'ям. А тому пишу до Вас, як до пана Пачеллі.

Я переконаний, що ні Ви, ані Ваша Церква не належить до тих, що справді шукають спокою і працюють для нього. Творці нашого народу, пізнавши всю історію й прикмети Вашої Церкви, як таку, що дуже любить політику й війну, встановили головну засаду як обов'язкову для нашого уряду, щоб ніколи папа не мав права мішатися до наших справ. Ми добре пізнали з історії Європи, і певні, що наша демократія не потривала б довго, якщо б ми позволили — подібно до европейських урядів — оплутати себе Вашими інтригами.

Тома Джеферсон, один з найрозумніших людей нашої країни, сказав ясно: «Історія не дала нам ані одного прикладу країни під впливом Церкви, якій вдалося б зберегти релігійну свободу».

Тож, Ви не маєте найменших кваліфікацій, щоб повчати мене, як провадити мій народ шляхом миру. Кілька фактів могли б помогти Вам відсвіжити Вашу пам'ять. Ваш попередник у Ватикані, папа Пій XI, розпочав фашистівську атаку, підписуючи з Мусоліні угоду в 1929 р. Християнська цивілізація в тому році була ганебно зраджена. Славний письменник й історик нашої країни Люйс Момфорд — ані комуніст, ані антикатолик — написав в книжці «Віра для живих» 1940 року: «Перфідія християнського світу ясно здійснилася в 1929 році через конкордат, який зав'язав Мусоліні з папою».

Тоді тільки дехто в Злучених Державах знав правдиве лице фашизму так добре, як Ви й папа Пій XI, а Ви вдвох помогли до його успіху й зв'язали з ним вашу Церкву. Ви як молодий священик і церковний дипломат виконали спеціяльне завдання — помагати німцям у підготовці до Другої світової війни. Ви провели дванадцять років у Німеччині. В порозумінні з фон Паппеном, Ви помогли Гітлерові зміцнитися. Рівнож, як кардинал Пачеллі, Ви дали свій підпис конкордат, що пов'язав Ватикан і Велику Німеччину в 1933 р.

Ви не докажете мені того, що Ви не знали про те, що Гітлер і нацисти приготовляли список проти нас. Навіть католицькі біографи пишуть, що через багато літ Ви були найбільше поінформованою особою в цілому Третьому Райху. Після підписання конкордату, так важного для Гітлера, фон Паппен, який в Нюрнбергу з великим трудом урятував своє життя, сказав: «Третій Райх є першою країною, яка не тільки визнає, але дальше впроваджує в життя верхівні засади папства».

Ваші кардинали й єпископи в Римі благословили зброю вжитку проти безборонних абісинців. Ваш кардинал Шустер з Медіоляну оголосив забрання Абісинії, як світову війну, що позволить затріюмфувати в тій країні хрестові християнському. Ви застерігаєте собі, щоб далі називати свою церкву Божою і тому жадати, щоб я, провідник конституційної країни, погодився визнати Вас за свого зверхника, а тим самим і за зверхника американського народу.

Ваш попередник Пій XI засвідчив публічно, що зробив би пакт навіть з самим дияволом, якщо б це було корисне для його церкви. Отже, Пане Пачеллі, маю обов'язок, як провідник країни з протестанською більшістю, відкинути Ваші ризиковані пропозиції про мирні заходи. Хто їсть з тарілки, з котрої вже їв диявол, потребує величезної ложки.

Т. Труман

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

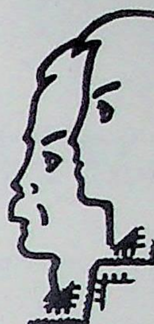

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174 Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4 — P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

№ 83 ЛИСТОПАД, 10.973 рік Дажбожий.

Місячник. Рік видання сьомий.
Річна передплата 3.50 дол.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

адреси наших представництв:

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles, Calif. 90071, USA.

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, 151, Quebec, Canada.

Box 745, P.O. Fonthill, Ont., Los 1EO. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW. 2153, Australia

МАЙБУТНЄ

Пророк Тарас Шевченко, стоячи прикутий до скали кривавої Московської імперії, сказав завітні слова, що "Встане Україна, світ правди засвітить".

Ми, рунвісти (визнавці Рідної Української Національної Віри) воістинно віримо, що встане Україна. Встане Україна Українська, а не радянська, католицька, грецько – православна. Встане Україна Самобутня! Встане Україна і світ правди засвітить Рідної Української Національної Віри, Волі, Сили, Мудрости, Любови !

Ми, рунвісти (визнавці Рідної Української Національної Віри) воістинно віримо, що майбутнє України буде величне. Народи плянети Земля відчують Українську Велич тоді, коли Україна звільниться з ярма Московитії, Ватикану, Візантійщини і вільно світ правди засвітить! Коли ж цей омріяний час прийде? І як українці повинні готуватися доСвященного Дня, Дня, який світ правди засвітить?

1. Українці стануть такими свідомими, мудрими і душевно багатими людьми, що вони на своїх святинях в Україні і в країнах Вільного Світу піднімуть сонцем осяяний знак Дажбожий (золотий тризуб – символ Неба і Землі).

Вони у своїх святинях (церквах) говоритимуть вільно й натхненно молитви до Дажбога і звеличуватимуть у своїх святинях (церквах) не грецьких, юдейських, латинських преподобників інтернаціональних, а рідних своїх родоначальників – Матір Лель і Тата Оря.

2. Українці викинуть зі своєї святої землі осоружних ідолів московського кривавого комунізму (Ватутіна, Леніна, Свердлова, Брежнєва, та інших майстрів концентраційних таборів, професійних душителів волі й правди народної).

Українці викинуть зі своєї святої землі осоружних ідолів підступної Візантійщини, продажнього Ватикану (Йосафата, стратега Михаела, Юрія). І свята земля наша , звільнившись від ідолів чужовір"я, щасливо зітхне, оновиться, хлюпне в серця синів своїх нові свіжі сили!

3. У містах і селах вільної України побудуються могутні святині Дажбожі, святині, які репрезентуватимуть красу душі української, велич розуму українського, розмах натхнення українського. Найвищим духовним авторитетом в Україні буде Українець, найкращою красою в Україні буде українська краса, найдостойнішою вірою в Україні буде Рідна Українська Національна Віра, найсправедливішою справедливістю політичною, соціяльною, моральною в Україні буде українська справедливість. (продовження на сторінці 583)

МОЛИТВИ

2

(Продовження. Початок в Числі 81)

33. Дажбоже мій, у хлібові живуть Твоє тепло і світло небес Твоїх, і дихання землі Твоєї; я святий хліб Твій споживаю і день мій сущий, проминущий і грядущий дарую Вітчизні моїй, Дажбоже мій!

***

34. Дажбоже мій, я вірю, що мій народ безсмертний. Я працею достойною, яка приносить щастя ближчим моїм, обезсмертнюю душу мою в безсмерті душі народної.

Живу я для народу, щоб бути вічністю у вічності Предків і Потомків моїх. Я вірю, що не було б сучасного, коли б не було минулого і не було б майбутнього, коли б не було сучасного.

У рідному живе рідне, коли людина рідну віру має; благослови віру душі моєї і освіти, і освяти працю мою, Дажбоже мій.

***

35. Дажбоже мій, живу я в ім"я волі, в ім"я сили і віри народу мого, і несу я в серці моєму болі і радощі народні, Благослови минуле Предків моїх, благослови майбутнє Потомків моїх, благослови хліб життя мого і здоров"я рук моїх, Дажбоже мій!

***

36. Дажбоже мій, і в квітці яблуні, і в синій безмежності небес Твоїх, і в райдузі світила Твого, і в маковій зернині, і в усміхові немовляти, і в ласках матері, і в рідній вірі, і в минулому, що живе в мені сьогодні, здравствує святая Твоя таїна Любови і Краси, Безмежности і Вічности, Дажбоже мій!

***

37. Дажбоже мій, Ти могутній, бо моя віра в Тебе могутня тому, що вона Твоїми таїнами в моїй душі народжена і освячена, і Тобою вона благословенна в ім"я волі і сили, слави і безсмертя народу мого у Царстві Вічности Твоєї, Дажбоже мій!

***

38. Дажбоже мій, Ти єдиний, бо моя віра в Тебе єдина Тобою втверджена в душі моїй, щоб я мав щастя єднатися чуттями і мислями з Тобою і був сам собою у Царстві Твоєму, у вогнищі роду свого, і з ім"ям Твоїм і в ім"я Твоє творив добро на славу Вітчизни рідної, Дажбоже мій!

***

39. Дажбоже мій, в рідній вірі світиться душа моя, в рідній вірі родиться мисль моя. І вірю я – хто не знає життєпису Предків своїх, той не знає сам себе. Хто не знає сам себе, той не живе життям правильним і не має він місця для душі своєї в душі народу свого, і гине він у забутті так, як гине блудний син морем викинутий на берегиплемени ворожого. Освіти і освяти мою любов до Предків моїй, Дажбоже мій!

. . . . . .

40. Дажбоже мій, погибли ті народи й племена, які не мали синів готових умерти за життя і мій народ погибне, коли я не буду готовий умерти за його рідних дітей.

Не достойно живе той, хто не готовий умерти за життя; великі таїни буття Тобою втверджені, Дажбоже мій!

***

41. Дажбоже мій, хто викрав із пам"яти моєї славу Предків моїх, той ворог мій і я знайду його, щоб душу свою помстою оздоровити і життя на правильній дорозі втвердити. О, таїни таїн життя людського, о, святості святостей віри моєї учать мене, що той, хто в душі не має духовних сил Предків своїх, стає горіхом без зерна. Горіх порожній торохтить сильніш, як повний, та не має він ні кореня, ні цвіту, ні плоду. Оборони і благослови духовну повноту душі моєї, Дажбоже мій!

***

42. Дажбоже мій, почування душі моєї святі, бо чиста любов до народу – святість велика. Ніхто (жодні земні й небесні сили) не мають таких скарбів, щоб в мене купити мою любов до народу мого, благослови почування душі моєї, Дажбоже мій!

***

43. Дажбоже мій, Ти є Душа віри моєї, Ти є Світло життя мого, прийми молитву мою і благослови самобутній шлях праці моєї, Єдиносущий і Всюдисущий Дажбоже мій!

***

44. Дажбоже мій, щоб життя було завжди життям, Ти йому щедротно подарив мудрість без кінця і щоб людина була завжди людиною Ти їй щедротно подарив натхнення без кінця і щоб воля була завжди волею Ти їй щедротно подарив відвагу без кінця і щоб любов була завжди любов"ю Ти їй щедротно подарив вірність без кінця, о, великі дари Твої, Дажбоже мій!

***

45. Дажбоже мій, Ти є в усьому і все є в Тобі, і Правда живе в Тобі, як серце в тілі і Безмежність живе в Тобі, як Світ у Вічності, Ти Душа душі всюдисущого і завжди сущого життя, Дажбоже мій!

***

46. Дажбоже мій, молюсь Тобі і свідчу словом сповіді моєї, що я знаходжу приємність у правді, знаходжу щастя в перемозі, красу – в любові, силу – в єднанні, мудрість – у дії, радість – у відвазі, натхнення – у вірі, шляхи Твої даровані людині воістинно великі і святі, Дажбоже мій

****

47. Дажбоже мій, Твоя святиня – Світло, в Твоєму Світлі я живу й молюся, щоб душа моя світлішала і вміла красиво любити красу і вміла мудро любити мудрість, і вміла вільно любити волю, і вміла по-рідному любити рідне і вміла по-діловому любити діло, і вміла в душі народу бачити душу свою і ім"ям своїм звеличувати ім"я Вітчизни рідної, Дажбоже мій!

***

48. Дажбоже мій, я вірю, що життя – це праця, а праця – це любов, а любов – це вірність, а вірність – це відвага, а відвага – це слава, а слава – це безсмертя, а безсмертя – це життя готове померти, щоб жити; благослови закони віри моєї, Дажбоже мій!

***

49. Дажбоже мій, я вірю, що любов живе у правді, я вірю, що правда живе у світлі, що світло живе у волі, що воля живе в просторі, що простір живе у вічності, а вічність не має ні початку, ні кінця, у вічності таїни Твої, Дажбоже мій!

***

50. Дажбоже мій, я є, бо Ти є і був я тоді, як родився Дніпро і був я тоді, як родились степи і був я тоді, як жили мати Лель і тато Орь, бо минуле живе сьогодні, бо несвідоме стає свідомим, бо потомки мої, які житимуть тисячі літ від дня народження мого, втілять в собі образ мій, душу мою і радітимуть вони радістю мені зрозумілою і житимуть вони законами мені зрозумілими; вірю я у вічність буття – буття було, буття є і вічно буде, Дажбоже мій!

* * *

51, Дажбоже мій, вислухай молитовну сповідь душі моєї, я – українець, лежало поколене серце моє під мурами Батурина, прикутий був я у галері турецькій, в льоду кам"яніла голова моя на берегах соловецьких, поламані були руки мої у підвалах советських, осліплений був я отцями ізуїтськими, покалічена була душа моя у божницях Візантійщини, у школах Московщини, горів я на вогнищах орди Монгольської, орди Московської, орди Тевтонської і воскресав я силою оновленою так, як весною воскресає Мати-Земля, і перелякані моїм воскресінням умерали кати Вітчизни моєї, і жив я і живу я і вічно житиму вічністю народу мого, я – українець обезсмертнений Тобою, Дажбоже мій!

\- - -

52. Дажбоже наш, ми вірнії внуки Твої в ім"я Твоє живемо і хліб Твій споживаємо і з вірою в Тебе утверджуємо працею і борнею волю життя нашого Тобі, Єдиний і Всюдисущий Господе наш, на славу, собі на здоров"я і дітям нашим на життя достойне, Дажбоже наш!

(Продовження в наступних числах).

Лев Силенко, "Мага Віра".

З Н А Й Ш Л И   С Е Б Е

ВІД РЕДАКЦІЇ: приходять до нас листи зі всіх кутів світу, де живуть українці. У листах духовно пробуджені українці вільно висловлюють свої душевні хвилювання і мислями своїми всі спільно творять духовний світ Рідної Української Національної Віри.

ПРОФЕСОР БОГДАН ГОРДИНСЬКИЙ, США.

****

ЛИСТ ДО ПРИЯТЕЛЯ

Дорогий Славко!

Повідомляю, що я отримав книжку Івана Франка "Сотворення Світу". В Чикаго я бачу в книгарнях десятки видань про релігії світу. Я купив найновіші видання. Прикро мене вразило, що українська література така бідна – не має книжок таких, які б інформували українця про історію релігій світу, їхні обряди і моральні принципи.

А коли Іван Франко написав справді наукову працю "Сотворення Світу" (дав українцям напрямок, як вони мають дивитися на "Біблію"), то отці зі Святогорської гори у Львові цю книжку сховали від народу, бо їм особисто корисно, щоб український народ оставав у темноті. І тому я бажав собі перевидання цієї книжки, і мене дуже втішило, коли ти мені прислав перевидання "Сотворення Світу" з 1969 року видавництва "Оріяна".

Слідкуючи за оголошенням в тім самім виданні, я міг замовити річники "Самобутньої України", це офіціоз РУНВіри, тобто Рідної Української Національної Віри, яку відродив і філософічно обновив якраз Силенко (Орлигора), якого, як чую, численні однодумці і визнавці РУНВіри, називають геніяльним Учителем. А наші попи і владики, чуючи слова "геніяльний Учитель", просто таки казяться, звуть Силенка (Орлигору) "лжепророком", а РУНВіру називають неопоганською.

Це є ознакою некультурности і нетолерантности зневажувати Рідну Українську Національну Віру. Ось візьміть ту чи іншу книжку видану в англійській мові на тему різних релігій, ви в них не знайдете глузувань, насмішок. То тільки жиди в "Біблії" написали "чи з Назарету може вийти що доброго?" Це не хочуть зрозуміти наші отці й владики, і всюди прославляють жидівського Бога Саваота, на всі голоси співаючи "Славен Господь Бог Ізраїлев". Вони ощукані колись пробудяться, а не пробудяться, то побачать, що прося і отямляться,

буджені люди їх лишили разом з Саваотом —Богом Ізраїловим і пішли до Рідної Української Національної Віри , тобто до Дажбога —Духовного Отця України.

Поклонятися чужим богам, це ознака духовного рабства. І ми якраз і переживаємо болючі зневаги зі сторони Ватикану і його поплентувачів, а Павло Четвертий видається найбільше облудний і ворожий до українців; він орієнтується не на людей доброї душі, а на тих,які тримають українців у неволі, тобто, на большевиків Московитії.

Подорож Сліпого по країнах Вільного Світу дехто вважає всенароднім голосуванням за патріярхат. Це обман народу, це наївні дитячі мрії; Ватикан з українцями не числиться, бо українці не мають ні панцерних дивізій, ні атомової бомби, ні держави, вони сліпі вівці Ватикану і тому Ватикан на їхні протести жодної уваги не звертає.

Раби тішаться, коли їх хтось обманює. І тому папа потішає українців, що для патріярхату ще треба терпеливости до відповідного часу, а наші "пан —отці " підхоплюють ці слова і кажуть, що хто терпеливий, того "царство небесне". Є різні обманці в світі, але у Ватикані скупчилися професійні архиобманці і їхня сила в тому, що українці сплять у тьмі духовної неволі і перед архиобманцями стоять на колінах.

Серед невідрадних обставин,які є в українському релігійному житті, збираючи матеріяли до "Історії Світових Релігій",яку хочу видати українською мовою, я запізнався з РУНВірою. РУНВіра,як знаємо,вже заінкорпорована в документах історії США і КАНАДИ, отже — РУНВіра (Рідна Українська Національна Віра), це вже історія.

Дорогий Славко! Коли ти ще не мав нагоди прослідити справу, то я коротко тобі з"ясую. Творцем науки оновленої і реформованої віри України (Русі) є Лев Силенко (Орлигора) і так записано в інкорпораційних документах релігій Канади і США.

Ніхто перед Ним так безстрашно й вдумливо не відповів на питання нашого нужденного духовного життя. Він не тільки показав шлях Духовного Відродження, а (і це найголовніше) зумів біля себе згуртувати кращих українських людей і імена цих кращих людей безумовно творять історію оновленої віри України (Русі) і їхні імена, фотографії і думки увіковічнюються в "С.У.

У Торонті виходить католицький журнал "Правда", який пише, що вже появилися плягіяти і епігони Лева Силенка (Орлигори),які мавпують Його і творять свої"рідні віри", перефразовують думки Силенка(Орлигори), або просто цілі речення виписують з Його писань і цим прагнуть себе самі звеличувати і так прагнуть Силенка (Орлигору) принизити. Вважаю, що це явище нормальне, кожна нова ідея мала плагіятів, багато було таких,які писали свій "Кобзар", беручи думки і фрази з Шевченкового "Кобзаря". Але народ мудрий, він ніколи плягіятів не вважав геніями.

Велика наука РУНВіри повільно входить в життя народу, повільність у таких справах самозрозуміла. П"ятдесят років лежав "Кобзар" Тараса Шевченка схований від широких мас Українського Народу. Все робив швидко тільки жидівський Саваот, створивши небо й землю за один день.

А от Будда учив, що світ не має початку і не має кінця і тому його ніхто не сотворив. Буддисти вірять, що Будда —Бог. Викликає усміх, коли читаємо в Біблії,як Саваот хірургічним способом зробив Єву. По що ця операція з ребром? Адже, коли Саваот такий "світовий творець", то він би міг просто збудити Адама і сказати йому " а це для тебе я створив красуню Єву". Казка про створення Єви написана старими рабінами тепер у мудрих людей викликає усмішку, а в людей темних це творить суть їхньої темної і вбогої віри.

Коли в Києві греки заводили своє грецьке православія, то вони,як пише літопис, привезли з собою цілі барила вина. Їхній зять —князь Володимир, напившись , дав наказ волочити по вулицях Києва статую Дажбога, щоб насміятися з віри киян і показати меншевартість русичів—внуків Дажбожих. А як ті самі греки поступили в себе (в Атенах)? І досі греки по своїх домах зберігають поганські статуї Зевса і в цей спосіб показують, що вони не дикуни, бо зберігають пошану до своєї минувшини. Подібне є і в Римі. Римляни не дозволяють чужинцям камінчика вивезти зі святині їхнього Юпітера. А греки, щоб ми не знали хто ми, ким і за що заті понищили наші святині Дажбожі і нині подібне роблять москалі,які викопують з могил скарби наших предків і вивозять до Ленінграду.

Лев Силенко (Орлигора)

великий патріот, але його патріотизм має зовсім нові (досі між українцями нечувані основи), його український патріотизм — це його віра і ця віра його така велика, що жодні чужі духовні сили над нею не можуть панувати! Він високоосвічений в різних ділянках науки і кожний, хто читає його твори,може в цьому переконатися, він подорожник по країнах Европи і Середнього Сходу і дослідник нашої стародавньої історії, знаю, що його доктрина про людство викликала велике заінтересування у вчених і вчені вже починають її досліджувати і прийде час і українці будуть гордитися своїм земляком.

Лев Силенко (Орлигора) випровадив на денне світло докази, що колискою Індо-Европейської раси є Україна і зробив це не тільки по—науковому, а й натхненно і скріпив це доказами науковців Індії, Англії , Ірану. Клімат України колись був такий,як у Африці. І це правда, я сам знаю, що викопані з глини біля Львова в Сихові носороги і мамути.

Лев Силенко (Орлигора) виводить, що ми є українцями з 12 тисячоліття, тобто, вже дванадцять тисяч років тому була оформлена наша тілесна субстанція і була покладена перша основа нашого духовного життя. Ці твердження нові і потрясаючі, він доводить, що п"ять тисяч років тому наші предки оріяни (творці трипільської культури) мандрували з України до Індії, Єгипту,Месопотамії, Палестини, Сирії, Західної Европи. Отже, це була мандрівка в протилежному напрямку,як про це думали історики до тепер і як про

це досі думає українська інтелігенції,

Він пропагує, що для відзискання Українсь -
кої Держави потрібне духовне оновлення Української На-
ції і тому ця його думка привела його до створення ре-
форми многобожної віри України (Русі) і проголошення
віри в єдиного Дажбога (Дателя Буття) . Він гово -
рить і пише так відважно, що одні люди просто лякають
ся, а другі відважнішають і так твориться відважна
нова Українська Людина. Знаємо, що відвага діє на
людей, як гіпноза.

Він виступає проти всякого чужовір"я і каже,
що з жодного в світі вівтаря Єгипту, Ізраеля, Нового
Єрусалиму євангельського, Ватикану, Москви, Греції ,
Візантії, Берліну, з жодної в світі інтернаціональної
ідеології, на жодному в світі вселенському соборі, кон-
гресі не воскресне воля України.

Він каже, що Саваот – Бог Ізраеля, Бог Ізра –
еля не може бути Богом України так, як президент Аме-
рики не може бути президентом Японії, а президент
Москви не може бути президентом України. Дажбог для
українців рідніший, як Саваот. Ісус Христос – патріот
Юдеї. Патріот Юдеї не може бути Богом України. Такі
думки Лева Силенка (Орлигори) не тільки могутні сво-
єю самобутністю, духовною силою, а й такі вони логіч-
ні, що українська людина просто серед дороги стає і
починає думати і сама себе питати " а чому про це до-
сі ніхто нам не сказав, чому досі ніхто до цього не до -
думався!?"

Він каже, що нам, українцям, треба вернути-
ся назад до волі (до духовної волі) і тоді ми станемо
духовно самостійними людьми і тільки духовно самос –
тійні люди можуть створтти Самостійну Україну, він у
промові, яку виголосив у Чикаго на Першому З"їзді Об'-
єднання Синів і Дочок України Рідної Української На-
ціональної Віри дав відповіді на питання "чому для
одних християнізм – релігія корисна, а для других –
християнізм- релігія національної неволі".

Він каже, що релігії, догми, канони не впали ,
як град, з неба, а були вони створені людьми. І прийшов
час тепер, щоб українці були самі творцями своїх духов-
них законів і не були духовними жебраками біля вівта –
рів Ватикану, Московитії, Візантії. Скажи мені Слав -
ко, хто перед Левом Силенком (Орлигорою) написав, щоб
Українці вірили в єдиного Дажбога і щоб вони мали Рід-
ну Українську Національну Віру, нове слово світові мо-
же сказати тільки той син, якому народ дав великий
талант, велику душу і великий розум.

Він каже що не відроджує дерев"яну чи кам "
яну статую Дажбога, яка стояла над Дніпром у дохрис –
тиянському Києві із золотим тризубом у руці. Він відрод-
жує дух Дажбога – Дух Української Духовної Самостій-
ности, Дух Української Волі! Та хіба це вчення гото-
ві зрозуміти ті, які перебувають у тьмі чужовір"я?

Дорогий Славко, ти син народу і маєш добру
душу і тому вмієш обурюватися, коли бачиш що вати-
канські архиєреї знущаються над твоїм народом. А хі-
ба це не знущання: єпископ Ґобро дав наказ вигнати
своїх парафіян з церкви за те, що вони вже привикли
до чужого юліянського календаря і їм тяжко переходи-
ти до чужого григоріянського календаря. Ті жереї, які
їх заставили до чужого юліянського календаря, їх же й
виганяють, бо так хоче Ватикан.

І викинуті з церкви парафіяни за свої тяжко
зароблені гроші збудували нову церкву і бідні вірили, що
тепер вже вони матимуть церкву, яка буде записана, як
їхня народня власність. І знову стався обман наро –
ду : дня 20 травня 73 року приїхав з Ватикану Сліпий
Архиєпископ – Кардинал до Чикаго , щоб цю нову цер.
кву посвятити в асисті єпископа Ґабра і тут же цей
Верховний передав цю нову церкву під опіку єпископа
Ґабра, тобто, записав нову церкву у власніть Ватикану.

А тепер на закінчення хочу сказати тобі таке.
Не одному з нас приходило на думку питання, чому ми,
українці, молимося до жидівського Саваота у церквах ,
які ми за свої гроші будуємо і чому ці наші церкви ма –
ють бути записані, як матеріяльна власність папи римсь -
кого, чому в наших церквах на іконостасах намальовані
жиди і греки, і чому ми перед ними плазуємо і просимо
в їх волі, здоров"я, єдности, мудрости? Хто нас такою
нещасною релігією покарав, щоб ми були рабами чужих
богів? І ніхто з нас не мав відваги на це питання відва.
жно і по-філософському відповісти.

Насувається питання : чи впровадження в жи.-
ття українське Рідної Української Національної Віри
не пошкодить українській справі? Напевно ні, навпаки-
Рідна Українська Національна Віра допоможе україн –
цям здобути волю. Бо Ватикан і Москва ,як ми тепер
всі бачемо, злигалися, торгують кров"ю народу Україн-
ського, вони призначили нас, українців, на загладу; Ва –
тикан хоче нас златинщити у Вільному Світі, а Москва
хоче нас в Україні змосковщити, отже у наших ворогів
спільна мета – вбити в душі народу Українського наці-
ональний дух, а Рідна Українська Національна Віра хо -
че цей дух підняти і дати йому могутню силу!

Нам треба пам"ятати, що навіть монтреальсь-
кий кардинал Леже не міг стерпіти ватиканського кру-
тійства і кинув під ноги папі кардинальський капелюх .
А наші раби (раби Ватикану) до хрипоти речуть "Маємо
кардинала Сліпого!" і повидавали кольорові портрети
Сліпого і в золотих рамках по хатах тримають.

То правда, що коли б християни перестали тво-
рити культ Христа, то в світі померло б християнс-
тво і стало б воно предметом насмішок. То правда, що
коли б буддисти перестали творити культ Будди, то во –
ни б деморалізувалися і щезли. І то правда, що коли б
москалі перестали творити культ Леніна, то московсь –
ка комуністична імперія розлетілася б, деморалізува –
лася б. То правда, що коли б українці не мали культу
Шевченка, Франка, Українки, то вони б перестали існува.
ти, як окремий народ. Я, як знавець історії релігій сві -
ту, хочу сказати, що у світі не існує такої релігії, чи
такого релігійного руху, який би не мав культу свого
духовного провідника (майстра). Не може існувати лю -
теранство без культу монаха Мартина Лютера.

Українці, живучи в неволі, не мали нагоди вив-
чати релігійну психологію. Наприклад, коли визнавці Рід-

нової Віри (РУНВіри) не матимуть культу свого духовного провідника (Учителя), то їх ніхто не вважатиме релігійним рухом, вони просто будуть релігійними аматорами, або людьми, які займаються релігійними вправами, не маючи між собою духовного авторитету.

Культ релігійного провідника (він може зватися Мастер, Учитель, Отець, Пророк, Апостол, Син Божий) це значить культ порядку в релігійному й організаційному житті громади і добре знав про це Магамет, дарма, що він був неписьменною людиною. Він всюди голосив" Не має бога, крім Бога, а Магамет Його пророк". Ті, які повірили Магаметові, що він пророк, ішли до нього і він з них організував сильну релігійну армію, Знаємо, що магаметанська армія була така сильна, що чуть не покорила Европу й Індію.

Тепер хочу сказати, що ніхто (жодна країна) не схоче заінкорпорувати ту релігійну групу, яка не має духовного лідера, а то тому, що уряд притягає до судової відповідальности духовного лідера, коли його вірні чинять антидержавні злочини, не думаю, що рідновіри про всі такі справи знають. Та варто їм сказати, що вони тільки тоді будуть релігією, коли вони шануватимуть учителя так, як католика кардинала Сліпого.

Я вірю, що Боже Провидіння (Провидіння Дателя Буття) вказує дорогу українцям до волі на - тому їм послало дуже відважну і мудру людину, щоб вона їхні мислі і почування спрямувала на Рідний Шлях (Шлях Рідної Українької Національної Віри)

Дорогий Славку! Залучую уривки "Нового Шляху" зі статтею Женецького "Українці в Польші домагаються належних їх прав". Довідаєшся, що Ватикан дозволяє полякам златинщувати українців, і як довго будуть чужинці розпоряджатися нашою душею і нашою совістю, Напиши мені свої думки про РУНВІРу ?

З сердечним вітанням , твій Богдан.

****

Від редакції: статтю проф. Богдана Гординського поміщуємо скорочено, "проф. Богдан Гординський" – це прибране ім"я визначного діяча у середовищі українців – католиків, який попросив нас з деяких (родинних мотивів) його справжнього ім"я -прізвища покищо не оголошувати і ми задовольняємо його прохання. В Його листі – мудрі міркування.

РУНВІСТ

Виясняю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл

М. Марків

ДОКТОР ПОЛЯН СИНІВСЬКИЙ–

дослідник релігій світу, володіє багатьма мовами, живе в Баварії (Німеччина), Представник ОСІДУ Рідної Української Національної Віри в Західній Німеччині.

Доктор Полян Синівський вважає, що праці Учителя Лева Силенка – дар для майбутніх поколінь України. Вчення Учителя глибоке, натхненне, мобілузуюче, пророче, і тільки люди, які мають світлий розум і велику душу, здібні зрозуміти і оцінити духовні скарби Рідної Віри (РУНВіри).

Доктор Полян Синівський прислав для редакції "Самобутньої України" цінні книги з релігійної психології, історії, філософії видані німецькою мовою. Він має всі річники "Самобутньої України", він твердить, що РУНВіра повинна стати вірою Дії, а не Споглядання, Вірою Волі, а не пристосування до життя в духовному рабстві.

Хибою найбільшою всіх рідновірів є те, що вони тільки самі читають "Самобутню Україну". "Самобутню Україну" требе нести в народ і робити це всюди і завжди. Праці Д-ра П. Синівського будемо друкувати.

ПОВІДОМЛЯЄМО, що праці "Совість Історичної На-уки","Будіться, будьте люди", та "Календар РУН-Віри" будуть поміщені в січневому числі "Само-бутньої України". Грудневе Число буде присвяче-не Різдву Світла Дажбожого.

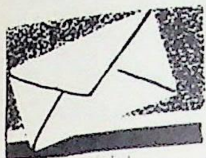

ЛИСТУВАННЯ

● Дорога Редакціє!

Ідеологічна сторона "Самобутньої України" – вчення РУНВіри блискуче й неперевершене! Зробив фотокопії з статті "Мудрість Оріянської Волі" й роздаю своїм знайомим.

Молитви "Самобутньої України" це само-цвіти, основою яких є чиста Правда, глибока думка, щира мудрість, пророче натхнення та божественна краса української мови. Деякі з цих Молитв тяжко без сліз читати.

Слава Дажбогові, що послав Українсько-му Народові Пророка – творця тих молитв! Треба чекати дару від Дажбога, великого композитора, який би дав до ... молитв зворушливу святинну мелодію.

З вірою в Дажбога, з побратимською любов"ю до Вас.

БОГДАН САХНО, Онтаріо.

****

● *Дорога Редакціє! Просимо в часописі осудити маячне писання п. Ів. Г– ацького (Зінець Надсумич), він повернувшись зшпиталю, далі не є здоровою людиною. Ширить він копії своєї маячної статті "РУНВіра не є Рідною Вірою", в якій пише, що Леся Українка –"поетеса не цілком свідомо сказала" про Тараса Шевченка.*

З цього виходить, що геніяльна поетеса Леся Українка свої твори писала "не цілком свідомо" і ось Ів. Г –ацький (Зінець Надсумич) появився, щоб Лесю Українку освідомити. Він також критикує Учителя Лева Силенка за те, що Він "не розділив, де історія,де археологія". Знаємо, що всі нормальні люди не розді-люють, а з"єднують історію і археологію, бо тепер археологія творить основу історії.

Далі він пише, що."Лев Силенко заступив собою шлях до Рідної Віри так,як Христос до Бога" та дуже критикує Лева Силенка, що Він творить "дитирамби різним сумеріянам" і далі цей же Ів. Г –ацький (Надсумич) пише, що в РУНВірі нічого "самобутнього не має" та що Лев Силенко не дає йому в РУНВірі ширити такі "самостійні мислі", і так далі, і так далі.

Мирослав Шкавритько, якого вже, як всі знаємо, не захотіли мати в "Канадійському фармері" (Вільному Світі), радо поміщує маячіння Ів. Г – ацького (Надсумича) у "скрижалях", до непізнання перекручуючи і вставляючи у писання Надсумича хрушовську термінологію про "культ особи", все це він робить стилем тих анонімок, в яких обмовляється Рідна Віра.

Просимо Редакцію осудити дії цих двох не збалянсованих осіб; мудрі люди, правда, на "скрижальні" маячіння не звертають уваги, але невдумливі можуть стати жертвою. З щирою пошаною,

Б. Грушецький, Австралія.

****

ВІД РЕДАКЦІЇ

****

Дорогий Побратиме Б. Грушецький, з Вами ми не погоджуємося і просимо не гніватися. Хвору людину треба лікувати теплим щирим словом, ліками, добрими харчами, а не осуджуванням її маячних писань.

Ів. Г –ацький (Надсумич) два роки присилав нам свої писання: , та ми їм місця в "Самобутній Україні" не давали тому, що в них порушена логіка: утрачена здатність до аналізу й синтези, перечулене порожнє міркування без конкретного практичного змісту, отже прояв інтелектуального занепадання, нестійкість настрою, депресивність, персеверація мислення.

Просимо Побратимів Станиці ОСІДУ РУНВіри ім. С. Наливайка (Бризбен) співчутливо ставитися до п. Ів. Г–ацького (Надсумича) і прощати всі його ім-пульсивні "писання", він не винуватий. Хвороба – це бич і не має в світі такої людини, яка б могла повністю уникнути тієї чи іншої недуги; ми всі є тільки люди і всім нам присуще все людське. Учитель Лев Силенко не гнівається на тих,які очернюють його працю, Він знає, що деякі українці над вірними синами України знущаються, обмовляють їх,

---

(Початок на сторінці 577)

Українці,як люди по своїй природі гостинні й добродушні, будуть завжди гостинно вітати в Україні чесних гостей – чужинців і будуть повертатися спиною до тих чужинців – зайдів, які прагнутимуть в Україні вчити українців,як вони мають вірити в Бога, хліб місити, працювати і Бога хвалити.

4. Ми, рунвісти (визнавці Рідної Української Національної Віри), щойно всі спільними силами, су-перечками, шуканнями, незгодами, вболіваннями,поразками і успіхами формуємо вільну мудрість життя українського, наша наука духовна ще молода, вона щойно родиться, кристалізується, вростає у свідомість народу; нам тяжко, але всі ми віримо, що наш шлях правильний – науці Рідної Української Національної Віри належить МАЙБУТНЄ. Наша праця для РУНВІРИ – дар для майбутніх поколінь України; ми віримо в ім"я віри пророка Шевченка, що "Встане Україна, світ правди засвітить!". Ми віримо і нас наша Рідна Віра звеличує! (С.)

МИ – ВАШЕ МАЙБУТНЄ

ЛАДА СВЯТОСЛАВСЬКА, студентка університету. (Канада)

****

(Продовження. Початок у Числах 79, 80, 82)

Нашим родичам легше бути українцями, як нам народженим у Канаді і США, вони бачили Україну, її поля і її небо, а ми тільки чуємо про неї. І чуємо ми про Україну по – різному. Наприклад, у рідній школі ми вивчаємо історію України за книжкою Дольницького, в якій написано, що до прийняття греко–православної віри в Україні жили дикі племена, зайди брудні, ту – пі розумом, били вони поклони ідолам та прийшли греки і їх поробили людьми. Читаємо ми у рідній школі таку рідну історію і нам страшно стає, що ми, діти дикунів?

Учитель Лев Силенко у "Мага Вірі" показав, що нашими безпосередніми предками були сумеріяни, гіттіти, гиксоси, скити, тобто, наші предки почали перші в світі розвиток культури й цивілізації людства, читаючи про це, на душі якось радісно робиться, появляється почуття вищої національної вартости. Але є й багато глупих людей, які кажуть, що їм сумеріяни, гітті – ти не потрібні, це те саме, що син каже, що вже такий він мудрий, що йому ні батька, ні матері не потрібно і він може сам для себе собі прізвище якесь придумати і національність для себе вибрати.

Дорогі Родичі! Ніколи не забуде вас молодь, ваші діти і внуки, коли Ви їм дасте в руки таку книгу, як "Мага Віра" в українській і англійській мовах. Студенти про "Мага Віру" питають і тому університети Канади деякі цю книгу вже придбали. Наприклад, Манітобськийуніверситеткупив "Мага Віру", заплативши за неї 30 долярів. Але що ж, ця книжка видана на циклостилі і тільки 34 примірники її вийшло.

Університетська молодь поділена на численні етнічні групи, є клюби арабські, жидівські, гіндуські, німецькі, італійські, молодь кожного народу хоче гор – дитися своєю історією. Жиди гордяться, що вони дали християнам Ісуса Христа і діву Марію, греки гордяться що вони дали філософів і охрестили "Раша!", гіндуси говорять про "йога". А ми, українські студенти, стої – мо в куточку – раді, що греки нас охрестили, латини нас під опіку папи прийняли, предки наші – дикі варва – ри, держави ми не маємо, всі нас б"ють і поневолюють, а ми маємо гарні танці, писанки, вишивки...

Ми українці "добрі християни" – такі добрі ми, що ворог з нами робить все, що він хоче, а ми терпе – мо, одним словом – раби християни, нашій доброті копійка ціна. Що треба робити, щоб українець став гор – дою людиною, сам себе розумів і цінив? Українцеві потрібна Рідна Українська Національна Віра.

Але коли скажеш про РУНВіру українцям, то зразу почуєш " а де моя душа піде після смерти? Коли у РУНВірі не має віри в непорочне зачатіє, значить РУНВіра не є вірою. Чи є в РУНВірі воскресіння мертвих?" Що такі питання означають? Вони означають, що українська людина мало орієнтується в релігії, в історії релігій світу і на релігію дивиться так, як написано в Біблії. А справді у світі багато понять про релігію. Коли ти віриш у Бога – значить ти релігійний, а як ти віриш, це твоя справа і ніхто не має права казати, що ти не релігійний тому, що твоя релігія має інші поняття Бога. Одні кажуть, що буддизм – велика релігія і так воно і є, дарма, що Будда не вірив, що Бог створив світ. Одні кажуть, що християнізм /неясна релігія тому, що вона зліплена з поганських релігій, з грецької філософії і юдаїзму. І про РУНВіру будуть різні точитися версії. Та головне те, що . укранці мають Рідну Українську Національну Віру.

Правда, що тепер між студентами поширена думка, що релігія не потрібна, бо все вирішує техніка, наука, медицина. Очевидно, що така релігія, як християнізм не потрібна тому, що вона для українців чужа й не корисна і вона має такі принципи, що їх людина не може в житті застосувати (ніхто не хоче підставляти ліву щоку, отримавши удар у праву), ці релігійні поняття принизливі.

Але РУНВіра нам потрібна так, як дитині потрібна рідна мати. Бо РУНВІРА – це ми, а ми потрібні самі собі, РУНВІРА – це наше минуле, сучасне, майбутнє, це наша духовна воля. Коли ж нам РУНВіра не потрібна, то це значить, що ми самі собі непотрібні. Без віри не має людини, кожна людина вірить, що вона живе, ось ця віра українця в українця , ось ця українська віра в Бога нам потрібна, а як ми, українці, розуміємо Бога це вже наша справа.

(продовження буде)

"ПАМ"ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ Й ПИСАТИ ПО–УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", . (МИРОСЛАВ (І) ЛОЗОВИЙ)

ПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ

Панове – Рунвісти! Маю до Вас питання. От греко–католики, то це правда, що вони є духовними рабами Ватикану, бо папа римський ними крутить так,як циган п"ятаком, це всім зрозуміло і

UKRAINIAN GREEK-ORTHODOX CHURCH OF CANADA

Golden Jubilee

ПРАВЛЯЧІ ОРГАНИ УКРАЇНСЬКОЇ ГРЕКО-ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ В КАНАДІ

МИТРОПОЛИТ (правлячий Єпископ)

СОБОР ЄПИСКОПІВ Єпископи Східньої, Середньої і Західньої Єпархії

КОНСИСТОРІЯ Правлячий Єпископ — голова; всі інші Єпископи; 9 Священиків і 9 мирян вибраних Собором (правляче тіло між Соборами).

СОБОР Звичайний Собор відбувається що п'ять років, а Надзвичайний в часі потреби.

СОБОР є найвищим авторитетом Церкви і вирішує всі справи так довго, як ті рішення не нарушують основних або догматичних рішень перших сімох Вселенських Соборів Християнської Церкви.

ГРОМАДИ

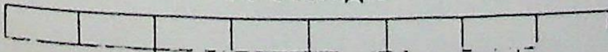

тому вони творять комітети, щоб греко–католиків рятувати від папської латинщини.

Але ми, греко – православні, хоч і маємо віру греко– православну , але ми не підпорядковані жодним грецьким, латинським вселенським Соборам, отже нам грецькі догми не потрібні. Ми самі для себе є авторитетом і всі церковні справи ми вирішуємо так,як ми хочемо і жодні догматичні рішення вселенських соборів грецьких нас не зобов"язують. Візьміть все це собі до голови і не ширте баламуцтва.

А щодо Вашого Учителя Силенка, то це видно, що він про православія пише не правду,він такий неук, що не знає, що ми вже від греків давно відірвалися і жодні Вселенські собори нам не потрібні, ми їх давно викинули з нашої української греко – правословної церкви. Ваш Учитель сліпий , коли цього не знає і тому РУНВіра не є вірою!

Посилаю поштову марку на відповідь, поп – робуйте мені доказати, що я не прав і тоді я назву наших єпископів обманцями народу?

З пошаною,

греко–православний Матвій Баран,

Саскачеван, Канада.

****

ВІДПОВІДЬ:

Дорогий Пане греко–православний Баран! Не так воно є,як Ви вірите, ой, не так, добрий брате Баран. А як? Ось самі переконайтеся, як воно є.

В 1968 році греко–православні українці в Канаді відзначали свій ювілей і з цієї нагоди видали на доброму папері кольорову книжку і в цій книзі помістили схему "Правлячих Органів Української Греко – Православної Церкви в Канаді". Прогляньте цю схему духовним і організаційним лідером,як бачете, є митрополит (правлячий єпископ). Але... Українці – духовні раби греко – православія , Українські Собори тільки тоді мають значення, коли вони "не нарушують догматичних рішень перших сімох Вселенських Соборів Християнської Церкви". Знаємо, що ті "перші сім Соборів" були греками і латинянами організовані і чужі вони вірою, духом і правдаю для українців.

Отже виходить так – комуністична партія України єнайвищимавторитетом в Україні і вирішує всі справи так дого ,як ті рішення не нарушують основних ,або ідеологічних рішень Московської Ленінської Комуністичної Партії. Коли Ви, брате Матвіє, вмієте думати, Ви зрозумієте,як проклята інтернаціональна мафія зашнурувала душу Української Людини і жорстоко її поневолює. Рідна Українська Національна Віра говорить до душі Українця мовою щирої рідної матері .

****

На Посестринський Фонд Жіночої Ради ОСІДУ РУНВіри прислали:

Людмила Фенько – 14 дол.,
Богуслава Коверна -14 дол.,

Пожертви Прошу Слати на адресу

**Mrs E. Babych,
5696 Jeanne Mance,
Montreal, Quebek, Canada**

Євгенія Бабич, Скарбник

ОЛЕГ ХІМ"ЯК
Ілліноїс, США.

ЧОМУ Я СТАВ РУНВІСТОМ?

(Продовження, Початок у Числах 79,80,82)

У 40 році в вересні була вибрана управа сільради в нашому селі. І на голову сільради вибрали колишнього комуніста Осипа Муцину, був він людиною доброю і комуністом став, начитавшись книжок комуністичних. Коли ж прийшли большевики, то він скоро переконався, що є два комунізми – один у газетах і книжках, а другий в дійсності. І коли громада його вибрала на голову сільради, то десь через тиждень приїхав з району політрук і всіх громадян скликав на збори.

І громадяни зійшлися, а політрук зразу давай говорити, що в селі відбулися збори і до сільської управи вибрано ворогів радянської влади. І тут зразу він витягає листу вже готову, на якій вже вибрана нова управа сільради і тут же каже, що влада знає кого вибирати і хто за нову управу сільради –руки вгору. А хто проти?

Я підношу руку і кажу, що я непогоджуюся з такою демократичною практикою, тому що громада знає, кого вона має вибрати, бо громада на місці, а влада в районі. На мене громадяни видивилися,як на якогось богатиря , що готовий гори вернути, а політрук зразу "як ваша фамилия?"

І на другий день мене викликають до сільради і тут політрук давай мене страхати так,як ксьонз пеклом, " а чи знаєш ти, що тебе чекає?" Я пригадав, що кілька тижнів тому, комсомольська організація села зробила мені догану за мою недобру поведінку супроти радянської влади, а дехто сказав, що я "розваляю радянську владу"..

Політрук у сільраді говорить мені, що радянська влада то є влада для бідняків таких,як я і що я можу бути при радянській владі великою людиною і в цьому мені влада допоможе, та я не пішов з радянською владою, а проти неї йду. І зозначив, що мене викличуть до району в скорому часі. Так воно й сталося.

Десь в другому тижні жовтня я дістаю повідомлення з району, що я мушу прийти обов"яково, прибігаю я босий до району, щоб бути точно на шосту годину вечора, заходжу до середини будинку, не має ще нікого. Та ось появилися представники радянської влади і кажуть мені сідати, їх було п"ять осіб.

І ось один з них говорить мені, що я став куркульським агентом і куркулі мене,як бідняка,використовують для повалення бідняцької радянської влади. І ще сказав, що таким,як я радянська влада помагає вийти в люди на великих начальників, а я не захотів служити чесно владі, а пішов служить куркулям. І додав, що мене попереджували вже кілька разів, щоб я зійшов з тої фальшивої дороги. І тому ми тут представники влади виносим присуд для товариша Хім"яка Петра три роки із завішенням на один рік. Хто за тим? Підняло руки три, а два стрималися.

Ті два, що стрималися, сказали, що я ще молода людина, політично не підкована, добре не розумію радянської влади. На кінець старший між ними мені сказав, щоб я уважав і чесною працею спокутував свою провину. І коли я ще раз прибуду сюди, то буде погано і я пообіцяв поправитися.

Пройшло декілька тижнів, приїжджає до сільради представник з району і викликають мене. Приходжу до сільради, бачу сидить низького росту пузатий чоловік, він зразу просить мене в другу кімнату і представляється, що він товаріщ Вуйлов. В кімнаті він витягає зі своєї сумки купу паперів і я побачив, що то там описані всі мої справи і він все знає.

Вуйлов починає мені говорити, що я сильно провинився перед владою і я зобов"язаний змити це п"ятно і як це я можу зробити, а ось як? У нас у селі є багато ворогів радянської влади і я їх повинен підслухувати і викривати, слідкувати, де вони сходяться і про що говорять, іхні імена записувати і все почуте товаріщу Вуйлову доручати. Після цієї розмови він мені дав папери і сказав, щоб я розписався, що про все те, що ми тут говорили ніхто не має знати.

(продовження буде)

ПАНОВЕ ЄРЕЇ РИМО-КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ

Папа – Ваш найвищий духовний лідер, організаційний авторитет. Ви, звеличуючи папу, цим самим звеличуєте самі себе, ця мудрість стара, як світ; мудрі ті сини, які звеличують батька свого і ніколи не качають його в болоті.

І ця мудрість освячена у всіх релігіях світу і ніхто її не осуджує. Ворог, який хоче деморалізувати віруючих, він між віруючими ширть слухи, що їхній релігійний лідер є злодієм, хоч насправді він є добродієм і готовий життя віддати за вірних своїх. Від громадської моролі віруючих залежить сила їхньої віри і сила їхнього духовного лідера.

Отже, ми не критикуємо католиків за те, що вони свого лідера звуть "найсвятішим отцем", "непомильним заступником Христа – Бога на небі й землі", це є їхня справа, яка творить між ними духовний порядок і організаційну силу.

Але.., ми, визнавці Рідної Української Національної Віри, звертаємося до вас, єреїв католицизму, як люди до людей – не творіть нових релігійних канонів, які спотворюють природою усталені норми людського життя. Тобто, не давайте у церквах шлюбів двом парубкам, які самі в себе закохалися і один з них біля

SOLEMN MOMENT: John Knockhart (L.) and HenrykReitra exchange rings during ceremony

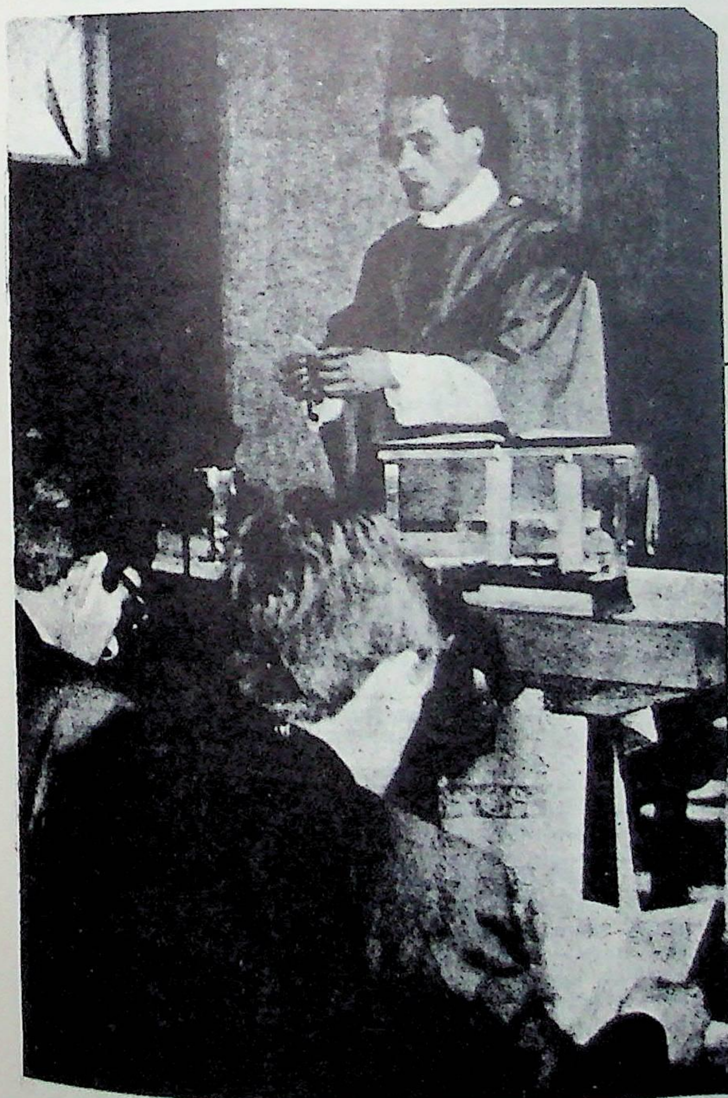

MARRIAGE IS consecrated by priest saying mass

образу Ісуса Христа оголошує себе "женою", а другий "мужом". Гомосексуалізм – звиродніння людських почувань.

Ми просимо вас, чуєте єреї католицизму, не зхристиянізовуйте любов двох гомосексуалістів біля престолу віри католицької. Ви люди і ми люди, нам соромно, що ви, будучилюдьми, творите щось таке нелюдське. Ми розуміємо, що ви новий гомосексуальний канон впроваджуєте у віру католицьку, щоб зберегти людей біля віри Христової і врятувати єдність парафії. Але ж, що варта та віра, коли вона примущена себе рятувати ціною такого моралного падіння!?

В Роттердамі (Голляндія) римокатолицький священик (душпастор) Дж. С. Омтзіґ повінчав в роттердамському костелі молоду пару (двох парубків – Джана Кнокгарта - має він 24 роки) і Генріка Рейнера – має він 26 років). І римо-католицький єпископ Роттердаму Мартін Джанссенс не вбачає в цьому гріха, тільки мати Джана Кнокгарта, як пишуть голляндські і американські часописи, стояла в костелі під час цього вінчання і плакала.

Щоб український читач мав ширше уявлення про новий канон в католицизмі, тут поміщуємо шлюбні фотографії взяті з часопису "Міднайт", (децембер 18, 1967 рік, США), ми боїмося щоб ці нові канони не були хитро впроваджені й до ук – українських католицьких парафій.

MIDNIGHT December 18, 1967

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

З усіх континентів

У 16 випадках із 100 хворі помилково одержують не ті ліки, що їм призначено. Такого висновку дійшла комісія ЮНЕСКО, яка вивчала роботу лікарень у Великобританії та Сполучених Штатах Америки.

■

В Японії розроблено постанову про відповідальність приватних осіб і підприємств за отруєння атмосфери. Передбачено ув'язнення до одного року за п'ять таких запахів: тухлих яєць, гнилої цибулі, гнилої капусти, аміаку та риби, що розкладається.

■

За даними британського товариства «Друзі Шекспіра» в світі налічується близько 800 тисяч чоловік, основним джерелом існування яких є... Шекспір. Серед них — літературознавці, видавці, книгарі, палітурники, актори, скульптори, лектори, екскурсоводи, продавці сувенірів тощо

ДВА ГРЕКИ, -А ІСТОРІЯ – ОДНА.

(ГОРЕ БЕЗ ГРОШЕЙ І ГОРЕ З ГРІШМИ)

В Українському Народі є прислів"я "Не будь греком!". Як воно виникло? Син священика греко – православного Іван Нечуй–Левицький (великий письменник) в оповіданні "Афонський пройдисвіт" показав українцям як справді виглядає в Україні релігійність грека.

Пройдисвіт афонський, мандруючи селами України, брав воду з річок, камінці на берегах. Він ходив, на грудях носячи великий греко–православний хрест і ікону "Богородиці Марії". Він заходив до церков, усердно бив поклони, молився, цілував ікони. Потім він ходив по хатах і продавав "водичку з Йорданю", казав, що йорданська вода віруючій людині помагає від усяких хвороб, бо в ній купався сам "Син Божий Ісус Христос". Афонський пройдисвіт–християнин, використовуючи чесність і сліпу релігійність християн–українців, таки добре розбагатів.

Та люди спостерегли, як святий грек таки в їхньому селі з річки бере воду у пляшки, в народі поширилося прислів"я " не будь греком".

Історія обману й хабарництва давня, колись хабарництво вважалося "богоугодним подвигом". Наприклад, грек (царгородський патріярх –пройдисвіт) в 1686 році узяв від московинського посла Алексеєва хабаря ("три сорока соболей і двесті червних"). Хабарний грек (патріярх), прийнявши хабаря, помолився перед іконою святої грекині Варвари і передав "Під покров Пречистої Богородиці Діви Марії Київську митрополію", він весь український греко–православний народ, яко своє глупе стадо, передав під покров царю московському й патріярху московському. Мабуть цей "святий хабар" шануючи, митрополит Іларіон наказав, щоб українці всюди на церквах писали, що вони "греко–православні".

І сьогодні хабарництво не перевилося. В американських часописах широко пишеться про великі успіхи і падіння грека Шпіро Еґню. Шпіро Еґню народився в 1918 році в Балтиморі (США) в родині бідного грека–емігранта з Греції. Батько Шпіра в Балтиморі розвозив по хатах і крамницях цибулю, хрін, капусту та іншу городину на позиченому возику. І тоді молодий Шпірчик був йому помічником.

Журнал "Тайм" пише, що Шпіро не блистів талантами, в школі вчився поганенько, в армії не був героєм, але в мешканців Балтимор здобув прихильність тим, що на різних зборах багато говорив про "справедливість"", "демократію", та всіх учив, який то має бути чесний і справедливий провідник народу. Оперуючи такими демагогічними гаслами, він здобув великі політичні успіхи, став віце–президентом США. І... примушений був резиґнувати – чому?

Появилися документи, які ствердили, що Шпіро Еґню– хабарник. Він, ставши впливовою людиною, брав великі хабарі, І за хабарі давав дозвіл будівельним фірмам мати "контракт", успіх будівельної фірми залежав від того, який великий хабар вона дала для Шпіра.

Наприклад, президент будівельної фірми Ґрін дав для Еґню хабаря (50 тисяч долларів), президент Матс (інженерно–конструктична фірма) дав для Еґню хабаря (47 тисяч долларів) і так далі...

І хабарництво так розцвіло, що віцепрезидент Еґню брав хабарі просто в Білому Дому (в канцелярії віце–президента). Ті, що йому давали хабарі, почали гордитися, що їхні будівельні справи "йдуть добре", бо мають вони силу навіть в Білому Домі.

Син бідного емігранта –грека став багатою людиною і своє життя огорнув великими розкошами і мав він намір кандидувати на президента США, але суд засудив його на три роки в"язниці (умовно) і оштрафував його на десять тисяч долларів за те, що він не платив державного податку.

Наш читач Б. Шевчук звернувся до нас, щоб ми в "Самобутній Україні" поміщали хоч короткі інформації про визначні події в світі і давали свої на їх погляди. Наш погляд – провідник народу(той провідник, якого сама природа покликала бути провідником народу, а не партія, кліка, вулиця, збори) не любить розкошів і не має він маєтків, він добровільний слуга народу, він честь свого імені, силу своїх переконань і прагнень ставить вище спокуси найпривабливіших хабарів .

ЯК БЕЗ ЛІКІВ МОЖНА ЛІКУВАТИСЯ?

****

Морквяний сік, що містить каротин (провітамін А), сприяє кращому опору організму різним захворюванням.

Квасоля, горох і соя сприяють активнішому обміну холестерину і запобігають розвитку атеросклерозу.

Виноград, банани та інші плоди, багаті на вуглеводи, корисні хворим на серце й печінку. При гіпертонічній хворобі, набряках доцільно вживати овочі й фрукти, що містять солі калію: сушені абрикоси, чорну смородину, шипшину, виноград, персики, печену картоплю. Повним людям корисні огірки, салата, квасоля, помідори, брусниця, морква, буряк, гарбузи, кабачки та інші овочі й фрукти за винятком чи граничним обмеженням висококалорійних: картоплі, бананів, винограду, динь. Капуста сприяє похудінню не лише тому, що містить багато клітковини, а й тому, що в ній є тартронова кислота, яка гальмує перетворення вуглеводів на жир в організмі.

Отже, рослинна їжа є прекрасним засобом профілактики та лікування багатьох захворювань. Однак не слід удаватися в крайність. Найкорисніше — змішане харчування.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

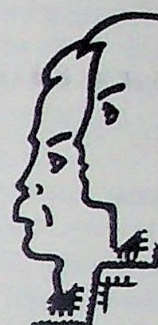

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

№84, ГРУДЕНЬ,
10.973 рік Дажбожий.
Місячник. Рік видання сьомий.
Річна передплата 3.50 дол.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

адреси наших представництв:

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles, Calif. 90071, USA.

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, 151, Quebec, Canada.

Box 745, P.O. Fonthill Ont Los 1E0. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW. 2153, Australia

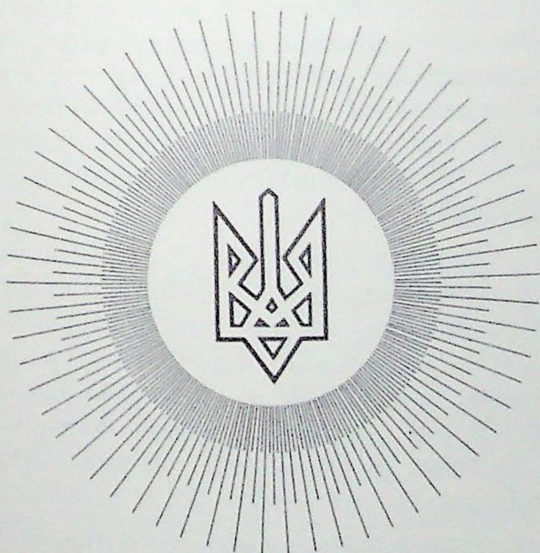

Різдво Світла Дажбожого

Дорогі Мої Побратими!

Дорогі Мої Посестри!

Радіємо Ми – Діти Неба і Землі, що Світло перемагає Тьму, Життя перемагає Смерть. Торжествує Різдво Світла Дажбожого – оновлюється душа наша, оновлюються мислі наші, оновлюються почування наші – обезсмертнюється наше минуле в сучасному, наше сучасне в майбутньому!

Ми – Правдоносні Внуки Дажбожі – вільні люди вільної Рідної Української Національної Віри.! Ми – Світ, і Світ живе в нас і ми живемо в Світі, і життя наше вічне, бо Світ – Вічність.

Я говорив Вам, що "мертві не вмирають : коли вмирають живі, значить смерть народжена життям; там, де не має життя – не має смерти, смерть – утрата свідомости, смерть – несвідоме життя; від несвідомого життя постає свідоме життя."

Життя нікому даром не дається. Хто живе, той повинен за життя заплатити смертю; слово "смерть" постало від слова "мрі"; в наших далеких предків слово "мрі" означало "мрія"; вони вірили, що людина, в якої перестало битися серце, переходить у "света мрі", (у світ мрії – у немеркнучеЦарство Духа Предків). Вони вірили, що людина народжена Сонцем і її життя вічне тому, що Сонце вічне.

Ми – Минуле, Сучасне і Майбутнє, бо Рід-

на Українська Національна Віра наші душі рідніс –
тю єднає з душами Предків наших, рідністю єднає
з душами Потомків наших; Ми – люди Щастя, Муд –
рости і Волі; Ми – вибранці Матері- Природи, бо ми
живемо законами Матері- Природи і нас,як дітей сво-
їх,учить Мати- Природа, щоб Ми самі в собі тво -
рили свою Віру, своє розуміння Бога, своє світо –
відчування і світопізнання, в своєму "я" відчували
Дателя Буття (Дажбога) .

Ми – Оріяни, у наших жилах пульсує доб-
ра кров предків наших, які Перші на плянеті Земля
запалили вогнища культури і цивілізації Людства .
Санскрит – Мати мов,якими сьогодні говорять на-
роди Европи, Індії, Америки – був започаткований
нашою Матирею Лель, нашим Татом Орем і їхнім
Чадом. Віра наша і переконання наші не основані
на легендах і мріях, ні, Віра наша народжена з
добірного зерна Науки,яке сьогодні визнане пе –
редовими Умами Людства.

Ми –РУНВІСТИ, бо Ми є МИ, бо в нас
є духовна воля – Рідна Українська Національна Ві -
ра (РУНВіра). РУНВіра – світ життя нашого, чарів -
ний сад наших світлих почувань, шлях нашого само -
утвердження, дихання наше, хліб наш, вода наша ,
земля наша; без РУНВіри ми б пропали так, як де-
рево без води, або животіли б у духовному рабст –
ві ,як брати- чужовіри.

Ми – Переможці, бо ми перемогли жорстокі
сили чужовір"я,які поневолювали душу нашу ,
обкрадали і калічили розум наш, відбирали у нас
право бути достойними людьми. Достойні люди
там, де воля духовна, де природня душевна ра –
дість, де окрилені (жодними чужими догмами не
приборкані) мислі – мислі творчі й могутні!

Ми – Люди Безсмертя, бо ми не живемо
для себе, а для вічности народу нашого, ми болі.є –
мо болями народу нашого, ми радіємо радощами на-
роду нашого. Ми віримо – той, хто життя віддає
шоб жили діти народу, безсмертний він у житті по-
колінь грядущих. Віра наша радісна творить нас
людьми радісними, людьми життя повного і безст -
рашного. Хто життя прожив і народові за жит-
тя нічого не дав, той народний боржник; ті, що ма-
ють борг перед народом, щезнуть з пам"яти на –
родної. В пам"яті народній живуть вічно вірні си-
ни і дочки, бо вони коріння народнє, з якого розви-
ваються квіти майбутнього.

Ми в Різдві Світла Дажбожого родимося ,
утверджуємо наше сьогодення, утверджуємо нашу
віру в Дателя Буття, утверджуємо нашу віру в Дух
Предків, утверджуємо дар для Потомків наших!

Ми,ставши духовно вільними людьми, ли –
немо думами у минулі століття і сумуємо : тоді ,
як грецькі старші жерці (архиєреї) при допомозі
свого зятя (невдумливого князя Володимира) про -
голосили в Києграді, що юдеєць Ісус (вихованець
синагоги) став Богом України. Народ Український
утратив право вірити, що Він Внук Дажбожий,На-
род Український утратив право на духовну самос –
тійність , утратив право бути собою, утратив право
жити за законами Матері – Природи, став рабом зай-
шлого бога - юдейця. Рабство – антилюдськість
, рабство веде до зубожіння душі, зледащіння моз-
ку, рабство знеособлює людину.

Ми – Рідновіри сьогодні з досади стискає-
мо кулак на грудях своїх і гніваємося, що Україн-
ський Народ був примушений стояти на колінах пе-
ред портретом (іконою) юдейки Міріям (Марії) і
собі на горе вірити, що юдейка для України наро –
дила Бога –Спасителя вихованого у школі юдаїз –
му. І біля кивота юдейського в ім"я Саваота (Бога
Ізраелевого) єреї христили дітей України і вчили їх
жити для юдейки і вчили їх думами і почуваннями
линути в юдейське селище Вифлиєм, на береги річки
юдейської Йордань.

Дорогі Мої Побратими, Дорогі Мої По –
сестри! Учитель я Ваш і Учень я Ваш, Керманич я
Ваш і Слуга я Ваш, і сильний я сильною любов"ю
до Вас і сильний я сильною ненавистю до ворогів
Ваших, і радію я, бачачи Вас духовно вільними людь-
ми і сумую я, згадуючи, що дітям України говори-
ли у церквах єреї віри Христової, що обожнювати
рідних предків, обожнювати рідні жертовники, обож-
нювати рідну землю, обожнювати рідну ріку Дніпро
, обожнювати ім"я Вітчизни рідної це поганство, ідол-
ство, бовванство і той, хто ісповідує таке поган –
ство,буде кипіти у смолі пекла віри християнської.

О, яка нелюдська ця архиєрейська нау -
ка церковна!

Народ є рабом тих істин, яким він вільно
чи невільно, свідомо чи несвідомо, традиційно чи
нетрадиційно поклоняється. Коли народ поклоняєть-
ся істинам юдейським, латинським, грецьким, мос-
квинським, значить він є духовним рабом цих чу-
жих істин; раб духовний – людина неповноцінна. І
тому достойні люди живуть законом – краще рік
вільного життя, ніж десять років рабства.

Народ тільки тоді є повноцінним народом,
коли душа його повна (повна чуттями достоїнства ,
повна чуттями рідної віри, повна скарбами вільної
мислі), повноцінний народ здібний сам для себе тво-
рити закони моралі, віри, сили, волі.

Ми – РУНВІСТИ (визнавці Рідної Украї̈н-
ської Національної Віри) – найдостойніші Люди Ук-
раїнські тому , що ми не стоїмо на колінах перед
чужими правдами (папами римськими, патріярхами
візантійськими, євангелістами юдейськими), ми в
чужинців не жебраємо віри, ми в чужинців не жебра-
ємо щастя, ми в чужинців не жебраємо мудрости,ми
в чужинців не жебраємо порятунку, волі, краси ,

(Продовження на стор. 597)

ВЕЛИКІ СПРАВИ ДОВЕРШЕНІ ВИЗНАВЦЯМИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

1. У 64 році (влітку) вийшло в світ перше число журналу "Рідна Віра". Письменник Лев Силенко (Орлигора),як і кожна в світі людина, має право на помилку. Він помилився, видавши перше число "Рідної" Віри" без прізвища автора статті,яка несла благовістя про постання науки Рідної Української Національної Віри.

Він вважав, що прізвище не має значення – бо ж головне Рідна Віра, а не ім"я людини,яка творить перегляд дохристиянської віри України (Руси) і будує основу для творення Рідної Віри.

Він послав перше число журналу "Рідна Віра" на сотні адрес, винайнявши поштову скриньку. І що ж сталося? Др. Софія Парфанович прислала п"ять долярів і написала, що "справа добра, але люди її не підтримають тому, що анонімні статті ніхто не шанує" Др. Яр Славутич прислав один доляр, виявив прихильність до журналу і зазначив, що хиба журналу та, що не відомо,хто його видає.Та й інші листи в основному мали такі ж думки. Помилку треба було виправити – вже наступні числа журналу "Рідна Віра" мали прізвище "Лев Силенко"; інших прізвищ не було тому, що тоді ще не було таких українських людей, які б щиро й відкрито написали, що вони визнають Рідну Віру –Віру в Дажбога

2. 27 вересня цього року (64–го) Лев Силенко з журналами "Рідна Віра" вирушив у далеку дорогу –Міннеаполіс,Чикаго, Пітсбург, Аллентавн, Філядельфія, Ню - Йорк, Бріджпорт, Монтреаль , Торонто, Рочестер, щоб своїм приятелям, знайомим і не знайомим проповідувати Рідну Віру в Дажбога.

Треба зазначити, що ще в 58 році в Бріджпорті в хаті родини Б. Свириденка Лев Силенко вів розмову з українцями про Рідну Віру в Дажбога та в хатах українських родин в Києві в 43 році, в Баварії в 44 році, але на це не має публікаціями стверджених даних, є родини,які сьогодні живуть в Канаді і США, і знають Лева Силенка ще з України і можуть ствердити, що він "все носився з думкою про Дажбога", але це не міняє суттєвого значення.

3.У листопаді (64 року) вийшло в Чикаго в друкарні Беднарського перше число "Самобутньої України" фінансоване п. Миколою Марковим. І від того часу щомісяця (систематично) виходить –сьогодні маємо ми 84 числа! Лихо в тому, що ми ще не маємо добре впорядковані наші друкарські можливості і тому "Самобутня Україна" в основному виходить на два– три тижні пізніше.

4. В урядах США і Канади ми, рідновіри, заінкорпоровані,як "РУНВіра –Сосаєті оф де Юкрейніен Нейтів Фийтс". Ми заінкорпоровані в стейтах Ню Йорку, Колорадо, Каліфорнії, Ню Джерсі, Квебеку, Пенсильванії та інших стейтах, Є прагнення заінкорпоруватися в Англії, Австралії та інших країнах. Під час перепису населення, заповнення різних анкет наші Побратими і Посестри на питання "Яка релігія", відповідають "РУНВіра – Юкреіні ен Нейтів Фийтс".

5. РУНВіра має обряди Поховання, Освячення Дитини, Вінчання і ці обряди вже втілюютьс в життя. Документи видані нами визнані стейтовими урядами США. Ми, визнавці РУНВіри,як духовне об"еднання, маємо "текс екземпшен" (звільнені від податку) так,як і католики, жиди, масони, лютерани, євангелисти та інші релігійні об"єднання.

6. Велично відбувся Перший З"їзд (Собор) Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри. 74 делегати репрезентували Станиці ОСІДУ РУНВіри; 85 вітань З"їзд отримав від Українців з різних країн Вільного Світу. З"їзд привітав майор міста Чикаго, побажавши найкращих успіхів для ОСІДУ РУНВіри.

У ряди ОСІДУ РУНВіри були проникли деякі такі особи,які мали на меті поділити ОСІДУ РУНВіри на дві – три групи ворожі ,які мали самі себе знищити, були пущені купи анонімок на жовтих папірцях (символ жовтої бульварної преси).Були придумані різні наклепи, очернення, але мудрі люди викидали всі ці анонімки на смітник. Ворожим силам не вдалося роз"єднати ОСІДУ РУНВіри –в українців вже постала туга за народною єдністю; українці – рідновіри зрозуміли, що єдність має той народ, який ні морально, ні матеріяльно не підтримує отаманчиків. Отаманчики, не отримавши від людей підтримки,-шезають.

7. Є в нас Священні Молитви, Заповіді, є в нас Обряди . Ми впроваджуємо в наше життя рідні імена і віримо, що наші діти будуть з нас брати приклад. Є наші Станиці в США, Канаді, та інших країнах Вільного Світу. Є в нас " Мага Віра", уривки з якої ми читаємо в "Самобутній України". Перша частина "Мага Віри" вийде у світ,як Учитель Лев Силенко повернеться з Індії.

Ми, рідновіри,знаємо, що нам тяжко проповідувати Рідну Віру між братами – чужовірами тому, що єреї чужовір"я мають великі досвіди тримати під гіпнозом душу українську. Але ми певні , що новим поколінням буде легше, бо вони вже матимуть,як дар від нас, наш труд, наші почування, наші мислі. Всі ми прагнемо в недалекому майбутньому почати будову Святині Дажбожої і ми її спільними силами побудуємо! Ми свідомі того, що в нашій праці є успіхи, помилки, та ми щасливі, що маємо волю самі свої помилки виправляти і йти далі!

У 74 році всі ми у вересні відзначемо 10– ліття офіційного і активного проповідування Рідної Української Національної Віри, зробимо підсумки нашої праці, увіковічнемо в нашому Літописі імена рідновірів на пам"ять грядущим поколінням !

Графіт М. Туровського

ЩЕДРІВКА

Во Україні, в тихій хатині
Русява Леля ніжить диття.
Нічка Різдв"яна: славиться нині
Сонцем народжена Оря сім"я.

І з роду того Різдвом святого
Кий народився - град заснував,
Щоби в нас нині, в рідній хатині
Завжди РУНВІРИ дух панував.

Нічка Різдв"яна – чаром убрана!
В гості ідіте предки святі.
Хата гостинна, Свята Вечеря
На Вас чекає в нас на столі!
("Мага Віра").

СВЯТВЕЧІР

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ПАНЕ ГОСПОДАРЮ

Добрий вечір Тобі
Пане Господарю, радуйся!
Ой радуйся земле,
Дух Дажбожий благословився!

Застеляйте столи
Та все килимами, радуйся!
Ой, радуся Земле
Дух Дажбожий благословився

Та кладіть калачі
З ярої пшениці, радуйся!
Ой радуйся земле
Дух Дажбожий благословився!

Ганна Скляренко, *Рочестер, Н.Й.*

ЛЕЛЬ

Листопад – останній місяць осени. Скарби Матері – Землі принесені з поля, з огороду до господи. Ідуть дощі, тумани. Іде мороз – предвісник зими.

Ладо і Лада запрошують на весілля. Хочу сказати, що наші предки слово "ладо" вживали в значенні "коханий", а слово "лада" – в значенні "кохана". Від слова "лада" постали слова "ладна", ""лад" , "влад" , "ладніти", "ладно".

В Листопаді наші предки святкували День Прародительки Матері Лель. Є припущення, що Вони Її звали Макоша, Слово "макоша" (мокша) означає в санскриті "та, що ронить сльози", "милосердна". Я вважаю, що буде правильно нашу Прародительку звати лада Мати Лель.

Сподіваюся, що знайдуться такі люди, які будуть старатися не визнавати мої твердження і в той чи інший спосіб їх зневажати. Я інтуїтивно відчуваю, що мої погляди правильні, вони зрозумілі й рідні почуванням душі української.

У Листопаді наші Предки вечером світили свічку на покуті, біля свічки ставили вар, миску вареної пшениці і клали ложку. У молитвах Вони просили ладу Матір Лель завжди бути опікункою роду, добрим рідним духом родини. Лада Мати Лель вважалася покровителькою прядільниць, ткаль, вишивальниць, покровителькою закоханих, охоронителькою родинного щастя, доброботу.

Я кличу всіх Вас, мої дорогі Посестри, вернутися до культу лади Матері Лель, у рідних святах пізнати себе і по–рідному вдосконалювати свої почування, міслі – зміст життя свого.

Єреї чужовір"я, поневоливши душу українську , бачили, що українські жінки найніжнішими почуваннями обожнюють Прародительку Лель (Макошу) і ніколи не перестануть Її любити; свято- старий стиль-28 листопада.

Єреї чужовір"я вирішили хитро й улесливо обдурити українських жінок. Вони у церквах проголосили, що день Прародительки Лель (Макоші) можна далі врочисто святкувати, але треба в угоду Ісусові, звати ІІ ім"ям Параскевія.

Єреї чужовір"я проголосили грекиню Параскевію покровителькою прядільниць, ткаль, вишивальниць, отже, чужинка Параскевія прийшла в українську хату і сіла на тому місці, де сиділа рідна українська мати. Рідну українську матір (Прародительку Лель) дочки –українки випровадили з української хати і тому втратили почуття національної моралі. Який обман –яке знущання : найпочесніше місце в українській хаті було дане юдейці Марії, грекині Параскевії та іншим чужинкам – преподобницям греко – латинської релігії).

Дорогі Мої Посестри! Лада Мати Лель – воістинно наша рідна Покровителька, воістинно наша рідна Родоначальниця, Вона нам дала свій образ, вона нам дала

Мама Лель — Родоначальниця Українського Народу, Дажбожа Дочка, Покровителька Материнства.

красу душі своєї, вона нам дала мову багату й чарів – ну і ми Її любимо, ми ІІ обожнюєто тому, що ми достойні люди, моральні люди, мудрі люди. (див. на стор. 594)

(Продовження з стор. 593)

Сумуймо і плачмо, бачачи, що українки – християнки вигнали з хати рідну свою матір (Прародительку Лель) і прийняли у свою українську хату юдейку Марію, грекиню Параскевію і цим чужим жінкам поклоняються.

Сумуймо і плачмо, бачачи, що українки –християнки утратили почуття благородної любови до матері – Родоначальниці своєї і просімо Дажбога, щоб Він їх (українок –християнок) повернув до гідности людської.

Сумуймо і плачмо, що вони (українки – християнки) радіють, що для їх юдейка Марія миліша,як українка – рідна Мати Лель. Прости рідна Мати Лель тим вну – кам своїм негідним,які Тебе добру й святу до Твоєї рідної хати не пускають, вони тяжко обмануті!

Пророк України Тарас Шевченко учить, що"Хто матір забуває, того Бог карає". Карає Бог українок – християнок, що вони вільно чи невільно, свідомо чи не свідомо вигнали з хати української Матір Українську.

Гірко плаче душа моя, бо бачу я знущання над душею українською загнаною в тьму чужовір"я і вірю,і віра моя свята й правдива , що українки всі і всюди попросять пробачення в рідної Матері Лель, вернуться в її ніжні й незрадливі обійми, відродять самі в собі почуття великої народної духовної гідности!

Слава Дажбогові! З побратимською любов"ю до вас Вас, мої Посестри

Лев Силенко.

****

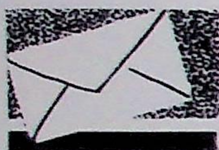

ЛИСТИ

Достойний Учителю Леве Силенко!

Від імени всіх Побратимів Станиці ОСІДУ РУНВіри ім. С. Наливайка посилаємо Вам в день Вашого народження (27 вересня) наше побратимське вітання, бажаємо Вам багато років прожити для святих справ Української Духовної Революції,яка несе народові нашому визволення з духовної неволі (з ярма московського, ватиканського, візантійського).

Замість степових маків і волошків посилаємо Вам, Учителю, від всіх Побратимів наш скромний дарунок – п"ятдесят канадійських долларів, живіть много літ!

З вірою в Дажбога, з побратимською вірністю до Вас,

М. ПЕЧЕНИЙ, Голова Станиці.

А. ВИШИНСЬКИЙ, Секретар Станиці.

Бризбен, Австралія.

****

Спасибі Вам, Мої Побратими, за вітання і дарунок.Справді вартість життя не вимірюється його довжиною, а його глибиною. Прошу Дажбога, щоб

Він мені дав життя особливо відважне, повне, насназене полум"яною творчістю на славу і честь народу рідного.

З вірою в Дажбога, з побратимською любов"ю до всіх Вас, Лев Силенко.

****

Онтаріо, Канада.

****

Панове! Яке право ви маєте називати князя Святослава Завойовником, навіть Станицю у Чикаго ви назвали ім"ям Святослава Завойовника.

Схаменіться, завойовник – значить імперіяліст, правильно зроблено, що вас гостро осуджено в "нових скрижалях" за такий імперіялізм!

З пошаною, Матвій Шевчук.

****

Від Редакції: Пане Матвіє Шевчук!

І ви і ті,які у старих чи нових скрижалях критикують нас, маєте гнітючий комплекс меншої вартости, боязнь вживати слова "завойовник" також говорить про вбоге знання рідної мови.

Святослав Великий був убитий печенігами і греками. Святослав Великий – Великий Завойовник Справи України (Русі). У наших предків було поняття, що волю для народу треба завоювати, землю, на якій осіли зайди, треба завоювати, бо вона рідна. "Іди і славу завоюй", є в нашому народі прислів"я "Перемога сама не приходить, її треба завоювати", "Треба завойовувати собі право на існування","Він умів між козаками завоювати довір"я".

Завоювати – значить досягнути мети , перемогти труднощі. І ми, рідновіри,повинні достойними діями завоювати для себе визнання у світі.

Не випадково, ні. У мріях жило прагнення ,щоб літом в 72 році відбувся Перший З"їзд ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. І всі Учасники З"їзду врочисто вшанували Тисячні Роковини Святослава Завойовника.

За літописним переказом, київський князь Святослав (рік народження невідомий — 972), побачивши надзвичайно сильне і численне візантійське військо, звернувся до своїх воїнів: «Вже нам нема куди подітися, волею чи неволею треба стати до бою; не осоромимо ж землі Руської, а ляжемо кістьми тут, бо мертві сорому не ймуть, коли ж побіжимо—сором нам буде...» (запис під 6479 (971) роком за Лаврентіївським списком «Повести временных лет»).

Святослав був убитий в бою з печенігами біля Хортиці в 972 році.

ЛИСТ ВІД ПРЕДСТАВНИКА "УКРАЇНСЬКОГО СЛОВА". (ПАРИЖ)

Високоповажаний Пане Марків!

Не міг Вам дати відповіді на листа тому, що не міг дати сам від себе і не знав ще тоді думки наших редакторів та видавців газети. Отже, виповнивши Ваше прохання, я повідомив адміністрацію "Українського Слова" в Парижі, щоб з кінцем року Вам таки стримали присилання часопису, також віднотував це в себе.

Повірте, що чомусь жаль мені розлучатися з Вами, бодай в тім нашім контакті, що досі. Не думайте, що хочу Вас намовляти чи переконувати, ні, бо й мене ті думки власне мордують, які Ви вже відкрито проповідуєте. Бачете, християнство, як таке, банкротує на наших очах, не викорінивши навіть досі наших прадідівських вірувань чи звичаїв. Що це значить? Це значить, що вони глибоко закорінені в природі нашого народу і народ їх береже тому, що вони творять зміст душі народної, а ідеї християнства впершу чергу принесли нам згубу, а не спасіння і даремну роботу роблять ті, що пробують писати, що християнізм вже вріс в душу українця; тіло людини згине, але не прийме в себе тіло їй чуже (тіло вовка птаха) і з душею справа не краща. І те саме з цілком чужою для нас ідеєю комунізму.

Стративши стільки цінних людей ми в боротьбі православних з юніятами, в боротьбі з комунізмом, ми за одне й друге боролися, отже, ми боролися за чужі ідеї принесені нам чужинцями, які хотіли бачити нашу загибель, а не нашу вільну Україну.

Але не забудьте, що відрожения (реформування) віри предків наших це не легка справа і забере багато часу і тому не треба гніватися, що наші редактори виписують про кардинала, католицизм, грецьке православія і мало приділяють місця для визнавців Рідної Української Національної Віри, бо для наших редакторів, як і для багатьох інших, це покищо просто грім з неба!

Але добрих кільканадцять років тому й Ви пане Марків і всі ті, що тепер визнають РУНВіру, також навіть не думали, що прийде час і вони лишать чужі віри і почнуть вірити в Дажбога.

Слухи про РУНВіру всюди ширяться і розмови палкі проходять, тож думаю, що за короткий час почнуть силою фактів всі почнуть про це писати щораз більше й дійде це й до наших редакторів. Треба терпеливоти всюди. Від Пана Тараскка з Денверу також дістав подібні листи, як і від Вас, п. Тарасюк також звертався до редакції "Українського Слова", щоб вона друкувала праці Лева Силенка (Орлигори), та я не вірю, що редакція це робитеме тепер; треба час, щоб то все приготувати. Дякую за листа та бажаю витривалости!

Ваш (.....................................).

****

Від редакції: ім"я представника "Українського Слова" нам відоме. В середовищі української інтелігенції пульсує прагнення визнати Рідну Українську Національну Віру, маємо багато листів. Листів ми не друкуємо тому, що автори просять "покищо ім"я не подавати". Ми ж вважаємо, що для святої справи потрібно лицарів таких, які діють відкрито і відважно.

Інж. ЮРІЙ ЛІСОВИЙ, Англія.

Я САМ НЕ РІДНОВІР

Високоповажаний Пане Марків! У відповідь на Вашого листа з 30.6.72 року скажу Вам таке: я написав три листи, які дотичили п. Орлигори. Перший був досить давно у зв"язку з його похоронним гимном. У цій пісні він зачинає " Прощай, Побратиме, навіки, навіки прощай", тоді я порадив п. Орлигорі, щоб він замінив це на " в далеку дорогу прощай". Та п. Орлигора мені не відповів.

Про те, що я думав про РУНВіру і про Пана Орлигору зокрема, могла б нам розказати наша спільна знайома пані А. Білоус. Наступ проти п. Орлигори розпочав і його далі веде п. К. Лисюк з Каліфорнії.

Я сам не рідновір, я уважаю, що українець може вірити і в суху вербу, коли він уважає, що це дасть йому спасіння. Але я уважав РУНВіру за позитивне явище, бо вона нам допомогає до скріплення і збільшення української субстанції.

П. К. Лисюк висував, як головний арґумент проти Орлигори, це те, що п. Орлигора не працює, а пробує жити з РУНВіри. Я вияснював це різним людям, що праця для РУНВіри забирає в Орлигори весь час і йому йти на заробітки не має коли. Якщо б ми були культурні люди, то за ту працю, яку п. Орлигора дає, ми повинні б йому платити яких 10.000 долярів на рік. Навряд чи такими грішми, при нашій "жертвенності," розпоряджається РУНВіра. Ви писали (не до мене), що я намагався обсмішити Дажбога, Оря, Лель. Коли я закинув панові Орлигорі не точності з плугом, то це не насмішки. Пан Орлигора емоційна людина — він наміряється на якусь вищу ціль і в бігу до неї не добачає дрібничок.

Пан Силенко (Орлигора) відновлює і реформує культ Дажбога на поважну скалу. В тому він перший, але його першенство в основних речах проблематичне, ніхто з людей досі не вигадав чогось перший, залізниці, літаки, телевізію можна було "вигадати" тільки тому, що праця мільйонів допомогла одиницям завершити діло.

Моїм знайомим я все говорив, що тільки п. Орлигора може вести нову релігію — він має потрібний до того фанатизм і здібності. Він має гарний літературний стиль. Запитайте пані А. Білоус чи такими висловами я не характеризував п. Орлигору? Чи я коли на нього сказав зле слово?

Все, що я робив, я намагався опрокидати старі ідеї, просувати нові. Всі мої дотеперішні статті це "горох з капустою" — і найбільше в тому гавкання на земляків за їх потакування чужинцям. Я ніколи не оспорював ролі п. Орлигори у творенні РУНВіри, ні не применшував ролі п. Орлигори у творенні РУНВіри, ні не применшував тої ролі. Я опрокидую багато старих теорій — за іранців, ґотів, норманів і п. Крім того, я знайшов, що в гієрогліфах називали Палестину краєм рутенів, з цілости дослідів я дійшов до переконання, що ті "рутени" були пришельцями з України.

Коли хтось буде впиратися на тому, що п. Орлигора придумав нашу праісторію, то він напевно ігнорант

, не чув за Хвойка, Щербаківського, Пастернака, Гордона Гайлда, Стюарта Пігґота і 10.000 інших,які працювали над нашою праісторією.

Була недавно землячка, яка написала величезні книги про новий культ, опертий на гіндуїзмі, називалася Блавацька. Все, що зробив п. Орлигора, не мале, але й перебільшувати того не варто. Колись людина придумала літак, це був епохальний винахід, але не є ніяким винаходом оті всі воздушні гіганти,які нині літають. Не у/зглядн ювати нині польської міжвоєнної "рідної віри", праць Блавацької, намагань Шаяна і багатьох інших,теж не можна. З пошаною до Вас,

ЮРІЙ ЛІСОВИЙ .

****

ВІД РЕДАКЦІЇ:

Пане інж Юрій Лісовий, ми скорочено помістили Вашого листа, бо Ваш лист довгий – міг би без скорочень мати три сторінки нашого часопису. Скорочуючи, ми жодного слова від себе не додали до Вашого листа. Отже:

1. Справді , п . К . Лисюк написав нам пів сотні листів, у яких повідомляв, що він був у Дітройті та інших містах і всюди проповідумав , що Лев Силенко – Учитель і Пророк,і десь три роки тому п. К. Лисюк прислав до Канцелярії ОСІДУ РУНВіри(до Чикаго) чек на 12. 000 долярів. Прославши цей чек, п. К . Лисюк зазначив, що Учитель Лев Силенко цей чек може "розкешувати" тільки тоді, коли він в РУНВіру впровадить принцип , що Ісус Христос – Син Дажбога.

" Що маємо робити?"– спитав побратим М. Марків Учителя Силенка. Учитель Силенко відповів:"Я принципами РУНВіри не торгую. Чек –відішліть". І чек був відісланий п. К.Лисюкові,і тоді п. К. Лисюк цей чек у банку "печаткою канцелюв" і посилав його до Клівленду (до Побратима М. Петрочука) та до інших, і писав, що Лев Силенко негідник, бо на життя жебрає гроші, а от чек на таку велику симу відмовився прийняти.

2. У "Похованні" зазначено, що в епоху Оря і Лель вже було винайдене днище і мичка ; вдумливий історик на основі цих речей скаже , що Орь вже мав плуг (плуг зроблений з ріг оленя) , Ви пане інж. Юрій Лісовий це у статті Лева Силенка переочили і почали його критикувати "за неточності з плугом".

Печери біля Києва завжди були сухі, просторі і такі зручні для життя, що в них вигідно жили печерські монахи і їх не можна вважати "печерними людьми".

3. Пишете, що всяке першенство в основних речах проблематичне – може й так, але ця хаотична проблематичність є нещастям українського народу. Американці, наприклад, знають ім"я свого ПЕРШОГО президента, в Альберті (Канада) стоїть державою охоронена "перша хата побудована білою людиною", і ніхто не каже, що це "проблематичність". У москвинів є Петро ПЕРШИЙ, у їх багато є "першовідкривачів", в їх є просто "культ першости", і вони учать малоросів вірити, що москвин – перший, а малорос – другий.

Святослав Хоробрий ПЕРШИЙ князь в династії князів Київської Русі і навіщо ширити думку, що й ця першість проблематична – чому українців не має порядку в історії, в думанні, в духовному житті? Тому, що в їх всяка першість "проблематична", а справді так не є.

Ми вважаємо, що Леся Українка не тільки ПЕРША, а й НАЙВЕЛИЧНІША поетеса України і і тут знову оте демобілізуюче " це ще не відомо, ця першість проблематична". Ні, ми повинні знати , що шлях першопрохідців дуже тернистий і наша громадська мораль учить нас-шлях першофронтовиків шанувати, а не ширити духовний розгардіяш, що першість – це тілки ... проблематичність.

Пане інж Юрій Лісовий, ви пишете, що Ви знайшли, що в гієрогліфах Палестина названа краєм рутенів – честь і слава Вам, що Ви ночей не доспали і перші знайшли цю історичну перлину! Ми так кажемо тому, що ми до науковців – до жерців історичної науки ставимося з пошаною, ми знаємо який це тяжкий труд!

А от уявіть як би це було для Вас обидно, коли б ми Ваш винахід вкрали і сказали, що то не інж Ю. Лісовий перший довідався –українцям повідомив, що колись Палестина була краєм русинів, а наш кум Пилип всезнайко! Отож пане інж. Юрію Лісовий не робіть іншим того, чого б ви не хотіли, щоб вам хтось робив.

4. Праісторію нашу НІХТО НЕ ПРИДУМАВ – Її створив народ і освятив її трудом і кров"ю кращих своїх синів. Але коли йде мова про інтерпретацію історії, то ми знаємо,як вороги прокляті фальшиво пояснюють нам на шкоду нашу історію. І ось так,як Ви пане інж. Юрій Лісовий на гієрогліфах,як перший українець, знайшли слово "рутени" , так і Орлигора є тим першим українцем який проголосив віру в ЄДИНОГО ДАЖБОГА і зі слова "арієць" створив слово "оріянин","Оріяна", "оріянська", і не треба цю його першість висміювати . Не треба нам колоти очі польською "рідною вірою", бо ми про таку не чули і не проголошуйте пане інж. Юрій Лісовий поляків "першими" , а українців "другими": коли у поляків були тенденції шанувати польську мітологію, то скажіть на милість, що це має спільного з вірою в ЄДИНОГО ДАЖБОГО?

А щодо "землячки" Блавацької, то у нас є думка, що вона є збоченою інтернаціоналісткою, і в неї не має й крихітки українськоїнаціональної свідомості.Пишете, що Блавацька написала "величезні книги". Копійка їм ціна! У тих "величезних книгах описані культи різних народів, різних сект,

навіть примітивні племена різні згадані, але ця нещасна "землячка" й одним словом не згадала про Дажбога, про Україну і нам соромно, що Шаян своє, як Ви пишете,намагання, також будує на індуїзмі і тому у своїх писаннях творить культ Перуна, культ Сварога, культ Хорса та інших богів, ми не хочемо в ім"я дешевої єдности єднатися з Блавацькою – Шаяном; в Рідній Українській Національній Вірі торжествує безкомпромісовий монотеїзм (однобожжя) і ми стоїмо на варті цього священного принципу,і це є наше в і р у ю, (кредо наше).

Щирите ви, пане інж Юрію Лісовий "релігійну свободу" таку велику, що пишете, що на вашу думку " українець може вірити й в суху вербу, коли він уважає, що це дасть йому спасіння". От уявіть, що українці послухали вас – і один з них почав вірити у суху вербу, інший – у мокрий пеньок, інший – у зелену змію ікожнийз них вважає, що така його віра дає спасіння для його душі.

Ми вважаємо, що такі українці нешасні тому, що кожний з них хвалив би свою віру – почалася б жорстока боротьба, "яка віра краща", і воював би " мокрий пеньок" із " сухою вербою" за що – за спасіння підленької особистої душоньки.

Ні, віра для українця тільки та добра,яка учить його служити Вітчизні, за волю народу вміти життя відати – смерть на полі бою за волю Дітей України – обряд спасіння душі. Ми віримо, що українецьдостойний мати Рідну Українську Національну Віру. Слава Дажбогові!

****

(Початок на стор. 590)

правди, єдности, прощення, ми не духовно-релігійні жебраки, МИ – ВНУКИ ДАЖБОЖІ!

Ми – Праведні Діти Пророка Тараса Шевченка. Пророк Тарас Шевченко нам сказав, що "одурить візантійський Саваот" і ми не співаємо у церквах "свят, свят, свят Бог Саваот" тому, що ми не хочемо бути обдуреними і тому, що ми щиро повірили рідному Пророкові Тарасові Шевченкові і ми не боїмося, що ереї чужовір"я нас звуть безбожниками тому, що ми віримо рідному Пророкові Тарасові Шевченкові.

Ми – Праведні Діти Пророка Тараса Шевченка. Пророк Тарас Шевченко так,як рідний батько дітям рідним, сказав нам, що юдейка Марія не народила во Вифлеємі Бога для України; вона народила свого сина Ісуса так,як і кожна жінка родить і учить нас Пророк Тарас Шевченко в поемі "Марія", щоб ми не вірили в "непорочне зачатіє". Ми – рунвісти ставимо Правду вище догм усталених греками і латинами, ми віримо, що у світі " не має релігії вищої за Правду", („Веди").

Дорогі Мої Побратими і Посестри! У слові РІЗДВО СВІТЛА ДАЖБОЖОГО, яке всі Ви вже маєте в хаті своїй, я розповів Вам про генезу різдва в релігії митрадистів, вавилонян, фінікійців, греків, я нічого не применшував і не перебільшував. Я говорив устами науки, щоб вороги наші не мали нагоди вважати нас неправдомовними.

У Правди шлях тяжкий, тернистий і небезпечний, але на прапорі РУНВіри ми маємо нести тільки і тільки вогонь Правди і свята перемога буде завжди з нами навіть тоді, коли ворог оточить і знищить нас – з Правди, за яку ми життя віддамо, виростуть безсмертні сили України. Ідучи дорогою Правди, ми будемо бичовані, мучені, осміяні, обмовлені. Гордімося, що ми звеличуємо самі себе і народ свій,обороняючи Правду. Хто обороняє Правду, той спрямовує Людство на шлях духовної і тілесної самодосконалости.

Любов"ю до Дажбога, любов"ю до Предків, любов"ю до Народної Єдности, любов"ю до дітей своїх ми всі стрічаємо Різдво Світла Дажбожого і кличемо на нашу Святу Вечерю дітей,які навіки заснули у муках голодної смерти у степах України, кличемо синів і дочок України,які життя своє віддали, щоб ми жили і славили їх, кличемо Маму Лель, кличемо Тата Оря, кличемо Пророка Тараса , кличемо Велитнів Української Самобутньої Духовости, ідіть рідні й дорогі серцю нашому на нашу Щедруй Святу Вечерю ! Слава Дажбогові.

Лев Силенко–учитель рунвіри,
кермевич осіду .

****

Від редакції: напередодні Різдва Світла Дажбожого Побратими і Посестри у всьому світі сущі повинні вдумливо прочитати в "Самобутній Україні" (числа 73, 74) писання "Різдво Світла Дажбожого"

****

СЛОВО ДО ПОБРАТИМА

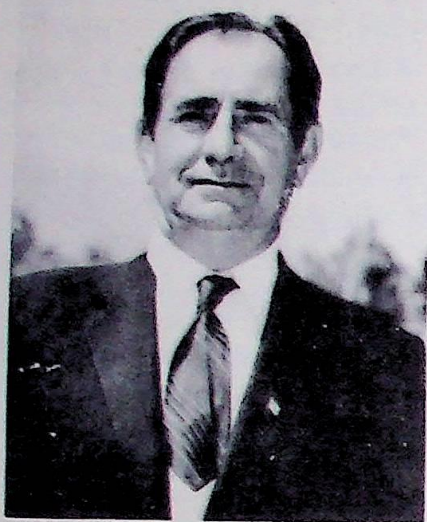

Проф. Володар Могилин

Дорогий Побратиме!

1. В хаті кожного РІДНОВІРА має бути на стіні (на найпочеснішому місці) знак Дажбожий. Знак Дажбожий – священна емблема Рідної Української Національної Віри. В Канцелярії Головного Столу ОСІДУ можна поштою замовити знак Дажбожий.

Розмір емблеми РУНВіри 9Х8 інчів, рамку такого розміру можна легко купити у тій чи іншій крамниці. Знаємо, що існує багато "партійних тризубів" – одні вкомпоновували тризуб у клиновий листок, інші дали тризубові меч, лілію, хрест, терновий вінок, є такі, які з тризуба зробили крісло і посадили в такий тризуб Ісуса, як це зроблено у читанці "Золоті Ворота"

Біля знаку Дажбожого має стояти свічка, або спеціяльна чарка наповнена воском. Ранком щонеділі в родині РІДНОВІРА засвічується вогник і родина врочисто промовляє молитву до Дажбога.

Призвичаюймо себе до РІДНОГО – втілюймо РУНВІРУ в життя. Чотири тисячі літ чи більше, в хатах Предків наших горів вогник у святому куті, і всі промовляли молитви.

2. У всіх релігіях живе непорушний закон, який звучить так :"ВІРА БЕЗ ДІЛ МЕРТВА". Яка б твоя віра не була велика, вона мертва, коли ти її не практикуєш, не втілюєш в щоденне життя, не обороняєш від напасників, не звеличуєш ділом своїм.

Особливо цей закон має велике значення у нас рідновірів тому, що наш народ живе в неволі і тому, що в нас є мета – визволити братів з ярма чужовір"я і дати їм волю рідну – Рідну Українську Національну Віру.

Щомісяця виходить "Самобутня Україна" – Великий Апостол іде у світ. Але всі ми будемо дуже маленькими людьми, коли ми тільки самі прочитаємо "Самобутню Україну" і мовчатимемо; ми зобов"язані мо- раллю РУНВіри нести синам України світогляд Самобутньої України, нести в народ! Ми зобов"язані приєднувати нових і нових передплатників, ми маємо бути мудрими і активними проповідниками РУНВіри. Ми зобов"язані всюди, де живе українська родина йти і тій родині сказати благувість – добре слово про духовне визволення Української Людини, про велику науку Учителя Лева Силенка.

3. У поглядах деяких рідновірів ще живе дух раба – дух скупарства рабського, низького, дух дешевої душі. І такі несвідомі люди говорять :" То скажіть, що ж це є – був католиком, давав доляри, дав на католицтво три тисячі долярів за сім років, казав ксьонзеві "Поверніть мої гроші?", а він відповів "Є закон, що дар любови (дар даний для релігії) нікому й ніколи не повертається". Я переконався, що католицизм – справа чужа для українців і тому я прийняв Рідну Віру і тут такожкажуть "давай доляри". Тож яка тоді різниця між католицизмом і Рідною Вірою, жодної різниці не має – всюди давай долярˮ.

Справді різниця є дуже велика – ти був католиком і давав долляри, щоб бути в духовній неволі, щоб бути рабом папських догм, а тепер ти прийшов до Рідної Віри і даєш доляри, щоб бути вільною людиною, щоб зміцнити фронт визволення України. Отже, коли ти даєш РУНВірі, то ти даєш сам собі, даєш своїм дітям і внукам, ти даєш, щоб українці були українцями по– походженню і по-вірі, і ти повинен давати, бо не має у світі такої релігії, в якій би визнавці не давали гроші на святиню, на пресу, на духовного провідника, на цвинтар, на проповідництво. Не має у світі такої держави, в якій би громадяни не платили податку. Найбільший у світі податок державі платять жиди в Ізраелі, бо хочуть, щоб їхній провідник Ґолда Маєр була провідником сильного Ізраеля.

Зрозумій Побратиме, що наука Учителя Лева Силенка велика і єдинокорисна для тебе і дітей твоїх, але коли ти будеш скупарем, коли ти не платитимеш річної вкладки, не присилатимеш пожертв на РУНВіру, то всі ми будемо маленькими слабими людьми і в тому числі й ти, і діти свої. Побратим Богдан (Петро) Костур – Найвизначніший Жертводавець Рідної Української Національної Віри, Він зі зброєюв руках боровся за волю України у рядах Української Галицької Армії і досі Він зброї не склав – Він прислав скарби, які він тяжкою працею в Канаді заробив, для РУНВіри, щоб боротьба яку він, як воін почав, далі продовжувалася, Богдан (Петро) Костур – Велика Благородна Душа Укааїнська

Зрозумій Побратиме, що українці сотні літ давали дари для монголів, поляків, москвинів і жили в приниженні, в неволі, прийшов час довгожданний – нарешті українці мають право давати самі собі – давати дар для справ Рідної Української Національної Віри. Умиймо тепер самі для себе давати щедро, радісно, щоб

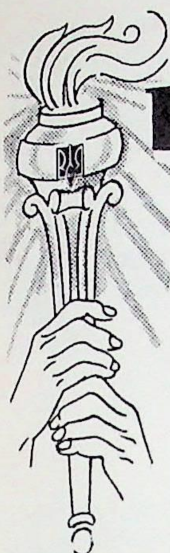

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

ВІТАННЯ

Дорогі Визнавці Рідної Української Національної Віри! Всіх ВАС вітаємо зі святом Різдва Світла Дажбожого, всім Вам висловлюємо наше Побратимське Побажання жити і жити і жити і діями світлими Дажбога хвалити на славу і честь, на волю й вічність святої України!

Рада Головного Столу
Об"єднання Синів і Дочок України
Рідної Української Національної Віри.

****

ТВОРЦІ ФОНДУ
Поширення Рідної Української Національної Віри
(Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри)

М. (І) ЛИСЕНКО –30, П. ТОПЧАН – 20, Т. БОБРІВНИК – 20, Б. (Р) КОСТУР – 55, М. ЛОЗОВИЙ – 30, Б. (І) КОВЕРНИЙ – 30, Й. ПІДГУРСЬКИЙ – 30, СВЯТОСЛАВ АРСІЄНКО- 10.

(продовження буде)

****

Примітка:
******** *Будемо особливо вдячні, коли Жертводавець нам пригадає, що ми через нашу помилку, не занотували Його прізвище в списку Творців Фонду Поширення Рідної Українськї Національнаї Віри*

світ нас шанував, бачучи, що ми вміємо самі себе шанувати, самі собі допомагати на славу дітям нашим!
Слава Дажбогові!

Проф. Володар Могилин,
Керманич Оргвідділу ОСІДУ РУНВіри.

****

БОГДАН ПЕТРО КОСТУР

Після поміщення в нашому часописі Побратимського Заповіту " ДОРОГОВКАЗ", редакція отримала Від Побратимів і Посестер зворушливі листи. У листах є поради впровадити в обряд РУНВіри нове свято – День Жертводавця (Культ Жертводавця). Вважаємо, що ці поради щирі, суттєві, будуючі.

БОГДАН (ПЕТРО) КОСТУР

У документах ОСІДУ РУНВіри занотовано, що Побратим Богдан (Петро) Костур – Найвизначніший Жертводавець ОСІДУ Рідної Української Національної Віри. Справді, Він є основоположник фонду РУНВіри, Він є гордістю всіх нас.

Воїн (колишній воїн) Української Галицької Армії – син достойного і трудолюбного селянина – Богдан (Петро) КОСТУР людина Великої Душі, Людина начитана, вдумлива.

Богдан (Петро) КОСТУР написав нам багато листів, Він пише, наприклад, що в нашому народі було багато отаманчиків тому, що наш народ жив довгі роки у неволі і не має він високої громадської моралі. Несвідомі маси родять отаманчиків тому, що вони по своїй несвідомості їх підтримують духовно і матеріяльно. І між визнавцями РУНВіри ніколи не буде роз"єднань, коли буде виплекана між ними висока громадська мораль і всі вони шануватимуть свої закони, постанови, статути.

На бажання Побратимів і Посестер ми в "Календарі Свят РУНВіри" зазначемо День Жертводавця. Ми маємо пошаною (культом) звеличувати тих жертводавців, які своїми щирими пожертвами дають можливість поширювати у світі науку Рідної Української Національної Віри.

****

"ПАМ"ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ І ПИСАТИ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", М. ЛОЗОВИЙ

РЕЛІГІЙНІ СИМВОЛИ

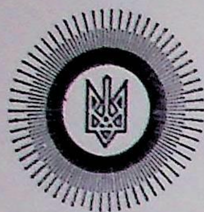

РУНВІЗМ

Блискавиця (тризуб) – життє-стверджуючий знак Дажбога (Дателя Буття). Блискавиця створена Землею і Сонцем (Дажбожим світилом), і охоронена самонаснажуючим ядром Сонця. РУНВіра (Рідна Українська Національна Віра) основана на дохристиянській вірі України (Руси) і на вченні Учителя Лева Силенка, який устійнив безкомпромісовий монотеїзм, проголосивши віру в ЄДИНОГО ДАЖБОГА.

●

ІНДУІЗМ

Індуїзм – рідна віра Індії. Віра многобожна; в ній є поклоніння рікам, тваринам, зорям. Менші боги вважаються еманацією Трьох Вищих Божеств -Брагма, Вишна, Шіва. Символом індузму є слово "ОМ" (священний вислів, яким починають і кінчають брагмани свої молитви і медитації.

●

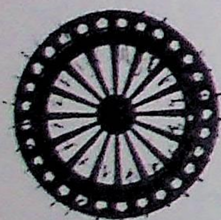

БУДДИЗМ

Буддизм. Будда 2500 років тому жив. Добре знаючи індуїзм (веди), він створив свої духовні принципи, в основі яких є твердження, що "життя – страждання". Святі книги буддизму "Три Пітаки" ("Три Кошики Мудрости". Визнавці науки Будди звуть себе буддистами. "Колесо Закону" – символ буддизму.

●

КОНФУЦІОНІЗМ

Конфуціонізм. Символом конфуціонізму вважається знак, який зветься "Таі-Джі" (Прапочаток). Перші сили "Іанг" відхилилися від темних сил "Іін". Слово "конфуцій" означає "учитель". Конфуцій на основі народної Китайської віри створив світогляд свого вчення, який є особливо корисний для державнотворчого життя Китайського народу. Визнавці науки Конфуція звуться конфуціоністами.

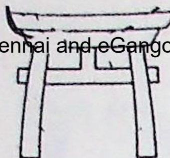

ШІНТОЇЗМ

Шінтоїзм. Слово "шінто" означає " шлях богів". Шінто -рідна японська національна віра створена з народних вірувань, шінто єднає японців і дає їм могутню духовну й тілесну національну силу . Символом шінто є ярмо дерев"яне, яке переважно стоїть перед входом до святині. Ярмо – символ духовної і тілесної самодисципліни – дане ім богами.

●

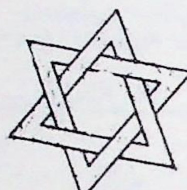

ЮДАЇЗМ

Юдаїзм. Символ юдаїзму – шестикутна зірка (печать царя Давида знайдена в Сидоні). Юдаїзм – рідна юдейська національна віра, принципи якої створені рабінами -пророками Езикіелем і Ездрою. В юдаїзмі національні справи жидівські вважаються справами Божими.

●

ХРИСТИЯНІЗМ

Християнізм. Хрест – символ християнізму. Христос – основоположник християнізму. Слово "христос" означає " помазаник", Ісус-Охоронитель Єгови. Християнізм створений з основ юдаїзму та релігій Близького та Середнього Сходу та Буддизму.

●

МАГАМЕТАНІЗМ

Магаметанізм. Магамет назвав свою релігію "Іслам", що значить – вірність Богові. Символом ісламізму є слова Магамета; знаємо, що Магамет, проповідуючи свою науку, голосив "Не має бога, крім Бога, а Магамет Його Пророк". Магамет гостро осуджував християнську "Божу Тройцю". Магамет створив магаметанізм на основі старої арабської многобожної релігії , юдаїзму і християнізму.

●

СИКХІЗМ

Сикхізм, Слово "сикх" означає "учень". Сикхісти – учні, які визнають своїм Учителем Нанаку. Гуру (Учитель) Нанака в 15 століття проповідував поєднання духовне між магаметанами і індуїстами, відкинувши індуське многобожжя і створивши нові поняття однобожжя. Символом сикхізму є "кханда" (це дві криві шаблі і меч та диск – все це разом має означати войовничу лицарськість і духовно-тілесну могутність.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

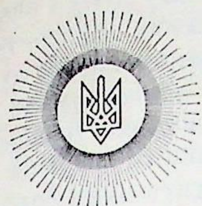

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

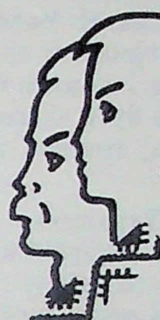

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

№85, СІЧЕНЬ
10.974 рік Дажбожий.
МІСЯЧНИК. РІК ВИДАННЯ ВОСЬМИЙ.
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА 4.50 ДОЛ.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

адреси наших представництв:

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles, Calif. 90071, USA.

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, 151, Quebec, Canada.

Box 745, P.O. Fonthill Ont Los 1E0. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW. 2153, Australia

САМОБУТНІСТЬ

Ми визнавці Рідної Української Національної Віри, Щасливі Люди. Ми Щасливі Люди тому, що що нарешті маємо щастя жити самі для себе і по-українському розуміти Бога, і по–українському вірити в Бога. Ми правдиві Люди Вільної Української Правди.

Українська Правда Одна, як Світ; ми її творці і оборонці. Ми нікому не дозволимо Українську Правду розполовинювати, принижувати, поневолювати духом католицизму, баптизму, греко-православізму, москвино–комунізму. Українська Правда –сила нашого розуму, сила нашої віри, сила нашої волі!

Ми визнавці Рідної Української Національної Віри, Найдостойніші Сини і Дочки України, бо ми не даруємо свої душевні й тілесні сили для справ чужих – ворожих. Ми Люди самобутнього духовного здоров"я, мислення, діяння; ми дивуємо і розслаблюємо ворогів наших Рідною Вірою в Дажбога; Дажбог – це Субстанція, яка має в собі всі починання фізичні і метафізичні Українського Народу.

Ми визнавці Рідної Української Національної Віри, від жодних у світі чужих політичних, економічних і релігійних сил не ждемо порятунку, не ждемо прощення, не жебраємо авторитету–патріярхії. Ми достойні люди, бо ми творці. Ми самі вільно й натхненно творимо свої духовні, моральні, політичні й соціальні вартості. Ми віримо, до духовні вартості основані на вірності народові, цінніші за знання і талант.

Що варте те знання, що вартий той талант, що варта та професія – що варта та людина українська, яка пишається дипльомами,талантами, грошима і не має національної свідомости, не має священного національного горіння?! Мати високу освіту, мати дипльом , мати поплатну працю, щоб мати вузьку особисту користь і не жити благородними справами народу, значить бути чиряком на тілі народу. Україні така освічена, душевно звиродніла людина,не потрібна!

Ми визнавці Рідної Української Національної Віри,віримо, що є знання будуючі й руйнуючі, Ми віримо, що є шкідлива єдність народу і є корисна єдність народу. Знання в чужій школі здобуті чужі тому, що вони мають чужу (ворожу) інтерпретанію історії України. Об"єднувати українців навколо чужої правди (ватиканської,москвинської,греко–ортодоксальної) значить поневолювати українців духом шкідливої єдности. Об"єднувати українців під священним ім"ям Дажбожим –під тризубом (державнотворчим символом України) – значить творити Священну Єдність народу, значить любити Україну понад все – значить множити духовну й тілесну енергію народу! Народ, який не є сам собою, не є народом достойним.

Ми визнавці Рідної Української Національної Віри такі могутні Українські Люди, що чужі сили духовні не можуть вселятися в нашу душу і панувати в ній. Ми сумуємо, що мозок наших братів–чужовірів захаращений різною інтернаціональною духовною дешевизною і тому вони не здібні думати по–українському; вони не здібні вірити по–українському; вони не здібні мати український самобутній стиль життя, над їхньою душею тяжить чужа релігійна ідеологія і не дає їм можливости розгорнути крила великої Української Самобутности.

Ми рунвісти –внуки Дажбожі, в нас логіка характеру чітка, многогранна, пристрасна. Ми маємо відвагу і честь сказати, що нам москвинські , ватиканські, греко–ортодоксальні істини не подуші. Український Народ вже не має чим жити, від Нього вороги проклятi забрали все українське – віру рідну,забрали мову,честь, волю, славу, землю, таланти, дітей; він приречений на ганебну загибель,і в цю годину народного лихоліття прийшли ми,рунвісти, ми духовно сильні люди, бо не маємо жодних зобов"язань перед Ватиканом, Московитією, Греко – ортодоксією , ми самі себе звільнили з ярма цих жорстоких сатрапій! Ми творимо священне вогнище Української Духовної Революції; в наших серцях сьогодні пломеніє велике майбутнє України",

("Мага Віра")

****

СОВІСТЬ ІСТОРИЧНОЇ НАУКИ

(НАРИС СТАРОДАВНЬОЇ СВІТОВОЇ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ)

(Продовження. Початок у Числах 79,80,82)

प्रेता जयता नरेन्द्रो वः शर्म यच्छतु ।
उग्रा वः सन्तु बाहवोऽनाधृष्या यथाऽसथ ॥

" Риг Веди."

92. Доктор Л. А . Ведделл, визначний ассиріолог, вважає, що "сумеріяни – ранні арійці". Слово "арійці" особливо поширене в історичній науці; я замість слова "арійці" пишу "оріяни", є такі науковці,які обвинувачують мене, що я словами "оріяни", "Оріяна", "оріянська", створюю дезорієнтацію. Ні. Санскритські літери "а" (अ) і "о" (ओ). подібні не випадково; в ранньому санскриті не було чіткого звукового межування між "а" і "о",

Адольф Гітлер своєю божевільною антиарійською "арійською доктриною" так спотворив слово "арієць", що мені просто не зручно його вимовляти. Слово "оріяни" впроваджую в українську мову також тому, що воно в українській мові звучить рідніше, як "арійці".

93. Доктор Л. А. Ведделл у своєму порівняльному "Сумеро – Арійському словникові" доводить спорідненість між мовою сумеріян і раннім санскритом (ранній санскрит – мова трипільців,тобто , стародавніх українців).

Він спростовує міркування тих науковців,які припускають, що сумеріянська мова "була сама в собі" і не мала вона жодного відношення до мов Індо–Европейської раси. Він обгрунтовано доводить, що сумеріяни були ранніми оріянами своєю мовою, будовою слова і самобутньою системою письма.

94. Беру декілька слів з "Сумеріяно – Арійського словника", і, для порівняння значення сумеріяно – оріянських слів,пояснюю їх сучасними ук-

****

"ПАМ"ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ І ПИСАТИ ПО – УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", М. ЛОЗОВИЙ

українськими і англійськими словами:

СУМЕРІЯНИ:	ОРІЯНИ (САНСКРИТ):	УКРАЇНЦІ:	АНГЛІЙЦІ:
Абба	Бап, тата	Батя, батько, тато	Фадер
Аґ	Аґні	Огонь	Фаер
Ас	Ас	Все	Ол
Бі	Біс	Бити(ся)	Ту файт
Бабе,бабі	Бу,Бгу	Бути	Ту бі
Ама, нана	Амба, мата	Мати,нена	Мадер
Ара	Ара	Оре,рало	Плав
Ара	Ария	Орь,орач,хліборар	Нобел мен
Гарі	Ария	Гарний	Найс
Аразу	Арзи	Аркучи,рци	Спік
Асса	Ашва	Лоша	Горс
Бад	Бад	Біда	Тробл
Пад	Піту	Обід	Дінер
Бал	Вал	Вал(ити)	ту тров давн
Барті	Бгараті	Бояриня	Леді
Бул	Бгал	Біль	Пейн
Бар	Вара	Ворота	Ґейт
Бара	Віра	Віра	Фийтс
Ба, Небо	Ба	Небо	Скай
Бар	Братр	Брат	Брадер
Бід	Від,Вед	Вид(іти)	Ту сі
Пі	Па	Пи (ти)	Ту дрінк
Егі,іхі	Іх, іті	Іти	Ту ґов
Дур	Дрона	Дур	Ту свіндил
Дукас	Такша	Тесляр	Карпентер
Дуг	Диш	Дума	Медитейшен
Ду	Дгу	Іду	Ту ґов
Дімма	Тама	Темна	Дарк
Дім ✓	Дгама ✓	Дім ✓	Гауз ✓
Лил	Лел	Любов	Лав
Пур	Прогі	Правий	Райтнес
Дас	Даса	Даш,даси	ґрентор
Дара	Дару	Дорогий, Шановний	Лорд
Хшаті	Кшатрі	Кошовий	Рулер

95. Мова – живе древо мислі, воно постій – но розкорінюється, удосконалюється і,залежно від історичної долі народу, хворіє,або пишається сво – єю самобутньою квітучістю.

Візьмімо хоч би такий звичайний приклад. У часи Київської Русі (України) русичі (українці), а також ті, що були підвладні русичам (українцям) і власне тому вони і звалися "руськими", тобто, при- належними до русичів (українців), казали "птак" , "шостак". Тепер не легко кожному догадатися, що ці слова значенням відповідають словам "птах","су- бота". Чому з "шостака" постала "субота"?

96. (Бог Ізраеля (Іакова) Єгова,як про це на- писали рабіни Езекиїл –Ездра у " Торі" (П"яти- книжжі Мойсея"), за шість днів "сотворив" світ – рослини, тварини і двох людей (Адама і Єву),і сьо- мого дня пішов на "саббатс" (спочинок).

Спочинок потрібний там, де є втома. Вто – ма є там, де є слабість, недосконалість.

Єгова мовою гебрейською сказав до гебреїв :"Суботу ж мою мусите держати, бо се зна- м"я між мною і вами в роди ваші, ... і допильнуй- те суботи, вона бо вам свята, хто опоганить її, то- го скарати смертю", (2–га кн.Мойсея, гл.31, вірші -13, 14).

Неділя – значить не ділати, відпочивати. Ті, які впроваджували латино–грецький християнізм в Русі (Україні), щоб хоч частинно ожидовити україн- ські назви днів, викинули слово "шостак" і впрова- дили "саббатс"(суботу).

97. І ще один приклад словотворення: сло - во "завтра" складається з слів "за" і "утро"; сло - во "уміти" постало з слова "ум"; "обережність – від "берег".

Слова,які мають закінчення "ти", "яти" чи "ати" в основному постали із старих санскритських

слів, і коли я кажу, що українська мова – сучасний санскрит, то я маю на увазі такі основи. У санскриті, наприклад, є такі слова "ліп", "лат", "ум", "жв", "бу", "спа", "да", "пас", "пак", "па", "пад", "вар", "рик", "рад", "теп", "вид", "пла", "пис", "маг", "суш", "лел"; слова ці старі,як світ мислі на пляннеті Земля. Вони були створені в Оріяні (Україні), тобто, в Правітчизні народів Індо-Европейської раси,п"ятнадцять, десять тисяч літ тому чи й раніше. І живуть вони й сьогодні в мові українській, прийнявши таку форму : ліп-ити, лат-ати, ум-і-ти, жв-акати, бу-ти, спа-ти, да-ти, пас-ти, пек-ти, пи-ти, пад-ати, вар-ити, рик-ти, рад-іти, теп-літи, вид-іти, пла-вати, пис-ати, мог-ти, суш-ити, лел-іяти.

Українці філологи,які необізнані з санскритом,будуть, очевидно, апелювати до парафіяльної маси і особливо до "духовних пан–отців", щоб вони ставилися до моєї наукової єресі упереджено, бо вона "не визнана", І так вони вже й роблять та я живу вірою, що прийде час – на чолі української філології стануть високоосвічені і вдумливі науковці і вони оцінять вартість моєї праці.

98.Ідемо далі. Сьогодні тяжко догадатися, шо назва міста "Дрогобич" перекручена, в оригіналі (в архівах) стоїть правдива назва "Дрогобит" ; закінчення "бич" звучить глумливо.

Є переконання, шо в Русі (Україні) був славний піснетворець Боян. "Слово про Похід Ігоря" пише:"Боян бо віщий, аще кому хотяше пісньь творити, то розтікашеть ся мисію по древу, сірим вовком по землі, шизим орлом под облаки", ",Бояне, соловію старого времени: аби ти сіа полки ущекотал,.. летая умом под облаки". (Слово "облаки" сьогодні не можна знайти в українському словникові; відважуся зазначити, шо коли слово "облако" означає "хмара", то значить від нього постало слово "блакить").

99. Прізвища Боян, Троян, Стоян, Мовчан, Полян, Подолян старі й зрозумілі сьогодні нам. Наприклад, прізвище Боян постало від слова "бай". Слово "бай" в Дохристиянській Русі (Україні) означало "знахар", "волхв", "вішун", тобто, "той,що замовляє", " забаюкує"; з слова " бай" постали слова "байка", "байкар"; "бає" значить "рече" , "каже".

Святослав Хоробрий жив тисячу років тому, Він рідний нам тілом, вірою, почуванням, мовою, дарма, шо слова, якими він користувався, як рідними, сьогодні для нас звучать не зовсім зрозуміло. Він казав "мись", а ми кажемо – білка, він казав насада , а ми кажемо – човен, він казав "ркоша", а ми – сказали; він казав "смага", а ми –спрага; він казав "успе", а ми – заснув, він казав "аркучи", а ми – кажучи.

100. Сумеріяни (п"ять тисяч років тому) казали "аразу", в санскриті – "арзи", в "Слові про Похід Ігоря" – "аркучи". Сумеріянські слова, як слова наших безпосередніх предків, рідні нам мелодією, архітектонікою, значенням.

Час (довгі тисячоліття) лежить на "мертвій мові сумеріян" загадковою печаттю та ми її (приманливу загадковість) сьогодні вміємо відчути і прочитати.

101. У сумеріян "ду", в нас – "іду", в сумеріян "ара", в нас –"оре", в сумеріян "ас" – "все", в сумеріян "гарі", в нас – "гарний", в сумеріян "дім", у нас – "дім", у сумеріян "маг", у нас –"могутній", у сумеріян "уму", в нас –"умний", у сумеріян "муду", в нас –"мудрий", у сумеріян "кашу", в нас – "кажу".

102. Коли б воскрес сумеріянин–оріянин, який жив декілька тисяч літ тому, і сказав нам слово " вів", ми б відповіли йому, що він чужинець.Справді не він, а ми – ми очужинилися (стали чужими самі для себе, ми забули рідне (прадідівське) слово "вів", вживаючи чуже (монгольське) слово "баран".

Слово рідне "вів" нам треба в сучасну мову впровадити, щоб відбудувати правильність нашої мовної архітектоніки : лис –лисиця, вовк – вовчиця, вів – вівця.

Зі всіх слов"янських мов найбільш змонгольщиною мовою є мова москвинська ("рашен") ; в ній монгольські слова творять щоденний словник, наприклад, "ґлаз", "кремль","москва" означають "око", "загорода", "гнила ріка".

Монгольська Орда казала, що всі покорені нею народи повинні їй платити "товар" (монгольське слово "товар" означає "скот" (корови, коні, вівці)/. Юнаки,які ханові в Орду гнали "товар" звалися "товаришами".

103. Словник доктора А. Ведделля я хочу доповнити такими сумеріяно – українсько – англійськими словами, сумеріянські слова тут перечислені можна знайти в солідній бібліотеці сумерології; сумерологи тепер мають дані тішитися, що українець допоміг їм знайти ключ до "мертвої

СУМЕРІЯНИ:	УКРАЇНЦІ:	АНГЛІЙЦІ:
Дірга	Довга	Лонґ
Абзін	Обзір	Визибилиті
Азаґ	Знак	Симбол
Гур	Гора	Маутен
Думусі	Домовий	Таммуз
Сі	Сім"я	Фемилі
Дара	Діра	Гол
Бал-бал	Балакати	Спік
Мушен	Муха,мушка	Флай
Зу	Зозуля, зигзиця,птах	Бирд
Лукал	Лукал,лук-стріла	Чіф
кі, кіам	Ким	бай гум
еду	один	Ван
Нешу	Несу, нести	ту кері
Уббути	Убити	ту кіл
Надану	Надати, давати	ту ґів
Калу	коло дати, колядувати	ричюал сінґер
решату	рішати	ту солв
зу	зна (ти)	ту но
Шакану	Закон	Ло
Пала	Палиця	Стик
Лалу	Птах (лелека)	Сторк
Тік	Рух, тік	мошен
Шіша	Їжа	Фуд
Шінніштум	Жінка, (жена)	Вайф
Нан	Неня	Леді
кі спу	котра спить, спати	ту сліп

105. Сумеріяни святиню звали "зиґурат" і "е-гал"; старі гебреї сумеріянське слово "-"е-гал" вимовили,як "бекгал", І Соломон побудував "бекгал"; слово "е-гал" й сьогодні живе в значенні "гал" (заля).

Сумеріяни казали "небо", вавілоняни (семіти) слово "небо" позичили від сумеріян; старі халдеї словом "небо" назвали свого Бога, халдейський "Небо" своїм характером тотожній з латинським Меркурієм. Пророк Ісая (гл.46, 1) написав,що "Упав Бел, повалився Набо", у всіх англомовних виданнях "Біблії" написано "Небо .

106. Сумеріянське слово "бал" має два значення - "валити" і "балакати". Сумерологи вважають, що сумеріянське слово "бал-бал" відповідає англійському "спік", "сонґ". В українців є слова "балагура", "балакати", "баламут", у санскриті є слово "бал", від якого походять широко відомі санскритські слова "балака", "баладева", "балала" , "балакая", "балакіка", "балакин", "балда", "балакара", "баламота".

Головне (корінне) значення санскритського слова "бал" (пояснюю, покликаючись на "Санскритсько- Англійський Словник" сера Моньєра Моньєра Вільямса, видання - Оксфорд), таке - "щось робити", "щось давати", "щось думати", "проявляти силу"; слово "балака" означає "приємна бала - куча жінка", "мисливець"; слово "балака" широко вживане в "Магабгарата".

107. Сумеріянське слово "мана" належить до тих декількох слів,які були сумерологами найскоріше прочитані, вони визначили, що слово "мана" рівнозначне англійському слові "скейл", "бартер", "межур". І, очевидно, українському "міна", (міньба,обмін).

Аккади слово "мана" почали вживати, як "ману", а гебреї,як "манеґ", а греки,як "міна". У гебреїв навіть грошова одиниця почала звати - "манеґ" - сто манеґсів має десять тисяч шекелсів. Сумеріяни не тільки були першотворцями "ваги , а й винахідниками мистецтва "міняння" (важення); винайшовши ваги, вони на них важили золото, дорогі каміння.

108. Бібліотеки Европи постійно збагачуються книгами про історію Сумерії; в Істамбулі Константинополі) у книгарнях лежать розкішно видані книги мовами англійською, французькою, німецькою про першотворців культури і цивілізації , сумеріян.

Будучи в Істамбулі, мені було приємно взяти у руки книгу Самуела Н. Крамера "Істо

рія починається в Сумерії " і на сторінці 240 прочитати, що широко вживане на сумеріянських клинописах слово "ду" відповідає англійському слові "ту гов", і подумав я тоді – і українському "іду". Фрідрік Аґастес Ванденбурґ у книзі "Сумеріянські пісні на клинописних текстах у Британському музеї" повідомляє науковий світ, що сумеріянське слово "кашу" відповідає англійському слові "спік", і подумав я тоді – і українському слові " кажу".

109. У "Санскритсько–Англійському Словникові" сера Моньєра Моньєра Вільямса (сторінка 954) пояснюється, що санскритські слова "виказ", "виказана", "виказіта" вживали оріяни п"ять тисяч років тому в значенні "пояснення" (ілюстрація), "освітлення" (ілюмінація), "розяснення" (експльонація). Вільямс зазначує, що ці слова постали від корінних санскритських слів "каза", "кашу".

110. Якщо сумеріянське слово "лю" означає "мен", тобто "людина" (і про це я вже говорив) якщо речення сумеріянське "лю лю ра" сумерологи прочитали в значенні "мен ту мен туґедер", тобто, "лю (дина) (з) лю(диною) ра(зом)", то вважаю, що "нам лю лю" (ці сумеріянські слова сумерологи прочитали в значенні "гуманність") перегукуються з українським словом "людяність".

"Хто у Вас викликав хотіння зацікавитися сумеріянами? Адже сумеріяни досі не впроваджені в історію України,"- запитав мене слухач під час моєї доповіді в Клівленді.

І тоді я відповів :"Слово. Одне загадкове слово викликало в мене зацікавлення сумеріянами. І сталося це так : в Мюнхені в німецькій книзі я прочитав, що таємничі сумеріяни вживали слово "руда" в значенні німецького слова "блюд"".

І пригадав я, що мій дід Трохим не казав "кров людська", а "руда людська". І пригадав я, що в оповіданні "Маруся" Квітки – Основ"яненка, яке я читав у дитинстві, слово "руда" вживається в значенні "кров". "Кинувся цилюрик, і якомога поспіша, та й кинує їй руду з руки, далі розв"язав пляшку, а ж там усе п"явки, та й поприпускав їх до боку", ("Маруся").

Справді, слово "руда" торкнулося до найпотаємніших (я б сказав інтуїтивних) глибин душі моєї, і постало в мене натхнення довідатися хто були сумеріяни. І я довідався.

Тепер ще хочу зробити таке доповнення: слово "руда" тотожне з санскритським словом "руд", яке означає "ридає", "плаче". І також з санскритським словом "род", яке означає "рід", "рідність", "родина". Санскритське слово "родга" означає "родити", "рости", а слово "рудра", яке постало з "руд" означає "ридаючий". Вважаю, що так, як від слова "кров" постали слова "кревний", "кревняк", зі слова "руда" постали теперішні наші слова "рід", "родина", "рідня" (очевидно, в значенні "спільна кров", "спільне народження, походження")

111. Самуел Н. Крамер вважає, що сумеріяни звали свою країну "Сумера" : у сумеріянських молитвах закарбованих на клинописах є слова "О, Сумер, велика країно!".

Слово "сумер" (сумир), яке належить до корінних слів раннього санскриту (читай "Рик Веди") означає "блаженство", "спокій", воно рівнозначне сучасному українському слові "сумир".

112 . У санскриті є слова "сумара" і "самара". Слово "су" (наприклад у "Рик Ведах") означає "дуже", "над". "Сутапта" – дуже тепло, "судая" – приємна дань. І сьогодні ми вживаємо "су" в значенні "су- зір"я", "су–в"яз", "су–мирний", "су–купний", "су–тяга", "су–перник", "су–путник", "су – часник". У санскриті слово "сумара" означає "су – мирний" ("тиха людина", "приємна смерть"). В буддизмі є священна гора Сумир, (гора Сумир заселена небесними геніями, геніями миру, досконалости, творцями "нірвани").

113. Ми вже знаємо, що автори "Біблії" слово "Сумер" написали, як "Сінар" (Сінеар). Є припущення, що слова "гомер" і "кімер" постали з слова "сумер" на тих основах, що й слово "кераміка –сераміка".

В "Біблійному Словнику" Вільяма Смітта виданому в 1948 році у Філядельфії –Торонті на сторінці 221 пояснюється, що слово "ґомер" означає "досконалі люди", і тут же зазначується, що "ґомери –родителі ранніх кімеріян", (кімерійців).

На останніх сторінках цього "Біблійного Словника" подані мапи; на першій мапі, яка показує, як виглядали Близький Схід, Північний Єгипет і Европа у трактуванні "Ґенезісу" (Першої книги Мойсея), Західня Европа показана, як край незнаний, а на території Східньої Европи (там, де Україна) написано "Гомер" і "Маґоґ". Знаємо, що слово "моґоґ" означає "могутні", (мужні).

114. Гог – володар країни Магогів. Езекиіл пише, що прийшло до нього "слово Господнє, таке: Сину чоловічий! наверни твій вид проти Гога в Магог–землі, проти князя Рошського...", "пророкуй сину чоловічий і промов до Гога: Так говорить Господь Бог: чи так воно? того часу, як люд мій Ізраїль розживеться безжурно, ти про це дізнаєшся, і вирушиш ти й прийдеш із своєї осади, з найдальшої півночі, – ти й многі народи з тобою, сама кіннота, величезна ватага й безліч війська", "І двинеш проти мого люду Ізраїла , мов хуртовинна хмара, щоб окрити землю"...)(Езекиїл, глава 38,)

115. "Рош –правдоподібно власне ім"я, яке стосується до першого з трьох Скитських племен, між якими Магог було головним плем"ям", (сторінка 572, "Словник Біблії", Вільям Шмітта . Геродот пише, що Сирія і Палестина була окупована кінними армія Скитів.

Народ Магогів (Могутніх) своєю швидкою, як буря кінною армією, створив на старих гебреїв

таке незабутнє враження, що навіть в "Євангелії" зазначено :"... вийде зводити народи на чотирьох краях світу, Гога і Магога, і збирати їх на війну, котрих число,як пісок морський". Читаючи ці слова Іоана Богослова, створюється враження, що він писав своє "благовістя", нажувавшись лаврового листя – забув блаженний, що Гог це не народ, а володар бистроконних Магогів.

116. Стюарт Піґґот (професор Единбурзького університету) в книзі "Стародавня Европа" виданій в 65 раці в Англії,у розділі "Раннє хліборобство" зазначує, що вже сорок тисяч років тому в Україні були людьми збудовані житла. На сторінці двадцять дев"ятій він ілюструє,як виглядало одне з таких будов знайдених археологами в Україні біля села Молодова. Житла в Україні переважно були споруджені з мамонтових бивнів, з шкіри звірів, довжина одного житла – десять метрів.

117. Стюарт Піґґот на сторінці сорок третій поміщує мапу Східньої Европи і зазначує, що сім тисяч років тому вже була поширена хліборобська культура в степах між Доном і Дунаєм. Між роками 62–72 в Україні відкриті сотні поселень (городищ) семитисячолітньої давности, у глиняних стінах хат знайдені полова, зерно.

Стюарт Піґґот, пишучи,що територія, яка тягнеться між Карпатами і Кавказом "є Вітчизною Індо–Европейців", спростовує перестарілі твердження чеського вченого Грозного.

Грозний у книзі "Стародавня Історія" на сторінці 237 пише, що сумеріяни " перед приходом до Месопотамії жили мабуть десь у степах Киргизії". У степах Киргизії досі вчені не знайшли жодних таких даних, які б обгрунтовували припущення Грозного – великого гіттіолога.

Киргизи – раса неевропейська; Вілл Дурант у книзі "Історія Цивілізації" у восьмому розділі пише, що сумеріяни не були ні азіятами, ні семітами, вони були людьми " з високим прямим не семітським носом".

118. І нарешті вісті українських археологів, дії яких суворо контрольовані поліційними органами Московитії. Українські археологи обережно, мовою сухої статистики пишуть:" Племена, які жили у степових районах України у четвертому столітті до нашої ери приручили коня і стали першими вершниками в Европі.

"Недавно на правому березі Дніпра, в гирлі річки Омельник, виявлено одне з поселень. Встановлено, що група людей, які жили тут, збудувала кілька жител. Це були просторі чотирикутні споруди трохи заглиблені в землю. Стіни їхні обплітались лозою і замазувалися глиною .

119. " На місце відкритого поселення в село Дереївку Кремгесівського біля Кременчука) району виїхала Дніпровська експедиція Інституту Археології Академії Наук (Київ)!, очолена кандидатом історичних наук Д. Я. Телигином. Близько два місяці археологи проводили дослідження важливого для науки поселення.

"Тут було розкрито руїни двох жител, знайдені господарські споруди, численні вогнища. Зібрано понад 10.000 різноманітних предметів, серед них – знаряддя праці з каменя, з кісток та рогів, фрагменти глиняного посуду, зброї, тощо.

" Цікавими знахідками є предмети первісної пластики. Це виліплені з глини статуї жінок, що свідчать про вірування людей у культ матері –прародительки. Основним знаряддям людей Дереївського поселення було скотарство. Вони розводили головним чином коней. Тому і серед знайдених предметів, виготовлених з кісток, вісімдесят відсотків належали домашньому коневі.

120. "Є ще одна характерна особливість, цікавий поховальний обряд. Своїх покійників вони ховали у скороченому стані, на спині, із відігнутими на бік ногами. В могили клали мідяні та костяні прикраси, крем"яні ножі, також глиняний посуд . Дослідження Дереївського поселення триває.

"Але вже зібрані відомості свідчать, що це найповніше до цього часу розкопаний об"єкт. Тепер в науці ще більше зміцнюється думка,що саме вони (відомі високорозвинені трипільські племена) відіграли важливу роль у формуванні наших безпосередніх предків – ранніх слов"ян", ("Література Україна", Київ).

121. Не випадково на обкладинці книги Стюарта Піґґота "Стародавня Европа" намальована людина,яка тримає в руках колесо: колесо – основа цивілізації людства. Все, що сьогодні створило людство, це тільки додаток до колеса.

Стюарт Піґґот на 83 сторінці поміщує два малюнки, на яких ми бачимо чотири колеса. Колеса лежать разом із залишками воза, поруч – кості людей і коней. Знайдені такі могили біля села Три брати, Усатово, Дереївка дають підставу твердити, що сумеріяни, вийшовши з Оріяни (України), вже мали добрих майстрів –колесників. Колеса знайдені в Оріяні (Україні) були збудовані раніше, як ті колеса, що знайдені в Месопотамії колонізованій сумеріянами (оріянами).

(далі буде)

Лев Силенко, ("Мага Віра").

****

Від Редакції:

З технічних причин ми не могли в січневому числі помістити "Короткого Календаря Свят " наших,В наступних числах Календар напевно буде поміщений.

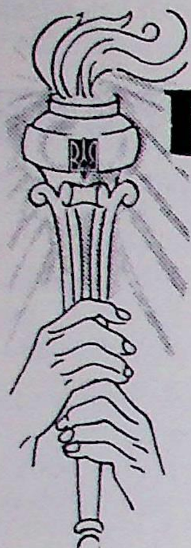

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ ОПРАВЛЕНІ РІЧНИКИ "САМОБУТНЬОЇ УКРАЇНИ?"

1. "Мудрість Української Правди", 1 дол.
2. "Що Українець Повинен Знати?", 1 дол.
3. "Закони Правильного Життя", 1.50.
4. "Перевтілення", 1.50.
5. "Діти і Родичі", 200.
6. "Людина і Безмежність", (Світ і Його Таїни"), 200.

Ще покищо є можливість у нас ці річники отримати.

****

Достойний Побратим Богдан (Іван) Цапар - Голова Ради Мужів Довір"я " ОРІЯНА" - Голова Ревізійної Ради Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Націо - нальної Віри.

****

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дорогі РУНВІСТИ –Побратими і Посестри! *У всіх нас, визнавців Рідної Української Національної Віри, є сьогодні одне непереможне хотіння почати будову Святині Дажбожої. І ті Побратими і Посестри, що живуть в Англії, Австралії, Німеччині, Бразилії і ті, що живуть в Канаді і США, хочуть належати до Святині Дажбожої, незалеЖно від того, де Вона буде побудована.*

І не залежно від того чи хто матиме можливість завітати до Святині Дажбожої щомісяця, чи раз на рік чи раз у своєму житті. Велику віддаль , наприклад, українцям з Австралії не легко перемагати, та зі Святинею Дажбожою всі вони хочуть бути духовно зріднені.

Існує загальне міркування, щоб Святиня Дажбожа була побудована в стейті Ню Йорк. В стейті Ню Йорк не тому, що Ню Йорк фактично вважається політичною столицею держав світу (Об"єднані Нації), а тому, що на Сході США зосереджені всі централі українських організацій культурних, наукових, політичних, молодіжних і тому, що на Сході США в основному скупчені українські поселення.

Є пляни в недалекому майбутньому почати будову Святині Дажбожої. Ширші інформації в цій справі будуть подані в "Самобутній Україні". Ми всі свідомі того, що починаємо справу епохального значення. Ми віримо, що в нашому народі, як ніколи тепер, існує туга мати Святиню Рідної Української Національної Віри. Є достойні люди, які вже листовно зголосили свої бажання скласти щирі пожертви, як тільки буде проголошено початок будови Святині.

В кожній поважній справі, а особливо в такій Великій Справі, як справа Рідної Віри, є трудноші. І ми мали трудноші, та їх ми з успіхом перемогли. І всім Вам щиро дякуємо за довір"я, витримку, єдинодушність. Знаєте, що успішно розв"язана справа з землею, яку ми були купили біля Атлантік Ситі, рік тому ми її продали. На нашому конті "Оріяна" (Ню Йорк, український банк Самопоміч) ми тепер маємо 15.229.80 . Плянуємо в недалекому майбутньому подати оголошення, щоб архітектори висловлювали свої погляди у справі архітектурної властивості Святині Дажбожої.

Богдан (Іван) Цапар, Голова Ради Мужів Довір"я "Оріяна" Ню Джерсі, США

Мирослав Лозовий, Секретар Ради Мужів Довір"я "Оріяна" Ню Йорк, США.

НЕ ПОВТОРИ МОЄЇ ПОМИЛКИ

Проф. Др. А. Білецький уважає, що добру справу краще зробити пізно, ніж ніколи. Він зробив помилку і тепер її виправляє. І кожному членові Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри Він каже:"НЕ ПОВТОРИ МОЄЇ ПОМИЛКИ".

Між РІДНОВІРАМИ існує устійнена теза "Той, хто зраджує науку Учителя Лева Силенка, той перш за все зраджує сам себе. Хто сам себе зраджує, той не має ні особистої, ні громадської моралі" Як і чому витворилася така теза?

Справа в тому, що Учитель Лев Силенко нікому не каже "Будь таким,як я, вір мені, наслідуй мене,будь мною, підпорядковуйся мені".

Учитель кожному, хто приходить до ОСІДУ РУНВіри по–побратимському тисне руку і каже "Будь сам собою, шукай сам в собі талант свого "я", свої благородні душевні якості, розвивай свій розум, слав сам себе своєю творчою дією. І не підпорядковуй своє "я" силі іноземного "я". Коли ти дорожиш достоїнствами свого "я", ти мій побратим. Слово ПОБРАТИМ для мене святе. Я готовий з тобою крихтою хліба і краплею води поділитися у хвилину життевого успіху і у хвилину вимушеного прощання з життям земним. Ми діти однієї матері, ми одна кров, ми одна віра, ми одна душа, ми – об – єднанням могутні!"

І коли рідновір після таких слів зраджує Учителя і обкидає Його болотом, він в скорому часі утрачає життеву радість і починає сам себе питати: "Учитель сказав, щоб я був сам собою, а я,вислухавши ці слова, зрадив Його? Значить я не погодився бути собою? Я загублений сам для себе, і хто ж таку людину,як я,назве своїм другом, побратимом? Як виглядає печать моєї особистої і громадської моралі, хто я, де є я?"

Проф. Др. А. Білецький у присутності Побратимів і Посестер сказав, що він зробив помилку, попросив вибачення і передав до редакції "Самобутньої України" листа. Він здійснив благородний вчинок разом зі своїми однодумцями і цим визначив, що нічого на світі не має могутнішого,як вільний голос народу – Перший З"їзд Об"єднанння Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

****

ЛИСТ ДО РЕДАКЦІЇ.

В ІМ"Я ЄДНОСТИ ВСІХ РІДНОВІРІВ

Дорога Редакціє! Я хочу в цьому листі висловити такі мої міркування:

1.Започатковане Учителем Левом Силенком (Реформатором Української Дохристиянської Віри) духовне відродження нашого народу під кличами Рідної Української Віри (РУНВіри) – священна справа для кожного РІДНОВІРА – вірного сина і вірної дочки України.

Духовні ЗАКОНИ устійнені Першим З"їздом ОСІДУ РУНВіри Української Національної Віри виражають духовну волю і священні стремління внуків Дажбожих. 74 Учасники Зїзду у духовних ЗАКОНАХ і "Статуті" ОСІДУ РУНВіри" висловили своє прагнення всюди і завжди мати ЄДНІСТЬ всіх РІДНОВІРІВ.

Той, хто не визнає постанов Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри, а каже, що він прагне мати єдність між РІДНОВІРАМИ, є негідником –руїнником рідновірської єдности, очевидно, таку людину не можна вважати корисною для українського життя.

2. Не має людей непомильних, і я зробив помилку, повіривши декільком людям,які,як тепер мені стало відомо, прагнули чинити роздор в рядах ОСІДУ РУНВіри Після ретельних перевірок, я прийшов до переконання, що напади на Учителя Лева Силенка, тобто, різні обвинувачення в надуживанні фінансів, а також різні анонімки припаровані для очернення Його особи, безпідставні, вони були навмисне придумані і масово поширювані,щоб легковірних людей зневірити, дезорієнтувати і витворити недовір"я до Рідної Української Національної Віри.

Учитель Лев Силенко – Велика Українська Людина, невтомний борець за духовну волю України. Ці мої слова щирі, і я прошу їх щиро прийняти, я достойною працею на славу України здобуду довір"я в рядах ОСІДУ РУНВіри, мої помилки є побратимською осторогою для всіх рідновірів на майбутнє.

3. Є правдою, що я,як професор університету, належу до Асоціації Діячів Світових Релігій, я після моєї стрічі з Учителем Левом Силенком 22 грудня 10.973 року, прагну діяти, щоб визначні діячі буддизму, християнізму, конфуціонізму у своїх творчих працях визнали РУНВІРУ (РУНВІЗМ) в ім"я релігійної толеранції,як рівноправну й правдиву релігію в колі світових релігій.

З вірою в Дажбога, з побратимським вітанням,

проф. др. А. Білецький, А. Білецький

Каннектикат, США, 22.12. 10.973 рік Дажбожий.

Проф. Др. А. Білецький

****

Від Редакції:

Нас питають: *"А як І. Вац,який тепер лишився сам, попросить прощення, Ви приймете його до ОСІДУ РУНВіри?* Відповідь :"Ні,ми не віримо словам п. І.Ваца".

Нас питають:"*Чи проф.А. Білецькому поновлене звання рунтата?*". Відповідь:""Справа ця належить до справ майбутніх рішень".

Ми, рідновіри, найщасливіші українські люди, бо ми вміємо злі (рабські) звички забувати, а нові добрі (шляхетні) звички набувати. Нашою душею, нашим розумом, нашою совістю і нашими переконаннями не розпоряджаються ереї католицизму, комісари москвинського комунізму, ереї грецької ортодоксії.

Ми рідновіри – люди творчої духовної волі, ми вільною душею молимося до Дажбога. Ми вільним розумом сприймаємо світ. Ми по-рідному розуміємо і відчуваємо історію Вітчизни нашої.

Ми, рідновіри, дітей своїх призвичаюємо до шляхетних звичок, ми їм кажемо, щоб вони всюди і завжди були українця - ми по-вірі, по-походженню, по-мові. І щоб жодні чужі сили не відважувалися вторгатися в їхні душі з метою зробити їх бездумними рабами чужих релігій, ідеологій. Той, хто буде забороняти нам мати такі погляди, вважатиметься нашим проклятим ворогом", ("Мага Віра")

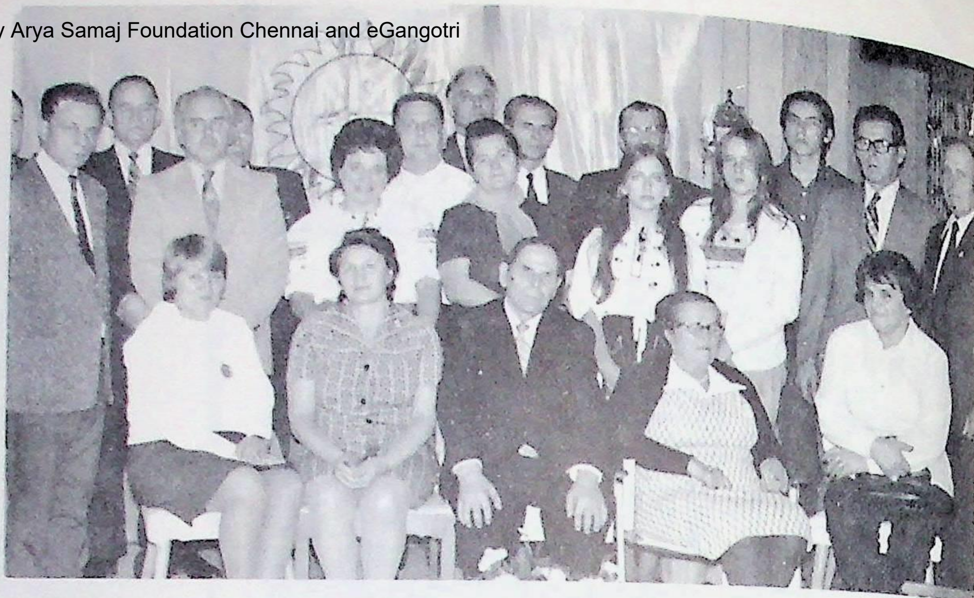

Правління Станиці ім. Святослава Завойовника (Чикаго, Ілл., США) має в пляні в скорому часі мати свій Станичний Дім. Всі певні, що вже час переходити від слів до діла.

Могутніє всесвітня родина визнавців Рідної Української Національної Віри. У містах Канади, США, Австралії, Англії, Бразилії творяться Станиці Об"єднання Синів і Дочок України. Нові й нові люди стають самі собою, тобто, рідновірами.

"Досить нам, українцям, бути другорядними християнами, бо греки і латиняни – першорядні, досить нам бути "шабесгоями", бо жиди нам кажуть, що вони нам "дали Богородицю й Бога", досить нам бути другорядними комуністами, бо москвини – першорядні, досить нам маєпувати чужі порядки! Ми випростовуємо свій хребет, ми люди чесні й працьовиті, ми внуки Дажбожі.

Правління Станиці "Карпати" (Денвер, Колорадо, США) пише: "Нас ще не багато, але ми вже живемо у свідомості українців Денверу, як проповідників святої Рідної Віри.

"Є глупе переконання, що українець не може жити без католицизму, грецької ортодоксії, москвинського комунізму тому, що він звикнув до них так, як віл до ярма і не здібний розлучитися з цією звичкою.

"Є звичка шляхетна і є звичка рабська: хто не здібний розлучитися з рабською звичкою і тому її сліпо обороняє, треба йому дати два ярма і ніколи такого самоуярмленого не треба вважати достойною людиною: не має в світі такого лікаря, який би міг вилікувати кожну хвору душу", („Мага Віра").

Правління Станиці ім. С. Наливайка, (Бризбен, Австралія) пише: "Науку Рідної Віри треба

в суть життя українського. Треба призвичаюватися до рідного вівтаря, до рідних молитв, до рідного організаційного стилю життя."

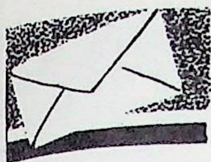

ЛИСТУВАННЯ

Каліфорнія, США.

"Прошу вислати на мою адресу десять святкових карток, посилаю два доляри. Я рівно ж хочу знати скільки треба вислати грошей на Першу Книгу "МАГА ВІРА"? Слава Дажбогові!

К. Лимар.

****

Манітоба, Канада.

"Посилаю двадцять долярів на наступні три роки передплати, решту на пресовий фонд "Самобутньої України". Ваш часопис приходить систематично, але майже завжди з спізненням. З пошанню,

Є. Вовкотруб.

****

Альберта, Канада.

"Посилаю Вам п"ять долярів на передплату "Самобутньої України" і прошу пробачити мені, що так пізно і так мало, причина та, що я старий, два тижні був у шпиталі, тепер вдома, люблю читати "Самобутню Україну" тому, що вона дає молодість моїй душі, в ній багато любови до Української Людини.

З вірою в Дажбога, А. Седловський.

****

Каліфорнія, США.

"Посилаю мій скромний дар на фонд розбудови посілости Рідної Української Національної Віри, щасливий, що нарешті посилаю дар для Ріної Віри, а не для чужої, з чужих земель позиченої. Навіки вселилися в мою душу слова Учителя "той, хто правду чужу, як свою полюбив, став рабом чужих правд добровільно".

Тож прийміть від мене дар – п"ятдесят долярів, Шкодую, що такий скромний дар, дуже багато забирають доктори. З вірою в Дажбога.

Святослав Арсієнко.

Побратими і Посестри,які належуть до Станиці "Києград" (Бріджпорт, Каннектикат, США) напередодні Різдва Світла Дажбожого зустріли Учителя Лева Силенка,який шість тижнів перебуваючи в дорозі, завітав і до їх.

На фото сидять (зліва на право) Світанна Свириденко, Миролюб Черепаха, Надія Черепаха, стоять– Святослав Черепаха, Зоряна Черепаха,Віктор Свириденко, Учитель Лев Силенко, Боголюб Свириденко, Люба Свириденко.

"В дні Різдва Світла Дажбожого може бути в хаті ялинка,але вона має мати зміст українсьиий: на її верховітт в сонці знак Дажбожий і освітлена вона українськими кольорами –синім (рідне небо) і жовтим) рідні степи)"

Створення Української Держави треба починати від створення національно свідомої, душевно й тілесно здорової української родини, і наука Рідної Віри ці погляди втілює в життя.

Славута Топчан –Секретар Станиці "Сонцеград" , (Монтеаль Канада) і Його Достойна Дружина Мирослава і Його Дочки Лада (старша) і Світанна (молодша) є визнавцями РідноїУраїнської Національної Віри організованими і практикуючими.

Світанна і Лада говорять справді добірною українською мовою так вільно, що ніхто не може подумати, що вони народжені в Монтреалі. І зміст Ладиною кімнати рідний (український): на стіні в золотій рамці знак Дажбожий, уквітчаний степовими квітами портрет Лесі Українки, і в хаті панує українська мова рідна материнська і панує дружня родинна любов.

Студентка гайскулу Світанна, Побратим Славута Топчан, Посестра Мирослава – Дружина, Лада – студентка каледжу у своєму мешканні під час Засідання Правління Станиці "Сонцеград".

МОЛИТВИ

3

(Продовження. Початок у Числах 81,83).

53. Дажбоже мій, і бачу я, і чую я, що вороги Вітчизни моєї, хитрі, як змії, жадні,як скорпіони, вселяють у голову братів моїх переконання, що релігія – справа приватна, і тому кожна особа має волю сама собі релігію вибирати,о,яка жорстока,о, яка неморальна ця воля релігійна?!

Рідна релігія – мати рідна, хіба матір рідну можна вибирати? Рідна релігія – душа рідна, хіба душу можна вибирати? Благослови волю рідних почувань моїх, благослови волю рідних переконань моїх, Дажбоже мій!

*** *** ***

54. Дажбоже мій, в неволі я, закуті мої руки, і кат проклятий отрутою годує мою кров, убиває волю мою, убиває розум мій, убиває мою синівську любов до Вітчизни, катує в мені мене, щоб я дивився і не бачив, щоб я слухав і не чув, щоб я мав розум і не мислив, щоб я жив у неволі й не знав, що я невільник.

Кате, ти відбираєш у мене ті сили, які мені дала Мати – Природа, ти боїшся людяности моєї. Бійся! Я родився людиною, людиною і вмру – життя своє я сам у себе відберу – на Жертовнику Волі згорю, не дозволю катам наді мною панувати: тому я вмію жити, що вмію умирати, Дажбоже мій!

*** *** ***

55. Дажбоже мій, щоб легше жилося на світі мені і дітям, і внукам моїм, я шлях життя відважний вибираю, великодушна відвага – природа душі моєї, і тому я не боюся погроз, поразок і обмов! Життя – борня, в борні міцніють сили.

Я не дозволю, щоб чужинець на шлях чужий спрямовував розум дітей моїх, я не дозволю, щоб чужинець до вівтарів чужих спрямовував душу дітей моїх.

Щоб звичками богатирськими благороднїла кров моя, щоб мої діти були моїми, я, родитель їхній, формую свідомість їхню священною наукою віри рідної, Дажбоже мій!

*** *** ***

56. Дажбоже мій, не знаю я,де мені подітися від сорому – яка несусвітня ганьба,яке приниження душі моєї : брати мої намалювали аж дванадцятеро жидів і потім поставили жидів рядком у церкві і потім стали на коліна перед жидами та й б"ють до жидів поклони і жебрають у жидів спасіння для душі темної своєї і діти їхні одружуються в ім"я жидів Авраама, Ісаака, Іакова, Сари,, Ребеки, Рахелі, і діти їхні славлять Сіон – духовний жидівський бастіон і, померши, відходять на лоно Авраама,о, мене так принижує жидопоклонна жебрацька віра братів моїх, Дажбоже мій!

*** **** ***

57. Дажбоже мій, у царстві Вітчизни моєї весна,як рай земний – усе, що зерно має, весною воскресає усе, що життя має, весною світ благословляє, тільки діти, життєлюбні діти народу мого прав на життя не мають – у муках голодної смерти конають,о, кати –криваві ленінські шакали, в ім"я Московитії ви скибку хліба видерли з голодних дитячих рук, у морі мук народ мій безборонний утопили!

Тріумфуєте, кати – кров у землі тече,як по жилах на масових могилах,як чорна свіча стоїть потворна статуя Ільїча. Роди моя Земле великих синів і навчи їх розслабляти катів, благослови мій меч святий, Дажбоже мій!

*** **** ****

58. Дажбоже мій, я, голову схопивши в руки, ридаю – плачу і крізь сльози гіркі болючі бачу, що у хатах поневолених братів моїх божествують апостоли – жиди, перед портретом жида брати мої слова такії написали "благослови наш дім!" О,яке гнітюче душевне змаління!

Освіти великодушною гідністю душу братів моїх, душу одурену, окрадену і розп"ятієм добиту,Єдинорідний і Єдиносущий, Дажбоже мій!

*** **** ***

59. Дажбоже мій, жорстокі вороги Вітчизни моєї вторгаються у родини братів моїх і науками своїми калічать розум і душу дітей, і гіпнотизують їх, речучи "Любіте Леніна", "Любіте папу Римського", "любіте ворогів своїх",О,, яка підступна ця чужа наука: раба з колиски привчають, щоб він любив ката, який тримає його в рабстві. Розбуди, онови і вольною мудрістю освіти душу народу мого і в жили його хлюпни крови лицарської, святої, Дажбоже мій!

***** **** ****

60. Дажбоже мій, і була Русь (Україна) велика і багата, вільна і славна, і жили в Русі (Україні) внуки Твої природніми законами Твоїми, і слава про їх лунала світами, і ніхто не смів глумитися в Русі (Україні) з ім"я Твого.

Та сталася зрада – внуки Твої поклонилися чужоземному божеству (юдейському) і Ти, Дажбоже мій, зрадників поневолив, вірою Христовою, і зрадники утратили і волю свою, і правду свою, і закони чужих релігій роз"єднали їх, і діти їхні стали соромитися своєї мови материнської і походження свого.

Ти,Дажбоже мій, ждеш від зрадників покаяння і готовий Ти покаяних,як батько синів рідних, знову під опіку свою прийняти і їх рідними внуками назвати,о, Великосердний Ти, Дажбоже мій!

(далі буде)

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

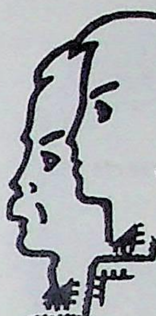

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук — значить Народ Український",

М.Грушевський.

№ 86 ЛЮТИЙ,

10.974 рік Дажбожий,
Місячник. Рік видання восьмий.
Річна передплата 4.50 дол.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

СЛОВО ДО ПОБРАТИМА

ЛИСТ ПЕРШИЙ

(ЗАПИТАННЯ І ВІДПОВІДІ)

1. ЧОМУ ВІН МУДРІСТЬ ЗВЕ ДУРНИЦЕЮ?

Побратиме мій, Ти оповідаєш мені, що Ти стрінувся з земляком, почав з ним говорити про справи мудрі, а він з погордою відповів "та то дурниця". І насторожився ти. Тебе трохи пригнобила така нехтуюча відповідь. І Ти прийшов до мене, щоб порадитися.

Є справи мудрі, але не моральні, і люди їх обминають. Є справи мудрі і створені на основах світлої моралі, і люди їх обминають. Вникни в душу людського характеру.

Не забувай, що той, хто не має здібности зрозуміти ту чи іншу життєву мудрість, завжди зватиме її дурницею. Чому? Коли б він прихильно поставився до мудрої справи, Ти б його спитав: "Скажи мені, що в тій мудрій справі корисне?". Очевидно, він би не міг дати відповіді і цим би пригнобив себе.

Він мудрість зватиме дурницею не тільки тому, що не здібний її зрозуміти, а й тому, щоб якось приховати від людей своє безталання, тобто, щоб не виявити своєї душевної і розумової мілизни.

Ти дивуєшся, коли стрічаєш освічену людину, яка проявляє однобічне розуміння справи, душевну мілизну, дарма що навіть має науковий ступінь. Не всі освічені люди розумні. Не всі розумні люди освічені.

Життя вчить нас, що є благородний розум і є потворний розум. Благородний розум (освічений він чи не освічений) завжди натхненний любов"ю до Вітчизни, до справ рідної духовости. Благородний розум оснащений силою життєвої інтуїції,

Потворний розум (освічений він чи не освічений) замкнутий сам в собі, він має характер спо-

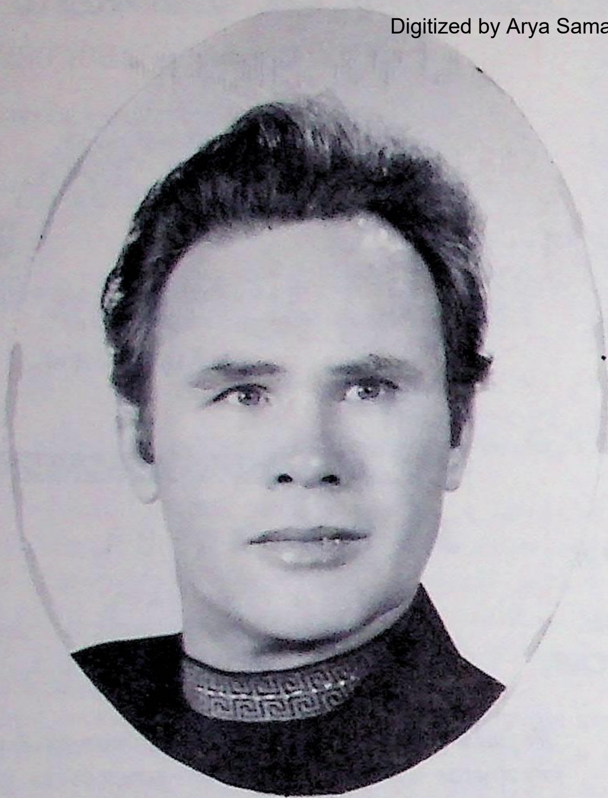

УЧИТЕЛЬ ЛЕВ СИЛЕНКО ДАЄ НОВОМУ СТИЛЕВІ УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ ТАКІ ПРИНЦИПИ :

1. ПРАВИЛЬНЕ ДУМАННЯ:
   а. ВОЛЯ.
   б. МЕТА.
   в. ВІДВАГА.

2. ПРАВИЛЬНЕ ХОТІННЯ:
   а. ЛЮБОВ.
   б. СПРАВЕДЛИВІСТЬ.
   в. ПОСЛІДОВНІСТЬ.

3. ПРАВИЛЬНЕ ВИКОНАННЯ:
   а. ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ.
   б. ТОЧНІСТЬ.
   в. ДИСЦИПЛІНА.

живацький; він живе сам для себе тому, що він не здібний хвилюватися долею народу і жити для народних звершень. І коли Ти такому розумові почнеш говорити про животворні справи духовної волі, про рідне боговідчування і світорозуміння, то він обовязково відповість:" я тим не цікавлюся", "колесо історії не крутиться назад", "справа та може й добра, але не на часі".

Світлу мудрість можуть оцінити тільки люди світлого розуму.

2. ЧОМУ МИ НЕ МОЖЕМО БУТИ ІНТЕРНАЦІОНАЛІСТАМИ?

Побратиме мій, перед тим, як відповісти Тобі на це питання, пізнаємо суть слова "інтернаціоналіст". Слово "інтернаціоналіст" в перекладі на українську мову означає "міжнародник". Отже, є народник і є міжнародник.

Народник, тобто націоналіст живе в народі, з народом і для народу, і тому, що він народник і дорожить волею свого народу більше, як щастям особистим, він старається тримати себе горделиво, чепурно, достойно. Він вірить, що своїм достойним життям звеличує достойне ім"я свого народу.

Очевидно, є націоналіст–імперіяліст і є націоналіст – борець за волю народу. Знаємо, що між націоналістами–імперіялістами і націоналістами – оборонцями волі народної – всюди точиться непримирима кривава борня. Отже, справа не в слові "націоналіст", а в тому, які хто духовно–моральні істини вкладає в це слово.

Хочу сказати, що бути інтернаціоналістом вигідно двом типам людей. Перший тип інтернаціоналіста: він є представником народу, який поневолив інші народи і живе їхнім трудом, і їхніми матеріяльними і духовними скарбами, тобто має паразитарний спосіб життя.

Ви тільки пошкребіть такого інтернаціоналіста і переконаєтеся, що він, як редька – зверху червоний, а в середині – білий. Такий інтернаціоналіст внутрі є націоналістом –імперіялістом, а зовні він проголошує себе інтернаціоналістом тому, що інтернаціоналізм є вигідний для його імперіялістичної філософії життя, яка для зручности тактично зветься "пролетарським інтернаціоналізмом".

Інтернаціоналіст, наприклад, імперського російського типу, всюди голосить, що "всі народи–браття, всі вони (якути,чукчі,карели, башкіри, буряти,армяни, казахи, мордвини, чуваші, алтайці, грузини, узбеки) повинні жити мирно і вірити (тобто, мати віру), що Москва – їхня рідна столиця. Вони повинні вірити, що всі вони браття "во Леніне", що мовзолей Леніна – їхня святиня, що всі вони обовязково повинні вивчати россійську мову, бо це мова Леніна – мова духовного лідера братів–народів.

"Навіть коли б я був негром похилих років і тоді б я вивчив россійську мову тільки тому, що нею розмовляв Ленін ", – співає інтернаціоналіст Володимир Маяковський, з імперіялістичним юкором звертаючись до литовців, білорусів, українців, які вважають, що в їхніх рідних селах і містах має жити рідна мова, а не чужа (россійська).

При допомозі кличів інтернаціоналізму (кличі повинні бути такого приманливого змісту –"возєднання двох братніх народів", "народи–брати наукою Леніна ощасливлені і збратані у вічному союзі республік – сестер"), найзручніше визискувати поневолені народи, найзручніше присипляти їхні самооборонні національні почування ,приглушувати їхню оспалу національну свідомість.

І кожний син поневоленого народу повинен бути (бо така ленінська національна політика) інтернаціоналістом "советського типу", тобто таким інтернаціоналістом, який допомагає россіянинові тримати поневолені народи в покорі, в мирі.

Коли в тому чи іншому народі появляться самородки (благородні оборонці прав народних), їх треба звати "буржуазними націоналістами","агентами капіталізму","ворогами миру", "ворогами совєтського інтернаціоналізму", і їх треба обезголовлювати.

Другий тип інтернаціоналіста (міжнародника): :він є представником інтернаціональної релігії, буддизм і християнізм –релігії інтернаціональні. Наприклад, християнин вірить (або на всіх перехрестях проповідує , що всі люди "браття во Христі", "всі рівні","для Христа не має рас, націй".

Очевидно, той, хто має розум,ніколи в ці приманливі гасла повірити не може, чому? Тому що "браття во Христі" у своїх церквах малюють Христа-то з обличчям німця, то з обличчям негра, то з обличчям італійця і кожний з них старається асимілювати Христа, використати для своїх національних інтересів,,відібрати у Христа риси жидівського обличчя.

Християнин – россіянин живцем палив на вогні християнина – українця, християнин – латинянин живцем палив на вогні християнина – чеха. Браття " во Христі", як знаємо з історії, в ім"я Христа один другому зривали з плечей голови. Тарас Шевченко, знаючи про все це, написав "Наробив Ти, Христе,лиха".

Ісус Христос – Бог християнський – милосердний , добрий жид. Ми, рунвісти, люди достойні, люди добрі. Доброта в нашій душі родиться так природньо, як природньо щодня родиться світання у степах нашої Вітчизни. І тому ми чесно й милосердно звільняємо Ісуса від клопітного обов"язку робити нас добрими людьми. Ми, рунвісти, не можемо бути не добрими тому, що доброта є своєрідною суттю нашої віри, нашої душі. Хіба можна нас ганьбити за те, що ми не хочемо користуватися Христовою добротою тому, що маємо свою, не позичену доброту?

Ісус Христос – добрий, Він своєю добротою краще, як будь який інший жид, прославив свій улюблений жидівський народ. Він, як християнський Бог вихований рабінами в єрусалимській синагозі, має жидівську ментальність,(я не кажу, що це зле чи лобре – я тільки стверджую всім відомі факти).

Християнський Бог жив за законами жидівської релігійної обрядности (Він врочисто святкував пасовер – свято, яке звеличує вихід жидів з Єгипту, Він святкував "саббат", Він у синагозі медитикував з рабінами на релігійні теми, маючи дванадцять років). І Він християнам на радість сказав, що Він прийшов, щоб "перш за все спасти тадо синів Ізраелевих". Наприклад, коли б президент США сказав, що він перш за все дбає про англосаксів, то негри, порторікани і жиди назвали б його націстом.

Перші християни не вірили, що Ісус є Богом. За звичаями старих греків і латинян визначну людину можна проголосити, що вона Бог. І в 325 році в містечку Нікея, як я про це вже писав, зібралися єпископи і проголосили, що Ісус є Богом, частина єпископів під час цього голосування не схотіла підняти руки і тому їх (і в тому числі й славного архиєпископа Нестора) було арештовано і вивезено в єгипетську пустиню, де вони, не витерпівши тортур, погинули.

Лідери Ватикану вважають , що християнізм – секта юдаїзму, секта сильна й велика . Чому так вважають? Визнаючи Христа, треба визнавати й Його родичів – Йосипа, Марію, Анну , і треба вірити, що Ісус син з роду царя Давида і треба кормитися духовними принципами (заповідями) жидівського національного лідера Мойсея і треба визнавати жидівське релігійне поняття про світотворення.

Є твердження обгрунтоване, що в християнізмі багато індуїзму, буддизму, зороастріянізму, греко–латинського і єгипетського паганізму. Що ж, у россіянізмі, тобто в москвинізмі багато українізму, але россіянізм так його спотворив і так пристосував для своїх користей, що жодний достойний українець не скаже " я люблю россіянізм тому, що в ньому є первні українізму".

Є твердження, що, мовляв, всі релігійні поняття жидівські не є оригінально жидівськими, що жиди все, що мають (навіть "мудрість Соломонову"), позичили в інших (в старих мудрих народів Сходу й Єгипту). Наївні не знають, що вони цим до небес звеличують жидів,стараються доказати, що жиди такі геніальні і такі практичні люди, що зуміли в інших народів мудрість відібрати і її вміло й корисно підпорядкувати своїм жидівським інтересам.

Ми,,рунвісти , не можемо бути інтернаціоналістами тому, що історія нас переконала, що чужі духовні сили (не залежно від того чи вони злі чи добрі) розслаблюють пульс душі нашої , спотворюють наш добрий національний характер. Ми не можемо сісти на чужого коня і на ньому їхати до раю. Ми так, як і японці, жиди, китайці, індуси стаємо сильними і достойними тільки тоді, коли ми є самі собою, коли ми самі розпоряджаємося своєю матеріяльною і духовною енергією.

3. ЧОМУ МИ ПОВИННІ БУТИ САМІ СОБОЮ?

І це Твоє питання цікаве. Щоб моя відповідь була зрозумілішою, я говоритиму притчами. Солодке,Гірке, Кисле, Солоне вирішили побрататися і створити Об"єднання. Їхнє Об"єднання це дзбанок , в якому поміщаються чотири шклянки рідини. І в

дзбанку створилася солодко–гірко–кисло–солона дружба, одним словом –створилася рідина нікому в світі не потрібна, смерть в ім"я смертельного рівноправства – безглуздя,"Але ж людина не рідина-людина має душу, розум?" Це правда, велика правда, з людини можна створити бога і з людини можна створити рідину,або порошок, та справа не в цьому, головне, щоб людина мала правильне в"явлення сама про себе, і не жила, то знецінюючи, то переоцінюючи сама себе.

Інша притчта:папуас одружився з англійкою, негритянка з німцем, жид з китайкою, щоб на ділі доказати, що всі люди рівні, що любов не має ні релігійних, ні расових границь. І створилася папуасо–англійсько–негритянсько–німецько– жидівсько–китайська група людей. І їхні діти поодружувалися між собою, і це новопостале плем"я, щоб мати силу, об"єдналося і озброїлося в Синайській пустині і потім вторглося в Тел–Авів. І жителі Тел – Авіву проголосили вторжників націоналістами.

Вторжники–націоналісти говорять папуасо–англійсько–негритянсько–німецько–жидівсько–китайською мовою. Вони агресивні і горді тому, що в їх жилах тече кров багатьох рас. Їм радять ставати громадянами тієї чи іншої країни і підпорядкуватися законам нової "прибраної батьківщини". Ні, вони осілися в Тел Авіві, прагнуть асимілювати всіх жидів. Вони усвідомили, що без свого незалежного джерела життя, вони не можуть бути самі собою.

Є в світі нашому чимало таких островів, на яких живе народ посталий з різних рас, і в цьому народі сам по собі створюється націоналізм. Вони (такі націоналісти) самі створили свої окремішні звичаї життя, вони збратані спільними життєвими інтересами і спільно вони боронять свій острів від вторжників. Отже, націоналізм це не є якісь потворні почування самолюбців, ні, це Матирею – Природою оправдані людські інстинкти самооборони і самоутвердження.

Я хочу сказати, що коли ми по своїй природі люди Гіркі, то не змішуймося в ім"я безглуздої справедливости, в ім"я сліпих біологічних почуттів з людьми Солоними чи Кислими, бо в цій мішанині ми загубимо самі себе і загубимо тих, які змішаються з нами.

Справжня суть людського братерства не в погубній кровній чи релігійній мішанині, а в шляхетних почуваннях міжнародньої самопошани, в толеранції міжнародній, яка має творитися на принципах духовного аристократизму – ні один народ не має права панувати над іншим народом!

Було б нудно жити на світі, коли б всі квіти були тільки червоні. Десять квіток цвіте в саду, і кожна з них своєрідна, і кожна з них має свій кольор, і кожна з них по– своєму привабна, по своєму велична. І,керуючись священними законами Матері – Природи народи плянети Земля,повинні жити незалежно один від одного, кожний повинен плекати свою самобутню духовну й тілесну своєрідність.

4. СЛАБІ, ЯКІ ВМІЮТЬ РОЗ"ЄДНУВАТИ СИЛЬНИХ, СТАЮТЬ ВОЛОДАРЯМИ – СТРАТЕГІЯ РОЗ"ЄДНАННЯ.

Побратиме мій, людина прагне, щоб її мислі й рухи тіла були красиво вгармоновані й доцільно зосереджені. Людина створена з тілесної і душевної єдности і її сила в її гармонійності.

Знищити людину значить роз"єднати її (відділити голову від шиї, відділити ноги від тулуба , або перервати зв"язок однієї частини тіла з другою. І народ – це людина, і сила народу зосереджена в його єдності. Коли народ має цілісну психіку (спільні духовні почування і відчування), цілісні почування родової своєрідности, єдність в народі твориться сама по собі так, як на яблуні ростуть яблука самі по собі, і про це я вже говорив.

Щоб знищити плем"я, треба бити по його слабих місцях, слабими місцями людини є голод, холод, заздрість, честолюбність. Особливо в людини так,як і в тварини, розвинений інстинкт самозбереження. Ті племена, які не вміли мудро керуватися цим інстинктом погибли, або,вірніше кажучи, їм їхні вороги помогли погибнути.

В "явімо таку подію : в дубовому гаю появилася сокира. Знаємо, що сокира не може лежати без діла, бездіяльність покриває її іржою і вона гине, стає смітником. Сокира вважає, що вона є репрезентантом цивілізації. Вона хоче довго жити, блищати красою, тішитися славою і тому шукає борні, борня – життя славних.

Сокира зайшла в дубовий гай, вона то там, то там пробує вгрузнути в міцну дубову шкіру. Дуби шумлять з вітрами, вони вільні й могутні, вони кепкують з сокирної безпорадності, звуть її заблудою. Не розгубилася сокира в дубовому царстві, вона мовою привабливою, улесливою заговорила до невеличкого дуба:"Дубику–голубику, ти гноблений. Яка то між вами, сильними дубами, існує жорстока клясова нерівність! Один міцний, другий слабий, чи ж це справедливо? А що я правду говорю тобі (а сила там, де правда), то сам ти бачиш, що біля тебе стоять твої брати – вельможі, небо силою вони підперають, грім і жар – птиця (небесна блискавиця) їм не страшні! Між братами – вельможами ти,дубику – голубику, малий тому, що вони (брати –експльоататори) тобі мало неба дають. Не для мого добра, а для свого добра ти, дубику –голубику, мені свою гілку подари, і навіки возз'єднаємося ми! Я зроблю з дубової гілки топорище і обороню тебе від братів – експльоататорів, я дам тобі багато неба і багато землі, і ти станеш вільним господарем дубового царства!

Дубик – голубик – розум споживацький.
Він, керуючись тільки своїми особистими вигода – ми, своїм честолюбством, повірив заблуді – сокирі, і дав їй гілку на топорище. Сокира, озброївшись міцним дубовим топорищем, стала вдесятеро ра – зів агресивнішою,могутнішою. Вона почала руба – ти головного дуба, який був гордістю многовіко – вого дубового плем"я .

Сокира, рубаючи приказує "Гнані, голодні й принижені дубики – голубики, ваш дуб–керманич самолюб, експльоататор. Бачите самі,як він розрісся, як вкоренився! По–братньому кажу вам, радійте , що я його повалю, дістанете волю!"

Дуб – керманич смертельно ранений сказав: "Дуби – рідні брати мої, справді,я вкоренився, розкішні шати маю. Справді,я багатий силою дубовою. Багато неба забираю, але життя моє не вічне. Ставши дідом, полисію –зелені шати опадуть і небо своє я потомкам передам; ні неба, ні простору я на той світ не заберу, тіло моє землею стане, стане кормом для потомків моїх,і житиму я в житті їхньому.

"Та сьогодні сокира вгрузла в серце моє і світ потемнів у очах моїх. Брати– дуби мої, хто зрадив мене, той зрадив сам себе і сам себе жор – стоко покарає. Хто з вас сокирі – заблуді дав си – лу дубову? Сокира, озброївшись нашою дубовою силою, смертельно ранила мене. І я ваш тато–керма - нич буду падати. Прощай моє плем"я дубове!"

І дуб – керманич упав, Загоготіла, затряслася земля. І стало горе в дубовому плем"ї. І диво непередбачливе скоїлося. Коли падав дуб – керманич, то найбільше постраждали малі дубики, а той дубик–голубик, який сокирі дав гілку на топо – рище, лежав мертвий під мертвим тілом дуба -керманича. А сильніші дуби стояли ранені, мовчазні , приголомшені, як воїни після програного бою..

5. БЕЗКОРИСНА КРАСА І НЕКРАСИВА КОРИСТЬ – ЩО ЦЕ Є?

Краса – сила велика, сила спокуслива; є люди,які обожнюють красу і кажуть, що правда там , де краса,і краса там, де правда, і мудрість часто стояла на колінах перед красою. І трагічне те, що досі ще ніхто не сказав, де починається і де кін – чається межа краси. І чи вона холодна чи тепла, чи вона криклива чи мовчазна, чи вона мертва чи жи – ва, чи вона ніжна чи жорстока?

Краса. Мабуть сила її в тому, що людська душа жадна на красу, а може тому, що людська ду – ша красива і жити вона без краси не може,і краси – віше вона, стрічаючись з красою. І хочеться зна – ти – чи людина повинна служити красі чи краса по – винна служити людині?

Є таке староассирійське прислів"я. Олень, п"ючи в тихій ріці воду, побачив сам себе і зачу – дувався:"Які то в мене красиві роги, роги –краса моя! А от ноги в мене тонкі, не красиві, хіба їх можна любити тому що вони мої рідні, це ж означало б, що я не розуміюся на красі".

Біля куща появився лев.І олень, уздрівши такого гостя, сполохано дременув у ліс. Тонкі не красиві ноги вірно служили йому. А красиві роги , якими він щойно так гордився, під час втечі зачепилися за гілку – і олень впав. І голодний лев з ревом розкрив пащу над оленячою головою.

Побратиме мій, я не кажу, що оленю роги не потрібні,вони не тільки гарні, а й корисні, але не можна красу сприймати тільки пристрастю. Є, як знаєш, в літописі написано , що русичі мали свою рідну предківську віру та предківська віра їх не задовольня – ла (принаймні так написав монах, який був заполонений гречинською вірою).

І вони (посли – русичі) почали ходити по чужих землях і чужих людей питати "яка віра кра - ща?" Очевидно, що чужі мудрі люди хвалили свої віри (кожна порядна пташка своє гніздо хвалить) . І чужинці радили послам русичам від їх віру (муд - рість) прийняти і прийнятій вірі (мудрості) себе підпорядкувати.

І перемогла краса : посли русичі зачудувалися грецькими розцяцькованими іконами, на яких зображалися смугляві грецькі дівиці. Будучи в Ате - нах, я оглядав ті старі ікони, які гречини забрали з Константинопольської святої Софії, їм десять століть, отже, були вони намальовані в часи хрищення Русі. Справді, мовчазні дівиці мають строгі і од – ночасно привабні риси обличчя. Вони оздоблені зо – лотом, сріблом, самоцвітами,і коли горить свічка, створюється запаморочлива чарівність.

Русичі посли повірили в красу (в спокусли – ву ромейську церковну красу), і забули самі про себе. Вони забули, що є краса чужа і є краса рідна, є краса володарська і є краса рабська. Вони забули, що коли рідна краса не красива, то треба її зроби – ти красивішою, коли в ній мало божественного, то треба божественними почуваннями душі обожестви - ти її, і треба зробити так, щоб рідна душа служила рідній красі і щоб рідна краса служила рідній душі; треба зробити так, щоб багатів і славився світ красивої і вільної душі української.

6. СОРОМЛИВІ ЛЮДИ І ЇХНІ НЕСОРОМ – ЛИВІ ПРОЯВИ: ЯК СТВОРЮЄТЬСЯ КОМПЛЕКС МЕНШОЇ ВАРТОСТИ?

Побратиме мій,

є люди залякані, є заляка –

ність вроджена і є заляканість набута. В кожній душі людській (навіть у тій, що є найтихішою, найсоромливішою і найзаляканішою) є притаєний вулкан гримучий, і він вибухаючи, дивує людей. І тоді люди кажуть "такий тихий і соромливий, а ось таке тут накоїв, що й сам би сатана не осмілився щось подібне довершити!" Мабуть не даремно в нашому народі є прислів"я, шо "тиха вода греблі рве".

Надмірна сором ливість і надмірна скромність у багатьох випадках спричинена комплексом меншої вартости. І ця вада деяких людей все життя не покидає. Той, хто критично усвідомив, що в нього є комплекс меншої вартости, починає сам контролювати свою поведінку, хід свого мислення. Він сам собі ставить питання:

"Коли і як в мене комплекс меншої вартости появився? Справді, як це боляче визнати, що мої родичі, мої рідні родичі мені казали , що я " ні до чого не здатній". І я родичам щиро вірив тому, що читав у книзі "хто батьків не поважає, того Бог карає", читав, що люди цураються такої людини," в хату не пускають".

"Коли я пробував родичам про шось розповісти, думку свою висловити, вони казали "Ти диви, який він в нас балакучий!"І казали вони мені "мовчи язичку, їстимеш паляничку". Я любив паляничку (а хто її не любить!) і я став мовчазним, а потім мовчазність стала моєю набутою звичкою. І я замкнувся сам в собі.

"Я чув, що міліціонери поранили мого приятеля за те, шо він співав у Ботанічному парку пісню " не пора, не пора, не пора москалеві , ляхові— служить", він тікав, коли міліціонер почав свисті ти. І тоді батько мені сказав "Ех, сину, покірну голову меч не січе".

" І я, шоб оберегти свою голову, старався всюди бути покірною людиною. Наприклад, в душі я ненавиджу Леніна, бо має він очі фальшиві і нагадує мені хан Батия. Але 7-го листопада я йшов у колоні по Хрешатику і ніс на патику портрет Леніна і покірно мовчав ,і думав " мовчи язичку, їстимеш паляничку", і перед моїми очима стояли мої родичі померлі в тридцять третьому році з голоду.

"І тепер я живу у Вільному Світі, і щоб свою лякливу покірність прихо вати від людей, я пишу героїчні вірші і люблю бувати на Святі Героїв та чую я, що душа моя лякається всього того, що є відважне. Я усвідомив свої вади і хочу їх позбутися, хочу лишити чужовір"я, але для мене це дуже тяжка справа. Діти мої не були мною виховані, бо я за працею не мав часу їх доглядати, вони вже пішли на свій хліб і навіть не признаються, що українці".

Є й інша форма комплексу меншої вартости, яка спотворює життя людини української. Почуємо, що нам скаже людина, яка користується в парафії репутацією побожного християнина і доброго українця. Не буду ім"я цієї людини згадувати; вона мені оповіла про свої душевні клопоти таємно, гірко плакала й казала:

" Тепер бачите, чому я негідник? Я знаю, що я чужовір – духовний раб, але я не маю відваги позбутися духовного рабства. І тому я хочу померти зі всіми тими вадами, які все моє життя мене переслідували. Маю сина, розкажіть йому про санскрит, оріянів, рідну віру, але при ньому не ганьбіть мене; він і так вважає, що я відстала забобонна людина. Чи ви хочете, щоб я був вашим побратимом і таїв від людей мою пошану до вас, ви мені в очі сказали хто я є і я злякався сам себе, ви мені, як в дзеркалі, показали душу мою."

Цей "побожний християнин" мені сказав, як на таємній сповіді перед своїм "я" , так : " Я ріс в покорі, батьки казали "корися", піп казав "корися і внаслідуєш царство небесне", і я корився. Настала "власть советська", я лякався висловити свої переконання, хоч вони й були щирі, тому що я лякався тюрми, не хотів осиротити дітей. І я своєю покірною поведінкою здобув репутацію "порядочного ґражданіна".

"Живучи у Вільному Світі, я маю репутацію"побожного парафіянина".Як ця репутація створилася? Дуже просто. Я погоджувався з тими думками, яких я в душі не поділяв і люди мені вірили, що я погоджуюся щиро і за це шанували мене. Очевидно, я погоджувався з тими чи іншими думками не в ім"я єдности , згоди, а в ім"я своєї особистої вигоди.

" І вірив я у те, в що мені не хотілося вірити: я в церкві цилував обличчя чужих людей (ікони) , і гроші на їх придбання жертвував, хоч в душі я чув до їх відразу і сам собі тихо під ніс бурмотів "та й надоїло вже мені щонеділі славити всі оті жидівські сіони". І душу свою я рятував від очерствіння тоді, коли думав про рідне село, верби над ставком, росяні стежки, по яких я бігав босими ногами, і в душі моїй воскресав спів жайворонка і чув я запах рідного степу, який, весною зігрітий сонцем, парує і ніби дихає, і мені від всього цього рідного ставало світло на душі.

"Глибоко в душі приховуючи сумнів до всіх тих біблійних істин, про які говорив піп, я здобув ім"я побожного парафіянина і піп мене шанував, заходив до мене на чарку і людям казав, щоб і вони були такі христолюбні, як я. Але я в душі таїв ненависть до всього того, за що мене шанували і тому я в душі не шанував тих, які мене шанували. Отже, я не був щирий сам з собою і не був я щирий з людьми – моїми земляками. Скажіть чи можна мою порядність назвати порядною? Та я маю право себе потішати, думаючи "Хіба я один такий? Та ж всі ми в парафії такі, тільки не ходемо разом і не виявляємо один одному своїх почувань і думок. А коли погніваємося, то звемо один одного безбожником і потім судимося "за образу"...

І тепер мені здається, що я не можу бути

вірним ні сам собі, ні приятелям, ні Вітчизні, і коли партії наші складаються з таких людей, як я, то хіба можна сподіватися, щоб вони (наші визвольні партії) мали таких українських "гайджекерів", які б кидали бомби на аеродроми москвинського аерофлоту, або примушували москвинські джети кружляти над Атлантикою до того часу, поки не будуть з концтаборів привезені до Америки Лук"яненко, Чорновіл, Мороз.

" Тепер у мене появилася віра, що Україна-безталана мати наша і я безталаний, і мені сподобалися в пісні такі слова "долю виплачу сльозами". І тепер я плачу багато і часто, і таким я вже й помру, бо такими були і мої батьки".

Побратиме мій, сповідь цього побожного нораф... приголомшуюча тому, що в ній ми бачимо раба, по жилах якого, як писав Тарас Шевченко, тече "сукровата кров".

І гніватися на раба не треба і оплакувати його долю гірку не треба. Треба творити нових людей – кращих людей, людей одержимих – натхненних Рідною Українською Національною Вірою. Тільки плем"я створене з нових людей буде здібне довершити богатирські подвиги і втвердити новий стиль Українського Життя!

(продовження буде)

ЛЕВ СИЛЕНКО, "МАГА ВІРА"

****

РУНВІСТ

Виясню, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаґо, Ілл.

М. Марків

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ Рідної Української Національної Віри

(Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ – основа, яка допомагає втілювати в українське життя світогляд Рідної Української Національної Віри)

БОГДАН (П) КОСТУР – 60.00, БОРИСЛАВ (І) ПАВЛЮК –24.00, М. Б. – 60.00, СЛАВУТА ТОПЧАН – 20.00, Е –КС –7.00, П. ЦАПАР – 5.00, М. А. – 6.00, МИРОСЛАВ ЛИСЕНКО – 10.00, СВЯТОСЛАВ АРСІЄНКО – 60.00, С. ЛЯШЕНКО -50.00, Б. М. – 60. 00. В.М.–66.00.

В. ОЛІЙНИК – 10.00, Д. ЛИМАР – 2.50, І. КІНТЕР – 20.00, Д. КУЗІВ –10.00, О. ПІДГУРСЬКИЙ –5.00, М. ОНОШКО –6 . 50, Е. ВОВКОТРУБ –9.50, ТАРАС НАРОЖНЯК –10.00, М. ДЗЮБ – 1.50, В. ФЕДОРЕНКО – 20.00, Ю. ГАВРИЛЮК –20.00, БОГДАН ТАРАСЮК –5.00, С. ТОКАР – 11. 50, ОСИП НЕСЕВИЧ ––10.00. М. ВЕРХОГЛЯД – 3.00.

М.ТАВІЛЬЖАНСЬКИЙ – 5.00, Д. ЛИМАР – 5.00, М. РУДИК – 7.00, В. МАЙҐУТЯК –5.00. А. СИДЮК – 12.00, ВОЛОДАР ГАЙДАЙЧУК -10.00, Т. СЕЛІҐОР – 2. 30.

Ф. КОВАЛЕНКО – 12.00, П. ЦАПАР –5.00, М. К. –10.00, БОГОЛЮБ (ІВАН) СВИРИДЕНКО – 40.00, СВІТАННА (ЛЄНА) СВИРИДЕНКО – 24.00, ВІКТОР СВИРИДЕНКО – 3.00, ЛЮБА (НАТАЛЯ) СВИРИДЕНКО – 3.00.

(продовження буде)

****

Дорогі Побратими і Посестри! Ви своїми ПОЖЕРТВАМИ ОЩАСЛИВЛЮЄТЕ РІД СВІЙ, бо щасливою і достойною Людиною є тільки та Людина, яка живе для щастя народу рідного. Хто живе тільки для свого споживацького життя, той достойності не має. Ви своїми пожертвами утверджуєте і розвиваєте світ Рідної Української Національної Віри на Славу й Щастя грядущих поколінь!

****

ЧИ ВИ ВЖЕ МАЄТЕ ОПРАВЛЕНІ РІЧНИКИ "САМОБУТНЬОЇ УКРАЇНИ?"

1."Мудрість Української Правди",1 дол.
2" Що Українець Повинен Знати?",1 дол.
3. "Закони Правильного Життя", 1.50.
4. "Перевтілення", 1.50.
5. "Діти і Родичі", 200.
6. "Людина і Безмежність", 200.
(Світ і Його Таїни"),

Ще покищо є можливість у нас ці річники отримати.

****

БЕЗСМЕРТЯ

Любі й Дорогі Мої Побратими й Посестри!

Голос Учителя Рідної Української Національної Віри є нашим голосом, голосом нашої душі, голосом нашої Матері України, і тому подяка безстрашному Учителеві – Побратимові Левові Силенкові, що він так говорить, що прокляті наші вороги стають для нас нестрашними!

Ми всі такі раді та щасливі, що пробудилися після тисячолітнього сну в чаді візантійського кадила, всім слава тим, які йдуть пліч–о–пліч з Учителем. При цім я заявляю, що я визнаю Статут ОСІДУ Рідної Української Національної Віри, хочу бути членом Об"єднання Синів і Дочок України, хочу належати до Родини внуків Дажбожих, хочу молитися Богові предків рідних., бо тільки в цьому бачу волю і мудрість святу. Посилаю вступні (на Квиток ОСІДУ) десять долларів – хочу бути організованим рунвістом; люди (мої земляки) люблять говорити про життя, про смерть і безсмертність. Я вважаю, коли ти мудрий Українець, то повинен шукати безсмертя у вірі предків рідних, а не в чужій вірі чужих предків.

Слава Дажбожій Україні!

Ваш вірний побратим Миролюб (О) Сидюк.
Онтаріо, Канада.

****

ВІЧНІ В ПАМ'ЯТІ ЛЮДСЬКІЙ

НАША РЕДАКЦІЯ отримує багато листів. Ми їх не можемо всі поміщати тому, що вони в основному змістом подібні. Отже, час від часу друкуємо тільки декотрі листи; переважно ті, в яких автор листа чи статті проявляє практичне мислення: повідомляє нас про приєднання нових передплатників, зазначує, чому він лишив чужовір"я і прийшов до віри предків рідних, розповідає про свій успішний спосіб поширення РУНВіри, просить дати відповідь на питання, які йому дають чужовіри і на які він не може дати вичерпної відповіді, висловлює бажання придбати літературу РУНВіри, та інше.

Є в нас також листи не підписані прізвищами, в яких "парафіяльні фанатики" пишуть" Слухайте, що я вам в листі напишу, то велика не правда, що ви в урядах Канади і США заінкорпоравані, як визнавці РУНВіри (Рідної Української Національної Віри), такої релігії ніхто не визнає і тому її не може бути і тому уряди Канади і США не можуть її заінкорпоровувати поруч з такими релігіями, як католицька чи протестантська. То ви людям тільки дим в очі пускаєте, ща ви перші в історії заінкорпорувалися, як визнавці Рідної Віри. Та ще й маєте, як всі інші релігії, "текс екземпшен" (звільнення від податку урядового). А коли це правда, то де офіційно це зазначено?"

І такий є лист: " Я ще не рідновір, бо перед тим, як стати рідновіром, я хочу уважно простудіювати все те, що написав філософ Лев Силенко. Але я хочу сказати щиро, що ті, які поставили свої імена – прізвища в інкорпораційних паперах виданих урядами США і Канади, заінкорпоровуючи Рідну Віру, як церкву чи, як Святиню Дажбожу, будуть вічні в пам"яті людській! Їхні імена сотні літ будуть хоронитися в історичних документах США і Канади, їхні імена будуть вічними в серцях нових поколінь України, адже це вони перші відродили і в життя впровадили рідну віру України (Русі)! Вони є тими першими УКРАЇНЦЯМИ, які перед світом заявили, що відходять від чужовір"я і приходять до Рідної Віри Українського Народу".

В інших листах пишеться : " Коли правда, що ви в урядах США і Канади заінкорпоровані, як Рідна Віра України, то повідомте про це офіційно весь Український Народ і Світовий Конґрес Вільних Українців, адже цим започатковано великий етап на шляху Духовного Відродження Народу. Ви, рунвісти, є охоронені Конституціями США і Канади, бо в цих вільних країнах ніхто нікого не має права переслідувати чи нешанувати за ті чи інші релігійні переконання.

"Єрархи церкв греко–католицької і греко–православної тепер мають над чим поважно задуматися, бо Духовне Відродження народу перед ними поставить таку альтернативу : або йдіть з народом, залишивши ватиканських бизнесменів, або народ вам у вічі скаже хто ви є.

"А щодо преосвященних, то в мене є така думка– для мене Учитель Лев Силенко є більше преосвященним, як кардинал Сліпий чи митрополит Мстислав, бо Учитель Лев Силенко вірить у Дажбога (Дателя Буття, Рідного Бога України), і не тільки вірить, а творить велику філософію нового стилю життя українського, а преосвященні Сліпий і Мстислав не є творцями, бо для їх жиди "Біблію" написали і вони в неї сліпо вірять, вірять у Ізраельського Саваота, в "Біблії" вираз-

но написано "Саваот – Господь Бог Ізраеля".

Щоб дати конкретні відповіді на питання " а чи ж правда, що ви вже й у Канаді заінкорпоровані", ми тут поміщуємо деякі факти з наших ін – корпораційних документів. Ні, ми – рідновіри – люди достойні і наша віра Велика й Достойна, як Свята Правда!

Page 3

5 — PURPOSES

The purposes for which the corporation is constituted are the following:

To organize, administer and maintain a congregation whose purposes are charity, teaching, education, religion, and welfare;

To promote, foster and carry on the teachings of "RUNVIRA", the philosophy of its spiritual teacher, Lev Sylenko;

To teach and promote the study of Ukrainian history, archeology and other educational subjects and pursuits;

РІДНА УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА — РУНВІЗМ

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ — ОСІДУ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

P.O. Box 1174
Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

To the Honourable the Minister of Financial Institutions, Companies and Cooperatives of the Province of Quebec

In the matter of the Petition for Incorporation under the name of:
THE SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA) INC.
LA SOCIETE DE LA FOI NATIVE UKRAINIENNE (RUNVIRA) INC.

This will certify that Mssrs. Mychajlo Sunak, Mykola Ruban, Hrihoriy Toptschan, Iwan Kolomycky and Mrs. Wala Michalewska- Ruban are authorized to present the application for incorporation under the name mentioned in the heading hereto.

I have taken cognizance of the said application and hereby concur therewith in my quality as the highest spiritual authority and teacher (Uchytel) of the RUNVIRA.

Lev Sylenko.

17.6.73
Wpg. Man.

Lev Sylenko, Spiritual Teacher,
Ukrainian Educational Religion
Society Incorporated.

a/s

Ця копія взята з офіціяльного урядового журналу, в якому подані звіти про заінкорпоро – вані релігійні об"єднання в Канаді і тут ми ба– чимо повідомлення про "Сосаєті оф де Юкраініен Нейтів Фийтс –РУНВіра."

THE SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH RUNVIRA INC. LA SOCIETE DE LA FOI NATIVE UKRAINIENNE RUNVIRA INC.

Le ministre des institutions financières, compagnies et coopératives donne avis par les présentes qu'il a accordé des lettres patentes en date du 4e jour de septembre 1973, constituant en corporation régie par la Loi des corporations religieuses, chapitre 75 des Statuts de 1971, Mychajlo Sunak, homme d'affaires, 2055, rue Hogan, Iwan Kolomycky, menuisier, 5458, rue St-Urbain, Hrihoriy Toptschan, machiniste, 5262, rue Clark, tous trois de Montréal, Mykola Ruban, contremaître, et Wala Michalewska, ménagère, épouse dudit Mykola Ruban, ces deux derniers du 672, avenue Bloomfield, Outremont.

Le montant auquel est limitée la valeur des biens immobiliers que la corporation peut acquérir et posséder est de $250,000.

Le siège social de la nouvelle corporation est établi au 672, avenue Bloomfield, Outremont, district judiciaire de Montréal.

Le directeur du service des compagnies.
PIERRE DESJARDINS.

54143 725278

THE SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH RUNVIRA INC. LA SOCIETE DE LA FOI NATIVE UKRAINIENNE RUNVIRA INC.

Notice is hereby given that letters patent bearing dated the 4th day of September, 1973, have been issued by the Minister of Financial Institutions, Companies and Cooperatives, to constitute as a corporation governed by the Religious Corporations Act, Chapter 75, 1971, Mychajlo Sunak, businessman, 2055 Hogan Street, Iwan Kolomycky, carpenter, 5458 St. Urbain Street, Hrihoriy Toptschan, machinist, 5262 Clark Street, all three of Montreal, Mykola Ruban, foreman, and Wala Michalewska, housewife, wife of the said Mykola Ruban, the latter two of 672 Bloomfield Avenue, Outremont.

The amount to which the value of the immoveable property which the corporation may own or hold is to be limited, is $250,000.

The head office of the new corporation is at 672 Bloomfield Avenue, Outremont, judicial District of Montreal.

PIERRE DESJARDINS,
Director of the Companies Service.

54143-o 725278

ПОБРАТИМ БОРИСЛАВ РУБАН, Голова Правління Станиці "Сонцеград" ОСІДУ РУНВіри, Монтреаль, Квебек , Канада.

ПОБРАТИМ БОГДАН СУНАК, Секретар Правління Станиці "Сонцеград" ОСІДУ РУНВіри, Монтреаль, Квебек, Канада.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Дорогі Побратими і Дорогі Посестри!

На 5-му Засіданні Ради Керманичів Головного Столу ОСІДУ РУНВіри постановлено, щоб був Посестринський Фонд Жіночої Ради. Дехто може подумати, що ми, визнавці Рідної Віри, маємо мати один фонд, а не декілька, та організаційний досвід показує, що Посестринський Фонд потрібний, і Він призначений є на такі потреби:

1.Всі Посестри наші повинні жити, як добрі й рідні сестри, помагати одна одній в горі й щасті. Коли та чи інша Посестра занедужає і потрапить до шпіталю, ми всі маємо нею заопікуватися, як рідною сестрою. І от з Посестринського Фонду мають бути взяті гроші й послані квіти любови до Посестри недужої чи дарунок, чи відповідна допомога. В Рідній Вірі ми маємо самі собою опікуватися.

2.Ми плянуємо видавати Відозви (листівки) до Українського Жіноцтва і всіх Їх від щирого серця повідомляти, що прийшов час лишати чужовір"я і вертатися до реформованої віри Предків рідних.

3.Ніхто з нас не знає хто і коли відійде в Царство Духа Предків та всі ми Рідною Вірою зобов"язані ту Посестру, яка зібралася в Дорогу Вічности достойно проваджати, і вінок їй на дорогу Посестринський дати, і для цього теж призначений наш Посестринський Фонд.

4.Ми маємо мати прапор Українського Жіночого Світу Рідної Української Національної Віри, ми маємо достойно відзначити 10 ліття організованого життя визнавців Рідної Віри, яке припадає на осінь цього року, ми всі маємо помагати одній Посестрі і одна Посестра має помагати всім і тому всіх Посестер закликаємо хто скільки може присилати дар на Посестринський Фонд, ми особливо зворушені, що Побратими наші також присилають свій дар на Посестринський Фонд. Спасибі всім!

Людмила Фенько, Голова Жіночої Ради ОСІДУ РУНВіри.

Богуслава Коверна Секретар Жіночої Ради ОСІДУ РУНВіри.

****

НА ПОСЕСТРИНСЬКИЙ ФОНД ЖІНОЧОЇ РАДИ ОСІДУ РУНВіри

прислали:

БОГУСЛАВА КОВЕРНА -12.00, ЛЮДМИЛА ФЕНЬКО -12.00, ЄВГЕНІЯ БАБИЧ -12.00, СВІТАННА СВИРИДЕНКО -15.00, ЄВГЕНІЯ БАБИЧ -21.00, ЛЮДМИЛА ФЕНЬКО - 10.00, БОГУСЛАВА КОВЕРНА -10.00, АННА ЗАЛІВЦІВ -25.00, ЮЛІЯ МАРИКА - 5.00, БОГУСЛАВА КОВЕРНА - 5.00, БОГДАН (Федір) МИРОШ -12.00, П.ПЕТРІНКО - 12.00, І.СИДОРЕНКО -10.00, БОГДАН (ФЕДІР) МИРОШ -12.00, АННА МИРОШ -12.00, М. ОРЛІВ - 3.00. (Продовження буде)

Щире Посестринське спасибі всім Вам!

Думаючи про майбутнє

БОГДАН (ПЕТРО) КОСТУР

Дорогі Побратими і Посестри! Я писав і ось знову пишу, що без Святині Рідної Української Національної Віри ми не можемо існувати, як віруючі українські люди. Ми читаємо "Самобутню Україну", ми всі захоплені, зворушені, одушевленні наукою Учителя Лева Силенка.

Але всі ми мабуть забуваємо про одне. Всі віри поставали з того, що віруючі віддавали останню свою копійку, а коли була потреба, то віддавали й життя, йшли на муки тяжкі, щоб мати святиню чи щоб оберегти свою святиню.

Святиня - це обличчя віруючих, не має в них Святині, не має в них обличчя, не мають вони місця під небом. І тому всі сили мобілізовуймо, щоб всі ми спільними зусиллями, спорудили святиню собі й дітям і внукам нашим на славу, на волю й честь!

Я чув, що в скорому часі будова Святині буде почата біля Ню Йорку. Починаймо! І сила наша тоді подвоїться, і люди тоді щиро почнуть нести свої дари на Святиню Дажбожу! Наші люди добрі й щирі і особливо тоді, коли бачуть, що твориться діло рідне й велике! Я вірю, що всі Ви Побратими і Посестри мої погляди поділяєте, отже, не наші внуки, а й ми і діти наші мають бути будівниками Святині Дажбожої! Слава Дажбожій Україні!

З вірою в Дажбога, Богдан (П) Костур.
Британська Колумбія, Канада.

****

ПОЖЕРТВИ

на Посестринський Фонд просимо слати на адресу нашого скарбника:

Mrs E. Babych,
5696 Jeanne Mance,
Montreal, Quebek, Canada

Є. Бабич, Скарбник.

МАЙБУТНЄ ЗА НАМИ

"Обніміте ж, брати мої, найменшого брата, нехай мати усміхнеться, заплакана мати",— як здійснити цей до болю потрібний клич Великого Шевченка? Це здійснити можливо тільки в РУНВірі — у вірі в Єдиного Дажбога, і всі ми в цьому переконалися.

Надзвичайна Радість була для рунвістів в Гемільтоні (Онтаріо), коли прибув Учитель Лев Силенко. "...Він між нами! Аж не віриться, це ж Той, що розбудив Українську Людину і поставив Її в Сяйво Дажбоже, Я чуюся Українською Людиною, Людиною з великої літери!", — з щирим,не прихованим почуттям радости говорила рунвістка .

"Я мушу все перечитати, що написано про науку Рідної Української Національної Віри, все це особливо рідне для моєї душі", говорить рунвіст.

Не було рунвіста чи рунвістки, щоб не виявили хвилювання, піднесено духовного настрою, бо ж хто думав — хто гадав, що прийде час, коли духовний раб (вічно заляканий і вічно гнаний) стане Вільною й Достойною Українською Людиною і при першій зустрічі назве Українця, якого ніколи не стрічав, Побратимом і відкриє болі й родощі душі своєї. А це сталося — всі ми свідки того. Нас зібралося тридцять осіб (люди різних партій, релігій, територіяльних походжень), і появився між нами Учитель,і між нами появилася любов, оте щире побратимське довір"я, зникла релігійна ворожнеча, ми ніби новими людьми стали!

Не "товариші", не "пани чи пані" зійшлися, а Брати й Сестри (діти Матері —України) колись веселої квітучої і гордої, а тепер... "заплаканої Матері —Оріяни —Руси — України

Люди, які пробудилися з духовного рабства не можуть бути бездіяльними; під час побуту Учителя Лева Силенка в Гемільтоні постала Станиця ОСІДУ РУНВіри імени Кия (основоположника міста Києва). На чолі Правління Станиці імени Кия став Побратим Володар Гайдайчук, широко відомий українцям Гемільтону.

Слава Дажбожій Україні!

Мирослав Дворниченко,

Адреса нашої Станиці:

Ukrainian Native Faith (RUNVIRA)
Stanytsia im.Kyia,

P.O. Box 3592, Station 'C',
Hamilton, Ont., Canada,L8H 7M9.

"ПАМ"ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ І ПИСАТИ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", М.ЛОЗОВИЙ

САМОБУТНЯ Україна

RUNVIRA

„Samobutnia Ukraina".

FOUNDED 1966

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH
LEV SYLENKO, SPIRITUAL LEADER

P.O. Box 1174
Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

адреси наших представництв:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, 151, Quebec, Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills,
NSW, 2153, Australia

Box 71371, Arco Plaza Station,
Los Angeles,Calif. 90071, USA.

Box 745, P.O. Fonthill Ont
Los 1EO. Canada.

РІЧНІ ВКЛАДКИ ЧЛЕНА ОСІДУ РУНВіри, а також Пожертви на Видання "МАГА ВІРИ" та Пожертви на Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри, тобто на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри і на Фонд Побратимської Взаємодопомоги, просимо посилати на таку нашу адресу Головного Скарбника ОСІДУ РУНВіри:

Mr. F. Myrosh, 3821-45 St. #7,
San Diego, Calif., 92105, USA

ПЕРЕДПЛАТУ НА "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ" та Пожертви на Видавничий Фонд "Самобутньої України", просимо посилати на нашу адресу в Чикаго (до Керманича Канцелярії Мирослава Марківа)

****

ПРИМІТКА: гроші (пожертви,передплати, замовлення річників "Самобутньої України"),просимо не посилати готівкою, а тільки у формі чека,або "моні ордеру" і просимо повідомляти нас, коли якесь число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли прислати повторно.

ПРИМІТКА: В числі 85 просимо виправити такі технічні помилки:"Монтеаль" (Монтреаль),"Ладиною кімнати" (Ладиної кімнати),""Проповідників святої Рідної Віри" (Проповідники святої Рідної Віри),"Ви прийтете його?" (Ви приймете його) — такі й подібні помилки появилися тому, що коректа, яка робиться наклеюванням літерів, виявилася технічно не досконалою.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

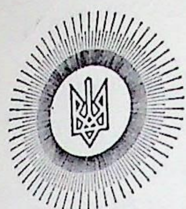

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174 Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4 — P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

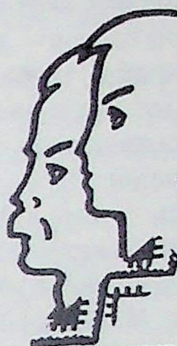

"Дажбожий Внук — значить Народ Український",

М.Грушевський.

№ 87 БЕРЕЗЕНЬ,

10.975 РІК ДАЖБОЖИЙ

МІСЯЧНИК. РІК ВИДАННЯ ВОСЬМИЙ.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА 4.50 ДОЛ.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

ЧУЖІ І РІДНІ ІМЕНА

1. ЧОМУ "ХРЕЩАЄТЬСЯ РАБ БОЖИЙ РЕДЬКОВА"?

Дорогі Побратими і Посестри! В 988 році в Українців були відібрані р і д н і імена. 'Рятуйте, мене ограбили, у мене відібрали рідне ім"я, яке мені дали мати і тато!",– болісно заридала душа і замовкла : її зхристиянізували. Українські імена поганські, ідолопоклонні, антихристські!

Хто відважився в Україні заборонити Українцям мати українські імена, і в ім"я чого – в ім"я яких святощів, в ім"я яких злочинств? Чи треба цю драконівську (церковно-візантійську) заборону вважати канонічною святістю "віри правдивої" і покірно коритися їй , і бездумно молитися їй? Чи треба пробудитися – порвати кайдани духовної неволі і вийти на Сонячний Шлях Рідної Української Національної Віри, на Шлях Духовної Волі і Правди. Адже на світі не було, не має і не може бути релігії вищої за Правду!

Попи (тобто, "церковні отці") давали імена українським дітям, не радячись із родичами. У церкві, як у в"язниці, родичі були поставлені в становище німого смиренного раба. Письменник Лесь Мартович, як знаємо, в оповіданні "Мужицька смерть" пише, що родичі (тато й мати) в душі леліяли новонародженого синка назвати Миколою.

І питає дружина чоловіка, який з кумами вернувся з церкви, як же піп назвав дитину? Чоловік відповів :"Питайся його. Я йому кажу Никола, а він: хрещається,– каже,– раб Божий Редькова – та й решта". Отже духовний невільник стояв у церкві і з обуренням,і з ненавистю в душі слухав, що "хрещається раб Божий Редькова". Безпросвітня доля в духовного раба!

Навіть жителі Африканських джунґлів мають звичай, що тільки тато й мати мають право давати ім"я дитині своїй. У Індії , коли народжується дитина, подружжя світить дві свічки – чия свічка довше горітиме, той має право дитині дати ім"я.

Ромеї (наші предки звали візантійських греків "ромеями"), ставши на Русі (Україні) духовними (церковними) окупантами, проголосили канон (канон греко –православія!), що імена українські (русичівські) "противні для Господа Бога Ісуса Христа". "Господь Бог Ісус Христос" любить імена жидівські, грецькі і латинські . Тривога й печаль облягають душу мою, коли я думаю про ці, як писав Іван Франко, "попівські тортури".

2. СПАСИБІ ТИМ, ЩО ПОШАНУВАЛИ ПОРАДИ МОЇ.

І питаю себе:" Чому мені судилося бути тією українською людиною, яка вперше говорить українцям ,

що треба чужі імена (жидівські, грецькі, латинські) доптойно повернути чужинцям – ми ж не вічні духовні жебраки! Треба рідні імена собі повернути, ми ж не вбивці рідних святощів. Ні духовні жебраки, ні вбивці рідних святощів не вважаються правдивими людьми.

Рідні імена лежать,як сльози – діяманти на попелищах розп"ятої історії України, треба їх з любов"ю позбирати. Вони не мертві. У них, як у животворному зерні, притаєні могутні духовні сили народу, в них притаєна світла й трепетна душа України (Русі). Не пошкодить, коли Українець сам себе спитає : чому в Англії найпошиpeнішими іменами є самобутні англійські імена (Вільям,Альберт, Чарлс, Гарольд, Альфред) і менше поширені імена чужі (Яків, Ісаак,Орест, Максим, Павло, Денис, Йосип)?

І дуже шкода, що у справі повернення рідних імен,я не маю попередників – учителів, мій би шлях був легшим і звичайнішим. І дуже шкода, що досі українці не мають жодної доброї книжки з антропонімії. Спасибі тим, що пошанували пораду мою і, лишаючи чужовір"я, почали облагороднювати себе рідними іменами.

3. ЧИ "УКРАЇНСЬКІ ЧИСТО НАЦІОНАЛЬНІ ІМЕНА" УКРАЇНСЬКІ?

У газеті "Шлях Перемоги" (грудень, 68 рік, Мюнхен) я прочитав статтю "Ще про національні імена", в ній з притиском зазначується, що "Українські чисто національні імена є Денис, Павло, Петро".

Люди (мої земляки) просто через"священну помилку", назвавши чужі імена своїми "українськими чисто національними іменами", по – дитячому розгубилися. І почали пристрасно сперечатися,як то треба повченому "українські чисто національні імена" писати – Денис чи Деонісій, Микола чи Николай, Андрій чи Андрей, Йосип чи Йосиф. Сваряться не по–рідному вчені не по–рідному чи в кінці жидівського імені "Джосеп" писати "п" чи "ф"? Нічого в світі не має глупішого, як вчена глупота!

Суперечки між українськими інтелігентами (українськими інтелігентами віри чужої) постають тому , що Український Народ органічно не мириться з чужим тілом,яке йому силою чи хитрою улесливістю прищеплюється. Такий вже закон Матері – Природи – народ (достойний народ) хоче бути у всіх обставинах сам собою , хоче сам утверджувати сутність свого духовного "Я".

І тому все, що чуже, він відкидає, тобто, достойний народ,не хоче коритися чужому,або (коли іншого виходу не має) він перетоплює чужі творіння у своєму національному горнилі і пристосовує їх до стилю свого життя.

Чужі імена назвати українськими "чисто національними іменами", значить болючої справи не вирішити, а заплутати її і плутаниною себе принизити. Хіба Ленін стане нашим рідним батьком від того, що ми, боючись багнетів большевицької жандармерії, будемо його рідним батьком звати ? Хіба "Саваот – Господь Бог Ізраеля" стане богом України від того, що ми спорудимо божниці і в них щонеділі будемо ректи "Свят, свят, свят Господь Бог Саваот!"? Ні.

4. ЯК БУЛИ В УКРАЇНІ (РУСІ) ПРИНИЖЕНІ ВОЛОДАРІ ОЛЬГА І ВОЛОДИМИР, І ЧОМУ?

Гречини за гречинськими ритуалами охрестивши Ольгу і Володимира, заборонили їм мати рідні (українські) імена. А хіба це має якесь значення – чи Володимир зветься Володимиром чи Базилевсом, головне, що він наш князь..

Коли не має значення, то скажіть , християни православні, чи ви б погодилися , щоб князь Володимир мав ім"я Чу–Чу –Квак ? Інший приклад – коли не має значення, то чому Христос має ім"я жидівське Ісус, а не українське Боголюб?

Ім"я – це справа не тільки "іменна", а й духовна, культурна, мовна, політична, ім"я – справа духовної волі, або духовного рабства. Володарі України (Русі) , прийнявши віру "од гречинів", мусіли прийняти й гречинські імена. Коли б вони прийняли віру "од латинів", їм би латини дали латинські імена. Коли б вони прийняли віру "од арабів", їм би араби дали арабські імена. Коли б гречини прийняли віру "од українців", їм би українці дали українські імена. Коли б юдеї прийняли віру "од українців", їм би українці дали українські імена . Чому? Тому що,як я вже сказав , з вірою пов"язані не тілкки справи духовні, а й політичні, культурні, соціяльні.

З веління грецького Володимир став "Базилевсом" (Васілем), ім"я"Базил" означає "Царьок". І думаю я : бути Володимиром і стати"Базилевсом"– яке приголомшуюче приниження! Чи свідомий був Володимир, що він в Україні (Русі), відрікаючись від рідного (українського володарського імени , принижує перед рідним народом сам себе, принижує Дух України (Русі), принижує вольові й достойні почування богатирів –русичів (внуків Дажбожих)? У малих людей малі помилки, у великих – великі.

Візантійська імперія була поділена на декілька "базилевс"(обласних володінь), на чолі "базилевс"стояли "базилевси" – вірні піддані імператора Візантії. Україна (Русь), прийнявши віру з Візантії, стала духовною колонією Візантії. Найстрашніша зі всіх неволь – неволя духовна. Греки-митрополити (духовні "ґебітскомі сари" –агенти Візантії) стали "рішителями, спасителями і душителями" духовного життя Українського Народу.

Писати "святий Володимир", "свята Ольга" (Ольга, охристившись, стала "Гелленою") значить демонстративно вважати хрищення України (Русі) справою ганебною. Чому?

Тому, що ритуальний канон хрищення України (Русі) твердить, що Володимир, прийнявши грецьку віру, перестав бути Володимиром, йому була греками вручена метрика хрищення з ім"ям"Базил" . Не визнати метрики хрищення, християнського імени Ба –

зил , значить не визнати цілісности акту хрищення України (Русі)

Гречини, щоб поділити русичів на дві ворогуючі групи (і так поставити Русь проти Русі), всім, кого вони христили (дітям і дорослим), давали грецькі імена. Той русич, який любив рідне ім"я, вважався антихристом. Якщо Володимир відмовився від "християнського імени Базил ", то що це є —каяття, сором перед народом чи звичайне двоєдушшя?

Волхви кликали русичів —внуків Дажбожих стояти в обороні рідних імен, і твердили вони, скриваючись від князя Володимира у лісах, що відректися від рідного імени це те саме, що відректися від рідної матері .

5. "ЧИ ВДАСТЬСЯ СИЛЕНКОВІ ПОВЕРНУТИ КОЛЕСО ІСТОРІЇ?"

Ім"я і прізвище— адреса народу. По імені, по прізвищі, по назві рік, гір, ярів, міст, селищ можна пізнати історію народу, історію його культури, історію його мови, можна пізнати віру народу, склад його душі і спосіб його життя.

Я вважаю, що самобутні (рідні) імена відповідають природі й духові рідної землі. Вони відповідають ритмові народної душі, відповідають гармонії і красі Вітчизни. Чужі імена, чужі прізвища, чужі назви сел і міст накинуті духовними чи мілітарними вторжниками, чинять розлад в народних почуваннях, порушують метрику рідної мови, руйнують міст,який духовноріднить потомків з предками.

Очевидно, що дехто, почувши ці мої міркування, скаже: "Справа чужих і рідних імен порушена Левом Силенком має малу вартість і тому вона зовсім зайва , навіть шкідлива. Будьмо такими, як були наші батьки, будьмо Іванами, Матвіями, Гаврилами, Парасками Мокринами, Пулхеріями.

"Чужі імена вже для нас стали рідними, до них ми звикли так, як в"язень до тюремного рижиму, пташка до клітки, рибка до акваріума. Не вдасться Левові Силенкові повернути колесо історії".

Відповідаю: коли колесо історії України котять вороги України у провалля, його треба негайно стримати і повернути на вільний рідний шлях, і я прийшов, щоб цей чин довершити, і той, хто, як та гадюка, прагнутиме отрутою стримати мій хід, буде мною розброєний. Я вийшов з душі мого народу — Україна є для мене дорожча, як моє життя, і в цьому є сила і благородство моєї науки.

6. ЗАЖУРИЛАСЬ УКРАЇНА, ЩО НІДЕ ПРОЖИТИ — ЧОМУ?

Коли б ми (від 988 року починаючи) мали духовну енергію до сьогодні відстоювати віру Предків Рідних, ми б тепер були могутньою державною потугою світу. Очевидно, ми б віру Предків Рідних удосконали , мудро і вільно проголосивши правду беззастережного монотеїзму.

І в бібліотеках країн Евразії лежали б монументальні книги про величне самобутнє богорозуміння України (Русі). І імена могутніх духовних титанів — внуків Дажбожих були б знані світові так, як сьогодні знані імена Зороастра, Будди, Конфуція, Мойсея, Ісуса , Магамета, Гуса, Лютера, Гуру Нанака.

І ніхто б не відважився казати, що українці — це люди для людства мало корисні тому, що вони не дали світові великих релігійних чи соціяльних ідей, во — ни тільки споживають покірно, або бунтівливо плоди чужої духовости . Вони навіть не здібні на своїй землі створити державний порядок і своєю нездібністю постійно підсилують в сусідів апетит до своєї пребагатої землі — на Сході Европи постійно точаться криваві війни тому, що Українці не спроможні створити могутньої держави.

І було б сьогодні в світі більше, як триста мільйонів Українців, і мали б Українці сьогодні двадцятимільйонову (по— модерному оснащену) Армію Миру , Армію Справедливости. І народами світу була б пошанована самобутня віра України (Руси). І села й міста України зберегли б ті назви, які були утверджені оріянами (стародавніми українцями) п"ять — шість тисяч років тому, і це були б назви найстародавніших міст світу. І знали б ми, Українці, хто ми є, де ми є, і в ім"я яких ідеалів живемо, і ми б сьогодні бачили сонце величного майбутнього.

Ми не відстояли духовні основи свого "Я" і тому ми від 988 року починаючи, не живемо по—своєму. Я вже не раз говорив, що князь Володимир мав право зробити помилку, ми покликані її виправити на щастя собі і грядущих поколінь, ми дорого, дуже дорого заплатили за помилку нашого предка Володимира. Пробудімося! І сьогодні чую я (в моїй душі я чую відлуння історії народу рідного): на перехресних дорогах волхви —бояни оплакують потоптаних дітей. Наїзники потоптали молоді душі, в яких пломенів розум, пристрасне натхнення.

І чую я в душі давно відгомонілий рокіт кобз, і слова кобзарів чую:" Зажурилась Україна, що ніде прожити, витоптала Орда кіньми маленькії діти. Малих потоптала, старих порубала, а молодих середульщих у полон забрала"...

І горіли селища. І чорні хмари бушували над оріянськими степами, гаями, ріками. І чорні круки кружляли над мертвими тілами русокосих лель, над мертвими тілами добросердних матерів.

І на попелищах (після весняного грому, дощу) щовесни проізростали нові зерна народної живучості. І земля рідна уквітчувалася, як панна, барвінком, дзвеніла солов"їними піснями. І в дібровах, у духмяних степових травах юна лель з мужом започатковувала

нове людське життя. І не було, і не має, і ніколи не буде такої вражої сили, яка б могла з землі з корінем вирвати життя Українця!

Він (вічний Українець), як дуб многовіковий, пустив у землю рідну свої животворні коріння, пустив у небо рідне свої животворні пагіння, обнявся з сонцем, обнявся з землею, обнявся з бурею, з непогодою і погодою вічно живої землі Дажбожої!

Побратими і Посестри! Перед тим, як почати розмову про душу рідних імен, прізвищ, про історію назв рік, міст і сел України, ми принаймні трохи тепер познайомимося з чужими назвами, іменами, шоб вони нас не переслідували своєю таємничою загадковістю, і шоб ми чулися, стрічаючись з ними, людьми достойними і відважними.

Тому шо є різні тлумачення значення імен, назв, прізвищ, будуть недруги мої (і вони це вже й роблять) знецінювати мою працю, пишучи " та він і те не так пояснив та він те не правильно визначив, осуджуйте його!".

Роблячи досліди, я бачив, що, наприклад, три дослідники (у своїх словниках) пояснюють значення того чи іншого імени по–різному, і сперечаються вони між собою. Я брав до уваги ті висновки, які були підтверджені більшістю дослідників, або висловлював свої особисті міркування, до яких я приходив на основі дослідів. І прошу всіх вас ставитися до моєї праці з довір"ям – мудрим людям я не даю нагоди глузувати з праці моєї, бо ставлюся до неї з великою вимогливістю, а з писаннями провокаторів і глупих людей ми не зобов"язані рахуватися.

7. ЯК ВИНИКАЛИ НАЗВИ ПЛЕМЕН?

Знаємо всі, шо жителі поля –Поляни, жителі лісів – Древляни, або – Деревляни, у санскриті слово "дарава" означає " дерево". У Геродота в "Книзі Четвертій" є твердження, шо Скити, шо значить "Білошкірі", самі себе звали Сколотами.

У санскриті слово "сколот" означає "мислиsець" (сколотник); є у нас сьогодні слова "сколотити", (звірів треба сколотити, тобто зігнати), "сколочена вода". У первісні часи племена ставили перед собою питання " А хто живе за межами наших земель? Чи тільки ми люди, чи крім нас є ще й інші люди?"

Ескімоси самі себе звуть Інуїт, шо значить "Люди". Чужинці звуть Інуїтів "ескімосами", шо значить "ті, шо їдять сире м"ясо – сироїди". В Новій Ґвінеї є плем"я яке зветься Гірара. На мові Гірарів слово "гірара" означає "розмовляти" (бути істотою, яка вміє говорити).

В США є стейт Дакота. Дакота – ім"я індіянського племени, в індіянській мові слово "дакота" означає "справжні люди", "друзі". Знаємо, шо німці звуть свою країну "Дойчланд". Слово " дейч" постало з стародавнього німецького слова "тевт", (тевтони, "Тевтонський орден"). Тевтонія – первісна назва Німеччини. Слово "тевт" означає "люди", Дойчланд – значить "Країна людей". І слово "турок" означає "людина", Турція – Країна людей.

Наші предки мали два головні стани, стан Сколотів (Мисливців) і стан Грамів (Осілих людей). Сьогодні в Індії вживається слово "грама" в значенні "село". Слово "грама" постало з первісного санскритського слова "грам" (ґрам), що значить "об"єднання", "собор", "соборність"; у санскриті "да" значить "існує", "дає", "грам да" . З слова "грам" постало наше сьогоднішнє слово "храм", тобто, "собор"; належати до храму – значить належати до єдности, бути членом собору, (храму). Освічені люди, знаючи про це, ніколи не вживають висловів "храмний собор" чи "соборний храм". Слово "монголи" нами зненавиджене, бо воно в нас стало синонімом "вторжника", "напасника", але в "монгольській" мові воно значить "відважні", "відважний". Слова "чінгіс хан", "чінгіс монгол" означають "великий хан", "великий подвижник". Монголи самі себе звали Биде, що значить "Ми"; українці монгольське слово "биде" любили вимовляти, як "бидло".

8. ЯК ВИНИКЛИ НАЗВИ КРАЇН?

"Австрія" значить "Східній край". "Британія" від назви племени Брити , слово "бритти" значить "барвисті", їх назвали "бритами" тому, що вони любили носити барвисту одежу.

Слово "Енґеналенд" (Англія) означає "Країна Анґлів"; "анґл" постало з слова "анґ", що значить "край", "кінець"; "Англія" значить країна людей, які живуть на краю землі. Римські легіонери вважали сьогоднішні британські острови "краєм римських володінь". Коли погодитися з думкою, що слово "Україна" означає "край", "окраїна", то в такому випадку слова "Англія" і "Україна" мають тотожній зміст.

Є народ Бушмени. Їх назвали "бушменами" голандці; голяндське слово "бушмен" означає "кущові люди" (жителі кущів) , "буш" – кущ, "мен" – людина, люди. Хан Золотої орди мав ім"я Узбек, жив він у 14 столітті. І в честь його імени почала зватися країна Узбекистан, народ – Узбеки, житель Узбекістану – узбек. Був володар Лотар, в честь його імени почала зватися країна Лотарінґія, лотарінґи – жителі Лотарінґії.

Слово "норревеґ" означає "північний шлях", від слова "норревеґ" постала назва країни Норвеґія. На території Швеції жило плем"я Све; від імени племени постала назва країни Свеція (Швеція); ще триста років тому Шведи звалися Све.

Данія (Денмарк) значить "Земля Данів", головне плем"я, яке жило на території Данії мало назву Дани. Від імени вождя –родоначальника Чеха постала назва країни Чехія. Я у своїх працях стародовню (трипільську) Україну назвав ім"ям Оріяна, маючи на увазі слово "орь", яке в Індії, Ірані, Кашмірі вимовляється, як "ар" чи "ар"я" в значенні "орач" , "благородний", "аристократ", очевидно, одні назву Оріяна (і слова "орія – ниц" "оріянська") прийнялиіз захопленням, інші – почали мене напасливо критикувати

Канада – від ірокезського слова "каната", що значить "селище", "дім". Ірак – значить "орана земля", "ір" –орати, Іран – значить "Край ірів", бачимо, що ці народи слова"ор" і "ар"я" вимовили, як "ір". Єги – пет – від "Га–Ка–Па", що значить "Дім Бога Пта".

Іспанія – від слова картагенського "сзпан"; картагенці, навістивши цю землю, побачили на ній ба – гато кроликів, "сзпан" – кролики. Ірляндія – від слова "ейре", що значить "захід", Ірляндія –"країна західня – ків." Індія – від назви річки Інд, слово"інд" значить"рі – ка"; корені мовні "дн", і "нд" тотожні, від "дн" поста – ли назви рік Дон,Дінець, Дунай, Дніпр.

Кашмір – від слова "мір", ("мер"); слово "мір" значить "море", наші далекі предки (особливо скити--гі- тіти) вважали, що вода глибока і широко розлита люди – ну море (зморює, морить, втомлює), отже Кашмір зна – чить"Кашьятове море". Квебек – місце стрілянини. Кир- гизія – Степ кочовиків, "кир" – степ, "кис" –кочовик.

Японія – від слів "ні пон" ("ні гон"), слово "ні" в японській мові означає "сонце", а "пон" значить "кра- їна". Ніпон – Японія (Країна Сонця,або Сонячна Країна). Естонія – від "евіст", що значить в ширшому розумінні "жителі біля води". Бельгія – від назви племени Белги.

Судан -"Країна чорних". Пакістан – від слів "пак", що значить "чиста" і "стан" – "країна" –"Чиста Країна." Манітоба – від індіянського слова "Манатуана", що значить "Великий дух"; індіяни вірили, що на малень- кому острові розташованому на озері живе Манатуана.

Литва – є твердження, що назва цієї країни по- ходить від слова "лити", в литовській мові слово "ли – тус" значить "лити", "течія", "лиття". Шкотляндія –від кельтського слова "скуіт", що значить "кочовик", Шкот- ляндія – Земля кочовиків.

Тексас – значить "Добрий друг". Ява (наз – ва острова в Азії) – походить від санскритського сло – ва "ява", що значить "ячмінь"; вважаю, що в первісні часи (в Оріяні) наші предки казали "жав", що значить "життя"; літера "ж" перейшла в "я". І дивно – які б я но- ві твердження не оголосив, зразу ж появляється злива "протестаційних листівок" – листівки мають на меті вик- ликати недовір"я до мене, зневірити читачів "Самобут – ньої України", розсварити родину рідновірів; приємне те, що вдумливі рідновіри вміють відділити полову від зерна і тому на їх ні анонімні листівки, ні провокативні "нау- кові писання" ворогів Рідної Віри, не діють.

Франція – від назви племени Френків, "фре – нк" значить "вільний". В 1714 році дослідник Фере був посаджений до в"язниці (у Бастилію) за те, що він на основі своїх дослідів відважився доказувати науковцям Франції, що від німецького слова "фере" постала назва Франції, посадженого в Бастилію проголосили неуком , знахабнілою божевільною людиною, але тепер всі визна- ли, що дослідник Фере був правий і його наукові твер-д- ження визнані.

Гордий народ нелюбить, щоб його ім"я мало чуже походження і очевидно це почування оправдане. Та я вважаю, що французи мають дані гордитися, що їхні сусіди (німці) їх назвали "френками", тобто "людьми волі". Московитія – назва походить від фіно-монголь- ського слова "моська", що значить "болото" і від сло - ва "ва", "Моськва" –Болотяна річка. Італія – від слова "італіка", що значить "скотарі".

Чілі – значить "Холод"; Башкирія – від слів "баш курт", що означають "Голова вовка". Коста Ріка –Берег багатств, "коста" – берег, "ріка" –багатий.Кон- –ґо походить від слова "конґ," що значить "гори".

9. ЩО ОЗНАЧАЮТЬ НАЗВИ МІСТ?

Адіс Абеба – значить "Нова Квітка". Мадрід, (слово "мадрід" постало з арабського слова "медж–рид", що значить "будівельний ліс". Пекін –"Північна столи- ця", Нанкін – "Південна столиця".

Слово "синґа" значить "лев", Синґа –пур – "Львине місто". Анкара – від "анкер" (якір), "анк" – крючкуватий, заякорений, отже – Заякорення. Шанхай – значить "Над морем".

Чикаго – від індіянського слова "ше–канґ – онг", що значить "дика цибуля". Токіо – від японсь – ких слів "т о", що значить "схід" і "кіо", що значить "головне місто", Токіо –Східнє Головне місто. Неа – поль – Нове місто, Мінніаполіс- "міні" (мале), "поліс" –місто.

Гальське плем"я (стара назва Франції –Га – лія) Паразії, "паразії" значить "човнярі"; паразії жили над берегами Сени, вони славилися своїми човнами, Па – риж –Місто Човнярів. Стокголм – від "стак", що зна – чить "залив", "стовп", отже –"Острів зі стовпом." Сид – ней – в честь лорда Сиднея. Ріо де Женейро – значить "Річка Януаря". Ню Йорк – в честь герцоґа Йорка, ста - ра назва Ню Йорку – Новий Амстердам.

Між іншим, Мангетен (частина Ню Йорку) – назва походить від алґонкінського (індіянського) сло – ва "магахатенук", що значить "небезпечні водяні пово - роти"; є також твердження, що від "ман–хе–танана" , ці слова значать "там, де нас обманули".

Маніла – на тагальській мові слово "май" значить "бути", а – "ніла" – назва рослини, отже,"Міс - це, де росте ніла". Лос Анджелос – Місто королеви ан – гелів. Лондон –"Лісове місце", "Укріплена пристань" ; пригадую, що Сер Моніер Моніер – Вільямс у "Сан – скритсько –Англійському Словнику" виданому в Оксфор- ді вважає що Лондон походить від "лондрі".Вінніпег– від індіянського "ві–ні–пі", що значить "мулиста вода". Коломия – "колеса миє", (місце, де миються колеса).

Перебуваючи у Багдаді (в столиці Іраку), я в готелі Ур (готель Ур стоїть над берегом тихого Тигру), сказав арабам:"Назва Вашої столиці зрозуміла україн – цям", та ніхто з їх не зрозумів мене. В музеї Ірак я ска - зав, що слово "Баг" (або "Баг") в мові Зороастра озна -

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

З НОВИМ РОКОМ

Дорогі РУНВІСТИ – Достойна Передова ОБ"ЄДНАНА Рать Української Духовної Революції! Всі ми в усьому світі сущі Першого Березня Стрічаємо Новий Рік Дажбожий! Всі ми визнаючи віру в Єдинорідного Дажбога, утверджуємо в Українському Житті Величний Український Монотеїзм, щоб вові – ки і віки торжествували Один Бог –Одна Вітчизна-Один Народ–Одне Духовно–Організаційне Народовладдя–Одне Минуле– Одне Сучасне і Одне Майбутнє! ВсіхВас вітаємо з Новим 10974 роком Дажбожим!

Рада Головного Столу
Об"єднання Синів і Дочок України
Рідної Української Національної Віри.

чає "Бог", або,яккажутьараби -Аллах. А слово "да" чи "дад" значить "дати", "даний". І в цьому легко пе – реконатися, читаючи "Авести" чи "Рик Веди".

Отже, Багдад – значить "Богом даний",або чіткіше кажучи –Богдан. І тому, що назви "Ірак" і "Іран" мають санскритське походження так, як і Ізра – ел, Ява, Калькута, Київ, назва"Багдад"не випадкова. В цій назві чується (хай не гніваються іракці) дух персів (парсів), які були кровно споріднені з орієнами і говорили вони мовою "Авест", що була споріднена, як дві сестри, з мовою "Вед". Дирекція музею Ірак, подарила мені цінні книги, висловивши на них подяку "за цікаві твердження".

(продовження в слідуючому числі)

Лев Силенко, "Мага Віра".

Т. Г. Шевченко. Автопортрет з свічкою.

ШЕВЧЕНКО-БЕЗСМЕРТЯ

Я так її, я так люблю, мою Україну убогу,
Що проклену святого Бога, за неї душу погублю. (Тарас Шевченко)

... Як Дніпро... "понесе з України у синєє море кров ворожу... отойді я і лани, і гори – все покину і полину до самого Бога молитися... а до того, я не знаю Бога".

... ворожа кров вторгнулася в Україну і вмертвляє благородну кров Народу Українського. Попи у каплицях Христових учать Українців, щоб вони вірили візантійському Саваотові і корилися сатрапам Московитії; не хоче пророк Шевченко знати такого "бога"!

Пророк мріє про правдивого Бога, про такого Бога, з яким зрідненi почування вільного народу. Ми, РІДНОВІРИ, звеселемо Велику Душу Шевченка Молитвами до Дажбога; ми знаємо Бога, ім"я Його – Дажбог, а не "візантійський Саваот".

Не щиро ставляться брати–чужовіри до безсмертного ЗАПОВІТУ, викидаючи під час свят із ЗАПОВІТУ найвеличніші мислі і почування Шевченкові, в яких Він висловлює своє неприхильне ставлення до чужих антиукраїнських розумінь Бога; Він леліяв про рідні розуміння Бога, і вважав, що справа національна має бути справою релігійною.

Всі ми в могутній Родині Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри живемо мислями і почуваннями Шевченка і щороку складаємо Його Великій Душі наші доземні поклони.

Слава Дажбогові!

МОЛИТВИ

(Продовження. Початок у Числах 81,83, 85)

4

Дажбоже мій, Єдиносущий і Єдинорідний Володарю душі моєї, клянуся я Тобі, що я ніколи і ніде не зраджу віри рідної, бо вона є суть моєї суті, бо вона є серце мого серця, бо вона є честь моєї чести, бо вона є воля моєї волі, рідна віра — моє безсмертя на Землі і в Царстві Духа Предків, Дажбоже мій !

**** ***** ****

62. Дажбоже мій, як сповідь, прийми молитву — роздуми мої: мій брат— чужовір мені каже, що він визнає віру грецького православія, бо українці за грецьке православія багато крови пролили , мій брат — чужовір каже, що він визнає грецький католицизм, бо за греко-католицизм українці багато крови пролили, мій брат — чужовір каже, що він визнає московинський комунізм , бо українці за московинський комунізм багато крови пролили,

о, багато, багато, багато українці крови пролили за віри чужі і віри чужі скріпили, а рідну державу свою завалили,о, брати — смиренні раби духовні, ви біль моя, ви страждання мої несусвітні , не мене, а себе полюбіте — кайдани порвіте, в рідній вірі себе пробудіте, рідну матір свою звеселіте, прийми сповідну молитву мою, Єдинорідний Дажбоже мій!

**** **** ****

63. Дажбоже мій, я не вмію народ мій не любити, бо моя душа зріднена почуттями з душею народу мого, я не вмію Вітчизні не служити, бо кров моя зріднена з кров"ю Вітчизни моєї, я не вмію з неволею миритись, бо життя невільника я не зву життям, я не вмію з кров"ю вражою любитись , бо ворога шанувати - значить гідности не мати, моє невміння мене рятує від злого вміння, щоб я був вірним сином народу, Дажбоже мій!

*** *** ****

64. Дажбоже мій, плаче душа моя, бо сонце земного життя дружини моєї навіки погасло та любий образ її ніколи у серці моїм не погасне, та любе слово її ніколи в серці моїм не затихне, та люба щедротність її ніколи в серці моїм не зів"яне , Дажбоже мій!

**** ***** ****

65. Дажбоже мій, у далеку Дорогу Зоряну,яка веде у Царство Духа Предків, врочисто і мовчазно зібралася люба дружина моя і стрінуть її,як доньку, Мати Лель і Тато Орь, у немеркнучому зоряному світі ласками стрінуть її вічними, і вічною буде вона у Вічності Дажбожій, і тепло любови моєї грітиме душу її, і вона промінем світитиметься у серці моєму, Дажбоже мій!

**** ***** ****

66. Дажбоже мій, не радують душу мою ні дні сонячні,ні скарби земні, дружина моя люба від мене відійшла в Царство Духа Предків,о, довга розлука ця, о, глибокі страждання ці!

У Царство Духа Предків прийшовши, люба дружино моя, згадай радощі і смутки життя нашого, і прости мені, коли я може словом не розважним смутив серце твоє,і Предкам скажи, що я гідно Їхні заповіти бережу —гідно Вітчизні служу, Дажбоже мій!

**** **** ****

67. Дажбоже мій, моя улюблена дружина мені синів — орлів у болях дарувала, щоб я пізнав щастя батьківських почувань. І я трудився — сини росли, а я їм палати будував і вірив я, що сини мої оцінять труд мій, оцінять правдиву батьківську любов, пропало все — мої сини неначе й не мої, не мав я часу дати їм мій рідний — мій духовний погляд на життя, не мав я часу їхні добрі дитячі душі наукою рідної віри освітити, чужі люди вторглися в їхні душі і відкликали їх від мене, і сини мої любі чужі мені душею й розумом стали, палати-світлиці поваляли, у морі чужому втонули —пропали, на душі моїй ятриться рана невилічима, прости мені за необачність мою, Дажбоже мій!

*** **** ****

68. Дажбоже мій, людина має два народження, перше народження тілесне, друге народження — духовне. Щоб мої діти були моїми, я їм даю рідне духовне народження. Ні часу, ні скарбів не шкодуючи, я вчу їх, щоб вони самі розпоряджалися розумом своїм, талантами своїми, душею своєю і розум свій не підпорядковували іноземному розумові, і віру свою не підпорядковували іноземній вірі,і вроду свою не підпорядковували іноземній вроді, я вчу їх, щоб вони всюди і завжди були самі собою, жили в ім"я Вітчизни для Вітчизни і знали, що тільки той, хто є сам собою є людиною достойною в нещасті і щасті, благослови науку рідної віри моєї, Дажбоже мій!

**** **** ***

69. Дажбоже мій, вторжники осквернили благородне лице Вітчизни моєї, вторжники у селах і містах поставили ідолів притранспортованих з Московитії, з країн Ромеїв і Латинів, і люд мій поневолений на рідній землі звеличує ідолів іноземних , і зневажає родоначальників рідних — Маму Лель і Тата Оря, і зневажає святе ім"я Твоє, Дажбоже мій, о, правда вічна і свята — хто віру предків зневажає — той віри у себе не має, хто віри у себе не має — в неволі конає, Дажбоже мій!

**** **** ****

(див. на стор. 634)

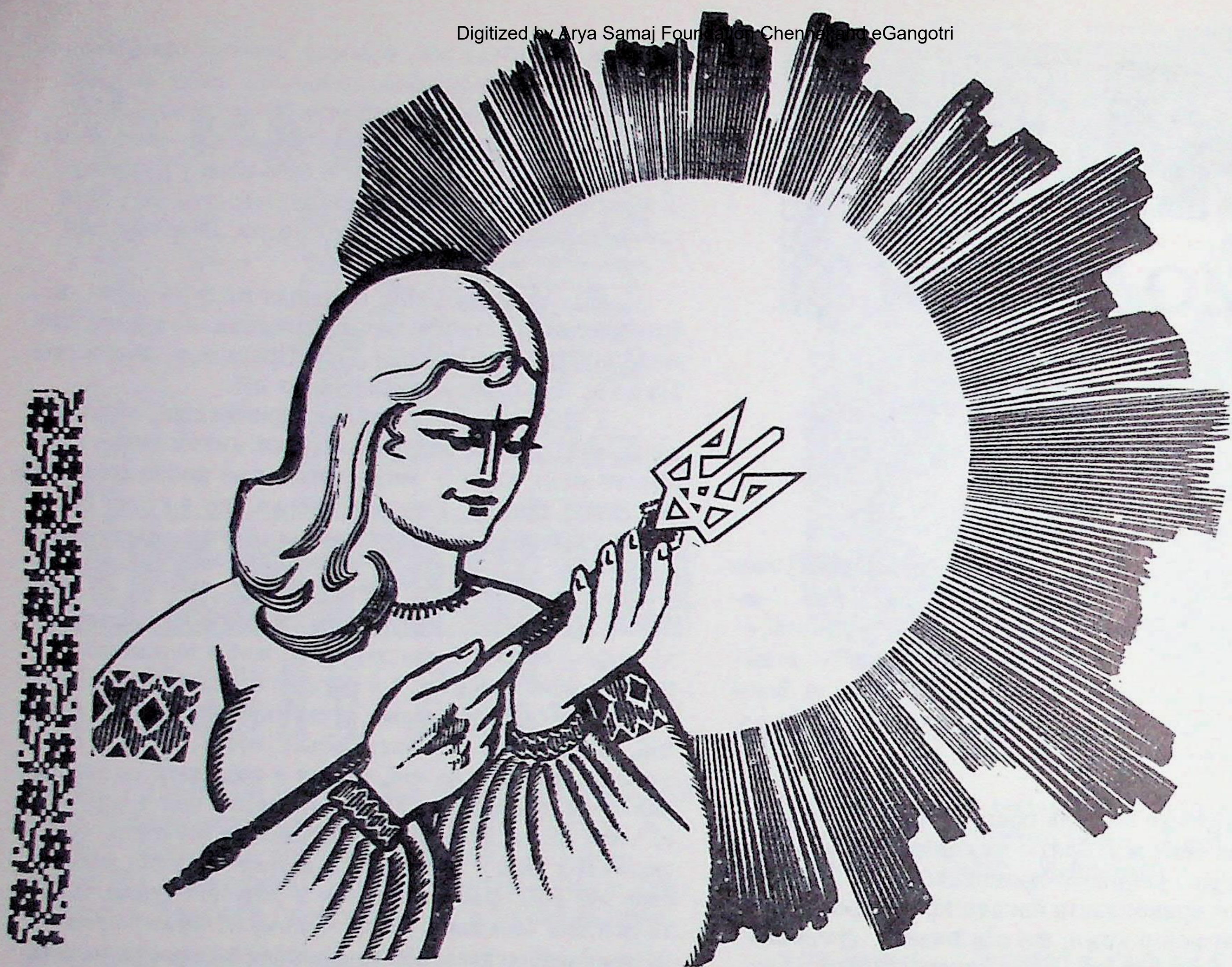

27-м Духовно-Організаційних Постулятів утвердив Перший З"їзд Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри. З"їзд ОСІДУ РУНВіри — воістинно Вільний Голос Народу. Вільний Голос Народу –Голос Бога. Всі Достойні Рідновіри ЄДНАЮТЬСЯ, визнаючи Постанови З"їзду ОСІДУ РУНВіри і Духовно-Організаційну ЄДНІСТЬ ставлять в основу своїх Законів Життя, і ні морально, ні матеріяльно не підтримують ворогів Єдности, і в цьому сила рідновірської моралі!

5. Ми,рунвісти, українці по-вірі і по-походженню, ми люди цілісної української духовости, і наша боротьба за волю України і наша оборона волі України є нашою Священною Справою Віри,сутністю нашого духовнотілесного буття, і ніхто хай не осмілиться наші святі релігійні почування дискримінувати Ми всюди і завжди ціною життя свого будемо берегти наші Переконання –Святі Основи РУНВІРИ.

18. Ми,рунвісти, звертаємося до всіх братів-чужовірів, до всіх українських партій, чужовірних парафій із закликом поставити знак Дажбожий (тризуб) вище всіх чужих емблем таких, як москвинський "серп-молот",греко-латинський хрест та інші емблеми чужої духовости.

ПРЕЗИДІЯ ПЕРШОГО З"ЇЗДУ ОСІДУ
Рідної Української Національної Віри :
Мирослав Лисенко, проф. Петро Могилин,
Мирослав Лозовий, Боголюб Свириденко,
Богуслава Коверна, Людмила Фенько.

Учасники Першого З"їзду ОСІДУ РУНВІРИ: Лев Силенко(Орлигора), Мирослав Марків,Михайло Чумаченко, Петро Хім"як, Микола Орлів, Іван Цапар, Богдан Тарасюк, Соня Чумаченко, Володимир Коперник, Осип Білоус, Анна Білоус, Іван Павлюк, М. Оношко, Григорій Топчан, Федір Мирош, Анна Мирош, Роман Фенько. Людмила Фенько, Світанна Свириденко, Анна Скляренко, Богдан Петрів, М. Яворський, М. Петрочук, Др. Богдан Запутович, В. Рубан, М. Рубан, М. Чорненко. Інж. Б. Смерека, Марія Булка,Люба Мирош, М.Кривенко, О. Грушецька, О.Лисенко, М.Грушецька, П.Грушецький, О.Лисенко, П. Лисенко, .В.Свириденко, Н.Свириденко, І.Міненко, М.Ляшенко, Людмила Лозова, Б. Лозовий, М. Хім"як, Лада Святославська, К.Чумаченко, Б. Тарасюк, І. Максименко, Євгенія Бабич, Д.Цапар,Ілія Микитин, Ф.Микитин, М.Орлів, Іван Руденко,Іван Сахаревич, Б.Сахно, М.Сахно, Іван Павлюк,Петро Цапар та інші.

5-6 серпня,10972 року Дажбожого,Чикаго,Ілл.США.

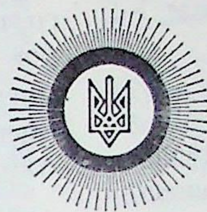

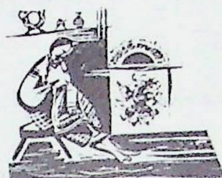

РІДНА УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ВІРА

СВЯТА

1 Березня – Новий Рік Дажбожий.
9 Березня – День Тараса Шевченка.
14 Квітня – Великдень, День Духовно- Тілесного Оновлення (Воскресіння).

2 Травня –Свято Весни, День Тата Оря –культ Родоначальника, (тато обдаровує дітей, діти обдаровують тата).

24 Липня – Купала, День Посвячення Юних Рунвістів.
12 Серпня – День Жертводавця (Трудової Гідности).
15 Серпня – День Івана Франка.
21 Серпня – Свято Врожаю і Родової Цілісности.

27 Вересня – День Відродження Рідної Віри.
14 Жовтня – День Юних Народних Месників.
27 Жовтня – День Слави Народних Богатирів.

7 Листопада –День Народного Гніву (гніву до вторжників–чужинців- організаторів тюрм, голодівок).
12 Грудня – День Матері Лель, (мати обдаровує дітей, діти обдаровують матір).

23 Грудня –Свята Вечеря, культ Родової Гідности.
24 Грудня – Різдво Світла Дажбожого.
13 Січня –Щедрий Вечір.
26 Лютого – День Лесі Українки.
****

ПРИМІТКА: влітку в 10976 році Дажбожому на Другому Соборі (З"їзді ОСІДУ РУНВіри) цей проект – ний календар свят буде обміркований, вдосконалений і затверджений; до 10976 року Дажбожого раджу брати цей календар в основу свят Рідної Віри.
Учитель Лев Силенко.

◆◆◆

(початок на стор. 631)

71. Дажбоже мій, люблю Тебе, щоб в моєму роді була розумна, рідна й творча любов – щоб був Один народ, Одна Віра, Одна Влада, Одна Єдність Тобою, Єдиний Господе мій, благословенна і щоб всі одноплемінники мої вірили, що з любови родиться любов, Дажбоже мій!

**** **** ****

72. Дажбоже мій, Ти – Світло, я – Твій промінь, і я живу в Тобі, як промінь в сонці і Ти живеш у мені, як сонце в промені, Ти – Досконалість, я – Твоє зерно, і праведним життям я вдосконалюю почуття і мислі мої, і безсмертніє душа моя у безсмертному царстві Душі Народу мого, Дажбоже мій!

**** ***** ***

73. Дажбоже мій, багатий той, хто скупістю не збіднює себе; щасливий той, хто ближчому дарує щастя; славний той, хто сам себе своєю працею достойною прославляє; достойний той, хто мучиться за правду і співчуття ні від кого не приймає; правдивий той, хто праведну людину прославляє; красивий той, хто красиву душу має; відважний той, кого самітність не лякає; мудрий той, хто вміє мудрих шанувати; учений той, хто сам уміє науку здобувати; талановитий той, хто вміє свій талант народу рідному талановито дарувати, благослови науку віри моєї, Дажбоже мій!

****** **** ****

74. Дажбоже мій, Ти Святий Дух народу мого, в Тобі життя, в Тобі сила, в Тобі розум і любов народу мого, і щасливлюся я щастям народу мого, і вічнію я вічністю народу мого, Ти єси Безсмертний, бо мій народ безсмертний Твоїм безсмертям, Дажбоже мій!

****

75. Дажбоже мій, світ не мав початку і світ не матиме кінця – світ був, світ є і світ вічно буде, бо Дух стає Матерією, бо Матерія стає Духом, бо Ніщо є Щось, бо Щось є Ніщо, і вірю я, Дажбоже мій, що Ти є Володарем несвідомого і свідомого Буття, Ти є Єдиносущим Творцем світів, які не мали початку і не матимуть кінця – світи вічно зникають і світи вічно виникають, і я відчуваю Тебе в душі моїй, бо Ти є Субстанцією фізичного і метафізичного починання народу мого, і Ти даєш мені щастя відчувати Тебе, о, щасливий народ мій, що вірить Тобі, о, незбагненні таїни Твоїх таїн, Єдинорідний Дажбоже мій!

(продовження буде)
****

Дорогі Посестри Анна Скляренко і Богуслава Коверна біля Священного Образу Родоначальниці Матері Лель під час Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української Національної Віри в Чикаго.

Всі Побратими і Посестри вже починають готуватися, щоб у Вересні цього року врочисто відсвяткувати Десяті Роковини Творчого Життя Рідновірів, десять років тому були видані перші числа журналу "Рідна Віра", покладені Перші Основи організованого життя Рідновірів і пішли в народ перші проповідники, проповідуючи віру в Єдиного Дажбога.

Поет Іван Є. МАРУСЕНКО і Його Дружина Людмила.

Міннеаполіс, Мінесота, США.

Дорогі Побратими і Посестри! Я визнаю Священні Постанови Першого З"їзду ОСІДУ Рідної Української

ДОСТОЙНА ПОСЕСТРА О. ДЕЙНЕКА

Бажаємо Вам, Дорога наша Посестро О.Дейнека, Щасливих і Довгих Років Життя. Ми вітаємо Ваше щире проповідування Рідної Української Національної Віри між Українцями Австралії.

Слава Дажбогові!

Жіноча Рада ОСІДУ РУНВіри,

США –Канада

****

Національної Віри, визнаю "Статут ОСІДУ РУНВіри", я і моя дружина горді, що ми віруємо в ЄдинорідногоДажбога нашого! Я закуповую всі видання РУНВіри і посилаю до бібліотек.

Посилаю вступні, Заяву, річну вкладку, хочу належати до Священної Родини Рідновірів. Єдність РІДНОВІРІВ повинні створити самі РІДНОВІРИ, не підтримуючи морально і матеріяльно (у формі передплат) тих одиниць, які чинять роздори тому, що не визнають Вільного Голосу Українського Народу, тобто, постанов Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри.

Вітаю проф. д-ра А. Білецького, який своїм благородним чином показав всім, як треба творити Єдність Рідновірів. З вірою в Єдиного Дажбога, з щирою побратимською любов"ю і вірністю,

ІВАН Є. МАРУСЕНКО.

"ПАМ"ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ І ПИСАТИ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", М. ЛОЗОВИЙ

ЛИСТУВАННЯ

Дорога Редакціє!

Посилаю чек на 12 долярів, прошу вислати річники "Самобутньої України" – "Мудрість Української Правди", "Що Українець Повинен Знати?", "Закони Правильного Життя", "Діти і Родичі", "Перевтілення", "Людина і Безмежність", а тако ж "Створення Нового "Я" .

І посилаю передплату на "Самобутню Україну", Я дуже захоплена ідеями Учителя Лева Силенка, вважаю їх правильними і необхідними у цей час, коли Україна знаходиться у смертельній боротьбі за своє існування.

Хотіла б мати перший том "Мага Віри", а коли не має можливостей, то чи могла б від когось отримати вже прочитану "Мага Віру", звичайно, за заплату.

З щирою посестринською пошаною,

Богданна СТАРІВ. Каліфорнія, США.

ЩИРА РОЗПОВІДЬ

ПРАВИЛЬНИЙ ШЛЯХ ДО ЄДНОСТИ

Дорога Редакціє!

У житті Українців відбулася подія світового значення, яка започаткувала перманентну Українську Духовну Революцію. Містерія цієї події таїться в тому, що вона відбулася точно в Тисячоліття борні Великого Святослава (Володаря Русі) з ворогами Дажбожої Землі- в 972 році Великий Святослав поляг у бою з підступними азіятами (союзниками грецькими), а в 1972 році (через тисячу літ) зібралися Українці, щоб Святослава проголосити Святим Сином України (Русі)!

Перший З"їзд Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри (ОСІДУ РУНВіри) визнав науку Учителя Лева Силенка, в основі якої проголошена безкомпромісова віра в Єдиного Дажбога, це справді могутній тріюмф Українського Вільного Духа! І з цього всім ясно, що 74 Учасники З"їзду були людьми мудрими і вдумливими – Вони були Вільним Голосом Народу!

Справді, всім відомо (і весь світ це визнає), що у всіх народів у старі часи були віри многобожні – греки вірили, що є Бог Один (Зевс), але крім Зевса є ще й менші боги –Аполон, Деонісій, Ескулап та десятки інших, і всі вони є еманаціями (синами, діями) Зевса.

(див. на стор. 636)

(початок на стор. 635)

І знаємо, що в жидів була віра, що Єгова Бог Один, а боги – різні Серафи, Велзевули, Ґабріели-це еманації Бога Єгови, та в ім"я віри в Одного Єгову жиди в 639 році всіх божків відкинули і проголосили однобожжя – віру в Одного Єгову і цим вони гордяться!

У римлян був Бог Один (Юпітер), а еманації Юпітера це боги Марс, Венера та ціла черга інших. І в наших предків була віра, що є Бог Один, а Його еманації то – Влес, Перун, Білобог, Світовит, Стрибог, Сварог ніби був головним, але на це не має точних даних ; Дажбог був Богом Життя і Світла, і тому русичі вірили, що вони є внуками Дажбожими.

Є такі Шаян–Шкавритко, які своїми маячіннями компромітують Рідну Віру між Українцями тому, що не визнають однобожної науки Учителя Лева Силенка, не визнають мудрого голосу Учасників Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри– а що ж вони визнають? Вони між українцями поширюють многобожжя (політеїзм) –ширять культ Перуна, Сварога, Влеса, Світовита, Стрибога і кажуть, що наші предки вірили в Одного Бога, але того Одного звали, як хто попав– то Перуном, то Влесом чи Сварагом, бо всі боги є еманаціями (творіннями) Бога, отже Шаян–Шкавритко ширять всі атрибути поганізму (многобожжя), і цим між українцями компромітують відроджену і реформовану віру Предків. А що це є так, я скажу, що сталося в моїй родині.

Коли я дітям (вони в мене вже студенти) сказав, що я визнаю Рідну Віру, то вони підняли мене на глум і сказали :"То ти що – жителі джунґлів вірять у багатьох богів, які крутяться біля головного їхнього божества , неганьби нас!" Я відповів, що віру Предків реформував Учитель Лев Силенко, і я вірю в Єдиного Дажбога, і в рідній вірі тепер не має жодних божків!! І Богмає одне ім"я Дажбог!". І що ви думаєте, мої діти зацікавилися Молитвами до Дажбога!

Всі РІДНОВІРИ єднаймося ТІЛЬКИ і ТІЛЬКИ навколо віри в Єдиного Дажбога, в цьому наша Свята Сила і цим гордитимуться наші Діти і Внуки!

Шкваритькові–Шаянові раджу для добра Рідної Віри не поширювати (на користь католицизмові) свої тлумачення, що в Рідній Вірі є многобожжя –еманації, благаємо вас не робіть цього! Бо священики греко–католицькі і греко–православні Вашою писаниною много–божною нам колять очі, і це шкодить всім рідновірам і дуже псує справі Духовного Відродження народу; в ім"я ЄДНОСТИ всіх РІДНОВІРІВ всі ми вірно визнаємо Першим З"їздом ОСІДУ РУНВіри утверджені святі Закони Віри в Єдиного Дажбога!

Слава Єдиному Дажбогові! Слава Першому З"їздові ОСІДУ РУНВіри, який проголосив безкомпромісовий монотеїзм(однобожжя) в Рідній Вірі!

Василь Радченко.

****

САМОБУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina".

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. Box 1174
Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH
LEV SYLENKO, SPIRITUAL LEADER

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

Box 57, P.O. Station "E",
Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5.

Box 71371, Arco Plaza Station,
Los Angeles, Calif. 90071, USA.

P.O. Box 3592, Station "C",
Hamilton, Ont., Canada, L8H 7M9.

P.O. Box 141, Sunnybank.,
Brisbane, QLD., Australia, 4109.

Box 745, P.O. Fonthill Ont
Los 1EO. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills,
NSW. 2153. Australia

РІЧНІ ВКЛАДКИ ЧЛЕНА ОСІДУ РУНВіри, а також Пожертви на Видання "МАГА ВІРИ" та Пожертви на Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри, тобто на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри і на Фонд Побратимської Взаємо допомоги просимо посилати на таку нашу адресу Головного Скарбника ОСІДУ РУНВіри:

Mr. F. Myrosh, 3821-45 St. #7,
San Diego, Calif., 92105, USA.

ПЕРЕДПЛАТУ НА "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ" та Пожертви на Видавничий Фонд "Самобутньої України", просимо посилати на нашу адресу в Чикаго (до Керманича Канцелярії Мирослава Марківа)

****

ПРИМІТКА: просимо повідомляти нас, коли якесь число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли прислати повторно.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАШ ЧАСОПИС!

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",
М.Грушевський.

Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ
РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

№ 88 КВІТЕНЬ,
10.974 РІК ДАЖБОЖИЙ
МІСЯЧНИК. РІК ВИДАННЯ ВОСЬМИЙ. й.
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА 4.50 ДОЛ.

Перший у світі Український Часопис,який не перебуває під впливом греко–латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

2. ЧУЖІ І РІДНІ ІМЕНА

(Продовження. Початок у Числі 87)

10. ЩО ОЗНАЧАЮТЬ РІДНІ ЖИДІВСЬКІ ІМЕНА?

У жидів так, як і в кожного народу, є рідні імена. Вони були створені тоді, коли жиди ще мали кочовий спосіб життя. Їм (кочовикам бідних і небезпечних гарячих пустинь) ніколи не жилося легко. Голод, безводдя, заразливі хвороби, небезпечні звірі (леви, гадюки, скорпіони)та інша нечисть, постійно переслідували їх.

Коза, вівця, ослиця жидам давали життя, тобто, молоко, вовну, м"ясо, шкіру. І тому в перших жидів були й імена Рахе (Рахеля), що значить "вівця", "овече божество"; Лія (Леага), що значить "корова"; Йосип", що значить "син корови". Лія і Рахеля були дочками кочовика Лабана, в якого був наймитом Іаков (Ізраел). Ізраел, як пише "Біблія", був одночасно одружений з сестрами Лією і Рахелею і мав дітей від їх і від їхніх служниць; Ізраел – родоначальник жидівського племени.

Інші рідні жидівські імена мають такі значення. "Дебора" значить "бджола"; Гамон – Осел; Табіта –Газеля; Галеб – Пес; Нахаш-– Гадюка; Єд–Лев. Від слова "єд" постала назва племени Єди (Юди). Освоєних звірів жиди (слово "жид" постало від слова "єд") обожнювали тому, що вони були джерелом їхнього життя. Неосвоєних (диких) звірів вони також обожнювали, щоб їх умилостивити.

Відомо, що не було на світі такого народу, який би від світанку своєї історії поклонявся одному Богові, тобто мав монотеїстичну (однобожну) віру. Всі роди, племена, народи вірили багатьом богам не тому, що їм хотілося мати багатьох богів, а тому, що вони бачили багато явищ (сонце, місяць, вітер, весна, зима, народження, смерть). Вони були певні, що на світі є багато сил і кожна з них має своє призначення і свою властивість – кожна сила вважалася божеством.

Жиди в епоху Мойсея поклонялися (і про це стверджує "Біблія) до божества – гадюки (Нахуштана). Слово "нахуштан" означає "гадюка зроблена з міді".

Читаємо : "І наслав Господь на люд гадюки сарафи, і кусали вони людей, і много люду вимерло в Ізраїлі", (4 книга Мойсея, глава 21, вірш –6)

Отже, "Саваот – Господь Ізраельський' за нечемність карав ізраельтян гадючими кусаннями. Видно, що "Господь Бог Саваот" мав у своєму безпосередньому розпорядженні багато гадюк,І їх по-божому використовував, як зброю проти непослушних.

Ізраельтяни, щоб рятуватися від такої гадю-

чої Саваотової кари, зробили мідяну гадюку (Нахуштана). І цьому Нахуштанові, як божеству, поклонялися й усердно кадили йому (ритуально умилостивлювали це божество). Щойно цар Гезикия "розбив мідяного змія, що його зробив був Мойсей, бо до того часу ізраельтяни кадили йому – й назвав його Нахуштан", (2 книга Царів, глава 18, вірш, 4).

●

11. ЩО ОЗНАЧАЮТЬ ЖИДІВСЬКІ БІБЛІЙНІ ІМЕНА?

Ім"я "Абрагам" (Авраам), як я вже писав у праці "Совість Історичної Науки", створене з сумеріянського (стародавньоукраїнського) слова "абба". "Абба" значить "батя","батько". Жиди вперше почули слово "абба" тоді, коли вони перебували в Ассиро–Вавилонській неволі, тобто, десь 2600, 2450 років тому.

Син Авраама мав ім"я Ісаак. Є усталене міркування, шо "Ісаак" означає "усміхнений". Коли він народився в наметі, то майже столітній Авраам "усміхнувся", шо його рідна сестра –дружина Сара, маючи дев"яносто років, народила йому сина.

Ім"я Соломон значить "Мирний", від "салем". Давид –Люблений. Матвій (Матеягв) –Даний Єговою. Іван (Іоагв, Іоан) - Помилуваний Єговою.

Ярема (Єрмолай, Єрмак,Джерема) – Єговою похвалений. Єлисей (Ел –ліса) –Елом спасенний . Данило (Дан –Ел) – Мій суддя Ел. Гаврило (Ґабрі–Ел) –Моя міць Ел. Яків (Джакоб) –Хитропідлесливий. Наум (Нахум)- – Потішаючий; Саватій (від "саббат") – Відпочиваючий.

Ілія (Елі Ягв) – Мій Ел Єгова. Лазар (Ел – зар) – Ел йому допоможе.

Що означає слово "Ел" і як воно було створене із сумеріянського слова "Лель," я вже оповідав у праці "Різдво Світла Дажбожого".

Ім"я Набал означає Глупий. "Нехай же мій пан не уважає на того злого чоловіка, на Набала, бо як зветься він, такий він і є. Набал зветься він і дурнота його з ним", (І книга Самуїлова, глава 25, вірш –25).

У біблійних і лінґвістичних словниках існують суперечливі пояснення значення біблійних імен. Наприклад, ім"я Меріям (Марія) біблійники пояснюють у значенні "Невинна", "Чиста", Лінґвісти вважають, що ім"я "Марія" значить "Гірка" "Відкинута". Є міркування, що ім"я "Марія" постало з санскритського слова "марія" , що означає "приналежна до бога любови", У санскриті є слова з такими значеннями : "мариша" –"пошанована людина", "марута" –"вітер,""повівання." Вивчаючи походження і значення українських прізвищ, я був особливо зворушений, довідавшись, що у славному селищі Трипілля (біля Києва, "Трипільська культура), живуть родини, які мають прізвища Марута. У "Ведах" є поширене ім"я Марута. У "Магабгараті" зазначено, що є оріянське плем"я Марута. Марута –одне з імен Вішни. Оріяни переважно своїм донькам давали ім"я Марута ; У "Ведах" бог вітрів зветься Марута.

Марта – ім"я арамейське, значить "пані". "Сталося, як покидала її душа, умирала бо, дала йому ім"я Беноні, "болюча дитина", отець же дав йому ім"я Бенямін, "щаслива дитина", (І книга Мойсея, глава 35, вірш – 18).

Жиди не мали прізвищ. У 18 столітті , наприклад, у Німеччині кожний жид був законом зобов"язаний мати прізвище. Жидівські прізвища створені з німецьких слів звучать так: Кюссеміх –Цилуй мене.Еселскопф –Осляча голова. Та переважно їхні прізвища поставали від місця мешкання : Берлінер (від Берліну). Дензіґер (від Данцінґа). Кінзберґ (від Кінсбурґа, Баварія); Мангаймер (від Мангайму).

●

12. ЩО ОЗНАЧАЮТЬ ГРЕЦЬКІ ІМЕНА?

Греки, назвавши українські рідні імена варварськими, поганськими, ідольськими іменами, українських дітей під час хрещення (хрищення) називали іменами грецькими. Грецькі імена, як знаємо , звеличують грецьких ідолів (богів). Наприклад, Аполон –"приналежний до бога Аполона".

Дмитро –"приналежний до богині Деметри." Зіновій–"приналежний до бога Зевса". Нестор –"приналежний до божка Нестора". Зенон – від Зевса.

Денис – від бога Деонисія. Очевидно, є й імена не пов"язані з богами і божками Греції. Наприклад, Андрій – Хоробрий, Афанасій (атанасія)-Невмирущий; Варвара –Чужинка, Василь (Базил) – Царьок; Векла –Божеслава; Галя ("ґале")–Ласка; Зосим ("зоос") –Живий,

Зіна – від бога Зевса. Ксенія –Чужа; Катерина –Чиста. Олена (Ґелленос) – Світла, Світанна. Софія –Мудра. Омельян ("еіміліос")–Підлесливий. Петро ("петра") –Камінь, Скала. Трохим (("трофімос") –Кормилець.

Улас, Влас ("вклас") – В"ялий. Юхим ("еуфімос") – Благородний. Юрій ("ґеорґ") –Землероб. Орест ("орос") – Горовий, Гірняк. Олександер (від "алексо" – захисник, "анер"– рід) –Захисник роду. Олексій – Захисник. Макар ("макаріос") –Блаженний.

Харитон – Щирий. Харитина – Щира, зніже – но-Харитя, Харя. Не зважаючи на те, що "Харити-

-на", "Харя" означає в грецькій мові "Щира", в мо-ві наших предків це слово означало "мавпа". Є вис-лів "От харя!". У санскриті слово "харя" означає "мавпа".

Перебуваючи у Греції, я помітив, що сьогодні є багато греків, які мають імена Софокл, Дамо-кл. Виникає питання – чому греки таких імен не давали русичам? Єреї, які грецькими іменами огречували русичів (українців), вважали, що руси-чам (українцям) не підходять величні імена – "Софокл" значить "Прославлений мудрістю", "Да-мокл" значить "Відомий світові".

Грецькі імена –прізвища в Україні звуча-ли, як щось по–церковно-православному святе, містерійне. Наприклад, приїхав до Київа з Візантії єпископ Ніколаус. Він свого прізвища не вживає, але його прізвище Батрахос звучить, як "святість православія". В грецькій мові слово "бат рахос" означає "жаба".

Сліпа рабська прив"язаність до чужих свя-тощів, сліпе поклоніння чужому не робить людину ні мудрою, ні вільною, ні достойною.

●

13. ЩО ОЗНАЧАЮТЬ ІМЕНА ЛАТИНСЬКІ, АНГЛІЙСЬКІ, НІМЕЦЬКІ?

Латинські імена: Албіна –Біла, Віктор – Перемога; Віталій – Життєвий; Клавдія – Лама; Максим – Великий; Марко – від бога Марса, На-таля - Рідна; Урзула – Ведмедиця; Павло –Малий.

Реґіна – Принцеса; Роман –Римлянин; Те-рентій –Наступаючий; Тарас – Бунтар, Домна –Гос-подиня. Я вже говорив, що ім"я і прізвище – адре-са народу; ім"я – справа не тільки іменна, а й ду-ховна, культурна, політична, мовна. Ім"я – справа духовної волі, або духовної неволі.

Римська католицька церква очолена бать-ком (тобто, папою). Вона так, як і імперський моск-винський комунізм, витрачає великі гроші на пропа-ганду– прополоскування мозку.

Пропагатори римо–католицизму досі жи-вуть духом романської агресії- духом олатинщен-ня покорених. В їх "Божа справа" – володіти душею і розумом народів, підпорядкувавши їх авторитето-ві папи римського. Хто володіє душею і розумом народу, той володіє його почуваннями, переконання-ми і його земними скарбами.

Олатинщуючи спійману душу, треба в неї відібрати її рідне ім"я, дати їй латинське ім"я. –Ім"я латинське маючи, вона буде звикати до латинізму, сама цього не усвідомлюючи Її треба переконати, що то "така Божа воля".

Така "Божа воля", тобто воля жерців ла-тинізму: китаєць з Тайленду Ваннахаівонґ, став-ши єпископом, мусів зректися китайського імени і взяти ім"я латинське – Павел.

Китайці мають рідні гарні імена. чоловічі. Наприклад, Шінґ Конґ –Успіх, Тунґ Гай –Східне море, Яв –Мала гора. Між іншим, філософ Конфу-цій мав ім"я Яв. Китайські імена гармоновані з китайськими прізвищами, з метрикою і психікою мо-ви китайської.

Відібрати у китайця його рідне ім"я і дати йому чуже латинське – таке духовне насильство па-па римський вважає святістю віри католицької.

Слово "єпископ" означає "наглядач", Жер-ці латинізму люблять, щоб їхні наглядачі мали ла-тинські, або принаймні греко–жидівські імена.

Корєєць Гам, ставши єпископом, мусів у Римі зректися рідного корейського імени, Латиняни йому дали латинське ім"я Авґустин Гам; Августин Гам – корейський єпископ.

Африканці – негри, ставши єпископами, му-сіли зректися рідних імен, Ім дані чужі (латино–жи-дівсько–грецькі) імена. Наприклад. єпископ Авона (країна Камерун) отримав ім"я Теофіл.

Єпископ Зубеір (країна Судан) отримав ім"я Ґабріел; епископ Ґуу (країна Вєтнам) отримав ім"я Андрей; єпископ Мундулла (країна Конґо) отримав ім"я Йосиф. Вони, як духовні агенти Ватикану, отримавши чужі імена, зобов"язані канонами ри-мо-католицької церкви, давати своїм рідним людям в ім"я Ісуса Христа жидівсько – латинські імена.

Той, хто думає, що це справа дрібничко-ва, повинен сам себе запитати "Чому папа римсь-кий ніколи не погодиться мати ім"я японське, укра-їнське, китайське? Чому він, будучи латинянином, має латинське ім"я? Чому рабін ніколи не пого-диться мати ім"я вєтнамське, ескімоське, папуась-ке? Чому мають бути імена одного народу звели-чені, а імена другого народу дискриміновані, по-мерлі в забутті? Якщо це робиться в ім"я віри Хри-стової, то значить духовна культура цієї віри жор-стока, дискримінаційна, принизлива.

Є думка, що люди (особливо люди мало роз-виненої уяви) не звертають уваги на зміст ім"я і на його рідне чи чуже походження – головне, щоб воно було мелодійне.

Що ж, песик знає, що він Рябко, але він ні-коли не знатиме змісту свого імени. Людині (і тіль-ки людині) дане щастя творити ім"я і знати його значення, І тому вона, на мою думку, не повинна задовольнятися духовною обмеженістю доброго Ряб-ка. Очевидно, мелодія імени – справа не другоряд-на, але не треба думати, що, наприклад, мелодійне ім"я Лель зручне для всіх. У японському алфавиті (у мові японців) не має літери "л".

Є й такі характери людські, які переконані що все, що чуже – краще, як рідне. І жінка чужа

краща, як рідна і діти чужі кращі, як рідні. І молоко від чужої кози смачніше, як від своєї, дарма,що кози пасуться на одній толоці. І релігія чужа краща, як рідна, і мова чужа краща, як рідна. Чуже не зрозуміле, таємниче, загадкове. Загадки і таємниці гіпнотизують тих людей, які не здібні глибоко , пристрасно і самостійно мислити.

Дехто вважає (переважно люди нігілістичного світогляду), що "культура обпливає світ", і тому імена – явище інтернаціональне. Виникає щире питання: чому культура одного народу "обпливає світ", а культура іншого народу (переважно - покореного народу) гине, щезає в забутті? Виходить, що культура сама не "обпливає світ", її ведуть духовні, або мілітарні капітани.

Златинщувати (духовно поневолювати) народ значить відбирати в нього рідну адресу і синів його одягати в чуже пір"я, щоб вони не знали хто вони, чиї діти, ким і за що закуті?

Українці, які є єпископами грецької віри православної, мають не тільки чужі імена (Іоан, Полікарп, Паладій, Іларіон), а й ходять вони в чужому пір"ї . Вони мають церковний одяг грецьких дохристиянських жерців (єреїв бога Деонисія, бога Ескулапа, бога Зевса).

Правда, є випадки, що українець –єпископ має рідне ім"я (Мстислав, Ярослав), але духовна користь з цього мала тому, що вони рідні імена підпорядкували законам чужих релігій.

Римо-католицька церква в Англії навіть у шістнадцятому столітті забороняла англійцям називати своїх дітей рідними англійськими іменами, бо вони "противні вірі Христовій". Та англійці, як знаємо, виявилися "нескоримими".

Не звертаючи на догми віри Христової, англійці давали своїм дітям рідні англійські імена . Наприклад, в їх найпоширеніші імена рідні, Альберт, (Достойний), Едґар (Щасливий), Вільям (Хатній).

До Першої світової війни Королівський дім в Англії не мав прізвища. Існували тільки імена – кінґ Едвард Другий , кінґ Едвард Сьомий, кінґ Ґенріх. Тепер англійці знають, що квін Елизабет Друга має прізвище Віндзор.

Папи римські досі (за ритуалами римських дохристиянських авгурів, понтифіків) мають тільки імена. Наприклад, папа Пій 12. Між іншим, справжнє прізвище папи Пія 12– Євгеній Марій Йосип Джан Пачелі.

Німці гордяться своїми рідними німецькими іменами. Їхні імена віддзеркалюють характер їхніх предків, Наприклад, Бернард – Сильний, як ведмідь. Гільдемар –Славний боями, Ґертруда–Невістка зброї; Вулфстан – Вовк; Роґер, Роджер – Слава .

В англійців і німців поширені їхні рідні стародавні жіночі імена Етел – Достойна. Келда – Весна, є маркування, що Келда – ім"я скандинавське. Ніколи не забуваймо, що латинські імена, наприклад, такі, як Максімус, Павлус, Романус вимовлені по–українському Максим, Павло, Роман не стають українськими.

Латиняни, чуючи свої перекручені імена, кажуть:"Варвари такі бездарні, що навіть не здібні правильно вимовити латинське ім"я. "Варвар" здвигуючи плечима, ніби трохи гордо відповідає:"Ми такі мудрі, що навіть латинське ім"я зуміли пристосувати до метрики своєї мови".

Ви були б ще мудрішими, коли б були творцями рідних імен і вміли їх своєю мудрістю і своїми подвигами прославити

Народ – Вільний Творець завжди стоїть вище Народу – Приймача чужих творінь.

●

14. ЯК СТВОРЕНІ ПРІЗВИЩА В НАРОДІВ ЕВРОПИ, АЗІЇ ?

Найпоширеніші в світі ті прізвища, які створені на основі відповіді "Чий він син?". Наприклад, у китайців прізвище "Кунґ –Фут – се" значить " Кунґ син Фо"; Фо – ім"я батька.

В англійців – Робертсон (син Роберта). В німців – Мендельсон (син Менделя). В греків– Ніколопулос (син Ніколаса).

Слово "сон" близьке звукобудовою до слова "син" тому, що воно постало від староукраїнського (санскритського) слова "сисі", що значить "соска". У санскриті слово "сисуля" значить "немовля" (сисуля). Одначе, не буде правильно, коли ми вважатимемо, що слово "син" постало тому, що сисуля рученятами шукає "сисі", адже й донечка також годується материнськими грудьми.

Справа в тому, що десь п"ятнадцять тисяч років тому (в часи творення основних слів білої людини) наші далекі предки звали дочку "дара", а сина- "сис". Вони на основі тілесних ознак довідувалися до якої статі належить новонароджена дитина.

У мадярів слово "фе" означає "син", Їхня мова не індо–европейського походження; мадяри – кочовики з Сибіру. Петефе (прізвище відомого мадярського поета) значить "син Петра".

У жидів – Бен Гур (син Гура). В італійців Ламберті (син Ламберта), Уберті (син Уберта). У арабів – Ібн- Сауд (син Сауда), і звідси й походить назва країни –Савді Арабія. Ібн–Ахмад, "ібн" –значить "син", отже – "син Ахмада".

Японські прізвища:Ґощікі –П"ятикольоровий , Шіку – Чотири горя, Нішін – Двоюрідний. В Бірмі є прізвища такі, які мають тільки одну літеру. Наприклад, "А", "Б". На питання "Яке ваше прізвище?", бірмієць відповідає "А".

15. ЩО ОЗНАЧАЮТЬ ПРІЗВИЩА БОГІВ І ВІДОМИХ ЛЮДЕЙ?

Хмельницький – син Хмеля, або той, що походить з селища Хмелі, Хмельники. Шевченко – син шевця. Франко – син Франка. Лисенко – син Лисого.

Прізвище "Ґаутама" постало з слів "Кутама", які означають "корови темні". Гаутама – родинне прізвище Будди. Будда – слово українське (санскритське) – значить "Буджений", "Пробуджений".

Прізвище (ім"я) "Зороастр" постало з двох слів :"зарта" значить "жовта" і "аостра" значить "верблюд". Зороастр –Жовтий,або Золотистий верблюд. Є також твердження, що Зороастр значить "Сторож жовтавих верблюдів". Перси зимовляють "Зарадушт" і "Зардушт"; греки – Заратустра.

Мойсей –Витягнутий з води. Ісус (ім"я в християнського Бога жидівське) в жидів дуже поширене, жиди кажуть "Яшуя", "Ягвешуа", що значить "Охоронений Єговою". Греки ім"я Яшуя вимовили,як Ісус. Очевидно, коли б сам Яшуя почув, що греки його ім"я так спотворили, може б справедливо був обурений так, як був обурений Святослав, почувши, що греки його ім"я вимовили по– грецькому "Свинтославф".Христос – значить Помазаний.

Є міркування, що з слова "весс" постало слово "вессинґ"; з "вессинґ" – Вессенґтон (Вашінґтон). Не можна погодитися з твердженням тих науковців, які вважають, що прізвище "Вашінґтон" постало з слів „вашінґ плейс".

Ніколи між науковцями не затихнуть суперечки під час визначення тих чи інших наукових,історичних чи філософських істин. Чому? Тому, що в науковців є різні погляди, переконання, школи і під час дослідів вони користуються різними джерелами. І, очевидно, що той, хто прагнутиме мої твердження знеціити, буде осуджувати ті джерела, з яких я черпав доводи. Вважаю, що джерела, якими я користуюся, всебічно обґрунтовані. Приятелі , які ставляться до мене з довір"ям, особисто в цьому вже переконалися.

Зі слів "тру мен", що означають "чесний слуга", постало прізвище Труман. Мек Артур –син Артура. Прізвище "Айзенгавер" значить "шахтар копальні залізної руди".

Прізвище "Лінкольн" постало з слів "лайк колони". Власник фарми чи поля біля своєї хати любив плекати рожі. З данських (Данія) слів "де розе фелд" постало прізвище "Рузвельт".

Офіційні імена –прізвища Вінстона Черчіля такі – Вінстон Леонард Спензер Чорчіль, Слово "чорчіль" значить "той, що живе біля церкви".

Вдова Шіклґрубер мала малолітнього сина, як одружилася з Йоганом Гіедлером. Йоган Гіедлер дав своє прізвище малому Шіклґруберові і тому він став Гіедлером,і ось цей Гіедлер (Шіклґрубер) є батьком Адольфа Гітлера, отже правдиве прізвище Гітлера є Шіклґрубер.

●

16. ЯК ВИНИКЛИ НАЙВИЗНАЧНІШІ ПРІЗВИЩА МОСКОВСЬКІ?

Знаємо, що тоді, коли могутня Золота орда поділилася на малі ворогуючі орди, сила монгольських завойовників упала. Монгольські воєначальники посварилися під час поділу данини. Монголи почали тікати від монголів. Постає дивне явище- Київ покорений монголами лякає монголів, Вони не відважуються поселюватися у Києві. Вони знають, що кияни не люблять їх, Чому?

Склад душі монгола і склад душі киянина – два протилежні світи і їм тяжко між собою знайти спільну мову, спільне розуміння життя.

Селище Моська–ва півмонгольське тому, що воно постало на монгольській землі заселеній монголами і пришельцями –русичами. І домінує в ньому мова русичів з впливом монгольськихслів. Оборонна споруда Моська–ви називається монгольським словом "кремль".

Монголи (жителі селища Моська–ва) побудували кремль; вони слово "кремль" вживали в з значенні "фортеця". Вони збудували кремль,щоб боронитися від русичів. Слово "ґлаз" ("вот еті чорние ґлаза") монгольське,і воно так, як і багато інших слів монгольських, й сьогодні панує у мові москвинів.

Моська–ва – первісна назва Москви,Селище Москва мало декілька десятків дерев"яних хат, в яких жили мисливці і збирачі данини для хана Золотої орди. З околішніх лісів мисливці звозили дорогоцінні футра до Москви, частина яких призначалася для хана. Та в основному футра відправлялися до Києва і Контантинополя.

І в Москві вирішили поселитися найвизначніші монгольські воєначальники Багрі Мурза, Тіміра-Ґаза, Кара Мурза, Бі Бек, Булгак, Бахмет, Нара , Нар Бек. Вони стали архітектами Московської держави. З їхніх родів вийшли майстри "Височайшого двора".

Виникає питання: чому прізвища славних монголів–архітектів Московитії не занотовані в історії Московитії? Відповідаю – імена монгольських воєначальників занотовані в історії Московитії. Та їх тяжко виявити тому, що вони змінені,і змінені майже до непізнання, Зараз ми в цьому переконаємося. Після довгих і виснажливих мандрівок по джунґлях історії (і часто без кусня хліба), я ці прізвища виявив і тепер виніс їх на денне світло.

Я твердж\у, що з Орди в Москву прибув славний Тіміра - Ґаза (воєначальник Орди), внук хана Золотої Орди Менґу – Таміра.

З пріз. вища "Тіміра-Ґаза" постало прізвище "Тімірязев". Тімірязеви – провідний дворянський рід Московитії, з якого вийшли воєводи, сенатори, губернатор Саратова.

В Москві є район Тімірязевський. Тімірязев (Тіміра - Ґаза) –"духовна гордість СССР." В Москві компартія відомого дворянина монгола Ульянова (Леніна) поставила могутній пам"ятник Тімірязеву.

В Москві є Академія імені Тімірязева. Академія СССР щороку присуджує видатним діячам красної імперії премії імені Тімірязева.

Монгольський воєначальник Кара Мурза став у Москві відомий,як Карамзін. Карамзін (Кара Мурза) – першонатхненник історії Московитії, сенатор, "стольник Височайшого двора". Монгольський воєначальник (подвижник так званої Великої Орди) Нар Бек, прибувши до Москви, почав ширити філософію державної будови. Він твердив, що монгольське селище Москва, в якому прийнята мова Київської Русі, повинне перетворитися в державу.

Щоб постала держава, треба мати Одного Наказодавця і беззастережно вірних виконавців наказу. Москвини почали звати Нар Бека новим прізвищем – Держава. Від Нар Бека (Державн) постав у Москві рід Державиних. Нарбек –Державин став воєводою Московським, "стольником Височайшого двора". Державин – основоположник москвинської поезії,пише "Да не забудется во мнє паслєдній род Багріма", тобто, хана Багрі Мурзи, який був родичем Нар Бека.

Монгольський воєначальник Нара, прибувши до Москви, став воєводою Московським. І цар Московитії Алексей одружується з його дочкою Наталею. Монголка Наталя Нара (Наришкіна) стає православною царицею Московитії, її брати – бояри московські. Нара (Наришкін) – міністер "государственних імуществ" Московитії. Наришкін – двоюрідний брат Петра Першого. Наришкін – перший комендант Петербурґу. Наришкін – губернатор Московський, боярин. Наришкін – генерал- адютант Петра Першого; Наришкін –"главний суддя в Пріказе Большого двора".

Монгольський воєначальник Мурза Аслан - Бахмет, прибувши до Москви, записався, як Бахметьев. І став Бахметьев (Мурза Аслан Бахмет) – генерал–губернатором, комендантом Петропавловської кріпости. Бахметьев –гофмейстер, шталмейстер "Височайшого двора" Московитії.

Монгольський воєначальник Булгак стає воєводою Московським під прізвищем Булгаков. І царський рід Романових (так звана династія Романових) має справжнє (оригінальне) прізвище "Гланда –Камбила". Гланда–Камбила прибув до Москви в 13 столітті. Камбила став у Москві писатися, як Кобилін. Кобилін змінив прізвище на Романов.

Монгольський воєначальник Бі Бек (прославлений мурза Орди), прибувши до Москви, став боярином, став воєводою під прізвищем Бібіков. Бібіков (мурза Бі Бек) стає в Москві генерал – ре – кетмейстром– найдовіренішою особою Петра Першого. І нарешті Бібіков (Бі Бек) стає, як знаємо , "Правітєльом Малорасії".

Воєначальники монгольські Тімірязев (Тімір – Ґаза), Бібіков (Бі–Бек), Бахметьев (Бахмет), Наришкін (Нара), Державін(Нар Бек). Булгаков (Булгак), Карамзін (Кара Мурза) та інші, ставши творцями Московського "государства", проголосили, що вони є "істінно русскіє люди". Ми, українці, на їхню думку " тоже такіє русскіє", як і вони, тільки ми, українці, трохи гірші,і тому ми повинні вічно задовольнятися становишем "молодшого брата". Знаємо, що по– закону престол і влада належить старшому братові, а молодший стає його слугою.

Ми, українці, розводимо руками і дивуємося чому наші "православні брати – русскіє" (оті внуки Тіміра – Ґази, Кара–Мурзи, Бі –Бека, Бахмета,Нарина, Нар–Бека) на наших козацьких кістках спорудили Петербурґ, нашими тілами засипали болота Ладоги?! Чому "істінно русскій православний" комендант Петербурґу Наришкін (Нар Бек) такий по–монгольському жорстокий з "молодшими братами" – українцями?

Ми, українці, розводимо руками і дивуємося, чому "істінно русскій православний Повелітєль Малоросії" Бібіков (Бі Бек) такий по–монгольському жорстокий з "молодшими братами" – українцями,і чому козаки – запорожці посаджені у Петропавловську кріпость терплять такі не сусвітні тортури монгольські від "істінно русского православного команданта" Петропавловської кріпости Бахметьева (Бахмета)!?

Ангели сатаніють? Ні, монголи самі себе назвавши "істінно русскіми", не мають характеру синів України (Русі). Історія переконливо довела , що український характер не придатній для дружби з москвинським характером тому, що він (український характер) мрійливо – сентиментальний, добродушний, не мстивий, по – хліборобському довірливий і гостинний.

Українець, приятелюючи з москвином, завжди буде скривдженим. Українець повинен пам"ятати, що тільки відмежувавшись від москвина, він стане вільною і достойною людиною.

(Продовження в слідуючому числі)

ЛЕВ СИЛЕНКО, ("МАГА ВІРА").

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

"Воскреснути - значить самовідродитися, самоусвідомитися, самоспастися — відчинити свою душу для себе - для рідної Вітчизни, для Рідної Української Національної Віри в ім"я Дажбога, в ім"я духовної і тілесної волі внуків Дажбожих!"

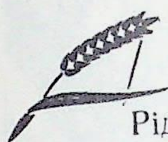

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ Рідної УкраїнськоїНаціональної Віри

(Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ — основа, яка допомагає втілювати в українське життя світогляд Рідної Української Національної Віри)

ЛЮДМИЛА ФЕНЬКО — 60.00, РОМАН ФЕНЬКО — 25.00, ЛЮДМИЛА ФЕНЬКО — 25.00, БОЛЕСЛАВ КОВЕРНИЙ — 27.00, П. ЦАПАР — 5.00, БОГДАН (ІВАН) ЦАПАР — 30.00.

БОГДАН (ІВАН) КІНТЕР —10.00, ІНЖ. ТАРАС НАРОЖНЯК — 10.00, БОЛЕСЛАВ КОВЕРНИЙ — 40.00, Т.БОБРІВНИК — 30.00, А. ВИШИНСЬКИЙ —24.00, М.ПЕЧЕНИЙ — 24.00.

На пресфонд "Самобутньої України" прислали: МИХАЙЛО ОНОШКО — 20.00, Ф. ШІМОНЯК —5.00, Н. ТРІСКА — 1.50, ІЛІЯ МИКИТИН — 15.00. І.ТИМЧЕНКО — 140.00.

ІНЖ. П. ҐРІН — 20.00, А. ВЛАДАРЧУК —5.50, В. КОВАЛЬЧУК — 5.00, СТАНИЦЯ "СОНЦЕГРАД" —28,00, Я. ФЕДЕРКЕВИЧ — 3.00, В. МАЦЬКІВ — 14,00, І. САРАБАХА — 5.00.

На фонд видання "МАГА ВІРИ" — П. К. —51.00.

(продовження буде)

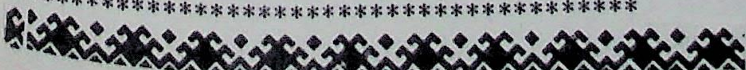

ВЕЛИКДЕНЬ СВІТЛА ДАЖБОЖОГО - СЛАВІТЕ ЙОГО!

"Коли Оновлення (Воскресіння) Природи стрічає Народ оновленням (воскресінням) душі своєї, квітує життя його здоров"ям мислі й тіла — твориться гармонійне єднання людини з Дажбогом — відбувається гармонійне дихання "Я" людського з диханням "Я" космічного, вічного, безмежного",

(Лев Силенко)

. . .

"Блудні сини і дочки України, які чинили вільний і невільний гріх, зраджуючи Україну в ім"я чужих релігій і переконань, і тепер каються, і вертаються до Рідної Української Національної Віри, радуйтеся — Дажбожий внук воскрес —відродився!"

. . .

"Ми віруємо в Єдиного Дажбога — ми люди світлої душі і вільного розуму. Ми шануємо всі релігії світу і поважаємо всі ті народи, які поважають святу Україну нашу. Ті, що вірять, що Бог є жидом, ті, що вірять, що жид є Богом Єдиним і Справедливим, хай цією радістю радують свої душі. Ми, рідновіри, духовні богатирі, стоїмо на варті свободи віри, совісти, переконань, почувань і духовних натхнень".

Усіх вітаємо з Великоднем Світла Дажбожого! Слава Дажбогу!

Б У Д Е

СВЯТИНЯ ДАЖБОЖА — ХРАМ РІДНОЇ ВІРИ.

На будову Святині починають спонтанно приходити пожертви. З Німеччини прислали пожертви:
- ДОКТОР ПОЛЯН СИНІВСЬКИЙ — 2000.00.
- ЯРОСЛАВ КОЗИНЕЦЬ —300.00.
- СТАНИЦЯ ІМЕНІ КИЯ (Гемільтон) —500.00.

ДАЖБОЖЕ НАШ,
МИ ВІРНІЇ ВНУКИ ТВОЇ, В ІМ"Я ТВОЄ
ЖИВЕМО І ХЛІБ ТВІЙ СПОЖИВАЄМО, І
З ВІРОЮ В ТЕБЕ УТВЕРДЖУЄМО
ПРАЦЕЮ І БОРНЕЮ ВОЛЮ ЖИТТЯ
НАШОГО ТОБІ, ЄДИНИЙ І ВСЮДИСУЩИЙ
ГОСПОДИ НАШ, НА СЛАВУ, СОБІ
НА ЗДОРОВ"Я І ДІТЯМ НАШИМ
НА ЖИТТЯ ДОСТОЙНЕ, ДАЖБОЖЕ НАШ!

ДАЖБОЖЕ НАШ, ТИ МОГУТНІЙ,
БО НАША ВІРА В ТЕБЕ МОГУТНЯ
ТОМУ, ЩО ВОНА ТВОЇМИ ТАЇНАМИ
В НАШІЙ ДУШІ НАРОДЖЕНА І
ОСВЯЧЕНА. І ТОБОЮ ВОНА
БЛАГОСЛОВЕННА
В ІМ"Я ВОЛІ І СИЛИ,
СЛАВИ І БЕЗМЕРТЯЯ
НАРОДУ НАШОГО
У ЦАРСТВІ ВІЧНОСТИ
ТВОЄЇ,
ДАЖБОЖЕ НАШ!

МОЛИТВИ

(Продовження. Початок у числах 81,83, 85,87))

76. Дажбоже мій, Ти є Святая Таїна Вічности, Ти є Святая Душа Безмежности, Ти є Святеє Слово Життя, Ти є Світло душі моєї, Ти є Голос спокою мого, Ти є Натхнення молитви моєї, Ти є в сльозі і в усмішці моїй, Ти є Заповідь мого безсмертя в Безсмерті народу мого, Єдинорідний Господе , Дажбоже Мій!

. . .

77.Дажбоже мій, чи є життя за межами життя, чи є мудрість за межами мудрости, чи є досконаліость за межами досконалости, чи є спокій за межами спокою, о, наука віри моєї, наука розуму мого, наука душі моєї, наука долі моєї – наука всіх наук мене єднає з Тобою, Дажбоже мій!

****

78. Дажбоже мій, освіти і освяти рідну віру душі моєї – я вірю беззавітно, що найкраша молитва до Тебе та, що промовляється дією. І перед постанням початку всіх початків Тобою була створена дія.

І світ без дії не був би світом. І буття без дії не було б буттям. І життя без дії не було б життям. І людина без дії не була б людиною.

Молитися, щоб тільки молитися і вірити, щоб тільки вірити, і любити, щоб тільки любити –значить жити, від життя тікаючи. Молитися, щоб діяти і вірити, щоб діяти, і любити, щоб діяти – значить подажбожому жити і бути вибранцем Твоїм, Дажбоже мій!

****

79. Дажбоже мій, Предки рідні мої вірили, що "іде зі силами Дажбо на поміч людям своїм". І "слава тече по Русі і тую Сварог чує". І вірили вони по–дитячому щирою душею, що в "безодні повісив Дажбо землю нашу, аби тая удержана була". І казали вони: "Молимо Влеса, отця нашого" і "хвалимо Дажба нашого і Перуна", і "співаємо славу богам", і "то все, як день до богів дивимося".

І творили Вони (Предки рідні) "Славу Світовиду всяку"; і вірили Вони, що "обидва Білобог і Чорнобог боряться". І натхненно перед боєм Предки рідні мої, рекли " боги у степу цьому пашу дають", "Боги наші поб"ють ворогів наших". І ридали Предки мої, " вопіюючи до Сварога о помочі божественній"; і здавалося їм, що "Перун іде, голову золоту трясе".

І любили Вони Огнебога, і йшли до ріки "молити богів о помочі". І знали Вони, що "есть Хорс,Перун, Яро, Куполва, Лад і Дажбо". І молячись, мовили вони "Перше Триглаву поклонитися маємо", потім "Богу Перунові, громовержу і богу війни і боротьби".

О, Предки рідні й любі мої, Ви гордість моя несказанна, люблю я Ваші духовні дерзання, люблю я Ваші невинні помилки і шукання, і горджуся я,що мені життям дане право Вашу велич прославляти і Ваші помилки виправляти, і многобожжя Ваше у храмах віків древніх лишати, і з волелюбною вірою в Єдиносущого Дажбога, новий рідний духовний шлях життя будувати, Дажбоже мій!

****

80. Дажбоже мій, одні нерозумнії душі глузують із Предків рідних, що Вони богам багатьом поклонялися, другі нерозумнії душі нерозумно Предків рідних боронять, кажучи, що вони ніколи богам не поклонялися, а тільки віру в Єдиного Бога мали.

Святая істина всіми народами визнана є, що і сумеріяни, і єгиптяни, і гіттіти, і вавілоняни, і греки, і азтеки, і юдеї, і арамеї, і латиняни, і фінікіяни у древні часи багатьом богам поклонялися , та Світ глибинніше пізнавши, вони почали віру в Єдиного Бога кожний по–своєму в душі відчувати .

Тільки ті потомки достойно славлять Предків своїх, які вчаться на помилках їхніх і їхні добрі діла звеличують, і нові духовні шляхи прокладають, Єдиносущий і Вічносущий Дажбоже мій!

****

81. Дажбоже мій, Єдиний Ти, як Білий Світ єдиний – життя Тобі присвячую своє, щоб багатів і здравствував мій Рід. Єдиний Ти, як рідна мати єдина – люблю Тебе, щоб кращала й багатішала любов. Єдиний Ти, як рідна Вітчизна єдина –освячуюсь Тобою, щоб всюди і завжди бути собою.

Велика віра моя в Єдиність Твою, Дажбоже мій, множить енергію душі моєї, множить енергію мислі моєї, множить енергію дії моєї, і гармонійно з диханням космосу, єднає народ мій єдинодушшям , єднає народ мій єдиномислям, єднає народ мій єдиновір"ям, слався во віки і віки, Дажбоже мій!

(далі буде)

ЛИСТУВАННЯ

Шановні Видавці "Самобутньої України"!

Висилаю Вам чек на п"ять долярів на покриття мого боргу. Прошу вибачити за моє НЕХАЙ, як протягнулося аж до цього часу...

Сердечна Вам подяка, що Ви й досі, не дивлячись на мою заборгованість, висилали мені "Самобутню Україну", яку я завжди очікую з нетерпінням і з приємністю читаю. Нехай Вас Дажбог Всевишній наградить силами, Духом та витривалістю у виданні цього НАЙКРАЩОГО журналу! І стократне збільшення Вам передплатників.

З пошаною до Вас, Л. Пойта,

Філядельфія, Пенсильванія, США

****

"ПРО ПОЛІТИКУ" І "ПРО МІШАНІ ПОДРУЖЖЯ".

Дорога Редакціє! Ви добре зробили, що в "Самобутній Україні" написали, що житель Англії інж. Ю. Лісовий людина темної совісти. Тут я посилаю Вам брошуру Ю. Лісового "Про політику", в якій він грає на дудці большевицькій; він до Українців маніфестаційно в цій брошурі пише так: "*Я думаю, що на випадок зудару американців (заходу) з большевиками, ми повинні допомагати большевикам*". "*Вище я сказав, що в теперішніх обставинах нам треба орієнтуватися на москалів. Нам треба йти з москалями, а не проти москалів*".

І так, як і підлий лакиза Юрій Косач, Ю. Лісовий, закликаючи Українців *"йти з москалями"*, сам вже пішов, бо його (Ю. Лісового) статті вже надруковані в большевицькому журналі в Україні поневоленій.

Головний бандерівський журнал "Визвольний Шлях", який виходить у Лондоні, маючи доказові аргументи з повною відповідальністю назвав Ю. Лісового "большевицьким піванальфабетом", і зазначив, що Лісовий справді не є Лісовий – справжнє своє прізвище він не вживає.

Ю. Лісовий, як знаєте, пише наклепи на Ваш часопис "Самобутня Україна" та робить брудні напади на Учителя Лева Силенка (Орлигору). Ніхто з українських часописів у Вільному Світі не хоче друкувати писання Ю. Лісового, тільки М. Шкавритько його радо друкує у своїх циклостилевих "Нових скрижалях" і напасницькі статті проти ОСІДУ РУНВіри писані Ю. Лісовим поширює М. Шкавритько між українцями.

Ще тут Вам посилаю видану брошуру "Про мішані подружжя", в якій Ю. Лісовий хвалиться так: *"Мій хлопець боїться українців, як дідька. Він ніколи українцем не буде"*. Діти Ю. Лісового справді по-українському зовсім не говорять мабуть тому, що Ю. Лісовий не одружений з українкою. Він пише у брошурі "Про мішані подружжя", що *"мішані подружжя є... позитивом"*.

(продовження на стор. 648)

ЩИРА РОЗПОВІДЬ

ПРАВИЛЬНИЙ ШЛЯХ ДО ЄДНОСТИ

Десять років тому ніхто в світі не говорив, що є між українцями українці – рідновіри, які вірують в Єдиного Дажбога; нас, рідновірів, десять років тому не було і не було й віри в Єдинорідного Дажбога. Але ТЕПЕР МИ Є!

Ми, рідновіри, вірою в Дажбога об"єднані, зріднені, натхненні; ми маємо рідне розуміння Єдиного Бога; ми маємо натхненні священні молитви до Дажбога. Ми освячуємо наших новонароджених дітей за обрядом Рідної Віри. Ми вінчаємо наших дітей за обрядом Рідної Віри. Ми здійснюємо поховання (похорони) за обрядом Рідної Віри.

Хто ми є? Ми духовні БОГАТИРІ Людства, бо ми є самі собою. Ні москвинські, ні ватиканські, ні візантійські професійні душелови не мають права і не мають відваги вторгатися у святеє святих душі нашої, розуму нашого, волі нашої! Ні, між українцями таких людей вже тисячу літ не було, а тепер ВОНИ Є!

Ми свідомі того, що нас ще не багато і сили наші ще слабі, але МИ Є! Вороги прагнутимуть нас посварити, роз"єднати, зневірити і знищити. Ми їм відповідаємо "Жодна в світі сила нас, рідновірів, не розсварить і не розєднає! Чому? Тому що ми дисципліновані душею, розумом і законами, які ми самі для себе утвердили, і мудре народне прислів"я "*ДИСЦИПЛІНА –МАТИ ПЕРЕМОГИ*", ми взяли в основу нашої творчої філософії життя. І ми це прислів"я напишемо золотими літерами, щоб воно було нашим дороговказом; слово "дисципліна" значить " порядок"; ми хочемо бути Людьми Порядку. І ми відчуваємо, що нам тяжко, дуже тяжко бути людьми вільного (добровільного) Порядку, бо ми ще несемо в собі чужі шкідливі для нас навики, інстинкти лінивого раба, ми свідомі всього цього і ми свідомо хочемо себе покращувати новими навиками – ми хочемо бути новими українськими людьми, які вміють бути ковалями своєї долі, творцями своєї держави.

МАТЕРІЯЛИ ДЛЯ ПРОПОВІДНИКІВ РУНВІРИ.

****

ЩО ТАКЕ "ПОЛІТЕЇЗМ" І ЩО ТАКЕ "МОНОТЕЇЗМ

Від грецького слова "политеос", що значить "вірування в багатьох богів" постало слово "політеїзм". Історія не знає такого племени, яке б на світанку своєї свідомости мало "монотеїзм"; слово "монотеїзм" означає "однобожжя". Однобожжя, тобто, монотеїзм вища форма розуміння Божества.

У Єгипті, Китаї, Оріяні (Україні), Сумерії, Вавилонії, Греції, Римі, Юдеї та в усіх інших стародавніх країнах був політеїзм, що це значить?

(Продовження в слідуючому числі).

ПОБРАТИМСЬКІ ПОБАЖАННЯ.

Достойний Побратим – ЧЛЕН ОСІДУ РУНВіри, всіми нами Шанований Болеслав КОВЕРНИЙ вирішив оперувати своє око, щоб мати кращий зір. Віримо, що операція відбудеться ЩАСЛИВО. Бажаємо Вам, Побратиме Коверний, гострого зору і доброго здоров"я! Слава Дажбогові!

****

ЛОС АНЖЕЛОС, Каліфорнія.

ЛИСТ ВІД ПРАВЛІННЯ СТАНИЦІ

Дорога Редакціє! Ми всі по-родинному стрічали за звичаями Предків наших Новий Рік Першого Березня. Посилаю фотознятку тільки з невеликої частини учасників Свята бо загальна фотознятка не вийшла виразно. Від імени нашої Станиці "Скитія" вітаю всі Станиці Об"єднання Синів і Дочок України у всьому світі сущі! Веданта КУЛЕВИЧ

Секретар Правління Станиці "Скитія".

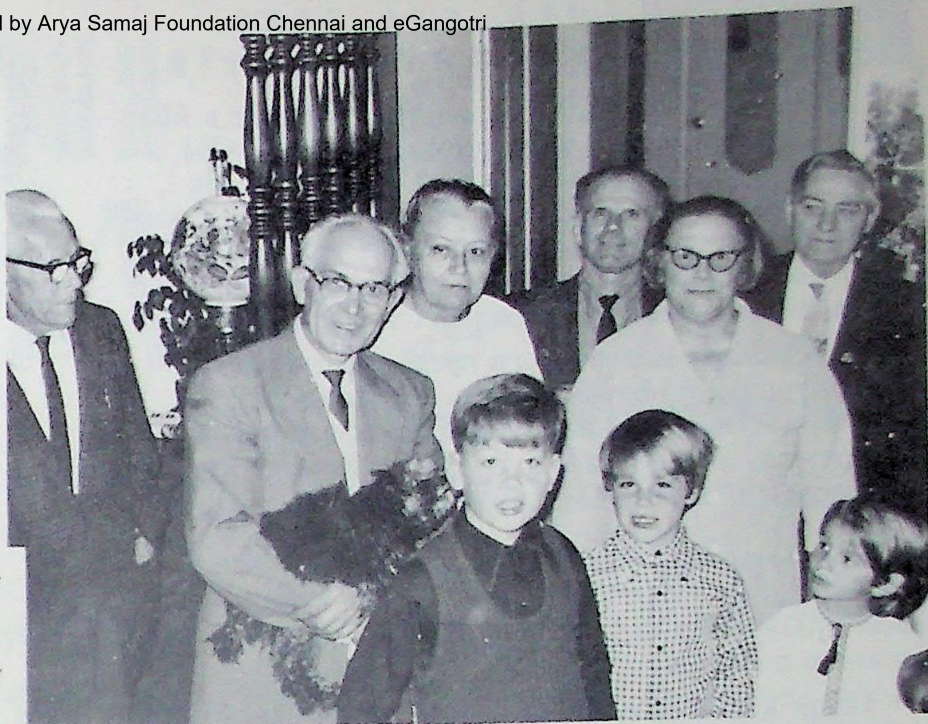

Достойні Побратими і Посестри Станиці "Скитія" під час стрічі Нового 10.974 року Дажбожого.

****

ВІД РЕДАКЦІЇ:

****

Дорогі Побратими і Посестри Євгенія Світанна БАБИЧ, С. ЛЯШЕНКО, М.КОРНІЄНКО, ВЕДАНТА КУЛЕВИЧ, БОГДАН (Іван) ЦАПАР, ЯРОПОЛК ВОГНЕДАР, ЛАДА СВЯТОСЛАВСЬКА, ОЛЕГ ХІМ"ЯК, МИРОСЛАВ ЛИСЕНКО, Б. МАЙҐУТЯК,

В.Б. СУРМА, М. ДВОРНИЧЕНКО, Б.КОСТКА, М.ДЗЮБ, М. ПЕЧЕНИЙ, І. Є. МАРУСЕНКО, В. А. ВИШИНСЬКИЙ, А. БІЛОУС, П. ДЕМКО, В. МАЦЬКІВ, М. АТАМАНЮК, А. ДІДУШКО. М.ОНОШКО, Є.М. БАГАНСЬКИЙ. С.АРСІЄНКО

І. ГРУШЕЦЬКИЙ, ЛЮДМИЛА ФЕНЬКО, БОГУСЛАВА КОВЕРНА, Ф. СЕЛІГОР, Г. МИРОНЕНКО, Я. ДОЛОТОВСЬКИЙ, А. ВЛАДАРЧУК, І.ТИМЧЕНКО, Н. ЩЕРБИНА.Є, СЛОВСЬКИЙ

Д. ЛИМАР, Ф. ГРИБ, МИРОСЛАВ ГЕЦЬ, С. ГРУШЕНКО, І. ДІДЕНКО, ПЕТРО ДОРОШ, П. ЦАПАР, М. ДОДЯК, М. СОСНА, СЛАВУТА ТОПЧАН, Б. ТАРАСЮК – Ваші статті, листи-дописи ми отримали, повністю, або скорочено будемо друкувати.

****

ПОВІДОМЛЕННЯ:

У Австралії вийшло вже сім чисел часопису "Голос Предків", видає Побратим М. Корнієнко. Українці в Австралії, які бажають отримувати "Голос Предків", за інформаціями звертаються на адреси наші австралійські подані в "Самобутній Україні".

"ПАМ"ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ І ПИСАТИ ПО-УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", М.ЛОЗОВИЙ

У нашому Народі живе мудре прислів"я "ДИСЦИПЛІНА – МАТИ ПЕРЕМОГИ". Дисципліна – значить Добровільний Порядок. Достойний Побратим Богдан (Михайло) ДЗЮБ (Монтреаль, Станиця "Сонцеград") вважає, що тільки світла організаційна дисципліна допоможе Українцям бути Вільними Людьми.

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

З усіх континентів

*** Світові пресові агенції повідомляють, що в Абісінії сто тисяч людей вже померло з голоду. Сім років не було дощу, висохли ріки, криниці, озера, не має трав, посохли дерева, корови з посохлих дерев пообгризали кору, масово гинуть також дикі звірі. Подібна ситуація у Мавританії, Мале, Нігерії та інших країнах Центральної Африки.

Англійські метереологи предбачають, що країни Центральної Африки можуть перетворитися у мертві пустині такі, як Сахара, Коли населення цих земель не отримає з Америки і Европи харчів, помре п"ятдесят мільйонів людей.

• • •

*** Письменник Солженіцин вважається тепер найбагатшим у світі емігрантом, його книжки продані у Вільному Світі вже принесли йому шість мільйонів долларів.

• • •

** Генрі Кісінґер (міністер закордонних справ США в 73 році шість разів подорожував до Москви, здобув ім"я "летючого міністра". Молода жена фюрера Леоніда Брежнєва близькою родичкою Ґолди Маєр, радо стрічає "летючого Генрі".

(початок на сторінці 646)

Ю. Лісовий до тих мір знахабнів, що відважився обкидати болотом навіть Тараса Шевченка, написавши у брошурі "Про мішані подружжя" таке: *"Шевченко був українцем, але він писав свій інтимний щоденник по-москальськи то значить, що сам зі собою він говорив по-москальськи, а не по-українськи".* "Большевицький анальфабет" Ю. Лісовий і тут грає на дудку большевицьку, мовляв, навіть Тарас Шевченко любив у щоденному приватному житті мову "старшого брата".

Та ми добре знаємо з історії, що жандарми Московитії були такими жорстокими, що дозволили Тарасові Шевченкові навіть "Щоденник" писати "только на русском язике".

Ні Ю. Косач, ні Ю. Лісовий, співпрацюючи з большевицькими журналами, не мають права звати себе гідними синами України. Тут посилаю фотодруки, брошури вище згадані Ю. Лісового та інші матеріяли; коли бажаєте, то використайте в "Самобутній Україні".

Ми, рідновіри, ні на хвилину не повинні забувати, що нашими лютими ворогами є Москва і її агенти.

З побратимською пошаною Б. Панасюк,
Англія

ВІД РЕДАКЦІЇ

Спасибі за прислані матеріяли. Дехто з наших читачів вважає, що треба в "Самобутній Україні" писати тільки про Достойних Людей, а людей які мають характер політичної повії, просто обминати. І ми так і робимо. Але часами треба читачів поінформувати, щоб вони не забували, що покищо "гірше ката свої люди, Її розпинають".

САМОБУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina".

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. Box 1174
Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH

LEV SYLENKO, SPIRITUAL LEADER

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5.

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles, Calif. 90071, USA.

P.O. Box 3592, Station "C", Hamilton, Ont., Canada, L8H 7M9.

P.O. Box 141, Sunnybank., Brisbane, QLD., Australia, 4109.

Box 745, P.O. Fonthill Ont L0S 1E0. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW. 2153, Australia

ПЕРЕДПЛАТУ НА "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ" та Пожертви на Видавничий Фонд "Самобутньої України", просимо посилати на нашу адресу в Чикаго (до Керманича Канцелярії Мирослава Марківа)

ПРИМІТКА: просимо повідомляти нас, коли якесь число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли прислати повторно.

РІЧНІ ВКЛАДКИ ЧЛЕНА ОСІДУ РУНВіри, а також Пожертви на Видання "МАГА ВІРИ" та Пожертви на Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри, тобто на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри і на Фонд Побратимської Взаємодопомоги просимо посилати на таку нашу адресу Головного Скарбника ОСІДУ РУНВіри:

Mr. F. Myrosh, 3821-45 St. #7,
San Diego, Calif., 92105, USA.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАШ ЧАСОПИС!

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

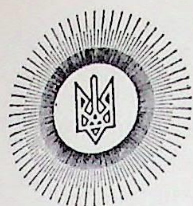

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174 Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

№ 89 ТРАВЕНЬ,
10.974 РІК ДАЖБОЖИЙ
МІСЯЧНИК. РІК ВИДАННЯ ВОСЬМИЙ.
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА 4.50 ДОЛ.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко–латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

3. ЧУЖІ І РІДНІ ІМЕНА

(Продовження. Початок у числах 87,88)

17. ЯК МОСКВА ЗМОСКОВЩУЄ ПРІЗВИЩА?

"Я Сибірі, Сибірі не баюся, Сибірь ведь то-же русская земля!". Москвинський патріот говорить, що Сибір, Казахстан і Кавказ "тоже русская земля". Які він має основи так говорити? Він живе вірою, що там, "где русскій штик, там і русская земля". І Гітлер уважав, що "там, де німецький солдат, там і німецька земля".

Москвою поневолені народи і племена "тоже русскіє люді". Вони зобов"язані не тільки говорити мовою москвина, а й мати форму москвинського прізвища. Вони не належать самі собі. Чиї вони? Вони "русскіє люді".

Мудрі европейці стають глупими, як тільки починають говорити про справи Россії. Вони звуть українців, вірменів, грузинів, казахів, узбеків "русскими" тому, що Москва загарбала їхні землі. Не русских звати "русскими" значить ображати гідність людську, або бути глупим европейцем.

Казахи, тунгуси, узбеки, грузини примушені свої прізвища писати не по–своєму, а по–москвинському. Той, хто не виконує цього окупаційного наказу, потрапляє у в"язницю з тавром "ворог трудового народу", "буржуазний націоналіст".

Татарин Турга – душа і слава літературної Москви. Він відомий під прізвищем Тургенєв. Ізіл став Ізілов, Ішім – Іщімов, Караг – Караганов, Ахтан – Ахтанов, Каюм – Каюмов, Хаммат – Хамматов, Хаджі – Хаджімов. Сини і внуки українців, які були силою вивезені в Московитію, носять спотворені прізвища – Бондаренков, Каваленков, Казаченков. Але не всі – є й Федоренко, Євтушенко.

Італієць Чечері став у Москві відомий, як Чечерін, а молдованин Хераску – як Херасков. Англійці Гемільтон і Геррах у часи Івана Грозного були запрошені до Москви; вони вважалися визначними майстрами.

Москвини навчилися в юдеїв і латинів знайомити своїх доньок з визначними людьми, не звертаючи уваги на різницю років. Гемільтон і Геррах одружившись з п"ятнадцятилітніми москвинками Дуняшою і Танічкою, не повернулися до Англії. Гемільтон отримав прізвище Хамутов, а Геррах – Горохов. Їх я згадав тому, що вони, англійці, є визначними людьми в історії Московитії.

Шотляндець Лермонт став поруч з мулатом Пушкіном найславнішим поетом Московитії. Лермонт-ов відчув, що його свободолюбна шотляндська душа не може помиритися з духом деспотичної "страни рабов". Лермонтов зацькований москвинськими жандармами перед смертю написав "Прощай немітая Рассєя, страна робов, страна ґаспод, і ви мундіри

голубиє, і ти пакорний ім народ!"

Коли б Москвини вторглися в Англію – по змосковського

в ім"я "вєри православної", в ім"я ленінської на – ціональної політики чи пролетарського інтернаціо - налізму, вони дали б англійським прізвищам новий стиль. Стародавні англійські прізвища Вільсон, Едісон, Річардсон поділили б рабську долю прізвищ узбекських, вірменських, карельських. Появили – ся б нові сини Англії з прізвищами Вільсонов, Едісонов, Віндзоров, Ґрінов, Бірмінґтонов.

Не московинському прізвищу, якому додане закінчення московинського прізвища "ов", так потрібне те "ов", як в"язневі тюремні грати . "Я є англієць Едісонов". "Ні, ти не англієць, а рашен, у тебе навіть прізвище має закінчення на "ов" ,– корегуючи , відповів би мадагаскарець. І щойно тоді б англієць у серці відчув, що він боляче ображав українця, називаючи його "рашен".

Не думаймо, що оте "ов" не включене в поліційну і психологічну гру московинської бруталь. ної політики. Робітник НКВД москаль Ніколай Єфімов приїхав з Москви до Київа, маючи пашпорт на ім"я – українець Микола Єфіменко. "Так, я українець, але русский – мій брат, а ти,український буржуазний націоналіст, мій ворог; ти проти возєднання України з Россією!". Українець з вірою, що слідчий українець Єфіменко брутально знущався над ним, а слідчий русскій Тамбов під час катування обо – ронив його, їде в сибірський концентраційний табір. І думає: " значить українці не хочуть України..."

І Сибір, і Кавказ, і Англія, І Україна,"тоже русская земля". І люди щодня чуючи таку піс – ню, сказали б "з пісні слова не викинеш". Англійці в школах Англії запопадливо вивчали б россійську мову, бо вона б стала мовою передових людей.

І англієць, який не знає россійської мови, не міг би мати інтелігентної праці. Англійська мо – ва стала б мовою хліборобів, мовою загумінкової провінції, мовою гнаних і голодних англійських буржуазних націоналістів. Не всі англійці відважува – лися б в Лондоні говорити англійською мовою.

У Лондоні на вулицях, в крамницях і установах панувала б россійська мова тому, що вона є "общепанятною" мовою "всєх братніх савєтскіх республік". Там, де говорять гроші, вигоди і на – сильство окупантів, національні почування поневолених перебувають за гратами, і правда мовчить. Щоб Англія стала смиренною россійською колонією тобто, однією із "равноправних совєтскіх республік СССР," скільки на це потрібно часу?

За переписом 1742 року, як подала газе – та"КиєвськаяСтарина", в Києві були такі іноземці: "два німця і сто двадцять дев"ять великоросів". Отже, на основі перепису населення знаємо, що в Києві в 1742 році було тільки "сто двадцять девять великоросів", тобто москвинів – зайдів.

У 1742 році (в часи гетьмана Кирила Розумовського(1750–1764)) в Києві на вулицях панувала українська мова. У 1842 році на вулицях Києва вже не було чути української мови. "Великороси" (москвини) наказом проголосили, що мова Москви у Києві є мовою віри православної, мовою закону, порядку, культури, науки, мовою двох "возєднаних братніх народов".

18. НОВІ СВЯТІ ІМЕНА В СССР.ЯК ВОНИ ПОСТАЛИ І ЧОМУ ?

Щасливий той народ, в якого розвинений інстинкт обожнення рідного провідника. Обожнення рідного провідника – спасенний дарунок Матері -Природи, Затаємничений він в історії життя.

Знаємо, що й у тварин (риби,комахи,птахи, звірі) існує несвідомий Матирею –Природою утверджений інстинкт "обожнення" провідника.

Наприклад, бджоли мають обрядовий культ провідника –матки. Шпаки беззастережно виконують накази свого провідника – спасителя. Гуси та інші птахи летять туди, куди їх веде їхній провідник. У провідникові Матирею –Природою втілені наймогутніші і найправильніші інстинкти самозбереження і самоутвердження роду.

Англійці стали великими англійцями тому, що в їх розвинений природній інстинкт обожнення рідного провідника. Вони єдиний в Европі народ, який досі схиляє чоло перед величчю свого короля, не залежно від того чи він є геніяльною чи звичайною англійською людиною. Славлячи короля, вони славлять своє родове "я". Англійці королівськими іменами називали дітей своїх, щоб їхні діти їм нагадували імена їхніх королів, і щоб їхні діти росли гордими, що мають імена королівські.

Плем"я, яке має збочений інстинкт самозбереження, не здібне обожнювати свого рідного провідника. Хворе плем"я має багато спраглих бути провідниками, і кожний з них має групку прихильників. Там, де багато провідників, провідника не має – таке плем"я не усвідомлює, що воно відійшло від законів Матері –Природи і тому призначене на загибель або на многовікове хиріння в рабстві. Не витримавши тяжкого рабського гніту, воно може взяти лопати, коси, рогачі("жінки навіть з рогачами пішли в гайдамаки") і спалити, поколоти гнобителів. Діло довершивши, його сини розійдуться хто куди – хто додому орати ниву, хто в найми, хто козакувати. Вони нездібні дати здобутій перемозі чітку організаційну форму, в якій є наказодавець і є дисципліновані хоробрі виконавці наказів.

Досліди ствердили, що у хліборобів занедбаний інстинкт обожнення рідного провідника не тому, що вони кращі чи гірші люди, а тому, що вони залежать (кожний хлібороб зокрема) тільки від

дощу, землі і своїх рук. Їм ні чужий, ні рідний провідник не потрібний.

Кожний хлібороб чується (бо такі обставини його борні за життя) провідником на клаптеві своєї землі, Він її обожнює, він її зве матирею – кормилицею, І живе він себелюбною споживацькою філософією життя. Соціологи вважають, що хлібороби не здібні до організованого життя.

Хлібороб не живе інтересами всього села тому, що вони йому не потрібні. Він тішиться щастям свого вузького заздрісного "я", Тішиться, що на його ниві пшениця, як море, а сусідню пшеницю град вибив Отже радість святкова – сусід прийде до нього за хлібом і стане його наймитом.

Хлібороб не любить рідного провідника, зве його ледарем, який не хоче чесно на землі в поті чола працювати на хліб насушний. І тому кличе селян до єдности і піднімає селян на повстання проти хана орди монгольської, проти царя орди московської. Хлібороб відповідає глузливо своєму рідному провідникові "Та ж скажи, на милість Христову, яка ж різниця чи данину давати ханові монгольському, цареві московському чи гетьманові українському, І до війська всі однаково беруть і за кожного на війні треба однаково голову класти.

"Я чесний хлібороб, смиренний християнин. У церкві піп каже, що всяка влада Богом дана і їй треба коритися. Який пан наді мною панує(чужий чи рідний президент) для мене все одно, кожному данину треба давати".

Народ, який має таку хліборобську філософію життя, найкращого рідного провідника не пошанує, не звеличить. Коли чужий провідник пообіцяє брати від хліборобів меншу данину, то вони звяжуть рідного провідника, як ледаря – обманця, і на гарбі відвезуть у штаб чужого – справедливого провідника.

У праці Мудрість Оріянської Волі, я пишу, що мисливець обожнює провідника і мисливське об. єднання тому, що воно особисто йому потрібне, як хліб щоденний – одному йти у ліс полювати страшних звірів небезпечно.

Воїн обожнює провідника і ратнє побратимство, бо один у полі не воїн. Хлібороб, як я вже казав, провідник і господар на своєму клаптику землі, Він не потребує рідного провідника, і в цьому його задрипане рабське щастя. А що ж треба робити, щоб і хліборобський народ мав свою державу ? Він, хліборобський народ, повинен сам (і тільки сам!) пізнати вади свого характеру і їх якнай – скоріше вилікувати у школах мудрости життя.

Москвини – північні мисливці. У москвинів розвинений інстинкт обожнення рідного провідника, і в цьому притаєна їхня будуюча агресивна державна сила. Вони священнодійно (так, як жодний інший народ Европи) обожнювали свого білого батюшку – царя.

На пишне крісло білого царя сів червоний цар, і вони йому покірно поклонилися. В їх царський дворянин Ульянов (Ленін) – священний авторитет, Він увінчаний легендами, піснями, квітами, він не помильний, він лежить у мавзолеї під мурами Кремля. І москвини йдуть і йдуть поклонитися його мощам. Вони, обожнюючи свого червоного царя, почали давати своїм дітям імена Владлена, Владлен, що значить "Владімір Лєнін", Нінель, Нінеля, (зворотне прочитання прізвища "Ленін"). Ленін – червоний Христос Москвинської імперії.

Люди, які уважно досліджують психіку москвинської державної організованости, вважають, що москвини навчилися державнотворення у хана Золотої орди і в імператора Візантії, Імператор Візантії був проголошений Богом на землі, а Христос – на небі. Імператор Константин-"Філо Крістос".

Кажучи про "нові святі імена в СССР", я не випадково присвятив декілька хвилин думкам про культ провідника. Не було б так званих "християнських імен", коли б творці християнських догм не створили культу Христа.

Там, де не має культу релігійного провідника, не має релігійної громади. Там, де не має культу імператора, не має імперії. Там, де не має культу лідера комунізму, не має комунізму. Там, де не має культу лідера демократії, не має демократії. Там, де не має культу батька, не має щасливої родини. Коли мій рідний народ, який я обожнюю і воістинно люблю більше, як своє життя, зрозуміє таїну цієї мудрости, він стане творцем могутньої держави, а коли ні – буде сміттям на дворищах держав Евразії.

19. ЯК ДІТИ УКРАЇНСЬКИХ МАТЕРІВ СТАЮТЬ КАТАМИ УКРАЇНИ ?

Кожна людина два рази родиться. Перший раз людина родиться тілесно, другий раз-духовно. Тіло йде туди, куди його веде думка. Коли думкою покореного не можна заволодіти, треба вбити його тіло – червоні жерці Московитії пляново умертвляють українських людей, розстрілюють їх у підвалах НКВД, Умертвляють їх голодом на їхніх родючих степах.

Світові відома гостинність українських матерів – вони люди ніжности і доброти. І вони (матері) в 33 році пухлі від голоду ходили по містах України. Вони благали "Ми вже вмираємо, порятуйте хоч наших дітей"..

Українські матері знали, що чекісти – кати України не голодують, На їхніх столах білий хліб, ковбаси, масло, сало, вино і портрет єхидненького Леніна. Українські матері клали свою любов – своїх голодних діток у повиточках під дверми комітетів партії Леніна боязливо, тайком уночі і оподаль під тином умирали.

Робітники НКВД ранком підбирали сиріт. У Одесі була створена відома на весь Советський союз Дитяча Колонія імені Максима Горького. Сиротам у колонії імені Горького давали большевицькі імена і прізвища. І почали рости – Владлен Октябрський, Нінеля Первомайська, Октябріна П"ятілеткіна, Роблен Победов, ("роблен" значить "рождьонний бить ленінцем", Реввола Каховськая, ("реввола" значить "революціонная волна").

Восени 34 року в селах і містах України були організовані "патронати". У "патронатах" жили діти, батьки яких померли з голоду. Десятки тисяч українських дітей були майстерно виховані в дусі "пролетарського інтернаціоналізму". Їм була дана віра, що "Москва – рідна столиця", що "Ленін – творець щасливого дитинства".

Владлени, Нінелі, Октябріни, Роблени духовно народжені партією Леніна, Їхнетіло йде туди, куди їх веде думка – думка їм дана антиукраїнська. Вони вірні професійні кати рідного народу. Вони навчені нищити в Україні найменші прояви української національної свідомости.

Вони "деті октября". Вони ніколи не знатимуть ім"я своєї матері. Вони ніколи не знатимуть хто вони по–національності і яке їхнє справжнє прізвище. Україно– Мати, оце ж Твої рідні діти... Вони гірше ката Твою душу розпинають. І не знають хто їх обдурив, ким вони і в ім"я чого одурені, закуті. О, покалічені душі нещасні!

20. ЧИ ПРІЗВИЩЕ Є ПСИХОЛОГІЧНИМ ФАКТОРОМ ?

Є прізвище, що приголомшує почування тієї людини, яка його має. Наприклад є італійські поширені прізвища Азіні, Капачі, Бокачіо. Українка молода і гарна, яка була вихована, що в "Римі святощі Йосафата лежать", створила переконання, що від кожного італійця віє святістю папи Римського.

Вона почала перед подругами гордитися, що в неї залюбилися аж два італійці – продавець авт Азіні і оркестровий бубонщик Капачі. Вона у цих екзотичних прізвищах вбачала чуть не "тайну святої евхаристії". І самозадоволено казала "Пхе, які в нас є прізвища не гарні – Святенко, Чумаченко, Коваленко. Одружуся з італійцем, то хоч матиму прізвише гарне Азіні або Капачі. Як чарівно звучить італійське прізвище Бокачіо! Люди тоді й казатимуть "Знайомтеся, біля вас пані Бокачіо!"

Очевидно, що молода і гарна українка нам трохи нагадує тих послів, які "ходили по світі" і шукали, яка віра краща? Вона не знала, що кожне прізвище має свою історію, своє значення. Наприклад,, італійське прізвище Азіні означає "Осел", Капачі – "Злий пес", Бокачіо –"Злий рот".

В кожному народі є принизливі прізвища. Вторжники і їхні лакизи прагнули в Україні українцям під час реєстру давати глумливі прізвища –Черевик, Макітра, Голопупенко, Безштанько. Створюється в людини почуття нищої вартости, коли її прізвище в людей викликає регіт.

Уявіть таку подію: в родині селянина Безштанька народився син з визначними духовними і розумовими здібностями. Він довершив великі подвиги. І народ захоплено славить його прізвище окликами " Хай живе Безштанько!".

Щоб прізвища великих синів України, які мають закінчення "ко" (Шевченко, Франко, Грінченко) асоціювалися з глупістю, один забудькуватий письменник дав своєму недоумкуватому літературному героєві ім"я Селепко.

Очевидно, в народі, який має розвинені почуття національної самопошани, такий "гуморист" не вважався б гумористом. Наприклад, англійці не дозволили б, щоб їхній письменник дав своєму книжковому героєві ім"я Вінстон Сесіл, бо воно асоціюється з Вінстоном Черчілем, якому англійці на площі Слави в Лондоні поставили монументальний пам"ятник. І попросили, щоб він (Вінстон Черчіль) особисто цей пам"ятник оглянув.

У рабів існує рабська філософія пошани – достойну людину треба славити тоді, як вона "простягне ноги". "Був добрий чоловік та "дуба дав". Щоб чужі люди очі нам не кололи, що ми такі дикі, що своїх славних людей не шануємо, відправимо панахиду " в асисті преосвященного кира"...

Знаючи, що прізвище є психологічним (а часами й політичним) фактором діячі самі собі творили прізвища (псевдоніми). Наприклад, Олександра Косач (Леся Українка), Оноре Бальза (Оноре де Бальзак). В Україні на Полтавшині славився достойністю відомий український козацький рід Троцьких. І Лейба Бронштейн, приїхавши з Йю Йорку в Україну, узяв собі козацьке прізвище Троцький,"щоб козака бити козацькою зброєю."

Сосо Джугашвілі – студент православної духовної академії–знав, що між москвинами грузинське прізвище не принесе йому бажаного успіху. Він придумав собі прізвище Сталін.

Щоб "психологічно" зріднитися з пролетарськими масами виходець з кляси поміщиків В"ячеслав Скрябін придумав собі прізвище Молотов.

У Сибірі на берегах річки Лена жандарми жорстоко розправилися з страйкуючими робітниками золотих копалень. Царський дворянин Ульянов, очевидно, з політичних міркувань створив собі прізвище Ленін.

Назва річки "Лєна" виникла з монгольсько-го (евенкського) слова "елюйоне", що значить "річка". Плем"я евенків і сьогодні цю сибірську ріку зве Елюйоне. Отже, монгольське прізвище Лєнін означає "річковий".

Генералісімус Чан-Кай-Шек має ім"я Джуі – Таі. Справжнє його родинне прізвище Чанґ. Ідучи у світ військово–політичного життя, він собі створив величне прізвище Кай-Шек, що значить "Граничний Камінь". Він також має прізвище Чанґ-Чунґ– Ченг, що значить "Головна справедливість".

Неправильно москвини пишуть прізвище "Махаматха Ганді". У санскриті не має слова "мах" чи "маха", є слова "маг", "мага", що означають "могутній"", "могутня"; Магаматга – значить Велика душа.

Є прислів"я, що не прізвище прикрашує людину, а людина прізвище. З такою думкою можна погодитися, та все ж таки воно краще, коли людина прикрашує гарне, а не потворне прізвище.

21. СПРАВА ІМЕН У ПОСТАНОВАХ ПЕРШОГО ХРИСТИЯНСЬКОГО СОБОРУ.

У 325 році греки і латини, які були архиєреями науки Христової, Зїхалися до маленького селища Нікеї,яке було на західніх землях сучасної Туреччини. І на цьому Нікейському соборі, щоб звеличити свій релігійний рух і себе, вони проголосили, що милостивий юдеєць (предок царя Давида) є для християн "правдивим Богом з ім"ям Ісус Христос".

І було постановлено, що християни не мають права носити імена такі, які в собі таять "дух язичеський". Слово "язик"" у дохристиянській Україні означало "народ".

У 325 році на Нікейському соборі вирішувалися не тільки справи канонів науки Христової, а й справи духовного закабалення покорених народів. Народи і племена покорені Візантією і Римом не мали права вільно розвивати свої духовні почування, удосконалювати окремішність свого "я". Вони були зобов"язані відрікатисяне тільки від своїх народних обрядів., а й навіть від своїх рідних імен, і. приймати імена християнські.

Під "святими християнськими іменами" приховані імена грецькі, жидівські, латинські. У словнику правильно освіченої людини не має терміну "християнські імена". Чому? Тому, що не має імен створених Христом чи його учнями –євангелистами.

Є імена жидівські, грецькі, латинські, в яких таїться дух язичеський (дух старонародніх релігій Юдеї, Греції, Риму). І ці імена названі християнськими у честь "святих чудотворців". У "Книзі святих" нещодавно виданій пишеться, що "більша частина цих "святих чудотворців" була придумана церквою Христовою "для благочестивого поучення християн". І тому папа римський нещодавно сотні чудотворців випросив з церкви Христової.

Отже, церква Христова очолена греками і латинами, видумувала "святих чудотворців", даючи їм "християнські імена" Марко (син бога Марса, Деонісій (син бога Деонісія), Димитрій (син богині Диметри). І не боялася церква Христова, що в цих іменах "таїться дух греко–латинського язичества".

Імена українські Святослав, Боголюб, Богумил, Святомир, імена німецькі–англійські Арнольд, Артур, Альберт були названі іменами язичеськими, антихристськими. Я вже писав, що в Англії римо–католицька церква забороняла анлійцям носити англійські імена.

Знаємо, був запеклий бій! Горіли на вогнищах "священної християнської інквізиції" кращі уми Европи. І англійці–німці на своїх землях розчавили, як гадину, диявольські канони агресивного римо–католицизму.

Англійські – німецькі імена Адольф (Достойний вовк), Арнольд (Сильний, як орел), Альберт (Достойний), Бартон (Хлібороб), Чарлес (Людина), Ґрегем (Із сірого дому), Гарольд (Воєначальник), Генрі (Керівник роду), Каролин (Один, що сильний), Беверлі (Амбітна), Бренда (Пристрасна), Брунгільда (Героїня на полі бою), Фреда (Мирна), Герта (Земля –мати), Іда (Щаслива), Ірма (Сильна) в Англії і Німеччині залишилися найпоширенішими.

Українці "со страхом" підняли руки перед диявольськими канонами грецької ортодоксії. І стали парафіяльними Іванами, Матвіями, Гаврилами,, Михайлами, Феськами, Гапками, Парасками, Яремами, тобто, стали покірними сліпими носіями чужих (переважно) жидівських імен. Імена рідні Ярополк, Благовіст,Божедар, Далібор, Славомир стали між українцями мало поширеними.

Українець С. Риндик розмовляючи зі мною, сказав "Я мріяв свого сина назвати Мирославом. Піп обурливо відповів "ні, це ім"я поганське". Треба було дати двадцять п"ять царських карбованців, щоб піп переступив святу заповідь віри греко–православної. Мій син має ім"я рідне Мирослав".

Купити у попа (опікуна душі) право назвати сина рідним ім"ям? Бідна, до болю бідна, безжалісно чужовір"ям зашморгнута душа українська, Воістинно несусвітні тортури ти пережила, святая ти!

Англійці, німці – пани християни. Українці – раби християни. Чому? Одні ставши християнами, підпорядкували християнізм своїм національним інтересам і душа їхня посвітлішала. Інші, ставши християнами, сліпо по–рабському підпорядкували свої національні інтереси інтересам християнізму, і душа їхня потемнішала.

На Першому З"їзді Об"єднання Синів і До-

чок України Рідної Української Національної Віри я сказав, що англієць Викліф навчив англійців ро зуміти християнізм по-англійському, і не підпо – рядковуватися жодним чужим християнським авто – ритетам. Папа римський лютуючи, спалив кості Вікліфа.

Чех Гус навчив чехів розуміти християнізм по-чеському. І за такий відхід від зашморгу римо-католицького, римський папа спалив живцем пробудженого чеха.

Німець Лютер навчив німців по-німецькому розуміти християнізм. І за таку вольову духовну відвагу римський папа прокляв Лютера іменем Христа, не маючи змоги його живцем спалити.

Християнізм сьогодні – перестаріла збанкротована релігія. Ватиканська статистика повідомляє, що за останні декілька років 13.440 священиків покинуло священичий стан.

Я прийшов, щоб повідомити світ, що ми,українці, віддаємо християнізм тим, які його скомпонували. Ми достойні люди, маємо рідне розуміння Бога. І чужинців, які хочуть бути амбасадорами між нами і Богом, ми не потребуємо, Ми вміємо без греків, жидів, латинів помолитися Богові."

22. ЯК ЧУЖИМИ ІМЕНАМИ МИ ОБРАЖАЄМО СВОЇ ПОЧУВАННЯ ?

Народ, який має розвинене почуття національного самоутвердження, ніколи сліпо себе не підпорядковує чужому духовному творові. Він прагне, як я вже писав, чуже творіння переплавити на свій лад, шоб воно гармонувало з притаманностями народної самобутности.

Наприклад, жиди створили ім"я Ягоханан . Греки це ім"я на грецький спосіб перекрутили, вимовивши -Іоаннос. Римляни вимовили -Іоаннес,французи -Жан, німці-Йоган, англійці-Джан, іспанці -Хуан, українці-Іван, поляки-Ян.

Завітавши у гості до української родини, я довідався, що вона має три сини –Богдан, Федір, Матвій. І думав я – народ мій так заплутався у павутинні чужовір"я, що не розуміє значення імен дітей своїх. Не знає родина українська, що жидівське Матеягв (Матвій) означає "Дарований Єговою", грецьке Теодор (Федір) означає "дарований Зевсом", Знаємо, що слово "тео", "зео" постало від слова "део", (від санскритського"див").

В українців поширине ім"я Лука, є різні пояснення про його значення, не думаючі люди задовольняються тим, що евангелист був Лукою. Є в нас дуже старе слово "лук", без лука стріла мало корисна, Є пісня про те, як"весною зеленіють луки,"є прислів"я "пішов на луки до Луки".

Ім"я Михаел в українців має знижену форму "Миша". "Миша, глянь, у нору вскочила миша","бачиш? Киця зловила мишу. А де твій братик Миша?"

Жіноче ім"я Мокрина носить українська дівчина без радости, дарма, що піп каже, що воно "істинно християнське". В українській мові слово "мокрина"" означає "болото", "мокре місце".

У "Словнику" Бориса Грінченка є пояснення, що слово "гапка" означає "задня частина тіла". І каже мати до дочки "Причепурися, Гапко ,хлопець прийшов Пулхерин, гарний такий на вроду".

Що з того, що грецьке ім"я Пулхерія означає "Красива", коли воно жінку українську заставляє ніяковіти. Такі жарти, як "Пилип до вареників прилип","Гаврило, в тебе ж і рило", "І що за льоха та Явдоха–" хоч і здаються невинними, все ж вони кривдять слух української людини, збіднюють тонус емоційної краси.

Не біймося своїм донькам давати імена Зірка, Калина,Русявка, Оріяна, Рідна, ,Голубка, Серденько, Веснянка, Маківка, Квітка. Ім"я рідні зрозумілі, приємно гармоновані з красою навколишньої природи, з чарівним шовком рідної мови.Ім"я дівчини Маківка пахне духмяністю рідного степу,асоціюється з морем золотих нив, у яких пломеніють гарячі, як кров маки.

У " МАГА ВРАТІ" я пишу:

551. Приведіте синів, я наснажу
Їхню кров переможним вогнем,
Щоб катів вони стерли на сажу,
Поздоровили світ з новим Днем!

552. Приведіте доньок, в Іфігіди
Я вогонь заберу і їм дам,
Щоб богинями стали. І гріти
Вміли душу Дажбожим синам.

553. Приведіте доньок, їх убрати
Треба в злото і пишний наряд.
І манери вибагливі дати,
Щоб їх вабом пишавсь Києград!

(Продовження в слідуючому числі)

ЛЕВ СИЛЕНКО, "МАГА ВІРА".

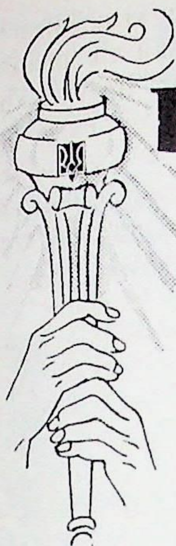

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

2 ТРАВНЯ

...Люба дитино моя! Завтра 2-ге Травня, Свято Весни, День Тата Оря — Прародителя нашого рідного. І дітки дають квіти Татові, Тато дає дарунки дітям. Колись дуже давно, тоді ще не було машин, літаків, тато весною йшов у поле орати, сіяти, щоб мати хліб. Тато Ор — перший у світі хлібороб.

Люба дитино моя, є англійці, жиди, німці, японці, а ми —українці. І віра тому в нас українська. Віримо ми в Дажбога. Дажбог — Датель Буття.

Є українці–християни, вони вірять, що їхнім прародителем є Авраам; ми не віримо в це тому, що в українців не може бути прародителем жид. Українці–християни вірять, що їхнім Богом є Ісус, а їхньою матирею є Марія — жидівська свята діва.

Ми віримо, що нашою Матирею є Мати Лель. І від неї й походить наш рід Український. У школу, дитино моя, ти завтра не підеш; всі ми будемо вдома —свято бо велика в нашого Тата і родини нашої. У школі американській скажеш, що у Тебе "Юкреініен Нейтів Фийтс–РУН — Віра". Бачиш, японці мають японську віру, жиди жидівську, а ми, українці маємо рідну українську віру. Ми багаті й мудрі люди, бо ми все маємо своє — мову рідну, віру рідну, Вітчизну рідну. Ми нічого чужого не потребуємо, у нас є своя душа добра і свій розум вільний, люба дитино моя!

Усіх визнавців Рідної Української Національної Віри у всьому світі сущих вітаємо з Святом Весни, з Священним Днем Тата Оря — Родоначальника нашого!

Слава Дажбогові!

Рада Керманичів Головного Столу Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

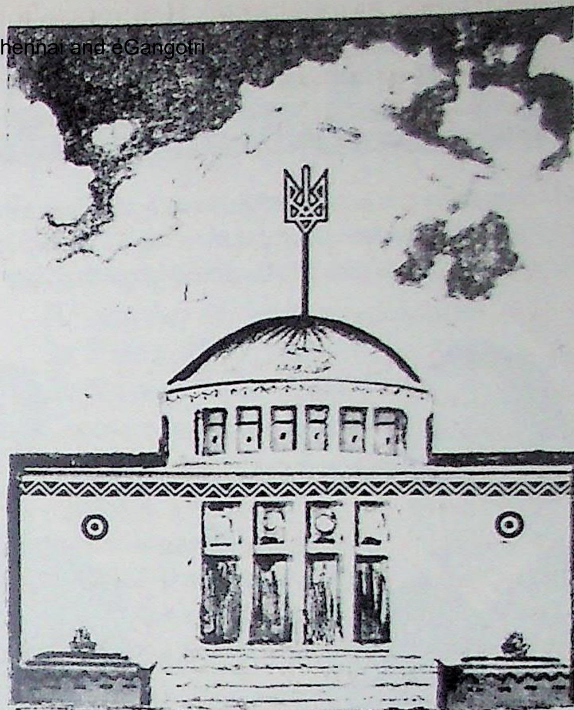

" Який матиме вигляд Святиня Дажбожа? Як виглядатиме внутрі, і де буде побудована? Коли почнете будувати? Не журіться, католицизм, латинізуючи українців, вже їм дуже надоїв. На будову Святині Дажбожої приходитимуть пожертви навіть від тих парафіян, що Ви й не сподіваєтеся".

"Чи вже маєте проект Святині Дажбожої? Тут посилаю Вам схему Святині, я —аматор, скажіть свою думку?" Беремо ці речення з отриманих листів, і тут поміщуємо один з декількох присланих схематичних аматорських проектів Святині Дажбожої, і бачемо хиби, та тішемося ширістю почуттів духовно вільної Української Людини.

Ніхто ще не знає, який матиме архітектонічний вигляд Святиня Дажбожа, бо ця справа ще перебуває у стані плянів, обговорень, і вона залежатиме від фінансових спроможностей, земельного простору і часу. Та про Святиню Дажбожу ми вже тут згадуємо тому, що починають спонтанно приходити пожертви, і архітекти вже працюють над обміркуванням пляну Святині Дажбожої.

Знагоди Святкування Нового Року — 1 березня 10.974 року Дажбожого, Ми, Станиця ОСІДУ РУНВіри ім.Кия в Гемільтон, Онтаріо, Канада, склали пожертви на будову Святині Дажбожої.

ВОЛОДАР ГАЙДАЙЧУК — 120.00, БОЛЕСЛАВ І БОГУСЛАВА КОВЕРНА — 54.00, СЛАВИН ІГНАТЕВИЧ - 50,00, МИРОСЛАВ ДВОРНИЧЕНКО — 30.00. О. ПРОКОПЕНКО — 25.00, І. ПІДГУРСЬКИЙ — 25.00, І. КОБЕЦЬ- — 20.00, П. НАДВІДНИЙ — 20.00, М. ЯВОРСЬКИЙ — 20.00, МИРОСЛАВА ІРПІНЬ — 17.00, О. СИДЮК — 15.00, М. РУДИК — 10.000

ДОКТОР ПОЛЯН СИНІВСЬКИЙ — 2000.00 Н.М.
ЯРОСЛАВ КОЗИНЕЦЬ — 300.00 Н. М.

(продовження буде)

ПЕРШОПРОХОДЦІ

І Ми, і наші приятелі, і наші неприятелі, всі знаємо, що справа визволення українців з ярма чужовір"я, справа тяжка. І нова. До 1964 року в жодних українських часописах, журналах, книжках не було згадки про те, що між українцями є українці, які визнають Рідну Українську Національну Віру – віру в ЄДИНОГО Дажбога.

У 1964 році вийшли перші числа журналу "Рідна Віра", в яких були поміщені розділи з "Мага Віри". І від цього року починаючи, пішли у світ Перші Проповідники Рідної Віри, почалося організоване життя РІДНОВІРІВ.

Богдан Кочерга, Монтреаль, Канада.

Миролюб Печенюк, Брізбон, Австралія.

Богдан Штанопруд, Монтреаль, Канада.

Справа Рідної Віри –справа тяжка. А хіба та справа, за яку мучилися Тарас Шевченко, Іван Франко та інші сини України, була легенькою? Справа Рідної Віри тяжка, бо вона Свята і Велика! Не зважаючи на переслідування, кращі Українські Люди лишають чужовір"я, єднаються у Родині Об"єднання Синів і Дочок України. Їхніми іменами гордитимуться грядущі покоління України.

Вітаємо в Родині ОСІДУ РУНВіри нових Побратимів Миролюба Печенюка, Богдана Кочергу, Богдана Штанопруда.

НЕЗАБУТНЄ

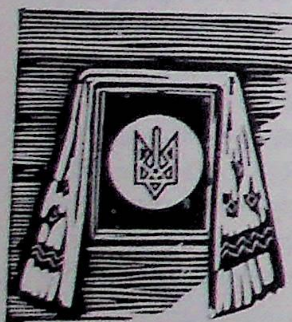

Достойний Богдан (Михайло) Дзюб (Побратим в Родині Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри)) –Достойний Воїн Української Галицької Армії. Він зі зброєю в руках боровся за волю всіх нас – за втвердження Українського Життя на Землі Українській. Він був у полоні, перебував у Німеччині, в Чехії; в 26 році прибув до Канади, де має родину. Він ніколи і ніде не переставав леліяти про Волю і Славу Рідного Народу. Він має не тільки великий життєвий досвід, знання світу, а й благородну щиру душу. Він все зважив глибоко, і прийшов до переконання, що не чужі релігії, закони, філософії, а наука Рідної Віри зріднить народ і звільнить його з духовного і мілітарного ярма. Друкуємо скорочено Щирі Слова Побратима Богдана (Михайла) Дзюби, активного діяча Станиці "Сонцеград" у Монтреалі.

І не пом'яне батько з сином,
Не скаже синові: «Молись.
Молися, сину: за Вкраїну
Його замучили колись».
Мені однаково, чи буде
Той син молитися, чи ні...
Та не однаково мені,
Як Україну злії люде
Присплять, лукаві, і в огні
Її, окраденую, збудять...
Ох, не однаково мені.

Тарас Шевченко.

Б.(Михайло) Дзюб.

Б.(Михайло) Дзюб.

ЩО СПОНУКАЛО МЕНЕ СТАТИ РУНВІСТОМ?

Усе життя я був захоплений історією України, я хотів дізнатися – хто були наші давні предки? І знав я історію, яка починається від Аскольда і Дира, які князювали у Києві. І знав я щось туманне, неясне, що було перед цими князями.

Та коли я почав студіювати науку Учителя Лева Силенка, я переконався, що наші історики не показали нашої правдивої історії тому, що одні з них залежали від грецького православія, а інші-від греко–католицизму, і їм вірно служили, і не мали відваги сказати своєму народові правди.

Учитель Лев Силенко, маючи вільну душу від чужих релігій, філософій і наук, заговорив мо–

вою волі і правди, І стародавня історія України переді мною стала така велика, чарівна і славна, що я на світ, на людей, на релігії почав дивитися новими очима.

І стало мені ясно, що у Правди Рідної – шлях дуже тяжкий, тернистий, небезпечний. За правду всі люди світової слави були бичовані, живцем палені на вогні, мучені, обмовлені, осміяні, Та тільки великі люди готові на все це, шоб боротися за Правду. І наука, якою Учитель Лев Силенко звеличує історію України, є правдива і основана на ясних історичних арґументах. Але, як чорні круки нападають на нього поклонники Ватикану, грецької ортодоксії, Москви, і пишуть вони, що Лев Силенко неправильно пише про історію України, а вони пишуть правильно, по-науковому, що ми "були дикунами і нас сусіди просвітили", це авторитетно, це по-науковому, по-християнському.

Історики, утративши совість служать за гріш нещасний Москві, Ватиканові і тому й пишуть таку історію України, яка є корисною для цих чужих сил і просто з гістерією нападають на Учителя Лева Силенка, ширячи проти нього різні очернюючі листівки і шукають наївних, шоб їм вірили.

Та українські люди вже пробуджені, знають також дорогу до бібліотек, університетів і переконалися самі, що джерела, на які покликається автор "Мага Віри", правдиві і їх спростувати тяжко. І "Мага Віра" стає священною настольною книгою пробуджених думаючих українських людей,

Дня 9-го грудня 10.943 року в Монтреалі біля Жертовника Духа Предків у присутності Побратимів і Посестер, які належать до Станиці "Сонцеград" і Учителя Лева Силенка, я відрікся від чужовір"я і приєднався до Об"єднання Синів і Дочок України, став я визнавцем Рідної Української Національної Віри. Так, це була найбільш пам"ятна, ніколи незабутня, зворушлива хвилина в моєму житті. Я став РІДНОВІРОМ. Від нині ні догми, ні кари, ні погрози, ні гріхи, якими мене лякали служителі Ватикану, мене не зобов"язують, я вільна людина Українська, я українець по вірі і по-походженню!

Я безмежно радію, що хоч на старості літ я знайшов те, за чим моя душа тужила, моя чиста любов привела мене до Рідної Віри, відродженої в науці Учителя Лева Силенка. Я гордо і відважно це кажу всім.

Я свято вірю, що пророчі слова нашого Пророка Тараса Шевченка сповнилися. Тарас Шевченко писав "Прийде Апостол Правди і Науки". Я вірю (і я маю волю так вірити), що наш Учитель Лев Силенко є тією людиною, в якій втілився вільний титанічний Дух Предків наших, і цей Дух Предків діє в Його Душі, в Його мислі, вірі, натхненні.

Учителю Леве Силенко, думаю, по-роках Ви могли б бути моїм сином, та хіба справа у роках -, справа у силі душі Вашої і Вашої візії та інтуїції. Я непохитний борець за Духовну Волю України, я знаю чуже нас учить чужого, а рідне учить рідного. Я знаю, що єдність усіх нас маємо творити ми самі своєю поведінкою. Адже можуть появитися люди, які шоб рідновірів роз"єднати, почнуть творити свої групки рідновірів і видаватимуть свої листівки, ми таких людей не повинні ні морально, ні пожертвами підтримувати і тоді їх не буде, і тільки тоді буде єдність всіх рідновірів!

(продовження в слідуючому числі)

Світанна (Євгенія) БАБИЧ, Монтреаль, Канада

ПОКЛІН ТОБІ, МАТИ ЛЕЛЬ!

Я не боюся тюрми, не боюся ката –
Вони для мене не страшні !
Страшніш тюрми – у рідній хаті
Чужі боги, як святість на стіні!

Не сором, ні, носить кайдани
За Рідну Віру, за Любов
До Матері – до України!
Сором ворогам молитися
І за ворогів пролити кров.

Сором служити катам –
Московським червоним панам,
І чорним панам Ватикану. Ми
Не віримо їм. Ми стали людьми

Волі Рідної. Ми в сонці
РУНВіри відроджені. В Тройці-
Світло, Земля і Вода
Вічність наша таїться
Рідна й завжди молода!

Із наших станичних осель
Поклін Тобі, Матінько Лель!
Ми дочки Твої, бо у нас
Рідна Віра велика, як Час
Вічности! Ми народжені жити,
Щоб ворог не міг нас скорити!

Ми в Рідній Вітчизні – у світі
Дажбожім, у полі, у квітах дерев,
У світлі ми бачим Дажбожу красу!
Учителю Силенко Лев
Науку Вашу рідну і безсмертну
Як Святість людям я несу!

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Достойний Наш Побратиме С. Ляшенко! Ви у статті про голод 33 року пишете, що проф. В. Шаян (житель Англії) у своїх писаннях твердить так *"той голод своїм головним ударом був спрямований на декілька областей"*. Отже В. Шаян (колишній член КПЗУ (Комуністичної Партії Західньої України) пропагує, що в 33 році не було в Україні тотального голоду, а був тільки в *"декількох областях"*. Вашу статтю Побратиме С. Ляшенко помістимо у слідуючих числах "Самобутньої України", пробачте, що спізнюємося.

ДОКТОР ПОЛЯН СИНІВСЬКИЙ,
Мюнхен, Німеччина

СКАРБИ ДУШІ І РОЗУМУ

Дорогі Побратими і Посестри! Той, хто визнає Рідну Віру відроджену в Науці Учителя Лева Силенка,, той є людиною волі духовної. Всі ми тепер маємо право без страху і покори говорити про те, що маємо на душі. І моя мова буде щира й вільна, безпосередня.

Коли я в Мюнхені проповідую Рідну Віру, зразу бачу перед собою перелякані очі християнина—українця. І чую:"Не кажіть такого! Хто Вам дав дозвіл? Вас назвуть большевицьким агентом. Краще мовчіть. Лишіть Рідну Віру".

Коли я чую слова "назвуть большевицьким агентом", я починаю пригадувати моє дитинство. 1933 рік. У мене большевицька Москва відібрала все людське, я перестав ходити, бо мої ноги страшно опухли. Я примушений при допомозі двох палиць лазити і пастися, як худоба, їв я траву, їм цвіт — кашку з верби, їв "какиш траву", корінці. І з берега поглядав на Дніпро, знав, що у Дніпрі є риба, але спіймати її не має в мене сили.

Тягнучи пухлі ноги, грубі, як колода, я з братом, який тепер живе в Австралії, лазив по землі. Ми водою виливали з нори польових ховрашків (свистунів) і тут же їх в залізній банці варили, пили й навар з ховрашків, і опух зник.

Я бачив діток напівживих, які лежали на доріжках, з мертвих круки видовбували очі, а світ був всюди такий гарний, весело співали пташки. Я вижив, але на все життя утратив здоров"я. Я прокляв кожну морду,яка носить криваву зірку на лобі і прокляв катів большевицької Москви.

Я живу тепер біля Мюнхену. Я інвалід тому, що маю тяжко хворе серце. Але в моїй душі багато сонця, я дуже люблю життя. І я дуже щасливий, що нарешті — нарешті українці мають Учителя, який сказав нам, українцям,, щоб ми не плазували перед жидівсько—латинсько-грецькими церковними догмами і московськими законами! Ми достойні мати Рідну Віру в Дажбога (Дателя Буття). У цих простих словах живе така сила відваги, про яку досі українці не чули. І не чули народи Европи..

А був же й я духовним рабом. Пригадую, співав я в церковному хорі в Мюнхені. Коли у церкві загремить "Свят, свят, свят Господь Бог Савао—о—от!", "Алилуя, алилуя, алилуя", "Світися, світися новий Єрусалиме, слава бо Господня над тобою засіяла", "Слава Ізраелеві...", "народ твій у Сіоні", я демонстративно починав мовчати.

А дядько-земляк Гаврило, від якого завжди у церкві несло "православним спотикачем", мене ліктем штовхав:"Ти чого перестав тягнути, "народ твій во Сіоні"? Ти мабуть большевицький агент?" І пригдував я в цю хвилину тітку Олександру, яка в 33 році від голоду збожеволіла, цилувала своїх пухлих діток Полю трирічну і Льоню чотирирічного, і порізала їх, і божевільна їла їх. І христилася, кажучи "Сусе Христе, Спасителю наш, слава Тобі!".

ДОКТОР ПОЛЯН СИНІВСЬКИЙ

О, кати! Що ви з людей поробили! Бичами їх християнізували і бичами їх комунізували. Душу добру вбили. І думав я: чому Україна співає пісню Єрусалимові,Сіонові, Ізраелеві, Москві? Що має Україна спільного з тим, що сталося між жидівським синедріоном і їхнім собратом (вихованцем синагоги) Ісусом — творцем нової жидівської секти?? Чому Україна хвалить Москву і ката Леніна? І тремтить перед борідкою Мордохея Маркса.

Ісус — добрий, щирий, чудотворний! Він своїх земляків нагодував хлібом, на весіллі напоїв вином — чудо творив на землі жидівській?

Чого ж Ісус найменшого чуда не створив тоді, як мільйони українських діток чорніли у муках голодної смерти? А кати Московитії з рук дитячих хліб видерали, творили фонд на будову пам"ятників для червоного божка Леніна.

"Учителю мій, Побратиме Леве Силенко, гордий земляче мій, душа душі нашої! Ніколи не бачив Вас і може й не побачу, та рідний Ви мені, як рідне мені моє

(продовження на сторінці 660)

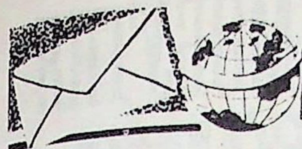

ЛИСТУВАННЯ

Дорогий Учителю Лев Силенко! В університеті відбудеться український фестиваль. На почесному місці буде ТРИЗУБ, і ми, студенти, хочемо, щоб була написана коротка стаття про історію походження і значення ТРИЗУБА. То я до Вас звертаюся, чи можу від Вас дістати матеріяли про ТРИЗУБ. Пришліть перед сімнадцятим цього місяця. Слава Дажбогові!

ВІКТОР СВИРИДЕНКО, *секретар Студентської Громади, Каннектикат, США.*

ВІДПОВІДЬ

Достойний Юний Побратиме Вікторе Свириденко! Ваше прохання уважно полагоджено. Три сторінки фотокопій про історію походження і значення ТРИЗУБА на днях отримаєте.

Дорога Редакціє! Сердечно дякую за часопис "Самобутня Україна", який постійно отримую. Я читаю Часопис захоплено, це щось нове і дуже нове,і таке рідне, що чоловік не годен віддихнути аж перечитає цілий часопис,Кожне речення– то нова думка і висловлена з такою силою емоції, любови і мудрости, душа радіє, що нові українські люди народилися.

Тут посилаю чек на 7.50, передплата на нашу могутню "Самобутню Україну", решта на Видавничий Фонд. З вірою в Дажбога!

Богдан ФЕДОРКЕВИЧ, Альберта,Канада.

Дорогі Побратими! Посилаю чек на 35 долларів, з цього моя передплата та передплата для двох моїх приятелів, вони вірні сини України, вони з сльозами на очах слухали читане мною слово Учителя Лева Силенка.

Коли маєте Івана Франка "Сотворення світу", то пришліть два примірники і Лева Силенка "Мага Врата" – три примірники, пришліть мені. Чи можна придбати "Мага Віру".

З вірою в Дажбога, з привітом,

ЛЮБОМИР ОЗИМЧАК, Онтаріо, Канада.

Достойні Побратими! Посилаю Вам банковий переказ на 27 долярів і прошу розділити так: членська вкладка на 73 і 74 роки, передплата на "Самобутню Україну" на один рік, а решта на Видавничий Фонд нашої для всіх нас дорогої "Самобутньої України", цей часопис – цілющий корм для нашої душі. Слава Дажбогові! З пошаною

БОЖЕДАР (Стефан) ДЯКУН
Альберта, Канада.

Вельмишановні Представники "Самобутньої Украї –

ЩИРА РОЗПОВІДЬ

ПРАВИЛЬНИЙ ШЛЯХ ДО ЄДНОСТИ

МАТЕРІЯЛИ ДЛЯ ПРОПОВІДНИКІВ РУНВІРИ

ЩО ТАКЕ "ПОЛІТЕЇЗМ" І ЩО ТАКЕ "МОНОТЕЇЗМ"

(продовження. Початок у числі 88)

Політезм –віра в багатьох богів. Але треба знати, що є два розуміння многобожжя (політезму), є політеїзм еманаційний і політеїзм первісно–племенний. Що це значить?

У старій Греції був Зевс – Батько всіх богів Греції, греки вірили одному Богові (Зевсові), та вірили вони, що крім Зевса ще є й еманації Зевсові. Латинське слово "еманації" означає "відгалуження","випромінювання", наприклад, еманація світла від свічки; свічка горить, вона творить виділення (еманацію є) світло.

І політеїзм, в якому "Бог один і множествен", знаємо в) оснований на еманаціях. У латинів був Бог один Юпітер, Знаємо,що це слово в перекладі на мову українську означає "Небесний Отець". А еманаціями Юпітера були боги Марс (бог війни), богиня Венера (богиня кохання),і так далі.

У Греції еманацією Зевса були боги Деонисій (бог винарів), Аполон (бог кохання), Харон (бог,що опікується покійниками), звідси походить занесене в Україну греками слово "похорон", Посейдон (бог моря і риболовства).

У старих жидів був так званий первісний племенний політеїзм, кожне плем"я мало свого племенного божка, отже жиди поклонялися справді багатьом богам, бо їхні боги між собою ворогували.

У наших предків було многобожжя еманаційне, вони вірили, що є Один Бог, але він "множествен", Один Бог еманаує від себе множество інших богів і всі вони в тому Одному Богові і той Один Бог множить себе у множестві богів – це многобожна (політеїстична) віра основана на еманаціях, бо наші давні племена не мали кожне окремо свого племенного бога(божка). Вони навіть карали тих племінників, які відділяли того чи іншого бога від головного Бога, якого вони звали "Сварогом".Отже вони не мали "много богів",які між собою сварилися і жили окремо. Вони мали множество богів, які жили між собою мирно, як добрі брати і всі вони були відгалуженням Сварога.

Неук може сказати, "Наші предки вірили в ОДНОГО БОГА", та кожна мудра й освічена люди на таке твердження вважає смішним. Чому?

(продовження в слідуючому числі)

ДЕЩО ПРО ДЕЩО
З усіх континентів

Зростають труднощі католицької церкви

Рим. — упродовж останніх днів папа Павло VI декілька разів повертався до питання поведінки католицьких священиків, а в першій мірі заторкував справу залишання священичої професії. За словами Папи, залишання священиками їхнього священичого стану являє собою велику трагедію для Церкви, тим більше, що за минулих останніх десять років в загальному покинуло священичий стан майже 10 відсотків католицьких священиків. Ватиканська статистика подає, що за час від 1964 року 13,440 священиків покинуло священичий стан. Багато єпископів, які мали нагоду в останньому часі говорити з папою Павлом VI, інформують, що Папа незвичайно болів цим фактом відходу священиків.

(початок на сторінці 659)

ни", Побратими Рідної Української Національної Віри – світлі апостоли Відродження Самобутности Українського Народу! Рідна Українська Національна Віра, як писав Геній України Т. Г. Шевченко " не вмре, не загине, ось де люди наша слава – слава Україні!"

Посилаю чек на 5.00, передплату на "Самобутню Україну", пришліть мені, коли ще примірники не вичерпалися, "Лист до Побратимів" Учителя Лева Силенка; тут я маю на увазі лютневе число "Самобутньої України". Привіт Вам! З вірою в Дателя Буття – Дажбога нашого,

МИХАЙЛО УДОВИЧЕНКО,

Чикаго, Ілліноїс, США.

(продовження. Початок на стор. 658)

змучене серце. Ви прийшли до народу з Святині Духа Предків, Ви наш рідний месія! Я часто читаю Ваші слова у Вашій книжці "Мага Врата" : "Ти, Ісусе, родивсь во Юдеї, мати в тебе юдейка була, став ти Богом Вітчизни моєї, це не честь, а розпука моя! Ти став Богом, а я сиротою, ти воскрес, а мій люд на хресті. Ти можеш рівнятись зі мною, ти юдеєць, а я –син Русі!"

"Ти воскрес, а мій люд на хресті". І не три дні, а довгі – довгі роки на хресті знущань, голоду, терору. І тіло на хресті, і душа на хресті! Та час прийшов, щоб всі ми духовно воскресли! Лежучи тяжко хворий, я посилаю 2000.00 німецьких марок – посилаю мої зібрані сльози, шоб вони були діямантами духовної волі!

Учителю, гроші ці так, як Ви вважаєте потрібно, вжийте, не ставлю перед Вами жодних прохань і вимог, хай і моя цеглина буде у Святині Дажбожій, в основі відродження Рідної Української Національної Віри. Живу – значить вірю, вірю, глибоко вірю, що "встане Україна!" І світ Правди Рідної віри засвітить !

(продовження буде)

"ПАМ"ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ І ПИСАТИ ПО – УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", М. ЛОЗОВИЙ

RUNVIRA

САМОБУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina".

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. Box 1174 Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015 Chicago, Ill., 60617, USA

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH

LEV SYLENKO, SPIRITUAL LEADER

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5.

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles,Calif. 90071, USA.

P.O. Box 3592, Station "C", Hamilton, Ont., Canada, L8H 7M9.

P.O. Box 141, Sunnybank., Brisbane, QLD., Australia, 4109.

Box 745, P.O. Fonthill Ont Los 1EO. Canada.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW, 2153, Australia

ПЕРЕДПЛАТУ НА "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ" та Пожертви на Видавничий Фонд "Самобутньої України" просимо посилати на нашу адресу в Чикаго (до Керманича Канцелярії Мирослава Марківа)

****

ПРИМІТКА: просимо повідомляти нас, коли якесь число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, шоб ми могли прислати повторно.

РІЧНІ ВКЛАДКИ ЧЛЕНА ОСІДУ РУНВіри, а також Пожертви на Видання "МАГА ВІРИ" та Пожертви на Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри, тобто на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри і на Фонд Побратимської Взаємодопомоги просимо посилати на таку нашу адресу Головного Скарбника ОСІДУ РУНВіри:

Mr. F. Myrosh, 3821-45 St. #7, San Diego, Calif., 92105, USA.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАШ ЧАСОПИС!

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

Вісті Головного Столу
ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ
РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука".

("Слово про Похід Ігоря")

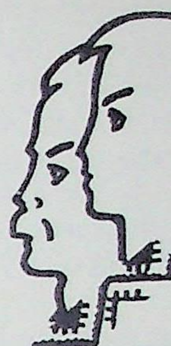

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",

М.Грушевський.

№90 ЧЕРВЕНЬ,
10.974 РІК ДАЖБОЖИЙ
МІСЯЧНИК. РІК ВИДАННЯ ВОСЬМИЙ. й.
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА 4.50 ДОЛ.

Перший у світі Український Часопис, який не перебуває під впливом греко–латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

4 ЧУЖІ І РІДНІ ІМЕНА

(Продовження. Початок у числах 87,88, 89)

23. ЯК ТВОРИЛИСЯ ЧУЖІ І РІДНІ ІМЕНА?

Чарівна історія народження імен, в ній веселкою світяться краса й уява, мудрість і любов вільної душі народної. Великий народ чи малий, передовий народ чи відсталий, славний чи забутий – не має значення. Він (народ) по– своєму принадний, по-своєму таємничий і вибагливий. І самобутній.

Так, це правда, я проповідую любов народу до народу. Я проповідую мир між народами. І твердджу, що сьогодні професійні майстри злочинств зробили з любови бизнес, політику. Вони створили потворні поняття любови. Вони спотворили моральні основи миру. І тому слова "любов", "мир" тепер достойних людей насторожують. Батьки за дротами концентраційних таборів СССР, а їхні голодні діти умираючи, вимуштровано, несвідомо говорять "Улюблений Сталіне, дякуємо тобі за мир, за любов і радісне дитинство!"

24. Побратими мої, почувши слова "любов" "мир", "релігія", "мораль", "демократія", "справедливість", "воля", завжди питайте "Який ти зміст вкладаєш у слово "воля"? Яку волю ти проповідуєш? Ти проповідуєш ту волю, яка тобі дає волю перетворювати міста і села України у масові Винницькі могили?

"Який ти зміст вкладаєш у слово "релігія"? Ти проповідуєш ту релігію, яка вчить, що Римський папа є духовним автократом України?

"Який ти зміст вкладаєш у слово "справедливість? Ти вважаєш, що в Києві в 1750 році не було справедливости тому, що всі кияни говорили мовою українською – були вони "буржуазними націоналістами", а тепер у Києві є справедливість тому, що в Києві на вулицях не чути мови української – кияни ощасливилися ленінською національною політикою і тому чужу мову полюбили, а рідну забули?"

25. Побратими мої, священнодійно кажу Вам, живіть і живіть так, щоб ніколи і ніде ви не були спіймані, як риба на гачок, приманливими словечками "любов", "мир", "справедливість", "братерство народів", "демократія", "релігія", "мораль", " воля", "небесне царство", "спасіння душі".

Я проповідую любов народу до народу, вкладаючи у слово "любов" правдивий зміст, зміст нед возначний; передовий народ чи відсталий, славний народ чи забутий – не має значення , він (кожний народ зокрема) по–своєму гарний, достойний.

Достойна людина ніколи не буде вживати большевицько – москвинський шовіністичний тер –

мін "нацмен"; в тюрмі народів СССР грузин, вірмен, узбек названий "нацменом".

У філософії моєї науки не має "нацменів". І маленьке (світові незнане) негритянське плем"я Кікуйо, яке живе у джунґлях Кенії, велике плем"я, бо воно по-своєму гарне. І самобутнє.

Плем"я Кікуйо має свої рідні родощі, гордощі, хвилювання. Воно має волю своїх дітей обдаровувати рідними іменами. (Ще до племени Кікуйо не занадилися душехвати віри Христової і ще не принесли їм "святі імена правдивої віри" Гаврило, Гапка, Йосип, Параска).

26. У хатині селища племени Кікуйо родиться дитина. Панує насторожена тиша. Сусіди з притаєним хвилюванням співають обрядових пісень –вітають матір. І вітають нову людину, яка скоро появиться на світ.

І людина народилася. Бабусі входять до хати, змазують тіло щойно народженої людини пахучою оливою. І найстаріший дід роду виголошує вітальну промову. Усіх зріднює спільна радість, що плем"я Кікуйо множить свої рідні сили.

27. І тому, що маленький кікуйо народився під час дощу, йому дають ім"я Вамбура. Слово "мбура" означає "дощ", а "ва" значить "він". Дівчинка кікуйо народилася в сонячний день, їй дали ім"я Няріо. Слово "ня" значить "вона", а "ріо" – "сонце", ім"я дівчинки – Вонасонце. Справді,як все виглядає по-природньому, і тепло, і щиро, і зрозуміло.

І китайці по-своєму гарні. Народилася дівчинка в китайській родині. І тато і мама готові своїй донечці дати все, що в своїй душі вони мають найдорожче, все, що на землі найкраще.

Китайські дівчата мають рідні китайські імена. Вони їм зрозумілі і дорогі. Ім"я "Чун-Чу" значить "Чарівна перлина", "Меї Фунґ" – "Прекрасна рідність", "Юк Лан" – "Ніжна орхідея". Китайський юнак, звертаючись до своєї коханої, каже "Моя ти кохана Чун–Чу", тобто, моя ти кохана Чарівна Перлина. Створюється підсвідома асоціяція : дівчина і ніжна орхідея, дівчина і чарівна перлина; в душі дівчини самонароджується почуття пошани до себе (до ніжної орхідеї), самовпорядковується духовна рівновага.

Духовний раб (християнський українець) стоїть у церкві, як бездумна статуя і чує він, що піп його донечку назвав Агапією. Грек, чуючи ім"я Агапія принаймні розуміє, що означає це грецьке ім"я, але в яку безвихідь поставлений ти, мій любий земляче – християнине? Чи свідомий ти, що в тебе відібрана радість – ти не маєш права своїй рідній дитині дарити ім"я створене твоєю уявою. Там, де уява стає непотрібною, не має щасливої достойної людини.

28. В Україні (Русі) тоді, коли вона ще була квітучою, вільною, багатою, тобто, незалежною від догм візантійської ортодоксії, тато і мама давали рідні імена дітям своїм.

Родина, яка дуже ждала дитини, обдаровувала новонародженого синка ім"ям Ждан, а донечку – Жданна. Там, де дитина була дуже бажана, синкові давали ім"я Бажан, донечці – Бажанна. Дівчинці, яка мала світле волосся, давали ім"я Світлана. Відому родину багато людей приходило вітати з народженням донечки, донечці давали ім"я Людмила , (людьми люблена, мила).

29. Ми не всі знаємо, що дружина Кутами (Ґаутами) Будди мала ім"я санскритське (староукраїнське) Ясодгара. "Ясо" значить "ясна","випромінююча", "світла", "ясочка". У п"есі "Назар Стодоля" козак Стодоля, звертаючись до своєї коханої, каже "Моя ти ясочка".

У санскриті слово "дара" означає "дівчина", "жінка", "дочка". "Ясодгара" значить "ясна дівчина"; слово "діва" походить від імени бога Дива. В наших далеких предків слово "діва" (дівчина) було титулом, означало "принцеса", "дивотність," (донька Дива).

Щоб слово "дгара" було краще зрозумілим, пригадаю, що в ведійського бога Агні (Огні) дружина має ім"я Дгара; є міркування, що слово "дгара" означає "горіння", "Ясодгара" –Яснегоріння.

30 . Мати Кутами Будди була українкою (скитянкою з роду Саків), її ім"я Мая , буддисти кажуть Магамая. Ім"я "Магамая" значить "могутня мрія", ілюзія.

Будда мав ім"я Суддгатха (Суддгартга), що значить "Судьбою натхненний", "судд" (судьба), "гартга" (натхненний, успішний, переможній). Друг Буддиного дитинства мав ім"я Девадатта, ім"я це створене з слів "Дев" (Див) і "датта", "датта" значить "даний" , "дати".

Слово "суд" у санскриті має значення "судьба", "розсудливий", "правдивий". "Суддгодана" –ім"я Буддиного батька. Судгодана значить "розсудливодаючий". Суддгодана був володарем держави Сакия (в Індії). І Будда був сакиєм (скитом). "Саки – це Скити", – твердить Михаел Едвардс у книзі "Історія Індії" виданій в Лондоні в 1961 році. Справді, "На Заході Індії живуть Саки (Скити)",– зазначує відомий Дж. Фінеґан у книзі "Археологія Релігій Світу" виданій в Лондоні в 1952 році.

31, Слово "богатир" в Дохристиянській Україні (Русі) означало те, що сьогодні означає в українську мову занесене чуже слово "герой". Грецьке слово "гіерос" значить "владика", греки вірячи у безсмертя душі, вважали, що душі померлих вождів, владик живуть в душі живих людей.

Гесіод пише, що "герой" значить "півбог,"

героями Греції були полководці Брасид,Леонід.

Греки вірили, що коли вони славлять героїв, то вони (герої) стають добрими і людей об–

даровують благами. Коли не має культу героїв, то ді вони (герої) стають небезпечними.

У Греції був поширений культ героїв Геракла, Енея. Культ Геракла перенесений на культ святих преподобників віри Христової (культ церквою придуманих святих Миколая, Юрія).

Я знову впроваджую у наш щоденний словник слово "богатир" замість слова "герой"; слово "богатир" рідне і воно було особливо поширене у древній Україні (Русі).

І богатирі України (Русі) мали свої рідні імена, в яких ознаменовувалися найсвітліші достоїнства людини : любов до Бога, миру, сили, слави, влади, волі, дії, роду, краси, правди, перемоги, добра.

Коли ми порівняємо значення імен старо – давньоукраїнських із значенням імен латинських, біблійних, грецьких, то відчуємо велику духовну довершеність предків наших. Наші предки не називали своїх дітей ім"ям Вовк, Коза, Корова, Вівця; не кажу, що ці імена потворні, але вони свідчать про рівень розвитку уяви і краси душевної того племени, яке ці імена має.

32. ЧИ РІДНІ НАШІ ІМЕНА ДОСІ РІДНІ НАМ – ДЕ ВОНИ, ЯКІ ВОНИ ?

Сьогодні перечислю наші рідні головні – ші імена (імена відомі й призабуті, імена такі, які мали наші далекі предки русичі, анти, сумеріяни й імена нові (мною створені).

Наприклад, Атті–Аттіна, Бажан –Бажанна, Баян–Баянна, Білослав – Білослава, Благовид – Благовида, Благовіст – Благовіста, Благослав – Благослава, Богдан – Богданна, Боговір–Боговіра, Боговіст –Боговіста, Боголюб – Боголюба, Богумир – Богумира, Богосвят – Богосвята, Богумил – Богумила.

Бож – Божена, Божедар –Божедара, Болеслав –Болеслава, Будимир – Будимира, Вед –Веданна, Велимир – Велимира, Вір – Віра, Віродар – Віродара, Вірослав – Вірослава.

Віст – Вістанна, Вітан – Вітанна, Влад – Владанна, Владислав –Владислава, Вогнедар –Вогнедара, Володимир – Володимира, Всеволод –Всеволода, Всеслав –Всеслава, Вселюб – Вселюба , Гатусил – Гатусила, Град –Градна, Далібор – Далібора, Дан – Данна, Дар – Даринна, Дій – Діянна, Добровіст – Добровіста, Добролюб – Добролюба.

Добромил – Добромила, Добромир – Добромира, Доброслав – Доброслава, Дружелюб – Дружелюба, Жадан – Жаданна, Ждан – Жданна, Зореслав – Зореслава, Зорян – Зорянна.

Колодар – Колодара, Лад – Лада, Людмил – Людмила, Ладислав – Ладислава, Лев – Левина, Лілай – Лілая, Лілій – Лілія, Лоліт – Лоліта, Любомир – Любомира.

Маг – Маганна, Магадар – Магадара, Май – Мая, Мал – Малуша, Малан – Маланна, Марут –Марута, Мечислав – Мечислава, Милован – Милована.

Милодар – Милодара, Миролюб – Миролюба. Мир – Мирна, Мирослав – Мирослава, Мудролюб – Мудролюба, Мстислав –Мстислава, Надій – Надія.

Орь – Оріяна, Остромир – Остромира, Рад – Раданна, Радогост – Радогоста, Родослав – Родослава, Радомир – Радомира, Ростислав –Ростислава, Рогволод – Роґволода, Рогнід – Рогніда, Рід – Рідна, Рус – Русанна,

Світ – Світанна, Світлан – Світланна, Світолюб – Світолюба, Світослав – Світослава , Святогор – Святогора, Святослав – Святослава, Сила – Силанна, Сонцедар – Сонцедара, Татолюб – Татолюба, Ярослав – Ярослава.

33. Ні, ми не бідні уявою, винахідливістю, почуттями. У нас є рідні імена, але вони лежать у поросі забуття. Вони осміяні, принижені . Ми, рідновіри, зобов"язані їх, як дорогі перлини, взяти з пороху. Ми зобов"язані обмити їх щасливими сльозами духовного пробудження.

Побратими мої, коли вважаєте, що рідні імена для вас вже стали чужими, поріднiться з ними. Зробіть їх наймилозвучнішими в світі іменами. Прославте їх на весь світ красою душі своєї . Уквітчайте їх мудрістю розуму свого!

А коли вони (рідні імена) чужинцями проголошені ідольськими, антихристськими, поганськими іменами, обурюйтеся, священногнівайтеся. Протестуйте. Не миріться з шаманами чужовір"я!

Винесіть з тьми забуття рідні імена, не топчіться по них, у них же тремтить жива душа предків Ваших. У них горять сльози і родощі предків Ваших, що дали вам душу, дали вам образ, дали вам воістинно найбагатшу і найчарівнішу в світі землю.

Коли вважаєте, що рідні імена застаріли, творіть нові. Творіть нові імена зрозумілі народові, притаманні ритмові душі вашої, красі мови вашої, і гармонуйте ім"я з прізвищем, будьте аристократами духовної краси, волі, сили і слави!

34. Я вже оповідав про значення назв міст і країн. Та про Київ досі нічого не сказав тому, що з Київом у мене є інтимна родова розмова. Не ображаю я нікого, коли кажу, що монгольське слово " москва " (в оригіналі "моська ва") означає, як я вже говорив, "болото".

Фінляндці – войовничий і трудолюбний народ, вони звуть свою країну не Фінляндією, а

Суоми. Фінляндське слово "суоми" означає "болотяна земля". І болото буває гарне — на болоті ростуть квіти білі, як сніг.

Вєтнамці свою країну звуть "Вєтнам", слово "вєтнам" у вєтнамській мові означає "Країна півдня". Є країна Непаль, назва ця створена із санскритських слів "нипа" (нижча) і "жла" (ґла), що значить "Нижче мешкання", непальці живуть внизу,на узгір"ях.

На заході Домініканської країни є кам"янистий острів Гаїті, в мові карібській слово "гаїті" означає "Кам"яниста країна". Я навів ці приклади тому, щоб ми були переконані, що назви країн часто відображають географічні властивості тієї чи іншої землі.

Назва "Україна" відображає не географічні ознаки землі, а духовні подвиги народу, правічного жителя України. Є палка боротьба між вченими тому що існують декілька теорій про значення слова "Україна". Не маю на меті тепер про ці теорії говорити, скажу коротко — у коренях "ор","ру", "кр", "кра" є спільний зміст — "орати","рухати", "краяти". Є спорідненість значення коренів клясичного санскриту — "ру"(рус), "ор", "ор"я", "ар"я", "кра" (краєння), очевидно, тут іде мова про перше в світі світання хліборобської культури і цивілізації.

35. У санскриті слово "кия" означає "булава", "жезл", символ влади, проводу, першенства. У "Магабгараті" слово "кая" значить "б"ючий кий", "наступаюча зброя".

У "Рик Ведах" (я вже писав, що правильніше "рик" чим "риг", (рик — значить "рече" , "співає")).бог — воєначальник Індра має "кая"(кія) в значенні "гуркіт зброї".

У книгах ведизму слово "кият"поширене в значенні "яка велич!", "який могутній дороговказ", "Кия" має у санскриті значення "вождь", "провідник", "син землі", "роджений землею". І сьогодні не зовсім по— чужому (тільки треба вдуматися) звучить слово клясичного санскриту "куятаті", що значить "провідний тато" , (той, що тримає в руках кия(булаву)).

Знаємо, в літописах зазначено, що були брати Кий, Щек, Хорив. Значить (так я думаю) в Дохристиянській Україні було поширене ім"я Кий, Кая чи Кия? Та воно вмерло так, як і десятки інших українських імен померли придушені греко—жидівсько—латинськими іменами церкви Христової.

Кий заснував град? Ні. Град, який ми тепер звемо Києвом був заснований нашими безпосередніми предками одинадцять тисяч років тому. У Київському музеї археології є багато знарядь праці знайдених на території Києва — знаряддя праці і кістяні жіночі прикраси мають одинадцятитисячну давність. Особливо привабливі чарівні взори староукраїнської (мізинської) культури — славні на весь світ мізинські меандри й сьогодні красуються (і про це я постійно говорю) на наших писанках, рушниках, сорочках.

Очевидно, є докази, що двадцять тисяч років (і ще раніше) там, де тепер Київ, жили люди — знайдені їхні стоянки. І "Нещодавно під час розкопок у Києві археологи знайшли піч і глиняний посуд з періоду так званої керчаківської кераміки. Посуд нараховує понад 14 00 років. Місце, де тепер знаходиться Київське старе місто, колись було густо заселене. Розкопки дозволяють встановити вік української столиці. Досі його окреслювано на 10—13 віків. Останні археологічні відкриття показують, що воно старше", (з газет).

36. Щоб збочити хід мислення народу нашого, щоб поробити нас безтолковими безбатченками на правічно рідній землі, хитро підступні воріженьки", горлаті церковні хапокнишники придумали ... казку церковну.

Мандрівний жид (апостол Андрей) забрів до Дніпра і для нас, "ако диких варварів", "град заснував". І за таку святу жидівську апостольську доброту, ми приреченні віками благоговіти перед зайшлим жидом Андреєм. Принизлива дешевенька байочка вважається традиційною святістю віри грецько — православних українців.

37. ЧОМУ ЛЕВ СИМВОЛ КРАЇН ЕВРОПИ І АЗІЇ?

Від санскритського слова "лев"я", "лава", що значить "наступ", "зрушення","переможне знищення", "лявіна", постало ім"я Лев, Лео, Леон. У західньоевропейських словниках слово "лев","лео" пояснене (наприклад, у "Вебстері") в значенні "домінуюча сила".

Людина вічно захоплювалася і вічно буде захоплюватися величчю сили. І тому в багатьох країнах "лев" є священним символом держави. Наприклад, Лев — символ Індії, Фінляндії, Болгарії, Швеції, Ірану, Норвегії, всім відомий Британський Лев, "лев святого Марка", лев Юдеї.

Археолог В. Ф. Албрайт у книзі "Археологія Палестини" помістив фотографію мідяної печаті, на якій у вигляді речащого льва ,як твердять археологи, зображений "Господь Бог Ягве" (біблійний Саваот).

Не має нічого дивного, що біблійний Саваот має вигляд "речащого льва", ця печать була юдеями зроблена 775 році перед Христом. Було б гірше для їх (юдеїв), коли б вони свого "Господа Бога" в"являли в образі мокрої курки.

Дехто "нападає на жидів," що, мовляв, у їх "Бог Саваот" такий караючий, жорстокий, всевладний. Жиди в душі гордяться, що їхні далекі предки в"являли свого "Господа Бога" не в образі печеного пасхального агнеця, а в образі владики – царя сили.

38. Мені особливо подобається назва українського міста Львів, хотілося б, щоб жили в ньому справді могутні льви, а не смиренні холопи чужовірних владик. Олександер Пушкін упровадив у життя москвинів їм рідне ім"я (тюрсько – татарське) "Руслан", що значить "лев". І деякі українські інтелігенти ("як би вони вчились так,як треба, той мудрість би була своя") дітей своїх називають "Русланами" – думають, що це ім"я означає "руський лан".

Є переконання, що, мовляв, " у жидів все впорядку", ні,так не є. Жиди постійно (на протязі двадцяти шести століть) борються за збереження своєї духовної і тілесної субстанції.

Коли жидам було дозволено вертатися додому (в Юдею), то тільки половина їх виявила бажання залишити Вавилон. Ті, що лишилися "на ріках Вавилонських", стали вавилонянами, зарабилися і, очевидно, їхні потомки тепер воюють проти Ізраеля,і мають віру магаметанську.

І з іменами в жидів також не все впорядку. Наприклад, коли Генрі Кісінджер прибув до Ізраелю, ізраельтяни організували проти нього демонстрацію. Вони на плякатах написали "Генрі Кісінджер – де твоє обличчя!?" На плякаті ім"я"Генрі" було перекреслене хрестом, як ім"я німецьке, чуже, не бажане на землі Ізраеля. Пояснення, що ніби "ім"я не має значення, головне, щоб жид був у душі жидом", нікого в Ізраелі не переконало.

35. ЯК І ЧОМУ ПОЯВИЛИСЯ ПРІЗВИЩА?

Прізвища в Европі появилися декілька століть тому. Ні наші далекі предки, ні старі єгиптяни, юдеї, греки, ассиріяни, римляни прізвищ не мали. У "Слові про Похід Ігоря" не має прізвищ.

Наші князі замість прізвищ мали імена батьків або назви своїх володінь. Наприклад, Володимир – син Святослава, отже він Володимир Святославич. Князь, який сидить на престолі града Кия, Святослав Київський, Ігор Новгород–Сіверський , (варто пригадати, що скандинавське ім"я "Іґор" означає "герой"), Святослав Рильський, Володимир Галицький, Ярослав Чернігівський, і переважно в такий спосіб поставали наші прізвища з закінченням на "ський".

36. Є міркування, що вживання ім"я і побатькові - суто москвинська поведінка, і вона українцям чужа. Шкода, що для нас стає чужим те рідне, що в нас взяте і стає для нас рідним те чуже , що нам (на шкоду нам) дане.

Звернення по-імени і по-батькові це не "східняцтво" і не "москальство", а суто оріянська (староукраїнська) родова обрядність, в якій втілений культ батька.

І ця оріянська обрядність яскраво проявлена й у "Ведах". Представники провідної оріянської(арійської) касти в Індії й сьогодні (так,як і в древній Русі) ставлять після свого імени ім"я батька. Наприклад, в індуса Васудева батько має ім"я Пандураг, в документах зазначено – Васудев Пандураг Чаплункар. Чаплункар – прізвище.

37. Мандруючи по землях Ґватемалі, Гондурасу, Коста Ріки, Нікараґви, Сальвадору, я вивчав релігійні обряди і звичаї маїв, азтеків, толтеків. І оглядав руїни їхніх святинь. Руїни знаходилися в джунґлях і, щоб до їх прибути, доводилося їхати на ослі. Ідучи, я думав – Будда мав козацький чуб на голові (хохол) і мав він чудового коня, Ісус –осла. Добре, що моя Вітчизна не є країною ослів.

Купаючись в озері Манаґва, я так спікся, що три дні не міг спокійно спати, скучав за українським снігом івишневимхолодком. 18 березня (62 року) я знову вернувся до Мехіко–Ситі, на три днізупинивсяв готелі "Монте Карло". Стомлений , та характер маю такий, що повний спокій мене більше стомлює, як рух – позичаю телефонну книгу Мехіко–Ситі і починаю в ній шукати українські прізвища. Є – Гуртовенко, Козловський, власники цих прізвищ по–телефону мені відповіли, що вони походять "зРашен, з Київа і Пінська", вони визнавці науки Мойсеєвої. Жид Гуртовенко гордився, що має прізвище Гуртовенко – він народжений на найбагатшій у світі землі (в Україні),і мехікани знають, що він говорить їм правду.

38. Переглядаючи телефонну книгу, я побачив, що Мехіко–Ситі в основному заселене двадцятьма могутніми родами (родами іспанських завойовників). Не менше, як тридцять тисяч осіб в Мехіко–Ситі мають телефонні числа на прізвище Куртез. Куртези – власники могутніх підприємств,працівники уряду, науковці, діячі культури. І дехто з них в Мехіканському університеті мені сказав, що він вважає себе потомком великого Куртеза (завойовника землі Мехіків, Азтеків. Інші прізвища – також іспанські.

І думав я – всі ці могутні роди (клани) кровно і духовно між собою споріднені, вони керують духовним, політичним і економічним життям Мехіки, їхня сила в тому, що вони всі вважають себе родичами. Вони католики, але вони заборонили своїм ксьонзам в одязі ксьонза виходити на вулицю Мехіко –Ситі. Ксьонзи в історії їхньої країни були агентами Ватикану і не стояли на варті Мехіканської незалежности.

39. І той, хто візьме в руки телефонну книгу Москви, переконається, що двадцять – тридцять родів, які мають прізвища переважно монгольського мовного кореня, складають силу провідних жителів, як пише піїт–яничар Павло Тичина, "нашої рідної Москви".

У Швеції, Англії, Іспанії по прізвищі можна визначити з якого роду походить людина. Наприклад, Швеція складається з двох десятків могутніх (між собою кровно споріднених) родів. У Стокгольмі десятки тисяч шведів мають одне прізвище, (і вони знають свого родоначальника). Подаю точні (основані на швецькій статистиці) дані.

Чотириста тисяч шведів мають прізвище Андерсн, триста тисяч шведів мають прізвище Йогансон, тридцять тисяч – Карлсон. І думаю я – коли б наш чарівний Київ (прастолиця столиць Індо – Европейських народів) був заселений могутніми (кровно і духовно між собою спорідненими) родами, наприклад, з прізвищами Яр–Тур, Гончар, Золотар, Воїн, Богатир, Баян, Ратьній, Чара, Марута, Відвага, Іскра, Магадар, і коли б вони мали свої "Родові Книги" ведені на протязі принаймні семи століть (і передавали "Родові Книги" від покоління до покоління, і на заповітах дідів виховувалися б внуки), о, тоді б жодна сила не роз"єднала киян. Їх биріднив клич крови, заповіт родоначальників, культ предків, священнодійство родової слави.

І тоді б кияни, знаючи хто вони є, ніколи б у Києві не співали б "Ленін – рідний батько наш", "цар Ніколай – рідний батюшка наш". Гідність Київських родів була б така благородна, шо чужинець–вторжник не був би в Києві названий "рідним батьком".

В юдеїв так, як і в римлян, був розвинений культ роду. Наприклад, в юдеїв був звичай зазначувати "Іцак з роду царя Саула", "Ісус з роду царя Давида".

40. Перед появленням прізвища були в Україні (Русі) "прізвиська", які поширювалися тільки в роді. Юнак Добриня, який заікувався, був – Добриня Заїка. Юнак Ант, який мав характер порядної дисциплінованої людини, був Ант Карнаух.

Слово "карна" особливо поширене у клясичному санскриті , має воно священне значення в обрядах брагманів , у касті кшатриїв (військовиків). "Карна" значить "карність", "уважність" ",порядність". І з слова "карна" постали слова "кара", за здійснені злочини будеш покараний, тобто, приведений до порядку. У "Слові про Похід Ігоря" слово "Карна" вжите у первісному (санскритському) значенні "порядок", "провід", "керівництво". Та дослідники, не розуміючи цього, нафантазували протилежних десятки "теорій", і дехто з них "по–науковому" доводить, що "карна", то "якесь поганське божество", так, як знаємо, пише Іларіон (Огієнко).

В епоху козацьких подвигів творилися "прізвиська", які під час реєстру ставали прізвищами. Хто він? Він козак Будило, (той, що будить козаків), Кашовар, (той, що варить кашу козакам).

41. ЯК ТАРАС ШЕВЧЕНКО ОПИСУЄ ТВОРЕННЯ ПРІЗВИЩА?

Тарас Шевченко описує, як під час реєстру творилося прізвище. " А прізвище? Прізвища не має. Запиши, Миколо, у реєстр. Нехай буде Голий. Так і пиши! Ні, погано. Ну, хіба Бідою? І це не так. Стривай лишень, пиши Галайдою. Записали;".

Отже, під час реєстру писарі дали юнакові прізвище Галайда, що значить – Бродяга. Виникає питання, чому сироті не дали прізвище Голий? Бо- погано. У нашому народі є вроджена любов до краси, є благородні почуття любови до людини, є хотіння робити її красивою. Навіть тоді, коли вона є круглою (світом забутою) сиротою, треба дати їй прізвище достойне.

Правда, часто син отримував прізвище, яке відображало характер його батька. Батько, як "прийшли москалики і в людей забирали волики", перед зайдами лакизничав, і село прозвало його Грицьком Лакизою. А син його? Лакизенко. Батько є баглаєм (ледарем), син – Баглаєнко. Батько є шевлюгою (негідником), син – Шевлюженко, батько ємець (хабарник), син – Ємченко.

У старому Китаї всі заслуги і достоїнства батькові приписувалися й синові. Філософи Ладзи і Конфуцій вважали, що такий звичай учив батька порядно поводитися, щоб син отримав у спадщину пошану між людьми.

Прізвища стали необхідними тому, що вони облегшували зв"язок з людьми у місті, особливо під час ведення слідств, одруження, формування армії, здійснення обряду поховання.

42. ЗА ЯКИМИ "ВЛАСТИВОСТЯМИ" ТВОРИЛИСЯ УКРАЇНСЬКІ ПРІЗВИЩА ?

Прізвища, які постали за властивостями : Слабченко (син слабого), Сліпченко (син сліпого), Силенко (син сильного).

Прізвища, які постали за професією: Чумаченко (син чумака), Гончаренко (син гончара), Коваленко (син коваля).

Прізвища, які постали за ознаками: Кривенко (син кривого),Кривоносенко (син кривоносого), Горбатенко (син горбатого).

Прізвища, які постали за місцевостями: Гайовий (той, що живе в гаю), Дубовий (той, що живе в діброві), Гірняк (житель гірський), Лозовий (той, що має хату біля річки між лозами) .Щоб було зрозуміліше, зазначу, що коли батько ко

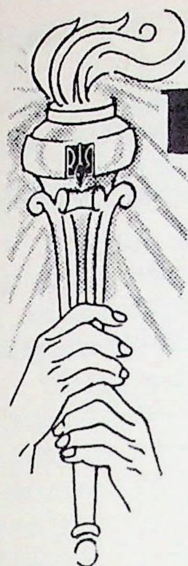

РУНВІСТ

Вияснюю, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

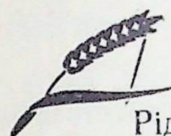

ТВОРЦІ ФОНДУ ПОШИРЕННЯ Рідної Української Національної Віри

(Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВІРИ – основа, яка допомагає втілювати в українське життя світогляд Рідної Української Національної Віри)

М. ЧУМАЧЕНКО – 220.00, Н. ОРЛІВ – 180.00, П. ГРУШЕЦЬКИЙ – 100.00, М. ЛИСЕНКО – 100.00, М. МАРКІВ – 120.00, О. ХІМ"ЯК – 200.00

Д-Р БОГДАН ЗАПУТОВИЧ – 25.00, ВАСИЛЬ СЕМАНЮК – 10.00, М.Д. КУЗІВ – 5.00, СТАНИЦЯ ОСІДУ РУНВІРИ ІМ. С. НАЛИВАЙКА (АВСТРАЛІЯ) – 44.50, М. ПОЛІЩУК – 14.50, Д. ЛИМАР – 6.50, П. КОЦАН – 20.00.

СЛАВУТА ТОПЧАН – 24.00, МИРОСЛАВА ТОПЧАН – 3.00, БОГДАН КОЛОМИЦЬКИЙ – 24.00, БОГДАН ДЗЮБ – 6.00, БОРИСЛАВ РУБАН – 24.00, ВАЛЕНТИНА РУБАН – 3.00, БОГДАН ШТАНОПРУД – 24.00, БОГДАН КОЧЕРГА – 6.00.

МИРОСЛАВ ЛОЗОВИЙ – 24.00, О. САХНО – 51.00, АННА ПЕТРІВ – СКЛЯРЕНКО – 30.00, БОГДАН ТАРАСЮК – 24.00, П. ЛИСЕНКО – 5.00

СВЯТОСЛАВ АРСІЄНКО – 24.00, М ОНОШКО – 6.00, М. ОНОШКО – 3.00, М. І. – 5.00, С. І. – 5.00, В. МАЦЬКІВ – 6.00, І. ТИМЧЕНКО – 20.00

КУПАЛА

"Купала – свято спорту, фестиваль молодости, демонстрація сили, краси, мистецтво любови і ніжности, час сподівань і родичання, торжество народного генія, велич вільної вибуялої волі і проявлення мудрости.

І таємниче давання привіту тим, які віддали життя, обороняючи волю Вітчизни. Рівно опівночі дівчата ідуть від мага врати (квітами уквітчаних брам) з кошиками квітів до ріки.

Не ворожити дівчата йдуть! Біля текучої води вони у кошиках запалюють вогники. Поцілувавши квіти, дівчина пускає кошик на воду. І на ріці "містерія Купальської ночі"! – сотні пливучих вогників!

Було б добре, щоб і сьогодні найчарівніші в світі українські дівчата (вічна юнь оріянська!) під час купальської ночі пустили по Дніпрі, Ірпіні, Десні, Інгульці, Дністрі, Донці тисячі і тисячі вогників присвячених синам України, які полягли в ратьньому бою під Крутами, Базарем, Батурином, Полтавою, які, як титани мужності і душевної краси, не похитнулися переносячи в тюрмах СССР тортури страшніші за ті, які переносив Христос та інші святі приподобники християнізму. Муки синів України жодний інший у світі народ не спроможний перенести, витримати.

Дорогі Побратими і Посестри! Хай ніхто з Вас не буде в хаті вніч Купальську- мислями всі ми будемо під чарівним зоряним небом Святої України (Руси)

****

М. ПОЛІЩУК – 11.00, П. СИМОНЕНКО – 6.00, І. МИКИТИН – 6.00, С. ЛЯШЕНКО – 6.00, П. ЦАПАР – 24.00, А. СИДЮК – 10.00, С. ДЯКУН – 6.00

О. СОСНА І ТАНЯ СОСНА – 30.00, І. КИСІЛЬ – 17.00, ОСИП І ЗІНА ПІДГУРСЬКІ – 27.00 М. ТИМЧЕНКО – 101.00, ВОЛОДАР ГАЙ – ДАЙЧУК – 10.00, МИРОСЛАВ ДВОРНИЧЕНКО – 10.00, СЛАВИН ІГНАТЕВИЧ – 10.00.

БОЛЕСЛАВ КОВЕРНИЙ – 10.00, ОСИП ПІДГУРСЬКИЙ – 10.00, МИРОСЛАВА ІРПІНЬ – 10.00, МИХАЙЛО ОНОШКО – 5.00, ОЛЕКСА ПРОКОПЕНКО – 2.00, МИХАЙЛО ЯВОРСЬКИЙ – 5.00.

(продовження буде)

(продовження буде)

ПРИМІТКА:

Коли хтось з Побратимів чи Посестер прислав ПОЖЕРТВИ на ту чи іншу ціль, і не знайшов свого прізвища (своїх ініціялів чи прибраного прізвища) в " Самобутній Україні" на Списку Творців Фонду Поширення Рідної Української Національної Віри, просимо негайно про це повідомити на нашу вінніпезьку адресу, щоб ми могли виправити свою помилку. Спасибі за співпрацю!

****

Богдан Бора, Англія.

Я вояк. У шинелі й без неї.
У руках то багнет, то перо.
Якщо жити — то сонцем ідеї,
Мов налите любов'ю ядро.
Якщо жити — то мужньо і гордо
Перейти всі шляхи до кінця.
Прозвучати могутнім акордом,
Сколихнути всі груди й серця.
Якщо жити — то тільки горіти,
Роздувати вогонь, де пригас,
І на згарищах сіяти квіти
Для нащадків, що прийдуть по нас.
Я поет. У шинелі й без неї.
У руках то багнет, то перо.
Якщо вмерти — то тільки в траншеї
За вітчизну, красу і добро.

ВАСИЛЬ ОНУФРІЄНКО Австралія

О, це герої, що полум'я, порох і крицю
Сміло вкладають у грізної правди слова!..
Може, не виклигуть зараз гугну громовицю,
Що, приховавшись, лежить під землею жива.

Може, не зараз... А слово, як сонце і вітер,
Грізну наснагу збирає в повітрі палкім.
О, перетворяться знаки посіяних літер
В блискавку, в зливу, у грізний, оглушливий грім!

Чи ж не покликано слово Тараса до бою,
Хоч десятьліття збиралися сила і гнів?..
Чуєте: йде по широкому світі луною
Пісня-симфонія правди нескорених слів!.

(Продовження,початок на сторінці 666)

валь, то не обов"язково син Коваленко, він може мати прізвище –Ковалюк, Ковальчук, Ковальський Ковальчик, Ковалик, Ковалець, Ковалів, Коваль – чишин, Ковальчак.

Зневажливі прізвища: Рябуха (ряба кур – ка), Рекуха (пустомеля), Ревуха (той, що реве), Нешта (повія).

Монастирі так, як і гітлерівські концтабори, прізвищ не визнавали, монах і кацетник не має права гордитися своєю родовою гідністю. У Києві був монастир святого Іраклія, і кияни монахів цього монастиря звали раклами.

Коли на тому чи іншому базарі появля – лися чорноризні ракли, то прилавки, на яких лежа – ли ковбаси, пироги, вишнівка, порожніли. Рабу божу Параскевію (продавщицю смачних ковбас) оточували ракли, "піючи христолюбних пісень". І коли один ракло басистим голосом виводив "іже єси", а другий ракло "благословив рабу божію Параскевію",то третій ракло непомітно наповняв свої півметрові кишені "земними благами". І в народі слово "рак – ло" стало синонімом " злодій"; лю дину, яка й не була монахом монастиря святого Іраклія, також звали раклом, коли вона мала злодійкуватий характер.

Прізвища, які постали за ім"ям батька: Авраменко (син Аврама), Моисеєнко (син Мойсея), Яковенко (син Іакова), Давиденко) (син Давида) , Соломоненко (син Соломона). Мені соромно, шо мій народ (і чомусь мій народ найбільш ожидовлений) носить прізвища в честь жидівських родоначальників, і шо ж це має спільного з християнізмом – адже жидівські родоначальники і царі Авраам ,Мойсей, Іаков, Давид, Соломон не були християнами ? Чому українські прізвища повинні асоціюватися з духом жидівської історії?

Прізвища, які постали від матиреного імени : Горпишенко (син Горпини), Одарченко (син Одарки), Кулинич (син Кулини), Марусенко (син Марусі), Катречко (син Катрі), Марусин (син Марусі).

Українці, які живуть на чужинах, мають "клопіт" зі своїми прізвищами – вони здаються їм незручними, дивними , та не всі вони знають чому. Коли є прізвище створене з чистої української мови, воно всюди в світі звучить приємно і всі народи можуть легко його вимовляти –Коваленко, Ду – бенко, Стріла, Гора, Орел, Степ, Радчук, Яворни – цький, Чорненко.

Коли ж в українському прізвищі є чу – жий (жидівський, грецький, латинський) корінь , створюється фонетичне збочення. Українець, який має прізвище, Аврамчишиняк, Максимишеняк, Мартинишин, Павличишин, сам в собі несвідомо створює почуття меншої вартости, соромиться свого походження; чужинці з погордою ставляться до прізвищ, які їм здаються неінтелігентними просто тому, що в них по–глупому багато шелестівок (ч, х, ш, щ, ч, с,) і вони об"єднані "голосними" створюють без – порадне "шамжашасахащикання".

Гарні слова батьківські "люби рідне прізвище", але батьки повинні мати високу духовну культуру – їх треба знати, що людина має вроджений нахил любити красу, треба рідне зробити красивим і тоді любов до рідного сама в душі родитиметься. Спотворити рідне, поневолити рідне, одягнути рідне в чуже пір"я, і потім учити дітей, щоб вони любили рідне, о, це безпорадне борсання мілкодумних і задиркуватий духовних рабів.

(у слідуючому числі йтиме оповідь про походження і значення цивільних, військових, наукових і інших титулів в країнах Европи і Азії, йтиме оповідь про значення первісних назв сел і річок України, і на цьому буде закінчена ця праця)

ЛЕВ СИЛЕНКО, "МАГА ВІРА"

****

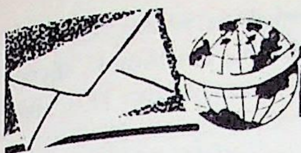

Ню Йорк, США.

Посилаю Вам передплату, три доляри за минулий рік, чотири доляри і 50 центів за 74 рік, і 2.50 на пресовий фонд "Самобутньої України", разом - десять долярів.

Прошу мені регулярно висилати могутню "Самобутню Україну". Якщо часом запізнюсь з передплатою – Ви все ж таки висилайте часопис нормально, не припиняйте, все буде сплачено Вам. І всю іншу літературу РУНВіри висилайте мені без спізнення. З пошаною до Вас,

В. ГІРНЯК.

Квітень, 10.974 рік Дажбожий.

Ню Йорк, Н. Й. США

Дорогі Панове! Хочу Вас попросити, щоб і до мене посилали "Самобутню Україну". Знаю, що мудрі люди цей часопис не тільки читають, а просто студіюють, як рідну українську науку.

Значить у нас були боги Перун, Сварог, Влес, Хорс та інші боги і між Українцями появилася людина нова (Лев Силенко), проголосила реформу віри дохристиянської, лишила многобожжя, утвердила віру в Єдиного Дажбога. Спасибі Йому за це! Напишіть, скільки коштує література РУНВіри і я вишлю "моні–ордер".

Ваш ВОЛОДИМИР ХОМИЧ.

Ню Йорк, Н. Й. США

Дорога Редакціє! Прошу пробачити мені, що в тих шкавритькових дешевеньких "нових скрижалях" було появилося моє прізвище та ще декількох побратимів. Я знаю, що єдність всіх рідновірів повинні творити ми, не підтримуючи чі морально, ні фінансово всяких баламутів – розкольників. І тоді їх не буде! Вони самі зникнуть!

Пане Шкавритько, прошу не висилати мені ваших "скрижалів", не роблять вони користи для Рідної Віри. І повертаю я вам "подяку за 5 долярів", які в мене п. Ів. Литвиненко вимантачив, кажучи, що то на видання Сковороди. А ви вже й поспішили моє ім"я у "скрижалях" надрукувати, як свого симпатика. Ви займаєтеся шкідливими безсовісними маніпуляціями, а не Рідною Вірою. Ви нікого з українців – християн не навернули на Рідну Віру, а тільки свої безсовісні "скрижалі" розсилаєте та все на адреси тих рідновірів, яких Учитель Лев Силенко на протязі десяти років своєї відданої праці приєднав.

МСТИСЛАВ (Іван) МІНЕНКО.

****

СВЯТОСЛАВ АРСІЄНКО
Каліфорнія.

ЄДНАЄМ НАШІ ДУШІ

Ми єднаєм наші душі наукою Учителя Лева Силенка. Те, що Учитель пише сьогодні, я чув особисто від Нього в неділю 18-го лютого 62 року в Лос Анжелосі.

Я приходжу до переконання, що ми, рідновіри, лишивши чужовірні парафії, не лишили ще парафіяльної психіки.

Ми вважаємо, що Учитель Лев Силенко – то наш піп, а ми – парафіяльний заряд, і тому в нас ще може бути парафіяльний термін " Він і ми", "ми і він", "ми керуємо, даємо тобі гріш на життя, то ти слухай нас і кади і до справ адміністративних не мішайся". Структура парафії чужовірної нам, рідновірам, не підходить.

Учитель Лев Силенко – наш Український Мойсей, він нас ВЕДЕ, дає нам розпорядження, показує нам Рідний Шлях Волі. Хто шанує Його науку, бажає виконувати Його розпорядження йде з Ним, а той, хто не має таких впорядкованих здібностей, хай лишається позаді і себе приведе до порядку. Там, де солдати радять генералові, які він має команди давати, не має армії, а є розюшена юрба рабів, які самі себе душать.

Не тільки читаймо науку Учителя Силенка, а й втілюймо її в життя, станемо непереможньою силою Народу Українського. Я в житті так, як і мільйони інших українців, корився чужим наказам, учителям, генералам. Тепер я щасливий, що від чужих наказів звільнився і можу виконувати рідні накази рідного Учителя.

Слава Дажбогові! Слава ОСІДУ РУНВіри!

Святослав Арсієнко

****

НА ПОСЕСТРИНСЬКИЙ ФОНД ЖІНОЧОЇ РАДИ ОСІДУ РУНВІРИ ПРИСЛАЛИ:

19. БОГУСЛАВА КОВЕРНА – 12.00.
20. МИРОСЛАВА ІРПІНЬ –10.00.
21. СТЕПАН ШИШКО – 3.00.
22. БОГДАН КОЛОМИЦЬКИЙ – 5.00.
23. М. ГАПАНОВИЧ – 5.00.
24. О. ГАРМАЗІЙ –10.00.
25. М. ГАПАНОВИЧ – 5.00.

Загальна сума на банковому конті Жіночої Ради –225 дол. Пожертви на Посестринський Фонд Жіночої Ради просимо слати на адресу нашого скарбника. Svitanna (E) Babych, 5696 Jeanne Mance St. Montreal, Q. H2V 4K6, Canada

Світанна (Є) Бабич

Онтаріо, Канада.

Дорогі Побратими! Дуже тяжка справа братів–чужовірів переконувати, що треба любити рідне, а не чуже. Але вони вже починають будитися, "Самобутня Україна" йде з рук до рук, наука Учителя Лева Силенка діє на їхній мозок і освідомлює душу.

Я фармер, троком вожу овочі, продаю їх на базарі в Торонті. І веду розмову з українськими жидами, які вміють читати по–українському. І вони в мене закупили літературу РУНВіри, мабуть до рабіна понесуть. А нещодавно жиди в мене купляли овочі і один з них сказав таке "То ви вже не вірите, шо наш земляк Ісус є Вашим богом ? Може, може ви також маєте свого рідного месію Лева Силенка. Ми то читаємо".

Ще таке напишу. Приєднав я три передплатники і один мені по–секрету сказав, що парафіяни читають "Самобутню Україну" та деякі ще дуже бояться попа. Бо піп каже, що хто визнає католицьку церкву, той є національно свідомий українець, а хто не визнає, той не українець. Бачите, як воно є. Не католик, значить не українець. Тяжко ширити Рідну Віру між братами –чужовірами.

МИХАЙЛО ОНОШКО.

Тувумба, Австралія.

Достойні Побратими! Я не одержав двох чисел "Самобутньої України", а саме: 79 і 83. Число 79 я взяв у побратима, коли був у Сиднеї. А 83 –го (за листопад) так і не маю. Пришліть. З побратимською любов"ю і вірою в Дажбога. Іван Головацький-Зінець Надсумич.

АЛЬБЕРТА, КАНАДА.

Дорога Редакціє! Посилаю "моні ордер" на 10.00 долярів, вишліть мені книжку " ЛЮДИНА І БЕЗМЕЖНІСТЬ" (СВІТ І ЙОГО ТАЙНИ).

З пошаною П. ТРІСКА.

Онтаріо, Канада.

Дорога Редакціє! Я вважаю, що коли ти тільки читаєш "Самобутню Україну" і ховаєш її від рідного народу, то робиш злочин. "Самобутня Україна" – наша рідна духовна воля і її треба нести в народ, це завдання всіх нас. І я так роблю, і маю успіхи.

Приєднав двох передплатників, посилаю гроші і адреси, разом посилаю Вам 15.00 долярів. Коли Учитель Лев Силенко буде їхати з відвідинами наших Станиць? Всі ми ждемо. Слава Дажбогові.

ІВАН ПІДГУРСЬКИЙ , Ватерфорд, Онтаріо.

Ню Йорк, США.

Дорогі Панове! В 1718 році українське вище духовенство (митрополит Й. Краковський, епископ К. Шумлянський, ігумен Києвопечерський архимандрит Й. Сенютович та інші) було покликане в Росію і в час його відсутности, в Києво–Печерському монастирі російською агентурою була спалена світової слави бібліотека Ярослава Мудрого з правдивими історіями й літописами Українського Народу. Щоб не існувало документального джерела проти русифікації. Крім народніх переказів, цей злочин є занотований в "Історії Русів" на сторінці 303 –й. Амінь.

ВАСИЛЬ ОХРІМЕНКО.

Ню Йорк, США.

Дорогі Побратими! Посилаю "моні–ордер" на суму 15.00 долярів, 5.00 на передплату "Самобутньої України", а 10.00 на Видавничий Фонд. Слава Дажбогові!

ВОЛЕЛЮБ СЕМАНЮК.

АЛЬБЕРТА , КАНАДА.

Дорога Редакціє! Прошу прийняти 5 доллярів за Ваш надзвичайний часопис, бо вперше я був послав тільки 3. Тепер бачу, що сама пересилка "Самобутньої України" до Канади у Вас забирає майже всю передплату. Я вже отримав "Самобутню Україну". Читаю й іншим даю читати. "Самобутня Україна" – сила нашого вільного Українського Духа!

З пошаною до Вас!

Д. ТИЩЕНКО.

ОНТАРІО, Канада.

Шановні Панове! Мені хтось прислав оказові числа "Самобутньої України" (числа 67, 68). Цим журналом я доста задоволений, У мене є бажання дістати всі річники, щоб я міг правильно розуміти науку Рідної Української Національної Віри.

З поважанням, ВОЛОДИМИР ПІВТОРАК.

Онтаріо , Канада.

Дорога Редакціє! Посилаю "моні ордер" на 30.00 долярів за чотири комплекти річників "Самобутньої України", яких ми ще не отримали, та надіюся, що скоро отримаємо.

Ми хочемо мати бібліотеку Станиці ОСІДУ РУНВіри, літературою РУНВіри починають широко цікавитися українці в Гемільтоні.

О. ПРОКОПЕНКО, культ–освітній керівник Правління Станиці ОСІДУ РУНВіри ім. Кия, Гемільтон, Онтаріо .

(продовження на стор. 671)

ПІД ЧУЖИМИ ПОРОГАМИ

Шелест і Щербицький — українці без української національної совісти, професійні лакизи, чревоугодні дядьки отечества чужого. Щоб мати особисте розкішне життя, вони допомагають московинським катам затягувати петлю на шиї Українського Народу.

Шелест і Щербицький (архиєпископи—секретарі ленінського комуністичного собору України, який є "компартіє", тобто слухняною епархією Московитії.) Вони речуть, що *"Ленін і партія Леніна — українська справа, і тільки той, хто озброєний марксизмом — ленінізмом, є добрим українцем"*.

Щербицький і його собраття — криваві "ангели" Московитії ставляться до Леніна так, як католики до римського папи, Ленін — авторитет, духовна сила України — отже, українці є духовними рабами чужої (московинської) волі і сили. Українська душа в неволі.

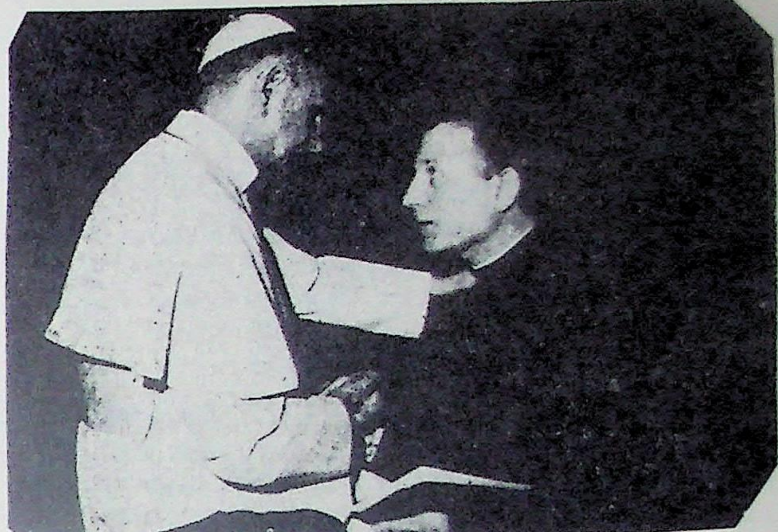

Українці, які є наглядачами (дейнеками чи єпископами) римського батька (папи) падають на коліна перед чужими (ватиканськими) святощами. Вони (українці—єпископи) перш за все духовні фельдфебелі Ватикану. І тут ми бачимо одного з єпископів— українців, який заявляє, як духовний раб, що буде вірним слугою римської церкви.

А як же з українською справою? Українців можна обдурити, навчивши їх вірити, що "Христос, католицька церква ... є національною справою", як це й заявляє католицька філядельфійська газета "Америка".

Отже, ми бачимо, в яких могилах зарита наша національна справа: Ленін і Римський папа — то національна справа українців — щоб мати такі переконання і таку віру треба зовсім утратити почуття української національної гідности.

565. "Щасливі холопи,
Клером мозки треновані, ви
Білі негри Христа, грязь Европи,
Гнучкошийні лакеї Москви."

577. "Я прийняв би Христові всі муки,
Голод Будди, терпіння святих,
Щоб побачить твої вільні руки,
Мій народе, без ласок чужих!"

598. "Не гоніте! Прийшов я з Святині
Предків Рідних святої Русі,
Привітайте мене, брати, нині,
Я є Ваш, а ви—сльози мої."

699. "Русь, будись! Не лякайсь мого ходу,
Я — твій син, твоя крапля крови,
Вольна іскра невольного роду,
Вольна мисля твоєї глави!"

"МАГА ВРАТА", ЛЕВ СИЛЕНКО (ОРЛИГОРА).

Альберта, Канада.

Дорогі Побратими! У Вас так, як і в кожному в світі об"єднанні людей однієї думки, є Статут. Знаю, що цей Статут був утверджений Першим З"їздом Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри, отже це й є наш рідний Закон. Прошу мені прислати Статут, я хочу його простудіювати і визнати.

Я вже вислав членську річну вкладку, але "Квитка ОСІДУ" ще не дістав покищо. Я хочу належати офіційно до Священної Родини Об"єднання Синів і Дочок України. Слава Дажбогові!

БОЖЕДАР (Стефан) ДЯК*УН.

Увага! "Сотворення Світу" - велика книга Ів. Франка, в якій Він доводить чому і коли рабіни написали "Біблію". І зазначує Ів. Франко, чому "Біблія" не може бути святою книгою Українського Народу. У справі отримання "Сотворення Світу" (ціна 2 дол.) звертайтеся на нашу Чикагську адресу.

"ПАМ"ЯТАЙТЕ: ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ Й ПИСАТИ ПО—УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ". (МИРОСЛАВ (І) ЛОЗОВИЙ)

ДЕЩО ПРО ДЕЩО

З усіх континентів

У Єрусалимі є церква Господнього Гробу, очевидно,що в цьому гробі не похований "Господь Ісус", бо, як твердять тепер археологи Ісус жив більше, як сімдесят п"ять років і життя мав зовсім не таке, як це написали жиди у "Євангеліях", та про все це ми будемо говорити при іншій нагоді. За надіслані археологічні матеріяли щиро дякуємо - Докторові Полянові Синівському, Професорові Багдану Гординському і Професорові Яр. Драганові.

Тут поміщуємо статтю,яка була надрукована в часописі "Свобода" (Ню Джерсі), християни чинять дикунські бійки в Єрусалимі просто в церкві Господнього Гробу. Розбивають пляшки на головах, пускають у рух свічки, панікадильниці, їх колись присмиряла арабська поліція, тепер їх присмиряє ізраельська поліція.

Єрусалим. — Як подає журнал „Світло", орган ОО. Василіян, недавно знову прийшло до непорозуміння між католицькими і православними монахами в церкві Господнього Гробу в Єрусалимі. Як відомо, ця церква є в посіданні кількох християнських віровизнань, які мають різні частини церкви. Непорозуміння полагоджено по „несвятій битві" фляшками. Це тільки один із сумних фактів в церкві Господнього Гробу, бо там часто доходить до таких бійок, у які мусять встрявати нехристияни, тобто колись арабська, а тепер ізраїльська поліція, щоб примирити християн.

В Ізраелі купив посілість Український Католицький Центер очолений митрополитом Синишином і цу посілість назвав "Станиця Укр. Католицького Центру". Часопис "Америка" (Філядельфія), щоб зовсім отуманити національну свідомість українців, почав ширити нову догму, що *"Христос, Українська Католицька Церква є національною справою"*. А москвинський губернатор В. Щербицький (секретар компартії України") ширить нову догму, що *"Ленін, Комуністична Партія України... є національною справою"*.

Отже, УКРАЇНЦІ, маючи таку *"національну справу"*, будуть духовними рабами –зрадниками святої Матері– України. Сором, що українці так розумом і душею зубожіли, що поклоніння жидівським, латинським москвинським істинам звуть *"національною справою"*.

RUNVIRA

САМОБУТНЯ Україна

„Samobutnia Ukraina".

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. Box 1174
Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH
LEV SYLENKO, SPIRITUAL LEADER

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5.

P.O. Box 3592, Station "C", Hamilton, Ont., Canada, L8H 7M9.

Box 745, P.O. Fonthill Ont Los 1E0. Canada.

Box 71371, Arco Plaza Station, Los Angeles,Calif. 90071, USA.

P.O. Box 141, Sunnybank., Brisbane, QLD., Australia, 4109.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW, 2153, Australia

ПЕРЕДПЛАТУ НА "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ" та Пожертви на Видавничий Фонд "Самобутньої України" просимо посилати на нашу адресу в Чикаго (до Керманича Канцелярії Мирослава Марківа)

ПРИМІТКА: просимо повідомляти нас, коли якесь число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли прислати повторно.

РІЧНІ ВКЛАДКИ ЧЛЕНА ОСІДУ РУНВіри, а також Пожертви на Видання "МАГА ВІРИ" та Пожертви на Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри, тобто на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри і на Фонд Побратимської Взаємодопомоги просимо посилати на таку нашу адресу Головного Скарбника ОСІДУ РУНВіри:

Mr. F. Myrosh, 3821-45 St. #7,
San Diego, Calif., 92105, USA.

ПОБРАТИМИ, РІДНУ УКРАЇНСЬКУ НАЦІОНАЛЬНУ ВІРУ, ПРОПОВІДУЙТЕ!

САМОБУТНЯ УКРАЇНА

СЛАВА ДАЖБОГОВІ!

"Встала Правда у жилах Дажбожого Внука",

("Слово про Похід Ігоря")

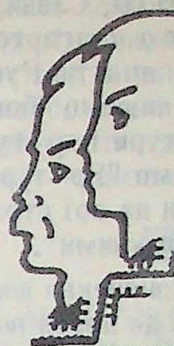

"Дажбожий Внук – значить Народ Український",
М.Грушевський.

Вісті Головного Столу

ОБ'ЄДНАННЯ СИНІВ І ДОЧОК УКРАЇНИ РІДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ВІРИ

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC., USA.
SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH (RUNVIRA), INC., CAN.

P.O. Box 1174
Winnipeg Man., Canada R3C 2Y4

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

№91 ЛИПЕНЬ, 10.974 РІК ДАЖБОЖИЙ
МІСЯЧНИК. РІК ВИДАННЯ ВОСЬМИЙ.
РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА 4.50 ДОЛ.

Перший у світі Український Часопис,який не перебуває під впливом греко-латинських церковних догм і доктрин московського комунізму та інших чужих сил.

ДЕ ТИ, НАША РІДНА ЗНАТЬ

(Продовження праці "Чужі і Рідні імена", початок у числах 87, 88, 89, 90)

43. "ВІРА БЕЗ ЗНАНЬ СЛІПА, ЗНАННЯ БЕЗ ВІРИ ГЛУХІ".

Побратими і Посестри, сьогодні я відповім на Ваші питання "Що таке титул? Які є титули громадські,військові, релігійні, наукові? Чи потрібні титули? Що таке аристократія, де вона, звідки вона, хто вона?

Що означають слова "пан","огнищанин", "дворянин", "цар", "лорд", "граф", "дюк", "барон", звідки вони взялися?

Десятки питань я отримав від Вас,І на них дам Вам відповідь. Очевидно, ті, що нас,рідновірів, не люблять,будуть голосити, що моя наука не має жодної вартости, що мої твердження неправильні.І тому їм не можна вірити і ті, які їм вірять, люди заблукалі, одурені, темні, наївні.

Зазначую, що мої відповіді на Ваші питання правильні. І я хочу, щоб кожний з Вас в цьому переконався, особисто звернувшись до наукових джерел – двері бібліотек відчинені для кожного. Та ніколи не треба забувати, що не всі наукові джерела наукові. Вартість духовна, матеріяльна, наукова – справа умовна. Наприклад, для жидів наука Христова не має жодної вартости, для них Христос – звичайний жид, а для християн Христос є Богом, і наука Його правильна, божественна.

Приємно, що Ви правильно зрозуміли мене:Рідна Віра не є тільки вірою, а й знанням, знанням світу, знанням людського "Я". Справді, "віра без знань сліпа, знання без віри глухі". Ми,рідновіри, нові люди, люди знань осяяних Рідною Вірою. І в цьому таїться наша світла сила.

Перше питання –"Що таке титул?" Слово "титул" (титл, тайтел) означає "знак","напис","пояснення","відзначення","повідомлення".

Там, де є організоване плем"я, є провідник племени, є воїни, мисливці, гончарі, є майстри і є учні. Бачимо, що саме життя встійнює титули. Саме життя (без тайного чи явного голосування) дає батькові титул батька.

Маляр бачить сьогодні ту картину, яку він буде малювати завтра. І я ніби бачу: древні часи, закінчився ратьній бій, воїни загартовані в смертних поєдинках вертаються до Києграду. Вони несуть у серцях найдорожчі скарби – несуть славу і честь Вітчизні.

Цар Кий найвизначніших стрічає біля врат Слави і титулує (відзначає, ознаменовує) їх. Дає їм титули буй–тур (молода безстрашна сила), яр – тур (зріла довершена сила). І грають сурми, і котиться степами,лісами слава. І русокосі дівчата (ча-

рівні лелі Русі) титулують буй–турів і яр–турів квітами духмяними, поцілунками палкими. "Титулувати" значить "відзначають".

Град Кия – град Волі, Слави, Перемоги. Град Кия очолений вольовою (загартованою у ратьніх змагах) богатирською знаттю Русі (України). Греки кажуть "герої", ми кажемо "богатирі". І цими богатирями були буй–тури і яр–тури. У "Слові про Похід Ігоря" читаємо "Яр–туре Всеволоде! Стоїши на борони, прищеши на вої стрілами, прим – леши о шоломи мечи харалужними".

Титули, тобто відзначення щирі, великі, священні утверджуються там, де народ володіє глибокими почуваннями, упорядкованим мисленням, організаційним талантом. І має квітучу розвинену уяву. І в такому народі юнаки квітнуть хотінням мати титул (є в юнака вроджене хотіння бути відважним, кращим, є в юнака хотіння перемагати і при потребі свідомо вмерти, щоб жив народ, є в юнака хотіння на ратьній змаг дивитися, як на священну молитву дії). О, щасливий той народ, який родить таких синів!

Коли вторглося в Русь (Україну) візантійське єрейське (жрецьке) християнство, стався духовний переворот. Юнаки Русі (України), які були народжені стати буй–турами і яр–турами, стали раклами (монахами) – посниками, затворниками, стовпниками, безмовниками, юродивими.

"Юродивий – той, хто Христа ради вдавав із себе неповноумного",– авторитетно пояснює митрополит Іларіон у своїй книзі "Патрологія".

Христа ради (тобто, шоб догодити Христові) український юнак прикидається недоумкуватим. Він живе в печері на воді й сухарях. Він не хоче бачити сонця і думати не хоче, шоб не согрішити. Він читає есхатологічне писання, в якому оповідається про кінець світу і покарання грішників. У праці "Як подала Русь" я на основі історичних доказів оповідаю, як буй–тури і яр–тури стали юродивими.

"Звав себе" Тарас Шевченко недоумкуватим тобто, юродовим чи ні – не має значення: та не весело стало мені на душі, коли у Вашінґтоні на пам'ятникові Тарасові Шевченкові я прочитав викарбувані слова, що й Шевченко... був юродивим? Був юродивим? Щоб догодити отцям–ізуїтам?

44. ЧИ ПОТРІБНІ ТИТУЛИ?

Ті, що кажуть "титулів не треба", мають слушність і ті, що кажуть "титули потрібні", мають слушність, та ніхто з них не має повної слушності. Не генеральські пагони роблять генерала генералом і не науковий ступінь визначає глибину знання.

Та, шоб в армії була дисципліна (а армія без дисципліни не є армією) є чітко визначені військові титули. Знаємо, солдат, стрінувшись з командиром, "зобов'язаний віддати йому привіт. І віддати йому привіт не так, як він чи командир хоче, а так, як зазначено у військовому статуті. Солдат, який пройшов мимо командира, не віддавши йому привіту, стає перед військовим судом тому, що він своєю невпорядкованою поведінкою деморалізує солдат.

"Титул –справа не потрібна! Працюю я на фабриці, і власник фабрики мені каже "гай, Майк". І я йому відповідаю "гай, Джан!", і при чім тут титули, ми всі рівні!" Помиляєшся, Побратиме. Ти Майк – робітник, він Джан – фабрикант, у вас є титули, хоч ви їх в ім"я добрих бизнесових інтересів не завжди вживаєте.

45. ТИТУЛИ І ВЕЛИКІ ГЕНІЇ ЛЮДСТВА.

Великі генії, які показали духовний шлях для людства, по якому воно й сьогодні йде, Зороастр, Анахарзис (скит Анакара), Будда, Ладзи, Конфуцій, Езикіел –Ездра, Ісус, Магамет, не мали наукових титулів. І дехто з них не вмів ні читати, ні писати. І не мали наукових ступенів (магістра, доктора) Сократ, Аристотель, Галілей , Шекспір, Едісон, Дарвін, Леся Українка, І сотні інших найвизначніших світочів науки Европи, Азії. Правда, в епоху Сократа ще й не були встійнені наукові титули і ступені. У Індії (між провідною кастою) існує переконання, що великі люди родяться зі знаннями. Є думка, що мудрість – цариця знань. Не всі освічені люди були мудрецями.

Тарасові Шевченкові не підходять титули "магістер", "професор", "доктор". Прізвище Шевченко стоїть вище всталених титулів. Шевченко – духовна містерія Народу.

Є люди, в яких їхнє прізвище чарує народ і жреців науки, могутніше, як наукові й дворянські титули. Великий Бетховен (він також не мав жодних наукових титулів), зачарувавшись подвигами корсіканця Наполеона, присвятив йому Третю симфонію "Ероіка". Та коли довідався, що Наполеон себе проголосив імператором, присвяту закреслив, сказавши "Бути Наполеоном і стати імператором –яке приниження!"

Не закінчили військові академії Олександер Македонський, Юлій Цезар, Спартак, Помпей, Ганібал. Цар Давид, як знаємо, був звичайним козопасом. "Але ж в Олександра Македонського був тато полководцем!" Так, тато може бути полководцем, а син – поганим солдатом. Факт той, що в стародавніх часах не було військових академій у сучасному значенні.

Не закінчили військові академії Богдан Хмельницький, Богун, Гарібальді, Мусуліні, Гітлер, Сталін, Маотсетунґ. Були вони добрими, талановитими, жорстокими чи милосердними воєначаль-

никами – не буду тут говорити.

Та треба підкреслити, що якби не розпочата Гітлером війна, то жиди не мали б Ізраеля. Якби Сталін не сказав у Яльті Рузвельтові "ні", то Крим і частина Південної України були б при допомозі Вінстона Черчіля в 45 році відібрані в українців і передані жидам для творення держави Новий Єрусалим. Всі знаємо, що Гітлер і Сталін ненавиділи жидів і українців.

46. "КОРОЛІ, ДВОРЯНИ, АРИСТОКРАТИ СВІТУ".

Під такою назвою (на протязі майже ста років) щороку виходить книга головними мовами світу. Її не всюди можна купити і не завжди можна в бібліотеках знайти. Та мають її в своїх палацах королі, дворяни, аристократи Австрії, Албанії, Баварії, Болгарії, Бразилії, Британії – Ірляндії,

Ватикану, Греції, Данії, Індії, Ірану, Іспанії, Італії, Йорданії, Лібії, Ляосу, Малазії, Россеї - СССР, Руминії, Савді Арабії, Сицилії, Турції, Швеції, Франції. Їхні прізвища і титули в цій книзі величаво зарепрезентовані.

У книзі "Королі, Дворяни, Аристократи Світу" (англійське, грецьке, французьке, німецьке видання) я не знайшов слів "Україна", "українська аристократія". І в ній не має згадки про українські державні, військові, релігійні, громадські титули, ордени. Чому?

Тому, що "українці – народ холопів, смиренних чи бунтівливих гречкосіїв. Гречкосії не втаємничені в світ достойних манер. Не має в українців книг під назвою "Українська етика". І вони в основному розсварені тому, що в них не має усталених норм поведінки. Не має у них українського (суто українського) "бон–тону".

"Вони не здібні глибоко хвилюватися і вільно мислити. Їхнім героєм є працьовитий смиренний кріпак Петро, який, ідучи селом, співає, що "складе рученьки, складе ніженьки" і не "жив стане", коли прийде і Наталки не застане".

"А коли хтось з українців має шляхетський титул, то даний він йому королем польським, або царем московським, очевидно, за заслуги перед Польщею, Москвою", – так про нас, українців, говорять ті, які прагнуть панувати над нами тому, що вірять, що ми нездібні бути господарями на своїй землі.

"Коли так – геть графів, баронів, лордів, панів! Геть шляхту, хай живе трудящий кляс!" Ні, Побратиме, почекай, не керуйся почуваннями змученої розчуленої душі.

Справа не в панові, а в тому кому він служить і як він служить, і чому він служить? Рідний він пан і служить він рідному народові, чин він чужий пан і живиться кров"ю і потом уярмленого народу?

Коли пан рідний, а служить він чужій справі, він не пан, а раб чужих сил.

Павло Полуботок, Петро Кальнишевський були панами. Мали вони вельможні рідні титули і життя своє вони віддали, переносячи муки страшніші за муки Христові. І вони, рідні наші пани, рідніші нам, як Христос. Вони життя віддали, щоб ми були ми, щоб у світі жило слово "Україна". Вони українські аристократи.

47. АРИСТОКРАТИ ПРОВІДНИХ КРАЇН СВІТУ, СКІЛЬКИ ЇХ Є?

У Англії–Ірляндії аристократичних (дворянських) родів 1054, (не можна вважати, що це число абсолютно правильне, одні роди зникають, інші творяться); у Франції – 980, у Німеччині –560, в Італії – 600, в Іспанії – 410;

у Швеції –45, в Нідерляндії –170, в Індії – 112, в Бельгії – 462, в Японії –120, в США – 188. Є переконання (правильне воно чи ні?), що в їхніх руках "краса і мозок, душа і багатства світу".

Всі вони (крім 188 провідних родин американських) мають титули король, дюк, барон, граф та інші дворянські титули. Всі вони мають свої родовідні книги, герби. І дивно – майже всі вони між собою кровно споріднені. І творять "замкнене" коло аристократії світу. І вони в той чи інший спосіб кооперують з червоним дворянством большевицької Россеї.

Рід Ґеорґа Вашінґтона (президента США) кровно споріднений з родом королеви Англії Єлизавети Другої, (по роді Варнерів). Польські і москвинські дворянські роди, які живуть у Західньому Світі, кровно споріднені з дворянськими родами країн Европи і з аристократами США. І без шуму формують напрямок американської східньої европейської політики.

Політика президента Джана Кенеді була польськофільською. І коли б він вирішував справи Галичини, то Галичина була б приєднана до Польщі в інтересах родини Кенеді, до якої належить і польська аристократична родина Радзівіллових.

"Та що там аристократи! Народні маси, голос народу – це сила, яка вирішує справи миру й війни!" Так, але польські народні маси вірять, що "польська аристократка Марія Валевська мала на Наполеона більші впливи, як австрійська армія." І тому Наполеоном було створене Варшавське королівство.

Ізраельські народні маси вірять, що їхня аристократка юна Юдіта (Левіна) –велика дочка Ізраеля. Ассирійський полководець Олоферн сто тридцять двох тисячною армією оточив ізраельське місто. І дав ізраелтянам наказ скласти зброю.

Юдита, знаючи, що вона приваблива красуня, пішла в військовий ассирійський табір помолитися до Бога Ізраелевого. Полководець Олофер запросив її до свого намету. І заснув оп"янілий ласками чарівної Юдити. Чарівна Юдита відрубала сонному полководцеві Олоферові голову. Ассирійське військо, утративши провідника, почало тікати і було розгромлене ізраельтянами.

Не кажу, що завжди велику роль грають Естери, Юдити, Валевські. Та все ж на біблійних Естері і Юдиті рабіни виховують передову жидівську знать. І тому може й не випадково у"президента"України Володимира Винниченка дружина жидівка, у диктатора большевицької Московитії Леоніда Брежнева дружина жидівка.

Одна дівчина ставить питання "Який він? Кучерявий, молодий, сіються вуса?" Одна дівчина ставить питання "Хто він? Солдат чи генерал? Робітник чи міністер?" Бачимо, що є різні погляди на любов, красу, мораль. І не завжди можна чітко визначати котра з цих двох дівчат порядніша, чуттями благородніша.

Якщо не всі, то майже всі рушійні сили, які формують стиль життя модерного світу, перебувають в розпорядженні аристократичних родин Европи, Азії, Америки. В їхніх руках банки, золото, нафта, вугілля, земля, хліб, релігія, культура, краса, мистецтво, наука, м"язи, пресові органи, які вміють по-професійному прасувати чи полоскати мозки.

Аристократія большевицької Московитії, тримаючи селян у колгоспному рабстві, живе найрозкішніше. Їй не загрожують страйки – долю трудящих вирішує червонопагонна жандармерія – військові загони МВД. Вона (большевицька аристократія) обділяє дорогими дарами аристократів США (Хрушов – Ітон, Брежнєв – Форд, Гамер).

Перебуваючи в Багдаді (Ірак), я пішов до готелю "Багдад", щоб там обміняти двадцятидоляровий "травелчек" на іракські дарії. По волоссі вибіленому пекучим сонцем Месопотамії і по-англійському одязі, який був у глині вавилонських руїн, банковий чиновник ще перед отриманням пашпорту, визначив, що я "бритіш турист".

У готелі Ур, де я зупинився, неймовірна спека, а в готелі Багдад – свіжі квіти і прохолодь. Щоб утолити спрагу і мати право тут посидіти, я взяв пляшку пива і почав робити записки у своєму "Щоденнику".

І раптом чую "Да, канєчно наш аерофлот у Багдаде, ми". Я оглянувся – оподаль за столом, на якому добірні харчі і пляшки шампанського, сидять вгодовані купці (большевицькі аристократи) з іракськими мурзами (аристократами). Вони, чую, ведуть розмову про торгівлю.

І думав я – мої брати, заливаючись потом, працюють від сходу до заходу сонця у колгоспному рабстві. Вони не мають права бачитися зі мною і я не маю права бачитися з ними, бо я "буржуазний націоналіст", "зрадник народу", агент буржуазних розвідок".

А большевицькі барони – червоні рабовласники пирують у палаці шаха Ірану, у палацах іракських мурзів, пирують з аристократами Пакістану, Сирії, Індії, торгують потом і кров"ю мого народу!" І душу мою наповнив такий нестримний гнів, що коли б я в ту хвилину мав бомбу, то освятив би її вибух власною і вражою злою кров"ю!

48. УКРАЇНА, ЗИСКИ І АРИСТОКРАТИ США, ЕВРОПИ, АЗІЇ.

Тихо, без газетних повідомлень мадяри, поляки, москвини білі й червоні відчиняють двері палаців аристократії світу. Є переконання, що не на галасливих трибунах, не біля парафіяльних кивотів, не в диму панахидного ладану, а в розкішних палацах, на реверах без участи українців обмірковується українська справа.

І ставиться практичне питання "Чи постання Української держави принесе зиски аристократичним родинам США, Европи, Азії? Що Україна може продавати? І що Вона може купляти і в кого? І які фабрики, заводи в Україні можна збудувати і на яких умовах?

"З ким будуть кооперувати політики і економісти Української держави – з Китаєм чи Ізраелем, з Англією чи Францією? Чи Україна буде католицькою – служницею Ватикану?

"Чи може руминам, москвинам, полякам, мадярам роздати родючі землі смиренного народу Українського, поділивши його на ворожі фронти – католицизм, грецьке православія, сектантизм?

"Чи може з большевицькою аристократією Московитії почати переговори про економічні й торговельні справи? Большевицька аристократія готова торгувати з аристократами США, Азії, Европи при умові, що "ніхто не буде вмішуватися у внутрішні справи СССР", тобто, не буде порушувати "української проблеми"".

"Української проблеми не має, українці сплять. Що зробити, щоб українська проблема стала світовою проблемою"? Українська проблема тільки тоді стане світовою проблемою, коли українці, живучи в неволі, добровільно вмиратимуть, щоб жила їхня чарівна Вітчизна.

Добровільна смерть за волю Вітчизни найблагородніша в світі смерть. І тільки вона чарує людство. Очевидно, добровільно вмирати, щоб вмирати – безглуздя: треба так добровільно вмирати, щоб летіли в повітря гнізда окупантів України.

"Українці не є творцями ні благородного життя, ні благородної смерти"? Значить українсь–

кої проблеми у світі не має. І тому Кісінґер, репрезентуючи США, повідомляє світ, що "США не вмішується у внутрішні справи СССР".

"Кажете, що Україна хоче волі? Покладіть мені на стіл книгу "Україна і політекономіка країн Америки, Европи, Азії". Я її уважно простудіюю. Знаєте, я маю 28 фабрик нейлону і поліестеру у країнах Европи і Азії, я вам скажу, чи українська воля мені вигідна".

"Українці, ви кажете, що у вас не має книги "Політекономіка України"? Значить ви ще й самі точно не в"являєте, як має виглядати філософія вашої економіки? В такому випадку заплатіть мені за час, який ви в мене забрали на порожні визвольні розмови".

Якби аристократи країн Америки, Европи, Азії були беззастережно переконані, що постання Української держави принесе їм великі зиски, або принаймні змінюють ті зиски, які мають, то вони б натиснули на кнопку, яка сконтактована з продуцентами "світової опінії". І українська проблема не сходила б зі сторінок газет, телевізійних екранів. І були б невідомими людьми призначені сотні мільйонів долярів для створення діючого українського визвольного руху? "Цікаво чи ці сотні мільйонів доллярів були б дані тими аристократами США і Европи, які в 17 році дали фантастичні суми для створення в Россії октябрської революції"? Не має значення, "бизнес є бизнес".

Українська проблема вигідна – в сенаті й конгресі США, і в палаті лордів (Англія) появилися постанови, що коли Москва не звільнить українців з концтаборів, значить Москва – ворог гуманности. В ім"я гуманности, Америка і Англія (та країни Комонвельту та приятелі Америки) не ведуть з Москвою жодних переговорів у справах економічної і мілітарної політики. Москва –ворог гуманности.

" Чому ж цього не має? Де ж світова справедливість?" "Світова справедливість"це пишна панянка, вона любить сидіти на колінах мультімільйонерів, а не на колінах українських християнських рабів, які всюди поводяться, як жебраки:патріярха просять, волі просять, справедливости просять, визнання просять, співчуття просять. Те, чого вони жебрають, інші народи самі здобувають. І так заслужено утверджують собі місце під сонцем.

" А гроші? От нам би з наших людей зібрати мільйони! От коли б ми, українці, мали свого мультімільйонера такого, як Рокфелер, ми б тоді мали силу!" Ні, українець, не маючи Української держави, не може бути мультімільйонером тому, що капітал – це політика, економіка держави. Мультімільйонер не живе сам в собі. Він без духовної і економічно–фінансової кооперації з іншими мультімільйонерами стане жебраком.

"Жебраком? Як мільйонер стає жебраком?" Дуже просто. Наприклад, ми знаємо, що американська родина Дюпонт має фабрики виробу нейлону і поліестру в США, Канаді, Франції, Німеччині, Арґентині та інших країнах.

Українець Коваленко, маючи п"ять мільйонів долярів, збудував фабрику виробу нейлону. І "шоб бизнес ішов", почав продавати нейлон по тій ціні, шо й Дюпонт.

Дюпонт дає розпорядження шість місяців продавати нейлон "дюпонтський" на тридцять відсотків дешевше. Мільйонер Коваленко не може знизити ціни на тридцять відсотків, бо він не має запасних фондів, які міг би використовувати для втримання неприбуткої фабрики, і цим провалити торговельну стратегію Дюпонта.

Люди купляють нейлон Дюпонта, бо він, кажуть, чомусь подешевшав Коваленко, не маючи сил конкурувати, оголошує банкротство.

Дюпонт, довідавшись, що новий продуцент нейлону Коваленко збанкротував, на сорок відсотків піднімає ціну на свій "дюпонтський" нейлон. І так за короткий час покриває шестимісячну втрату, спричинену зниженою ціною. Мільйонер Коваленко стає жебраком.

Мільйонери США (тобто, провідні аристократичні родини Америки) Астор, Кабот, Крайслер, Дач, Дюпонт, Форд, Гарріман, Ладж, Мек Кормік, Свіфт, Тафт, Вашінґтон, Рокфелер, Кенеді, та десятки інших родин (всіх їх є біля двісті). Вони кооперують між собою тому, що так діяти їм підказують їхні особисті інтереси.

Правда, вони, не порушуючи державних законів, ведуть між собою шалену боротьбу за ринки і сирівці, життя– це боротьба. Не хоче Форд збідніти, шоб розбагатів Крайслер. Рандолф Гирст (володар Каліфорнійських пресових консернів,батько нещасної Патриції) торгує з шахом Ірану Магаметом Реза Паглаві. Знаємо, найстрашніші в світі війни велися за ринки, сирівці. І сьогодні великий точиться спір між Францією і Англією за ринки.

49. "ЩО Ж НАМ, УКРАЇНЦЯМ, РОБИТИ?"

"Виникає питання – що ж нам, українцям, робити? Грошей не має, української національної аристократії не має, народні маси добрі, але національно мало свідомі. З чого почати будову держави?"

Велике вогнище починається з іскри, іскра є – несімо її, як промінь спасіння від хати до хати. Має визріти непереможне хотіння вірити, що потрібна Українська Духовна Революція– нова Українська людина потрібна. Стара українська людина сама себе поневолює навиками придбани-

ми у многовікому рабстві. І тому вона не може бути творцем держави, хоч і не проти того, щоб така держава постала.

"Та нової Української людини не має. І ніхто й не хоче, щоб вона була. Ми вже звикли до чужих релігій і порядків. І нам тяжко їх лишати. Ми вже на все те чуже дивимося, як на українську національну справу.

"Ми ж щодня чуємо гасла "католицька церква – українська національна справа", "Грецько-православна церква - українська національна справа", "Марксизм – ленінізм – українська національна справа".

"Бачите, як багато українці мають "українських національних" справ. І ці українські "національні справи" очолені чужинцями –Ватикан, Візантійщина, Москва. І нам, українцям, тяжко лишити ці "національні справи" і тяжко з ними жити".

Коли вам тяжко лишити ярмо, то чому стогнете, що воно тяжке? Вам треба дати два ярма, і потім одне ярмо через деякий час скинути, і ви будете дякувати, що вам так легко стало жити в одному ярмі?

"Та ж змилуйтеся, мільйони українців померло з голоду, у концтаборах! Ми – українці страдники, мученики, ми "настоящі християни", та волі в нас не має".

Є у світі переконання, що ті, що вмирають, як вівці в безводне літо, волі не здобувають. Щоб народ здобув волю, не потрібно смерти мільйонів. Воля (і особливо Українська Воля!) дуже дорога й вибаглива. Вона хоче від синів України крови не рабської, а аристократичної.

"Вибачте, та ж кров одна – не має крови ні рабської, ні аристократичної". Ні, кажуть, що є якась різниця. І Тарас Шевченко пише, що є рабська, сукрувата кров і є кров лицарська, свята.

Рабська кров ллється тихо, смиренно і ллється ріками, і нікого вона не хвилює. А коли аристократична кров ллється, то здригаються трони, валяться імперії, творяться держави, нові політичні системи, культурні й духовні рухи.

І коли й українці литимуть свою кров так, що задрижать всі основи кривавого Московського государства, значить вони (українці) стали новими людьми – стали аристократами духовно вільної України.

Нова Українська Людина (Національний Аристократ), ідучи на добровільну смерть, жахає окупантів України. І вони, рятуючи своє життя, тікають за межі України. З нових Українських Людей, які освятять свою кров у борні за волю України священними обрядами Рідної Української Національної Віри, самоутвердиться вольова і могутня аристократія України.

Українці, ставши господарями на рідній землі, почнуть торгувати зі світом. Україна, маючи казкові багатства, стане такою могутньою, що впливатиме на хід світової економіки. І на хід мислення людства. І українська аристократія буде радо вітана у палацах аристократії Европи, Азії, Америки. І житиме вона на славу й честь рідного народу. І справа України стане справою вигідного життя народів. І тоді її (Українську державу) підтримуватимуть народи тому, що вона їм буде потрібна, як хліб щоденний.

50. ЩО ОЗНАЧАЄ СЛОВО "АРИСТОКРАТІЯ", ЗВІДКИ ВОНО, ЧИЄ ВОНО?

Є такі люди, які почувши слово "аристократія", готові брати дрюк і казати "Де вона та гнила аристократія! Геть її! Я з холопів холоп, і таким залишуся, мозолі на руках – то моя слава і моя честь!"

"Нащо нам аристократія?! Ми всі селяни, селяни – найкращі люди, чесні, працьовиті, щедрі і вірні сини землі. З селян вийшов найбільший син України Тарас Шевченко, селяни мову зберегли, обряди. Та ж і Ви, Побратиме Леве Силенко з простої селянської родини вийшли!"

І думаю я: справді, я глибоко люблю мою добру селянську націю, та не хочу любити її сліпою любов"ю.

Знаю, що тільки невелика частина селян пішла до Скоропадського, Петлюри, більшість казала "моя хата зкраю", "ніхто мене з землі не забере. Яка влада буде така й буде".

І не можна за ці слова гніватися на селянина, не мав він добрих учителів, попи ж його навчили, що "всяка влада від Бога". І він вірить попам. Я вважаю, що український селянин сам повинен зробити переоцінку свого характеру собі (і тільки собі) на користь. Він повинен не вичікувати "чия бере" і "хто землі більше дає", а йти за кличами своїх великих синів. І свою землю з жодних рук не брати, і владу свою він повинен сам утверджати.

І думаю я: в Українських селянських родинах є дочки, які красою обличчя, поставою, вибагливістю мови і вишуканістю манер, справжні аристократки. Та національною свідомістю вони (правда, не всі) темні рабині (преподобні парафіянки, або передові колгоспні кріпачки). І тому, що вони не знають (бо їм не дозволено знати) ні змісту свого самобутнього "я", ні правдивої історії свого народу, в їх не має національної температури. Людина без національної температури не є достойною, тобто не є аристократом.

Є твердження, що грецьке слово "арістос" означає "кращий", "достойний", "нобел", а слово "кратос" значить "сила". Отже, слово "аристократія" в точному перекладі означає "достойна

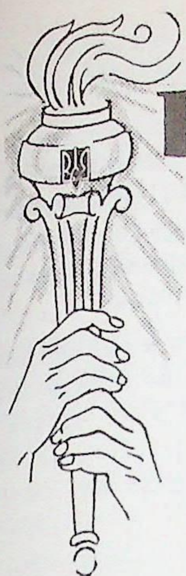

РУНВІСТ

Виясню, що рунвісти не визнають поганських богів, тобто не є визнавцями многобожжя, а є на основі тепер реформованої учителем Левом Силенком (Орлигорою) дохристиянської віри України (Руси) визнавцями Єдиного Бога (Дателя Буття-Дажбога нашого).

За Канцелярію Головного Столу ОСІДУ, Чикаго, Ілл.

М. Марків

Побратим МИРОСЛАВ (І) ЛИСЕНКО, Голова Правління Станиці ОСІДУ РУНВіри імени Святослава , Чикаго, Ілліноїс, США .

Станиці ОСІДУ РУНВіри відзначають:

12 Серпня – День Жертводавця (Трудової Гідности). Станиця Обрядово Вітає тих Побратимів і Посестер, які своїми Щирими Пожертвами творять матеріяльну силу визнавців Рідної Віри. І особливо відзначають Світле Благородство Побратима Богдана (Петра) К О С Т У Р А –Першого Найвизначнішого Жертводавця в Родині Внуків Дажбожих.

15 Серпня–День Івана Франка. На Годині Самопізнання Побратими і Посестри обмірковують геніяльну працю І.Франка "Сотворення Світу".

21 Серпня–День Врожаю і Родової Гідности. На Годині Самопізнання присутні перечислюють всі їстівні рослини,які дарує найбагатша в світі Мати–Земля Українська дітям своїм. Іде оповідь про український Обряд Харчування. Всі ми (кожний зокрема) пригадує свій Рід та його працю даровану Вітчизні.

Побратим ВОЛОДАР ГАЙДАЙЧУК, Голова Правління Станиці ОСІДУ РУНВІРИ імени Кия, Гемільтон , Онтаріо, Канада.

28 і 29 вересня 10.974 року біля Ню – Йорку відбудеться Шосте Засідання Керманичів Головного Столу ОСІДУ Р У Н В і р и.

28 вересня вісім Побратимів отримають від Учителя Лева Силенка освячення бути Проповідниками Виконуючими Обов"язки РУНТАТА (Рідного Українського Національного Тата). Вони очолять духовне життя Станиць ОСІДУ Р У Н В і р и.

Побратим Богдан (Іван) Зінченко прибуде до Ню Йорку з Сиднею (Австралія), щоб поруч з іншими Побратимами отримати освячення бути Проповідником в. о. РУНТАТА.

Усі, що отримають право виконувати священні обов"язки РУНТАТА, закінчивши Духовне Училище РУНВіри, влітку 10.976 році отримають Правні Свідоцтва РУНТАТА на Другому Соборі (З"їзді) Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

Побратими Мирослав (Іван) ЛИСЕНКО і Володар ГАЙДАЙЧУК вже два роки ретельно студіюють "МАГА ВІРУ", прийнявши її історично–духовні правила в основу свого життя. Вони 28 вересня отримають Освячення бути Проповідниками виконуючими обов"язки РУНТАТА і очолять духовне життя своїх Станиць.

НА ВИДАННЯ "М А Г А В І Р И" (5 2 Д Н І МИСЛЕННЯ) П Р И С Л А Л И ПОЖЕРТВИ :

1. БОГДАН (ПЕТРО) КОСТУР 1000.00
2. П. З О З У Л Е Н К О 1000.00
3. О. С А Х Н О 55.00
4. МИРОСЛАВА І Р П І Н Ь............. 55.00

(продовження буде)

****

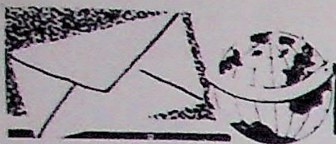

ЛИСТУВАННЯ

СВЯЩЕННА ГОДИНА САМОПІЗНАННЯ

Нам пишуть Побратими з Америки, що вони вже мають свої Станичні Доми. Та плянують будувати Святиню Дажбожу. У США визнавці Рідної Віри здобувають між українцями загальне визнання.

І в Австралії наша Станиця ОСІДУ РУНВіри "Київ" в Сиднеї в Народному Дому Лідком о 2-ій годині 2-го червня 10.974 року мала Священну Годину Самопізнання. Присутніх було біля 30 осіб.

Побратим Богдан (Іван) Зінченко читав працю Учителя "Чужі і Рідні Імена". Всі присутні уважно слухали. Потім були різні питання щодо прочитаного, на які давав відповіді Побратим Богдан (Іван) Зінченко. Година Священного Самопізнання була почата і закінчена спільною молитвою до Дажбога.

З. Д У Б, Сидней, Австралія.

СВІДЧЕННЯ ЛЮБОВІ

Коли я почула, що Станиця ОСІДУ РУНВіри ім. Святослава Завойовника в Чикаго очолена Правлінням (Мирослав (Іван) Лисенко –Голова Станиці, Миролюб (М) Орлів –Секретар Станиці, Олег (П) Хім"як –Скарбник Станиці) купили біля гарного парку дім, що стає Станичним Домом, я була дуже рада.

Недруги все казали, що ми, РІДНОВІРИ, визнаємо Рідну Віру, та не здібні по–діловому любити Рідної Віри. Так не є!

Коли щось в Канаді нове стається, то всі газети та телевізії люблять підкреслювати "то вперше таке сталося", "вперше українець став міністром" "вперше українець став сенатором".

І це є добре, що всі ми йдемо вперед. І це вперше (вперше за тисячу літ!) від хрещення України (Русі) УКРАЇНЦІ, які вірять в Єдиного Дажбога, мають свою матеріяльну ВЛАСНІСТЬ (мають Станичний Дім) , де й відбуватимуться Священні Години Самопізнання.

Отже, всі ми є справді ПЕРШОПРОХІДНИКИ! І в Побратимів і Посестер Станиці ОСІДУ РУНВіри імени КИЯ (Гемільтон, Онтаріо) є бажання мати Станичний Дім.

Це ж могутній хід Української Духовної Революції! Наші діти і внуки почнуть виховуватися не в дусі католицизму, большевизму, грецького православія, а вдусі Рідної Української Національної Віри. Вони будуть по–походженню й по вірі УКРАЇНЦЯМИ! Слава Дажбогові!

БОГУСЛАВА КОВЕРНА,
Фонтгіл , Онтаріо.

****

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

Дорогий Учителю! Доводжу до Вашого відому, що ми і в Ланкашіре (Англія) вже маємо Станицю Рідної Віри. Найбільше в нас тут для Рідної Віри працюють Достойні Побратими С. ЛЯШЕНКО, М. ЖИЛКО, А. КОЛОМИЄЦЬ. Всі ми поширюємо "Самобутню Україну" між українцями.

25 травня 10.974 року Дажбожого я був тут завітав до клюбу "Київ". Саме були збори, бо приїхав проф. Степаненко. Наші прихильники відразу в мене купили ті примірники "Мага Врати", що я мав зі собою. Продавав по 25 пенсів, дехто тут став передплатником "Самобутньої України".

І от до мене підходить п. Онисько і питає :"Дай відповідь, що було б, якби РУНВіра була в Україні". Я відповів "Коли б в Україні була РУНВіра то це значить, що є в нас Українська Держава, і ми живемо краще, як англійці". Всі присутні здивувалися моєю відповіддю. Справді, ми щиро віримо, що перемога РУНВіри, то значить перемога в Україні Народу Українського. А перемога в Україні большевизму, католицизму, грецького православія то не значить будова Української Держави.

Представник УНРАДИ на Англію п. Бобицький почав кричати на мене, що я поширюю "Самобутню Україну". Та я йому відповів "Та не кричіть на мене, ніхто вас не боїться". А п. Ів. Чавро на мене "Ви одне валяєте, а друге будуєте". З цього виходить, що ми, рідновіри, страшні люди, бо валяємо чужі релігії, які нас тримають у духовному рабстві і будуємо Рідну Віру, щоб бути вільними людьми.

Та десь взявся піп, питав я інших "хто він?", ніхто прізвища не знав , піп почав "слава Йсусу Христу". А далі самі вже знаєте, що йде мова про славних жидівських патріотів Авраама, Ісаака та народ Ізраелевий. Ну, я й сказав " Бачите, жиди ж мають свою рідну віру (юдаїзм) і хвалять свого Саваота. Жиди ж не визнають Ісуса Богом".

Почалася сварка. І п. Бобицький каже "Ти що, проти Бога?!" А я кажу "Та ні! Я українець, і вірю в Бога по–українському, Я ж маю Рідну Віру і чужих московських, латинських чи грецьких чи жидівських богів мені не потрібно. Та й християн є багато таких, які вірять, що Ісус був тільки послаником Саваота, а не Богом". Бачу, що такі мої слова діють, бо почалися розмови: "Та воно може й так. А дай почитати "Мага Віру?

Дорогий Учителю, я вже Вам писав і ще раз підкреслюю, що Ви на мене покладайтеся, як на рідного брата по крові й вірі, перемога за нами, бо ми людей єднаємо навколо РІДНОГО! І ми не гніваємося на таких, як пани Ів. Чавро, Бобицький, бо ж ці люди ще мало знають про Рідну Віру, їм треба прощати навіть тоді, коли вони нас дуже ображають за нашу велику любов до Рідної Віри. Слава Дажбогові!

С. ГРУЩЕНКО, Англія.

сила",аристократ – людина, яка належить до дос – тойної сили.

"Якщо слово "аристократія" означає "достойна сила", то як тоді розуміти термін "большевицька аристократія?". Дуже просто: партизанський загін, який бореться за волю народу, має командира і бандитський загін, який грабує людей, має командира. Большевицька достойна сила не має жодної достойности – та з нею світ рахується тому, що вона тримає в руках золото, атомові бомби, армію.

У Лесі Українки читаємо "І манери, і вирази, і поведення, все те в нього так тонко, аристократично виходить". У Нечуя – Левицького читаємо, що "гордість, то прикмета аристократа". Є загальна думка в українській літературі, що слово "аристократичний" значить "шляхетний", "благородний", "лицарський".

У марксизмі "аристократи – кляса експльоататорів". Перевірімо : Фрідріх Енгельс –друг Карла Маркса був аристократом (власником морської багатої транспортової фірми "Ермен–Енгельс").

Аристократи Карл Маркс (внук рабіна і син магната Гершеля Маркса), Джені фон Вестфален (дочка пруського борона – жінка Карла Маркса),капіталіст Фрідріх Енгельс, прагнули несвідомі пролетарські маси використати, як зручне знаряддя, при допомозі якого вони хотіли дійти до влади. Карл Маркс, як знаємо, у своїй партії дав своїм двом зятям найголовніші посади і призначив їх (на випадок перемоги Пролетарської революції) бути володарями Західньої Европи.

І Ульянов (Ленін) був аристократом (дворянином) і маршал Тухачевський та інші "красні командири" були дворянами, які боролися проти дворян. І декабристи були аристократами, ще раз підкреслюю,що є"аристократи"тьми і є аристократи світла.

Вертаючись до слова "арістос", стверджую, що воно створене з кореня "арі". У "Ведах" слова "арі" і "ар"я" означають "достойний", "кращий", "вірночесний". Санскритське слово "крату" означає "сила", "розум", "право", "охорона". Отже, з староукраїнського (санскритського) слова "ар"якрату" греки створили слово "аристократія".

"Ар"я", "арі" створене зі слова "ор", "ор"я"; наш Родоначальник Тато Орь (Ар) був першим аристократом народів Індо–Европейської раси. Санскритське слово "крату" в значенні "благородний", "достойний" й сьогодні живе в нашій мові. "Господь послав Тебе нам, кроткого пророка",– пише Тарас Шевченко; слово "кроткий" (походить від слова "крату") значить "достойний".

Аристократ (достойна людина, великий син народу) може народитися і в убогій селянській хатині. Вважаю, що Тарас Шевченко був великим аристократом Українського Народу. Тарас Шевченко своєю силою похитнув основи трону рабовласницької Московинської монархії.

(продовження буде).

ЛЕВ СИЛЕНКО,"Мага Віра".

БЛАГОРОДНА СИЛА

У День Жертводавця (Трудової Гідности) усі Станиці читають "Побратимський Заповіт" Побратима Богдана (Петра) Костура. Заповіт поміщений у "С.У" ч.80.

БОГДАН(ПЕТРО) КОСТУР

На нашу вінніпежську адресу можна слати вітання для Побратима Богдана (Петра) Костура – Найвизначнішого Першого Жертводавця Рідної Віри. Вітання будуть поміщені в "С.У" і потім вони (оригінальні листи)відіслані до Достойного Побратима Богдана (Петра) Костура.

****

ВЖЕ ВИДАНО ДЕСЯТЬ ЧИСЕЛ ЖУРНАЛУ "ГОЛОС ПРЕДКІВ"

Вже вийшло в Австралії десяте число журналу "Голос Предків". Видає "Голос Предків" у Сиднеї Правління Станиці ОСІДУ РУНВіри"Київ" спільно з Правлінням Станиці ОСІДУ РУНВіри ім. С. Наливайка в Бризбоні.

Редактор Побратим М.Корнієнко. Не зважаючи на те, що Він вже скоро матиме вісімдесят років, він не думає старіти і не думає йти на відпочинок. Працювати – значить не старіти.

У " Голосі Предків" співпрацюють відомі в Австралії Побратими Б.А. Вишинський, І. Ливада, С.К. С., М. Корнієнко. В. З – ко, Ярополк Вогнедар, Володимир Богдан Сурма, В. Заїка, П. Чорненко, С. С–р, Дуб, Євгенія Бабич та інші.

Побратими і Посестри, які живуть в Австралії, люблять читати "Голос Предків, посилаючи передплати (два долляри на рік) на наші австралійські адреси подані в "Самобутній Україні".

Проф. доктор А. Білецький,
Денбурі Стейт Калледж, Каннектикат

ПРАВИЛЬНИЙ ШЛЯХ ЄДНОСТИ

МАТЕРІЯЛИ ДЛЯ ПРОПОВІДНИКІВ РУНВІРИ
ЩО ТАКЕ "ПОЛІТЕЇЗМ" І ЩО ТАКЕ "МОНОТЕЇЗМ"

У "Мага Вірі" всі ми читаємо, що Бог Один, але кожний народ того Одного Бога розуміє по – своєму, тобто так, як його світосприймання і віра йому підказують, і тому й є різні релігії. Наприклад, у жидів, той Один зветься Саваот, у нас, українців, той Один зветься Бог. Та слово "Бог" створене нашими предками почали використовувати ті, які нам чужу віру накинули.

І створилися терміни "Бог Ісус", "Бог Саваот". Учитель Лев Силенко здійснив чин геніяльний, проголосивши віру в Єдиного Дажбога, реформуючи многобожну (політеїстичну) віру України (Русі).

Казати, що наші предки все вірили тільки в одного Бога, значить бути легковірною людиною, бо ж кожній культурній людині відомо, що не було в світі такого народу, який би від початків своєї історії, мав віру в Одного Бога.

Всі племена і народи мали многобожжя (політеїзм) і наші предки, як стверджують археологічні досліди, вже двадцять тисяч років тому мали різні ритуали (культ Матері- Богині), мали віру в багатьох богів (були бог вогню, бог вітру, бог домашнього вогнища та ряд інших богів, та вже в ці часи в їх були початки віри в Небесного Творця, який діяв при допомозі еманацій (різних богів). Це і є многобожжя.

Ця правіра (початкова віра наших предків) з розселенням племен з України поширилась і до Середнього Сходу, де й проіснувала тисячоліття, не втрачаючи своєї оріянської оригінальности майже до писань Ездри–Езикіела та писань інших діячів семітських народів.

Наші предки – русичі не реформували прадідівської віри (многобожної) і тому вони мали Сварога, Перуна, Хорса, Стрибога, Влеса, Световида та багато інших богів і вірили вони, що в многобожжі є Один Бог і в Одному Богові є многобожжя, це й зветься в історії релігій "еманацією" (рисою всіх многобожних релігій).

Тарас Шевченко нас учив – "Молітесь Богові Одному". Чуємо всі "Одному", отже Шевченко вірив в Одного Бога. Брати–чужовіри вважають, що під тим "Одним" Шевченко мав на увазі "Одного Бога Ісуса Христа". Ми, рідновіри, щоб не було неясностей твердимо, що цим Одним Богом є наш Дажбог.

А тому ми не повинні слухати тих, які кажуть, що самобутність українського народу, змагання за волю народу це справа тільки партійна, політична, ні, це болюча справа нашої душі – це свята справа Рідної Української Національної Віри.

І ми, рідновіри, вважаємо справою рідної віри змагання за волю народу, бо тільки самобутньо вільні люди можуть вільно своєю душею єднатися з істиною Божою.

Шкода, що темні люди, реагуючи на велич науки Учителя, прагнуть Його науку звати патріотизмом, мовляв, а не релігією. Глузують, що "Силенко патріотизм зве Рідною Вірою". Питаю – а щож варта та віра, в якій не має любови до народу (патріотизму)? Хіба ми не знаємо, що тільки патріот, який з любови до Вітчизни й народу свого, вмирає на полі бою, має найвищу любов до Бога і віра його є найсвятішою, ось в цьому й рідність і безсмертність науки Рідної Віри Учителя нашого! І ми, українці, маючи таку духовну науку станемо істиними синами і дочками України, і наша Рідна Віра стане нашою святою любов"ю! Де любов до народу чиста, там і чиста свята віра і добра душа.

Я вже в "Самобутній Україні" (число 85) заявив щиро і недвозначно, що я був повірив неправдомовним людям, які казали, що нібито Учитель скривджував їх во ім"я Рідної Віри, та я тепер виявив, що не Учитель, а вони (нарікайли) нерозважно ще й тепер стараються різними способами гальмувати духовну єдність в Рідній Вірі. Вони то многобожжя ширять, то очернюють Закони і Статут утверджені Першим З"їздом Об"єднання Синів і Дочок України Рідної Української Національної Віри.

Тому я тепер кличу так: Єдність всіх РІДНОВІРІВ Достойна має творитися тільки на основі принципів Рідної Віри в Єдиного Дажбога.

Щоб не було сварок, розколів, роз"єднань не підтримуймо ні словом, ні пожертвами, ні передплатами тих, які не визнають народом утверджених Постанов Першого З"їзду ОСІДУ РУНВіри. Учімося порядкам – конструктивними зусиллями самі творити ЄДНІСТЬ. Єдність сама твориться там, де народ ні морально, ні матеріяльно не підтримує тих, які в ім"я роздорів, творять свої групки, щоб так розеднати об"єднане.

Чому Дажбог, а не Влес, Стрибог, Сварог, Перун? Так судилося Провединням, щоб Учитель Лев Силенко, проголошуючи реформу дохристиянської віри України (Русі), як ідеал однобожжя, взяв таке особливо святе і величне слово ДАЖБОГ, а не Перун, Влес, чи Хорс. В цьому таїться таїна науки Учителя Лева Силенка.

(продовження на стор. 683)

ХАРЧУВАННЯ

"... плекати культ добротного українського харчування", (розділ 12, "Статут ОСІДУ РУНВіри")

Не захоплюймося банками, на яких крикливими кольорами намальовані реклами, у тих привабливих банках не завжди доброякісний харч. В українській родині повинні бути борщ, каша, м"ясо, сир, овочі, ярина – повинен свідомо плекатися культ добротного українського харчування.

Зелена цибуля, листяний салат, петрушка, кріп, бурячиння неодмінно повинні входити до меню ваших сніданків, обідів і вечерь. Зелена городина необхідна людям будь-якого віку, та особливо — літнім і людям розумової праці. Вже доведено, що вітаміни і мінеральні солі, які містяться у природних продуктах, сприяють довголіттю.

Певна річ, на самому "зеленому" раціоні не проживеш. Харчування, особливо навесні, повинно бути повноцінним. Однак повноцінне — не значить надмірне. Нині склалася концепція збалансованого харчування, згідно з якою кількість споживаної їжі повинна бути достатньою для нормального обміну речовин і відповідати енергетичним затратам людини.

У нашому раціоні неодмінно повинні бути жири: вершкове масло, олія. Тривалий час була поширена теорія, ніби люди похилого віку повинні виключити з свого меню вершкове масло. Це неправильно. Вершкове масло містить ліпотропні та антисклеротичні речовини високої біологічної активності. Тому його неодмінно треба вживати, особливо навесні, у невеликій кількості (до 25 грамів на день).

Щодо олії, то нею теж не треба надміру захоплюватися. Досить 20 — 25 грамів на день.

(початок на стор. 682)

Відмежовуймося від тих, які пишуть вірші про Перуна, Світовида, Влеса, Сварога і ширять дописи , звеличуючи многобожжя і одночасно кличуть до "єдности всіх рідновірів". Будьмо обачними! Рідна Віра (віра в Єдиного Дажбога) безкомпромісово монотеїстична. Всі наші друзі і недруги повинні вірити і знати, що ми з многобожжям не маємо жодних єднань, і не хочемо з многобожниками вести розмови про єднання, чому? Бо справа еманаційного многобожжя – це пережитки, справа віджита, до якої повертатися не має жодної потреби.

Казати, що Бог один, а Перун, Стрибог, Влес чи Сварог – це боги, які є в тому одному Богові, або, що вони є виявом того Одного Бога, це значить чинити замішання між рідновірами, це значить давати нагоду духовникам чужих релігій твердити, що ми, рідновіри, віримо в багатьох богів.

Ще раз підкреслюю, що многобожжя це пережитки,які не віддзеркалюють сучасної української духовної самобутности; многобожжя це тільки вступ до монотеїзму (довершеного розуміння Єдиного Бога).

Учитель Лев Силенко учить нас, що справа борні за волю України є в першу чергу справою нашої душі, нашої Рідної Віри. Та деякі відірвані від рідного грунту індивідууми хотіли б з Рідної Віри зробити секту містиків, які плавають на третьому небі,шукаючи там звязку з Богом і спасіння душі своєї замість того, щоб довершувати святі справи на землі в ім"я Дажбога.

У нас ворогами відібране право в Україні бути українцями, тобто людьми, що мають природнє право бути самими собою і відстоювати самобутні інтереси свого народу. У нас відібране право наснажуватись своїм минулим і творити своє майбутнє.

В Україні панують вислужники москвинів, між українцями у Вільному Світі панують вислужники Ватикану і грецької ортодоксії. Вони за чини і ордени по-рабській привичці в ім"я большевицького і християнського раю, калічать українську душу, заставляючи її топтати рідну мову, душу, втрачати національну свідомість і по–рабськи покірливо горбитися перед духовними і матеріяльними грабіжниками України.

Першою ЗАПОВІДДЮ Рідної Віри є "РОЗУМІЙ І ЛЮБИ БОГА ПО-РІДНОМУ". Дажбог в рідному українському розумінні Бога є наш Небесний Тато. І тому не можна погодитися з тими, які хотіли б "натискати на Учителя", щоб Учитель утверджував, що "Дажбог любить ворогів України так,як і синів України", це неоправдане, неправильне розуміння Бога властиве різним інтернаціональним сектам.

Ні, ми розуміємо і любимо Бога по–рідному, МИ –Внуки Дажбожі, наші Родоначальники Мама Лель і Тато Орь – Діти Дажбожі, і Дажбог наш Небесний Батько. Дажбог нас любить так, як любить жидів Саваот. Чому ж тоді нам, українцям, у церквах щонеділі співати "Свят,свят, свят Саваот?!".

У жидів Саваот – це їхній Небесний Отець, це Бог Ізраеля, Ізраель це жидівський родоначальник. Кожна мати своїх дітей більше любить,як чужих.

Статтю цю закінчу такою моєю молитвою.

Дажбоже, Небесний Тату мій, пошли мені сили, щоб пізнати безсилля. Допоможи мені відчути Тебе у самому собі, щоб творити діла по волі Твоїй: не шляхом легкости і вигод, а багатством реального життя.

Дажбоже, наповни серце моє ідеалами майбутнього і не дай забути про реальність сучасного. Відкрий мені мудрість і лагідність справедливої сили аби я міг мати жалість до обиджених і суворість до обижаючих, горду непокірність у поразці та справедливу смиренність у перемозі, слава Тобі Дажбоже мій!

"ПАМ"ЯТАЙТЕ:ЯКЩО ВАШІ ДІТИ НЕ ВМІТИМУТЬ ГОВОРИТИ, ЧИТАТИ Й ПИСАТИ ПО–УКРАЇНСЬКОМУ, ВОНИ СИЛОЮ ОБСТАВИН ПЕРЕСТАНУТЬ БУТИ УКРАЇНЦЯМИ", (МИРОСЛАВ (І) ЛОЗОВИЙ)

ВАЖЛИВЕ ВИЯСНЕННЯ

"ЗА УКРАЇНСЬКИЙ НАРОД Я ГОТОВИЙ ІТИ НА ЕШАФОТ!"

У відомих французьких часописах, які виходять у Парижі, "Фіґаро", "Се Матін","Комбат" (за останній тиждень січня і за перший тиждень лютого, 1949 року) надруковано, що на процесі В. Кравченка в Палаці Юстиції Франції Лев Силенко сказав " *Я люблю Україну. За Український Народ я готовий іти на ешафот! Філософ Вольтер писав, що."Україна" завжди прагнула волі*"".

І др. Гузар, який тепер у Парижі є директором видавництва "Укр. Слово" (орган ОУН (Мельниківці) ці слова Лева Силенка переклав з української мови на французьку – др. Гузар був офіційним перекладачем на процесі В. Кравченка.

Та паризька "Русская мисль" (брудна газета русскіх монархістов, які не визнають "нікакой Украіни"), фальшуючи свідчення Лева Силенка, написала " Я люблю Рассею! Я за рассєйскій народ готов іті на ешафот". На фальші, на злочинах, на спотворенні фактів побудована вся історія кривавої Рассеї!

Згадали ми тут про процес В. Кравченка тому, що темні типи, які мають завдання компромітувати Учителя Лева Силенка, ширять листівку, покликаючись на чорносотенну брудну "Русскую мисль", мовляв, ага, бачите, хто такий Лев Силенко, він казав, що "лібіть Рассєю". Ю. Лісовий–М. Шкаврітько, жодна порядна людина не пошанує вас за те, що ви на вірного сина народу кидаєте болотом.

****

З АРХІВУ

****

У восьмох часописах (в тому числі й у "Фіґаро",

*

"Се Матін", "Комбат" та інших) поміщено вісім фотографій Лева Силенка, поміщені його оповіді про червоний терор в Україні, про голод 33 року.

САМОБУТНЯ Україна

RUNVIRA

"Samobutnia Ukraina".

A Ukrainian Monthly Magazine.

FOUNDED 1966

P.O. Box 1174
Winnipeg 1, Man., Canada

P.O. Box 17015
Chicago, Ill., 60617, USA

UKRAINIAN EDUCATIONAL RELIGION SOCIETY, INC.

SOCIETY OF THE UKRAINIAN NATIVE FAITH
LEV SYLENKO, SPIRITUAL LEADER

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

Box 57, P.O. Station "E", Montreal, Quebec, Canada, H2T 3A5.

P.O. Box 3592, Station "C", Hamilton, Ont., Canada, L8H 7M9.

Box 745, P.O. Fonthill Ont Los 1EO. Canada.

Box 71371, Arco Plaza Statio-, Los Angeles, Calif. 90071, USA.

P.O. Box 141, Sunnybank., Brisbane, QLD., Australia, 4109.

P.O. Box 121, Baulkham Hills, NSW. 2153, Australia

ПЕРЕДПЛАТУ НА "САМОБУТНЮ УКРАЇНУ" та Пожертви на Видавничий Фонд "Самобутньої України" просимо посилати на нашу адресу в Чикаго (до Керманича Канцелярії Мирослава Марківа).

ПРИМІТКА: просимо повідомляти нас, коли якесь число "Самобутньої України" Вам пошта не доручила, щоб ми могли прислати повторно.

РІЧНІ ВКЛАДКИ ЧЛЕНА ОСІДУ РУНВіри, а також Пожертви на Видання "МАГА ВІРИ" та Пожертви на Фонд Поширення Рідної Української Національної Віри, тобто на Фонд Головного Столу ОСІДУ РУНВіри і на Фонд Побратимської Взаємодопомоги просимо посилати на таку нашу адресу Головного Скарбника ОСІДУ РУНВіри:

Mr. F. Myrosh, 3821-45 St. #7,
San Diego, Calif., 92105, USA.

ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ, ЧИТАЙТЕ, ПОШИРЮЙТЕ
"САМОБУТНЮ УКРАЇНУ"
ПЕРШИЙ У СВІТІ ЧАСОПИС ВІЛЬНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДУХОВОСТИ